CİLT 34

SAYI:621-633

GeMan

KODUĞUMUN SOSYETE KARILARI

YÜRRÜÜ

DOLAŞMAYIN LAN BURALARDA KIRARIM BACAK-LARINIZI!

KÖTÜLÜĞÜMÜN SOSYETE NASILSA!
YÜRRÜ
DOLALABİLİYİN LAN BİRALARDA KİRAYA BAĞAK-LARINIZ!

TÜRKİYE'DE 748 KİŞİYE BİR DOKTOR DÜŞÜYOR
LÜTFEN.. FEN !FEN!..
ÖKSÜRÜN!
RUN RUN RUN!..
KÖH KÖH
ÖHÖ
KÖH ÖHÖ

İKİ ELİMİZ IRAK'A TÜRK ASKERİ GÖNDERENİN YAKASINDA OLACAK
BEN ARTIK ARKADAŞLAR İKİ CUMHURİYETİN HÜCUM YAPMANIZI İSTİYORUM ÜSTÜMDE..
TBMM

TEZKERECİ MEDYAYI IRAK'A GÖNDERİLECEK 10 BİN ASKER DE KESMİYOR
BEŞ ON ONBEŞ YETMEZ, 30, 40, 50 OLSUN
ERTUĞRUL YAVAŞLAR PİLİNİ ZAPPEYLEE YAVLAALAAR....!
KAF
KAF

ASMALI KONAK HİSTERİMANİASI
BÖDÖF!
BÖDÖF!
BÖDÖF!

SOSYALİST ENTERNASYONAL'İN BAŞINA DA BAYKAL YAKIŞIR
SOSYALİST ENTERNASYONAL
HALİLİZ!
YAŞ!

KANLI HESAP BAĞDAT'TAN DÖNÜYOR...
VİETNAAM VİETNAAM!..

NE MUTLU TECAVÜZCÜSÜYLE EVLENENE

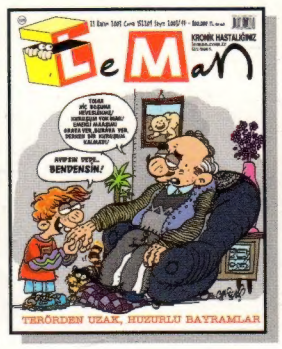
SEN BİR ŞEYSİN!
BENDENSİN!
TERÖRDEN UZAK, HUZURLU BAYRAMLAR

BAYRAMDA YURTDIŞINDAYIZ..
ÜŞEKİ TÜRKİYE'YE!..

Terörün planlayıcısı Yusuf Polat, ismini Kur'an kursu açıp öğretmenlik yaptığı için iki kez hakim karşısına çıkmış... Teröristler yasadığı Kur'an kurslarında eğitilmiş...
DOY HAYRULLAH'IM N'OOLDU YAVRUM SANA?
YOK BİŞEY, HOCA YİNE KURSTA DENEY YAPTIRDI'..

Açlık sınırı 500 milyon lira, asgari ücret 225 milyon lira! Ve asgari ücret tespit komisyonu toplanıyor!

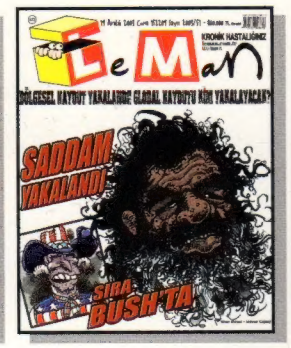
BÖLGESEL HAYDUT YAKALANDI GLOBAL HAYDUTU KİM YAKALAYACAK?
SADDAM YAKALANDI
SIRA BUSH'TA

SELAM GÜZELİM İSMİNİ ÖĞRENEBİLİR MİYİM?..
YAPMA YAA!..
AYIŞIĞINDA KENDİSİNE SORU SORULDUĞUNDA OSSURAN KIZ...
YAPTIM BİLE...
PORRRT

621

3 Ekim 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/40 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

TÜRKİYE'DE 745 KİŞİYE BİR DOKTOR DÜŞÜYOR

LÜTFEN...FEN!FEN!..

ÖKSÜRÜN!

RÜN RÜN RÜN!..

KÖHHE

KÖH KÖH ÖHÖ KÖH ÖHÖ KÖH

HASTANEMİZDE...MİZDE...MİZDE... DÜNYANIN EN GELİŞKİN...KİN...KİN... TEKNOLOJİK SİSTEMLERİNDEN YARARLANMAKTAYIZ... YIZ...YIZ...YIZ...

Argo Reklam

Bayır gülü

FEYHAN GÜVER
guverfeyhan@hotmail.com

40 SATIR

(Her özel isim, potansiyel markadır!)

● Seçimler iptal olacaksa, Tayyip o attan o kadar boş yere mi düştü?..

● **CHP kendini yenileyemeden, seçimler yenilense ne yapacak?..**

● Hadi başlamışken, 1946'dan başlayıp hepsini yeniden yapalım...

● **YSK başkanı Tufan Algan, Asmalı Konak'ta bi rol alıp oynasa olucak gibi görünen bi kişi...**

● Evrakta sahtecilik, komple sahte evrağa göre daha mı hafiftir, ya da bana mı ne?..

● **"Annan Planı, Annan Planı" dedikleri Kofi Annan'ın 10 günlük tam pansiyon Kıbrıs tatili planı çıksa ya...**

● Y.O., hayır, artık bu kadar enayilik birarada olamaz...

● **İlhan Selçuk, bir konuşmada "60 gramlık Seka kağıdı, biraz esmer bir kağıttır" demişti...**

● Elia Kazan, oğlu öldüğünde Amerikan gazetelerine "KARA HABER" diye duyuru vermişti ve hiçbir dilde ölümün bu kadar güçlü adlandırılmadığını söylemişti, şimdi oğlunun yanında, filmleri ihbarlarından daha çok hatırlanır inşallah...

● **Bu benim aslında son cümlem ama siz dergide onuncu sırada göreceksiniz.**

● Hâlâ Kayahan'la rastlaşmadım, yolum da sevgiden geçiyodu halbuki...

● **Korsan kitap neymiş ya, üvey evlat gibi...**

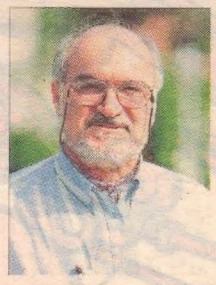

● Dostlarının hepsi aynı anda Hıncal Uluç'a küsse, yıllık izninin bir bölümünü kullanır...

● **Niye Aspirin ile Gripin aynı zamanda satın alınmaz hiç?..**

● Kolonya ve mendile ayrı ayrı soğuk durup, kolonyalı mendile ılımlı yaklaşan çok kişi vardır..

● **18-19 yıldır hiç tütün kolonyası görmedim...**

● Soğan gibi bir yiğit sebzeye, pembeleşinceye kadar kızartılmak yakışmaz...

● **Çarli, sen deşifre ol, meleklerden biriyle nişanlan, ayrıl öbürüyle nişanlan, oldu mu iyice rezil gibi...**

● Hayatta en sevmediğim üç şeyden ikisi samimiyetsizliktir...

● **Kazınız Diva'yı oğlumuz Duayen'e istemeye gelicez...**

● Daha da valeye "bacak" demeyin artık...

● **Bu Fenerli Tomas, Şansal Büyüka'nın gizli oğlu olmasın, geldi geleli yere göğe koyamadı.**

● Durduk yerde TATU ile ATHENA nişanlansalar ya...

● **Seren Serengil ve 32 izleyici, İzmir'e turneye gitmişler...**

● Homofobiksen, kolay kolay "Labne peyniri" satın almazsın...

● **Üçüncü sayfalar olmasaydı, felaketler hep ünlülerin başına gelir sanıcaktık.**

● Erman Toroğlu'nun "Bugün dünyanın her yerinde penaltı ihlalleri yapılıyor" demesi, sanki işkence...

● **Zeki Müren'in bi zaman, nedense söylediği "Ku vak vak vak"ın cover'ı yapılsın, kim mi yapacak, elbette Kubat...**

● Vladimir Putin "Henüz kapasitemin yarısıyla ülkeyi yönetiyorum" demez ya...

● **Sümer Tilmaç bize Sümerler'den yadigar mıdır, yoksa hiç ilgisi yok mudur?..**

● Peki bütün yıl ciddi duran kızların, okulun son haftası coşmaları, nerdeysi tadından yenmez hale gelmeleri ve fakat zaman kalmayışı...

● **Yüzbaşı Tom Miks, Binbaşı olduğu gece dağıtıp sütlü Malibu içse ya...**

● Kadın: Sensiz yaşayamayacağımı anladım Cüneyt

Arkın: Ben de bir tek seninle yaşayamayacağımı anladım...

● **Kerem Alışık, ikinci bir oğlu olursa, adını "Turist Ömer" koysun, koymazsa canı sağolsun, şiir yazanın değil okuyanındır ama kendi şiirine kafa yorsun, yormazsa canı extra sağolsun...**

● "Toyota Yaris, dahice" diyen o ses birden çıkınca çok inceden sinirleniyorum..

● **Süper Lig'le ilgili en çok Rize'nin kazandığı maçı hükmen mağlup bitirmesi canımı sıktı, prosedür yenilgisi bitsin artık...**

● Blendax şampuana da en son Serdar Akar'ın "D.A.K.Paslaşmalar" filminde rastladım...

● **Yıllar yılı son haber, sakın bu modanın menbal Milano olmasın?..**

● Rio Karnavalı görüntüleri de bi akşam ansızın çıkıverir, sanki yıllardır hep aynı kadınlar dansediyo...

● **Bütün eğlence, hep ben uykudayken oluyomuş gibi geliyor bana...**

(***Bir Tavsiye:*** Derviş Zaim'in son filmi "Çamur" tavsiye olunur.)

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Akşamsefası

ABD askerlerinin karşıdan karşıya geçerken bile yusufladığı ve en ağır saldırılara uğradığı Tikrit'te ABD üssünün bulunduğu caddeye "George W. Bush" adı verildi..

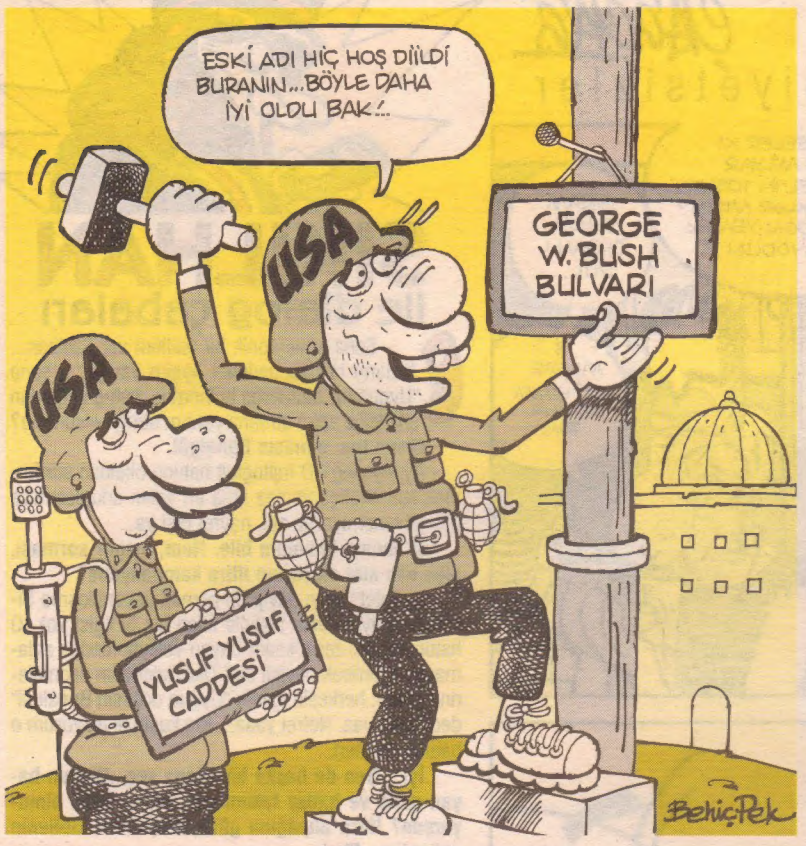

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

Bilkent Üniversitesi'nin Ankara'da kurduğu Cyberpark'ta bulunan, "Kuluçka Merkezi"nde fikir sahiplerine ofis alanı ve malzeme sağlanıyor..

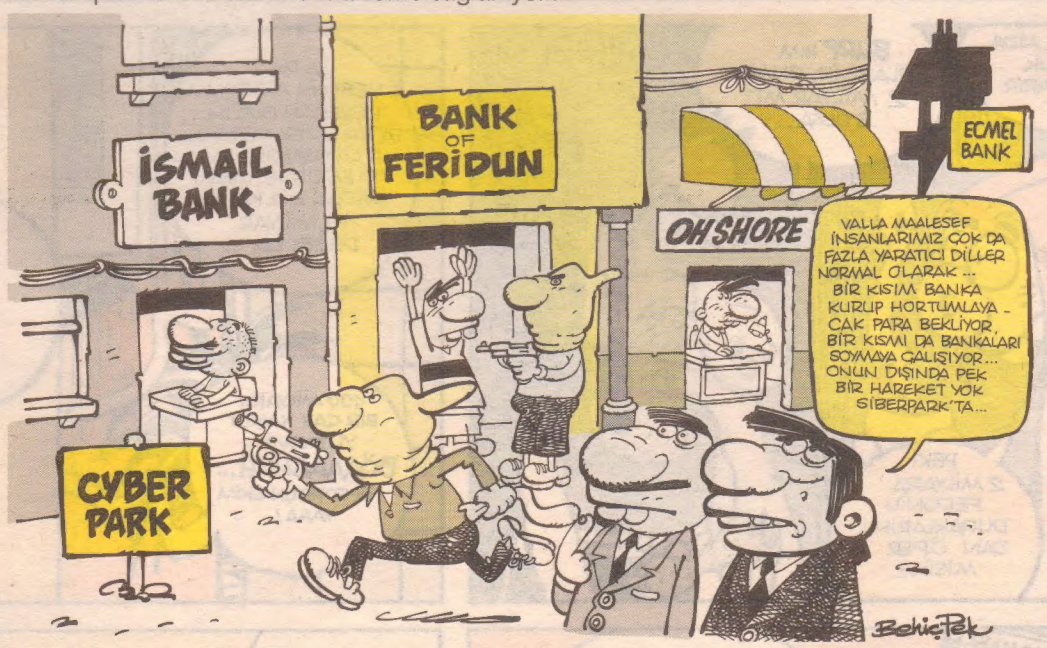

TAYYİP ERDOĞAN
ele güne karşı amerika'yla elele

ABDULLAH GÜL
ırak cehennemine 10 bin asker gönderileceğini söyledi. amerika'nın "gül"ü leman'ın lalesi

Y.O'YA OKULDA TECRİT
vicdaniyetsiz redciler

ERTAN GÖMEN
hayırlı kurumun.. HİV'li kana 62 milyar tazminat vermesiyle övünen ivrenç yaklaşımlı mensubu

AKP'NİN İLKÖĞRETİM KİTAPLARI
"vatandaşlık ve insan hakları" kitabının kapağını amerika'nın özgürlük heykeli süslüyor

RUMSFELD-BUSH-CHENEY
şeytan üçgeni

ABDÜRREZZAK A.
vahşi baba..beş yaşındaki çocuğunun kemiklerini kırdı

PİYASALAR
yine ossuruktan nem kaptılar krizden cukka yapanlar

YÖKÇÜ BAŞI REKTÖRLER
sanki kemalizm bahane saltanat şahane

BURUCE WILLIS
saddam'ın kellesine 1 milyon dolar ödül koyan üfürük popcu

Murat Demirel: "Bana komplo kurdular.."

LeMan

Radikal gazetesinden Adnan Ekinci köşesinde, Beylerbeyi polis karakolunda, "SA" amblemli "Sabancı Polis Karakolu" yazan tabela asılı olduğunu yazdı..

Bir uyum sorunu daha!!!Dünyanın en büyük yüzen kitap fuarı "Doulos" gemisinde yabancı kitaplar satılamadı. Çünkü polis " ya kitaplar bölücüyse" diye satışa izin vermemiş..

Beşiktaş
4. Kitap Fuarı
Dolmabahçe
www.kitapfuari.com
4-12 Ekim '03
LeMan Standında Okurlarımızı bekliyoruz...
Adres: Dolmabahçe Kültür Merkezi Deniz Müzesi Yanı...

ARAFAT YİNE ABLUKA ALTINDA... FİLİSTİN DİRENİYOR...

Tarih sürüyor, yenileniyor, belgeler eskimiyor...

LeMan-FİLİSTİN Özel Sayısı GAZETE BAYİİLERİNDE

KOLAJ RESİM SERGİSİ

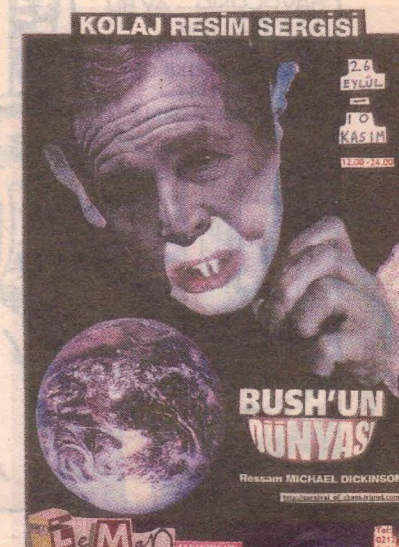

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyétsizler

ÇIÇAĞAN

SIKILHAN ile dialog çabaları

- Sana süpersonik bir teklifim var Sıkılhan... Kızların hocası bedenci Ayşim var ya, o sana "Uygunsuz tacizlerde bulunmuş, buluğ çağından erkekliğe adım atmana yardım etmiş" olsun mu?

- Olsun mu, olmasın Bunalgül.

- Ay niye kiğ? O frijitoğluit hatunu okuldan sürdürmek için dilekçe vercez ama en yakın arkadaşımıza bile güvenemiyoruz abi, hayret bişi ya...

- O hocayı tanımam bile. Hem, ayıptır sorması, niye ben alet oluyorum iftira kampanyana?

- Ay "alet" felan deyip de hemen yıvrançleşme Sıkılhan. Olayın senin aletinle felan hiç bi ilgisi yok. O hatun var ya, zerre kadar bayan voleybolundan anlamayan örümcek beyinli biri! Okul takımının seçmelerine gittim, herkesin içinde "Uygun değilsin Bunalgül" dedi bana yaa. Nefret yaaa... Kin kusmak istiyorum o hatuna resmen...

- İyi... Sen de başka bir branş seç...Okulun bayan gülle ve halter takımı yok neden öncü olmuyorsun? İftira atıcağına gülle atabilirsin. Güllenin sultanları...Eheh...

- Ya sen kasten mi embes takılıyosun bana Sıkılhan? Voleybol şu an okulda en maksimum trend! Aarpa Şampiyonası'ndan sonra herkes okulda voleybolcu kızlarla çıkıyo, manşet almayan, üç metreden spike pas yapmayan hiçbir kıza bakmıyolar. Çisil bile ayağındaki altı parmağa rağmen kendine bir libero mevki kapmış durumda... Aloo? Alooo? Kapayıp kaçtın gene di mığğ? Nefret yaa... Kin kusulası şey! İlk tunç çağı... Maymundan gelememiş şey... Yığvrançsın Sıkılhan. Ayşim Hoca'yla sana mutluluklar diliyorum, elveda.

- Hayret, telefonu bize açtın Sıkılhan kardeş. Artık, kardeş mi desek dayı mı desek? Gerçi sen reisliğini ilan etmişin ya... Okula kot montla gelip piyasa yapmışın bugün? Derslere de girmiyip "Benim deli raporum var, dokunanı çizerim bir gün bile yatmam" diye de gazlamışsın bahçede...

- Yanlış anlaşılmış Hırgürkan kardeş be... Annem okul ceketimi kuru temizleyeme verdi, ayrıca dişçiye gittiğim için rapor alıp beden dersine girmedim. Abartmışlar!

- Abarma yok. Beş arkadaş... düzeltiyorum, beş şerefsiz "Biz bundan böyle okulda Sıkıl'ı reis biliyoruz abi" diye sana geçtiler. Bu okul ikimize dar, şarlatanlığın lüzumu yok, yarın çıkışta gel... Kendin seç silahı! Ateşli silah ses çıkarır, kelebeğe var mısın?

- Ağır ol be Hırgürkan kardeş, silaha felan gerek yok!

- Demek silah felan yazmaz sana, anlaşıldı merkez. Onun mevzuusunu da kuşlar söyledi bize... Derin çalışıyomuşun, yukarda büyük tanıdıkların varmış. Servis şoförleri "Dalaşmayın onla, başka bir çocuk" diye tüyo verdiler. Öyle olsun Sıkılhan kardeş, deveden büyük fil vardır... Koridorun yarısı senin, kantinden de yüzde kırk veriyoruz sana... Şoförlerle o beş şerefsiz döneğin de hayrını gör!

- Usta kafayı mı çizdin sen yaa, ne konuşuyon kendikendine?

- Yoluma çıkma Sıkılhan Reis. Kantinden sana yüzde beş daha verdim, bu son teklifim... Alo? Alooo? Tamam ulan yüzde beş daha! Aloo?

- Alo Sıkılhan bildin mi beni koçum? Celil... Servis şoförü, Celil... Langa lunga Celil de derler.

- Celil Abi? Ama telefonda Buğra'nın adı çıktı. Serviste mi düşürmüş telefonunu?

- Yok Sıkılım telefon diil de Buğra'nın tansiyonu düştü, baygın yatıyor şu an. Ben bi eşeklik ettim. Bunlar beni "Baba, okulun kimya laboratuarına kaçıyoruz bu akşam. Elimizde korkunç formüller var. Kendin yap, kendin kokla hesabı" diyerekten tufaya getirdiler...

- İyi de beni ne arıyosun Celil abi?

- Sıkılım yeşil, mor, turuncu ne varsa içtik burda. Kafa yapmadı ama ölücez biz. Buğra'nın göz bebekleri kan kırmızı oldu. Renginar'ın her yanı çiçek bozuğu gibi... Benim ayaklarım tutmuyo, af buyur altıma kaka yaptım, kendimden geçtim, gel sen bu gençleri al kurtar. Hadi ben yatar çıkarım ama müdür bunları böyle bulursa ömürleri çürür... Alo, Sıkılım... Alooo? Geliceksin biliyorum, temiz çocuksun kıyamazsın kardeşlerine...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

daral@leman.com.tr

Akşam Servisi

Sosyal İçerikli Korku

Akıptekin

HADİİİ... KESMECE BUNLAR, KAN ÇIKMAZSA PARA YOK...

SATILIK KARACİĞER YANINDA DALAK DA HEDİYESİ BEDAVA...

BÖBREK VAR, SATILIK BÖBREEK!.. İSTER TEK AL İSTER ÇİFTİNİİİ...

HAYIR İSTEMİYORUM AYYYH..!AYHG!..

YİNE KABUS GÖRÜYORSUN AYGA, KENDİNE GEL BURDAYIM...

BU SIRALAR UYUŞTURUCUYU ABARTTIN ONDANDIR, KES BİRAZ...

YOO, PROFESÖR ORGAN TİCARETİNİ ANLATTIĞINDAN BERİ GÖRÜYORUM...

BOŞUNA ARANMA SON MALI...

DÜN GECE BİTİRDİK HARÇ PARASIYLA ALMIŞTIK ZATEN..

OKUL HARCINI YATIRAMADIK, UYUŞTURUCU BİTTİ, PARA YOK ŞU KABUSLAR AKLIMA BİŞEY GETİRDİ, İKİMİZDE...

TIPTA OKUMUYOR MUYUZ. DİNLE BENİ...

BU GECE İSTEDİĞİM ALETLERİ BUL VE BENİ TAKİP ET. ZATEN BOKA BATMIŞIZ...

O gece: Taksim.

HEY...İKİ KUTU BİRAM VAR, BENİMLE PAYLAŞIR MISIN?..

HA?!

ERKEK ARKADAŞIM BU SAATTE, BAŞKA BİR KARIYLA ÇEKİP GİTTİ, YAVŞAK...

YAVŞAK? PEKİİ...EEE NE İSTİYSEN???

AY BİRDEN SENİN YANINDA İYİ HİSSETTİM...

İYİ İYİ...

PEK DE SİRİNMİŞSİN?..

AY DAYANAMIYCAM BİKERE SARKACAM SANA...AH CANIM. NASIL DA UTANDI...

HIMK. DUR NAPIYON.

AY!..

BAK!..

BAŞINI YASLAYINCA PİYRSINGİM MEMEMİN UCUNU, KANATTI...

EVİN YAKIN MI BURALARA, TENTÜRDİYOT FİLAN VAR MI EVİNDE, YALNIZ MISIN?..

HE... HE YA... VAR...

HADİ KALK GİDELİM.

HADİ, ÇEKİNME SARIL BELİME. BAK BENİM GİBİ KORKMA...

HAH... İŞTE BÖYLE.

HMS?

HADİ GİT GETİR BAKALIM NE VARSA...

O...ORDA, ŞEYDE, MUTBAKTA ŞİNCİ GETİRİYOM, ŞİNDİ...

İKİ ZANAX, İKİ RİVOTRİL, İKİ NEMBUTAL SENİN İŞİNİ BİTİRİR...

AHA GETİRMİŞİM.

YALNIZSIN BURDA DİMİ, KİMİN KİMSEN YOK, İÇ İÇ SAKINLEŞİRSİN...

LORK LORK LOK...

BENİM İŞİM BİTTİ GELSENE YANIMA.

?

YAT AŞAĞA RAHAT BIRAK KENDİNİ, KONTROLÜ BANA BIRAK...

OHOM, AAAA... IHM...

HAH SÖYLE, İYİ GİDİYOR, DEVAT ET...

HOMB CORK... CORK...

IM... BENŞ IMH.

SSSZZZ... Z...

SIZDI GARİBİM...

Akşamsefası

Devamı Arka Sayfada

ADAMI BAYILTTIN MI, BEN HERŞEYİ GETİRDİM...

GEL İÇERİ, İŞİMİZİ BİTİRİP HEMEN ÇIKALIM...

BÖYLE İYİ Mİ IŞIK?

İYİ, ÖNCE KARACİĞERİ ALALIM SONRA DA...

BÖBREKLER VE KALB EĞER VAKİT KALIRSA, GÖZLERİ DE ALIRIZ, İYİ PARA EDİYORLAR...

AY... DAYANAMIYCAM...

BİR ŞAŞAL ÇEKEYİM OHH...

ANA!..

OLAMAZ!.

NE OLDU BE?.

AA!..

AMA HER ZAMAN DOYURACAK BİRKAÇ BOŞAZ VARDIR ÇOCUKLAR!..

BU NE?..

GEÇEN SEFERKİ TİNERCİ BİR AY İDARE ETMİŞTİ. BUNLAR DAHA BESİLİ İKİ AYDAN FAZLA BESLER BİZİ... KIZI KIŞA SAKLAYIN...

KAVURMA YAPALIM O ZAMAN, BEN BU BUDU KOMŞUYA GÖTÜRÜYORUM ONLAR DA BİZE KABURGA VERMİŞTİ...

GÖRÜNMEKİMSEYE..

TABİİ BOŞ OLUR... İKİ AY ÖNCE BÖBREKLERİ Mİ GALDILAR KARA-

YİRMİ SANTİMİNİ BU AY BAŞI SATTIM... PANKREASI EŞANTİYON VERDİM VE HALA YAŞIYORUM.

CİĞERİN YARISINI SATTIM AMURİLİĞİMİN...

BU ADAMIN İÇİ BOMBOŞ VE YAŞIYOR...

BU ADAM KIMIL DIYOR... KALKIYOR AYY...

GİK İPTEK İNŞ. K.M. SON

ERDENER ABİ

- Burun estetiği yapacak iyi bir doktor bulamadım Erdener! Sen tanıyomusun öyle bir doktor?

- Tanısam n'olcak ki a eşşekler sizi!

K. ERTEM

ÖZGE

ANNEAA BEN BUGÜN OKUMAYI SÖKTÜÜM

Hİ!.. KEŞKE ÖNCEDEN HABER VERSEYDİN

HAY ALLAH ÇOK ANİ OLDU

FUCK

KAMA SUTRA

TAOCU SEXOLOJİ TEORİSİ

DOYUMSUZLUK ve TÜREVLERİ

HAYVANLAR ve SEKS

ZOOFİLİ

POZİSYON

SLIPPER ve SEX

ESCİNSELLİK ÜZERİNE

özge

PANTOLON

m.e.t.i.n f.i.d.a.n

MMMH.TINAR SUCUKLARI.! ÇOK NEFİSS.!.. E İLLÂ Kİ!.. İLLE DE.!.. TINAR SOSİS VE TINAR SUCUK!.

BEYNİNİ SİSTİKLERİM... UFF.NASI DA İNSANIN CANINI ÇEKTİRİYOLAR YA!.. MMM..ŞLIP! OF, ÇOK ÖZENDİM ACAYİP.!.

LAN AZ ÖNCE YEDİN YA Bİ TAVA KIYMALI YUMURTAYI. YUH!.

BENNE İLGİSİ YOK YA...DÜŞÜNSENE... HİÇ İMKÂNI OLMAYANLARI FİLAN YANİ... OFF...

ORASI ÖYLE...İŞLERİ BU ZATEN.! ÖZENDİRMEK, İMRENDİRMEK, ŞEYTAN GİBİ KIŞKIRTMAK!..

CUSS!.

CAZIRR!

CISS!

YEDİN Mİ BÜTÜN TAVAYI YA? DİBİNDE KALDI DİYE HATIRLIYOM...

ECZANEYE UĞRAMIŞTIM ALİ ABİ... NERGİS HANIM BANA NE DEDİ BİLİYON MU? AŞKOLSUN BİROL HİÇ UĞRAMIYON DEDİ..AŞKOLSUN DEDİ YA.! ÇOK MUTLUYUM...

BİROL...YANNIŞ ANNAMA OĞLUM...ORDAKİ AŞK OLSUN, BİSİTEM, TATLI BİŞİKAYET ANLAMINA GELİYO...

ARAMIZDA BİAŞK OLSUN DEMİYO YANİ... AŞKOLSUN DİYO.! BİTİŞİK...VURGULANIYO...

AMA... GAFAM KARIŞTI? BİDAKKA, GİDİP SORIYIM.! BİTİŞİK Mİ DİYO, NASI DİYO...

GEL LAN BURAYA...SAÇMALAMA...HER RÜYAYI HAYRA YORMA.!

ZZZF.!..AY!..AYTEEEN... HNN..!..NERDESİN?Hİİİ.!.. MİİİH.!..OYYY...ZATEN!.. CANİİİM... NERTESİN LA!.. OOOYH!..ZZZH.!.

AY NASIL ARIYO BENİ... BİSANİYE YANINDAN EKSİK ETMİYO.!..BUNU BİALDATSAM, TERKETSEM FİLAN, YA İNTAAR EDER YA DA AĞZIMA ZIGAR...

GÜM!..

İİİH.!.. MİİİH!..

FİTİ FİTİ!.

BURDAYIM TATLIM.! BURDAYIM CANIM.! KAHVALTI HAZIRLIYOM.!

HADİ KARDEŞİM, DÖKÜN ŞU BETONU YA.!..HAYIR, ANLAMADIĞIM ŞEY, BU HARCI YOLDA GELİRKEN KARIŞTIRMIYO MUSUNUZ ZATEN?..

ABİ EVET. YOLDA KARIŞIYO DA... ARKADAŞ UNUTMUŞ!..RADYO DİNNİYODUK, DAMIŞ, KARIŞTIRMA DÜĞMESİNE BASMAYI UNUTMUŞ...HADİ YAV!.. KARIŞTIR SUNU GABUK!..

TAAM YAA! KARIŞTIRIYOM.!

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

İKİ AYRI İKİZ İKİSİ DE FETİŞİST BİRİNDE MUTLU SON DİĞERİNDE HÜSRAN.

Aslında çok da büyük tesadüf sayılmazdı... Şu, tüp bebek denilen yöntemle hamile kalan kadınların ikiz bebek doğurma ihtimali daha yüksek olurmuş...

Birbirinden pek de uzak olmayan zamanlarda iki kadın, ikiz oğlanlar doğurdular... Şefik ve Refik adı verildi birilerine... Diğerleri ise Erkan ve Serkan'dı...

Şefik ve Refik 5 yaşlarına kadar memeden kesilmediler... Anneleri lohusa depresyonundan kurtulamayıp dengesiz davranışlar sergilemese ve onlar 5 yaşına geldiğinde, internete bulduğu bi adamla kaçmasa, belki de uzun yıllar memeye devam edeceklerdi...

Büyüdüler... Bebeklik hallerini unuttular ama farkında bile olmadan bir hastalık kaldı o günlerden...

OOH!.. HASTAYIM ULAN GÖĞÜSLERE...

BEN DE HASTAYIM. UFF...

Bu göğüs merakı onlarda saplantı haline gelmişti...

SEN SAĞDAKİNE BAK, BEN SOLDAKİNE... SONRA EVDE BİRBİRİMİZE ANLATIRIZ..

TAMAM...

Hatta giderek, sapıklık...

ÇOK BEĞENDİM MEMELERİNİ... GİTMEDEN ÖNCE ALÇIYLA KALIPLARINI ÇIKARABİLİR MİYİM... BALMUMUNDAN DÖKER, EVDE DE MINCIKLARIM...

AA MANYAK..!

Şefik ve Refik bu durumdalarken, onlarla aynı zamanda doğan Erkan ve Serkan nasıllardı peki?..

OOH AYAK...

ÇOK GÜZEL YAA...

BİR SAAT DOLUYO... ONDAN SONRA İKİ SAAT PARASI ALIRIM HA...

PARASI NEYSE VERİRİZ. HUMM...

Tekrar dönelim Şefik ve Refik'e... Onlardaki bu göğüs fetişi o derece çoğaldı ve umutsuz bir hal aldı ki, işlerini kaybettiler, parasız kaldılar sokağa düştüler, sarsefil oldular...

AYRANIĞ REKLAMIYLA İNEK MEMESİYLE FALAN OLMUYO YAA... GERÇEĞİ LAZIM YAA...

ULAN BU HALDE KİM GÖSTERİR BİZE GÖĞÜS MÖĞÜS...

Tamamen çaresizlerdi. Çıkışları yoktu... Kaçınılmaz son iyice yaklaşmıştı... Soğuk bir şubat gecesi, ateşleri sönmüştü. Ve uykuları gelmişti... Donmaya başladıklarını bilmiyorlardı...

Birşey oldu birden... Siyahlar giyinmiş bir adam belirdi... Karizmatik ve otoriterdi. Emir verir gibi konuşuyor itaat etmeye zorluyordu...

KALKIN!..

ELELE TUTUŞUN!.. AÇILIN... DİĞER ELLERİNİZİ DE YANA AÇIN...

PE... PEKİ...

AMA NİYE?

SORU SORMA!.. ŞİMDİ KIPIRDAMAYIN...

ÇTAAAAAK!

ŞU, VİTRİNDEKİ SİYAH SÜTYENİ RİCA EDİCEM...

BAYAN İÇ ÇAMAŞIR

ŞEFİK!.. NE?.. BU NE OLUM?

ŞŞ... SES ETME.. KEYFİNİ ÇIKAR...

Onların öyküsü mutlu bitmişti... Peki ya Erkan ve Serkan...

UFF!.. TERLİK OLDUK ULAN... YAŞADIK...

EVET ABİ YAA... BEYAZ MİNİK, OĞLU AYAKLARI SARICAZ... ZEVKE BAK...

BÖÖAAAĞH!

İYYK. İYRENÇ...

Aksamsefası

Değerli fikirleri için İlkar Seyhler'e teşekkürler...

kirikleblebi@leman.com.tr

Kırık Lebleb

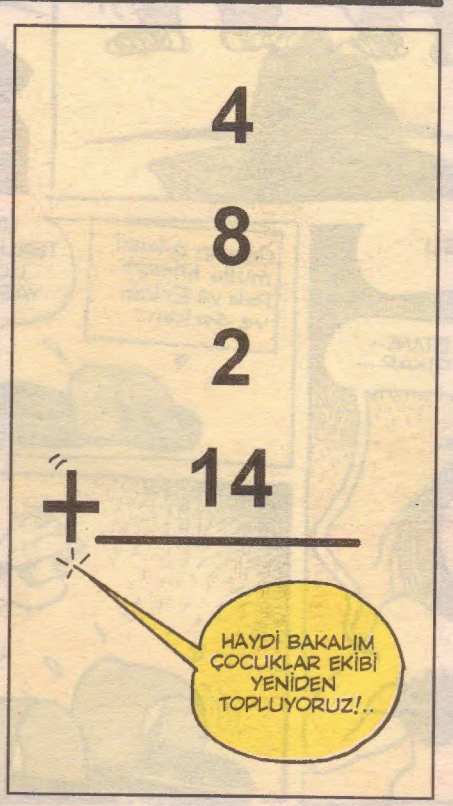

Akşamsefası

BURADA HERKES BİRBİRİNİN HAYATINI ÇALAR...

CEZMİ ERSÖZ

Bekar Sokak'tan **İmam Adnan Sokağı**'na yürüyorum. Burası tam bir gayya kuyusu... Cehennemin beşinci katı... Şenlikli şiddetin belki en yoğun olarak yaşandığı sokaklardan biri... Mutluluğun ve bir gecelik hazzın peşinden koşanların gelip sokağı neredeyse yürünmez hale getirdiği bir yer burası. İnsanların yüzlerine baka baka onu arıyorum. Hiçbiri o değil... Gördüğüm sadece kibirli, küstah, küçümseyen yüzler. Merhametin ve inceliğin ışığı hiçbirinde yok. Nasıl oldu da bu yüzler bu hale geldi, diye düşünüyorum. Herkes birbirinin amansız rakibi sanki... Aslında gösterişli bir yalnızlığı yaşadıkları halde, en başarılı, en güçlü, en mutlu benim, diye vahşi bir gururla etrafına bakan yüzler sadece acı veriyor bana. Yüzlere dikkatle baktığımda gösteriş, küstahlık ve kendini beğenmişliğin kısa bir anda derin ve marazi bir memnuniyetsizliğe dönüştüğünü hissediyorum.

Bu saatlerde, buralarda kimsenin kimseyi tanımak için emek harcamaya zamanı olmadığını anlıyorum. Her şey çabuk çabuk olup bitiyor burada... Kesik kesik... Tıpkı ömrümüz gibi...

Herkes duyguları konusunda yalan söylemeye çok eğilimli gibi geliyor bana. Bir tür kendini unutma ayini yaşanıyor sanki... Bu ayine katılabilmek için benliğini unutmaya çoktan razı olanlar, tıpkı buna benzer bir çok gecenin sonunda olduğu gibi, birkaç saat sonra aslında gecenin kahramanı olmadıklarını anladıklarında korkunç bir can sıkıntısına yenik düşeceklerini unutmak istiyorlar.

Açık, saçık giyinmiş genç bir kız yolda bir arkadaşına rastlıyor ve ona, **çok mutluyuz, sen de bize takılsana**, diyor. Oysa mutlu olan insan, ben mutluyum, demez ki, diye düşünüyorum... İyi bir insanın, asla, ben iyiyim, demeyeceği gibi...

Çok mutluyuz, diyen kızın hemen arkasında onu görüyorum. Yüreğim sevinçle havalanıyor. Her şeyin farkındaymış gibi gözleriyle beni seyrediyor, beni anlamaya çalışıyor sanki... Kızıl saçlarını arkadan toplamış bu sefer. Sanki o an hayat yeniden başlamış gibi oluyor benim için. Kalabalığı yarıp yanına gitmek ve bir daha onu hiç kaybetmemek istiyorum...

İşte tam o sırada **İmam Adnan Sokak** beş el silah sesiyle sarsılıyor. İnsanlar çığlık çığlığa bağrışıp kaçışıyor. Ortalık bir anda karışıyor. Takım elbiseli orta yaşlı bir adam yerde kanlar içinde yatıyor. Onu vuranlar da takım elbiseli; koşmadan, ama hızlı adımlarla **Tarlabaşı**'na doğru yürüyorlar. Herkesin şaşkın bakışları arasında bir anda olup bitiyor her şey... Bense biraz önce gördüğüm yerde onu göremiyorum... Belki bencilce bir şey, ama yerde acıyla kıvranan adamı unutup, onun dalga dalga savrulan kalabalığın neresine gizlenmiş olabileceğini merak ediyorum. Ama nereye baksam da onu bir türlü göremiyorum. Onu yine kaybediyorum... Acı dolu bir umutla masalarını sokağa çıkarmış bir bara oturuyorum. İnanılmaz bir susuzlukla içki istiyor canım... Sokağın mekan sahipleriyse yan masada oturmuş biraz önce gerçekleşen saldırı olayını tartışıyorlar. Topuğundan vurulmuş adam. Topuktan vurma buraların raconuna göre bir tür uyarıymış. İçinde birkaç barın ve gece kulübünün olduğu bir binanın sahibiymiş vurulkları. Kürt mafyası adamdan binayı kendilerine vermesini istemiş, parada anlaşamamışlar, binaya başkaları talip olmuş. Eğer o binayı bize vermezsen bundan sonra seni yaşatmayız, anlamına geliyor bu yaralama hadisesi. Son birkaç ayda sadece bu sokakta topuğundan vurulan üçüncü mekan sahibiymiş bu adam. Uzaklardan, baskı, zorbalık ve açlıktan kaçıp buralara gelen birileri, silah zoruyla yaşamak hakkını kazanmak istiyorlar... **Beyoğlu**'na durmadan sıcak para akıyor çünkü. Buradaki pasta her geçen gün giderek büyüyor. Bu pastadan koca bir parçayı ısırmak istiyorlar. Peşlerinden getirdikleri onca yoksulluk ve açlığa inat... Bu yolda ölmeyi, öldürmeyi ve yıllarca hapis yatmayı göze alarak... Bumerang gözü kara bir şekilde geri dönmüştü... Polis ise bu işlerden parsa topladığı sürece sadece seyirci kalacaktı. Buralarda güvenlik güvensizlik anlamına geliyordu. Daha birkaç ay önce **Tünel**'e yakın **Terkos Çıkmazı**'ndaki **Speed** adlı gece kulübünde, yıllardır bu kulüpte esrar ve eroin ticareti işini de yürüten eski güvenlikçilerle; **burada artık bu işleri biz sürdüreceğiz**, diyen yeni güvenlikçiler arasında silahlı çatışma çıkmış, bu çatışma sırasında oraya dans edip eğlenmeye, birkaç duble bir şey içip rahatlamaya gelmiş müşterilerden bir kişi hayatını kaybetmiş, ikisi ağır, altı kişi yaralanmıştı...

Ama yine her şey kısa bir süre sonra unutuluyor, eğlence kaldığı yerden devam ediyordu. Burası **Beyoğlu**'ydu... Belleksizdi bu cumhuriyet... Ne yaşanırsa hemen o anda unutulurdu. Karamsarlığa, durup düşünmek için zaman harcamaya izin yoktu buralarda. Şov ve eğlence kesilmeden akmalıydı. Hüzün ve karamsarlık buraya akan sıcak paraya aykırı bir şeydi. Ölen ölür, vurulan vurulur, kaybeden kaybeder, kazanan ise yoluna devam ederdi...

İmam Adnan Sokağı'nı bırakıp **Balo Sokağı**'na doğru yürüyorum. Bir daha onu nerede ve nasıl görebilirim, diye düşünüyordum. Garip bir kırgınlık vardı içimde... Kendime acımayı mı başlamıştım ne? Oysa buralarda insanın kendine acıması kadar kötü ve tehlikeli bir şey yoktur. İnsan buralarda kendine acımaya görsün, bir daha buralardan dışarı çıkamaz... Yıllarca evlerinden çıkmadıkları için ev basması duygusu yaşayan ve evlerinden çıkmaya korkan insanların yaşadığı gibi, kendilerine acımaya başlayan insanlar bir daha **Beyoğlu**'ndan dışarı çıkamazlar. Kaybettikleri her neyse, onu hep burada aramaya çalışırlar. Aslında var gibi gözüken, aslında hiç olmayan imkanlarla ve nesnelerle yaşadıkları o sahte, o yanılsama dolu ilişkiler bir süre sonra onları giderek dibe çeker. Tatlı bir köksüzlük duygusunu trajik bir kaybediş duygusuyla karıştırırlar. Burada adım başı, meyhane başı yıllardır **Türkiye**'nin edebiyat dünyasını alt üst edecek bir edebiyat dergisi çıkartmayı düşünen, ama bunu başaramayan; Türk sinemasında devrim yaratacak bir filmi neredeyse ilk gençliğinden beri çekmeyi düşünen, ama imkansızlıklar nedeniyle çekemeyen; burada kendisine teklif edilen bütün cazip ve paralı işleri geri çevirip bu ülke insanın derinden sarsacak bir roman yazmayı amaçlayan, ama bu romanın bir türlü sonunu getiremeyen yüzlerce insana rastlarsınız...

Beyoğlu'nda sokakta karşılaştığınız, barda tesadüfen tanıştığınız, bir meyhanede sohbetine ortak olduğunuz kişilerden mutlaka birkaçı yazdığı öykünün, henüz yayınlanmayan romanının, henüz bitmemiş senaryosunun mutlaka birileri tarafından çalınıp basıldığını, çok satan bir romancıya esin kaynağı olduğunu, ünlü bir yönetmen tarafından filme çekildiğini anlatır size... Burada herkes herkesin öyküsü çalar... Burada herkes herkesin düşlerini, burada herkes herkesin hayatını çalar... Beyoğlu **hayat öyküleri çalınmış insanların cumhuriyetidir...**

Beyoğlu'nun yüzlerce sokağındaki binlerce kahvede sabah akşam at yarışı oynanır. Buralarda insanlar eşlerinden, çocuklarından çok kendileri için koştuklarına inandıkları bu atları severler. O büyük ikramiyeyi kazanansa henüz görülmemiştir. Buralarda atlar koşarak aslında insanların hayatlarını çalar...

Canım acıklı, kırık dökük aşk şarkıları dinlemek istiyor... **Balo Sokağı**'nda bir pavyona giriyorum. Oldum olası pavyonların o kırmızı, melankolik ışıklarını sevmişimdir. Yatıştırılmış bir cinnetin renkleridir onlar... Arkalarda bir masaya oturuyorum. Garson yanıma gelip kibarca ne isteğimi soruyor. **Beyoğlu**'nda pavyon garsonları kadar kibarı zor bulunur. Işıklar öyle karartılmış ki çevremi zor görüyorum. Ama ikiye ayrılmış ve mavi, beyaz kurdelelerle süslenmiş saçları ve ayağındaki beyaz soket çoraplarıyla yanımdan sek sek oynayarak geçen 9-10 yaşlarında bir kız çocuğunu görüp fark etmemem imkansız... Bu saatte, böyle bir yerde, neşeyle koşup oynayan bu çocuğun işi ne , diyorum kendi kendime. Masamı donatan garsona çekinerek, **kimin bu kız, burada ne arıyor,** diye soruyorum. Öğreniyorum ki konsomatris kadınlardan birinin kızıymış. Bugün çocuğun doğum günüymüş ve hatta ben de böyle bir gecede buraya gelerek şeref vermişim... Nitekim çok geçmeden aynı garson bir dilim pastayı, **bunu arkadan gönderdiler**, diyerek kibarca masama bırakıyor. Çok geçmeden sahnede org çalan, o karanlıkta bile hüzünlü gözlerini fark ettiğim, oldukça zayıf ve saçları dökük piyanist, **acaba misafirimizin bir istek parçası var mı**, diye soruyor bana. Gafil avlanıyorum, çünkü hiç beklemiyorum böyle bir jesti. Ama hemen aklıma o anki ruhumu özetleyen bir şarkı geliyor: **Kör olası çöpçüler aşkımı süpürmüşler! Var mı**, diye soruyorum gizli bir çekingenlikle... Piyanistin hüzünlü gözleri bir an aydınlanıyor ve, **ah, abicim olmaz mı o şarkı, olmaz mı**, diyor ve adeta bütün yeteneğini ortaya koyarcasına çalıp söylemeye başlıyor. Şarkıyı bitirdikten sonra, içerdeki birkaç müşteriye doğru, **programımıza biraz ara veriyoruz**, diyor ve önündeki içkisinden birkaç yudum alıp yanıma geliyor. Oldukça nazik bir şekilde, **yanınıza oturabilir miyim beyefendi**, diye soruyor. **Tabii buyurun**, diyor ve hemen sandalyemi biraz kenara çekiyorum. **Beyefendi**, diyor hayata hep hüzünlü bakan piyanist, **beyefendi, siz aydın, okumuş birine benziyorsunuz, sizin gibiler, pek buralara gelmez, öyle mutlu oldum ki sizin gibi birinin bu mekana gelmesinden; bir sorunum var benim, başvurmadığım yer kalmadı; müzik yapımcılarından, MESAM'a kadar her yere gittim; ama yok, bütün kapılar yüzüme kapandı...**

Hayrola, sorununuz nedir, diye soruyorum merakla... **Demin benden çalmamı istediğiniz şarkı var ya, Kör Olası Çöpçüler; bu şarkının sözleri bizzat bana ait beyefendi,** diyor... **"Çaldılar onu benden! Dünyanın parasını kazandılar... Hem de en yakın arkadaşım çaldı... Bir içki masasında... Sizden ricam eğer imkanınız varsa bunu bir yerlerde duyursanız. Başkasının adı yazıyor o sözlerin sahibi diye, inanın bu yüzden gözlerim açık ölüp gideceğim beyefendi... Bu Beyoğlu her şeyimi alıp götürdü benden. Gitsin, gözüm yok, helal olsun; ama ben sözlerimi geri istiyorum... Ne olur bir ilgilenseniz beyefendi, siz iyi birine benziyorsunuz..."** Ben ne cevap vereceğimi düşünürken, o ayağa kalkıyor ve, **bir isteğiniz daha var mı benden?** diye soruyor... Battı balık yan gider, demek geçiyor ona içimden, ama demiyorum... **Ayaz Geceler**, diyorum... **"Ayaz Geceler'i çalar mısınız benim için?"**

CEZMİ ERSÖZ cezmiersoz@leman.com.tr

* **İzmit-Hereke.** 15 Ekim'in Çarşamba günü saat 14:30-18:30 arası **Hereke Böcek Kitabevi**'ndeyim. Adres: Agah Ateş Mah. Atatürk Cad. (BİM market yanı) Hereke-İzmit Tel: 0262 - 511 57 23

* **Beyaz Türk Lobisi**'yle ilgili tartışmaları ve gelişmeleri **yeniHarman** dergisinde okuyabilirsiniz ve bu ayki **Kaçak** dergisinde bu tartışma devam edecektir.. Verdiğimiz bu mücadelede desteğinizi bekliyoruz... Edebiyatımız dahası müziğimiz, sinemamız, tiyatromuz, resmimiz işgal altındadır... Bu sadece benim mücadelem değil, hepimizin meselesi, özellikle yazan, üreten genç kuşakların meselesi... Kendileri dışında kimseyi var etmek istemeyen bu lobiye karşı ortak duruş sergilemeliyiz... Bu var oluş ya da yok oluş mücadelesi... Anadolu'da yazan ve üreten şair ve yazar dostlarımı sesleniyorum; yaşadığınız sıkıntıları, sorunları ve bu konudaki kaygılarınızı bizlere iletin, buradaki sesiniz olacağız...

* Çok yakında yeniyaz Yayınları'ndan yazarlık hayatım ve bu süreçte verdiğim mücadeleleri konu eden bir kitap çıkacak, kitabın adı belli oldu: **Açıkla Bana Bu Işığı**... Bu konudaki yardımlarınız ve ilginiz için çok teşekkür ediyorum...

* **INTİ İLLİMANİ** ve **MOĞOLLAR** konseri... 8 Ekim Çarşamba günü Bostancı Kültür Merkezi'nde... Bilgi için Tel: 0532 637 46 56

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

FAKİRLER SİNEMAYI AYAĞA KALDIRDI!

Minyeli Abdullah adlı bir dinci bir film vardı bi dönem... Hatırlarsınız... Çocuktum o film sinemalara geldiğinde... Hatta gayet bitik bi taşra sinemasıydı gittiğim... Filmin bir bölümünde, tesettürlü seçen genç kız, batılı ve zengin baba ocağına dönüp, tüm o içki kadehlerini, pırlanga şişeleri kırıyor... İşte tam o vakit, birden tüm salon ayağa kalkıp coşkuyla alkışlamaya başladıydı!.. Çocuk aklımla acaip tırstım orda bu ayaklanmadan... Fukara darbeye dilil, zenginliğe atılan tokataydı!.. Alkışlar batıla indirilen ralik sinemayı ayağa kaldırdı... Bu adamlar kendilerine acımazlar... Bastırılmış nefret, kor dahine sertleşmiş iradeleri ezdi geçti... İpotekli vicdanları arkada kaldı... Cüceleştirilmiş hırsları arkada kaldı... Tırnaklarından başka silahı olmayan bu fukaraların aklına o an, okumaya yazmaya bilmeyen anaları mı gelliyor? Doymak bilmez tefecilere kaptırdıkları paraları mı? Şu ciğerli, hisse senetli götlü patronları mı? Bukowski der ki, ortalama bir fukarada herhangi bir orduya yetecek kadar ihanet, nefret ve şiddet vardır... Yoksulluktan nefret edenlerden kaçının... Yoksulluğuyla gurur duyanlardan da sakının...

PİLLİ VİBRATÖR MİSALİ TİTRERKEN...

Ne kadar haberiniz var bilmem... İstanbul gece hayatında gençlik artık tekno müzik partileriyle coşuyor... Londra'dan gelen di-cey Eşşeğin zorlamasıyla transa geçiş... Bir çeşit vecd hali... İşte sanayi mahallesi gibi bir yerde hangardan bozma bu yer, ayinin mekanı. Salt kalburüstü zengin bebelerinin dansı dili.. Bilet kuyruğunda kimi Çengelköy hıyarlarını bile görebiliyorum... Kaybetmenin coğrafyası yokki.. Diskotek kuyruğunun çevresini de tinerciler sarmış, mozaik tamamlanmış... Hafta sonu olmuş, kente kasvet yağmış, aşağı caddede siren sesleri, dayak sesleri havalarda uçuşuyor, ne gam... İçerde mahşeri bir kalabalık.. Dansla, hızla kendinden geçiyor!.. Herşeye kadir olan Allahım, bir kabuklu böcekten bile öğreneceğim çok şey vardır... Kalabalıkta ayılar uzun, develer kısa... Çünkü dansederken eğilen hep develer... Bazen uzakta bir vaha görüp duraksıyorlar... Bir de şu dansetmek için yutulan kamyon kamyon ekstasiler olmasa... Ah bu ekstasi, seni kurtaracak güce, di-cey'e hasretle ellerini kaldırtıyor... Tıpkı pilli vibratör gibi titrerken...

Exi yutanlar kapı eşiklerinde yatan yalancı inmeliler gibi, sahte dilenciler misali dansediyor... Saatler geçiyor... Artık ayağa kalkacak halin yok... Ekstasi beyin hücrelerini iyice yaktı... Faraşla bir kenara süpürürler seni... Mide asidini son damlasına kadar kus... Küçükken otlakta yemlenirken böyle taş gibi kasılıp yere serilen bir inek görmüştüm... Ölmesin diye bir yerine bıçak sokup rahatlattılardı hayvanı...

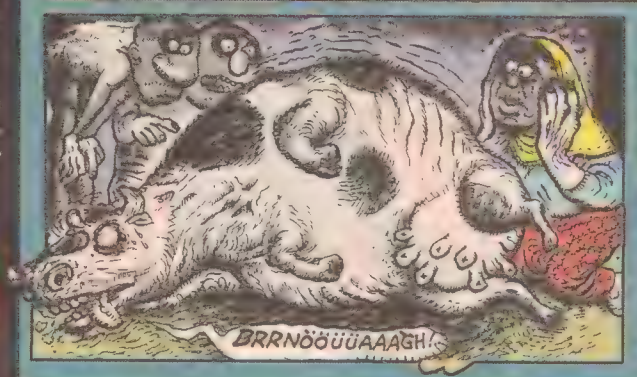

SADO MAZO

Amsterdam'da, Paris'te çok acayip SADO-MAZO kulüpleri var... Tatminsiz adamlar buralara gelip kilit zincirli adamlara kendini düzdürürken, kol çekiyor... İspanya'da da var... Duvardaki deliklere kıçını sokuyorsun, bilmediğin birisi dizliyor... İçtenmeli bir kötülükle, Avrupa Topluluğuna girmeye biz burda ne açıdan ya... Bağıra, çağıra... Bir başka bedenin mabedini zorla istila etmek... Bilmem adeta yobazca değilse bir [illegible] Cihad kanaatleri, [illegible] korku salmaya ilişkin bir kaygı var...

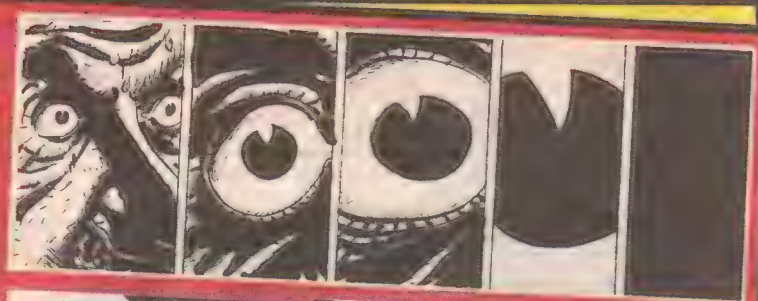

Aşiretin önünden kaçan Hektor gibi [illegible]... Kendinden nefret, bu ülkede böyle böyle kanşır mı acaba?... Kim nerde savaşa çekenler buraların hastası olmasın sonra... Olacak iş değil... O an bir isyanmış gibi böğürtüler havalarda uçuşurken "ölünü zikilim.. tabiatını zikim" tarzı tenasüle oral yolla müdahale naraları atılmaya başlayınca kesin bir balta çıkar ortaya... Bildiğin hatsız [illegible]! Kavga çıkar, kan çıkar! [illegible] [illegible] Anadolu mahallesinde [illegible] Sonra [illegible] Sokak sizin bey [illegible] isyanın biter...

VE İNSANLIĞA ÖFKEM BAŞLIYOR!

Gazetelerin haftasonu verdiği magazin eklerinden birinde medyatik hatunun biri, sevgilisiyle "çok düzeyli bir ilişki" yaşadıklarından bahsediyor... Napıyorlarmış yani... Onu da söylüyor... Gece dışarı çıkmıyorlarmış... Beraber sinemaya gidiyorlarmış... Ne güzel cümleler, kayış gibi kayıyor tereyağının üstünde... Yani düzeyli ilişki dedikleri bu mu? Normal insanların yaptığı en sıradan şeyler... "İşte bundan sonra, kardeşim Cevdet... insanlığa öfkem başlıyor..." Allah bilir düzeysiz ilişkilerde kan gövdeyi götürüyor!.. Yoldan geçen fakirleri seyretmekte eğlenceli tabi.. Ama düzeyli ilişki hikaye... Daima "tersine bir göç" vardır bu kadınların sevdalarında... Bedenlerinin gizli metaforları paramparça olmuş... Artık ne düzeyi? Son derece mekanik mobil sex kutuları... Avını en zayıf yerinden vurup, altına yatıp yumurtalıkları tamamen boşaltmak! Ama tuhaftır, bu kadınlar hepimizden 50 gram daha ağır sıçarlar...

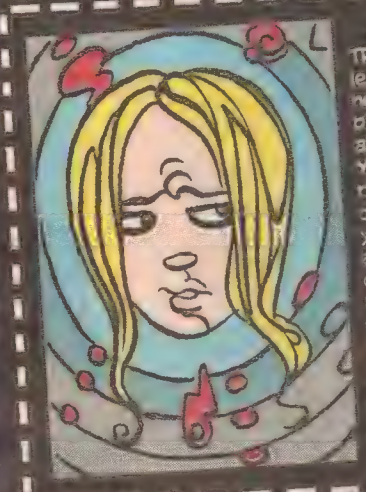

Bi zamanlar çocukkene TRT 1'de bir dizi vardı. Alecek seyrederdik... Ama her seferinde çözemediğimiz birşey oluyordu... Olaylar bi ailenin başından geçiyor... Yalnız ailenin kızı bazen durup anlamsızın kötüleşiyor, depresyona giriyor. Ne yaşadığını, ne olup bittiğini anlamıyoruz... Böyle olunca da diziye bir türlü giremiyoruz... Sonradan öğrendik, meğer kız ilk bölümde öz babası tarafından tecavüze uğramış... Meğer onlarmış nükseder buralım... Ama TRT o tecavüz bölümünü sansürlemiş o vakit...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

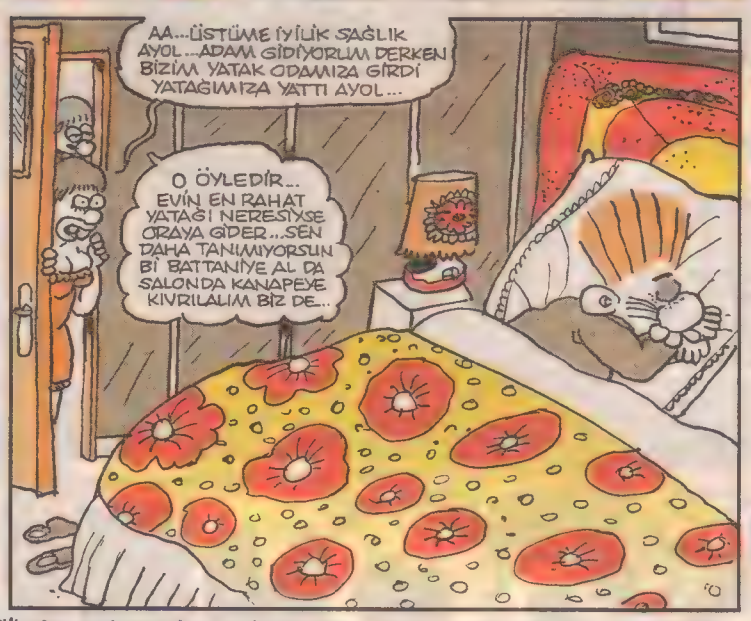

Doğu Konferansı için İran'a gittiğimden "Yaşayan Bezgin Bekir" postalarına ve e-mail'lerine bakamadım... Yukarıdaki espri öz be öz benim esprimdir...

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

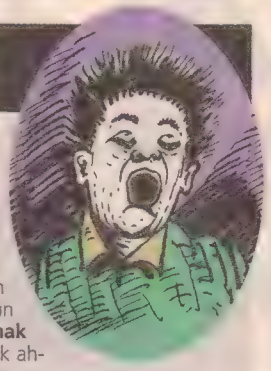

Herşeyin ama herşeyin izah edildiği çocuklar vardır hani... Taksim civarında, Cihangir'de bir lokantada yemek yiyorum. Karşı masada iki yaşlarındaki erkek çocuğunun, sorduğu sormadığı herşeye izahat vermekten adeta bitap düşmüş bir anne... Nasıl teknik izahatlar ama... Seramik fayans yapımı, lokantadaki küçük mozaiklerin duvara nasıl yapıştırıldığı, seramik hamurunun yapım aşamaları... Elektriklerin kesilip bilgisayar sistemlerinin çökmesi ve bütün gün şirkette neden o kadar yoğun çalışmış olduğu. Mikrosoft Word, Windows programları... O sırada lokanta dışındaki bir kurt köpeğinin kediyi niçin kovaladığı... Benim garsondan kaşık istemem ve çocuğun neden kaşık istediğimi sorması üzerine "kaşık istememin nedeninin" tahmini açıklaması, izahat konu objesi olarak nedenler zincirine benim de dahil olmam, garson kaşığı getirince yine külliyatlı bir izahat...

Kendileri zopa üstüne zopa yiyen, çocukken misafirlerin içinde bile kafasına terlik yiyerek büyüyen ve sürekli bastırılan bir neslin bir kısmının kendi çocuklarına bu denli ekstrem müsamahaları biraz yapay kalıyor olabilir endişesi ve vehmi içindeyim. Herhalde bu ebeveynler, **"herşeyin izahatini vericem, bana küçükken vermediler. Ben bir izahat ana olucam yavrum için"** diye büyük yemin etmiş olsa gerek... Bu durum entel tabir edilen ailelerde çok görünür ve çocuklar dördünde dahi olurlar, daha ondördüne gelmeden nirvanaya ulaşırlar, onyedi dedin mi unu eleyip ipe asarlar ve birkaç günlük kelebekler gibi hayattan malûlen erken emekli olurlar...

Bu konuyu uzun süreden beri gözetliyorum ve konuda en güzel ebeveyn örneğini Beylerbeyi'nde deniz kıyısında gördüm... Genellikle oraya hep çocuklu aileler gelir ve çocuklar sürekli köprüyü, boğaz köprüsünü sorarlar, **"nasıl duruyor?"** diye... Ve anneler babalar da çocuğunun soruyu TV'den kapma röportaj mantığıyla geyiğine sorma ihtimalini gözönüne getirmeksizin anlatırlar da anlatırlar. Yok efendim, köprü statik hesapları, çelik halatlar, genleşme... Hatta ihaleyi kimlerin aldığına varıncaya kadar... Ben çocuk olsam bunları dinleyince kafam küçülür küçülür istavrit balığının kafasına döner... Neyse birgün alnını öpeceğim orta hallice bir ebeveyn küçük çocuğuyla geldi, sessizce köprünün ayaklarına doğru baktılar. Havuz problemi gibi çocuk beklenen o soruyu sordu, **"Babaa bu köprü nası ayakta duruyoo?.."** Babası niyahet, bizim gibi, yani bızlere ait, samimi, gerçek bir cevap verdi, **"Bilmiyorum çocuğum, yarın öbürgün okullara gider öğrenir, büyük adam olursun, sen bize anlatırsın nasıl durduğunu..."**

Bunun üzerine çocuk kendine güvenle adeta vecd haline geldi. Diğer geyikten soran çocuklar hemen köprü statik hesaplarını çözmüş, doktora tezi vermişcesine başka konulara atılıyorlardı Oysa bu çocuk gözünü köprüden ayırmadı. Adamın bir cümlesiyle geleceğin bir köprü, baraj mühendisinin nüvesi oluşmuştu. Çocuk başka da hiçbir şey söylemedi... Belli ki gözlerinin önünde hayal gücünün eşsiz perdesi sonuna kadar açılmıştı...

Kimbilir, belki de öylesine, iş olsun diye nedensizce sorulan nedenler ve neden sorusu insanı ancak azgınlaştırır gerçek nedensizliğin o engin dinginliği ise sakinleştirir, huzur verir... Ne dedim ben yahu?.. Kesin tashih çıkar bu cümlede...

Ayrıca yaşamın gailesi içinde boğuşan, 5 taksitle aldığı çocuk odası takımının üçüncüsünü nasıl ödeyeceğini düşünen bir baba, bir amphitiyatronun yapılışını ve akustiğini ya da kubbe mimarisini derman bulupta nasıl anlatsın?.. Bunu sen kendin öğreneceksin ve hayatının taksitlerini bir bir ödeyeceksin...

Pek severim Çanakkale'ye giderken ve ordan gelirken Tekirdağ'da durup köfte yemeyi... Giderken çok aç olduğum için duruyorum, gelirken de çay için duruyorum. Çünkü dönüş yolunda Eceabat'tan tam bu noktaya gelinceye kadar yaklaşık 250 Km. boyunca çay bulmanız pek mümkün olmuyor. Çoğu mola yerleri işi daha karlı yiyeceklere, içeceklere ve yatırımlara döktüler. Şoförü çaysız bırakıp, uyku sersemliğiyle yola çıkarıp trafik canavarı yapan bir nebzede bu mola yerleri diyebilir miyiz acaba?.. Ben olsam uzun yol trafik yönetmeliğine koyardım **"Mola tesislerinde çay sunmak zorunludur"** diye... Neyse işte Tekirdağ köftecilerinden biriyle artık ahbap olduğumuz için daha köfte dükkanının önünde arabadan inerken çayımı hazırlarlar sağolsunlar... Yalnız son geçişimde beni çaydan mahrum etmeyen garsonlardan Hüsmen'i göremedim. Sordum **"İşten çıktı"** dedi diğer genç garson ve ekledi **"Ama irtibatımız sürüyor, ara sıra yolda görüyorum Hüsmen'i. Müşteriler beni soruyor mu diyor sürekli..."** Bunu duyunca çok etkilendim. Çünkü biz de dergiden ayrılınca en başta merak ettiğimiz şey budur **"Okurlar beni soruyor mu?.."** Elbette ki, bilirsin ki, sormuyorlardır, kimsenin şeyinde değildir. Bir umut, bir kişi bile sorsa yeni bir doğuş umudu başlar senin için... Acaba Hüsmen'de mi bu durumdaydı?.. Çünkü gerçekten mesleğinin hakkını veren bir şahsiyetti. Bir de demiş ki, **"O her zaman çay içen abi de beni soruyor mu?.."** Bunu duyunca daha da etkilendim, tüylerim dıken diken oldu... **"Sormaz mıyım be sormaz mıyım, her geliş geçişimde de sorucam, kendisine bol bol selam söyle"** dedim... Hüsmen'i orda göremek her zaman okuduğum bir köşe yazarını ya da çizeri artık o dergide veya yayında göremekle aynı üzücülüktedir benim için... Hatta daha da üzücüdür... Çünkü yazılan da, çizilen de, hikaye de, gerçek de sizlersiniz. Nasıl sormam seni be Hüsmen?.. Selamlar, muhabbetler...

Saksılardan Notlar

Geçen hafta yeni taşındığımız dergimizin terasında dumur detaylarının tekstini tashih ediyordum ki, çiçek saksılarının üzerine gazlı kalemle yazılmış bir takım yazılar gözüme ilişti. İşimi bıraktım, yaklaşıp yazıları okumaya koyuldum. Bunların, Çağçağ'ın yazmış olduğu **sulama talimatı** olduğunu gördüğümde, yüzümde şaşkınlık dolu bir gülümseme belirdi... Bir sürü saksının üstünde tek tek; **"Salı-Cuma taşırmadan", "Haftada iki gün", "Haftada 1 gün ve lütfen alttan sızmasın", "Cuma-Cuma taşırma", "Cuma-Cuma az su"...** Sarmaşığın duvarında da **"Yaz Cuma-Cuma bol su, Kış gereksiz"...** Yazılarını okuyunca o gün aşırı bozuk olan moralim bir anda düzeldi, ancak ister istemez konunun merakı da tatlı tatlı sardı zihnimi... Hemen sonra, çevre düzenleme ve mimari konstrüksiyon konusunda yetkin bir erbab olan Çağçağ'ın, terasın kapı girişinde yazmış olduğu bir diğer talimatla zihnimde herşey yerli yerine oturdu;

"Sevgili Arkadaşlar bazı işgüzar arkadaşlar gereksiz sulama yaparak çiçeklerin köklerini çürüttüler. Çiçekleri bilenler dışında kimse lütfen sulamasın..." diye başlayan ve devam eden bu yazı neticesinde yazıda sözü geçen işgüzar arkadaşların bizlere nasıl bir dumur detayı kazandırdıklarını daha iyi anlıyoruz...

dumur@leman.com.tr

Akşamsefası

hisseli harikalar

bakalbok@hotmail.com

Kemalkenangergen

Skor : Spor ölçü birimi...

Alevi Dedesi : Böyle mehzepcilik yapmak hiç de doğru bişey değil aslında. Dede şaman da olsa dededir yani, hepsine aynı hörmeti göstermek lazım bence...

Arslan : Normalinden biraz daha agresif aslan...

Ödemeli Arama : Tamamen ödememe üzerine kurulu bir sisteme bu kadar abes bir isim koymaktan çekinmeyen bürokratı hafif alaycı bir rahmetle anmaya ne dersiniz...

Gizem : Çok istemiş ama yine de gerektiği kadar gizlenememiş, yazık...

Meşru Müdafa : Ben etmeseydim o bana tecavüz edicekti hakim pey...

Duello : Hey gidi hey. Eskiden cinayetler bile randevuyla işlenirmiş be usta...

Atasözü : Yendik şişirdik dolma da yaptık pişirdik'i söyleyen de bizim atamız, o noolucak peki?..

Parapsikoloji : Psikoloji bozarak para kazanma sanatı...

Bovling : Sadece topların haline bakarak bile futbolun çok daha medeni bir spor olduğunu anlamak mümkün. Bu Amerikalılar niçin bu kadar gergin hiç anlamıyorum doğrusu...

Vezir : Padişah muavini...

Dörtnala : Ne saçma. At aheste aheste yürürken de dört nalını kullanıyo ki. Bunun hız ifade eden bir kelime muamelesi görmesini içime sindiremiyorum. İsyan edesim geliyor anlıyor musunuz?!. Dayanamıyorum!.. Hieeeyt!..

Grayder Operatörü : Grayder kullanırken şarkı söyleyen diksiyonu bozuk şahıs...

Peri Bacaları : Bu periler de hala mı sobayla ısınıyo be kardeşim?.. Yazık günah vallahi. İyilik ayrı şey, enayilik ayrı şey, üstelik konumuzla da alakası yok, ne enteresan dimi?..

Efkar : Meyhane kederi... Hesabın gelmesiyle birlikte yerini pişmanlığa bırakabilir...

Kofti : Kofluğu tiye alınacak kadar bariz, adı belirsiz kişi veya kuruluş...

Rötar : Küstah bahanesi...

Piramid : Sen kalk taa galaksinin öbür ucundan gel, Allah'ın cüheyla Mısırlısı'na, öğrete öğrete üçgen yapmayı öğret. Ebeninki yani daha ne diyim ki...

Ejderha : Ağzıyla ispirto püskürtmediği ne malum diycem daha saçma olucak...

Şahane : Alaturka süperi...

Korsan Radyo : Meraba sevgili dinleyenler. Burası 92 nokta üç. Kara göründüüüüüüü!..

Şans Topu : Şanslı top demek daha doğru bence...

Yaylı Tambur : Eee? Ne öneriyosun yani, zıplayarak mı çalalım?...

Eve dönüş

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

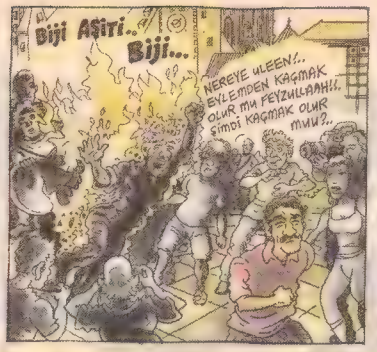

ÖZET: Almanya'nın Darmştad kentinde iki Kürt mülteci kendini yakmaya kalkışır... Adı Feyzullah olan gösterici son anda cesaret edemeyeceğini anlayıp eylemden vazgeçer, ancak arkadaşı Haşim alevlerin içinde kalmıştır. Bir müddet klinikte tedavi olan Haşim, arkadaşının ihanetini unutamayınca onun peşine düşmek için gizlice klinikten kaçar...

SÜRECEK...

KEÇİ LEBLEBİLERİ

Özgün B. (Eskişehir) : Adam kardeşinin tafasını başla ezmiş lan yuh yani...

Emre K. (Bingöl) : Siz benim kim olduğumu tanımıyosunuz galiba...

Gülşah Ç. (Tokat) : İğren ve kötü bir şey daha güzel olmaz mı sence?..

Melis D. (Ankara) : Şişman olan hangisiydi, Hansel mi, Gratel mi?..

Canan S. (Eskişehir) : Bana bir kıçın burger lütfen...

Yine Canan S. (Eskişehir) : Kuğu bale gölüsüne gidelim mi?..

Özer B. (İstanbul) : Bence Demet Akbağ'ın en başarılı oyunu tele vole'deki oyunculuğu yudu abi...

Bir Özer B. (İstanbul) daha : Marlboro layt aslında layt mayt diilmiş olum lan...

Sema T. (İzmir) : İçimde kötü bir his var. Sanki kötü bişeyler hissedicekmişim gibi geliyo...

Edibe Teyze (İstanbul) : İçki içen adam karısını da döver, kocasını da...

Metin K. (Ankara) : Ruh çağırırken gülünmez abi. Ya o da gülerse?..

Esin D. (İstanbul) : Ses sistemi çok feciydi. Şarkıları nerdeyse ağzıyla söylemek zorunda kaldı...

Arşivseverdi

bahicpek@laman.com.tr Bahiç Pek

BİR İSTEK PARÇAMIZ VARDI AMA...

KAAN ERTEM
RE MAJÖR KEMAN KONÇERTOSU.

İSTEK PARÇASI ÇALMIYORUM GÜZELİM...

AY İSMAİL, NİYE VURDUN ARI'YA? UÇUP DURUYODU HAYVAN! NE ZARARI VAR SANA?

TOK!

GÜZELİM İYİ HOŞ UÇUYO MUCUYO AMA İĞNESİ FİLAN VAR, SOKUYO, ŞİŞİRİYO, ACITIYO...

EN GÜZEL AŞK ŞİİRLERİ

ÖPÜCEKTİM! SADECE ÖPÜCEKTİM!

AT!.. DUR ATMA!.. TAMAM AT!.. DUR LAN ATAM!.. ATMA!.. DUR SAKIN AT!.. AAAH!..

ZAK!

KARDEŞİM YA AT DERSİN YA ATMA!.. BU KADAR SIK FİKİR DEĞİŞTİRİLMEZ Kİ! AL!.. ATTIM İŞTE!.. N'OLDU?.. İNCİLERİN Mİ DÖKÜLDÜ?..

Laf Arası Adamı Bihter

Bihter abi Selami Şahin esprilerini çok seviyorum abi...

Burda değil de, uzak bi yerlerde seversen, büyük bi iyilik etmiş olursun bana...

MİLLİYETTE SERİN DURUŞ KÖŞESİNİ YAPAN ARKADAŞLAR

Erdener abi'yi çok sevdiğinizi varsayarsam bile gözüm hep köşenizde yeni bir şeyler görmek istiyor!..

Bir garip adam Barkal.

BEN AZ SONRA İNECEĞİM, BUYRUN SİZ OTURUN!

AH ÇOK MERSİ TEŞEKKÜRLER...

1

DÜNYADA AZ DA OLSA KİBAR İNSANLAR KALMIŞ...

2

FAKAT?.. AAA?.. BU NE REZİLLİK?..

NAPMIŞ LAN ÖYLE?..

O KOLTUĞU SANA YÂR EDECEĞİMİ Mİ SANDIN A KERİZ!..

3

DİKKAT DİKKAT! KONTROL KULESİ... PİLOTUMUZ KALP KRİZİ GEÇİRDİ... BEN YOLCUYUM... UÇAĞI BEN İNDİRMEK ZORUNDAYIM. NASIL İNDİRİCEEMİ TARİF EDİN... ÇOK ÇABUK OLUN YALNIZ...

AĞABEY BURADAKİ GÖREVLİ ŞU ANDA KALP KRİZİ GEÇİRDİ... BEN BİLMİYOM AĞABEY... BEN TEMİZLİKÇİ-YİM AĞABEY, ÜHÜ ÜHÜ YARDIMCI OL AĞABEY...

SAKİN OL!.. NELER VAR ORDA?.. BANA ANLATMAYA ÇALIŞ...

SÜPÜRGE VAR AĞABEY.

BİGÜN GENE ARKA-DAŞLARLA DOLMABAH-ÇE'DEYİZ... HİŞŞ... CANAN DİNLİYO MUSUN?.. ELİMİZDE TÜFEKLER... BEN DOĞRULTTUM TÜFEĞİMİ...

AYYYHH! BIKTIM SENİN ŞU BOKTAN LUNAPARK MACERALA-RINDAN IYYHHH..!

ÇOK GÜZEL BALIK VAR... İRİ İRİ... YER MİSİN ALSAM?..

GÜZEL AMA TAZE Mİ ACABA?..

AÇAR ABİ, EŞİN SENİ ALDATIYO AÇAR ABİ.. BİR DOST...

BİR DOST DİYEREK BENDEN KİMLİĞİNİ GİZLEMEYE ÇALIŞMA TUNA... KÖR DEĞİLİM... KÖR OLSAM BİLE SESİNDEN TANIRDIM SENİ... EĞER GERÇEK DOSTSAN BUNU KIMADEN DUYDUĞUNU SÖYLERSİN BANA...

KAHRAMAN MASA EŞAT

YAKLAŞIK 20 YILDIR BU KÖŞE-DEYİM... VE İNANIN BU KÖŞEYİ DOLDURMAK SANILDIĞI KADAR KOLAY DEĞİL... ONUN İÇİN YILLIK İZNİMİN BİR BÖLÜMÜNÜ KULLANMAK ÜZERE...

Akşam Servisi

AKSARAY PAŞAOĞLU

Yeni Komşularımız: Finlandiya ve Hindistan!..

Kolej yıllarında Elit Azdırmaklı adında çok sevdiğim ful marjinal enteresanlıkta bir arkadaşım vardı. Elit, aynı zamanda benim "Dövizkardeşim"di. Çok küçükken onunla evimizin arka ormanında dövizlerimizi birbirine sürterek "Dövizkardeş" olmuştuk. Babası Nutuk Beyamca Türkiye'nin sayılı zenginlerindendi. Fakat bizim Elit, bir aralar Veliefendide görüp tutulduğu "Bindirik" isimli "at"la evlenmek istiyordu. Babası tutucu bir insan olduğu için Elit'i Gdansk voyvodası II.Pomerel tarafından elde yapılmış sedef kakmalı bir sandalyeyle 24 saat döverek evden kovmuştu. Elit, o günden sonra hayata küstü, Türkiye'den uçtu gitti. Norveç'in Kuzey Buz Denizi'ne bakan donuk fiyordlarında tek başına ve çırılçıplak denizaslanlarıyla birlikte yaşamaya başladı. Onlar gibi ağzıyla Hamsikuşu tutmayı, göbek üstü jilet keskini o maymun iştahlı kayalarda dolaşmayı öğrendi. Ve bir zaman sonra büyükçe bir denizaslanı sürüsünün lideri olmayı başardı. Onun gibi yaşamayı çok isterdim. Ama ben bunu hiç başaramadım. Nivyork'ta, Paris'te, Londra'da sıkıcı ve gebe bir hayatı seçtim. Elit, geçen hafta İstanbul'a geldi. Tipi bir hayli değişmiş. Burnu pabuç kadar. Her tarafı yara bere içinde. Vücudu sekiz parmak yağ tabakasıyla kaplı. Gözleri yumruk gibi. Üyeler iyice kadükleşmiş.. Birlikte istanbul Bienaline gittik. Sergilerin bulunduğu binanın dört yanını dolaştık, binanın kapısı yok. Kapıda duran adam, yâni kapıda durması gereken, kapısı yok, adamı var. "Ağappey, bu bir yerleştirme! Beni buraya yerleştirdiler." deyince, Haaaa! O zaman yangın merdiveninden dama çıkınca kapı damda. Damda bir kadın, kaplana binmiş, elindeki telgraf direğiyle kafama vurunca be adam yangın merdiveni zannedip tırmandığımız şey bunun eseriymiş. Yerleştirmeymiş. "Niye çıkıyosunuz benim eserime." ve vuruyor. Yahu dur... Kendimizi baca deliğinden içeri zor attık. İçerde, boş bir salonun duvarında mercimek büyüklüğünde bir düğme var, o düğmeye basarsanız, başka duvarda ayaklarından asılı duran bir adam parmaklarına bağlı paket lastiğiyle size mandalina kabuğu atıyor. Adam Alman... Biz dolaşırken, Elit bana fiyordlardaki yaşantısını ve Türkiye hakkındaki görüşlerini anlattı. O anda birdenbire karşımıza Fantomayla gergedan arası birşey çıktı. Biz Pikasso'nun öküzleri gibi çöküp hiç kımıldamadan bekledik. Varlık bizi kokladıktan sonra düz duvara tırmanıp tavana karışarak gözden kayboldu. Biz buradan çıkmak istiyoruz ama nasıl. Çıkacak yer yok. Girdiğimiz deliği sanatçılar çimentoyla tıkamışlar. Üç gece çıkamadık. Sabaha karşı bir dolapta bir kutu konserve buldum. Tırnaklarımla açıp yedim. Hintli bir sanatçının girişimiymiş. Sahibi benden beş milyar lira istedi. Bir avuç zeytinyağlı kurufasülye için beş milyar ödedim. Kempinski'den çok daha pahalı.

Ben bütün bunları niçin yazıyorum. Türkiye hakikaten çok büyük bir ülke... Bir sınırının ucu Finlandiya'da, öbür sınırının kenarı bugün Hindistanlı sanatçının Hindistanına deyiyor. Gerek arkadaşım Elit'in bana anlattıklarından, gerekse İstanbul Bienalinde gördüğüm yerleştirmelerden edindiğim izlenimler bu fikrimi daha da pekiştirdi.

Onun için, Türkiye, kesinlikle ırak'a bir tümen veya bir teğmen dolusu asker yollamak zorunda diyorum.

Behiç Pek

ramize.erer@hurriyet.com.tr

RAMİZE ERER

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

Ahmet YILMAZ

AYRIN metin

Kalbini kırmayı istemiyordum onun. Ya da şöyle diyelim: Paramın, yabancıya gitmesini istemezdim elbet. Ama söyledim; telefonu açtığında, yüzüne karşı söyledim: Büyük göğüslü ve oral seks yapan bi kadına ihtiyacım var dedim. Bunu o kadar mekanik ve soğuk bir biçimde ifade etmiştim ki, yanlış anlaşılmam veya kalp kırmam filan söz konusu değildi. Yalnızca, bi müşteri olarak, sipariş değişikliği yapmaktaydım. Onun vücudu, özellikle bacakları çok müthişti, ama üst kısmı elime gelmiyodu hiç. Ne yani, suç muydu hem? İri, kocaman göğüslere dokunmak istiyodum işte. Parasıyla değil mi.. Belki, yardım edebilirsin dedim. Yani, senin bi arkadaşın filan.. Bir isim verdi bana hemen. Onun payı konusunda da anlaştık, ve gerekli soruları hızla sıraladım! Nası, güzel mi, yaşı, göösler, empati, sempati, konuşma biçimi.. Güzellik ve çirkinlik, göreceliydi biliyorum. Ama bu tür durumlarda, bir eşya gibi kiralama işlemi uygulandığından, görece mörece kalmıyodu ortalıkta! Sağlık, sağlıktı. Güzel, güzel. Kalça, kalça. Aklın yolu birdi işte! Şüphe duymama yol açan tek şey, telefonda görmemin pek mümkün olmamasıydı. O yüzden, biraz rahatsız edici, kulağa hoş gelmeyen bi cümle kurmak zorunda kaldım: "Bak, güzel değilse gelmeyin hiç. Para filan ödemem yoksa ha.." Telefonu kapattım ve banyoya girdim.. Dışarı biraz erken çıkıp, alışveriş yapmalı. Bugünlük protestoya ara vererek, amerikan kolası alabilirim. Misafirlere, benim içtiğim o üçüncü kalite koladan ikram etmek, biraz ayıp kaçıyo sanki. Cimri olduğumu sanabilirler. Ayrıca insanların nefsini, damak zevkini, kendi garibanlığını protestoma zorla alet etmem.. Bu arada bi kaç şişe bira, biraz da meyvesuyu almalı. Çeşit olsun. "Ne içersiniz?." Hiçbişey almıyım diyen kişiler vardır. Bütün hazırlık boşa gider o anda! Dolabın dolu olması bişiy ifade etmez. Paylaşılmadıktan sonra. Gece, açar bakarım bazen: Allaa şükür, bu hafta herbişeyim var. E iyi, otur ye hepsini o zaman! Aslında, stok yapmaktan hoşlanmıyorum. Biraz pirinç, makarna filan belki. Ve çorbalar. Stok yapma gayreti, çok hüzünlü geliyo bana. Aynı gayreti, başka konularda da gösterebiliyor miyim acaba diye düşünüyorum bazen. Develerin suyu stoklaması, böylece bi hafta kadar çölde idare etmeleri gibi: Bu akşam, çok dolu, sıkı bir seks yaşarsam eğer, altı ay idare edebilirim belki?. Elbette, saçma bi teoriydi! Bunun stoğu mu olurmuş? Üç gün üç gece keyf âlemine dal, hazdan geber, ertesi gün yine canın çeker. Stoklanabilecek bi enerji türü değildi bu, 'düzenli hayat' denen o şeyden gerekiyordu.. Saçımı kuruladım, yüzüme pudra sürdüm. Bi de kirpiklerime rimel çekersem tam olucak heralde! İyi de napıyım, şu inatçı iki üç sivilce, bi türlü geçmek bilmedi. İğrenç kırmızılıkları pudrayla biraz azaltmalı. Otuzdört yaşındayım, hâlâ ergenlik sivilcelerim var, rezâlet! Ayakkabıma tükürdüm, sonra bezle parlattım uçlarını. Ceketimi giyip indim merdivenleri..

Herhalde bu iyi niyetli hazırlıklarım yüzünden, bi saçmalıkla karşılaşacağımı düşünmüyodum hiç.. Araba, belirlediğimiz saatte ve yerde beklemekteydi. Ufak göğüslü Aleksandra'yı, taksinin ön koltuğunda gördüm. Dışarı çıktı. Ben bişey sormadan, "Uyuyo," dedi.. "Ne? Kim uyuyo, nasıl?" Taksinin arkasına baktım. Geceyi geçirmeyi düşündüğüm kişi, arka koltukta horlamaktaydı. Bir an,. herşey annamsız geldi! "Neden uyuyo yaa?" Onu omzundan dürterken, "Çok içmiş kulüpte," dedi Aleksandra. Bacaklarını kıvırmış, yatıyodu. Vücuduna göz attım süratle. Uyuyan birisinin kıçını başını incelemek ahlâksızlık belki ama, engel olamadım kendime. Sonra toparlandım hemen, "Nası uyutursun ya?" dedim. "Yani, neden uyuyan bi kadını getiriyosun ki buraya?." Arkadaşını dürtmeyi bırakıp, "Sana gidelim," dedi. Evet, orada oyalandığımızı farketmiştim! Öne bindim, ve eve yollandık.. Taksici, yolda tek bir kelime etse fena tersliycektim. Fekat konuşmadı hiç. Kulübün taksisiydi ve bu saçmalıkları çok kez yaşamış gibiydi.. O, ben ve biri sızmış iki fahişeyle, taksi altıyol kavşağından aşağıya saptı..

Merdivenlerden beraber çıkardığımız alkoliği, kanapeye yatırdık. Ve ötekiyle berbat bi tartışmaya daldım. İnanılmaz bişeydi, bu işlerde bile kazık yiyordum. İnsanın parasıyla rezil olması buna denirdi. Söylenip durdum. Kendince, bi yığın açıklama getirdi elbet. Yok, gecenin başlarında iyiymiş de sonra sapıtmış, yok uyanırmış birazdan. "Ne diyosun ya?" dedim, "uyku sersemi, alkolik bi kadınla mı yapıcam o işi. Niye getirdin, hiç anlamıyorum! Kafayı mı yedin?" Bişey söylemedi.. Yanıma gelip, kucağıma oturdu Aleksandra. "Niye, beni istemedin?" Hah, günün en müthiş sorusu. 'Seninle anlaşamıyoruz, bi süre ayrı kalmamız gerek' mi demeliyim acaba. Oral seks yapmıyosun çünkü dedim! Alınabilir diye göğüslerden bahsetmedim. Kucağımdan inip, elbisesini sıyırdı: "Bak, senin için ne giymiştim." Baktım hemen, öküz gibi. O sırada mırladı ve inledi, kanapede uyuyan. Dudaklarını, inip kalkan göğüslerini izledim bi süre.. Aleksandra, gidip buzdolabını aralamıştı. "Bu ne?" dedi, orta raftaki kapalı paketi işaret ederek. "Tatlı," dedim. "Üzerime mi sürücen?" diye sordu, şuh bir bakışla. "Yapma böyle," dedim, "Bana iyi

DİLARDAN

davranmaya felan çalışma. Bu akşam harbiden saçmaladın! Senden arkadaşça bişey rica etmiştim (biraz pezevenklik) fekat şu yaptığına bak." Kucaklayıp, arkaya götürdüm kadını. Aynı şeyi tekrarlıyodum durmadan, "bu nedir ya? Saçmalık! Aptallık ya?!"

Biraz incinmişti Aleksandra. "Tanıdığım başka kız yoktu ki," dedi, "onu çağırdım işte. İçmiycem demişti ama, içti çok. Taksi de sızdı; nereye gidebilirdik.. Bilseydim.." Garip hissediyodum kendimi, "tamam, boşver," dedim. Neyin hesabını yapıyorum ki hem.. Aleksandra' da, gözüme daha güzel görünmüştü birden; hem gerçekten öyle olduğundan, hem de dürüst ve duygulu bir açıklama yaptığından. Gevşemek için bir bira açtım, yanına oturdum. Gülümsedi mahcup. Yüzüne gözüne bulaştırdığını o da biliyordu. Tuhaf bi istekti zaten benimkisi. Bi de başka bir insanı niye üzeyim durup dururken.. "Benimle yatmak istemiyor musun," dedi. Fazladan bişeyler vaat eden bir ses tonu vardı.. "Biraz oyun oynayalım önce," dedim. "Nerede kaldın?"

Gidip iskemleden çantasını getirdi, cep telefonunu çıkardı. Dördüncü bölümü geçememiş hâlâ. Oraya kadar ben getirmiştim zaten. Vapurla geçerken oynardık sürekli. Benim telefonumun, yılan denen basit bi oyunu var, onu kısa sürede ikibin puan yaparak bitirdim. Aleksandra'nın ki, renkli bi telefon ve oyunnarı daha gösterişli tabii. O'nun için oynuyorum, yeni bölümlere ulaşsın diye. Heyecanlanıyor, destekliyor beni, "Hadi, ah, çarpıcan, hadii" diyor.. Odanın içindeki pis gerilim azaldı, orada, kanapede, huzura eriştik bir süre.

İçeriden arasıra horultular yükseliyodu. "Ne kadar acayip bi sesi var," dedim. "Evet," dedi, "sesi çok kalın." Birayı yere koydum ve kendimi işime verdim. "Zıplat," dedi Aleksandra, "zıplat!" Bu kez zıplatamadım, top bombalara deydi. Tekrar denedim. Beynim arasıra bana hatırlatıyor, ve bacaklarını okşuyodum. Beşinci levele geçebileceğim bi anda, öttü elimdeki telefon; ekranda, 'ev arıyor' uyarısı.. Kızı.. Kalktım, mutfağa yürüdüm ben.. Döndüğümde, bişey sormak gelmedi içimden. Bazı soruların güzel cevapları yoktu çünkü. Elimdeki abur cubur tepsisini sehpaya bıraktım. Birbirimize iyice sokulduk, ve oyunumuzu oynamaya devam ettik.

LeMan MİZAH DERGİNİZ OKUR MEKTUPLARI

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO: 47 80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Zor Olan Nedir?

Hayatta kolay olan nedir? Zor olan nedir? En zor ne kadar zordur? En kolay ne kadar kolaydır? Zorluk ve kolaylık kavramlarının ölçütü nedir? Yaşamın içinde, türlü sorunlarla ve sıkıntılarla karşılaşıyoruz. Bazen öyle anlar oluyor ki; mutluluğun ve sevinçlerin kapımızı asla çalmayacağını sanıyoruz. Kutup yıldızının yalnızlığına sığınıyoruz. Dost sohbetleri diye nitelendirdiğimiz geyik muhabbetleri, bir yıldızın kayması kadar anlam bırakmıyor, anılarımız da. Gün oluyor ki; kelimeler anlamsızlaşıyor. Sözler yerini, isyanın alevlendiği suskun ve asi bakışlara bırakıyor. İşte, yaşamın gerçek anlamdaki zorluğu bu andan itibaren başlıyor.

Zor olan, güç olandır. Bazen olanaksızlığında ifadesizdir. Bazen de Ferat'ın dağları delmesi olarak da nitelendirebiliriz.

Ne kadar yürekliysek, ne kadar içtensek ve ne kadar sabırlıysak, zorlukların ve sıkıntıların o denli üstesinden gelebiliriz. Yine de, bir engeli aşmışken; ya da köhneleşmiş ve tabulaşmış bir geleneği veya düşünceyi tarihin derinliklerine gömmüşken; başka engellerle karşılaşmak ve bu engellerin üstesinden gelebilmek. Zor olsa gerek. Söz gelişi Unicef'in araştırmalarına göre: Ülkemizde altıyüzkırbin kız çocuğu okula gönderil(e)miyor. Özellikle kırsal kesimde yaşayan, bağnaz ve gerici düşüncelerin ve yoz kültürün etkisinde yaşam perspektifi belirlemiş olan ataerkil tipi ailelerde, kız çocukları,karşı cinslerine veya metropol yaşamın bir parçası olan diğer hemcinslerine göre 13-16 yaşları arasınhda evlendiriliyorlar veya okula gönderil(e)miyorlar.

Zor olan nedir? Zor olan, ilkleri gerçekleştirmek midir? Zor olan bütün gengelleri aşıp, yayından çıkan bir ok gibi doğruca hedefe ulaşmak mıdır? Zor olan acılara ve sıkıntılara katlanmak mıdır? Kolay olan nedir? ekmeği çiğnemeden yutmakmıdır? Meçhul sevgiliye (?) gül vermek midir?

Oysa, sarışın kızların, esmer erkeklere göz kırpması kadar zordur, yüreğindeki savaşların galibiyeti olabilmen.

Her köşe başında bir çirkinlir varken; birilerinin zorla sevgi aşıladığı yerlerde, nasıl aş(ı)klar doğar ki?

Ay ışığı bakışlım, kötülükleri ayıklayacağım. Tabularımı yıkacağım. Engelleri aşacağım ve zorlukların üstesinden geleceğim. Yüreğim üşüse bile, fırtınalarla dost olacağım. Hayatta en zor olan nedir? Çocuklar biz olmadan da büyümüyorlar mı? Ve çiçekler biz olmadan da açmıyorlar mı?

Murat ileri
İstasyon Mh. Ankara Cad. No:2 Çaycuma-Zonguldak

Hep Kazanan Sana, Yalancı Bahara, İdealistliğine...

Her zamanki gibi susuyorsun, susmakla hep kazanmış gibi yapıyorsun. Ama önemi yok, artık yok. Şimdi artık boşlukta asılı kalmış bir ceketin yorgunluğunu duyuyorum üzerimde, hiç eksilmeyen giderek ağırlaşan bir yorgunluğu. Hatta sen konuşmadığın zamanlarda ruhumu karanlık zindanlarda tek başına öksüz bırakmıyorum seninle artık. Artık giderken kendimi de götürüyorum. Sana da sonsuz kere vazgeçemediğin o kutsal suskunluğunu bırakıyorum.

Hızla yürüyorum suskunluğunun yerini hüzün dolduruyor. Her şey siyah beyaz bir filme dönüşüyor ansızın. İçim kanıyor, bir bahar dalı kırılıp yere düşüyor, çiçekler soluksuz ben değilsem bile onlar ölüyor. Seninle gelen yalancı bahar ve bütün renkleriyle gökkuşağı siyaha akıyor bugün. Birazdan buluşma noktasında siyah ve beyazın gerçek dünyaya hoş geldiniz raksında olacağız. Sen renklerini alacaksın. Bense sana anlatmaktan yorulduğum gerçeklerimi. Hayatın gerçeklerini.

Ben böyleyim işte siyah ve beyaz. İçimdekiler soluksuz ölümcül ve net. Zıt dünyalarda iki öksüz kardeş. Varlığı ispat istemez. Oysa senin suskunluğun siyah zeminler üstüne siyah yazılardı hep. Siyaha uyumsuzluğunsa iflah olmaz idealistlik belirtisi.

Beklentilerin; yanlış zamanda yanlış yerdeydin, olmazdı istediğin sende biliyordun. Ama ısrarla vazgeçmiyordun. Fırtınalardan kaçan bir fırtınaydın oysa.

Bize gelince hemzemin geçitlerde hızla buluşan iki aracın ateş dansıydık, denize fırlatılan bir taş ve yüzeye yayılan giderek genişleyen dalgalar ve sonra suyun dibine çöken taşın ağırlığındaki hüzün. Biz iki büyük fırtınanın asla yan yana olamayacağı bir zamanda yan yanaydık yalnızca. Ama sen yine de vazgeçmiyordun.

Bense bu iç kanamayı ve çiçeklerin solunum yetmezliğini ve yine ve yine ve yine iflah olmaz suskunluğunu düşünüyorum. Benim sana verdiğim şansı sen hayata vermedin. İşte bu yüzden yorgunum. Nereye gitsem kurtulamıyorum içimdekilerden. Koyu siyah bir boşlukta asılı kalmış bir ceketin yorgunluğuyum. Ceketi giyip boşluğu çıkarıyorum, boşluğu giyiyorum ve onu asla çıkaramıyorum üzerimden!!!

Gül Ardıç / İstanbul

Doğallık

En kolay bulduğumuz, en kolay gördüğümüz ama bir türlü farkına varamadığımız tek şey... Marmara denizine karşı bir balkonda oturuyorum şimdi... Önce dalgalara takılıyor gözüm... Sonra gemilere... Sonra rüzgar esiyor... Saçlarım uçuşmaya başlıyor... işte diyorum doğal olan bu... O an hissettiğim herşey benim doğallığım... Bu yüzden insanların düşleri doğal oluyor sanırım... Ve farkındayım ki her doğal şey birşeyleri hatırlatiyor bana... Güneş ışığının rüzgarla dansını izliyorum saç tellerimde... Göz kapaklarımla selamlıyorum bulutları... Bembeyaz bir martı geçiyor çatının üstünden... ilk defa bu kadar yakından görüyorum... Dokunmak istiyorum ama boşuna olduğunu biliyorum... O bembayaz tüylerinde siyah lekeler bırakmak istemiyorum... Çünkü biliyorum ki bizler doğallığın en büyük düşmanlarıyız... O kadar çabuk kirletiyoruz ki her şeyi... Bazen dokunmamıza bile gerek kalmıyor... Ne dokunuşlarımız doğal... Ne bedenimiz doğal... Ne sevgilerimiz... Ne de aşklarımız...Biliyorum çok acımasız... Aynı bizim gibi... Çıkarları için seven, çıkarları için aşık olan, çıkarları için dokunan bizler gibi... Peki ben farklı mıyım sizden?.. Elbette değilim... Sizden farklı olsaydım nasıl yapardım bu öz eleştiriyi... Nasıl söylerdim doğal olan ne varsa tükettiğimizi... Evet her şeyi tükettiğimiz bir gerçek... Bunu yaparken altına gizlendiğimiz şey ise yaşama bahanesi... Bizler hayatı doyasıya yaşıyoruz desem biliyorum ki kimse inanmayacak buna... Çünkü bizler hayatı doyasıya tüketiyoruz... İşte bu yüzden değer yargılarımız ortadan kalkmadı mı? En değer verdiğimiz sözcükler bile bu yüzden sıradanlaşmadı mı? Zamanla her şey anlamını yitiriyor sanırım... Şu an önemli olan ne var hayatımızda? Bize yarar sağlamayan, hiçbir çıkar ilişkisi gütmediğimiz ama yine de bizim için önemli olan ne var? İşimiz, okulumuz, paramız, kıyafetlerimiz... Ben bakıyorum ve ne kendi hayatımda ne de başkalarının hayatında o önemli olan küçük parçacıkları bulamıyorum... Çok istisna durumlarda çok istisna insanlarda çıkıyor karşıma... İşte o zaman fark ediyorum kendi hayatımda gizlendikleri yeri... Ve şunu anlamak zor olmuyor artık; yaşama bahanesiyle tükettiğimiz hayatta en çok kendimiz tükeniyoruz... En çok kendimizi tüketiyoruz...

Bengü Hancı

UYUŞTURUCU KOMÜNÜ "Üç katlı, eski bir Rum evi vardı. Orta kat bana aitti. Ne tesadüf, üst kattaki komşu alkolik, alt kattaki torbacıymış! 10-15 kişi bu eve kapanıp, ortak bir yaşam sürdürmeye karar verdik. Bütün zamanımızı eğlenerek ve uyuşturucu kullanarak geçirecektik." **Esra Güngör, uyuşturucu kullananların kömünündeki arkadaşlığı araştırdı.**

GRUP YORUM Protest müzikle bir efsane: un hikayesi.

Zihin kontrolü mümkün mü? Mehmet Ali Ağca suikaste programlı mıydı? Mançurya kobayları! Esrarla zihin kontrolü! Zihin kontrolünden mağdur tarihi şahsiyetler; Marilyn Monroe, Lee Harvey Osvald ve John Lennon'ın katili... "Toplumsal zihin kontrolüne en güzel örnek : Hitler'dir..." **Adli Tıp Enstitüsü'nden Dr. Ümit Sayın yeniHarman'a konuştu...**

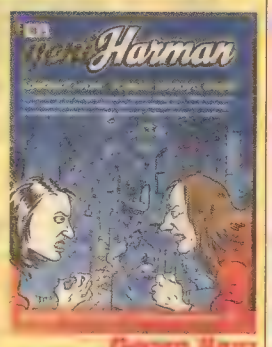

Türkiye solunun duayeni Mihri Belli yeniHarman'ın sorularını yanıtladı: **Avrupa Türkiye'ye, Türkiye'den Ortadoğu'ya sol hareket ve Irak işgaline karşı yükselen muhalefet...**

Dünya yazılım tekeline karşı, özgür yazılım kullanmak adına büyük bir başkaldırı: **linuxlar...**

SONBAHAR DÖKÜLÜRKENE, AŞIKLAR BİRBİRLERİNE HÜZÜNLÜ ŞARKILAR FISILDARKENE, **LEMANYAK VE ATOM** EKİM SAYILARIYLA GÜLMEKTEN OSURTMAYA DEVAM EDİYOR...
(Bu arada ne iş yaa, ATOM tiraj almaya devam ediyor...)

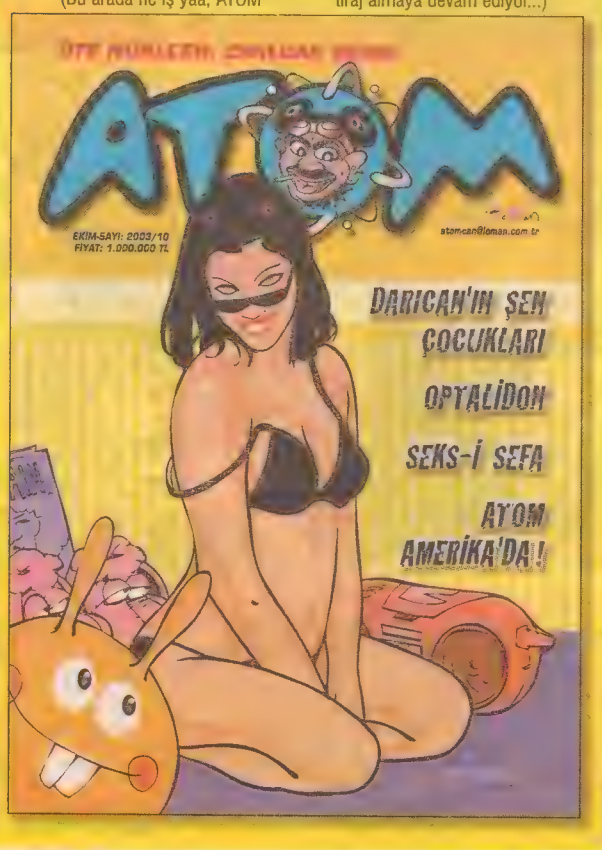

Tamamı okuyucu ürünlerinden oluşan **KANAT ALIŞTIRANLAR** eki bu ay başladı.. Haydi iyi kalem alıştırmalar.

BU AYKİ
KAÇAK YAYINDA

Cezmi Ersöz ile lobiciliğin içi dışı **Evrensel kötülük ve felsefe... Aslı Erdoğan...Cemal Süreya** ile... **Simpsonlar bahane, felsefe şahane...** Yeni Alman pop edebiyatı... **Ciwan Haco ile söyleşi... İskender Pala:** Mizahı nerede yitirmiştik... Latin Edebiyatı... **Ziggurat'ın Gizemi... küçük İskender:** Harakiri Çocukları... Kürtleri Kürt yapan hikayeler... Bayiilerle Röportajlar... **Bahadır Boysal**;Sabah çıplak, akşam namaz...

Henüz kaydını yaptırmamış olanlar. **KAÇAK YAYIN** 'YAZINSAL VE DÜŞÜNSEL GELİŞTİRİCİLİK KURSLARI' için kayıtlar devam ediyor...

EKİM SAYILARI BAYİİLERDE

KAZALAK HÜMİNZARARLISI

yazan: ÇAĞLAĞ

HELE HELE

ÇIK

ISLANDIK, ZAHMET OLMASAYDI ZİYA...

YAĞMURA YAKALANMIŞSIN BEN DE AZ EVVEL GELDİM... PERUĞUM ISLANDI GURUMAYA BIRAKTIM, VER CEKETİ...

BEN YEMEKLE İLGİLENİYOM SANA BİRA GEREZ... AZ TELEVİZYONA BAKIN... DİŞİTÜRK ALDIM YENİ...

ZİYAAAA!.. DUYUYON MU BENİ? BUGÜN ESKİCİDE NE GÖRDÜM BİLİYON MU? HANİ SU MANTAR TABANCALARI VARDI...

HAA EVET BİZ ÇOCUKKEN VARDI... ŞİMDİ GÖRMÜYORUM...

KAĞIT KUTUDA MANTARLARI PAKETLE ALIRDIK... TABANCANIN AĞZINA TIPA GİBİ KORDUK... İÇİNDE TEL VARDI... MANTARIN AĞZINDA GIRMIZI BİR EZVESİ VARDI... BİR DE ÇATA PAT VARDI, ONU DA BİLİRSİN, KHA KHAHA...

MANTAR

ÇAT ÇAT ÇAT...

BEN O MANTARI BİR TEL BULUP DAYRE GİBİ GIVIRIR ARAYA MANTARI YERLEŞTİRİRDİM... HAFİFÇE YAPCAN YOKSA BİR ARKADAŞIM KÖRÜLDUYDU... PATLADI GÖZÜ AKTI... HI HAHA...

SOONA ONU ATIYODUK BİRİLERİNİN ÖDÜNÜ PATLATMAK İÇİN... HIHAHA...

ÇAT

OY ANAAM!!

HOROZ ŞEKERİ EMER MİYDİN? ÇUBUĞA SAPLI OLURDU HANİ HOROZDAN ŞEKERİ...

KHA KHA NASI HATIRLADIN ANUNA KOYİM YAA!

İŞTE BENİ BİR AMCA O ŞEKERLE GANDIRIP KÖPRÜ ALTINA İNDİRİP İLK DEFA ŞEYETTİYDİ, TAA ORTAOKUL İLKDEYDİM...

VAY HAYVAN VAY VAY VİJDANSIZ ŞEREFSİZE BAK SEN!..

PEKİ ŞU FİLM KONULUP BAKILAN ŞEYDEN VAR MIYDI SENİN... HAA Bİ DAKKAAA! ASIL LAK LAK VARDI... BİLEĞE ÇARPINCA OFFF!

BİLİYORUUM!

TABİİ EVET EVET...

LAK LAK

NE GÜZEL MUHABBET EDİYOZ! GEÇE BİTMESİN İSTİYOM İNANKİ! İŞTE BU MUHABBET GARİLARDA YOK ABİİ, YOK ANUNA GOYYİİM YAAA!..

BİR DE ASIL ŞU MEMELERE YARDIM ETSEN YAPTIR SAM.O ZAMAN GÖR.

İSTEMİYOŞAN GİTME HAYATIM! BEBEĞİM, ASLAN PARÇAM... YATAK, TUTAK VAR! KAL BENLE...

MUTLU SON

SAYI: 621
3 EKİM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

Feyzi Özşahin feyzi@leman.com.tr

BİBİİİP BİİP .... ZİYYUVVİYUW ... TRRRTRRRTTT...

HATALIYSAM LÜTFEN ARA 0-593-44338

FEYZİ

MÜTHİŞ BİŞEY BU YAA! SUYUN ALTINDA BAMBAŞKA BİR DÜNYA VAR!...

HADİ CANIM, HEP AYNI İŞTE!...

FEYZİ

ÜHHÜÜ, ÜHHÜÜÜ!!! SIRRIMIZI HERKESE ANLATMIŞSIN!..

DUR Bİ DAKKA... HERŞEYİ AÇIKLAYABİLİRİM!...

FEYZİ

DÜNYADAKİ ENERJİ KAYNAKLARI HIZLA TÜKENİYOR, AYRICA KÜRESEL ISINMA ALMIŞ BAŞINI GİDİYOR... DUUUR, DAHA BİTMEDİİ...

BU ÖCÜNÜN ÇOK FARKLI BİR KORKUTMA TARZI VAR...

622

10 Ekim 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/41 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

İKİ ELİMİZ IRAK'A TÜRK ASKERİ GÖNDERENİN YAKASINDA OLACAK

AKP hükümeti 358 oyla Irak'a asker gönderilmesini onayladı... AKP ve lideri Tayyip Erdoğan'ın, kanla yıkanan bölgeye ABD'nin talepleri doğrultusunda Türk askerini göndermeye de, buna bağlı 8.5 milyar doları da almaya heveslenmeleri kapalı oturumda AKP milletvekillerinin oylarıyla kursaklarında kalmadı... Oylama öncesi Erdoğan, milletvekillerine **"Elinizi taşın altına sokun"** talimatını vererek AKP grubunda vicdanları ipotek altına alması grubun kararında büyük rol oynadı... Bundan sonra AKP de, Erdoğan'da karşılarında **başka bir halk, başka bir Leman** bulacaklar...

Bayırgülü

FEYHAN GÜVER
guverfeyhan@hotmail.com

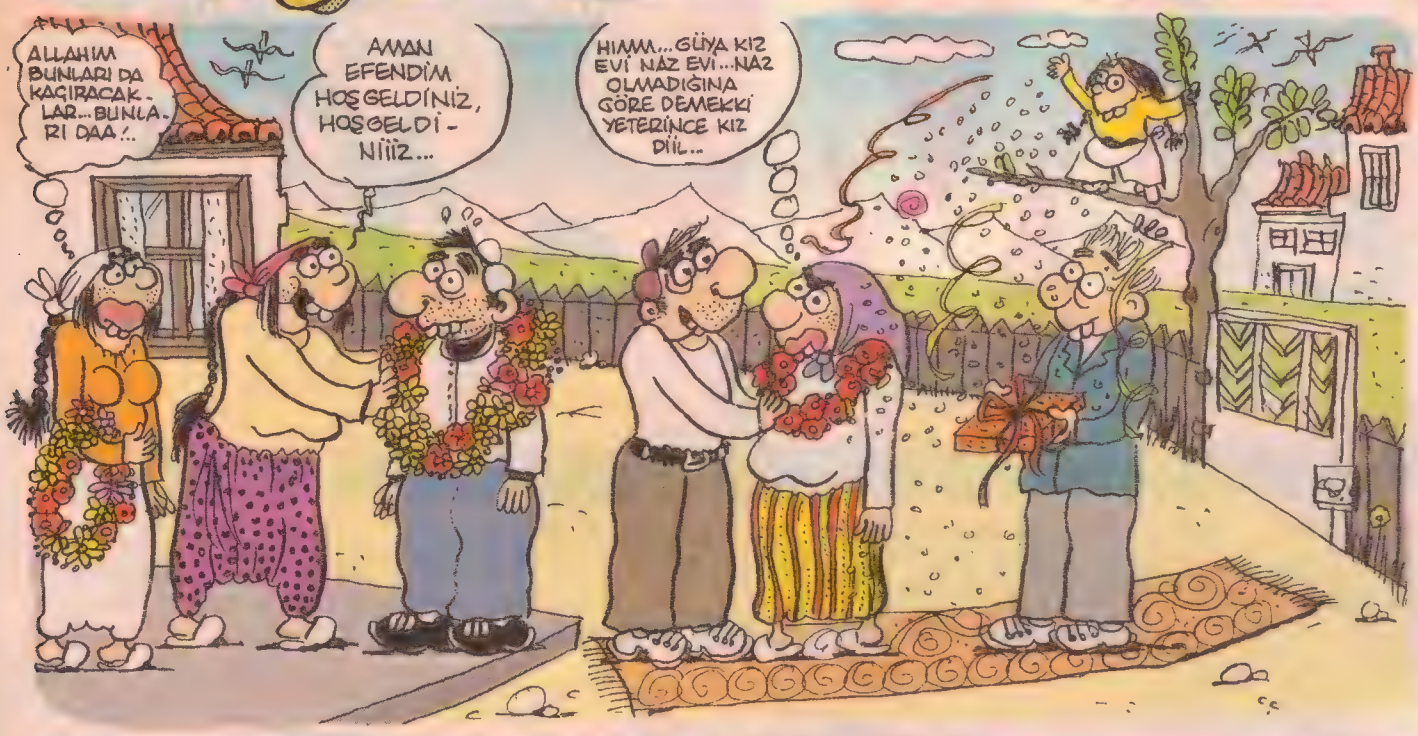

40 Şıkır

Vedat Özdemiroğlu

• Bir sonbahar akşamı rastladım size, suçluların telaşı içindeydiniz...

• İngiliz komutan İstanbul'a baktı ve "Geldiğimiz gibi döneriz galiba" dedi...

• BM kulislerinde de öyle delikanlı delikanlı yürüsene hakkaten ağır abiysen...

• **Irak'ı işgal etmekle kalmıyo bunlar, hayatı da meşgul ediyorlar...**

• Lütfi Kırdar, Cemal Reşit Rey'le hayatta da hiç yanyana geldi mi acaba?..

• **Barış Tugayı nedir, açarsak Barış Savaşçıları gibi mi, niye Savaş Kumpanyası saçma o vakit!..**

• Yıllardır soruyorsunuz, yanıt veriyorum: Şekerliyim de vay vay, kaymakamlıyım da vay vay...

• **Adım Mesut, soyadım Barzani...**

• Tabiata en yakın arkadaşımız Feyhan Güver, karikatürlerinde rüzgar esiyo, "severek izliyoruz", sevgiler...

• **Ve Collina'nın ansızın belirişi...**

• Dünya bir sahneyse, kulis neresi?..

• **Öğretmenini kendine aşık sanan beyaz gömlekli çocuk canımı sıkıyo...**

• Esas hakkındaki müteala'ya hiç girmesek...

• **Yine de şuhlanıyor aman, Kolbaşı'nın yandım da baldızı...**

• Mutant Avcısı olmak için bakanlık sınav açmış...

• **"Hayatta en hakiki mürşit, Turşucu Hurşit!" (Suavi Alp)**

• Firavun, Üçgen Toplukonutlar'ın inşaatını yarıda kesmiş ama yapılanlara da dokunmıcakmış...

• **Aynı ırmağa iki kez giremezsin, ama ikinci girişinde "Dejavu mu yoksa ulan bu" dersin.**

• Karakucak yağlı Güreşleri'ne ölürüm de katılmam...

• **Nez'in şarkısında "Yalan bu dünya, herşey boş" demesi, e peki kıçınla şöhret oldun, bu da mı boş?..**

• Uyur idik uyardılar servisi...

• **Herkes evinin önündeki süpürgeye binip uçsa, Cadılar Bayramı burnumuzdan gelmezdi.**

• Herkes evinin önünü süpürürse, evlerin arkalarını kim süpürecek?..

• **Zangocun halinden muavin anlar, sırtlana çakal asil görünür, bugünün küçüğü yarının atasözü...**

• Pankreas da andorra veyahut San Marino gibi midir yoksa asla mı?..

• **Herkes Eminönü'nü süpürse, önemli bir iletişim kopukluğu yaşanmış demektir...**

• Katerina'sız bir Baltacı Mehmet Paşa lafı edene çok samimi davranasım var...

• **Dünyanın yolunu gitti Macellan...**

• Düseltmen aranoyor, t.el; 3426 ovrasya yakas...

• **Star'dan Hayri Hiçler'in İlhan Mansız'a "Seni affedemem" demesi, aman affet de Lazio maçına yetişsin, çok lazımıdı senin affın...**

• Tarihte "Amerika'nın keşfi" var da, "Asya'nın keşfi" niye yok mesela?..

• **Peki ben yıllardır yanlış biliyo olsam ya, Orhan Günşiray'ın cumhurbaşkanından özel izni varmış diye...**

• Futbol afyon-futbol afyon, iyi be, futbol afyonsa ben de afyonkeşim, fiestam yok-fadem yok, karışmayın futbola bu hafta, yenelim şu Dingiltere'yi...

• **Bir Kelime Bir İşlem'de çıkan harfler "AMUSİGİC"ti bi hafta...**

• İnsan maymundan gelir, insancık da maymuncuktan...

• **Nicole Kidman'dan borç istemeye çekinir insan, beyaz kadın çok mesafeli...**

• Salamda ustalaşmış Türk boyuna Macar denir...

• **Sen de devamlı Baron ve Köfteci diye iki arkadaşınla takılsan, sen de kılıktan kılığa girmeyi öğrenirdin...**

• X-Men'lerin alayından korkmam, hepsi oyuncak onların...

• **İpragaz'da hindi göğsü pişirip, yanında pancar salatasıyla yiyelim, üstüne de bir kupa kakao içerken Türkiye gazetesi okuyalım da değişiklik gerçek olsun...**

Milliyet

LeMan

KAHVE AĞZIYLA BİYOLOJİ DERSİ Sakarya'da liselere dağıtılan ders kitabı, argo dili ve bilimsellikten uzak içeriği ile tepki çekti... Kitaptan bölümler aşağıda...

"Ehe ehe, kalın bağırsak çok çalışıp içindeki suyu emerse kişi bu durumda helada egzoz subabını, zorlarken hangi şarkıyı söyler? '**Öyle zor ki seni içimden atmak' Erkeklerde oturarak sıvı işemesi gerekir ki, idrar torbası sıkışsın, tamamen boşalsın, eğer bu şekilde boşalım yapılmazsa ileriki yaşlarda contalar tutmaz, sürekli damlama görülür!!**"

ABD'de Bush ailesiyle bağlantısı olan bir grup işadamı Irak'taki iş fırsatlarını değerlendirmek için şirket kurmuş..

ABD'nın düşük yüzdeli savaş tekellerinin cazgırı Başkan Bush'un şairliği de varmış... Eşine aşk şiirleri yazıyormuş..

AKP hükümetinin vergi barışından sadece Maliye Bakanı Unakıtan değil, Sanayi Bakanı Ali Çoşkun da yararlanmış..

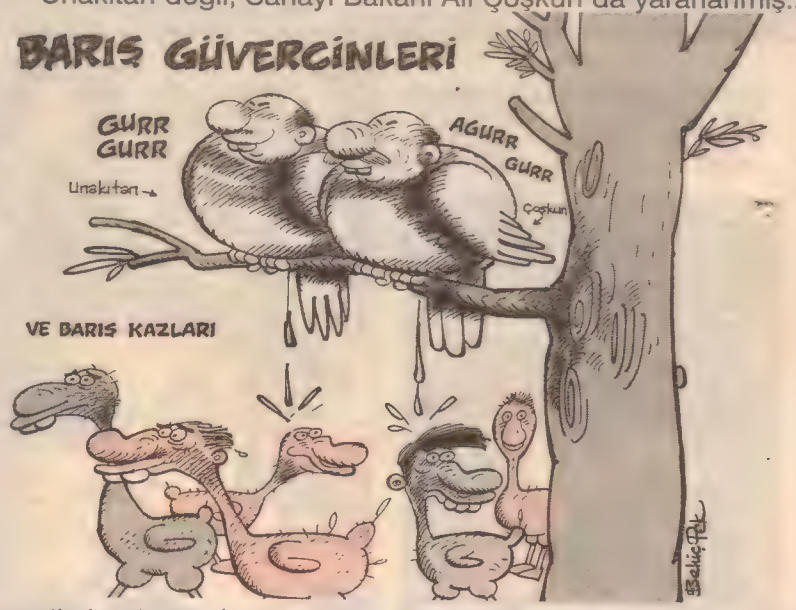

İki Amerikalı askerin, İki Iraklı kadınla evlenerek Irak'a içgüveysi gitti. Durumdan rahatsız olan halk askerleri tehdit ediyor..

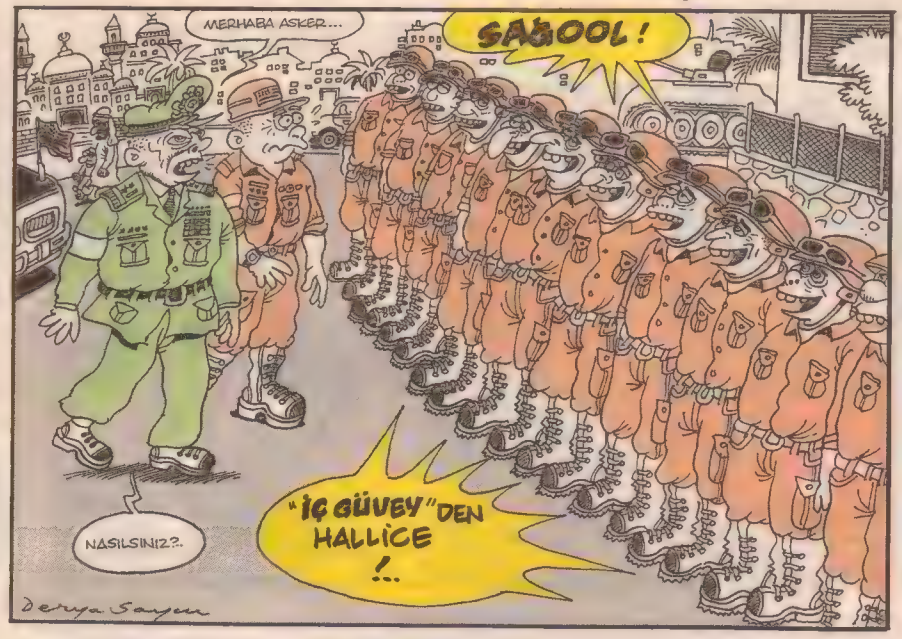

İsrail, önüne gelene saldırı düzenlerken Türkiye ile su anlaşması imzaladı.Anlaşmaya göre Manavgat'ın suyu 20 yıl İsrail'e taşınacak..

Ortadoğu'nun kanın ağrısı, Amerika'nın yaramaz çocuğu İsrail, Lübnan üzerinden Suriye topraklarına hava saldırısı düzenledi... Dünyanın tepkisine yol açan saldırının amacı terörist kamplarını vurmakmış!..

George W.Bush'un Yeni Şiirleri

GEREKİRSE ÖL HAYATIM

Ah, mis kokulu kadınım benim,
bazen senin
müslüman bir zenci olduğunu
düşünüp
senden nefret etmeye çalışırım,
oh bebeğim, sensiz hastayım
ah bebeğim, senle de hastayım
seni gördüğümde kuaför
koltuğunda
füzeler kalktı yüreğimden
alyuvarlar birer paralı asker
akyuvarlar işten sonra,
ah şans meleğim benim
senden şahane intihar
komandosu da
olabilir gerekirse,
sen ölme de ben mi öleyim,
liderini mi kaybetsin Amerika,
piç mi olsun Vespuçi,
rönesans reform yarım mı kalsın,
öksüz petrol pompaları
zuladaki atom bombaları
ve yeter artık
mazlum diktatoryası,
yaşasın Birleşik Amerikan
Emirlikleri!..

BU DÜNYA BİZİM

Küçüktüm, çocukkene
Babam dediydi ki
"Oğlum, bu dünya bizim"
Dedim ki "Hepimizin mi?"
Dedi ki "Salak, hepimizin mi diyorum,
bizim diyorum"
Ben o gün alkole başladım
Rom içtim halis marka, zaten evde duruyodu
Babam seslendi "Walker" diye,
Duymaza verdim,
Tekrar "Walker" dedi babam
Annem de dedi ki "Walker" dedi
"Baban Walker diyo" dedi,
"Bi kere de diyebiliyo mu bari" dedim,
Ben o gün espri yaptıydım,
Ama babam beni kayışla dövdü.
Sonra babam başkan oldu,
Sonra ben de başkan oldum,
ama annem hiç olamadı,
ama olsun, bu dünya bizim.
Bazen huylanıyorum,
dravdan mı başkan yaptı,
babam mı işletiyo ocağı diye
ama niye ki ne
hep bana Başkanım diyollar!..

Vedat Özdemiroğlu

Akşamsefası

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyétsizler

ÇIÇAR

KREUTZBERG BERLİN...

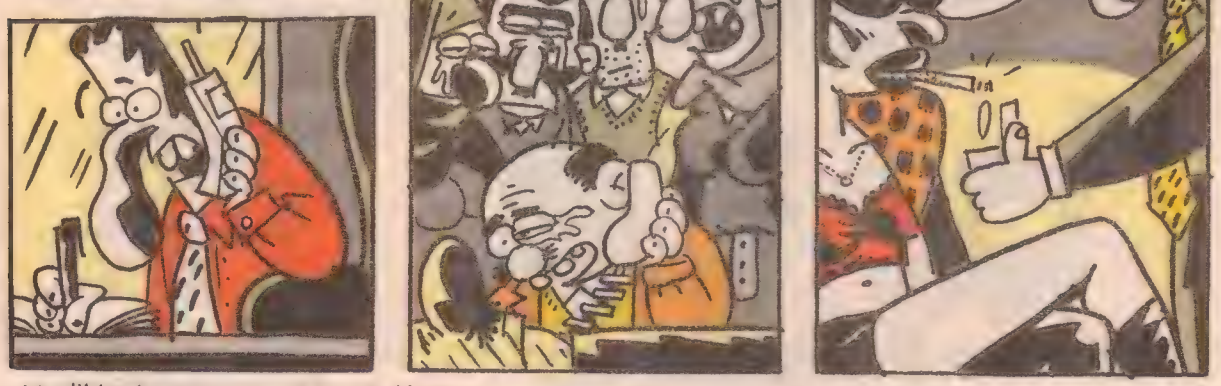

Yeşilköy Havalimanı Gümrük Kontrol...

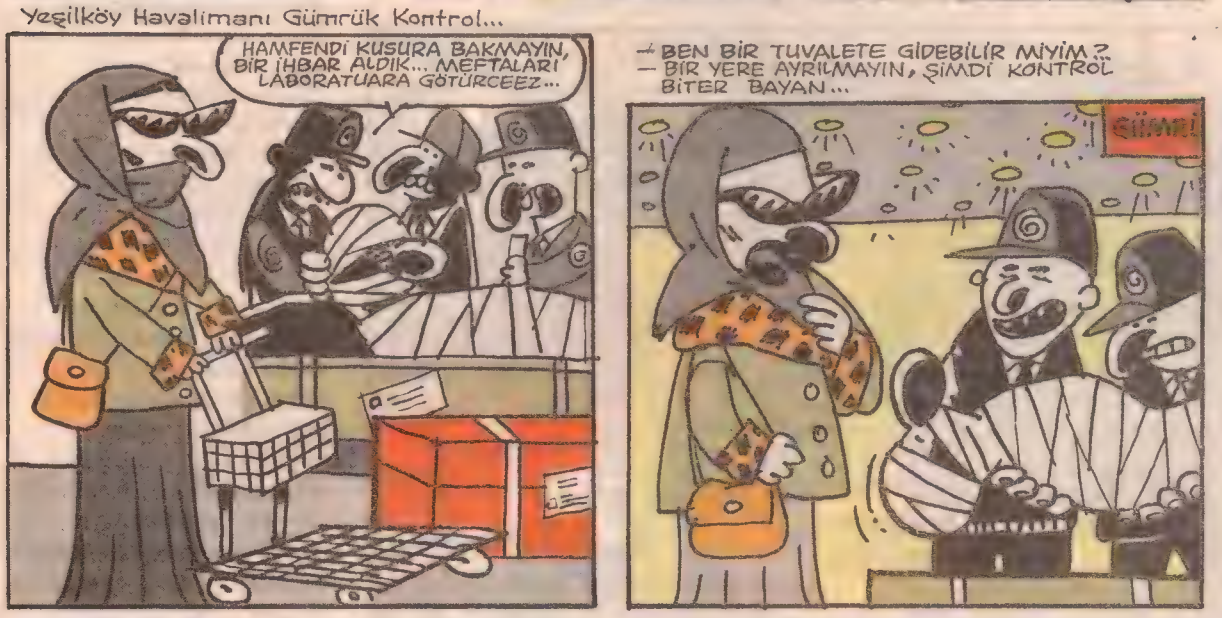

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Miribağ, Bunalgül ben, naaber Sıkılhan? Hemen bi kaç sorum olucak sana? Bir: TV'de beyzbol maçı varken çöpü dışarı çıkarmanı istesse partnerine nası tepki verirsin? İki: Partnerinin ebeveynine her zaman gerekli ilgiyi gösterir misin?... Yani burda ebeveyn olarak annem Yokmeral Peremecioğlu'dan bahsediyoruz. Üç... Ben ne diyodum?

- Yokmeral teyzeden söz ediodun.

- Tebrik ederim, bu bana ve anneme karşı ilgili olduğunu, annattıklarıma değer verip can kulağıyla gösterir. Sana burdan bi artı veriyorum, artı, isminin yanına bi de yıldız koydum... Peki, şimdi en son ne dedim?

- Yok deve! Oha artık, daha demin...

- Ebeveynimin adıyla dalga geçiyosun "Yok deve" diyerek. Ki bu sana puan kaybettiriyor. Adının yanındaki yıldızı siliyorum, artı, yüzlerce kere eksi veriyorum, artı, hayvanlarca defa hayvansın!

- Orasını biliyorum artık da, sana göre ben bir deney hayvanı mıyım Bunalgül? Niye ikide bir telefon açıp üstümde o manyak testlerini yapıyosun?

- Burda soruları ben sorarım Sıkılhan Öflan. Dikkat edersen televizyondaki "Ben Evleniyorum" programında da kızlar seçici pozisyonda. Karşı cinse soruları onlar yöneltiyo. Çünkü neden? Yumurta bi tane ve en güçlü spermi seçiyo. Oysa sen, yani erkekler, ereksiyon oluyosunuz, sonra bi sürü sperm saçıyosunuz ortalığa. Bi sürü oluyo...

- En son "ereksiyon" dedin hehe...

- Tamam da, bu sana puan kazandırmıyo. Büzge'yle benim listemde üçüncü sıradasın, onu söyliyim. Çisil seni iki haftadır liste birincisi yapıyo ama normaldir. Aşşaalık kompleksi var o karıda. Bi ayağı doğuştan altı parmaklı, söylemiş miydim?

- Defalarca. Sahi Bunalgül sen, kendi son söylediklerini dinlemeyi denedin mi hiç?

- Eee, biraz mizah zekân var, evet. Hazıryanıt bi partnersin. Ama agresifsin yıaa. Gerçi, o yarışmalarda agresif olan bi çocuk vardı, kız evindeki "Şebboy" rümuzlu yarışmacı "Ben severim agresifliği, artı, maçoluğu" dedı, çocuğu koruması altına alıp elenmekten kurtardı. Aslında... Aslında, bence de yani. Azcık yırtıcı agresif felan olucan ki yumurtaya ulaşasın di mığ? Naturel bi olay esasen. Ama gene de ikilamdeyim...De... Yani ...

- Her neyse Bunalgül, ben çöpü dışarı çıkarıcam, elveda yumurta...

- Hemen kapa di mi yığıvraaanç, o yumurtayı rüyanda görürsün sen asossyallll! İlkel şey, gaz ve toz bulutu. Hayvan ürünü. İlk tunç çağı insanlarının ilki. Gerçi var ya sen o dönemlerde yaşasan mağaradaki partnerine bi gram av eti getiremezdin. Ayrıyetten, seni birinci seçen Çisil salağı da vejeteryan zaten. Av eti felan istemez, ister sana pilav yapmak, git de onun yumurtasına saldır sıkılgan ve üşengeç şeylerinle.

- Usta naaber naapdın, Hırgürkan ben. Kurtlu lise vadiisinin yaralı fakat dimdik delikanlısı, mert, cesur, oturmasını kalkmasını, raconuyla silah taşımasını bilen, siyah renkleri tercih eden, temiz giyinen... Alo?

- Burdayım... Hırgürkan, usta, bak gene "Okul yıllığına hakkımda böyle şeyler yaz" diye arıyosan haybeye nefesinin kontürlerini harcama.

- Yok boolum, mevzuu o mevzuu değil, yıllığını, yazısını felan yalayım, daha mühim. Bi takım lobi faaliyetleri için arıyorum. Al kağıdını kalemini, yaz oraya: Kral Tivii tap on listesinde 2020'ye SMS atılacak Çılgın Sedat'a oy verilcek. Bu bir... İki, 3838'e SMS atılcak, "Şebboy" rümuzlu kıza haftanın gelin adayı oyu verilcek. Üçüncü olarak, "Türkiye'nin pop Starı" adlı yarışmanın Malatya seçmelerinde Nurol diye bi arkadaşımız var. Onu İstanbul final seçmeleri için aldırtmaya uğraşıyoruz. İstanbul'da iş halk jürüsüne gelince, nereye SMS atılcaksa oraya atılcak Nurol Kardeş'e oy yağdırılıcak. Sayın İzel Çelik Ercan Saatçi, çocuğa Diemsiden kaset yaparsa kelle başı onar tane o kasetten alınıcak. Yazıyon di mi? Sonra efendim, 49454 e SMS atılıp...

- Şimdi ben bi numara veriyorum arkadaşım, hemen arıyosun, bu söylediklerini aynen tekrar ediyosun, süper bi minibüsle gelip seni alıyolar... 0212... 543... 65... 66...

- Laaaayn! Sen benle dalga mı geçiyosun lan şerefsiz. Tanıyom lan ben bu numarayı. Ortanca abim Vurkırhan adam biçaklamadan yargılanırken hakim sevkettiydi. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi. Deli miyim ulan ben şerefsiz. Yedin oğlum sen piçağı, bittin bittin... Etek kiydirip tolaştırıcam lan seni,. 14 tane sıkıcam bacanaaa, terbiyesiz evladıyım sıkıcam.

skihan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

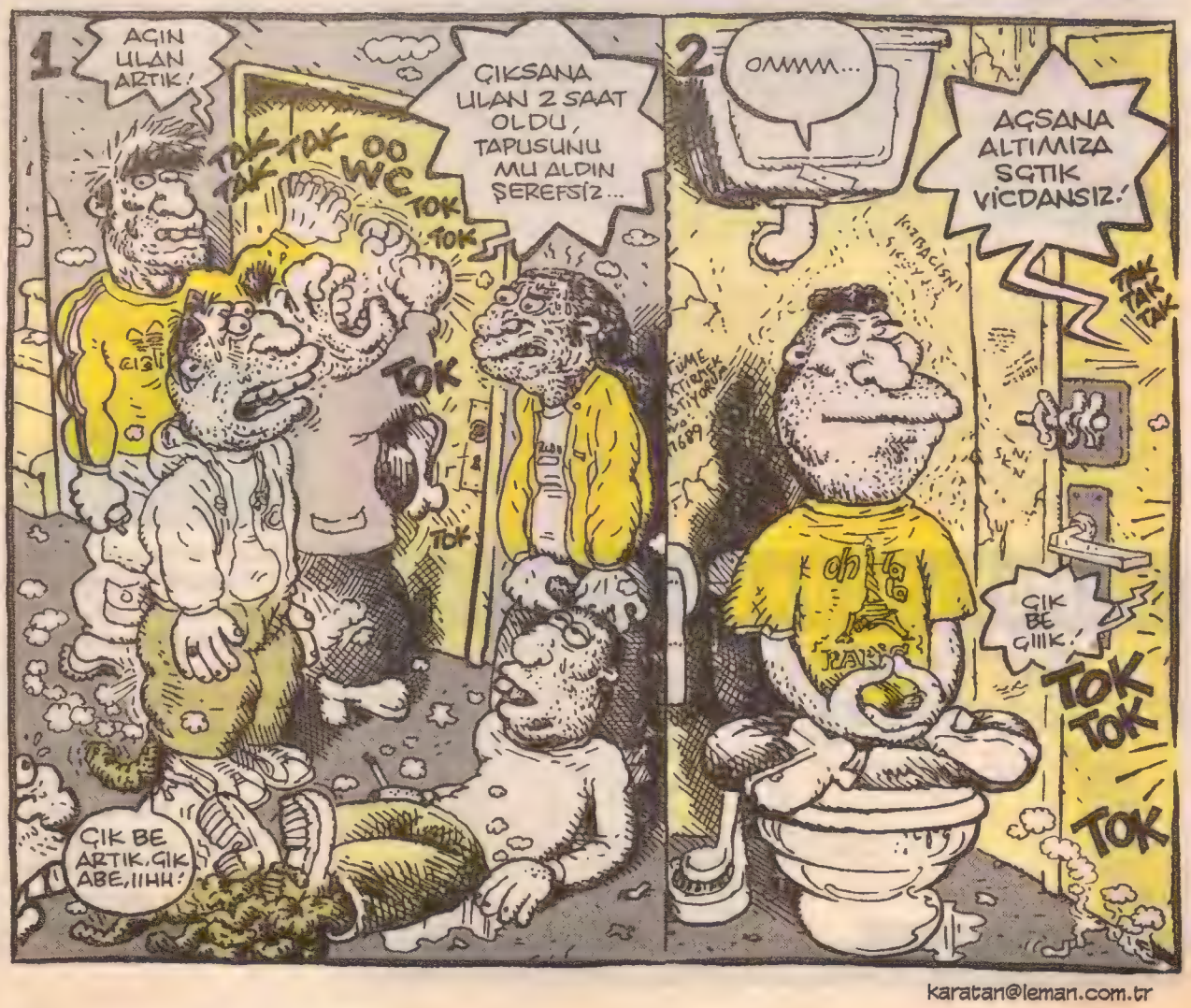

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Dumur Avcılarıyız Biz

Yine geldi güzel bir sonbahar...

Sonbaharda ortalığı çoğu insanın sevmediği o hafif hafif melankoli kaplarken İstanbul'un ara sokaklarında dolaşmanın keyfine doyum olmaz. Bu solgun ışıkta nice binalar gözünüze çarpar, daha önce hiç görmediğiniz... Binalardaki sütunlar, kemerler bu kapalı havada tam gözünüzün önünde beliriverir. Ahşap evlerin cumbaları burnunuza değer. Pencerelerdeki güzel kıvrımlı demirler biz de burdayız diye haykırır içinden sarkan çocuklarla birlikte... Neyse uzatıpta nostaljiye kayarak dumur formatından kopmayalım. İşte böyle asûde bir havada Galata civarında, **Bankalar Caddesi**'nde yürüyorum. Türlü esnafla da olağan sohbetimi ihmal etmiyorum tabii.. Bir fotoğrafçı dükkanındayken birden söz döndü dolaştı İstanbul'a, yani söz konusu olması gereken yere geldi. Uzun bir cümleyle dedim ki, **"Yahu ne güzel bir yerde dükkanınız. Bir yanda Galata, muazzam binalar, karşı kıyıda Süleymaniye Camii ve Haliç'in muhteşem görüntüsü... Siz şu anda bu konuma göre mesela bir Napoli'nin, ya da bir Floransa şehrinin tam merkezindesiniz. Bu ne güzel birşey biliyor musunuz?.. Baksanıza şu binaların eşsiz mimarisine..."** diye gazı verdikçe verdim... Buna karşın dükkanın bir elemanı şöyle bir karşılık vererek beni kendimden geçirdi, dumur süzgecimin deliklerini daha da genişletti; **"Ne merkezinden bahsediyon sen abi!.. Bizim dükkan aha gördüğün gibi merkez bankasının tam karşısında. Çuval çuval para geliyo hergün, moralimiz bozuluyo göre göre..."**

Hakkaten de dükkanları tam merkez bankasının karşısındaymış... Ordan sendeleye sendeleye çıktım...

Yine aynı cadde üzerinde ileride başka bir dükkanın önünden hızla geçerken acaip bir cümle duydum. Galiba hararetli hararetli birinden bahsediyorlardı; **"abicim onun iki hastalığı var, bir av, bir .m"** Çok hızlı geçtiğim için ancak bu kadarını duyabildim. Abouuu ne biçim bir adammış bu yahu. Acaba kimden bahsediyorlardı... Anladım ki benim de yegane hastalığım, nerde ne zaman olursa olsun esnafı dinleyip dumuru avlamaktır.

Standford Bridge'de Beşiktaş'ın kanat sesleri vaar...

Geçtiğimiz hafta oynanan Beşiktaş-Chelsea maçının son üç dakikasında spiker tatlı bir cezbeye kapılıp coştukça coştu. Yetişip de not edebildiğim bu coşkulu sözler beni de heyecanlı dumurlara sevketti... Sanki maçın kazanılmasında bir nebze de onun etkisi oldu gibi... Maçın 70'li dakikalarında Chelsea takımından Hasselbank frikiği kaçırıpta üzülünce; **"Ahlar vahlar arasında bizim ohlarımız..."** diye başlayan heyecanlı sözlerden bir kaçını aynen naklediyorum; **"Kahramanlık isteyen, inanç isteyen, takım ruhu isteyen dakikalar bunlar... Standford Bridge'de destan yazılmaya hazırlandı bile..." "Kalp atışlarımızı enerji olarak kara kartalın kanatlarına gönderdiğimiz an bu aan..."** Öyle ki spikerin gösterdiği performans neredeyse İlhan Mansız'dan fazlaydı. Nitekim İlhan kırmızı kart görüp çıktıktan sonra on kişi kaldığımızda, sahadaki onbirinci oyuncu spikerdi sanki... O da coşkun sözleriyle şutlar, frikikler atıyordu yüreklerimizde...

Beşiktaş'ı ve ayrıyetten spikerimizi de performansları için gönülden kutluyorum...

Geçen Cumartesi gecesi, Cihangir'de bulunduğumuz sokakta yaklaşık 40 dakika park yeri aradım . O sırada benim gibi birçok araba da sokaklarda döne dolana park yeri arıyordu. Öyle ki park yeri arayan arabaların teşkil ettiği apayrı bir trafik problemi ortaya çıktı bir ara... Ard arda dizilmiş arabalar birinin çıkmasını bekleyip hemen onun yerine park ediyorlardı. Ben de bu şekilde dönüp dolandım, nihayet biri çıkınca yerine girdim ve tam park ederken çıktığımı sanan başka bir araba geldi **"Çıkıyor musun?"** dedi. **"Hayır uzun bir müddettir bekliyorum, yeni buldum burayı, park ediyorum..."** dedim. Küçük minibüsümsü arabalı bu şahıs **"Hayırlı olsun abi, hayırlı olsun"** dedi ve başka bir yer aramaya koyuldu. Ciddi ciddi ama... Sanki yeni bir araba ve yeni bir eşya alındığındaki gibi bir yaklaşımda bulunması park yeri bulmanın önem ve kıymetini bambaşka bir şekilde ortaya çıkardı...

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

Son günlerde çok çok lüks, sun rooflu arabaların sürücü koltuğunda böyle namaz takkeli, cübbeli ve dini bütün sakallı şoförler görüyorum ve onları şu paradoksa davet ediyorum. Nedense teknoloji dışında herşeye karşı, konservatif olan bu şahıslar şöyle düşünmezler mi normalde sorarım; bu arabaların herbir parçasını yapanlar sünnetsiz, paso domuz eti yiyenler değil mi?.. Onların düşüncesine göre sabah akşam cünup gezenler değil mi bu araçların her

vidasını destursuz sıkanlar?.. Takkelilerin böyle düşündüklerini varsayarsak derunî çelişkiler içine hep beraberce düşeriz. Aslında bunların kullanacağı lüks araç, okunup üflenmiş, desturla imal edilmiş yerli araba ya da en doğrusu faytondur... Belli bir üslup bütünlüğü içinde tıkkıdı tıkkıdı giderler gidecekleri yere. Şunu da unutmayalım ki hakka giden yol tek yönlü ve tek şeritlidir...

PANTOLON METİNFİDAN

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

ÖYKÜ NO:1

KENDİNİ BİLMEYEN ADAMIN BEYHUDE HAZIRLIĞI

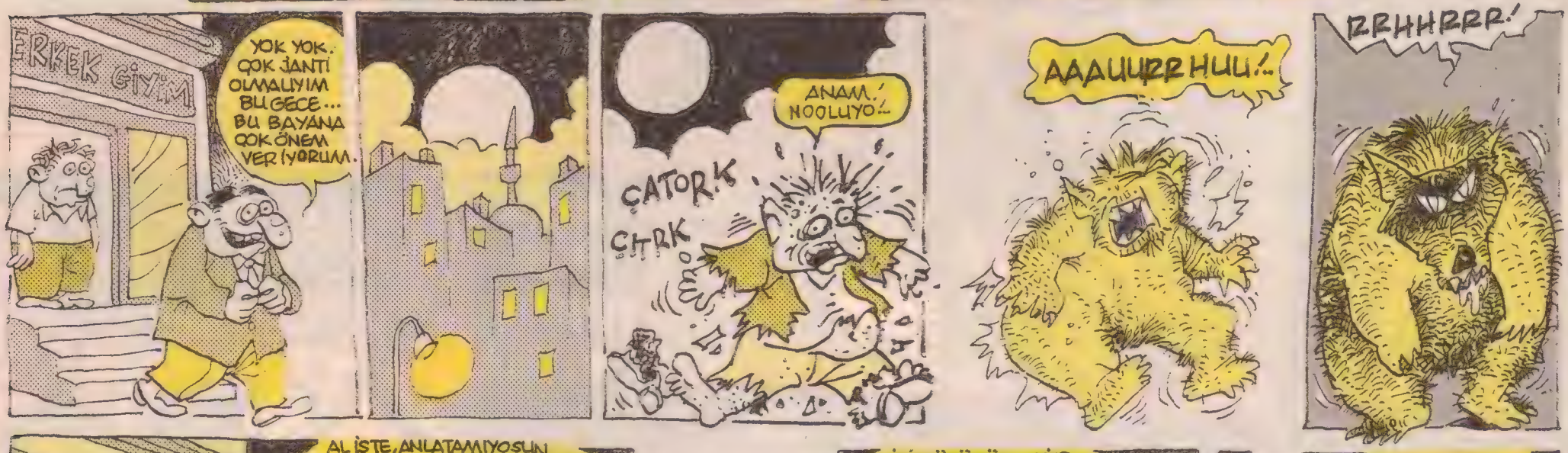

ÖYKÜ NO:2

MAĞDUR Bİ KADININ PEK DE SONUCA ULAŞMAYAN TEŞHİS ÇABALARI.

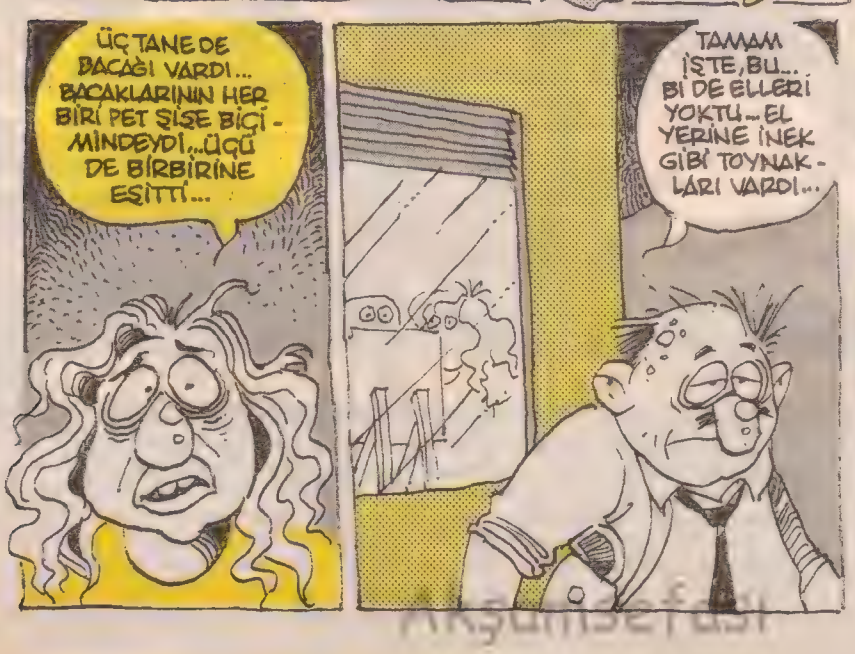

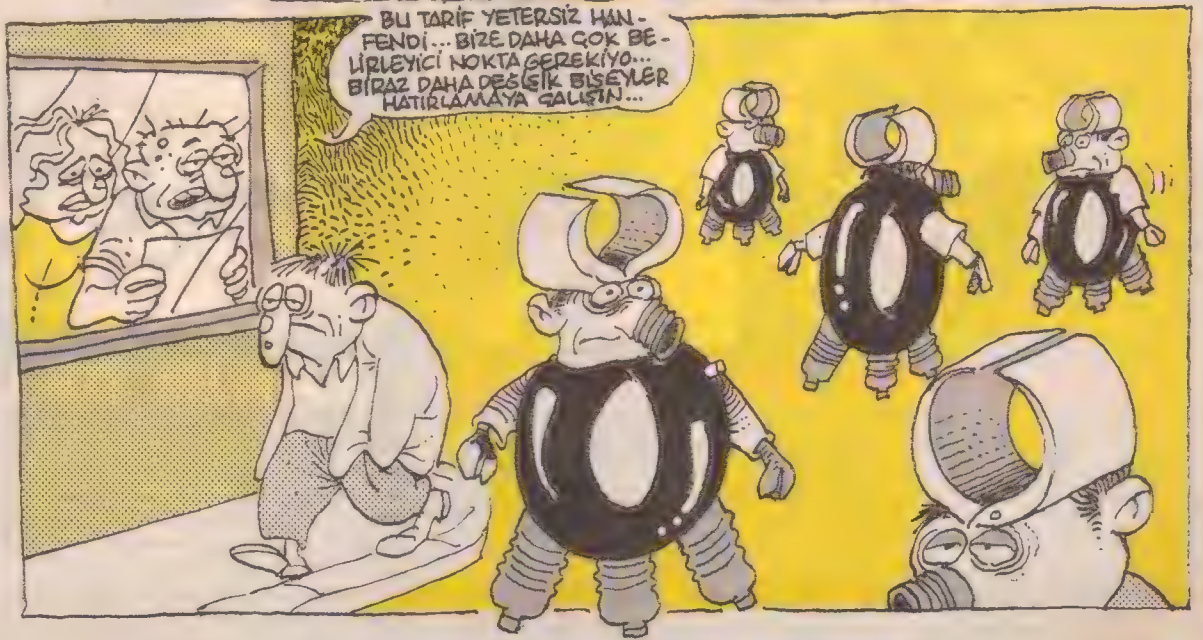

Arşivsefasi

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ARABACI YOKUŞUNDA BEKÇİYE NASIL AÇTIRDIM?

Perşembe gecesi üstad Galip Tekin'e uğradım... Kemancı'ya.. Sabaha karşı dört gibi çıktım... Sıraselviler'den aşşa eve doğru süzülüyorum.. Ama alkolliyim... Fırsattan istifade biri girdi koluma... Hanzo bir ağızla kadınlardan bahsediyor.. "Abi inanır mısın bazı kahpeler var, özür dilerim insanın cinsine giriyor" diye elini yandan belime soktu.. Meğer o beldeki boşluktan faydalanıp, arkadan başka biri rahatça cebimdeki teleforu aşırmış... Bizimki bi de öyle sağlam bi muhabbet koydu ki, alkollü olduğumdan kaçamıyorumda... Baktım dört kişi olmuşlar... Sokakta da başka kimse yok... "Yav bari şu sim kartı verin, alın teleforu" dedim... Sohbete güzel uyum sağladığım için okey dediler... NOKYA'lar da ayn bir cins, kapağı açılmıyor... Bana verdiler aç diye... Ben hiç açamadım... Yanda TAKSİM İLKYARDIM'ın nöbet kulübesindeki bekçiye açırdım... Kartı alıp teleforu verdim... O kafayla ne yapıcaktım... Tebrik edip yola devam ettim... Bi de arkadan "abi, beraber bira içseydik bari.." demesini mi bizim sohbetçi... Arkadan el sallayıp yürüdüm gittim... Ulan alkole bak... Adeta dangalak bir kadın gibi nasıl eşlik etmişim sohbete... Çocukken üç yüz bin lira için arabacı yokuşunda tekerlek lastiğine domalıp kendini düzdüren Kumbaralı Melahat diye bi kadın vardı bizim mahallede... Ona benzemişim... Kumbarayı ver, sim kartı al...

AMERİKAN AİLE PORNOSU!

CINE-5'teki PLAYBOY TV'de Amerikan Porno ödülleri vardı... Ona bakıyorum... Vay mına koyim.. Bir faşizm hikayesini destekler gibi... "umut vaad eden genç yetenek" ödülü de varmış... Önce bu gencecik kızın filminden parça gösterdiler... Şahlana şahlana sevişiyor... Pozisyonlarda hırslı bir coşumculuk... Yani bocalad.kça güçleniyor... Eh, benim tüberkülozlu ruhuma bu kadar kapitalist melodram yeter diyip tam kapatacaktım... Hele loy loy! Bu taze kız elinde ödülü, iki yanında ana-babasıyla belirmez mi!. Bi de demeç veriyor "Anal performansda daha iyi olucam!" diye... Benim bildiğim, kıç omurga direğinin dibi... Orayı bu kadar zorlarsan nasıl ayakta kalınır? Onu da geçtik yanındaki ana-babaya ne demeli? Şu kültürün muhteşemliğine bak!.. (Onlara da Ayvalık'ta falan bir yazlık villa alıp susturdular zahir:)) Kızlarının düzülmüşlüğünü unutmuşlar... Hayvanların da sahip olduğu aynı içgüdüyle...

KELLE KOLTUKTA.. KOMA

Osmanlı'da, 4. Murat zamanında afyon içenler, aşırı dozda afyon yutturularak cezalandırıldığı yetmiyormuş gibi... Böyle koma halindeyken kelleleri rahatlıkla zarifçe kesilip kendi koltuk altlarına sokakta öylece günlerce oturtuluyormuş... Tehdit etmek için korkutmak, içinde yaratıcılık varsa etkili... Aynı dönemden bir başka eziyet "Karısı kendisini aldatan erkek, bu konuda bir tepki göstermezse" devlet de ona pezevenklik cezası veriyormuş...

AŞKA SELAM, DAYAĞA DEVAM

Şu üç günlük dünyada, galiba metabolizmayı en çabuk mahveden şey, çocukken düzenli olarak baba dayağı yemek... Yani bu çocuklar sonra kolaylıkla vatan haini olabiliyor. Afrika'da tuhaf bi adet vardır... Yerli, bir ağacı gözüne kestirir... Hergün gelip dik olarak ağaca çıkıp uzun uzun bağırır... Ağaç takribi 30 gün sonra dayanamayıp yıkılıyor... Ruhu böyle ölüyormuş, kışlık odunlar böyle çıkıyormuş... Galiba düzenli dayak yereen de aynı şey oluyor... Ruh ölüyor... Ama aslında tersine ruh göçü de mümkün... Çekiçle dövülen demir gibi ışıldamak, her darbede beyne bir aydınlanma gelmesi... Kor demirdeki sertleşmiş irade, bastırılmış nefreti de ezer geçer.

SAKIN AKLINA GETİRME BUNLARI!..

Bu başıma gelen, en son gasp olayından sonra Beyoğlu'nun, Taksim'in pisliğini daha derin hissediyorum artık... Toplumsal ayaklanmaların ve safları çıklaştırmanın fecî bu semtte iniyor insanın beynine belki ama ne fayda... Bi ara bu sokaklarda, sokağın ortasında beraber yürüdüğü kızına çok fena kafa atan bir baba görmüştüm... O an bağıra çağıra İstiklal marşını okumak insanı linçten, gasptan, tecavüzden korur mu acaba... Cep telefonuyla konuşan o tinerciyi görünce de keyfim yerine geliyor ama... Genel ve bitmek bilmeyen bir yüksek tansiyon var semtte.. Konsolosluklar, katedraller, kiliseler de burda... Kutsal ve dokunulmaz olan bu yapılar sanki semtte saldırıyı körüklüyor... İnsanı kışkırtıyor... Ama aklına getirme bunları... Başka alemlere götürür... Bu sokaklarda dolaşmak otuzbir çekmek gibi bir şey sadece... Gerçi belediye binası da sokağın başında... "Ah, aslında şimdi hemen gülsem ve unutsam herşeyi... Öpsem eski sevgililerimi teker teker..."

HATIRAN YETER BANA

...Ezilen ve Dışlanan Siyah Gay'ler için

"Gitmem lazım, geç kaldım, işim var," dedim, ama beni dinlemiyordu, titrek ve terli parmaklarıyla bileğime yapışmış ve âdeta can havliyle: **"Ne olur, çok yalnızım, bu gece burada kal,"** diyordu. Evinde olduğumuz ve hava kararmış olduğu halde hâlâ o simsiyah gözlükleriyle dolaşıyor ve sürekli içki içiyordu. Belli ki acıları tekrar depreşmişti. Onu bu halde asla bırakamazdım. Çünkü gittikçe kötüye gidiyordu, olmadık şeyler yapabilirdi. **"Peki, sakin ol, bir yere gitmiyorum, buradayım,"** dedim. Bunu duyunca heyecanla gelip sarıldı boynuma ve **"Sağol, dostum,"** dedi. Mutfağa gidip içki doldurdu bana. Ev sahipliği yapmaya başlamıştı hiç beklenmedik bir canlılıkla. Ama sonra içindeki o ıstırap kendisini yine hatırlatmış olacak ki, yakınmaya, dahası yaşadığı acının haklılığını anlatmaya, kanıtlamaya başlamıştı bana. **"Sen çok iyi farkındaydın, nasıl seviyordum o adamı, değil mi, söylesene. Onunla kendimi sevmeye başlamıştım, en önemlisi eşcinselliğimden pek utanmıyordum, artık insanların gözlerinin içine hiç olmadığı kadar korkusuzca bakabiliyordum. Yaşamaya başlamıştım, dünyaya dokunuyordum. Ve o şimdi yok. Nelerimi yitirdim ben, biliyorsun, değil mi?"**

"Biliyorum, biliyorum," diyordum, bulunduğumuz dokuzuncu kattan Haliç'in o hüzünlü koyuluğunu seyrederken. Oysa bildiğim en fazla neydi ki ve bu inanılmaz ve bizi hep şaşkına çeviren çelişkilerle dolu olan hayatta ne olabilirdi ki? Bir tekstil firmasında modelistlik yapan eşcinsel arkadaşım, iki çocuk babası evli bir polise âşık olmuştu. Öyle ki varını yoğunu âşık olduğu bu polis için feda ediyordu. Polisin ilkokula giden çocuklarının neredeyse tüm okul masraflarını, dahası zaman zaman ödemekte zorlandığı kooperatif taksitlerini ödüyordu, Ve bütün gün onu anıyor, onu nasıl mutlu edeceğini ve şaşırtacağını düşünüyordu. Ve arada bir görüştüğümüzde bana hep çok mutlu olduğunu, hatta bu mutluluğun onu korkuttuğunu, her şeyin nasıl bu kadar iyi gidebildiğine zaman zaman da şaştığını söylemeden edemiyordu. Benim tüm dünyadaki ve özellikle bu ülkedeki polislere ilişkin yargılarımı bildiği için de, **"Bu farklı, hiç öyle sandığın gibi değil; düşünsene, televizyonda eski Türk filmlerini seyrederken kendini tutamayıp ağlıyor, öylesine duyusal bir adam, öylesine yumuşak bir kalbi var ki bilemezsin,"** diyordu ısrarla.

Ne yalan söylemeli, anlattıkları beni etkiliyor, dahası umutlandırıyor, onun adına mutlu ediyordu.

Sonra bir gün her şey altüst olmuştu. Aslında bu ülkede "samimiyet buhranına" kapılıp umutla bağlanılan her şey hiç beklenmedik bir anda nasıl uçup gidiyorsa öyle olmuştu. Arkadaşım uzun zamandır gitmediği ve şöyle bir, ne olup ne bitiyor diye uğradığı eşcinsel kulübünde kavga çıkıyor ve bir polis ekibi kulübü basıp oradakileri yere yatırıyor ve kim varsa coptan geçiriyordu. Ve asıl ilginci bu polis ekibinde arkadaşımın "sevgilisi" olan polis de vardı. Ve onca karışıklıkta bir an göz göze geliyorlar, arkadaşım bu sırada elinde olmayarak çok heyecanlanıyor ve bir şekilde onunla göz göze gelince de, **"Benim, beni tanımadın mı?"** demek istercesine bakıyor ona ve o heyecanla bir şeyler çıkıyordu ağzından güç bela, ama nafile; polis "sevgilisi"nin yüzünde en ufak bir titreşim bile olmuyor ve belki de birkaç gün önce sevişiği insanı yere yatırıp copluyordu, sonra da kimliğini istiyor, bakıyor ve geri uzatıyordu, oradaki herkese yaptığı gibi...

Sonra polis ekibi kulübün sahibini ve kavga çıkartan bir iki kişiyi daha yanlarına alarak geldikleri gibi gidiyordu. Arkadaşım o geceyi simsiyah gökyüzüne ve güneşe yalvararak geçiriyordu: **"Ne olur aydınlan gökyüzü, ne olur doğ güneş"** diye. Sabah olur olmaz da, arkadaşım, polis **"sevgilisi"**ni aramaya başlıyor ve saatler sonra çalıştığı emniyet biriminde buluyor onu ve asıl tükeniş o zaman başlıyor ve şöyle diyordu ona polis "sevgilisi": **"Bak birbirimizi bir süre kullandık, ben karımı seviyorum, mesleğime bağlıyım, artık beni bir daha arama!.."**

Evet, hepsi bu. O an arkadaşım cehennemin yedi kat dibine iniyor, aşkıyla kazandığı ruhunu yitiriyor, dokunduğu hayat uzaklaşıyordu ondan. İnsanların gözlerine artık bakamaz oluyor, eşcinselliğinden hiç olmadığı kadar utanmaya başlıyor, çalıştığı yerden özel izin almak zorunda kalıyor ve haftalarca sokağa çıkamıyor, sımsıkı örttüğü perdelerin arasından sadece arada bir sokağa bakıyordu. Yitirdiği aşkının yasını tutmaya başlıyordu. Ve bir süre sonra artık hiçbir şeye ve özellikle sevmeye ve sevilmeye, dahası aşkının yasını tutmaya bile layık görmüyordu kendini.

Hatta bir daha kimseye âşık olmamak, bağlanmamak için kendine olan saygısını, inancını ayaklar altına almaya uğraşıyordu...

Yani yine eski hayatına dönmüştü. Hemen her akşam eşcinsel kulüplerine, barlara gidiyor, kim denk gelirse gidip onunla yatıyordu. Aşırı alkollü olduğu kimi geceler ise yollara çıkıyor, rastgele bir taksi çeviriyor ve hiç çekinmeden pazarlığa girişiyordu. Ve asıl ilginci birçok taksi şoförü teklifini kabul ediyordu: Taksimetre açılıyor, taksi hareket ediyor, arkadaşım şoföre oral seks yapmaya başlıyor, şoför boşalana kadar şehirde gelişigüzel dolaşıyorlar ve iş bitince taksimetrede ne yazıyorsa arkadaşım çıkartıp şoföre o parayı ödüyordu. Sonra karanlık sokaklardan evine, onca utanç ve aşağılanmışlıkla düşe kalka geri dönüyordu...

Kimi geceler ise evinin çevresindeki inşaatlarda çalışan bir ya da birkaç işçiyi evine getiriyor ve onlarla yatıyordu. Ama çoğu kez evine getirdiği ve yattığı işçilere istedikleri parayı vermeyince onlar tarafından acımasızca dövülüyor, cüzdanında ne kadar parası varsa alınıyor, dahası kimi eşyalarını gizlice çalıp, ya da zorla alıp gidiyorlardı...

Bazen onu görmeye evine gittiğimde yüzünde, gözlerinin kenarlarında morluklar ve sıyrıklar görür ve bir gece önce başından neler geçmiş olduğunu hemen anlardım. Göz göze gelirdik, o an, **"bana sakın bir şey söyleme,"** der gibi bakardı, yutkunurdum ve susardım; ama gözlerim ve içim yanardı.

Dertleşirken bir ara, ansızın nereden bulduysa eline geçirdiği bir makasla saçlarını gelişigüzel, daha doğrusu kendinden öç alırcasına kesmeye başladı. Güç bela engel oldum. **"Bırak beni, çirkinleştirmek istiyorum kendimi, ben sevmeye de sevilmeye de layık değilim."** diye çırpınmaya başladı kollarımın arasında. Sonra bir ara sakinleşir gibi oldu. Kalktı, lambaları tamamen söndürdü. Yanıma gelip, hiçbir şey olmamış ve **"bütün bu yaşananları unutalım,"** der gibi, **"Hadi, senin sesin güzeldir, bana o sevdiğim şarkıyı söyle,"** dedi. **"Söylerim, ama,"** dedim, **"artık içki içmezsen, çünkü biraz daha içki içersen komaya gireceksin."** "Tamam, içmiyorum, ne olur hadi söyle," dedi. Önce, çok sevdiği **"Hatıran Yeter Bana, Uzakta Kal Sevgilim"** şarkısını söyledim ona. Salonda karanlık bir noktaya gözlerini âdeta bir sonsuzluk hasretiyle dikmiş beni dinliyordu. Sonra **"Şarkılar Seni Söyler, Dillerde Nağme Adın"** şarkısını söylemeye başladım. Ama bir süre sonra fark ettim ki, halıya kapaklanmış hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Yanına gittim, ne olur ağlama, güçlü olmalısın, gibisinden saçma sapan sözlerle oksamaya, onu teselli etmeye çalışırken, o an nasıl olduysa ben de ağlamaya başlamıştım. Aslında farklı şeylere ağlıyorduk: O, bütün her şeyini, bütün varlığını verdiği halde yitirdiği aşkına ağlıyordu; bense hiç kimseyi böylesine fedakârlıkla, dahası derin bir özlemle sevemediğim, kimseye böylesine bütün varlığımı veremediğim için ağlıyordum...

Sonra onu yerden kaldırdım, yatağına yatırdım. Üzerini örttüm. **"Gitmeyeceksin, beni yalnız bırakmayacaksın, değil mi?"** dedi. **"Buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum, yanındayım, merak etme,"** dedim fısıltıyla. Yatağını serdim, gözyaşlarını sildim, tam uyumaya hazırlanırken, **"Söylesene, bizim gibiler için bir umut var mı bu dünyada?"** diye sayıkladı. Bir an, bunca yaşadığımız ve dahası yaşayacağımız şeyi düşündüm. Saat kaç olursa olsun ve ne kadar alkollü olursak olalım ona yalan söyleyemezdim: **"Pek umut yok,"** dedim, **"yok ama, artık uyumalısın, neredeyse sabah olacak!.."**

CEZMİ ERSÖZ

* **İzmit-Hereke.** 15 Ekim'in Çarşamba günü saat 14:30-18:30 arası **Hereke Böcek Kitabevi**'ndeyim. Adres: Agah Ateş Mah. Ataturk Cad. (BİM market yanı) Hereke-İzmit Tel: 0262 - 511 57 23

* **Beşiktaş Kitap Fuarı.** 11 Ekim Cumartesi gunu saat 16.00-18.00 arası **LeMan Standı**'ndayım

* **Kars.** 18 Ekim Cumartesi gunu saat 13.00-18.00 arası **Kars Belediye Kültür Merkezi**'nde söyleşim, şiir dinletisi ve imza günüm var.

* **İdefixe Sanal Fuarı.** 22 Ekim Çarşamba günü saat 15.00-18.00 arası **www.idefixe.com**'un organizasyonuyla ICQ da sorularınızı yanıtlayacağım

* **İstanbul TÜYAP.** 29 Ekim Çarşamba günü saat 18:30-20:00 arası **TÜYAP Marmara Salonu**'nda söyleşim var...

* **Beyaz Türk Lobisi**'yle ilgili tartışmaları ve gelişmeleri **yeniHarman** dergisinde okuyabilirsiniz ve bu aykı **Kaçak Yayın** dergisinde ve **E Edebiyat** dergisinde bu tartışma devam edecektir...

* Çok yakında yeniyaz Yayınları'ndan yazarlık hayatım ve bu süreçte verdiğim mucadeleleri konu eden bir kitap çıkacak, kitabın adı belli oldu: **Açıkla Bana Bu Işığı...** Bu konudaki yardımlarınız ve ilginiz için çok teşekkur ediyorum...

* **Şiirlerarası Yolculuk. Akif Oktay** her Salı 22:40-23:40 arası **Olay TV**'de sizi **Şiirlerarası Yolculuk**'a çıkaracak.. Her Cumartesi 23.40'dan itibaren banttan tekrarı var...

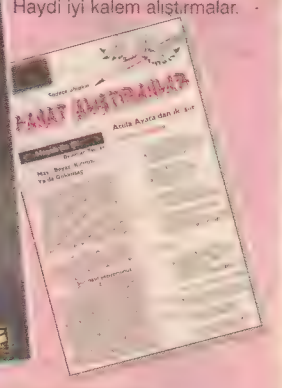

Tamamı okuyucu ürünlerinden olusan **KANAT ALIŞTIRANLAR** eki bu ay basladı.. Haydi iyi kalem alıştırmalar.

Yazar -şair olmak isteyenler, Henüz kaydını yaptırmamış olanlar. **KAÇAK YAYIN 'YAZINSAL VE DÜŞÜNSEL GELİŞTİRİCİLİK KURSLARI'** için kayıtlar devam ediyor... Ayrıntılar **KAÇAK YAYIN**'da...

Akşamsefası

Kırık Lebleblebi

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

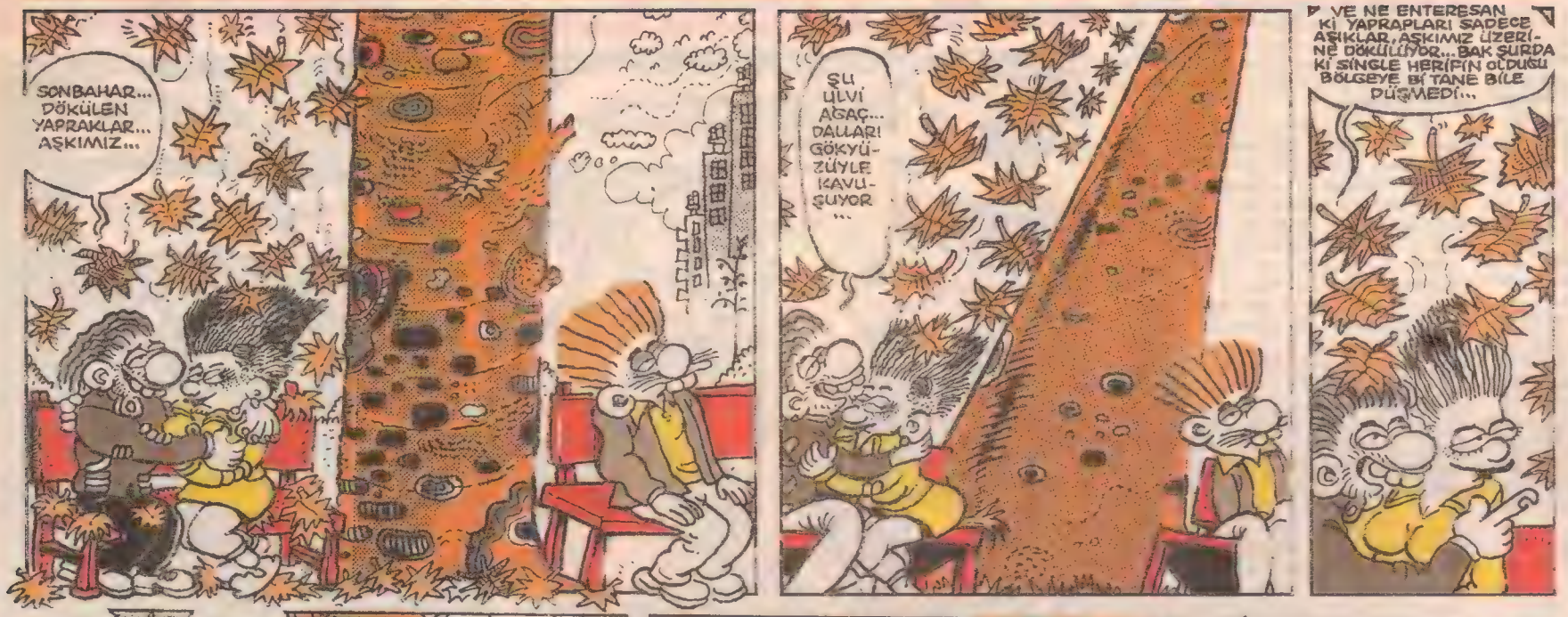

hezginbekir@leman.com.tr

ER KUT ABİ

Kaan Ertem

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

DEĞERLİ KARDEŞİM FATİH MEHMET GENÇ'E HAYIRLI TESKERELER DİLİYORUM... TİBET

Akşamsefası

hisselikahramanlar

kemalkenanergen

Teminat : Anam avradım olsun ki...

Lokman Hekim : Fakülteden hangi yıl mezun oldunuz diycem ama çok saçma olucak gibime geliyo...

Mirasyedi : Yemeye devam edenine bi rastlayamadık anasını satim...

Acil : O kadar acelemiz vardı ki acele yazmaya bile vakit bulamadık. Bu arada e'yi de i olarak yanlış şeyetmişiz kusura bakmayın...

Pantol : Ege köylüleri için tasarlanmış kısa pantalon. Ama farkındaysanız sadece on santim kısa...

Talaş Böreği : Ben de bu marangozlar ne yer ne içer diyodum...

Analitik Geometri : Geometri soruları çok zor, gtünüze girecek demeye mi getiriyolar ne?..

Peace İşareti : İyi huylu nah...

Efemine : Kadınların da efe olabildigini inanın ben de şu an öğreniyorum. Mine Hanım'ı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyorum. Afferim...

Paşa : Afilli general...

Yazı - Tura : Bu salak oyun yüzünden, Ulu Önderimiz'in adını yıllarca Tura zannetmiştim. Halbüsü Mustafa Kemal'miş. Çok utanıyorum...

Midilli : Beygir testırı...

Dönme : Bu saatten sonra dönme demenin ne alemi var allaasen? Arkadaş çoktan dönmüş bile...

Akarsu : Aynı mantıkla göle de durursu dememiz gerekiyo ya hadi neyse...

Dedikodu : Saçmalama rica ederim. Önce komuştur, ondan sonra demişlerdir... Daha komadan nasıl kodu diyebilirler ki?..

Diesel Jeans : Bi de benzinli olsa kimbilir kaç paramızı istiycek uyanıklar...

Seri Katil : Madem öyle, kendine bi makineli tüfek al bari salak. Böyle haybeye yoruluyosun...

Hödük : Eğitimsiz Dük... Düşes'in işi zor yani. Yazık, tatlı da manitaymış...

Çip Para : Tersten okununca Amerikan Kapitalizmi'nin bastırılmış hissiyatlarıyla ilgili bir fikir edinmek mümkün olabilir belki der mişim desem ya diyesim geldi...

Kinaye : Seviyesiz ima...

Evliya Çelebi : Vay be, demek evli olduğu için gezinip duruyomuş zavallı...

İşaret Fişeği : Önce bir süre yukarıyı, sonra da manasız şekilde aşağıyı işaret ediyor olması, kurtarmaya niyetli ekip için çok asap bozucu olmalı...

Kalfa : Usta - çırak kırması mıdır nedir...

KEÇİ LEBLEBİLERİ

Ziya Ş. (İstanbul) : Dur bi dinle yaa! Noel Baba gibi lafa giriyosun...

Kasım K. (İstanbul) : İnsan bazen mantığıyla davranır, bazen içgüveysiyle...

Esra U. (Ankara) : Vikingler aslında lazmış. Valla bak...

Ferdi T. (Manisa) : Ben genelde bu filmin konusu çok güzel...

Burcu G. (İzmir) : Ay ben burçlara kesinlikle inanmıyorum. Tipik bi kovayım işte.

Fikret A. (Manisa) : Hastaneye gidelim olum. Kan kanamasından ölücek-sin lan!..

Serdar D. (Çanakkale) : Korkaklığın onda dokuzu kaçmaktır...

Beyhan Hoca (İstanbul) : Üçgen de bir dikdörtgendir...

İbrahim G. (Urfa) : Yeni doğan bebekleri nefes alsın diye dövüyolar lan...

Hasan H. (İstanbul) : Ben o evde sakın kalmak istemem...

Yılmaz O. (Rize) : Niye donla dolaşıyosun lan? Don Kişot musun sen?..

Haluk E. (Tekirdağ) : Midye dolma çıkarmaya gidiyoruz, gelsene sen de...

Pınar K. (Antalya) : Bu tam anlamıyla samanlıkta iğne batırmaya benziyo...

Ceylan G. (İstanbul) : Kızgın diilim yaa, sinirleniyorum!..

Eve dönüş

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

ÖZET: Darmştad'daki mahkeme binası önünde iki Kürt göstericiden biri kendini ateşe verirken diğeri kalabalıktan çekinerek eylemden vazgeçmiştir. Alevler arasında kalan Haşim, arkadaşı Feyzullah'ın korkudan kaçtığını zannederken bir mektup sayesinde bu çekingenliğin köklerinin taa çocukluk günlerine kadar uzandığını anlayacaktır. Bu sayede duyduğu öfkeden pişman olup, uzun bir yolculuğa koyulacaktır...

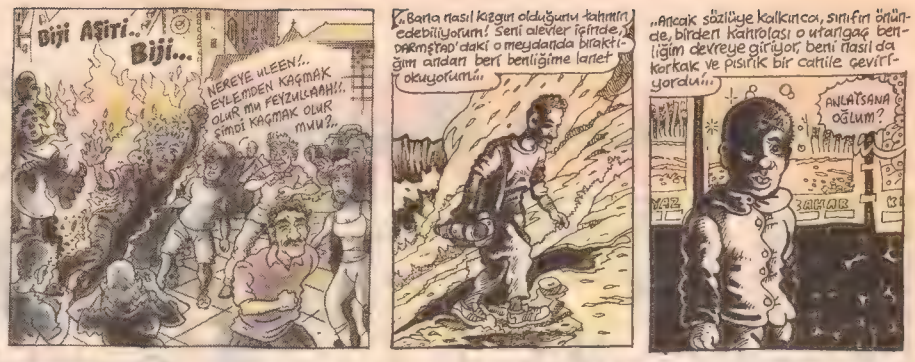

SÜRECEK...

Arşivsel Ast

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

AKSARAY PAŞAOĞLU

Bulimia Nervosa Denen Kabus

Gazetecilik mesleği maalesef bir hayli gerilimli ve bazen insanı orta boy bir tavuk gibi son derece mutsuz ve depresif yapabiliyor.Ayrıca aşırı gazetecilik insanda uykusuzluğa da yol açıyor. Ben, vicdanım rahat olduğunda geceleri en fazla 12 dakika yani ortalama bir spagettinin pişme süresi kadar ve rüyasız uyuyabiliyorum. Gazetecilerde rastlanan bu stres bir de dünyada sadece pumalarda görülüyormuş. Hem gazeteci hem de pumaysanız hah hah hah önce insanım sonra gazeteci demeniz mümkün olmuyor. Ya da sırtlan.

Geçenlerde geceyarısının enteresan bir büyülü dakikasında uykum kaçtı. Benim evimde mütevazı bir ahşap fıçıda, deniz suyu içinde her zaman canlı Tuna balığı ve ahtapot bulunuyor. Deniz ürünlerine bilmiyorum belki de ben küçükken babamın vaktiyle Çınarcık vapurunda çımacıyla kavga etmesi yüzünden belki bu kadar düşkünüm. Uykum benim kaçınca ve yerine başka şey koyamayınca fıçıdan canlı bir mütevazı ahtapot seçerek sol duvara vurmaya başladım. Biliyorsunuz ahtapotun dört kolu ve dört bacağı oluyor. Ve pişirmeden önce gadasını almak için onu duvara vuruyorsunuz. Ahtapot sesinin duvar geçtiğini bilmiyordum. Yatak odasında uyuyan eşim, sabaha kadar ben duvara ahtapot vurunca balyozla duvarı delip mutfağa geldi. Bilmiyorum daha önce söylemiş miydim? Ben devamlı yiyip yiyip kusuyorum. Eşim de benle stresli yaşadığı bu yaşam eşimi de geriyor. Mesleğimin bana verdiği stres artı mütevazı maaş bizi aşın yediriyor içiriyor ve kusturuyor. Bu durum insanı aşın sinirli de yapıyor. Eşim ve ben, her evlilik yıldönümümüzde, bütün yaşgünlerimizde ve bütün şükran günlerinde birbirimizin emarını çekip saklarız. Evliliğimizin ilk yıllarında evimizin balkonunda birlikte çekindiğimiz bir emarda eşimle aramızda ceviz büyüklüğünde bir aşk çıkmıştı. Kızım Semender'in doğmunudan sonra bu aşkın kaybolduğunu görünce belki de bunun üzüntüsüyle biz kendimizi salama, jambona verdik. Eşim balyozla duvarı delip gelince hışımla bana saldırınca ben ahtapotu pişirip yedim ve eşimin geceliğine kustum... Kusunca, eşim o da gerilime girip aşırı şekilde yemeye başladı. Artık birbirimize elimize ne geçerse yemeye başladık. Ben altı şişe Petrus'u ikişer ikişer ağzımın iki yanından bir dikişte içip kusarken eşim de mikrodalga fırında 20 saniyede pişirdiği bütün bir koyunu tüketmeye başladı. Ben o anda şunu düşündüm. Ben eğer asgari ücret alan iki çocuklu bir ailenin tabii bunun karısı da var. Onun kocası ve iki de çocuk dört kişi. Devamlı yiyip kusabilmeleri için asgari ücretle bunu asla yapamazdım. Yapanların da nasıl yapabiliyorlar anlamış değilim... Bri ara yiyip yiyip kusarken evde yiyecek ve içecek kalmadı. Eşimle saçsaça başbaşa uçağa atlayıp bir lokantaya gittik ve bir süre orda yiyip içip kustuktan sonra iki torba dolusu yemeği paketletip eve döndük. Biz böyle altalta üstüste yemekleri yiyişirken eşim bir ara "Aksaray!" dedi. Ne var? "Bulimia Nervosa diye bir hastalık varmış. İnsan devamlı yiyip yiyip kusuyormuş. Hem de sinirli oluyormuş. Eee? Biz dedi eyvah Bulimia Nervosa oldun sen Aksaray dedi." Bana da bulaştırdın Allah cezanı vermesin diyince ulan o dediğin genç kız hastalığı, sende ne işi var? diyemediğim için daha da gerildim. Sabah ilk uçakla Huston'a uçup dünyanın bir numaralı iki doktoruna göründük. Çok şükür. Bu bizdeki Bulimia Nervosa değil, ileri derecede şımarıklıkmış. Şimdi eşim ve ben dünyaya yeniden gelmiş gibiyiz...

EY İRAN ZENGİN VE GÜZEL ÜLKE

İran'a adım attığımız gün Edward Said'in öldüğünü duyduk. Edward Said hem Filistin'in vicdanıydı, hem aydınların. Hocamızdı. Hristiyan bir aileden gelen Edward Said, Şarkiyatçılık (oryantalizm) kitabı ve birçok eseriyle gözlerimizi açtı. Doğu topraklarının bu güzel evladını saygıyla yadedelim.

Hayatımda kazandığım ilk fazladan paraları Suriye ve İran gezilerine harcadım, sizler beni okumasaydınız, para biriktiremeyecek, İran'a gidemeyecektim, yıllardır beni bağrına basan okuyucularıma teşekkür ediyorum. Çocukluğumdan beri rüyamdı, ilk gideceğim dünya ülkesi ya Şiraz olacaktı ya İsfahan! Tüm divan edebiyatımızı derinden etkilemiş Hafız, Şiraz'da yatıyor, Yahya Kemal'in "Hafız'ın kabrinde her sabah bir gül açar" dediği, Hafız'ın kabrini ziyaret yine mümkün olmadı, ama tekrar gideceğiz. Bir şiirinde, "bu gece hikayeyi sabaha dek uzatın" diyen Hafız'ın sözüne uyup, bu hikayeyi sabaha dek uzatacağız. Ailem otuzbeş yıl Paris'te kaldı, yeğenlerim Paris üniversitelerinde okudu. Pasaport üstüne pasaport çıkarttılar, gitmedim. Henüz 15 yaşlarında ne biliyordum ki, gidersem doğuya giderim, diye tutturmuşum. Galiba, beş yaşlarında annemin memleketi Erzurum Horasan'ın çağrışımı olmalı. Erzurum'un kasabası Horasan'dan, o asıl, büyük Horasan ülkesine gitmek sevdaydı benim için. Bugün 47 yaşındayım, o büyük ülkeye gittim. Şiraz'ı ve Persopolis'i yine göremedim, olsun, bir-iki yıl içinde arkadaşlarla anlaştık, mutlaka gideceğiz. Şimdi, elimin altında Şiraz ve Persopolis'i anlatan kitaplar, ingilizcesinden çözebildiğim kadar çözmeye çalışıyorum. Ama İsfahan'ı gördüm. Aceleydi, Nizamülmülk'ün mezarını, şehrin dışındaki Zerdüş tapınağını ve birçok yeri göremedim. Ağlaya ağlaya gezdim İsfahan sokaklarını. Siz de gidip gezin memleket memleket bu doğu diyarını. İstediği kadar yağmalasın Batı, Amerika, neden tükenmez hiç bu hazineler anlayın. Usta sanatkarların huzurla pişirdiği köprüler, bahçeler, saraylar! Tadın bu yemeğin lezzetinden. O eski saltanat kamaştırsın gözlerinizi... Gördüm işte İsfahan'ı. Bahtiyarım. Fikirlerim, aklım, kimliğim herşeyim yerine oturdu. Artık bir daha karışmaz kafam. Bir yazar olarak neyi savunacağımı iyi biliyorum, birkaç hafta durmaksızın yazarım. Kültürün, mimarinin, dinin, şiirin, soylu ve zengin insanların ülkesini görmüşüm, artık, kim tutar beni. Ermişim, hacı olmuşum. Şiraz'ı görseydim, tam hacı olacaktım. Şimdilik, yarım hacı! Doğuyu, İslamı, Türklüğü bir türlü genlerimden çıkartıp atamıyorsam, bunun tek sebebi: İsfahan!..

İsfahan, İsfahan, İsfahan!. Ne desem abartıyor diyeceksiniz, tuğlaların herbirini altın külçelerden yapın, yine de İsfahan gibi bir şehir, olamaz diyeceksiniz. İsfahan, tarihin en güzel şehri. Zaten asırlar boyu İsfahan için "dünyanın yarısı" demişler. Leman Dergisi'nden Vedat Özdemiroğlu'nun güzel bir sözü var: "Sanki bütün güzel eğlenceler ben uyurken oluyormuş gibi bir his var içimde!". Aynen böyle oldu, İsfahan orada, biz burada uyumuşuz. Şu masalcı Fantaino'nin de güzel bir sözü var, Vedat'a cevap veriyorum: "Uyurken, başkalarının gözüne güvenme!" Bu yüzden, başkasının anlatması yetmez. Göreceksin. Mimarinin şiiri, şiirin bahçeleri, felsefesi, taşın matematiği, şahları, isyanları, baştan sona sanat felsefesi, sanat tarihi: İsfahan!..

Şair ve yazarların hacı oldukları yer vardır, biri İsfahan, diğeri Şiraz! Şimdi yarım hacı oldum. Artık elimi öpebilir, pilavımı yiyebilirsiniz. Bu hacı kardeşinizin kapısına ya da özgeçmişine şöyle bir not düşülecek: "İsfahan'ı gördü!..".

Nereye gitsem, duygulu bir şarkı çalıyorlar. Heryerde o şarkı. Tahran dışında sinema platosunu geziyoruz. Eski mahalleler yapmışlar. İmam Ali filmini çektikleri eski Medine, tıpatıp, sokak sokak orda duruyor. Yanında, bir Roma şehri... Roma şehrinin ortasında Güzel Sanatlar öğrencileri. Başlarında şefleri, kucaklarında sazlar, aynı şarkıyı çalıyorlar. Duygu ve hayranlıkla İranlı kızların oluşturduğu saz heyetini dinliyoruz. Yine o şarkı. İran'ın en havalı eğlence merkezlerine gidiyoruz, adı: "Alighapoo", duvarlar süslü, sütunlar, esrarlı bir güzellik. Şarkılar, türküler gırla gidiyor. Kürt bir grup ellerinde defler çılgınca çalıyor büyülüyor. Vecde girerek deflerle sololar yapıyor, kendinden geçiyorlar. Ne böyle delirmişcesine çalınan defler gördüm, ne tüm salonu transa sokan bir grup.. Sonra Azeriler çıkıyor, bildiğimiz tanıdık şarkılar geçiyor: "Bir şarkısın sen, ömür boyu sürecek...".. Sonra "sarı gelin"i çalıyorlar. Birden, yine o şarkı, salon topluca söylüyor. Şarkı çalınınca, salon, derin bir huşuyla sessizliğe gömülüyor. Ne kadar seviyorlar bu şarkıyı. Bizim, "Burası Muştur" türküsü gibi herkesin dudaklarında ortaklaşa mırıltılar. Kitapçı dükkanlarından, kı, çok lüks dükkanlar, İran klasik şarkılarını topluyorum, bizim Kani Karaca, M.Nurettin Selçuklar gibi adamları topluyorum. İşte günlerdir dinliyor, doymuyorum. Her biri bu şarkıyı kasetlerine almış. Nedir bu şarkı. İçinde ne var. İranlılar bu şarkıyı neden çok seviyor?..

Öğreniyorum, bu şarkı değil, İran milli marşı. Sözleri şöyle başlıyor: "Ey İran Zengin ve Güzel Ülke! (Ey İran marze por goher).." Ancak, bu milli marş, resmi marş değil, devlet resmileştirmemiş ama resmi olarak da söyleniyor, devrimden önce de söyleniyordu, şimdi de. İranlı kızlara, günde yüz kez söylüyor yine doymuyorsunuz, diyorum. Gözleri dolu, her defasında tüylerimiz diken diken oluyor, diyorlar. Marş, o kadar duygulu, o kadar güzel ki, gerçekten doymuyor, bal, şeker yer gibi söylüyorlar. Dönene kadar dilimde işte bu sözler: "Ey İran Zengin ve Güzel Ülke!"..

Tahran, Ankara'ya çok benziyor, ama, Ankara'nın üç-dört katı büyüklükte. Tam bir metropol. Nüfusu için 18 milyon dediler, inanamadım. Herkes araba kullanıyor. Gündüzleri trafik kilitli. Gıdım gıdım gidiliyor. Vaktiniz yollarda heba oluyor. Tahran'da onlarca büyük müze, tarihi yer, herbirini görmek aylar alır, halkın, caddelerin içine karışıyoruz. Sonra, Tahran'ı baştan sona görmek için gece trafiğine çıkıyoruz. Gecenin ikisi, yollar bomboş. Bir araba kiralama sersivi buluyoruz. Tahran'da herşey devletin, oto kiralama da... Ancak, şoförü onlardan. Üç saat sabaha kadar Tahran'ın boş sokaklarında geziyoruz. Tahran'ın dörtte üçlük merkezi yerlerinde ne camii var, ne ezan sesi... Ezan sesi yine varoşlarda. Bitmiyor Tahran! Tahran'da her üç kişiden biri Azeri... İranlılar bizim lazların fıkraları gibi, gün boyu Azeri şivesini taklit ediyor, Azeri fıkraları anlatıyor. Azeriler iki tür, birincisi iyi Türkçe konuşan, ki, sayıları çok az gittikçe yokoluyorlar. İkincisi, birkaç kelime Türkçe konuşan, bunlardan milyonlarca var. İran'da tüm işlerimizi bu az Türkçe bilen Azeriler sayesinde yaptık. Bir üniversiteli çocuğa Azerilerin neden dillerini unuttuğunu söyledim, "herkes ekmek derdinde, can derdinde" dedi. Ne Amerika, ne Humeyni, ne rejim, bu soruları kime sorsak, lafı değiştirip, açlıktan, yoksulluktan dert yandı. Burada yazmaya utanıyorum, arabalarında bizim pop, arabesk müziğin kasetlerine çokça rastladım. Hatta, üç tane üniversiteli genç kız bize, "Müjde Ar, İbrahim Tatlıses'in kızıymış!" dahi dedi... Bir Azeri şoföre, "Mollalarla aranız nasıl?" dedim, "götümüze ağaç sokarlar" dedi. Türk olduğumuzu öğrenince çok mutlu oluyorlar durmaksızın "hoşolduk, hoşbulduk, hoşgeldiniz" gibi, içinde "hoş" kelimesi olan cümleleri bolca kuruyorlar. Türk olduğumuzu öğrenince, mutlaka kıyak geçmeye çalışıyorlar, ya parayı tam almıyorlar, ya fazlasıyla misafirperver davranıyorlar. Bir Azeri şoföre bahşiş verdik, kendine hakaret saydı, almadı.

İranlılar, iyilikleri, sözleri, davranışları, yakınlıklarıyla gönlümüzü fethetti, bizi nasıl seviyorlar, nasıl derinden, candan ilgi gösteriyorlar. Hayatımda Türk olup bu kadar adam yerine hiç koyulmamıştım. Birkaç dakika sonra zaten İran'ı unutuyor kendinizi Sivas'ın, Ankara'nın bir sokağındaymış gibi hissediyorsunuz. Çünkü İranlılar'ın kaşları, gözleri, duruşları, yüzleri, samimiyetleri, herşeyleriyle bize çok benziyor, benzemek dahi fazla, tıpatıp bizim halkımız. Türkiye'ye dünya milletler içinde bu kadar benzeyen başka ırk, kavim, kültür, memleket yok. Bütün bunlar görünce, molla, Humeyni, İslam, rejim, baskı, gibi düşünceler seyahatinizde ikinci sıraya düşüyor, hatta, önemsizleşiyor. Bunun çok köklü sebepleri var. Bizler Anadolu'ya İran topraklarından gelerek, asırlar boyu İran'da Türk boyları hüküm darlık yaptı. İşte Safaviler, işte Afşar, Kaçar hanedanlıkları. Birbirimize öyle karışmışız ki, kaş, göz, yüz, söz, siyaset, fıkra, şiir, mimari, ev hali, sokağımız, muhafazakarlarımız, herşeyimiz ortak ve aynı!..

İran, bir kadınlar ülkesi. Kadınlar, geceyarılarına kadar heryere tek başlarına gidebiliyor. Sokaklar, nargile kahveleri, parklar, dükkanlar, daireler, bankalar, her yer kadınların işgalinde, müdürleri, yöneticileri, önde gelenleri hep kadın. Şaşıracaksınız, bizim TV'lerden gördüğümüz tümü çarşafla örtülü kadınların oranı yüzde bir kadar. Yüzde doksandokuzu bizim Anadolu'da yarımbaş tarif ettiğimiz, başı önden açık, eşarp giyiyor. İslam'ın, Şia'nın bu büyük İslam İdeolojisi savaşı da kadın kıyafeti üzerinden yaşanıyor. Şia'nın cinsel serbestliğe izin veren hükümleri bir Sünni'lerin aklı almaz, ama hepsi devrim öncesinde kaldı. Mesela, Şia'da, kısa nikah (muta) vardır, günlük ilişkiler için dahi geçici nikah kıyabilirsiniz, şimdi, devrimin düzenlemeleri daha sıkı. Kadınlar tümüyle tunik giyiyor. Tuniğin altından dar pantolon. Tunikler iki yandan yırtmaçlı. Kabul gören yaygın renk siyah. Ancak kurşuni, beyaz, bej, açık kahve gibi renkler az da olsa var. Genç kızlar renkleşmenin gittikçe artacağını, artmakta olduğunu söylüyor. Hatta kılık kıyafet serbestisi gelse dahi, siyahı, İranlı kadınlar soylu ve karizmatik bulduğu için, siyahdan vaz geçilemeyeceğini söylüyorlar. Tahran sokaklarından Devrim Muhafızları çekilmiş, sağda solda polis görmek zor. İktidar halkın arasından çekiliyor, kadınlar gittikçe daha rahat yürüyor, giyiniyor...

Önce başörtüsünden başlayalım. Önden perçemleri düşen kadınlar, gittikçe eşarplarını arkaya doğru açıyor. Başlarındaki eşarbın milim milim arkaya doğru açılması, devrim yasaklarını yırtma girişimi gibi de algılanabilir. Çünkü böyle. İslam Devrimi dediğimiz şey sadece kadınların kıyafetlerinde görülüyor. Ve kadınlar devrimi bir kağıt gibi yırtıyor. Sokaklarda kadınlar iki adımda bir kayan eşarplarını düzeltiyorlar. Yani, elleri sürekli eşarplarını düzeltmekle meşgul, sürekli toparlamakla... İşte siyasal kavga bu iki adımda bir, evet, iki adımda bir arkaya düşen eşarplarını tekrar toplamakla veriliyor. Eşarplarının iki adımda bir arkaya düşmelerinden memnun görünüyorlar, bu tavırları onları hem kadın, hem devrimci-reformist, yani, direnişçi yapıyor. İran'daki büyük mücadelenin en büyük parçası, işte bu omuzlarına düşen eşarpları... Eşarplar daha ne kadar açılabilir? Başlarındaki örtüyü daha ne kadar sıyırabilirler? Şimdilik çok büyük mesafe almış durumdalar, başın yarısı tamamen açık. Bütünüyle kapalı baştan buraya kadar ilerlemeleri, yarıya kadar yol aldıklarını gösteriyor ve İran'da karşı bir devrim oluşuyorsa, işte bu da, bu yarımbaşın yavaş yavaş açılması...

Muhafazakarlara karşı savaşın ikinci bölümü tunikler üzerinden veriliyor ve bu

Akşamsefası

ÖZGE SAMANCI

kavgayı da şüphesiz yine kadınlar veriyor. Dinleyin. Tunikler dizlerinin üstüne düşüyor. Ancak, dizin çok üstünde kısa olanları da var. Geçtiğimiz yaz çok kısa tunikler moda oldu. Ve ahlaka mugayir bulunarak dükkanlardan tunikler toplandı. Bir dedikodu da bu kısa tuniklerin Türkiye'den geldiği. Tunik savaşı başörtüsü savaşından da önemli. Şimdi kadınlar, tunikleri streç, yani, darlaştırmaya başladı. Ki, Tahran'ın ünlü caddelerinde göğüslerini çok belli edip, dışarı atacak kadar dar tunik giyenler var. Hatta, genç kızların çoğunda arkadan popolarını tamamen belli edecek darlıkta tunik giyenlerin bolluğuna hayret ettik. Başka yöntemler de izliyorlar. Diyelim, kot pantolonlarının altından çorap giymeyip, pantol paçasını kıvırıp topuklarını çıplak gösteriyorlar. Zaten ayaklar tamamen serbest ve ayak tırnakları iranlı kadınların istisnasız ojeli. Iranlı kadınlar, serbest olan yüz bölgesine, yani, dudak ve gözlerine, dünyanın hiçbir ülkesinde gösterilmeyecek kadar itina gösteriyor. Dudağı ve gözleri boyasız, hatta, aşırı boyasız tek kadın yok. Gözler ve dudaklara çok özel hassasiyet yalnız baskılarla ilişkili değil, bu kara, sürmeli gözler İran kültürünün merkezini oluşturuyor. Her kadının gözlerinde sürmeler, farlar... Sinema afişleri, bayilerde dergiler, her yer kadın resimleriyle dolu. Erkekler tüm bu resimlerde ikinci planda. Kadınlarla oturduk, kadınlarla konuştuk, İran gözlemlerimizi belirleyen kadınlar oldu, modern, kültürlü insanlar. Çok sinirliler, giyimleri konusunda ikaz edilmeleri hiç hoşlarına gitmiyor, bizim 12 Eylül öncesi gibi, gerilimli, elektrikli büyük bir siyasi tartışmanın içindeler. Siyasetin motoru ve elektriği kadın kitlelerinin üstünde, ancak, ne ülkedeki reformistler ne dışardan bakanlar, reformun gerçek direnişçilerinin kadınlar olduğu vurgusunu hiç yapmıyor! Kadınlar, elektrikli bir ızgara gibi İran halkını alttan alta büyük bir siyasi kavgaya ortak ediyor! Yani, İran'da birşeyler değişecekse bunu kadınlar başlattı, kadınlar bitirecek. En ateşli konuşan onlar, habire tartışıyorlar. Yollarda rahat yürüyemediklerini söylüyorlar, sevgilileriyle elele yürüyemediklerini dillendiriyorlar, oysa değil, İran'da birbirine sokulmuş, elele, çok sevgili gördük, ama yetmiyor! Kadınlar gece yarılarına kadar rahatça sokakta, birkaç bin kişi değil, otuzbin kişi, elli bin kişi gibi büyük kalabalıklar topluca büyük parkları, bahçeleri dolduruyor. Islamcılarla bir dertleri yok, müslümanlığı çok seviyorlar, ama süslenmek ve rahat etmek istiyorlar. Yani kendi kadın özgürlüklerini dine karşı bir yere koymak istemiyorlar. Gecenin birinde, ikisinde, aileler, genç kızlar sereserpe parklarda, çay bahçelerinde...

İran'da birşeyler değişecekse bunu kadınlar yapacak. Humeyni'nin devrimci kitlesi yoksul müslümanlardı, şimdi, reform hareketinin devrimcileşen kitlesi İran'ın modern, okumuş, kültürlü genç kızları. Rahat konuşuyor, rahat hareket ediyor, tartışıyor, süslenip püslenip sokakları, kahveleri, parkları, sinemaları, üniversiteleri dolduruyor. Bizim aydınlarımızı memnun eden şey, kadınların sosyal hayattaki öncülüğünden çok, kadınların "kültürü" ve seçkin beğenilere sahip olması. Siyasi mücadelenin büyük kitlesini kadınların oluşturması anlamlı. Çünkü, yasaklar, kadın giyimi üzerine. Keyfi, düzeni bozulan, kadınlar. Aslında, iktidarla, muhafazakarlarla, reformistler arasındaki kavganın kıyafet dışındaki talepleri hemen düzenlenebilir, çözümsüz olan, kadın kıyafeti yasakları. Yani, İran'da her kadın, siyasi, her kadın siyaset konuşuyor. Ve İran'da kadınların yüzde doksandokuzluk bölümü reformistlere destek veriyor!

Kafanız karışmasın, İran'da reformistler de "islamcı", "islam Devrimi'nden yana".. Henüz birbirine "vatan haini.." diyecek sert bir üslup hiçbirinin aklının ucundan geçmiyor. Kafanız karışmasın, devlet dairelerinde çalışanların büyük bölümü de "reformist".. Kafanız karışmasın, tepedeki okumuş mollalar da gizli gizli reformistlere büyük bir aşk besliyor, onlar da kendi devrimci gençliklerini görüyor! Kafanız karışmasın, devrimin yasaklarından, eksiklerinden reformistler kadar devleti yönetenler de şikayetçi... Kafanız karışmasın iktidar (muhafazakarlar) özelleştirmeden yana, reformistler özelleştirmeye karşı! Yani İran'da, "Humeyni" yalnız kalıyor!

Al-Zahra Üniversitesi'nin rektörü Zehra Rahnavard Hanım'ın kitapları Türkçeye de çevrildi, bu kadın, eski başbakanın kadını ve Tahran'da bugün kızların okuduğu güzel sanatların başında. Yani, İslam devrim ideolojisinin simge

Devamı 15. Sayfada

Arşivi

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

harala gürele

daral@leman.com.tr

ÇAÇAN

ESPRİ: ARMAN ÖRDEMİR

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Eşofmanımı giydim, yayıldım kanapeye. Bişiy yapacaktım bugün ama, ne? Evde olmamam gerekiyo şindi. Hay Allah; bana mı öyle geliyo yoksa. Kendimi mi kandırıyorum. Yapacak hiç bi bok yok mu. Oturup çalışmak filan da istemiyodum henüz. Hatırladım sonra, kalktım ayağa.. Bir tanıdık, belirli günlerde, kendi seçtiği müzikleri çalıyor bir barda. İsmini broşürde görmüş, ne çalıcaksın o gece diye sormuştum. Müzik seçimi hoşuma gitti, ve uğrarım dedim. Gidip gitmemem umrunda bile değildi belki adamın; sanki söz vermiştim, ve ben gitmezsem çalamıycakmış gibi sorumlu hissediyodum kendimi. Gerçi, arada bir dışarı çıksam hiç fena olmaz. Yine de şu bar ortamına filan bi türlü alışamadım. Ne biliyim, müzik dinnemek mi mesela; evde vardı müzik, iyi bi müzik setim vardı. İçki mi? Babam, üvey babam, dayım amcam hepsi alkolikti, benim bünyem o kadarını kabul etmedi. İçtiğim zamanlarda da evde takılırım, üstelik kazıklanmadan. Öyleyse; insan içine çıkmak mı? Şu zamanlarda, hiç kimsenin içine filan çıkılamıyor. Herkes duvar! Çılgın eğlence, özgür yaşam, numara çoğu. Öküz gibi bakarlar insanın suratına, g.tlerinden korkuyolar. Tek bir laf, kendilerinden şüphe duymalarına yetip, telaşlarını arttırıyo. Ne kaldı geriye? Cinsel temas. Bak onu iyi beceriyolar. Ne yazık ki, benim de asla yapamadığım şey. Kız tavlıycam diye bara filan gidemem. Bara giderim gerçi, şansım da yaver gider, ve bi kız tavlarım; ama kız tavlıyacam niyetiyle bara gitmem. Zaten, bişeyi filan tavlayabileceğim de yoktu. Bi şansım varsa eğer, onun mekanı da sokaklar olucaktı. Sokaklar müthiş acımasız ve doğal geliyor bana. Bi gün birisini tavlarsam caddede yürürken filan, ve yanına yaklaşırsam eğer, çok hoşsunuz filan diyerekten, tabii daha anlamlı cümlelerle; işte bu olucak gerçek bi tavlama, hayatım boyunca unutamıycam!. Barda tanışmakmış, öeh! Sokak, vahşi ortam, bire bir!

Yıkanmalı mıyım acaba dedim. Öğlenleyin duş almıştım. Öyleyse gerek yok. Temiz bi gömlek geçirdim üzerime, önce biraz deodorant tabii. Sonuçta, insan içine olmasına bile insan kenarına filan çıkıyoruz. Ceketimi giydim, eve gelince boşalttıklarımı da tekrar ceplerime doldurdum!. Hızla yürüyüp, migrosun ordan dolandım, barlar sokağına girdim. Kardeşim çalışmıştı burada bi yerde. İşte şu gittiğim yerin, üst katında. Şarap evi diyorlar. Bikaç kez uğrayıp ona, kahvesini içmiştim.. Şindi böyle, tek başına. Fekat, müzik dinniycem ben canım., Bi sevgilim filan olsa onunla giderdim diye düşündüm. Sokakta tavlar sonra buraya davet ederdim. Aslında giderken böyle düşünmedim de, içerde aklıma geldi.

Etrafta bi tek sap, ben gözüküyodum.. Geçen seferkinin aksine, dicey kabinin etrafı da doluydu. Selam verdim içerdeki arkadaşa, sonra taburelerin kenarında, ayakta dikildim. Bikaç genç kadın, tezgahın başını kapatmışlardı. Gülüşüyolar, kafalarını sallıyolardı müziğe. Bi tabure boştu ve elimle ona yaslandım nedense. Sonra tuvaletten heralde, bi kız daha çıktı geldi, o tabureye yöneldi. Buyrun dedim, çekildim. Diyorum ya size, duvar herkes. İnsan ufak bi baş hareketiyle mersi filan yapar, ne biliyim, azcık bi tepki verir. Cansız konu mankeni hepsi, kütükten yapılmışlar.. Aynı mekanda müzik çalan başka birisinin, ulan ben çalarken başıma toplanmadı şöyle kızlar, demesini hatırladım. E ne var yani; benim de başıma hiç bi zaman kızlar toplanmadı. Bi çevrem filan olmadı yani öyle, tanımıyorum burda da kimseyi; dert mi! Yürürüm ben de etrafta.. Elimde bira bardağıyla, ortaya, mumların filan yandığı bi yere ilerledim. Ordaki broşürleri inceledim biraz.. Mafya gibi. Girince de hemen çıkılamıyo şurdan. Şu bira bitsin de hele.. Belki, bi tane daha içerim hattâ.. Çünkü yavaşça, yalnızlığıma felan alışmıştım ve müzik de hoşuma gitmişti. Gene de, şöyle iyi bir köşe bulmalıydım! Cüzzamlı gibi, hangi grubun yanına yanaşsam, yabancı olduum filan çakılıyo.. Sonra farkettim orayı! Barın karşısında, duvarın kenarında bi yer. Tam bi kıçlık, bi sırtlık, nefis bi yer. Yaslandım arkama. Geriye sadece, bakacak bir yön ihtiyacım kalmıştı. İnsanlar vardı hep, insanların sırtları, karanlık yüzleri.. Şunlar, nereye bakıyor: Üç adet genç erkek vardı, beraber oturmuşlar. Eh, üç sap, bir saptan iyidir yine. Bardaki, küçük televizyona bakıyorlardı. Yabancı bi futbol karşılaşması vardı, mençıstır yunaytıd ve livurpıl filan, öyle bişey.. Ben de izledim maçı.. Bir kadının sırtı ve yanındaki arkadaşının kafası arasından, rahatça görebiliyodum ekranı. Yerim çok nefisti; bana ait bi kültablası, sıkılırsam diye kenarda broşürler, hatta özel ışığım bile vardı. Elimi cebime soktum, yan durdum, arkama yaslandım. Sonra elimi çıkardım, düz durdum.. Biraz kendime gelmiştim; bin türlü şey düşündüm orada, müzik eşliğinde.. Garson boş bardağı alırken, gözleriyle sordu. Doldur dedim kafamı eğip. Ara sıra ufak kızlar girip çıkıyordu içeriye. Yeni lise bitmiş, üniversite ilk yılları felan. Arka tarafta bi yerde öpüşen çiftler var. Televizyona baktım. Gol olmuştu galiba. Sesi açık değil. Futbolcuların sevinme hareketlerinden anlaşılıyo.. Bi sigara daha yaktım. Ve bi bira, daha sonra kalkıcam. Tuvalete gittim bi ara.. Biraz saçma di mi? Yani, tuhaf gözüküyor, böyle tane tane, ipe boncuk dizer gibi anlatmam. Onu yaptım, şunu yaptım, sonra böyle yaptım; kime ne!. Tek bir ruh halinde olsam, yoğunlaşsam, o duyguyu anlatırdım. Kırk yılda bir bara giderse insan, onu da böyle şapşal gibi nakleder işte. Neyse, devam ediyorum. Tuvaletten döndüm, arkama yaslandım tekrar.. Bira bitti, ve hesabı ödeyip çıktım dışarı...

Sokak!. Burası değil ama, şu ilerdeki sokak. Cadde sokağı! Herkese ait olan, gerçek bi ortam.. "Pardon, meraba! Ne kadar hoşsunuz bayan. Nereden böyle?. Kusura bakmayın, ben sizi, yazılarımda kullandım. (Nasıl yani?) Sizinle karşılaştığım ânı anlattım başkalarına; bu özel ve saf duygularımı bi yazı konusu olarak seçtim utanmadan. (Neden böyle yaptınız peki?) İlginç olur diye düşündüm. (İlginçlik, para mı ediyo bu devirde?) Şey, yannızlıktan, aşktan filan bahsedince insanların ilgisini çekiyo tabi, çünkü çok yalnız insan var. (Haklısınız belki.) Kızdınız mı, sizden bahsettiğime, sizinle tanıştığım anlardan söz ettiğime? (Hayır, gurur duydum bilakis. Adımı kimse bilmiyor ki hem.) Öyleyse, adınızı bağışlar mısınız bana? Bi dakka, hayır! Söylemeyin hiç. (Neden?) Çünkü, siz henüz bir düşsünüz. (Ama benimle, konuşuyorsunuz şu an.) Sadece sizin gerçek olup olamıyacağınızı merak ediyorum. (Bu konuda yapabileceğim birşey var mı?) Önce, çok akıllıca ve teknik konuşmayı bırakın! Böyle bi kadının olduğunu sanmıyorum. Birazcık saçmalayın lütfen, kadınca davranın. (Ay git be, salak!) Çok güzel, nefis! (Şimdi?.) Şindi, akıllıca konuşun gene. (Ay git be salak!) Hayır, az önceki gibi. (Ay git be, salak!) Çok kurcaladık, düş bozuldu. (Ay git be, salak!) Su be, gidiyoz tamam! Bitiyo yazı şindi. (Neden böyle yapıyorsunuz?) Aa, gene sen? (Yani, çok romantikken, işi birden espriye vuruyosunuz?) Açıkçası, sizin var olduğunuza pek inanmıyorum tamam mı. O yüzden, dalgamı geçiyorum ben de. (Peki ya, gerçekten varsam?) Bi işaret ver öyleyse! (Ayol daha napıyım, sokaan ortasında konuşuyorum işte senle.) Sokak mı? Yazı'da diil miyiz şu an? Benim de aklım karıştı! (Bakın, işinizi bitirin hele, rahatça sohbet edelim. Böyle, bi koltukta iki karpuz taşınmaz.) Off, atasözü kullanan kadınlara bayılırım. (Hadi ama..) Geliyorum. Bi espri daa. Tamam, bitti!

isimlerinden Zehra Hanım. Kullandığı üslup beni şaşırttı. Sizler, Hititler'in ülkesi Anadolu'dan gelditiniz, dedi, bizler, Persler'in çocuklarıyız... Bu arkaik tarihe vurgu, İran İslam Devrimi'nin geniş bir kültüre sahip çıkmasını gösteriyor, çünkü, tartışmanın merkezi asıl burada geziniyor! Yavaş yavaş anlatalım.

Benim gördüğüm şu, İran'da çatışma laik-şeriat yani reformistlerle muhafazakarlar arasında değil, daha köklü sebepleri var. 1960'lı yıllarda Humeyni, Kum kentinde hocalık yapar. Başına topladığı öğrencilerle hareketli bir İslam'ı tartışmaya başlar. Şah'ın dikkatini çeker, çatışmalar başlar. Kum kentinde ünlü Fevziye Medresesi, ki, altı yüz yıllık geçmişi var. Humeyni'nin evi de Kum kentinde. 11 imamdan 8. İmam Rıza'nın kızkardeşi Masumiye'nin türbesi de Kum'da. Bu "türbeyi" görmeden Kum anlaşılmaz, İran Devrimi hiç anlaşılmaz. Bizim Mardin'i düz ovada düşünün. Hem Fevziye Medresesi hem Şiiler'in İmam Rıza'nın türbesinden sonra İran topraklarındaki en büyük manevi mekanı Masumiye'nin türbesinin Kum'da oluşu, buradaki müslüman hareketliliği yoğunlaştırıyor. Üstelik Kum çok sade, basit, hatta çok yoksul. Tarım zayıf. Burada müslümanlığı "yoksulluğun" büyüttüğü çok açık. Masumiye türbesinin ibadet olarak kullanış şekli de derin şiiliği bize iyi anlatıyor. Bizim Eyüp Camii'ni dörtle çarpın, iç içe geçmiş büyük salonlar, geniş avlular, içinde Şiiler, aileleri, çocuklarıyla yatıyor, uyuyor, yemek yiyor, türbe içinde uyuyan kadınların üstünden atlayıp yol alıyorsunuz. Ayrıca, minarelerin, sütunların güzelliği, türbe içinin süslemeleri, fazlasıyla ışıklı, geometrik, mozaik işlemeler şaşırtıcı derece abartılı... Her taşı ustalıkla işlenmiş, ayılan, bayılan, kendinden geçen, ağlayan kalabalıklar. Fevziye Medresesi daha yüksek ve saygın bir yapıya benziyor, üniversite... Şehrin geri kalanında birşey yok. Ayetullah adayları, bizim molla dediklerimiz burada yetişiyor. Tüm İran'ın molla ihtiyacı neredeyse burdan karşılanıyor! Yeni bir yapı yok. Ve İran'ın diğer kentlerinde görülmeyecek kadar kapalı burası! Sanki İran Devrimi buradan yönetiliyor! İdeolojik merkez burası gibi.

Bu şehrin 1960'lı yıllardaki halinin çok daha yoksul olduğu ortada. Humeyni talebeleri burda başına topluyor! Gittik evini de ziyaret ettik. Kerpiç sıvama, basit birkaç odası ve bir küçük avlusu olan tek katlı bir bina. Şah'ın askerleri 1963'te Kum'u kan gölüne çeviriyor. Fevziye Medresesi'nde üç-dört bin kişi, ölüyor. 1979 yılındaki büyük devrime giden yol, işte bu çatışma ve ayaklanmaların tarihi olarak ilerliyor!

Şimdi, burayı iyi anlayalım. Kum'da büyüyen İslam, İslam kültürü, şüphesiz Avrupa görmüş insanları da içine alıyor. Ancak, birşeyi görmezden geliyor. Kum'da şekillenen İslam İdeolojisi, İran'ın arkaik tarihi, yani hakiki tarihi Persler'i, Pers İmparotorluğu'nu bir kültür olarak gündemine almıyor. Persler'in ardından miladın ilk yıllarında kurulan büyük Sasani imparatorluğu da bu islam devriminin aktüel tartışmalarında hiç yok. Bunu şuna benzetebilirsiniz, doğudan İstanbul'a gelen birkaç şeyh, İstanbul'u fethedip iktidara oturuyor, bu şeyh, bu toprakların geniş ve büyük kültürüyle ne kadar ilgilenebilir? Ki, hem Pers imparatorluğu, hem de Sasaniler, şaşaalı kralları, şaşaalı saraylarıyla tüm Ortadoğu imparatorluklarını derinden etkiledi, diyelim Abbasiler'i, Selçuklular'ı, Osmanlılar'ı... İslam devriminin tarihsel başlangıcı, İran topraklarına Arap atlılarının girdiği, yedinci, sekizinci yüzyılda başlıyor. Bu tarihten sonra bu topraklarda kurulan büyük imparatorluk ise Safaviler. Safaviler Türk! Üstelik, yine Türk olan Osmanlı'yla savaşıyor. Bu büyük Türk imparatorluğunun estetik, mimari, sanatsal çabaları bugünkü İran'ın büyük kültürel hazinesini oluşturuyor. Safaviler'den sonra, Afşarlar, Kaçar hanedanlıkları... Ve 1. Dünya savaşından sonra Rıza Şah'ın babası. Kendini aryenlerin şahı ilan ediyor. Aryen kim? Aryen, yani İran, yani, Ari ırk, şu Hitler'in sulandığı, Alman ırkının teorisini kurduğu... Ari, Aryen.. İran sokaklarında tamamen sarışın, renkli gözlü, aryen, bugün dahi görmeniz mümkün. Belki de bu ırk teorileri çok zorlama, çünkü tarihi bilinemeyecek kadar eski. Ve İran dilinin Hint-Avrupa oluşu, arkalarında Pers imparatorluğu, Sasaniler oluşu, dünyanın en büyük en mükemmel şairlerini ve şehirleri İsfahan'ı, Şiraz'ı arkalarına almış olmaları, İran'da bugün yaşayan her insanın "kültürünü", "kimliğini" oluşturuyor!.

Bu büyük ve uçsuz bucaksız zengin geçmiş, İran İslam Devrim İdeolojisinin ufuklarının çok ötesinde! Bugün her İranlı yurttaşın kalbi, ruhu, işte bu şaşaalı artistik, tarihi, şairane geçmişle şekilleniyor. Yolda şaka olsun diye önümüze gelen her genç kızdan Hafız'dan, Hayyam'dan şiir okumasını istedik, ezberlerinden okudular. Hatta, avukat, yazar İranlı kadınlara, bu topraklarda sizi en çok etkileyen şey nedir, dedik... Anlaşmış gibi bu "örtülü" bayanlar, Persopolis, dedi... Persopolis, Persler'in iki bin beş yüz yıl önce kurduğu şehir!..

Buradan çıkan sonuç şudur, İranlılar müslüman da olsalar, dinlerini, devrimlerini çokta sevseler, onları büyüleyen İran kültürü ve tarihi... Hepsinde bu büyük kültürün gururu, vakuru canlı canlı yaşıyor! Kendilerini yerkürenin en soylu, en şaşaalı kültürünün çocukları olarak görüyorlar. Böyle olunca, beyinleri, yürekleri, projeleri fazlasıyla uzakları gösteriyor...

Kum şehrinden kalkıp gelip Tahran'da iktidarı ele geçiren Humeyni ve mollalar, geçtiğimiz yirmidört sene içinde, bu büyük geçmişe yakışır tek bir mimari, estetik eser üretemedi. İran'ı, dünya devletleri içinde o soylu yerine koyamadı. Bir edebi, şiir, sanatsal, mimari çabanın içine giremedi. İranlılar, devrimlerini çok sevdi, ancak, devrimin önderlerinden bu tarihi, zengin, güzel ülkenin şanına yakışır birşeyler bekledi. Olmadı! Şimdi, İranlılar, ayetullahları, İslamcı, rejimin bekçisi oldukları için değil, yaşadığımız bugüne dair siyasi, estetik, sosyal, felsefi tavırlarını küçümsüyor, beğenmiyorlar. Burnu büyük, kültürleriyle gururlu İranlılar'ın mollaları sevmesi mümkün değil. Tuhaf birşey sezdim, mollalar da, bu büyük İran halkının beğenisini kazanmak için hani nerdeyse, ezikçe, boynunu bükerek onun kalbini hoş tutmaya çalışıyor, sübvansiyonlarla ya da sokaklardan devrim muhafızlarını çekerek, bu halkı fazla zora sokmak istemiyor. Yani, İran halkı, İslam Devrimiyle bu büyük medeniyetin yavaşlayıp durduğunu, tek adım atmadığını düşünüp, mollalara karşı duruyorlar. Bunun üstüne, dünya petrolünün yüzde altısına sahip İran'ın, açlıkla, yoksulluk kelimesiyle yanyana gelmesini tam bir rezalet olarak görüyorlar. Çünkü, petrol zenginiyiz, açlık, İran'a yakışmaz, diyorlar. Dev bir petrol ülkesinin yoksullukla başbaşa kalması bu büyük İranlı'nın ağrına gidiyor...

Laik-şeriat tartışmasından çok, benim gördüğüm kasabalı-şehir çatışması, üstüne, iktidarın bol kesimli koyu yeşil, koyu kurşuni, koyu kahve pantolonlu memurlarını görünce, dünyaya açılmış bilim kadınlarının ev içlerine sığdıramadıkları dünyalarının trajedisini iyice kavradım. Reformist kanadın gazeteci ve yazarlarının da giyim kuşamları beni şüpheye düşürdü, yoksa dedim, gerçek İran, evlerde, ya da İran'ın dışında mı?

Türkiye'den bizler, dışardan batılılar, ajanslar, ilk elden burada laik-şeriat (muhafazakar-reformist) tartışmasının kol gezdiğini söylüyor. Tam böyle değil. Büyük siyasi elektriklenmenin arkasında yatan derin tartışma, devrimci müslümanların İran'ın büyük geçmişine yakışır, mimari, estetik, ticari, sanayi ürünleri üretmemesi...

Bunun sebepleri var, yani bahanesi, İran molla rejimi, Irak'la 8-9 yıl süren savaşın bellerini büktüğünü söylüyor. Bugün İran sokaklarında Humeyni resimleri çok az. Humeyni'siz Tahran, diyebiliriz. Ama Irak savaşındaki şehitlerin resmi bolca apartmanların yan duvarlarına asılmış. Özal, Tahran'a gittiği gün dahi, Irak bombaları Tahran'a düşmüştü. Cuma hutbesinde hoca Amerika'ya karşı bağırıp çağırdıktan sonra, gündemine Irak'ı aldı, iki cümlesi çok şeyi anlattı: "Ey Saddam, bize neler eden Saddam, nerdesin... Nerdesin?".. Aynı hutbede hoca, reformist gençlerin taleplerine de değindi... "Ah gençler bir bilseler Şah zamanını... O günleri hatırlayıp şimdiki İran'a şükretseler!" gibisinden bir cümle.

Aynı hutbede hoca bize de dokundurdu: "Komşumuz Türkiye, Mustafa Kemal'le dinle devlet işlerini ayırdı. Bugün İran'da devlet dinin emrinde. İslam devriminin kıymetini bilin..." gibisinden... Ayrıca, sigara içmemenizi rica ediyorum, gibisinden bir cümle de sarfetti...

Cuma namazları her şehirde tek bir camiide yapılıyor. Tahran'da ihtilalin başladığı Tahran Üniversitesi'nde. Cuma günü yollar kesiliyor, trafik duruyor. Herkes cumaya gidiyor. Ancak, muhalif reformistler karşı bir eylem tarzı olarak devletin bu cumasına gitmiyor. Zaten Şia'da cumaya katılmak farz (zorunlu) değil. Tahran Üniversitesi'ndeki cumaya katıldım... Cuma kılanları heyecansız, coşkusuz buldum. Yine de İsrail ve Amerikan karşıtı sloganlar topluca atıldı. Cumaya gelen gençler arasında, Tahran'da onbinlercesini gördüğümüz uzun saçlı, örgülü saçları, biryantinli saçlı ve fazlasıyla modern gençlerden tek birini göremedim. Tahran'ın nüfus ve şehir büyüklüğü olarak Ankara'nın üç katı olmasına rağmen cumayı kılanların sayısı kabaca tahminim bizden yirmide bir / otuzda bir daha az. Ankara'da sadece Koca-

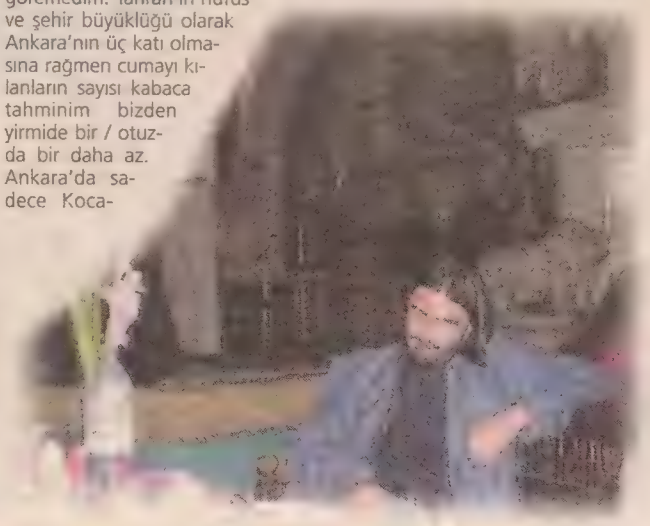

tepe camiinin kalabalığına eşit, bu cuma. Ankara'da, Mustafa Kemal'in başkentinde cumaya koşanların sayısı, Humeyni'nin başkentindekinden fersahlarca çok. Bizim toplumumuzda televole kültürüne rağmen, toplumumuzun geleneklerine ve dinine derinden saygılı yüzde 15-20'lik çok sağlam bir muhafazakar kültür var. İran'da yaşanacak hızlı bir değişim sonrası bizdeki kadar inançlı kitleler bulabilecekler mi sorusu, önem taşıyor! Şu soru gittikçe belirginleşiyor. Orta-doğu topraklarında müslümanlığı, kültürüyle yaşayan ve müslüman kültürü, dini ayakta tutan ülke: Türkiye! Türkler, belki de Osmanlı uygarlığının etkisiyle müslümanlığı çok zevkli, çok ince ve ruhlarına, günlük hayatlarına yedirmiş durumdalar. İran islam Devriminin müslümanlığı, hala ideolojiden kurtulup hayata, geniş kitlelerin alışkanlıklarına giremedi. İran İslam Devrimi hala propagandasını bez afişlerde yapıyor, yani, nerdeyse üniversiteli sol bir grubun propagandası gibi. Bu İslam devrimi, çoktan mimarisiyle, estetiğiyle, giyim kuşamıyla, sınai ürünleriyle halkın kalbine, şehirlerin merkezlerine çakılmalı, süslemeliydi, olmadı. İran'da değişimle birlikte esecek televole rüzgarlarını, kadınların tümüyle ipini kopartmalarını dizginleyecek-dengeleyecek birşey arayıp, durduk.

Sanırım korkumuz yersiz, çünkü, İran'da dingin, oturmuş bir aşk kültürü var. Şarkılarına, caddelerine, İranlı olmalarına, geçmişlerine, dinlerine, çocuklarına sinmiş bir aşk kültürü. Mesela, siyasi tartışmayı bizim gibi içinden çıkılmaz mutsuzlukla açmıyorlar, aksine, aşkla konuşuyorlar. Eski kültür ve mimarinin taşlara giydirdiği bu aşkı, kadınları, esnafı, üniversite öğrencisi taptaze, canlı canlı yaşıyor. Yani, siyaset ne kadar içinden çıkılmaz sorunlarla dolu olursa olsun, dünyayı, ülkelerini ve kendilerini hatta gizli gizli muhaliflerini çok seviyorlar!

Sorun başka çünkü. Tahran'ın eski belediye başkanı Hüseyin Kerbaşçi. Bizim Melih Gökçek'e benziyor, zevksiz, vasat... Melih Gökçek'in Ankara'daki üst geçitlerini düşünün, çirkin yapılar, kimse kullanmıyor. Kerbaşçi, Gökçekten de beter. Güya trafiği rahatlatmak uğruna, Tahran'ın, şehrin göbeğinden otobanlar geçirdi. Bugün Tahran deyince, içinden birbirine girmiş otobanvari caddeler geliyor akla, nerdeyse, sokaksız bir şehir.

Benzin çok ucuz, herkes araba sahibi. Paycan marka otomobili kendileri üretmiş, herkesin Paycanı var. Bizim Anadol gibi, kendi mamülleri, modeli tuhaf, Peugoet-Scoda karışımı bir tuhaf araba, kötü görünüyor. Bu kötülük tüm şehri kaplamış, Tahran'ın simgesi Paycan gibi. Benzin bedavaya gelecek kadar ucuz olunca, yürümek isteyen yok, herkesin altında Paycan. Fransızlarla dış politikalarının neden bu kadar iyi olduğunu yollardaki bolca Peugoet'lerden anlıyorsunuz. İran devleti seksen yıldır dış siyasetini böyle düzenliyor. Ülkenin ekonomik pazarını, Almanya, Fransa, İngiltere arasında bölüştürüp, dengeleyerek dış politikalarını çözmeye çalışmışlar. İran Pazarı'nın büyüklüğü düşünüldüğünde, bu pazara mal satan bu ülkelerin keyifli İran dostluğu da ortaya çıkıyor.

Ülkeye en çok gelen turist başta Japonlar, sonra Fransız, sonra İspanyollar. Hemen herkes, turistlerin de başını kapatma zorunluluğu yüzünden yılda 15-20 milyar dolar turizm gelirini devletin heba ettiğini şikayetle dillendiriyor. Tahran'ın lüks semtleriyle bizim lüks semtleri karşılaştırdığımızda, Tahran'da lüks semt daha çok, lüks dükkan daha çok, bizdeki lüks tüketimden daha çok mağaza var. Ancak, geniş kitlelerin alışverişe çıktığı dükkanlardaki kalite vasatın altında. İşte, o büyük sorun da burada. Ortalama dükkanlarına baktığımızda, tekstil, araba, çikolata, bisküvi, meşrubat, sigara, bizim ortalamamızdan çok geri. Yani, kaliteleri, ambalajları, tadları, lezzet ayarları fazlasıyla düşük. İran, kaliteli mal üretemiyor. İran İslam Devrimi'nin başarısızlığı da burada. Bu başarısızlık, reformistler tarafından aşılabilir de görünmüyor, çünkü, İran'ın entellektüel gücü son yirmi yılda yurtdışına kaçıp yerleşti. Okumuş, kültürlü, şehirli, bilimadamları, sanatçılar yurtdışında. Bu insanlar İran topraklarına dönmeden, sinai, estetik, sanat, mimari eserleri İran'ın bu haliyle üretmesi mümkün görünmüyor!

Bunlar benim düşüncem, hem iktidarın, hem reformistlerin evlerine, gazetelerine, dükkanlarına gittiğimizde, ortak bir şekil, hem devleti, hem reformistleri kuşattığını görüyoruz. Nasıl desem, masadan, perdeden, küllükten, kapılardan, koltuklardan, sigaradan, giyimlerinden, konuşmalarından, zevklerinden oluşmuş bir şekil. Bu şekilsizlik, modernizmle fazlasıyla yüz göz olmuş bizleri rahatsız ediyor. Zayıf buluyor, çirkin buluyor, geri ve zevksiz olarak değerlendiriyoruz. Baskı ve yasaklardan ve herşeyi devletin kontrol etme hastalığından doğmuş bir zevksizlik hastalığı olabilir bu. Çünkü, İranlılar'ın beyinleri, aşkları, kültürleri, kendilerini ve dünyayı algılama ufukları bizleri kıskandıracak kadar ileri. Ancak, bir sonuç olarak şu ortaya çıkıyor, Orta-doğu topraklarını kaplamış bir vasatlık.. Bu vasatlık bizim de Suriye'nin de, Mısır'ın da, İran'ın da geçmiş kültürünü utandıracak kadar çirkince büyüyüp, binalarımızı, evlerimizi, beynimizi, TV'lerimizi, yazılarımızı, sokaklarımızı işgal ediyor!..

Bu vasatlığı, Melih Gökçek Ankara'da aşamıyor, TV programlarımızda, okullarımızda, marketlerimizde, bizler aşamıyoruz... Çünkü bu "vasatlığı" üreten, İran'da da Türkiye'de de, yağlı yiyen, iri cüsseli, mankafa bir bürokrasi.. Neden bürokrasi doğu topraklarında ince yapılı, kemikli suratlı, çelebi insanlardan oluşmuyor Neden doğu topraklarında iktidar durmaksızın tıkınan, taş yürekli, kaba insanlardan oluşuyor...

İnsan, çocukluğunun rüyası İran'da, İran'ın tarihsel, kültürel inceliklerini ararken, bizim, tarikatçı siyasetciler gibi duvar gibi susan, zevksiz, heyecansız insanlar görüp, üzülüyor!

Sorun, laik ve şeriat tartışmasının hem Türkiye'de hem İran'da aşılması, demokrasinin ve özgürlüklerin daha köklüce yerleşmesi değil sadece. Sorun, vasatlığın ve zevksizliğin aşılması. Aydınlarımız, öğrencilerimiz, esnafımız, sanatçılarımız, orada, burada, geçmiş kültürümüzün ruhuna-mükemmelliğine-ahlakına uygun yüksek zekada ve estetikte ürünler üretmesi. Şarkıdan, lastikten, giyimden, mobilyadan, her türlü eşyaya kadar. Kendi halklarımıza kaliteli kendi mallarımızı sevdiremezsek, bu her iki ülke de batı pazarının kurbanı, yani kölesi olmaya devam edecek!

Bir rüya görün, sırt sırta vermiş iki büyük ülke düşünün, İran-Türkiye. İran Türkiye'nin iki katı. Halkları, kültürleri, eserleri, şairleri, mimarileri, konuşmaları, tavırları, ruhları bir. Tek bir halk gibi, çünkü tek bir uygarlığın çocukları

Yüzlerce yıldır sırtımızı döndüğümüz bu rüyalar ülkesi komşumuz, canımız, kardeşimiz İran'a Türk aydınlarının, kapalı kapıları tekmeleriyle kırıp açarak gidip görmeleri Türk Düşünce Tarihi'ne yazılacak güzel bir nottur. Usul usul bir devrim. Şunu, çok net gördük. Birileri İran'la kavga etmemizi istiyor Hatta Doğu Konferansı heyetinin arasına sızıp iran Devleti aleyhine konuşmamız için bize baskı yapan, ajanvari derin görevliler çıktı. Biz bunu zaten biliyorduk, ülkemizde gizli bir güç bizim İran'la dost olmamızı istemiyor. Ve bu gizli güç kendi çizdikleri İran imajına bizi ortak etmek istiyor!

Bin yıl süren bu savaşlar elbet birgün bitecek, herkes durup o zaman, yalnız Şiraz gibi İsfahan gibi güzellere bakacak. Aptal gibi köle gibi beyinleri batıyla yıkanmış aydınlarımıza bu saatten sonra, Şiraz'ı, İsfahan'ı anlatamam. Ben size anlatıyorum. Türkiye'nin tümüyle batıya dönük yüzünün çok da doğru olmadığını söylemek istiyorum.

Ömrümüz, gücümüz yettikçe uzayacak bu hikaye, bu toprağın çocukları, bu toprakların aydınları, İsfahan'ın, İstanbul'un, Kahire'nin, Halep'in, Şiraz'ın hikayesini artık ezberinden okuyacak!

Neden bu topraklar, batının kendi halkına ziyafet çektiği, topraklarımızı Avrupa'nın ziyafet sofrası yaptığı yer! Neden nükleer bombalarla sesini gittikçe korkunçlaştırıyor batı!. İşte sıra sıra, memleket memleket, kubbe kubbe, bahçe bahçe düşüyor batının bombaları başımızdan aşağı. Ben diyorum ki, bizleri öldürmek istiyorsanız, öldürün. Ama ne istiyorsunuz kervansaraylardan, camilerden, bahçelerden, türbelerden. Taşlardan!.. Bu "taşları" yerle bir etmeleri hayra alamet değil. Çünkü doğunun taşları, doğunun picassoları, aristoları, sokratesleri!..

Çünkü doğuyu köle olmaktan kurtaracak bu taşların güzelliği ve ruhu!..

Sizi bilmem, ben doğu topraklarını şehir şehir, ülke ülke gezeceğim.. Bu hikayeyi, sabahlara dek, ölene dek uzatacağım...

nihatg@leman.com.tr

LeMan Standında
Okurlarımızı bekliyoruz...
Adres: Dolmabahçe Kültür Merkezi Deniz Müzesi Yanı...

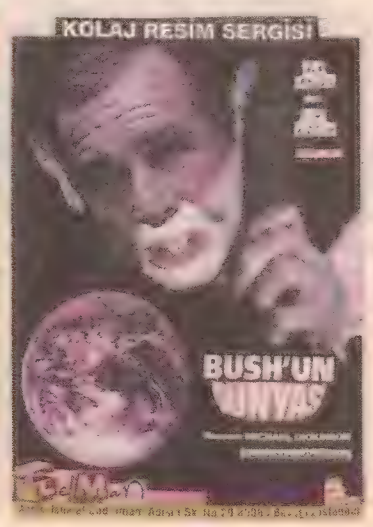

Beyoğlu LeMan Kültür
Ressam Michael Dickinson'un **BUSH'UN DÜNYASI** isimli kolaj resim sergisi ile açıldı. Sergi 10 Kasım tarihine kadar görülebilir...

Adres: İstiklâl Cad. İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu
Tel: 0212 - 249 91 13

OKUYUCULARA DUYURU...

Bir takım kişi ya da kişilerin Leman dergisi adına özellikle Anadolu yakası Kadıköy bölgesi esnafından hasta bir çocuk için para topladıkları duyulmuştur. Para toplayan art niyetli kişilerin, bu yardım karşılığında bir takım vaadlerde de bulundukları öğrenilmiştir. Leman dergisinin bu tür kişi ya da kişilerle hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Okuyucularımıza duyurulur. **LeMan**

KAZALAK HÜMİNZARARLISI

ULAAAAN TİLLAHINIZ GELSİN

ÇAKALAĞ

Mini Sür:

BEHEY PASLI SÜNGÜLER İLE PARÇALANMIŞ YÜREĞİMİ KALLEŞLİK TÜRKÜLERİYLE YARALAYAN ŞERREFSİZLER ERKEKSENİZ TEKER TEKER DEYİL BEŞER BEŞER GELİN. KZLK.

TAK TAK

TAK TAK TAK

TAK TAK

ÇAK ÇAK

ÇAT ÇAT ÇAT

ULAN ŞEREFSİZ ULAN ANASI AAAZDAN Z.KİŞMİŞ ...BEN **ÖHHÖ ÖHHÖ** DİYE İBİBİK GİBİ ÖKSÜRECEK ADAM MIYIM ULAAA .:. **DOLUUU** DİYE ERAT TEKMİLİ GİBİ SES VERECEK ADAM MIYIM DEYYUS...

TAKIR TAKIR TAKIR

ISSIHI HII HI HI

BIRRR DIDIDI

Feyzi Öğretir

feyzi@leman.com.tr

SANIRIM BÖYLE BİR DÜNYAYA ÇOCUK YAPMAK İSTEMİYORUM HAYATIM ...

OHOOO ... BU KADAR MALZEMEYİ BOŞUNA MI ALDIK YANİ !...

FEYZİ

BAK, BU ABDULLAH ... NE KADAR SEVİMLİ DEĞİL Mİ ?

SAKIN ONA İSİM VERME !... İSİM VERİRSEN, BAĞLANMAYA BAŞLARSIN !...

FEYZİ

EVET, ARTIK DAHA FAZLA ACI ÇEKMEYE BAŞLADIM ...

SAĞOLUN EFENDİM ... SİZDEN ALDIĞIMIZ GERİ-BESLEMELER SAYESİNDE HEP DAHA İYİSİNİ YAPMAYA ÇALIŞIYORUZ ...

FEYZİ

SENCE BİZİM OĞLAN LİDERLİK VASIFLARINA SAHİP MİDİR ?

SENCE ?

FEYZİ

SAYI: 622
10 EKİM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. • **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ • **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN • **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

623

17 Ekim 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/42 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

TEZKERECİ MEDYAYI IRAK'A GÖNDERİLECEK 10 BİN ASKER DE KESMİYOR

BEŞ, ON, ONBEŞ YETMEZ, 30, 40, 50 OLSUN

Irak savaşı öncesi tezkere geçmediğinde tam bir şoka, hezeyana giren ABD'ci medyanın ise şimdilerde bir zil takıp oynamadığı kaldı. Hürriyet'in ve medyanın en etkili ismi Ertuğrul Özkök'ü ise 10 bin asker kesmedi, 30-40 bin asker gitmeli diye yazdı. DMC'den de bir Irak'a giden asker şarkısı patlatırlarsa neşeleri daim olur...

LEMAN

UFUK GÜLDEMİR
sallamının önde gideni..

RECEP TAYYİP ERDOĞAN VE TAYFASI 358 MİLLETVEKİLİ
takiyye olur da bu kadar olmaz imam hatip açmakla işi kurtaramazsınız ırak'a asker gönderirseniz seçim sandıkları tabut olacak.

ERTUĞRUL ÖZKUDURMUŞ
haramilerin, soytanların, vampirlerin saltanat borazanı

YİNE AÇLIKTAN ÖLÜM
paraları hortumcuların yağlı göbeklerine değil, açlıktan ölen bebeklerin kursaklarına verin

PAUL JACKSON&DENNİS HOPE
aydaki toprakları parselleyrek 2 milyon kişiye satan global SÜLÜN

VEKİL ZAMMI
akp'nin adaleti buraya kadar vekile zam hazırlığı

VANDALLAR
istanbul'da çiçekleri kopartan bankları kıran vandalların yıllık zarar kapasitesi 12 trilyon, **kozalak zayiatı**

CIA
ırak'ta cirit atan, halkları birbirine düşman kılmak için çırpınan nifak örgütü

AMERİKAN ŞİRKETLERİ
global mafya... asya'dan ırak'a ucuz işçi taşıyorlar

50 KATRİLYON
iflah olmaz bütçe açığı var mı böyle bir rakam

YENİ CİNSEL SUÇ YASA TASARISİ
tecavüzü suç olmaktan çıkaran, uyum adı altında kadını yokeden madde madde saçmalık

İşgalci Amerikan baskısı, dolduruşu ve kredileriyle Irak'a meşruiyet dışı gitmeye hazırlanan Türkiye , sempati toplayabilmek için yanında Türk milli takım forması götürecekmiş..

IRAK 2003
DÜNYA SAFTİRİKLİK ŞAMPİYONU

Savaş sonrası Amerika Türkiye ile fiilen komşu olunca Ankara su politikasını değiştirdi!!! Yeni politika, sular komşu ülkelerle birlikte kullanılacak...

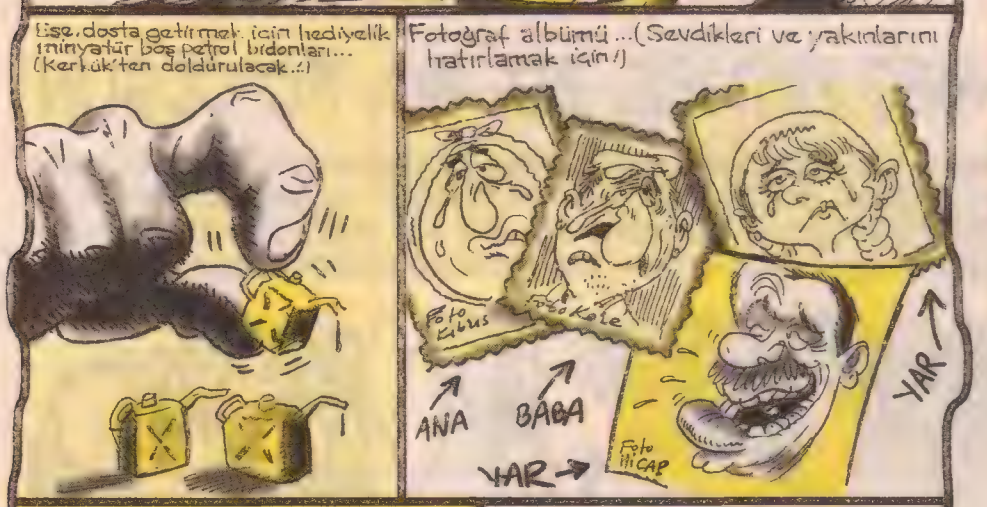

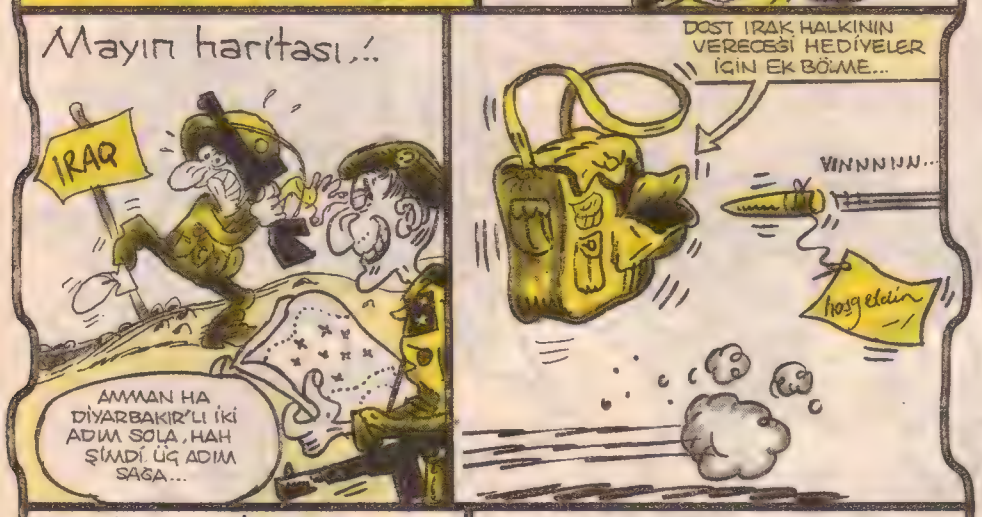

Akşamsefası

Amerika'nın emekli sesi Demirel, Iraklılara hitaben: "Türk askeri gelmesin derseniz birbirinizi yersiniz" dedi...

Kadıköy'deki "savaşa hayır" mitinginde polis, kameraların önünde Ateş Turan'ın kolunu sakatladı. A Takımı adlı tv programına, telefonla bağlanan polis müdürü Halil Yılmaz "kolunu evde kırmış" dedi..

Geçici Irak Konseyi, Meclis tezkere görüşmeleri sırasında Türk askerini kesinlikle istemediğini açıklarken, Amerika, Türk askerini, Bağdat'ın direnişin en güçlü olduğu batısında konuşlanmasını istiyor..

Hükümet ile Tübitak arasındaki gerilim tırmanırken kurumun başkanlığını ve altı üyesini bir kereye mahsus seçme yetkisi isteyen Başbakan Erdoğan, bilimsel çalışmalarda söz sahibi olacakmış...

Patronlarının üç kuruşluk çıkarları uğruna bir takım aklı evvel medyacılarımız, bir taraftan pahalı şaraplarını yudumlarken, bir taraftan da Irak'a kaç asker gönderileceğine karar veriyorlar..

Yetim hakkını koruma ve kollama görevini kimseye bırakmayan (!!!)Doğan Holding, hükümetle anlaşarak, Petrol Ofisi'nden kaynaklanan 271 trilyonluk borcunu 4 yıla yaydı..

40 SATIR

Vedat Özdemiroğlu

(40 HARAMİLER HAFTASI)

* Birinci harami, çaldı ama güzel işler de yaptı...

*** İkinci harami, işini bildi...**

* Üçüncü harami, oyunu kurallarına göre oynadı...

*** Dördüncü harami, bal tuttu, parmağını yaladı...**

* Beşinci harami, toplum kurbanıydı...

*** Altıncı harami, genetikti...**

* Yedinci harami, altıncının ikiziydi...

*** Sekizinci harami, yaşamak için bunu yapmak zorundaydı...**

* Dokuzuncu harami, kriminal bağımlısıydı...

*** Onuncu harami, bu işlere arkadaşlarının teşvikiyle girdi...**

* Onbirinci harami, ailesini geçindirmek zorundaydı...

*** Onikinci harami, müftü dayağından kaçmıştı...**

* Onüçüncü harami, bir yandan da Ticaret Lisesi'ne devam etmek istiyor ama etmiyordu...

*** Ondördüncü harami, maddiyatı da geç, lagaliteden canı sıkılan biriydi...**

* Onbeşinci harami, diğerlerine uymuştu..

*** Onaltıncı harami, aristokrasi karşıtı olduğu için bu olaylara girmişti...**

* Onyedinci harami, yoğun bir kimlik problemi yaşıyordu...

*** Onsekizinci harami, para deyince canı giden bir insandı...**

* Ondokuzuncu harami, sadece bir kere bu tadı yaşamak için kumpanyaya dahil olmuştu...

*** Yirminci harami, yalnız kalmaktan korkan bir kişiydi...**

* Yirmibirinci harami, kadınlara duyduğu nefreti bu sayede yatıştırmıştı...

*** Yirmiikinci harami, erkeklere duyduğu nefreti yatıştırmamak için maceraya atılmıştı...**

* Yirmiüçüncü harami, bütün insanların kendisinden nefret ettiğini sanıyordu...

*** Yirmidördüncü harami, diğer otuzdokuz erkek için oradaydı...**

* Yirmibeşinci harami, baba testisine dönme isteği ağır bastığı için delirmiş ve bu çılgınlığı yapmıştı...

*** Yirmialtıncı harami, ilk fırsatta toplu katliam yapmak isteyen biriydi...**

* Yirmiyedinci harami, çok sık sıçtığı için çevresinden dışlanmış bir insandı...

*** Yirmisekizinci harami, çalışmayı sevmiyordu...**

* Yirmidokuzuncu harami, macera yaşamak ve sonra o maceraları "Deneyimlerim" adlı bir kitapta toplamak istiyordu...

*** Otuzuncu harami, iki aylık ömrü kaldığı için bu gruba katılmıştı...**

* Otuzbirinci harami de iki aylık ömrü kaldığı için bu gruba katılmıştı, doktorları aynıydı ve doktor rontgenleri karıştırıp otuzuncuya iki ay ömrü kaldığını söylemişti, oysa otuzbirincinin röntgeniydi o, ama otuzuncu aniden ortadan kayboldu...

*** Otuzikinci harami, bu işlere borsayla başlamıştı...**

* Otuzüçüncü harami, sülalesinin kayıp hazinelerini aradığına kendini inandırmıştı..

*** Otuzdördüncü harami, askerden kaçmıştı...**

* Otuzbeşinci harami, üvey baba ve üvey abladan kaçmıştı...

*** Otuzaltıncı harami, peşine düşen vahşi bir leopardan kaçmıştı...**

* Otuzyedinci harami, masabaşı işten sıkılmıştı...

*** Otuzsekizinci harami, sarhoşken söz vermişti, sözünden dönemiyordu...**

* Otuzdokuzuncu harami, iyi olmak için çok uğraşmış ama beceremeyince tamamına ermişti...

*** Kırkıncı harami, Ali Baba'yla arasındaki kişisel meseleden dolayı ortamdaydı...**

vo@leman.com.tr

Akşamsefası

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

ERTESİ GÜN...

Aksamsefasi

"DAVETSİZ MİSAFİR" Mevsimlik bilimkurgu, eleştiri, çizgiroman dergisi... 2. SAYISI PİYASADA... Görüldüğü yerde alına, ihmal edilmeye!

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

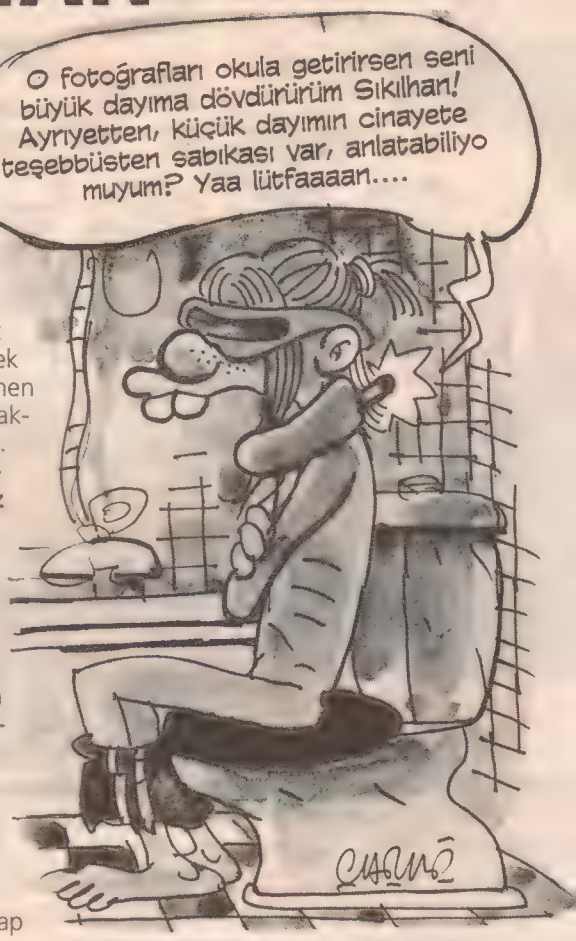

- Aloo, Sıkılhan? Şu an var ya yiğıvrancım, ay bana yardım etmalısıın... Şimdi Akmerkez'in ikinci çıkışındayız, bi kaç arkadaşını alıp bize kapkaç yapabilir misin? Bu spor ayakkabılarla çok yiğıvğıvğıvvrenciim, inanamıyorum kendime korkuncum. Bariz kiç bu ayakkabılar.. Yıaa ölmek istiyorum yıaa. Kadın resmen zorla giydirdi bu salak spor ayakkabıları bana. Ay şaka gibiı....

- Bunalgül? Spor ayakkabı giyenlerle oynadığınız bir oyun mu bu?

- Ben çok ciddiyim Sıkılhan, gel hemen buraya. Lütfaaaan. Büyük halam amcamın düğününde giymem için bana ciğer kırmızısı tülden bi elbise aldı, altına da yaşlıların giydiği siyah rugan yandan fiyonklu bir ayakkabı... Horrıbıl, kusmak istiyorum, artı, isyanlardayım yani. Bakırdan yapılma düğmeleri olan old fashion bi çanta da var. Görsen inanamazsın... Hadi çabuk gel de kapkaç yap bize. Lütfaan...

- Hiç bişey anlamadım Bunalgül. Ben şimdi bi kapıyım şu telefonu. Anlattıklarını yazıcam, üstünde çalışıcam, çözersem geri ararım.

- Ya, salaklaşma Sıkılhan anlatıyorum ya işteee. Halalarım bana tuhaf eşyalar aldı Akmerkez'den, bunlarla yaşayamam... Şu an Akmerkez'in üçüncü çıkışındayız, biri gelip şu çantaları yolsun elimden, o eşyaları giyamam ben. Hadi lütfaaan, gelip bize kapkaç yapın. Küçük halamı fazla hırpalamayın, ama büyük halamı yerde sürükleyebilirsiniz, oldu mu?

- Oldu Bunalgül, bu eğlenceyi kaçırmak istemem. Sen halalarını oyala ben fotoğraf makinesi alıp geliyorum.O ayakkabılarla bi resmini çekiim senin hehehe...

- O fotoğrafları okula getirirsen seni büyük dayıma dövdürürüm Sıkılhan! Ayrıyetten, küçük dayımın cinayete teşebbüsten sabıkası var, anlatabiliyo muyum? Yaa lütfaaaan....

- Hocaa, Çaatay Ben. Şimdi sana bi adres vericem, acilen ihbar et, polis bassın burayı... Olm var ya başım büyük belada. Ayvayı ağacıyla beraber yedim.

- Nedir hocam? İnternette kuku peşinde koşarken ters bi yere mi soktun burnunu. Çet mevzuusu mu, karının kocası mı varmış. Yoksa yüzyetmişbin kukuluk dev porno arşivin yanlış birinin eline mi geçti?

- Olm, internetteki bahisten korkunç para vurdum kendime yüksek çözünürlüklü matbaa tarayıcısı ve süper bi yazıcı yaptım. Paso, abonman, servis kartı, kantin fişi felan basıyodum. Görsen, gerçeğinden daha kral oluyodu. Olm Boğaziçi Elektronik diploması bile çıkarttım lan...

- İyi işte mezun olmuşun her yerden daha ne istiyorsun?

- Ya bi takım ağır abiler yaptığım işleri görmüş, "Sen bize lazımsın genç, gel hele bi kaç kağıt da bizim için bas" diyip beni bi bodruma soktular. Olm; tahvil, bono, dolar molar her şeyi yapıyoruz, çok korkuyorum burda. Boka battım lan bu sefer, harbi sakatlardayım. Bi kurtulsam internete tövbe edicem. Kuku arşivimi de alıp bir sahil kasabasına yerleşicem. Deli mafya lan bu adamlar. Var ya, beni paketleyip kurtlar vadisine gömseler kimsenin ruhu duymaz. Ahanda, geliyolar hoca, ben senle yine kontak kurucam.

- Sıkılhanım güzel kardeşim benim. Tanıdın de mi Buğra ben. Bak hemen kapama sakın haa, temizim oğlum, bu öğrenim yılının başından beri ağzıma madde sürmüyorum. Servis şöförü Celil Abi, "Buğra, şööle hap buldum, bööle ot yoldum gel ucuza veriyim" diye dakka başı arıyo, "Madde defterini kapadım hoca ben" diyorum. Egsos koklayalım, pil götü yalayalım, kafayı torbaya sokalım, kolonyalı mendile göz damlası döküp emelim... Benim için yok artık böyle şeyler...

- Ne diyim, helal sana Buğra. En büyük iyiliği yapmışın kendinden geriye kalan kısma.

- Di mi? Salakmışım lan ben. İşin esasını sen biliomuşsun yıllardır. Ayıklık var ya acaip kafa yapıyomuş. Kurnaz seni, söyleseydin ya kardeşine.

- Nası yani lan, ayıklık acaip kafa yapıyo?

- Abi çok tatlı bi ayılma hapı var. Çakıyosun kafandaki dumanı anında alıyo. Şu an nası güzelim aklın almaz. Bi arkadaşın abisi gümrükten dötünde geçirmiş bu hapları, tanesine yirmi milyon alıyo ama hakkaten ayıltıyo yani. Var ya, nası ayığım, kafam çızgısız dosya kağıdı gibi... Şşşş... Alo lan, kapadın mı gene uyuz. Olm ayılma hapı maddeden sayılmaz ki. Sana onbeşten veriyirim... Alo, kime diyorum.

skilhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

1
ISS AYSA...
CIRRR CIRR
GELDİM MEMED'İM GAGIR BENİ...
CIRR CIRRR
2
NOLUYO LEN ORDA?
EYVAH AĞAMGİL UYANDI...
ÇABUK AYŞEM YAŞATMAZ-LAR BİZİ...
PIRRRRR
3
GETİR LA GİZİ!
SABİMİZ OLUNCA BUBAMIN ELİNGİ ÖPERİZ, BİZİ AFFEDER...
OBUMM
ÇTAK
GEL LA GEL...
ERKEKSEN KAÇMA DEYYUS.

HADİ İBOO... KAP MENDİLİ...
EHE..
EHÜ...
HADİ LA...BAŞLIYA - CAM MENDİL KAPMACA OYUNUNUZA. PİŞTİ ETLER.
EHE EHE...
HE!
P
EHHE EHE...
HE HE!
FEYZO SIK SIK YAPALIM BUNU YA...
AKŞAM KAVEDE GÖRÜŞÜRÜZ.
AAA...
AİVYY!

KÖY KAHVESİ
HEY KARDAŞ BİZ BURDA YABANCILARDAN PEK HOŞLAŞMAYIZ...
İHBARCI PEZEVENK-LER SİZİ...
JANDARMA
LA OĞLUM NASI BİR MUABBET ARANIZDAKİ ANLAMADIM VAR YA...

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

GEZ MAHMUTÇUK

Mahmut Tibet

HAMDİ YÜZBAŞI

PANTOLON

metinfidan

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

TEREGELLİ

PICTURES CAN BARŞUN

AYNADA SEYRETME FANTAZİSİ YAPALIM DEDİK, ADAMIN BULDUĞU AYNAYA BAK... LUNAPARKTAN MI ALDIN NAPTIN... KONSANTRASYON FALAN KALMADI...

BİİP BİP...BAAP!..

KORNA ÇALIP DURMASANA BE YAV...ASTANE İŞARETİ VAR GÖRMÜYO MUSUN SUSAK...ASTALARA AYIP...

A

BU DERSİMİZDE KALKMASINA 10 DAKİKA KALMIŞ TRENE, BİR YOLCUYU NASIL YETİŞTİRİRİZ, ONU GÖRÜCEZ...

HOCAM, YALNIZ GEÇEN DERSTEKİ UÇAĞA YETİŞTİRME KONUSU YARIM KALMIŞTI...

YETİŞTİRME YURDU

E HADİ... İÇİN DE GÜZELLEŞELİM ARTIK...

YAA BABA, BENİ UĞRAŞTIRMA ŞİMDİ... DİLEK MİLEK...BİŞEYİ 40 KERE SÖYLERSEN OLUR-MUŞ...NE İSTİYOSAN 40 KERE SÖYLE İŞTE...BAŞLA BAKAYIM... BİR...

NE PİS CİNMİŞSİN SEN YA..!..

HİÇ Mİ HATIRIMIZ YOK YA... HATIRIM İÇİN HADİ...

KAVE Mİ İÇMİŞTİ.. Nİ'Z GEÇEN SENE...40 YIL HATIRI VARDIR DERLER...

YUKARIDA HATIRLI DOSTLARIM VARDIR... ONA GÖRE HA..!..

YOL BİTTİ, BUNDAN SONRA HATIRLARLA DEVAM EDİCEZ...ÇARE YOK...

O İKİSİNİ GÖRSÜNLER YETER ÇOCUKLARI UZAKLAŞTIR...BURAYA BAKMASINLAR...

ANKARA KEÇİSİ

TİFTİK KEÇİSİ

GÜNAH KEÇİSİ

Akşam Ofset

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

LİBERAL PİYASA VE ŞAHANE TECAVÜZ!

Bir gün, bir çekilde, 16 yaşında uğradığı tecavüzden bahsetti... Anadolu'dan Avrupa yakasına geçerken bir gece, çevirdiği bir taksinin şoförü, boğaz köprüsünün ayaklarının birinin dibinde, ağaçlık kuytu bir yerde tecavüz etmiş buna. Üzerinden yıllar geçmiş, olaydan pekte etkilenmemiş gibi çay ve kurabiye eşliğinde anlatıyor... Yalan söylemiycek kadar bebeksi. Sonra da dedi ki "bakaretimi normal bir ilişkiyle kaybetseydim, tecavüzden daha sevimli olmazdı.." Ağız yer, yüz utanır diye bilirdim. Ama öyle değilmiş. Nasıl oluyor böyle? Mevcut olan her bokun bir sebebi olduğuna kaniyim. Ortalıkta mütniş bir pazar dönüyor. TV ve gazeteler aracılığıyla bombardıman edilen gizli pornografi diye birşey varmış ki en piyi de bu. Show TV'den ardarda iki haber... Birinci haberin konusu Sibel Can'ın bacaklarıyken, ikinci haber de bir laz öğrenciye, gece vakti yapılan bir taciz vardı... İnsan ruhu zaten pozitif bir fenomen değildir. Ama bir tabiat anarın devlet babaya emanet ettiği şu kızın kurnazlığına bak hele... Vallahi bravo... Kirletme, tecavüz liberal piyasa ekonomisiyle şahane uyum sağlamış...

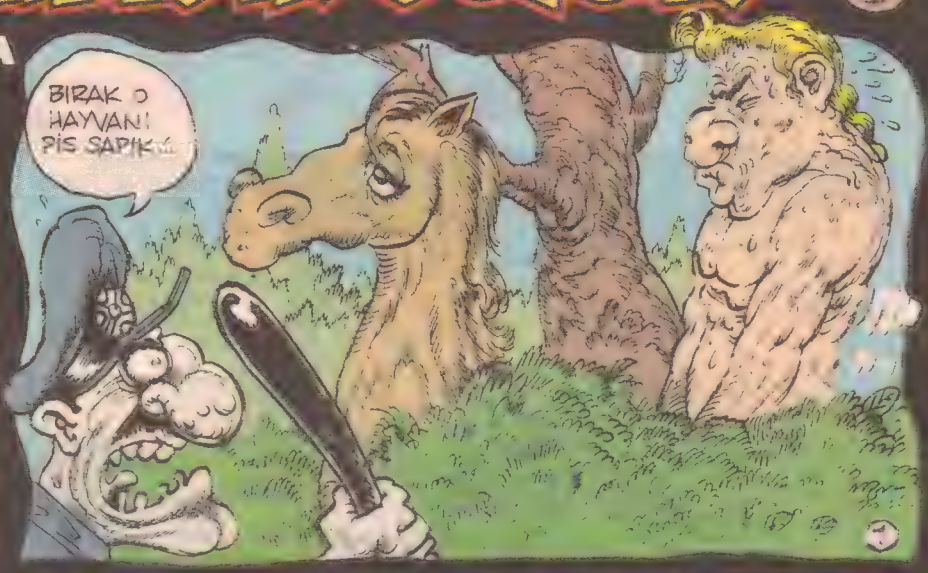

CENİN

Uzun süre Anadolu'da mecburi hizmette bulunmuş şirin bir doktor dostumuz var... Nermin! bambaşka birşey anlattı... anadolu'da analar çok doğurur... Birkaçtane tuhaf vakayla karşılaşmış... Karnlarındaki anlamsız ağrılar yüzünden hastaneye gelen kimi yaşlı kadınlar varmış... Ağrının sebebini öğrenince dehşete düşmüş Nermin... sebep cenin! Küçücük yaşlarda hamile kalıyordu bu insanlar... 15-20 yıl önce doğruyorlar, ikiz üçüz doğururken rahme düşmeyen bir cenin olabiliyor... İç kanama olmadan vücutta kalıyor ve ölüyor bu cenin... Yıllarca duruyor orda, çürüyüp kireçlenmiş bi tabaka haline geliyor... Böyle ağrılı bir kist haline gelince doktora geliyor analar... Nermin, ölü cenînleri nasıl dehşetle kazıdığını anlattıydı... Büyük müreffeh Turkkia'nın öykülerine bakın hele... Yurt ve millet hizmetine adanmış sıhhatli ve kuvvetli anaların bedenleri... Ah bir de bu milletin varlığı, kendisinin de içinde yetiştiği kutsal ocak ana rahmini virane eylemese kimi cenînler... Ve böyle zorla kazımasak hiç.... Bunları duyunca gözyaşı ve sümükle beraber sesle kısılır... Sonra hararetle sümkür...

HERCÜMEN KELLE KESİLİRSE...

Marquis de Sade... Sadizmin, acı çektirmekten zevk almanın babası. Ortaçağ Avrupa'sının karanlığında kendi karanlığının öykülerini yazdı. Ortaçağ, sanat eserinde en ufak çığırtıya, din dışılığa sıcak bakmadı. En büyük güç kilise de affetmedi tabi... Hapse atıldı Sade... Ama asıl atılacağı o zindanda parlayıp yürüdü. Çünkü bulunduğu zindanın penceresinden hemen karşıdak meydanda, devletin suçluların kafalarını kesme törenlerini şöhretli hiç olmuyordu hergün... Bitmek bilmeyen bu dehşet törenleri Sade'ın kendi deneyet hayalgücünü besledi.. Kanlı öpücükler... Kırbaçlı dayaklı şemsi, ölümü sevişmeler, analarının kollarından söker gibi çekilip alınan bebekler, bir şenlik cümbüşu sonunda boğazları doğranan genç kadınlar... Kan ve şarapla doldurulmuş kadehler... Koca çemberlerde naçar erkekler, hepsi bar bar bağıran, küfürler eden, kendilerini ışınıp, yüreklerini kendi elleriyle çıkaran insanlar... Tarih boyunca kalacak bu hayalgücü, iktidarını kırbacı sırtına her şakladığında sade'i zevkle şanlandırdı... bu adam, bütün yazdıklarından sonra satırlarında öldürdüğü cesetler üzerinde ayakta durur... Artık o doymak bilmez kılıçlerden kirlenmeliği kalmamıştır... Nihayet durur ve kendine bakar... Kendi kendine bakarken gülümser... Kendinden korkmamaktadır...

O SİYAH ÖNLÜKLÜ ÇOCUK NEDEN YAZIYOR?

CEZMİ ERSÖZ

Benim ilkokulda okuduğum yıllarda beslenme saati vardı. Bütün gün sürerdi okul ve yemeğimizi öğle saatlerinde sınıflarda yerdik. Beslenme çantalarımız vardı. Benimkisi sarıydı. Üzerinde ismim yazılıydı. Herkesin annesi çocuklarını okula beslenme çantalarını doldurup gönderirdi: Bir iki mandalina, poğaça ya da kek, biraz beyaz peynir, bir avuç zeytin, bir iki dilim salam, bir haşlanmış yumurta, reçel, bal, muz koyarlardı içine. Sevinçli bir telaş içinde. Ve hep bir şeylerin eksik kaldığı kaygısıyla... Acaba çocuğum bunlarla doyabilir mi, düşüncesinin hüznüyle...

O zamanlar derinden kırılırdım anneme... Ama şimdi onu daha iyi anlıyorum: Buzdolabında ne vardı ki ne koyacaktı beslenme çantama... **Bir, arkadaşların versin sana**, derdi... Anne artık okula gitmek istemiyorum, bile diyemezdim. Sadece bakardım yüzüne yutkunarak. Ne zaman buzdolabımız dolacak, ne zaman ben okula dolu bir beslenme çantasıyla gideceğim, diye bile sorabilmezdim. O da bilmiyordu ki ne zaman dolacağını, ne söylesin..

Her sabah içi boş beslenme çantasıyla yola düşerdim... içimi ürpertirdi o sarı çantanın boşluğu. O günlerden kalmış hiçbir şey yokken ansızın içimin ürpermesi. Bir boşluğu taşımaktansa hiç olmaması daha iyiydi. Okulun yakınlarındaki çöplüğe bırakıp kaçmak isterdim onu. Ama yapamazdım, içi boş da olsa öğretmenim, öğretmenim sormasa annem sorardı beslenme çantamı ne yaptığımı... O benim kaderimdi; içi boş da olsa, bir gün dolacak ya da hiçbir gün dolmayacak olsa da onu yanımda taşımalı, evden okula, okuldan eve getirip götürmeliydim...

Beslenme saati hiç gelmesin, böyle bir saat hiç olmasın, kimse acıkmasın, ansızın paydos zili çalsın, herkes evine dönsün ve yoksulluğunu gizli yaşasın isterdim... Ama o saat gelirdi ve çocuklar hep acıkırdı. Iple çekerlerdi beslenme çantalarını açıp içindekileri, yanlarında getirdikleri küçük, alı güllü ve tertemiz masa örtülerine yerleştirmeyi...

Sense içim titreyerek bakardım boş beslenme çantama. Açar gibi yapar ama açmazdım... Kendimi unutturmak için pencereden dışarı bakardım. O an pencereden dışarıya doğru uçmak, okulun çevresindeki sokakları beslenme çantam olmadan dolaşmak, perdesiz evlerin içine bakmak, o evlerin, o öykülerin içinde kaybolmak isterdim... Ama yapamazdım. O kadar küçüktüm ki, ne bedenimden, ne boş sarı çantamdan, ne de utancımdan kaçıp kurtulabilirdim... Ben bunları düşünürken öğretmenim yanıma gelir, beni sevretmeye başlardı. Onun beni sevrettiğini bilir, ama sanki hiç ilgi etmiyormuşum gibi pencereden dışarıya bakmayı sürdürürdüm... **Baksana bana**, derdi... O zaman mecburen yüzümü ona doğru çevirirdim... Ne soracağını ezberlemiştim artık. **Beslenme cantan vine boş değil mi**, diye sorardı her zaman ki gibi...Yanıt veremez, başımı tekrar pencereye doğru çevirirdim. Bu defa hızlı hızlı ders anlattığı kürsüye doğru yürür, basamağı çıkar ve, **Cezmi arkadasınızın beslenme cantası bugün de boş, herkes yivemediklerini ya da vazıadan getirdiklerini ona versın**, derdi... İşte o an felaketim olurdu. Bu hayattan, bu dünyadan hemen o anda silinmek, yok olmak isterdim... Ya da birisinin gelip beni oradan alıp çok uzaklara götürmesini..

Kimisi muzunun yarısını, bir başkası poğacasından bir parçayı, kimisi göstere göstere peynirinden ya da salamından bir iki dilimini sarı çantamın yanına koyardı... Sınıfın penceresinden bakışlarımı hiç ayırmadan yemeye çalışırdım önüme bıraktıklarını. Bakışlarım sokaklarda, ama gözlerim hep içimde olurdu. Böyle zamanlarda gözlerim çok savunmasız olurdu çünkü, çok utangaç... Onları hep en içimde, en gizli yerlerimde saklardım..

Üç sıra önümde oturan bir kız öğrenci vardı. Adı **Selen**'di. Ailesinin tek kızıydı. Çok güzel bir kız değildi, ama yüzünde anlatılması çok güç bir büyü vardı. Annesi ilkokul öğretmeniydi. Babası o üç yaşındayken evlerini terk etmiş, ayrı yaşamaya başlamıştı. Büyük bir hastanede hemşirelik yapan annesi babasının yokluğunu ona hissettirmemek için elinden gelen yapıyordu. İçimizde beslenme çantası en dolu gelen oydu. Annesi parava kıyar, birbirinden güzel yiyeceklerle doldururdu çantasını. Sarı saçlarını üstten topuz yaptırırdı Selen. Kimi zamanlarda ensesindeki altın sarısı ayva tüylerini seyretmekten alıkoyamazdım kendimi... O zamanlar bana senin için kennel herede diye sorsalardı, **Selen**'in ensesindeki o altın sarısı ayva tüylerinde kaybolmaktı, derdim..

Bir gün okulun bahçesinde yapayalnız dolaşırken yanıma gelmiş, benimle dertleşmek istemişti. İçinde bulunduğum çaresiz durumu bir tek o fark etmişti. Çünkü o da yalnızdı. Babasını çok özlüyordu. Ama annesine de çok acıyordu. Annesi ayrıldığı kocasına hala aşıktı. Bu yüzden zaman zaman bunalıma giriyor, işine gidemiyordu. İşe gitmediği günler gizli gizli içki içiyor, durmadan ağlıyordu. Annesi o deli acı çekerken bile, bu halini onu deli etmeye çalışıyor, arkadaşlarının önünde düş duruma düşmesin diye bütün inatlarını en iyi şekilde karşılamaya çalışıyordu. **Üzülme yoksulluğunuza**, demişti bana **hic olmazsa babanla ve anne birlikteler. Bak bir fikrim var**, diye devam etmişti. **Beslenme cantanı bana ver. annem onu da doldurur. Sabah okula gelmeden bulusur, sana cantanı verirım. Kimse bir sey anlamaz sen de zor durumda kalmazsın**..

Bir an o büyülü yüzüne bakmıştım **Selen**'in; hayat kadar ışıltılı ve bir o kadar hüzünlü yüzüne.. Ayrık dişlerindeki komeri sürprizlere.. Çocuksu bir masumiyet gibi hemen dağılıverecek olan o sarı saçlarını topladığı topuza

Tamam mı, anlastık mı, diye sormuştu birden sabırsızlıkla... Yüzünün buyusuna ne denli dalmış olmalıydım ki ne konuştuğumuzu unutmuştum sanki.. **Ne tamam mı**, diye sormuştum şaşkınlıkla. O bu suskunluğumu ve düşünceli halimi başka bir şeye yormuştu: **İnan bana, aramızda kalacak, kimseye söylemem, inanmıyor musun bana**... Onu böyle bir şey söylemeye mecbur ettiğim için gizli bir utanç duymuş, başımı öne eğerek, **tamam, anlaştık**, demiştim... Başkası olsa asla bu teklifi kabul edemezdim. Ona duyduğum gizli aşk gururumun da üstündeydi. Beslenme çantamı doldurmasından çok, onunla her sabah gizlice buluşma fikriydi o an beni hayata bağlayan...

Artık korkmuyordum beslenme saatinin gelmesinden, alı güllü masa örtülerinin sıralara açılmasından... Beslenme çantamı açmamak için pencereden dışarıya bakmaya zorlamıyordum kendimi... Artık bakışlarımı sokaklarda, o utancla üşüyen gözlerimi içimde, en derinlerimde saklı tutmuyordum... Öğretmenim eski bir ürperti gibi gelip geçiyordu yanımdan... Belli belirsiz bir, **aferin**, diyerek... Gözlerimin yerine o "aferin"deki gizli ve lekeli burukluğu saklıyordum artık içime... Üzülüyor muydu ne öğretmenim, her beslenme saatinde, arkadaşınızın beslenme çantası boş, diyemediğine? Bunun yanıtını kim verebilirdi ki? Kendisi bile veremezdi belki de..

Selen özellikle beslenme saatlerinde bakmamaya çalışırdı bana... Yanlış anlarım diye... Ama ben onun getirdiklerini yerken gözlerimi ensesindeki altın sarısı tüylerinden ayıramazdım.. Bazı günler yüreğim öylesine kabarır, içim garip bir heyecanla öylesine dolup taşardı ki, sınıfın ortasında ayağa kalkıp, onunla gizlediğimiz her şeyi bağıra bağıra herkese açıklamak isterdim: **Biliyor musunuz, beslenme çantamı Selen'in annesi dolduruyor. Hiçbiriniz bilmiyorsunuz, sabah buluştuğumuzda dolu çantamı o veriyor bana. Artık sabahın oluşunu işte çekiyorum. Aksamları boş çantamı ona verirken içim inanılmaz bir mutlulukla dolup taşıyor, çünkü sabah yine onunla buluşacağımı düşünüyor, inanılmaz mutlu oluyordum... Hiçbiriniz bilmiyorsunuz, ben Selen'le sonsuza dek birlikte olmak istiyorum... Ölene dek... Hatta öldükten sonra bile...**

Selen'in üzülmeyeceğini bilsem bunu yapardım, biliyordum. Üstelik onca gururlu oluşuma rağmen.. Çünkü ya o zamanlar anlamıştım insan sevince yaşadığı hiçbir acıdan, hiçbir sefaletten utanmıyordu... Başka birisi olup çıkıyordu...

Bir sabah buluşma yerimize gelmedi **Selen**. Hasta olduğunu düşündüm. Evine gidip bakmayı geçirdim aklımdan, ama sanki beslenme çantam için gidiyormuşum sanabilir, diye hemen vazgeçtim bundan... Hem artık umurumda bile değildi beslenme çantası, onun boşluğunu **Selen**'in sevgi dolu varlığı doldurmuştu çünkü... O varsa zaten ne olursa olsun hep dolu olacaktı beslenme çantam..

Sınıfa girdim. **Selen**'in yeri boştu. Beslenme saatine kadar onun boş kalan yerine bakıp durdum. O boşluğa topuz yaptırdığı sarı saçlarını koydum. O boşluğa ensesindeki o altın sarı tüylerini yerleştirdim... Öylesine zordu ki bir boşluğu hayallerle doldurmak. Bütün enerimi neredeyse buna harcadığım için dersleri dinlemeye ne gücüm, ne de dikkatim kalıyordu... Bir ara **Selen**'in yanında oturan arkadaşı meraklı gözlerle dönüp bana baktı... Utanıp bakışlarımı kaçırdım, ama içim birden çok derinden yandı.

Sonra beslenme saati gelip çattı. Sınıftaki herkes her zaman olduğu gibi sevinçli bir telaşla beslenme çantalarını açıp içindekileri temiz örtülerine yerleştirmeye başladı.. Ben yine çok eskiden yaptığım gibi pencereden dışarı bakmaya başlamıştım. Sokaklara.. Birazdan **Selen** hızlı hızlı koşuşturup okula gelecekmiş duygusu vardı içimde.. Hasta da olsa gelir, diyordum...

Ne kadar geçti hatırlamıyorum. **Selen**'in sıra arkadaşı geldi yanıma... Elinde benim sarı beslenme çantam vardı. Onu hafifçe masamın üzerine koyarken **Selen**'in **annesi intihar etmis. Babası geri dondu. Selen'i alıp kendi yasadığı şehre götürecekmiş. Onu sana vermemi istedi**, dedi titreyen bir sesle. .

Öylece kalakaldım. Hiçbir sey diyemedim **Selen**'in arkadaşına... Sanki içimden bir ses çok önceleri yaten bunun böyle olacağını söylemişti bana.. Söylemişti ne olursa olsun inanmamıştım. hep susturmustum o sesi... Bu sesi ne kadar sustursam da duyuyordum, yaralılar hep yarasının olduğu yere doğru düşerlerdi... Darbenin indiği yere doğru... Yaralılar orada birleşirdi...

Önümde duruyordu o sarı beslenme çantası... Açıp içinin dolu olduğunu görürsem **Selen**'in bir gün yine bana geri döneceğine inanacaktım... Ama ya boşsa içi? O zaman ne yapardım?

Bu sırada öğretmenimin sıraların arasından bana doğru geldiğini fark etmiştim... Yanıma gelmeden çantamı açmak istedim. Bu bir tür nevdan okuyus olacaktı sanki bana.. Sevginin ve bağlılığın nevdanı okuyusu. **Selen**'in hayalini derin bir şekilde içime çekip çantamı açmaya başladım.. Çanta bombostu. Ve öğretmen yanıbasımdaydı... Bir an göz göze geldik. Yüzünde çaresizlik ifadesi vardı. Hemen kürsüye doğru yürüyeceğini biliyordum. **Durun öğretmenim, kimseye bir sey söylemeyin size uygun bir zamanda her seyi açıklamak istiyorum** dedim, ama beni duymadı bile... Kürsüye çıktı ve, **Cezmi arkadasınızın beslenme cantası vine bos, herkes yemediklerini ya da vazıadan getirdiklerini onunla paylassın**, dedi... Önce **Selen**'in sıra arkadaşı ve sonra diğerleri sanki her seyi biliyormuş, ama bilmezlikten geliyorlarmış gibi dönüp baktılar bana... Bakışlarımı pencereye, oradan sokağa çevirdim. Utançla üşüyen gözlerimin yakalanabilecek en gizli yerlere en derinlerime kaçırdım beni... Ve öğretmen konuşmasına devam etti: **Selen** arkadaşınız artık gelmeyecek. başka bir okula yazılacakmış.. Evet. hepinize afiyet olsun..

Kim ne dersin desin inanmıyorum, inanmak istemiyorum.. Her geç bir gün **Selen**'in elinde beslenme çantamla çıkıp geleceğine, hayat gibi ışıltılı ve bir o kadar huzunlu gözleriyle bana bakıp **tamam mı, anlastık mı bak bunu ikimizden başka kimse bilmeyecek. bu hep aramızda bir sır olarak kalacak**. diyeceğine inanıyordum.. Ama yıllar geçti, ne **Selen** geri döndü ne de beslenme çantam doldu...

Bana, niye yazıyorsun, diye soran olursa hep o kapanmayan boşluğu doldurabilmek için, derim... Yazmaya başlayalı neredeyse 25 yıl oldu, ama hala o derin boşluğu kapatamadım... Kapanacağına da pek umudum kalmadı... Kapanacağını dü-

Devamı 15. Sayfada

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

bezginbekir@leman.com.tr

AKSARAY PAŞAOĞLU

Arap Milleti, ABD ve Hayâllerim

Şu anda yıllık iznimin bir dilimini kullanmak üzere Florida'dayım. Ve inanın buradan daha objektif bakılıyor. Ve dışardan baktığım için Irak hakkındaki izlenimlerim daha doğru oluyor. Irak'lılar, "Irak'ta yabancı asker istemiyoruz" derken açıkça yalan söylüyorlar. İstiyorlar. Florida'dan baktığınızda çok net görünüyor. Pekiyi bu insanlar acaba neden ısrarla yalan söylüyorlar? Bize niye zorla güzellik yaptırmamaya çalışıyorlar? Ben bu tipleri çok iyi tanıyorum. Sakalları simsiyah ve sipsivri. Kaşları çatık ve burunları uzun ve sipsivri. Çocukluğumda ben bu tipleri Amerikan çizgi filmlerinde az görmedim. Entrikacı ve vezir oluyorlar. Bunların yelekli ve fesli maymunları vardır. Her hafta sonu halıya binip hamama giderler. Aradan yıllar geçti. Annem beni 16 yaşında çizgi filmden kesti. Reel filmlere döndüm. Ama gördüm ki reel Amerikan filmlerinde de bu doğulu tiplerin halâ daha olumsuz olduklarını ben görerek aman demişimdir demek çevremiz bu tip insanlarla kaplı bir coğrafyada mı biz oturuyoruz? Ve bu böyleydi de!...

Bakın, altmışlı yılların sondan ikinci, baştan üçüncü çeyreğinde Paris'te, okuduğum üniversitede "Peltek Patagon" diye çağırdığımız çelimsiz ve kokoz bir arkadaşımız vardı. Sık sık benden o yıllarda altı sıfırı kendinden atık Türk lirası alır, onu güzelce Kanada dolarına çevirir bozdurur bozdurur üç ay harcardı. Hiçbirimiz onun hangi ülkeden geldiğini bilmezdik. Zaten beni kimin hangi ülkeden geldiği ilgilendirmemiştir. Beni daha çok, bizim, başkalarının ülkelerine gitmemiz heyecanlandırır. Bunlardan biri Irak mıdır? Belki! Bizim bu "Peltek Patagon" diye çağırdığımız delikanlı okul bittikten sonra onu bir daha görmedim! Onunla yıllar sonra bir sinemada karşılaştım. Ben salonun orta kısımlarında, yüzüm perdeye dönük oturuyordum. O ise çok çok önde, sırtını perdeye vermiş, bana bakıyordu. Hatta perdeye yapışık ve çok büyüktü. O genç Arnold Schwarzenegger'di ve film olmuştu. Yâni izlediğim filmin içinde, onun yıldızıydı.

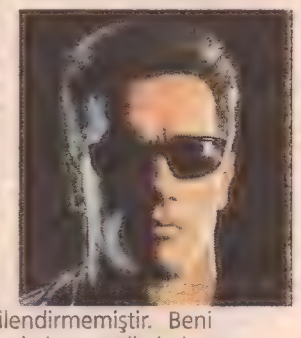

Geçenlerde bir davet aldım. Arnold beni Florida sırtlarındaki mâlikânesine davet ediyordu. Güçlü boynuzları vardı. Başında viking gibi bir miğfer oturtmuş ve evde dalçıplak geziyordu. Şakadan kılıç ettik. O sıska "Peltek Patagon" şimdi çeneli, geniş dişleri tebessüm eden, kalın bacak ve kalın kolluydu. Kılıcı avuçlayınca benim yeni gelin gibi parmaklarım kesildi. Daha sonra evin 220 hektarlık bahçesinde arnold öküz boğdu ve yedi. Artan kısmını bize verdi. Bunları ben niçin size anlatıyorum? Otuz yıl öncesinin ospirikten bir göçmeni, şimdi Kalifirniya vâlisi olmuş. Amerika tam bir fırsatlar ülkesi. Siz istemez misiniz ABD kendi bu güzel sistemini Irak'a yerleştirsin ve günün birinde buradan direk oraya gidip neden meselâ diyelim atıyorum gidip Kerkük vâlisi olayım veya siz olun. Biz hayâl kurmayı da bilmiyoruz...

Behiç Pek

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Karaköy'de katlı otoparkın orda gördüm bu minik tekel bayisini. Epeyce de işlek bir yerde. Dolayısıyla sahibi de yılmış usanmış peşin ödeme yapmak istemeyen müşterilerden ve **"neler yazdım, ne yazılar astım bana mısın demiyorlar"** dedi. Ardından da bana hangi gastede çıkıcak bu çektiğin resim diye pattadanak aniden sorunca yaptığının ilginç birşey olduğunun o kadar farkında olması üzerine şöyle bir afalladım. **"Ben gazeteci değilim, öylesine çekiyorum ama bir mizah dergisinde çıkabiiir belki"** dedim. Fakat bu camdaki yazıdan çok esnaftaki bu medyatik rahatlığın yarattığı bu alışkanlık karşısında dumura uğradım.

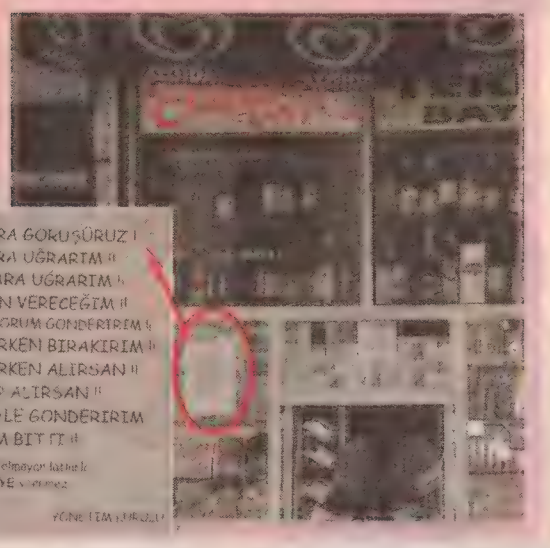

BANYODA MOZERALLA

Ben hayatımda yarım yağlı inek peynirinden yukarı çıkmadım sevgili okurlar. Koyun peyniriydi, Ezineydi, eski kaşardı, kendimi alıştırmadım. Gün olur da düşer, işsiz kalırsam o güzelim peynirlerin Lafonten'in kargası gibi tadı damağımda kalır diye gözümü hiç yüksek peynirlere dikmedim. Almışsam da mutlaka misafir gelmiştir de istemeye istemeye almışımdır. Malum, sıkı yiyici bir insanım, bir alışırsam morfin gibi Ezine koyun peynirine, yarın öbür gün parasız kalınca kafamı duvarlara vururum. Çoluğum çocuğum olur da bu süper peynirleri, yiyecekleri benden ister, hesap sorar diye de ev bark, yuva kurmadım yılların bu alışkanlık yapmış korkusundan... Çünkü biz böyle sorardık küçükken zavallı babama, mesela hep pastırma isterdik. Babam bir şarküteri tanıdığıyla anlaşmışlı da adam artık makinaya girmeyen kurumuş pastırma diplerini onda bir fiyatına bazen de beleşe babama veriyordu ki, aslında en değerli ve kurı yeri burasıdır pastırmanın. Elin parmaklarıyla tutulamayacak küçüklükteki bu parça pastırmaları ince ince bir kıyardı ki babam vay vay vay... Bununla bir ıspanak kavurması yapılır yumurtalı, yemeye kıyamazsın. Neyse ben hayatta babam kadar güçlü olamayacağımı, sağlam duramayacağımı çok iyi biliyorum. İyisi mi iyi günlerimde bile alırım bana göre en yüksek olan yarım yağlı inek peynirini... Gel eve koy çıtır ekmeğin arasına, domatesi, hıyarı da diz yanına, desturu çek giriş, peynir mi peynir... Sebzelerden de pırasa, ıspanak, semizotu, böyle geçer gider hayat iyi kötü... Hem süper besinler alıp da bedeni olarak sağlıklı olsam noolacak, dumura uğramaktan ruhum sağlıksız nasıl olsa... Bir de biliyorum ki önünde sonunda çiftliksel bir hayatta birgün nasıl olsa kendim yapıcam kendi peynirimi en süper kalitede...

Hal, durum ve şartlar böyleyken, birgün deterjanların, sabunların falan durduğu banyo dolabından acayip kokular gelmeye başladı. Ama böyle bir hayvan ölüsü falan gibi dayanılmaz bir koku... Ara tara sonunda toz deterjanların, arap sabunlarının arasında şişmiş, küçük bir naylon paket buldum.. Kokunun ondan geldiğini anladım ama yaklaşıp ne olduğuna bakamıyorum ki... Şişmiş, patlamak üzere olan bir naylon paket. Neyse ağzımı burnumu kapatıp baktım.. Naylon paketin üzerinde **mozeralla peyniri** yazıyordu. Ulan bu nasıl girmiş bu eve, evi bırak banyo dolabına, çıldıracam?.. Artık mozeralla öyle bir hale gelmiş ki, sıvı duruma geçip çoğalan bakteriler koloniler kurma hazırlığı içindeler. Meğerse sonradan anladım; kız arkadaşım almış bunu... Ayda yılda bir eve gelen temizlikçi de ortalığı toplarken, mozerallanın paketinin aşırı olarak arap sabununa veya deterjana benzemesi dolayısıyla almış deterjanların arasına koymuş. Kadeve kutusundaki alışveriş fişlerine baktım aylar önce alınmış bu mozeralla ve aylardır banyo dolabında duruyormuş. Daha sonra markette aynı mozerallayı elime alıp yakından inceledim, hakkaten de mavi paketiyle eski tip toz deterjanlar gibiydi... İnsan kendine yabancı besinler yemeden önce, onların fiyatına, yaşam tarzına ve yabancı görünümlü paketlerine alışmalı galiba...

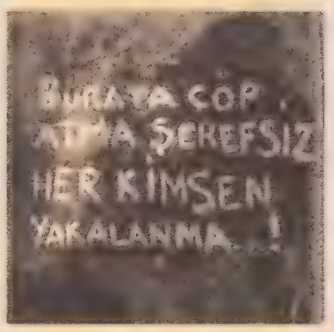

İstanbul'un Çukurcuma semtinde bir ara sokakta yer alan ve ikazdan, uyarıdan çok bir tehdit niteliğinde bu yazı görüldüğü an itibarıyla dumur literatürümüzün içine girmiş bulunmaktadır. Acaba bu yazıda oraya daimi surette çöp atan bir tek kişiye mi yoksa bir kişi mecazında birçok kişiye mi, yani genele mi sesleniliyor, bu da bu detayın muamması olarak kalacaktır...

DUMURZAP Geçen gün öylesine kanalları dolaşıyordum... **"Saçlarım güçsüzleşti diye alabildiğine geniş bir çayırda oturup kara kara düşünen bir kadının olduğu şampuan reklamını"** bir çırpıda zaplayıp panikle diğer kanallara zıpladım. Kardeşim kara kara düşünmeye o güzelim çayırları bulmuşsun daha ne istiyorsun. Saç gitti, bol bol nefes al da bari akciğerlerin güçlensin. Ayrıca çayırlarda gezen, doğada oturan birinin saçları güçsüzleşir mi?.. Ya da güçsüzleşirse neyine, mis gibi yat uzan, saçları da kazıtırsın, kim görür... Bizim de saçlarımız dumura uğraya uğraya diken diken olmaktan güçsüzleşti... Başka bir kanaldan terete dörtten geçerken ders programlarından birisinde, Açık İlk Öğretim okuluydu sanıyorum, turizmin tarifini yapıyorlardı; **"Turizm gidilen yerde en az 24 saat geçirmektir,"** gibi bir cümle gözüme çarptı. O da nesi derken aynı derste **"insan nedir"** sorusuyla ilgili bir röportajda sokaktaki esnafın birine sordular, şöyle dedi; **"Mantığıyla duyguları arasında sıkışmış bir varlıktır. Herşeyiyle böyle yani..."**

Antik çağdan beri cevap arayan, hümanizm felsefesinin en baş sorusunun böylesi bir şekilde çözülmesiyle uzaktan kumanda aleti elimden düştü on dakika öylece kalakaldım...

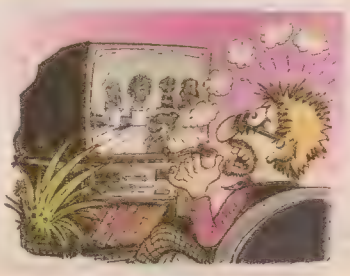

dumur@leman.com.tr

Akşamsefası

hisseli narikalar

Kemalkenanergen

bokubok@hotmail.com

Kızılmaske : Tanınmamak için taktığı maskeden dolayı tanınmak istemezdim doğrusu. Allah sabır versin diycem ama vermiş zaten...

Şerif : Dallas Emniyet Amiri...

Ölüm Döşeği : Belli ki o döşekte bi anormallik var işte. Niye inat ediyosunuz ki, şu yaşlıları başka bi yerde yatırın abicim. Bırakın kanepede takılsınlar işte. Yazık...

Cazgır : Notasız jazz yapan kadın...

Rodeo : O kovboyların gtü ne kokuyosa artık, hayvan tamamen akli dengesini kaybediyo düşünün...

Macar Salamı : Macarın kalanını naapıyolar acaba?..

Sinyal : Birazdan sola dönücem demekten aciz birinin araç kullanması ne derece doğru bilemiyorum...

Muhit : Züğürt semti...

Self Servis : Bizdeki kendin pişir kendin ye'nin yandan yemiş hali...

Dardanel Ton : Hadi len ne tonu. 75 gram olduğunu herkesler biliyor. Ayrıca sen de üstüne yazmışsın zaten. Tam bi salak mısın nesin?..

Apışarası : Böyle bir isim verirsen böyle bir yöre ayıp olmaktan asla kurtulamaz ki ama. Lanet gibi bişey bu yani...

Kibar : Sessiz osuran kişi veya kuruluş...

Soru İşareti : Uyardığın için sağol. İşareti görmesem bişey sorulduğunu mümkün değil anlamazdım ben. Bön bön bakardım... Ssalak!..

Şifre : Sonradan müslüman olmuş password...

6.His : Herşey kulağım çınlıyo la biri beni mi andı ne'yle başladı...

Çılgın : Kolejde okumuş salak...

Uçandaire : Onlar da bizim araçlarımıza sürünendiktörtgen filan diyolar heralde...

Su Tabancası : Suça eğilimli kelebekler için de önlem almış olunması size de biraz tüyler ürpertici geliyo mu?..

Barometre : Avukatların boyunu civayla ölçmeleri ne saçma bi adetmiş...

Hit Parça : Böyle bir parça yapmanın en garantili yolu adını Hit Parça koymaktır. Deneyin göreceksiniz. Hatta şimdiden tebrik ediyorum...

Darbeli Matkap : Yok bi de ısırsaydı bari.

Ninni : İyi numara. Hergün aynı hikayeyi anlatıyorsun, bir süre sonra çocuk sıkıntıdan uyumaya başlıyo...

Küfür : Kontroldan çıkmış eleştiri...

Ay Tutulması : Tam bir cahil tufası. İnsanın, Ay'la Dünya arasına Güneş girer diyesi geliyo...

(Keçi Leblebileri)

Ali B. (Adana)
İnsanlar çifter çifter yaratılır...

İpek A. (Antalya)
Kelle paça dışarı attılar çocuğu...

Levent Ç. (Tekirdağ)
En güzeli birinci Fat Gadır'dı abi. Sonra biraz sıçmaya başladılar..

Selin G. (İzmir)
Ya dansta ben tanımadığım kişi salaksa.

Anıl E. (İzmir)
Bilmem farkında mısınız ama bu bilgisayarın yapmadığı tek şey bilgi saymak...

Barış K. (Antalya)
Çiçek tavında güzeldir...

Osman K. (Rize)
Adı üzerinde lan işte; maden suyu. Demir memir var belli ki...

Pelin B. (İzmir)
Yıldızlar ışı ve ısık yayarlar...

Eser D. (İstanbul)
Salaklık yapıp durmasa aslında salak değil o kız...

Erdal S. (İstanbul)
Ayrandan da süt elde etmek mümkün aslında...

Beyhan A. (Eskişehir)
Ben onun benim hakkımda ne dediğimi adım gibi eminim...

Sena D . (İstanbul)
Viagra sadece onu mu kaldırıyo acaba?..

Ercan A. (İstanbul)
İçinde ne olduğunu söyleme de daha iyi sürpriz olsun...

Mert C. (İzmir)
İnsan annesinin memesini emer mi lan ne korkunç...

Ekin D. (İstanbul)
Önce horlamaya başladı, sonra da uyudu zaten...

Bayıp Güvi

FEYHAN GÜVER

guverfeyhan@hotmail.com

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

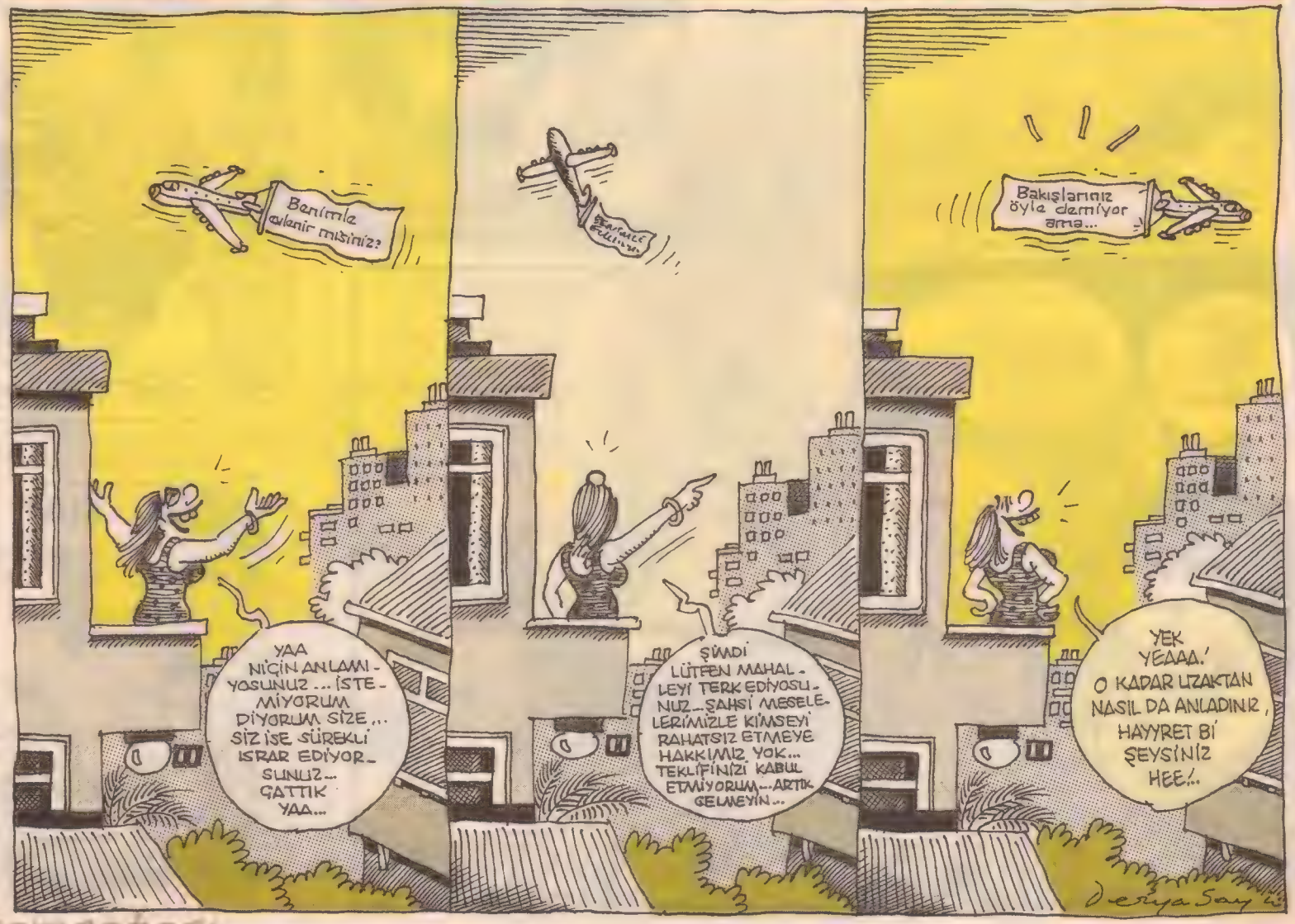

Akşamsefası

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

DUR BE! DURSANA YAA!.

İMARBAN

ABİ SENİN BURDA HESABIN YOK, BU SENİN MEVZUN DEĞİL... BIRAK YOLUMUZA GİDELİM!.

ULAN MİLLETİN PARASINI BATIRMAK VAR MI LAN?.. YANINIZA BIRAKIR MIYIM ULAN SİZİN?.KIRICAM ULAN CAMLARINIZI!..

BİRADER ZATEN BATMIŞIZ!.. YAPMA YAA!..

KARDEŞİM HERİFLERİ KIZDIRACAN, SENİN YÜZÜNDEN BİZ DE PARA ALAMAYACAĞIZ!.. HADİ GİT İŞİNE!..

AAA? SELİM? NABER, NASILSIN? NE İŞ YAPIYORSUN YILLARDIR?.

BE... BEN... BEN... ŞEY...

AŞK ŞİİRLERİ KONUSUNDAKİ ÖZÜMSEL GERÇEKLİK AÇISINDAN ELEŞTİREL FARKLILIK...

FAİK'ÇİĞİM VEDALAŞALIM HOŞÇAKAL!.

sivis sivis sivis sivis

NOLDU ABİ ŞİMDİ?..

BİRAZ SONRA GÖRÜRSÜN!..

AY! DELİRMİŞ BU BE!..

BE...BEN...BEN YILLARDIR HİÇBİR İŞ YAPMADAN ÖKÜZ GİBİ YAŞADIM ULAN! NASIL? HOŞUNA GİTTİ Mİ?..

Aaa Göktaşı! Yanıyo! Çok büyük!.. Göktaşına bak!..

KİNDAR SEVGİLİ BURÇAK...

BURÇAK BEYLE İLİŞKİNİZ NE ALEMDE?.

ÇOK DÜZEYLİ BİR İLİŞKİMİZ VAR!..

HAYIR! HAYIR!

BUDUR!

ULAN İLİŞKİDE DÜZEYMİ BIRAKTIN A TERBİYESİZ!.. KAPALI KAPILAR ARDINDA YAPMADIĞIMIZ FANTEZİ KALMADI!.DÜZEY DÜZEY DİYE DİYE BENİ DE MAYMUNA ÇEVİRDİN BE!..AMA DULUR O GİZLİ KASETLERİ Bİ ÇIKARTAYIM DA PİYASAYA, İŞTE O ZAMAN BAŞLAYACAK BURÇAK'IN ŞOVU!.

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

SÖFÖR BEY, BEN BİNDİM AMA İKİ SAATTİR DOLMADI BU ARABA...BEN VAZGEÇTİM,,,GİTMİYCEM TAKSİME... BENİ İNDİRİN LÜTFEN MÜSAİT Bİ YERDE...İNECEK VAAR... HUOOP KAPTAAN...

ULAN MÜŞTERİ DAİMA HAKLIDIR DA GENE ŞİMDİ HAKLI MI PEKİ... DUR BİLADER İNDİRİYİM, DUR...

DOLMUŞ TAKSİM

VAAW... ÇOK İYİ BİŞEYMİŞ HEE!.

NARABANIN TEYBİNİ SÖKTÜM...NSATARİZ BUNU...CAMI KIRMEDEN NSÖKTÜM. UZAYLI MARİFETİ...NN...BİRAZ BURNUMDAN GİBİ KONUŞUYORUM...

VAAVV!.ÇOK BUSTSUN... HIHIHIHI...ULAN...VAVVV!.

DÊHICE.

UZAYLI KONUŞMASI BİRAZ BURUNDAN GİBİ OLUYOR SANKİ...

ULAN BÜNÜ BEN BİLE AKIL EDEMEZDİM.. ADİ BEZEMENK...

BİLADER, ÜZERİNDE NE KADAR PARA VARSA VER, KARŞI KOYAYIM DEME...ÇOK KARARLIYIM,,, SAKIN KARŞI KOYMA...VER HADİ PARANI...KARŞI KOYMAYI DÜŞÜNÜYOSAN HEMEN VAZGEÇ..

ULAN KARŞI KOYASIM GELDİ HİÇ, PARAM OLMADIĞI HALDE...KENDİNE GÜVENİ Mİ YOK NE?..KARŞI KOYABİLİRMİŞİM GİBİ Bİ DURUM VAR.ULAN ÇOK GÜVENİM GELDİ BİRDEN...NAPICAM YAA...

KOONT... KOŞ OĞLUM...GETİR O TAŞI BANA... KOŞ BUL ONU...KOOONT...KOŞ, OĞLUM DELİRTMESENE BENİ...KOONT...

ŞLAK

CUVV

KAHRAMAN MASA ESAT

OĞLUM ESAT, SAKIN KIPIRDAYAYIM DEME...EN UFAK BİR HATA OLURSA, TAM ALNININ ORTASINA YERSİN OKU...

Akşamsefası

İSFAHAN

Nihat Genç

Tahran'da ana caddelerin kenarından bir-iki metre eninde su kanalları akıyor ve kilometrelerce şehri dolaşıyor, sebep: Kerbela, halkımız suya doysun, kansın, diye... İran'a gitmeden Ankara İran elçiliğinde iki yemeğe davet edildik, ikisinde de safran pilavı, İran'da yedi gün boyunca tüm yemeklerde önümüze safran pilavını koydular. Safran'ı hiç sevmedim ve İran'da aç kalacağım korkusu bastı, dediğim çıktı. Bu, bizim bildiğimiz pilav, ama değişik. Bizim gibi pirinci yağda kavurmuyor, haşlayarak, yağını ise pilavın kenarına koyuyorlar. Fazlasıyla kuru, yavan, tadsız bu şeye alışmak çok zor. Hatta kokusu rahatsız etti. Adı: Safran pilavı, çünkü, pilavın üstüne, ya da kenarına yine pirinç tanesi gibi bir avuç kadar sapsarı renkte safran koyuyorlar. Her yemekte safran. İçimden, bu safran pilavının bu adamların rahat ve neşeli olmasıyla bir ilişkisi mutlaka var, dedim. İran'da, Türkiye'de Dil Tarih'te okumuş, adı "Ata" olan arkadaşımıza safran pilavını şikayet ettim. Ata, çok sert İran milliyetçisi, üstelik Azeri kökenli, bizi küçümseyerek, safranın İran kültüründeki yerini anlattı, fikirlerim değişti. Pilavlarına koyulan bu bir avuç, bir kaşık safranın dünyada nadir yetiştirilen bir bitki olduğu, yalnız birkaç ülkede yetiştirildiği ve İran'da dahi eskisi kadar bulunmadığı ve bu safranın "altın fiatıyla" aynı olduğunu söyledi. Ve, safranın pilava bolca koyulmasının misafirlerine verdiği değerden ileri geldiği, misafirler ne kadar ağırsa safranı da o kadar fazla koymalarının İranlılar'ın kültürü olduğunu, söyledi. Bizim Safranbolu'nun da ismi bu safrandan geliyor! Ve gerçekten safranın insanı rahatlatıp, neşelendirdiğini söyledi. Yani Safran, zenginlik göstergesi. Safran pilavı İran'ın milli yemeği ve İran'ın simgelerinden.

Tavuklarını ve etlerini ise hiç sevmedim. Şah döneminde hem eti hem tavuğu dışardan ithal ediyorlardı. İran'da üç yüz kilometre kadar tek bir ev, bir köylü, bir hayvan görmeden geçtiğimiz yollar oldu.. Neden bomboş, dedim, burası "çöl" dediler, baktım, çöl sayılmaz, hadi yarım çöl diyelim, çünkü çöl dedikleri yer büyük otlaklardan oluşuyor. Anladığım şu, İran çok büyük, topraklarını kullanamıyor!

İsfahan, dünyanın en güzel şehri. Şehrin mimari kültürü ve koruması üzerine tek bir cümle söyleyeyim, şehrin elli-altmış yıl önce çekilmiş resmini gösterdiler, bugününkün aynısı, fazladan tek taş yok. Üstelik bu şehir turistik-müze görevi görmüyor, canlı canlı yaşıyor, halk bizim müze diye gördüğümüz eserlerin içinde alışveriş yapıyor, içinde yaşıyor. İsfahan'da gençler-halk, bize Türk, Türkiyeli demiyor, herkes bize İstanbul'u soruyor ve İstanbullu diye çağırıyor, bunun da bilinçaltında yatan sebebi açık, İsfahanlılar'ın aklında Türkiye yok, sadece İstanbul'u kıskanıyor, İstanbul'u takdir ediyor, İstanbul'u özlüyorlar, sanki bu muhteşem şehrin rakibi olarak görüyorlar İstanbul'u... İsfahan şeftali meyvesinin eti renginde, şehre güzelliğini veren nehrin üzerinde onlarca köprü! Nehrin gece görünüşü olağanüstü, halk nehrin kenarında eğleniyor, geceleri havai fişekler. Köprülerin şöhreti çok büyük. Bu köprülerin iki tanesinden geçtik, aklımızı yitirdik. Anadolu'da bu kadar harika yapıda köprüler yok. Geceleyin evsizler, ressamlar, çalgıcılar, dilenciler, esrar çekenler, arkadaş gruplarıyla eğlenmeye gelip şarkı söyleyenler çok. Ay, geceleyin nehri yakıyor. Bu eski köprüler geçmişin şanıyla kutsallaşıyor.

Bu şehir neden bizi sersemletecek kadar etkiledi, Türk şehri olduğu için kan mı çekti, yoksa, estetik yüceliği mi çarptı. Belki de hazırlıksız oluşumuz, şimdi birden yolumuza peygamber çıksa ne yaparız, hem peygamberi yolda gördüğümü size anlatamam, hem peygambere karşı ne yapacağımı bilemem, elini mi öpeyim, onunla din-felsefe mi konuşayım... İsfahan birden karşımıza çıkınca şaşırdık, secde mi edelim, bu şehrin ruhunda felsefe mi, ahlak mı, estetik mi, usta sanatkarlık mı, uygarlık mı, onunla ne konuşalım... Gözlerinizi nereye çevirseniz, mükemmel, mükemmel, mükemmel diye çığlıklar atıyorsunuz. Bu topraklardaki doğunun hükümdarlıkları kendini hep "dünyanın merkezi" gördü, hepsi "dünya çapında" eserler üretti. Yani, bu mimari bize şunu söylüyor, tıpkı İstanbul gibi konuşuyor, "ben merkezim, ben egemenim, ben imparatorluğum".. İstanbul bize bir de şunu söylüyor "ben kenarda, kıyıda değilim, dışarda duramam... En güzel benim!".. Bu mimariyi iyi okumak lazım, İsfahan da İstanbul gibi bir imparatorluk ama, bir egemen mimari kurmamış, İsfahan'ın mimarisi, ahlaki bir adalet, herkese dağıtılan bir huzur..

Pakistan-Hindistan şehirleri, eşyaları, bir tavus kuşu kadar süslü, rengarenk, İsfahan'ı kuran ise biçimsel bir zevk, geometrik akıl, matematiksel düşünce, yani, pergelden çıkan bir ahlak! Bu şehir, kuşları dahi kıskançlıktan birbirine düşürür. Genç kızlar nasıl havalı burada, sanki, göklerden altın yağıyor üstlerine. Her bir taşı, altın dolu küp gibi çalkalanıyor hala.. Bu şehri inşa edenler, bu taşların üçyüz-dörtyüz yıl sonra çiçeklenmeye başlayacağını, yüzlerce yıl sonra taşların bugün meyveleşeceğini iyi biliyorlardı. Sandıkta saklanmış ayvalar gibi taşlar kokusuyla ballanıyor, cıvıl cıvıl bir sevinç!

Bu nehir, bu köprüler, dünyayı dönüp dolaşıp varacağımız son mevkii gibi. Bu şehre birşeyler adamak istiyorsunuz. İsfahan'ın sahip olduğu bu hazineler bir sevgili gibi size sarılıyor, her bir taşı körpecik kızların memeleri gibi. Güzellik, en uç sınırında. Günahlarınızı, geçmişinizi unutup, sadece sevişmek istiyorsunuz. Güzellik sonsuzun kapısına dayanmış, kutsallığa dönüşmüş. İnsana derin bir zevk ve coşkun bir neşe verip rahatlatan, içimize yıldırım gibi huzur düşüren bir nehir... Küçük şeylerle mutlu olmayı alışkanlık-kültür edinmiş bizler, bolluğun, hazinelerin içine düşüp, utandık, ikramın böylesinden mahcup olduk. İsfahan'da gezinen herkesin içine tatlılık, iyilik düşüren taşlar! Dualar ve hayranlıklarımızı köküne kadar İsfahan söküp aldı bizden.

İsfahan'ın ortasından geçen nehrin, şehre girişi muhteşem, ama çıkışı, trajik, hüzünlü. Çünkü nehir denize kavuşamadan çölde kayboluyor. Şehirden çıktıktan sonra biryerlerde kendi başına kuruyup yokoluyor. Nehrin bu acıklı hikayesine çok ta şaşırmadım. İsfahan'ı öpmüş, yalamış, koklamış kim denize kavuşmak ister, bizler gibi, İsfahan'ı gören herkes, İsfahan'ı taçlandırmak, ebediyyen İsfahan'da uyumak istiyor! Hırçınlaşıp, fırtınalaşıp şehri harap etmeyen, yormayan bir nehir, itaatkar ve uysal bir nehir. Bu yüzden, ruhunu, bedenini isfahan'a adamış bu nehrin üzerine tarihin en güzel gerdanlıkları gibi köprüler kurulmuş, karşıdan karşıya... Köprüden yürüyerek karşıya geçmek, masal içinde masallardan geçmek, karşı kıyıya yürümek, eski güzellerin koynunda bir rüyaya dalar gibi bu dünyayı unutup gitmek!

İsfahan, kilometrelerce çevresinde lahana, patates, mısır tarlaları olmayan bir şehir, yani köylüsü yok, yani, dışardan gelenlerin tehdidini taşımıyor, çünkü, şehrin zenginliği soyluluğundan geliyor, usta sanatkarlar ve tüccarlarıyla nüfusunu ve dolayısıyla "şehir" kültürünü binlerce yıldır yaşatan bir şehir. Yani burada şehir her otuz yılda bir dışardan gelenlere estetik, güzellik, kültür öğretip yorulmuyor, herkes, kültürü, ahlakı, estetiği burada doğmuş dedelerinden öğreniyor! Yani şehri yaşatan, şehrin varoşlarına hayal kurarak sığınmış insanlar değil. Ve şehir dışardan gelenlerin sığınağı hiç değil. Şehrin temizliği, insanların çelebiliği ve doymuşluğu, bazen kederli bazen coşarak ama hiç şikayet ve mızmızlık etmeden, yani, hiç sönmeyecek bir eski kandilin ışığı gibi konuşuyorlar!

İsfahan, İran ülkesinin tam ortasında, şehrin nüfusu 92 sayımı 1.159, toplam

Devamı 15. Sayfada

Akşam Ailesi

ramize.erer@ileman.com.tr

RAMİZE ERER

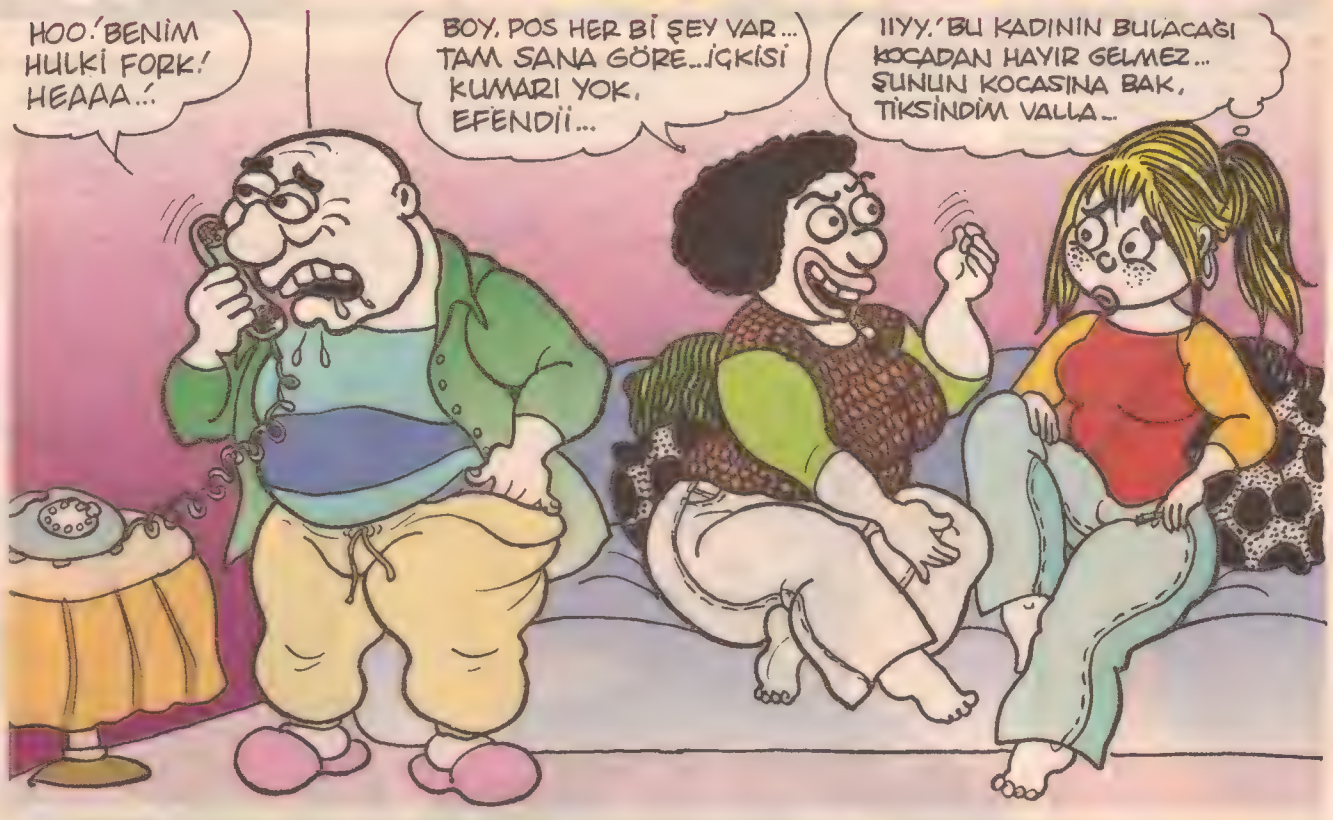

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● TANRILAR ÇILDIRMIŞ OLMALI...

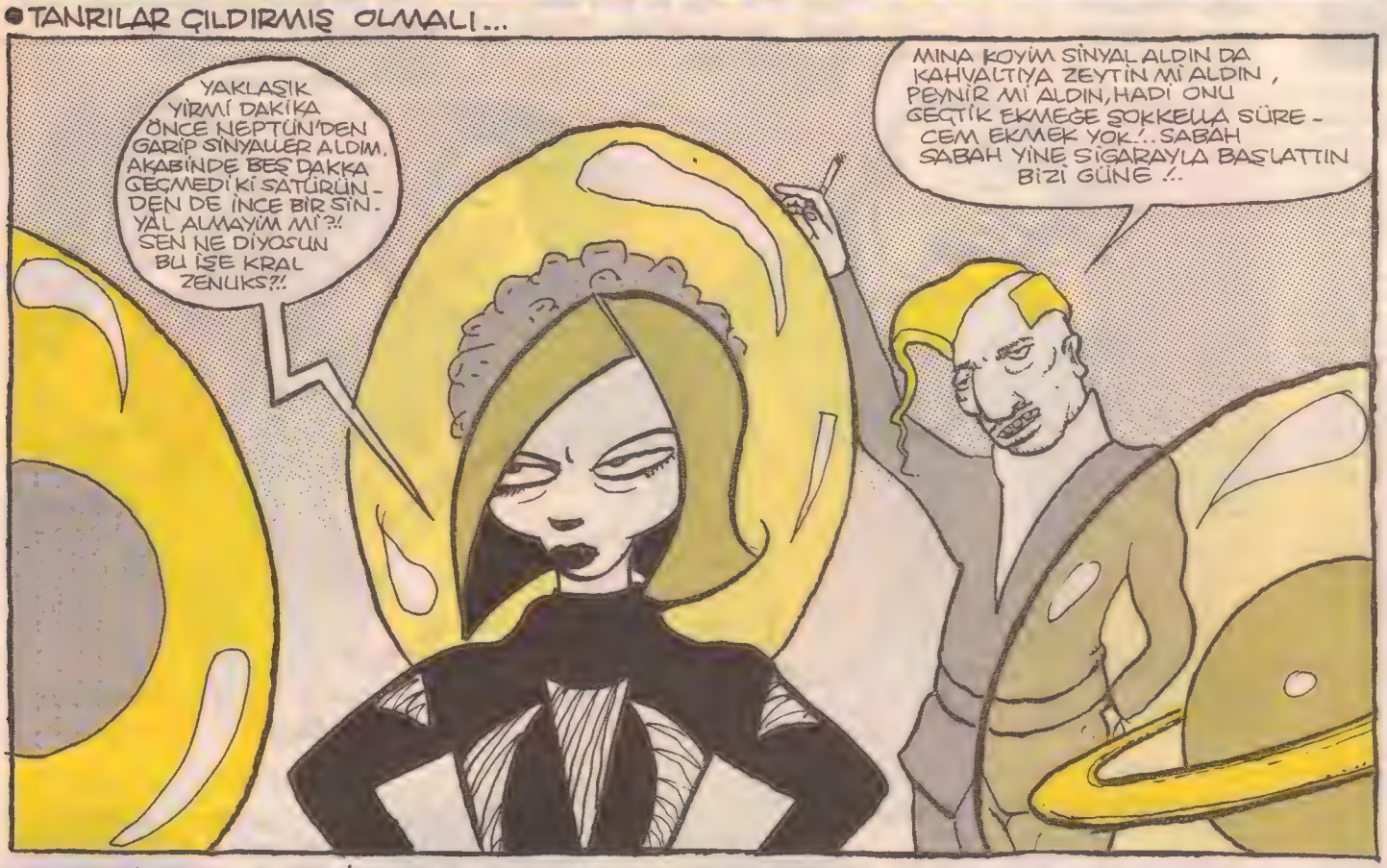

● FELSEFE TAŞI KAYA ile VOLKAN

● TABİATIN UNSURU MUHTEŞEM BEY (Serüven No:4 ve 5)

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·İ·D·A·N

'Dostun böylesine isyan ederim', diye sürüp gidiyodu şarkı. Sözler müthiş değildi ama, melodi ve yorumdan etkilenmiştim. Bağıra çağıra söylenen şarkılar, sarsıcı oluyo genelde. Tabii bunu yapabilmek için güçlü bir ses lazım. O sesle söylenince de, bağırıp çağırılıyomuş gibi görünmüyo zaten; içten gelen bi tür çığlık duyuluyo, düzeyli bir feryat.. Pazarın, hurda eşyalar satılan arka kısmında gezinirken işitmiştim şarkıyı. Sonra diğer kısımda, bir ön bölümde, "kaset bi milyon lira" yazan küçük bi tezgaha yanaştım. Sordum adama. "Bülent Ersoy var mı?" dedim. Kutulardaki bi kaç kaseti işaret etti. Kasetlerin, kağıtlarını okuyup incelerken zorlanmaktaydım. Gözümün önünde, oraya buraya hareketlenen bir çift el ve kol daha vardı. Tezgahın diğer müşterisi olan, bir adem baba. Uzun bi pardesü giyinmiş; sağa sola süratle dönerken etekleri uçuşuyo. Saç sakal fora. Ve acayip bi rahatlığı var; benim de bi müşteri olduğumu pek düşünmüyor, abanıyor üzerime. Bi ara, baktığım Bülent Ersoylar, yağlı kolunun altında kaldı. Kolunu kaldırmasını bekledim. Müslüm Gürsesin bi albümü arıyor; satıcı homurdandı bezgin bi sesle, "o dil mi işte. Gösterdim ya az önce sana?" Beğenmedi onu da, çekildi geri. Ben de beğenmemiştim baktığım kasetleri. "Şu çalan şarkı," dedim satıcıya, "onu istiyorum, ondan var mı?. Arka tarafa gitti adam; dinlemesi için arkadaşına ödünç verdiği kaseti getirdi. Temizdi bant. Bi milyon lirayı uzattım, diğer kısımlara yürüdüm.

Daha acil şeyler vardı aslında. Fekat ilk önce, böyle eğlencelik işleri halledivo insan. Bulaşık süngeri, faraş, gömlek gibi ihtiyaçları satın almak angarya geliyor! Cebimden, listeyi çıkardım. Kargacık burgacık harflerle yazmışım onu da. Okuyabiliyorum ama: Eşofman (evdeki paçavraya döndü artık), bi çift terlik, film, faraş, iç çamaşırı. Şindilik en önemlileri bunlar.. Az önce güzel eşofmanlar görmüş, başka yerden de fiyat almak için hemen pazarlık yapmamıştım. Tekrar yürüdüm o tezgaha. Sonradan gidince, sorun da çıkabiliyo bazen. Ama öyle bi tipe benzemiyodu satıcı; gözlerinden, seni kazıklıycam diyen ışınlar saçmıyordu!. Bu kez alıcı olduğumdan, rahat rahat inceledim eşofmanları. Adidas filan yazıyodu paçalarında. Biliyorum, sahteydi elbet, umrumda da değildi. Fena görünmüyodu çünkü kumaşları. Yakacaktım nerdeyse, sigaramı ağzıma koydum. İki elimle üzerime uzatarak, boyunu kontrol ettim. Diz kısımlarında cep filan, ve başka fermuarlı ıvır zıvırları, ilginç özellikleri vardı. On milyon istiyodu. İlk pazarlık girişimi olarak, etkileyici bi cümle kuramadığım halde (son ne olur?), sekize bıraktı hemen. Sonra öbürü, yeşil olan eşofman ilgimi çekti. Tipi farklıydı. Kendime bi kıyak yapayım, ve iki tane alayım diye düşündüm! Kış geliyodu hem. Bi tanesi kirlenince de ötekini giyerim. "İkisi kaça olur?" diye sordum. Düşündü adam. "Onbeş olur," dedim, "onbeş veriyim?" Düşündü biraz daha. Ve kabul etti. Üzerindeki bazı iplikleri filan aldım, poşete koyduk. Acayip kârlı hissediyodum kendimi; güzel eşofmanlardı. Fena para da vermemiştim. Alan razı, veren razı. Faraşçıya yürüdüm..

Faraşçı diye bişiy yok tabii. Ne alırsan beş yüz bin lira diye bi tezgah var, orda faraş da bulunuyor.. Kolay, basit bi alışveriş olacağını düşünüyodum. Fekat, diğer bi seçenek olarak sunulan şeffaf faraşlar, uzun bi müddet durakSamama neden oldu. Harbiden şeffaflardı, çocuk oyuncağı gibi görünüyolardı, lolilop gibi eğlenceli renkleri vardı! İçimdeki şeytanla mücadele ettim orada. 'Hayır' dedim, balkondaki kuş pisliklerini, ekmek kırıntılarını ve sigara izmaritlerini toplıycaksın alt tarafı. Şeffaf bi faraşa gerek yok. Ama, çok güzeller dedim. Bütün güzelliklere sahip olamazsın diye yanıtladım sonra. Üstelik o şeffaflık, fiyatı iki katına çıkartıyo.. Peki dedim, sarı renkli normal bi faraş seçtim. Geniş tezgâhın arkasındaki adam, uzun bir sırığın ucuna bağladığı balık kepçesini uzattı. İçine beşyüz bin lira koydum kepçenin, ve oradan ayrıldım.

Terlikte, bi sorun çıkmamıştı. En az keyifli olan da terlik alışverişiydi hep. Çünkü kaliteli bi terlikten umudumu kesmiştim, hiçbirisi dayanmıyodu! Dörde beşe, neyse verip alıyor, kenarlarından pörtleyeceği anı bekliyodum. Yani yılda üç kez filan, sıkıcı bi terlik alışverişi gerçekleşir. Ve biraz da, kış için gerekliydi bu sefer. Balkonda, banyoda filan çıplak ayakla yürümek iyi bişey değil.. Altı milyon dedi, beşe indirebildim terliği. Sonra iç çamaşırı tezgâhlarına yürüdüm.. Değişik şeyler gelmişti: Kaplan, zebra desenli kilotlar filan. Pazar şeytanıyla, orada da gereksiz bi mücaleye girdim. Kaplan desenlisinden al dedi! Özel bi günde giyermişim. Saçmalama, don dondur dedim, bunun özeli mi olurmuş; temiz olsun yeter. 'Çok bencilsin' dedi şeytan, karşında kadınlar giydiğinde öyle düşünmüyosun ama, fırfırlı kilotlar filan hoşuna gidiyor?' Onu susturmak için, evde var bi tane dedim, duruyo küçük sepette, özel bi günde onu giyerim.. Şu özel gün saçmalığında biraz haklıydı şeytan. Bazı şeyleri, çeyiz düzer gibi hazırlıyor, erkekler bile. Mesela, pek beğenmediğin bir film satın alıyorsun, ama dursun bi köşede diyorsun. Dursun, başka birisi beğenir belki. Bi tanıdık gelir, yeni tanıştığım birisi filan, onunla izlerim oturup. Sahip olmak, elde etmek arzusunu körükleyen bir durumdu bu aynı zamanda. Video film, kaset gibi konularda özellikle. İzlemekle yetinmemek, hepsine sahip olmak; koca bi arşiv kurma hevesi, dev bi koleksiyon oluşturma telaşı!. 'Alien', öyle sayılırdı aslında. Arşivlik tanımlamasını hak eden filmden biriydi.. Dere tarafındaki, porno ve çerçöp tezgahları arasında gezindim biraz. Pornom vardı evde, ihtiyacım yoktu şu an. Bir ıvır zıvır tezgahına düşmüş eski fotoğraflara göz attım: Birbirlerine sarılmış iki sevgili.. japonyadalar.. Filmciye yürüdüm sonra.

Alien'i daha önceden almıştım. Fekat içinden 'Aliens' çıkmıştı, değiştirecektim. Yarım saat bunu izah etmekle uğraştım. "Elyın işte?" dedi adam. "Hayır," dedim, "bu 'Elyıns'. Elyın 2 yani.." "İki yazmıyor ama üzerinde," dedi. "Gerek yok ki," dedim. Elyın, tekil bişey: 'Yaratık'. İkincisinde, ingilizce çoğul eki var; Elyıns, 'Yaratıklar' oluyo yani!" Kalabalıktı pazar, uğultular vardı etrafta. Tezgahın ardından, zar zor duyuruyodum sesimi öte tarafa. Sonunda anladı ve kolileri karıştırdı.. Asıl Elyın'ı alıp uzaklaşırken, alışveriş listemi kontrol ettim. Başka bişey yok gibiydi. Varsa bile, boşver dedim. Yorulmuştum.

Bir an önce eve gitmeyi, yeni eşofmanımı ve terliğimi giymeyi hayâl ediyodum. Poşetten Bülentersoyu çıkardım, yürürken şarkılara göz attım. Kargo şirketinde çalışırken dinlemiştim ilk. Şarkıların oradan da anıları var heralde: Geceler, isyan ederim, hiçbirşeyde gözüm yok.. Damardan, ruh sarsıcı melodiler. Bağırarak şarkı söyleyebilen çok az güçlü sesten biri üstelik. Bi de Tom Veyts var. O da bağırarak, hattâ samiimi bi şekilde böğürerek söylüyor.. Pazarın çıkışında, çingeneler toplanmıştı yine. Onlar ıvır zıvır tezgahlarını açamamışlar daha; zabıtalar kol geziyor etrafta. Döküntü kamyonetlerinin içinde oturuyor, arkasında uyukluyolar.. Bi çingene çocuğu. Paten bulmuş bi yerden. Çift değil, tek bir paten. Kaymaya çalışıyo, boş otoparkın asfaltı üzerinde. Arkasından koşturan, ufacık, çıplak ayaklı bi velet daha var. Kardeşi heralde. Gülerek, salya sümük içinde, abisini takip ediyo. İyi kayamıyo abisi, öğrenmeye çalışıyor henüz.. O iğrenç beko reklamının bulunduğu, maç günü karaborsa bilet satılan siyah duvarın önünden geçip, caddeye vardım.. Dayanamiyciim. Çıkarıp şurda giysem eşofmanı ne olur; ve yeni terliğimle yürüsem eve?. Faraşı çıkardım; faraşa dokundum, önümdeki körüklü belediye otobüsü geçene dek..

13. Sayfadan Devam

vilayet (eyalet) nüfusu 3,770. Halk, bin yıldır sanatı seven bir müze-şehir içinde yaşıyor. İsfahan mimarisinin şekillendiği yıl, 1601'li yıllar. Safavi hükümdarı Şah Abbas dönemi. Aynı dönem bizde Celali isyanları. Şah Abbas, bizim Celalileri yanına alıp bizi defalarca arkadan dürtüklemeye çalıştı. Hep sormuşumdur, Osmanlı Viyana kapılarında ama arkadan sürekli saldırılar, İranlılar'a hayıflanmışım, bu Türk hükümdarına kızmışımdır. Şimdi, Abbas'ın sarayında büyükçe minyatürler, görüyorum ki, İran'a da arkadan aynı yıllarda Özbekler, Afganlar saldırmış, biraz daha geriye gidersek muhtemeldir ki, Özbek ve Afganlar'ı da arkadan Moğollar dürtüklemiştir. Şah Abbas adına kervansaraydan yapılmış ünlü otelin adı: Abbas Oteli. Yabancı turizm acentaları dünyanın birkaç güzel otelinden biri olarak yazıyor. Bana göre en güzeli, çünkü, otel, bir-iki katlı, geniş alana yayılmış, yani asansörsüz, o güzel dedikleri gökdelenlerle hiç ilişkisi yok. Otele, fazladan tek taş koyulmamış gibi.. Bir dekorasyon mucizesi. İsfahan'a hayran kalıp yerleşen bir Fransız mimar, İsfahan'ın herşeyi olmuş, bugün mezarı burda, saygıyla anıyorlar. Bu Fransız mimar ünlü İsfahanlı usta sanatkarları başına toplayıp oteli, yani, bu mucizeyi yarattı. Bu otel, yani, "restorasyon" bizim mimarlar tarafından mutlaka yerinden görülmeli. Otel, fazlasıyla lüks. Süslemeleri, yemekleri, düzeni, herşeyiyle birinci sınıf. Bir İranlı vatandaş için bu otelde bir gece kalmak, işte en büyük rüyaları. Bizim için de böyle oldu. Bu otel, bugün İran'ın yerli harikaları arasında.

İsfahan tüccarlarıyla meşhur, bizim Kayserililer'e benzetiyorlar, bugün İran sanayiinde yerleri büyük, neden bu şehre gelişigüzel tek bir yapı yapıp turizm parsasını toplamak istemediler, çünkü, İsfahan'ı göz bebekleri gibi seviyorlar! İşte Abbas oteli. Bu kervansaraydan yapılma otelin güzelliğini sayfalarca anlatsam. Türk kültürü üzerine çalışan aydınlar, sanatçılar, bu otelden habersiz. Çünkü, Safavi mimarisi anlaşılmadan Selçuklu'yla Osmanlı arası boş kalıyor, bu ortayeri Safaviler tamamlıyor, ne Selçuklu kadar sade, ne Osmanlı kadar süslü.

Doğduğumuz günden beri Türkiye'de aleviler dilinden düşürmez bu türküleri: "Şah"a gidelim gönül... kalk şaha gidelim.." gibi. İşte bu şah, İsfahan'da. Beş yüz - altı yüz yıl önce Şah'a gitmek isteyen aleviler bugün bu büyük Türk hükümdarının sarayına neden gitmez? Şah'ın bu saraylarını, kervansaraylarını bugün alevilerin gidip görmesini çok istiyorum. Gidin, şahınızı görün. Atalarınızın, dedelerinizin neden İstanbul'a isyan ettiğini, şah, şah, diye kafayı yediğini, şahlardan bugün geriye kalmış bu muhteşem eserleri görünce iyice anlıyor, insan.

Şah Abbas'ın sarayı, ya da ismini unuttuğum bir saray içinde. Bir oda düşünün, dört köşe. Köşelerinden birine gidip fısıldayın sessizce. Sesiniz, karşı köşeye gidiyor. Odanın başka hiçbir yerinden duyulmuyor fısıltılarınız. Bir küçük fısıltının gizlice karşı köşeden duyulması inanılmaz. Ses, cep telefonu gibi, ya da ses, bir su kanalı gibi bir köşeden karşı köşeye giden gizli bir esrarengiz düzenek. Büyü dediğimiz bu olmalı. Sesin matematiği, fiziği karşısında apışıp kaldık. Mimarinin duvarları nasıl oluyor da sesi bir yerden başka yere, köşeler, kıvrımlar vasıtasıyla gönderiliyor. Şöyle bir hikaye uyduralım anlamak için. Şah'a, bir ziyaretçi gelmiş. Kulağına fısıldıyorsunuz karşı köşede, o da sizin kulağınıza, derdini, kendini anlatıyor mırıltılarla. Ziyaretçi kulağa fısıldanan bu sözlerin karşı köşede Şah tarafından dinlendiğinden habersiz, biraz sonra Şah'ın huzuruna çıkınca, Şah'ın kendisi hakkında birçok bilgiyi önceden bilmiş olması karşısında, hayrete, paniğe, yani ne desem, secdeye kapanıyordur, herhalde. Hani, uygarlık biraz daha yol almış olsaydı, nerdeyse bu fısıltıları şehrin bir ucundan bir ucuna gönderecek esrarengiz bir düzeneği icad edeceklermiş, gibi geliyor insana. Kısık, alçak sesle bir konuşma karşı köşeye nasıl gidiyor? İşte doğu uygarlığının büyülü sarhoşluğu! Bir büyük heyecan dalgasıyla titredik, şaşkınlıktan sanki bayılacak gibi olduk!

İki haftadır İran hakkında gözlem, yorum, tahlil, bir yığın teknik bilgi, bitsin istiyorum, çünkü nasıl sabırsızım. Sanatların en mükemmeli o büyük meydana sizinle birlikte çıkmak için tık nefes heyecanlıyım. İsfahan Meydanı! Adı: Nakşi Cihan. Bir dönem Abbas meydanı, şah meydanı demişler, devrimden sonra İmam meydanı. Nakşi Cihan, çiçek yığını taşlar. Rehber, Çin ve Meksika'dan sonra dünyanın en büyük meydanı, dedi. Meydanın eni yüz altmış beş metre, boyu beş yüz on metre, kemerli-sütunlu dükkanlarla çevrili. Meydanın şöhretini engelleyen, modern dünyaya bir itirazı var, çünkü fotoğraf vermiyor, fotojenik değil. Nerden fotoğraf çekerseniz çekin güzelliğini-şaşaasını makinelere vermiyor. İçine girince yakanıza yapışıyor bu uzak ve mükemmel şehir! Her dünyalı gibi meydana girer girmez çığlıklar atmışım, hayatımda görüp göreceğim en güzel mekan, demişim. Kendimden geçmiş, "kalbim, sen karışma bu işe", "bu aşk, döndürür seni bir leşe" deyip şairane bir hesaplaşmaya girmişim. Doğuyu büyük bir türbe ve uzun bir tabuta benzetenler, şimdi bu meydandan utanmazlar mı? Kalabalık içinde titreyerek, bildiğim ne varsa tükenip, eriyip gittim. Sara nöbeti gibi, hummalı bir hayranlık. Mutluluktan ölçülerimi kaybettim, içimden habire havai fişekleri gibi sinirlerim sevinç şimşekleri. Allah'ım, bu ne güzel diyar. Meydanın içine giren her insan evladı, kendinden geçme hali yaşıyor, coşkudan kudurmuşcasına atlar gibi parlıyor. Mimarinin gücü, kudreti tam bir sarhoşluk. Büyüsü, güzelliği sihirbaz bir matematikçi. Rehber, meydanın en-boy ölçülerini tekrar tekrar hatırlattı, şaşırmayın, bu "altın oran"dır, her insanda derin hayranlık oluşturur. Bu bir taş.. ama nasıl bir mimari? Geçmişin debdebesi, şahları, şairleri hepsiyle birlikte içine giriyorsun. Şu bizim Türk atalarımız, şu Ermeni ustalar, şu usta sanatkarlar, adlarını, şöhretlerini duymuştuk, ama burda, ne yapmışlar böyle! Mükemmel bir yaşama sevincini taşlara ince ince iğneyle dokumuşlar. Aynen öyle, cihanı nakşetmişler. Hangi köşesini anlatayım, hangi dükkanını, hangi kubbesi, hangi işlemesi, hangi süsünü. Bu büyülü sarhoşluk gerçeklerin ötesine geçmiş. Bu dünyada değil. Başka bir dünyayı mimar etmişler. Buldum diyorsunuz, sonunda, hayatım burda bitsin, ömrüm boyu beni kovalayan ruhum, bu meydanda artık kasap gibi bedenimi doğrasın. Nakşi Cihan'ın kubbeleri altında afyonlu bir dumana gizlenmiş gibi sütunlar! Eskiler, gölgeler, hayaletler, mezarlıklara gizlenip sinmemiş. İşte burada dahice bir gerçeklik ve canlılık. Tarih sanki ebediyyen taçlanıp şekillenmiş. O eski usta sanatkarlar hipnoza sokuyor sizi. Hepinizin gözlerinde hayallerle akın ediyor geçmiş.. Tarih işte canlı canlı konuşuyor, heyecandan titriyor, diz üstü düşüyorsun. Hayat burda, bitmeyen, günboyu tören... Nakşı Cihan'da ateşli dudakları taşların. Hangi gecelerden gelmiş, hangi yatakların aşklarıdır bu taşlar, hangisine sarılsam. İsfahan'ın ortasına taşlardan çelenk gibi kurulmuş. Sanatın, ahlakın, bilginin, matematiğin ebedi zaferi. Böyle bir yerde söylemeli insan hayata dair son sözünü.

Yüzyıldır aydınlarımız Paris'e koşmuş, o çelikten eyfelin önünde özentiyle poz vermiş, üstelik halkları sefaletle boğuşurken, gayesiz bir şekilde, şerefsizce, kendilerini aşağılayan insanlara koşmuşlar! Yüzyıldır milli eğitim, okullar, öğretmenler, öğretmez çocuklara bu Türk'ün yurdunu, göstermezler tarihin bu hazine şehrini! Ne annem, babam, ne öğretmenim, ne aydınlarım, ne okuduğum kitaplar. Kimsecikler öğretmedi bana bu uzak şehri! Sanki Türkler, binlerce şaşaalı şehrin sefahatına düşmüş, müsriflikten bu taşları soylu şehri, sümük gibi burnundan düşürmüş. Bir düşünce sarhoşluğu içinde, bir kaşif gibi, deşe deşe ruhumu, kara kaşlı anamın izini süre süre... Sanki içime Allah'tan bir ilham düştü, yoksa bu şehir tevafuktan mi önüme düştü. Kendimle bir meczup gibi böyle konuşa konuşa, İsfahan sokaklarında sordum, bu taşların ağzına bu tadı kimler sürdü?. Taşlar şarkılar söyledi, konuştu, ben, aşka geldim, aşka.. Ne olur kalbim, sen bu işe karışma, bu aşk, çok başka. Sürünsem taşların kalçalarına gizlice... Kelebek simi gibi tozları üstüme bulaşsa.. Alıp tozlarını gizlice taşısam halkıma. Utanıyor, korkuyorum, günah olur. Bu şehrin nikahı üstümden düşeli kaçyüzyıl oldu. Belki de kan çekti, kanım tutuştu, belki de etimin içinde kemiklerimi mıknatıs gibi çekti! Bu kum sarısı, bu altın sarısı taşlar, şimdi bir kuyu kadar derin, boş, içime düştü. Kılıç kadar ince, keskin, parlak taşlar, kıyım kıyım ruhumu biçti. Burada taşlar, ipek kumaş gibi biçildi. İçine kaş, göz, boy, endam, hazzı böyle böyle keşfetti, dudakları tatla pişti, sanki tarih memleşti. İşte hala, kaç yüz yıl, tek tozunu dökmeden simler gibi ışıldıyor, o muhteşem altından atlıların nalları burada hala cihanın sırrını emiyor. Bilmezdim Türk atlılarının bu kadar temiz sütü olduğunu, o uzun ince çelik kılıçların kayadan taşları ipek kumaşlar gibi biçip biçip diktiğini... Bu, kum sarısı debdebe, ne kadar alçakgönüllü. Sanki Yunuslar'ın da babaları çöl kumuna oturup okuyup okuyup dualarla kumlardan bu taşları dokumuş. Bu ahlak ustası mimarlar, bu aşkın ilhamını nerden almış, bu şahlar bu sonsuz saltanatın balını kimden çalmış. Bu taşların üstünde genç kızlar ne güzel sefa sürüyor, kara sürmeli kızlar, bu aşkları daha nice geceler yaşamış. Nasıl bir akıl-matematik denklemi, bir derviş hırkası kadar basit, yalın ve bir efe cepkeni kadar süs, içiçe.. Sanki kopuk kopuk hayaller gibi asırlar, ipek halılar üstünde şekil şekil birbirine bağlanmış, burada halılar değil, taşlar zevkle uçuyor. O halıda bir ilmik, tek düğüm eksik kaldığını bilsem, o bir ilmiği atmak için bu şehre kellemi keser bırakırım. Ama bitmiş, tamamlanmış bu halı. Bana da bir köle gibi hayranlık kalmış, ağzımın suyu aka aka kendimi kaybetmişim.

"Daha görülecek çok yer var" deyip itikledi beni arkadan, kafile, "daha mı yerler var", "erişilecek son yer" demişim. İşte Nakşi Cihan! Nakşi Cihan haykıracak gücümü iliklerimden emip aldı. Silik bir gölge gibi meydanda kaldım. Siz gidin gezin, dedim. Şehrin diğer yanlarını, gerdanı, baldırı, memesi, bacağı, incecik ayaklarını. Ben burada, kaşına gözüne incecik kömürden bir sürme gibi yapışıp kalmışım. Bu aşkı bana öğreten kara kaşlı kadınlarına hayran kalmışım. Sanmam, keskin görüşle, hayal gücümle, bulabileyim o kaşlarından tutuşan kadınlarını. Baksana, zangır zangır titriyor işveyle taşları. Taşların içine elektrik akımı gibi sızmış genç kadınları! Taşlar gencecik kızların eti gibi... Çılgın bir meczup gibi, gölgeli kemerlerinin tenhalarında o uzak bakışlı kızları arıyorum. Taşların her kıvrımında beni tanıyan eski bir şarkı arıyorum.

Çok eski bir dükkanın önünde. Yaşlı, dilenci bir kadın. Elinde bakır sahan. Bağdaş kurmuş yere. Çorbasını kaşık kaşık içiyor. Nasıl, tepeden bakmışım ona aşık aşık. Kaşları alnında hangi acı yakarışla yılanlaşmış. Başını kaldırıp simsiyah örtüsünden, sanki, kara, küflü bir tabutun tahtaları arasından. Gözleri sevimlilikle süzdü beni. O süzüşü, bir erkek gibi sanki yeniden büyüttü beni. Merhametle uzattı sahanda çorbasını. Örtüsünün altından görüldü, ışık gibi döküldü, dişi kadın bileği kemikleri. Bu ne güzel iyilik. Bense kadının sürmesine dalmışım. Neden sonra, keşke, meczup gibi otursaydım o yaşlı kadının yanıbaşına dedim. O siyah örtüler içinde belki başka annelerin memelerini bulurdum, bu yaşlı kadının memeleri de şimdi bakır sahan gibidir, doğunun bu güzel çorbası ordan ne güzel içilir, dedim. Keşke, o bakır sahanda çorbaya bir kaşık da ben çalsaydım, bu aç ruhumla, dedim. Yine de ulaşamam, ruhları sanatkar, şehirli, bu ahlak kadınlarının sırrına. Dönüp dönüp geriye bir daha baktım sürmeli gözuçlarına. Yaşlı, ihtiyar değil, düpedüz arzulu bir itiraf bu bakış, sanki dişi bir kartalın, bakışı dedim. Bir dilenci, yaşlı hiç değil, bildiğimiz o kara kaşların bakışı, dedim. Kırık bir cam kadeh gibi kanattı bakışları. Kılıcın terlemesi gibi gözleri. Kılıçtan damla damla terin süzülüp düşmesi gibi. Keskin inancından sıyrılıp işveyle buğulanmış efsane bakışları. Yaşlı kadının bakışları gözyaşının acılı hazlı buğusuyla örtüldü. Bu aşk şehri İsfahan orda, bir ipek yorgan gibi üstüme düştü!..

İran'ın zenginliği petrol diyen yanılır. Bu türbeler, manevi yakıtın istasyonları gibi. Yağlı, siyah, zifir benzin gibi, taşlardan tüten bu kara tütsü. Siyah su lalesi gibi genç kızların terli yas giyisisi. Bir beşik gibi köprüler nehri sallıyor, fısıltılarla kulağını öpüyor, şarkılarla uyutuyor. Taşların tozu gibi ufalıp ufalıp altın tozu gibi uçuvermişim. Bir sandık gibi kitli asırların içine girmişim. Tarihin rüzgarlarına adımlarım kapılıp gitmiş, ertesi gün başka bir sandıkta uyanmışım. Sesler duydum Nakşi Cihan kubbelerinden, derinden. Biliyordum çağıracaktı beni İsfahan siyah bir şalın altından, dişi memelerine muska gibi yazılmış o eski masallardan! Bu nasıl yer Allah'ım her taşını dişlemek geçiyor içimden, bu nasıl yer Allah'ım düşündüğüm çağ başka, uyandığım çağ başka. Taşlar günboyu güneşle sevişmekten terlemiş. Mahrem kara örtüleri havlu diye alıp kurulanmış. Şalın üstünde kurumuş koyu kızıl pıhtılaşmış kan renginde desenler, gül şeklinde. Binbir çeşit öpücük, dudaklarım susuzlukla yırtıldı, seviştiğim taşların etli etli teninden müzikler döküldü. Geceleyin ne güzel genç kızları, yasla zehirli sanki dudakları. Titrek keman teli gibi incecik kırmızı dudakları. İsfahan'da kadınlar karanlıkta periler gibi, hangi kubbenin altından çıkacak, hangi saraya koşacak, hala bir sır gibi.

Köprüler üstünde uçuşuyor ışıklar, saçılmış mısır taneleri gibi. Türbeler-kubbeler altında uğultulu yas kalabalığı, bitmeyecek bir zelzele gibi kederle sallıyor beni. Hala o eski yaralara gözyaşı dökülüyor. Geçmişin öçten kanı örtülerine o kurumaz kinle yapışıyor..

Ne olur İsfahan, bu siyahı kokunu İstanbul'a taşısam, eskisi gibi yeniden İstanbul'un selvili gecelerini İsfahan'a bağlasam. Ama İsfahan'ın gözleri dalgın, geçmişin aşk gecelerinde hayali kalmış gibi. Kabuğunu hırsla patlatan kestane gibi sevinçle kızarmış yüzleri. Dünyada mutlu şehir var mı bilmem ama hala mutlu şehir müslüman İsfahan! Siyah kabuklu incirler gibi balını usulca asırlara saçarak yayılmış. Ateş meyvesi gibi. Sızarak balı sanatların en soylusu firuze kubbelerine yayılmış. Bu şehirde sanat, uğraş-merak-heyecan-hırs değil artık, bu şehirde sanat öğle uykusu, günboyu bebeklerin şekerleme odası gibi. Taşlar yumuşacık yastıklar, saraylar çocuklar gibi neşeli artık. Bu ne sarsıcı aşk Allah'ım, aynı tanbur, aynı ud, Kahire'de, Halep'de, Bağdat'ta, hem İstanbul hem İsfahan'da aynı gece içinde, aynı makamda çalınır. İşte böyle hayallere dalarak tek tek çaldım kapılarını... Geceleri usulca şarkılarını okumuş, geceleri gülmüş o eski kandiller hangi evlerde yanıyor hala. Yoksa bu sarı kandil doğunun kalbinden, taşların ruhundan mı fışkırmış?

Ve neden sonra, kükredi gökler. Düştü küpler, fermanlar okundu, davullar çalındı, o eski süslü soylu subaylar önüme düştü. Anlatmaktan, yazmaktan, bu boş gayretten vazgeç, dedi. Utandı kalbim, ayaklarımın dibine bir çürük elma gibi düştü. Dişlemekten ağzımda diş kalmamış. Isıracak yeri kalmamış bu hikayenin nesini getireyim size... Bağışlayın bu yoksul çocuğun sınırı aşmış coşkunluğunu, birkaç gün seyretti işte, atalarının sevistiği yerleri! Gördüm işte İsfahan'ı gördüm... Artık yaşadıkça alnımda pırıl pırıl bir zafer halesi. Bir tören elbisesi gibi giy bu kutsal güzel şehri! Artık gururlusun! Kaldır başını bir kahraman gibi dön memleketine! Nallarını parlattığın yeter, çıldırmış atalarının atlıları gibi hadi yeniden saldır Anadolu'ya! Gördün işte gördün... Sönmemiş hala bu mumlar!. Bu mum gibi ışıldayan taşlar, hala kibar ve asi insanlar yetiştiriyor doğunun kalbinde! Hala Tanrı'dan korkuyor, kötülüklerden uzak duruyor, doğunun kalbi!... İşte doğunun anayasası, doğunun adaleti, durmadan çarpan bir kalp gibi huzurla İsfahan'da şeftali eti kadar yumuşak taşlarına yazıyor!...

nihatg@leman.com.tr

9. Sayfadan Devam

CEZMİ ERSÖZ

şünmenin bile budalalık olduğunu düşünüyorum, ama yine de bu umuttan hiç vazgeçemiyorum... Yine de yazmayı sürdürüyorum... Belki o boşluk kapanır, diye hep **Selen**'e benzeyen, dahası onu andıran kadınlara aşık oluyorum... Ama olmuyor... Açılan boşluk bir türlü kapanmıyor, kapanmadığı gibi biraz daha büyüyor... Bu yüzden başladığım hiçbir işi sona dek götüremiyorum. Çok istediğim halde hiçbir ilişkim uzun sürmüyor... Sanki bilerek, isteyerek yakaladığım fırsatları kaçırıyorum. Ayaklanma kadar gelen mutlulukları tepiyor, arkama bakmadan oradan çekip gidiyorum... Durmadan kendime çelme takıyor, kazanmaktan çok kaybetmeyi seviyorum... Çünkü her kaybediş, her kaçırdığım fırsat beni o boşluğa geri çekiyor... Çünkü o yıllardan biliyorum, her mutluluk bir gün elbet bitiyor, her aşk er geç solup tükeniyor... Sevdanın o küçük kayığı hayatın o acımasız dalgalarına kapılıp, ardından kayalara çarpıp parçalanıyor. Geriye o çok eski, o çok büyük boşluk kalıyor... Artık bir sevincin, bir mutluluğun, bir aşkın sürmesinden çok onların çabucak olup bitmesine üzülmeyi, onlar için yanmayı seviyor olduğumu hissediyorum... Yanmanın bir şeyin sürmesinden daha anlamlı olduğunu düşünüyorum. Neye başlarsam, kaybederek başlıyorum...

Bir süre böyle geçti... Bazen annem evde bir şeyler olduğunda koyardı beslenme çantama, bazen de, **git arkadaşların versin**, derdi. Ama artık hiç kimse o çantanın bir daha hiç dolmayacağını benim kadar iyi bilemezdi... Öğretmen yine arkadaşlarımı garip bir hazla uyarır, onlar da hep olduğu gibi yemediklerini ya da fazladan getirdiklerini benimle paylaşırlardı... Artık bunu eskisi kadar gurur sorunu yapmıyordum bile... Benim hayatım böyle diyordum... Bu büyük boşluk yüzünden hayattan çok şey beklememeyi o günlerde öğrenmiştim... Artık benim için anlamlı ne varsa o boşluğun içindeydi çünkü...

Bugün hayatı anlamak için, tıpkı yazmaktan vazgeçtiğim zamanlarda olduğu gibi başımı bir suyun içine sokuyor, tam boğulacağım sırada başımı yukarıya kaldırıyor, derin bir nefes alıyor ve o nefesi aldığım anda yaşadığımı ve hayatımı anladığımı hissediyorum...

İşte tam bu boğulacağım anda başımı kaldırıp derin bir nefes almak gibidir benim için yazmak... O boşluğu başım suyun içindeyken bir kez daha görür, kimsesiz kalmış ve hep kalacak olan sevgimin kanında boğulmamak için yana yakıla yazmaya koyulurum...

Çünkü o nefes alış sırasında o boşluğu yazamazsam ölüp gideceğimi hissederim... Çünkü sonsuz sandığım bir şeyi yitirmenin tek teselisi yazmaktır benim için... O teselliyi ararken ayrı düşerim herkesten...

İşte bu yüzden bu dünyaya aitmişim gibi hissedemem kendimi... Herkesin kendisine bir düzen kurmak gibi bir kaygısı varken, benim ömrüm başımı suya sokmak, tam boğulacağım anda

başımı kaldırıp nefes almak ve o boşluğu doldurabilmek için adeta bir ölüm kalım savaşı gibi yazmakla geçer...

Bu yüzden ben geleceği, ilerde neler yapacağımı, ne olacağımı düşünemem bile... Buna hakkım olmadığımı düşünürüm...

Hep o boğulma duygusu, son anda başımı kaldırıp derin bir nefes alış ve tekrar başımı o suya sokuş gibidir benim hayatım...

Yine o yıllardı... Açık bir yara gibi yaşadığım çocukluk yılları... **Selen** okuldan gideli neredeyse bir yıl olmuştu... Bir üst sınıfa geçmiştik... O yıl okul idaresi mavi önlüğe geçme kararı almıştı... Birkaç gün içinde okula mavi önlükle gelmemiz gerekiyordu... Evdekilere okul idaresinin bu kararını söylememiştim. Söylesem alırlar mıydı bilmiyorum... Mavi önlük yaptıramayacak olan birkaç yoksul öğrenci isimlerini idareye yazdırmıştı. Böyle bir şey yapmak aklımın ucundan bile geçmemişti... Çünkü görünüşte yoksul bir aile değildi benim ailem... Varlık içinde yokluk yaşıyorduk, anlatması uzun sürer...

Herkesin mavi önlükle gelmesi gereken o Pazartesi günü İstiklal Marşı okunup bayrak töreni yapıldıktan sonra okul müdürü yüksek bir kürsüye çıkmış mavi önlüğe geçilmiş olmanın gururunu yaşadığını anlatıyordu bizlere... Ama birden gözlerinde o mutlu ışıltı sönmüş yerini kızgın bir ifade almıştı.Yüzlerce mavi önlüklü öğrenci içinde bir tek benim siyah önlükle okula geldiğimi görünce ağzından köpükler saçarak, **onca ikazımıza rağmen aramızda hala siyah önlüklü bir öğrenci var, bu büyük bir terbiyesizliktir, okul yönetmeliğine başkaldırıdır**, diye bağırmaya başlamıştı... Birden ortalık karışmış, gülüşmeler ve bağırışmaların arasından kan ter içinde koşturan iki-üç öğretmen beni onca öğrencinin arasından hırpalayarak çekmiş, derhal evime dönüp, mavi önlükle gelmemi emretmişlerdi bana...

Tozlu arka sokaklardan eve dönerken kendimle gurur duyduğumu hissediyordum... Çünkü ben **Selen**'i siyah önlüklüyken tanımış, o zaman sevmiştim... Ve ona duyduğum aşk beni herkesten farklı yapmıştı... Bu anıya haksızlık edemezdim... Çünkü bu aşka ve anıya haksızlık edersem o bana bir daha hiç dönmezdi... Beslenme çantam hep boş kalırdı... Onun bir daha hiç geri dönmeyeceğini bile bile neden bunu yapıyorum diye sorduğumda bir yanıt veremiyordum kendime.. .Kendime yanıt veremediğim zamanlarda kalbime dönüyordum. Çünkü kalbimin aklın bilmediği nedenleri vardı... Kalbim bütün doğruların ve yanlışların dışındaydı... Bildiklerimle değil, onunla övünecektim artık. Çünkü o benim tek gururumdu...

O gün güneşli bir gündü. Dönüp güneşe baktım. **Selen**'in bana oradan baktığını hissettim o an... Gözlerim hiç kamaşmadı... Kim olduğunu bilmediğim biri gelip saçlarını okşadı... O an içimdeki ölüm güneşe baktı. Onun da gözleri kamaşmadı... İşte o saniye anladım: Bu aşka haksızlık etmezsem ve o boşluğu doldurmaya çalışırsam hiç ölmeyecektim...

Ertesi gün yine siyah önlükle okula gittim. Yine beni eve gönderdiler... Ertesi gün yine siyah önlükle... Annemi okula çağırdılar. İnat edip çıkarmadım siyah önlüğümü... Kimse başaramadı siyah önlüğümü çıkartmayı... Beni böyle kabul ettiler. Sonra da alıştılar bana... Ama ben onlara hiç alışamadım... İşte bu yüzden durmadan yazıyorum... Bir daha soracak mısınız bana o siyah önlüklü çocuk neden yazıyor diye? O zaman güneşe bakın ve açıklayın bana bu ışığı...

yeniHarman
Bol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz...

● İslami kesimin en delikanlı ismi, yazar Hakan Albayrak, Türkiye'nin Irak'a asker gönderme kararını, Tayyip Erdoğan'ın AKP içindeki Milli Görüşçüler'i tasfiyesini yeni Harman'a anlattı... "Gay edebiyat lobisi" var mı? Hakan Albayrak yeniHarman'a cevapladı.

● **Biri kovalıyor: Narkotik Şube polislerinden İ., İstanbul uyuşturucu alemindeki amansız maceralarını... Biri kaçıyor: İstanbul alemlerinden Torbacı A.S., çalışma metodlarını, "iş"inin zahmetlerini, sıkıntılarını ve son dönem alıcılarını yeniHarman'a aktardı.**

● Zapatistaların büyük yürüyüşünde bir sinema yönetmeni... Paris'ten Raffi A. Hermonn, Fransız sinemasının, ezilmişlerin ve hepten sessiz bırakılmışların gözü kulağı olmayı hâlâ sürdüren, belgeselci yönetmen Kebadian ve onun son filmi, Kırılgan Armada'yı yeniHarman'a yazdı.

Harman kalın, yeniHarman'sız kalmayın...

Tamamı okuyucu ürünlerinden oluşan **KANAT ALIŞTIRANLAR** eki bu ay başladı.. Haydi iyi kalem alıştırmalar.

Yazar - şair olmak isteyenler, henüz kaydını yaptırmamış olanlar. **KAÇAK YAYIN 'YAZINSAL VE DÜŞÜNSEL GELİŞTİRİCİLİK KURSLARI'** için kayıtlar devam ediyor... Ayrıntılar **KAÇAK YAYIN**'da...

Akşamsefası

KOZALAK HÖMİNZARARLISI

ULAAAAN

BETERİN BETERİ VAR

ÇAĞLAĞ

Kozalak köyden gelen halaoğlu Recebi gardan karşılar...

LA BABAAAN NAMINA GOYYUM!.. YERİN DEMEK YEDİ GAT DİBİNDE.. LA TAKIR TAKIR GEDİYO, NE METROY-MUŞ BEE!..

ÇIK ÇIK

ROK TAK ROK-TAKA

HALAOĞLU YAPIŞMA... ÇOK BELLİ EDİYON GENDİNİ!..

LA SUS Y..RRAMIN ANTENİ, ÖYLE ETME BEYLE ETME... BA BA BA... BİZİM HOROZ DODİL'NİN AYNINA, ÇORTİĞİN GEÇİSİNİN SAKALINI EKLE TIPKISI!.. LA BU HERİFE KİM GIZ VERİR?.

SEN ASIL ONLARIN ZİKTİĞİ ANLI GÖRCEN!.. SEN BEN ZİKEMEK... LA BAKMA ÖNÜNE DÖN!.. ARADA ARADA BAK!..

ŞİBUMİ

İlerleyen günler Kozalak ve halaoğlu Reco...

TEMİN GEÇEN GIZLAR İŞATTI... AMMA KESİK YEDİM ANUNA GOYİİM... KÖYDEN GELİP BURAYA MI YERLEŞSEK, NE ETSEK.. ŞİNCİ VAPURA MI BİNİCİİK HA? LA BATMAK DEE Mİ?.. BABBAAN.. MINA GOYİİM NE ÇOK SU VAR LAA!..

NE O ANCUK HOŞAFI GENE DODAANI BÜKTÜN.

LA, LA, LA... AHA YİNE CİSİTİRİNKLİ Bİ GIZ DAHA.. BUGÜN EN AZ 20 DENE GÖRDÜM BUNLARDAN! ŞU GÖBEEN-DEKİ DAKILI OLAN DEMİR NEDİR AĞA? AHA GEÇTİ BİR AY SİTTÜMEDİN Bİ DENE... SEN DOYMU-ŞUN BELLİKİ, BAKMIYON BİLE!..

ŞEHİYE HALANIN DA SELAM! VARDI UNUTTUM SÖLEMEYİ EVLENMEDİN DEYİ ÇOK ÜZÜLÜ-YO SANA... HAYIRLISIYNAN DİYO...

LA YETER ONUN SELAMI BUNUN SELAMI HEPSİNİ Bİ SEFERDE SÖYLE... GETİREN GÖNDEREN SAAĞOLSUN...

ŞU BARABAR YAŞAMA İŞİ DE NERDEN ÇIKTI... DUYSA HISIM AKRA-BA NİKAHSIZ YAŞADIĞINI KÜPLERE BİNERLER... AHA GELDİK GİDİ-YOZ GÖSTER-MEDİN YENGEYİ...

LAN NAAPİM OĞLUM, GECE ÇALIŞIYO... O GELDİİN DE SEN UYUYO OLU-YON!.. SABAH DA ERKEN GİDİYO...

ÇAY BİTMİŞ... AŞLASAM OLUR MU?..

ÇIRK ÇIRK

Gece saat 03:30 sulları...

LA SUS BAĞIRMA İÇERDE HALA-OĞLU UYUYOR!.. GAHPELİK YAPMA!.. BAARMADAN KONUŞ SOKUCAM BIÇA DÖŞÜNE!..

SOKSANA SOKSANA NERDE SENDE O G..T!.. SOK HADİ!..

AHA YENGENİN SESİ ELLAHAM!

BAŞKA BİR KADIN VAR DEĞİL Mİ O ODADA? BOYNUZLUYON BENİ...

LA BİR BAHİİM HELE YENGE YAMAN-MIŞ!..

ALÇAK GALAK GEKİL ÖNÜMDEN GÖSTERİCEM O OROSPUYA AHHH!..

HALİS ALLAHIN ADINI VERDİM SUS!

YAPMA HALİS

ABBAU!

SON

SAYI: 623
17 EKİM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
• Yazılışleri Müdürü: Zafer AKNAR

• Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FIDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OF-LAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN • Renk Ayrımı: M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • Satış: Cengiz KOCALI • Müessese: Ali YAVUZ • Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA Tel: 0.212.292 94 50-51 • Fax: 0.212.292 44 91 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Fax: 0212.245 38 06 • Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx)
• Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatur, yazı, espri ve karakterlerin tum yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

Feyzi Özşahin feyzi@leman.com.tr

"KAFA DENGİ BİR KIZ BULDUM" DEDİĞİN BU MUYDU YAHU ... AHHAHAHAHHA !

FEYZİ

BUGÜN DE CANIM HİÇ DENİZ MAHSÜLLERİ YEMEK İSTEMİYOR ...

BENİM DE

FEYZİ

NE KADAR GİZEMLİ BİRİ DEĞİL Mİ !.. KİMBİLİR ŞU ANDA NE DÜŞÜNÜYODUR ?...

GID..GID.. GIDAAK...

Feyzi

AMA O BENİM RUH-İKİZİM !...

NUH

HADİ CANIM ... OLMAZ ÖYLE ŞEY !...

FEYZİ

624

24 Ekim 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/43 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

ASMALI KONAK HİSTERİMANİASI

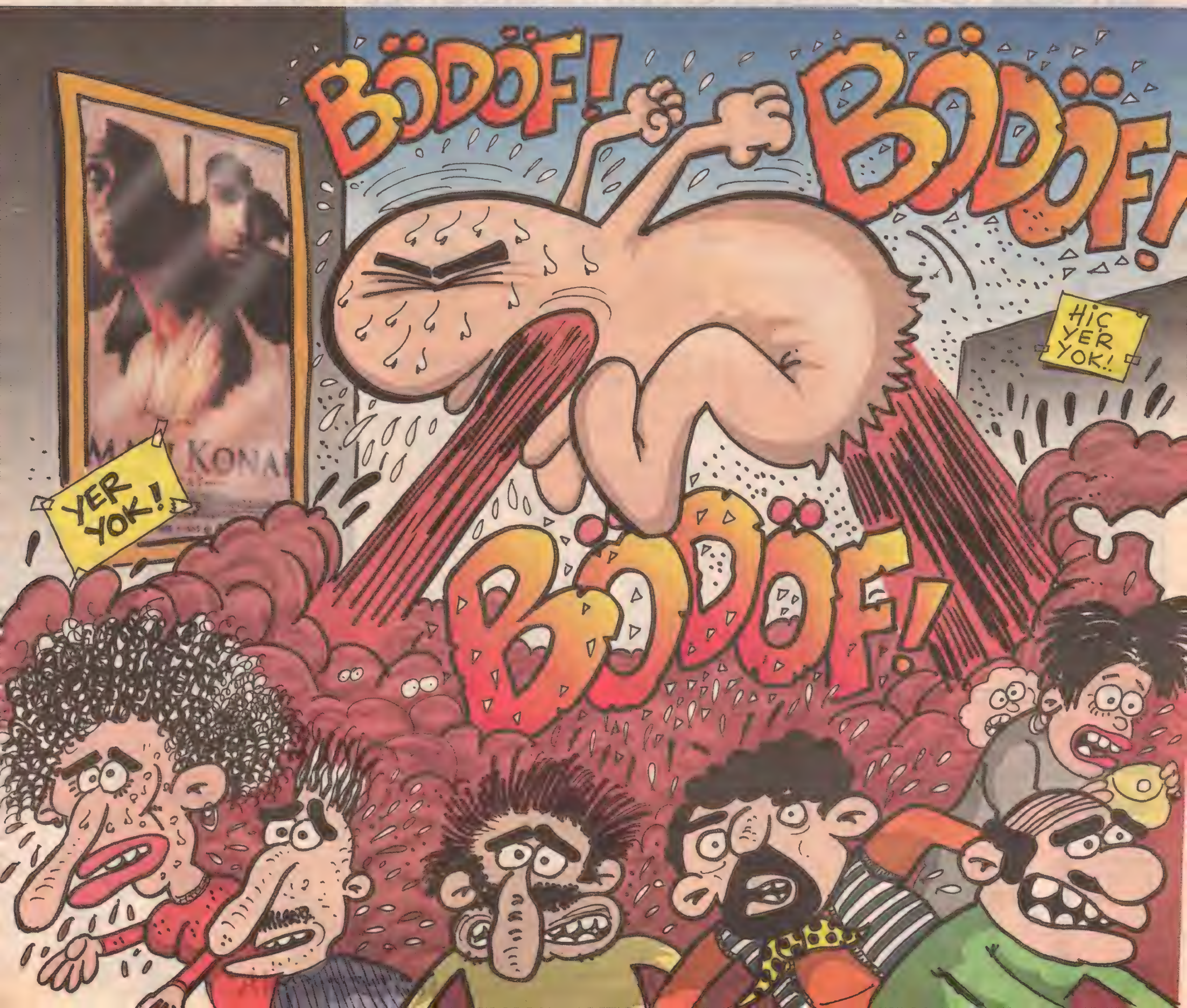

Deniz Sayım

CHP Genel Başkanı Deniz Baykal, Kurultay'da diğer başkan adaylarının önünü kesmek ve listesini deldirmemek için blok listeyle kurultaya gitmek istiyor..

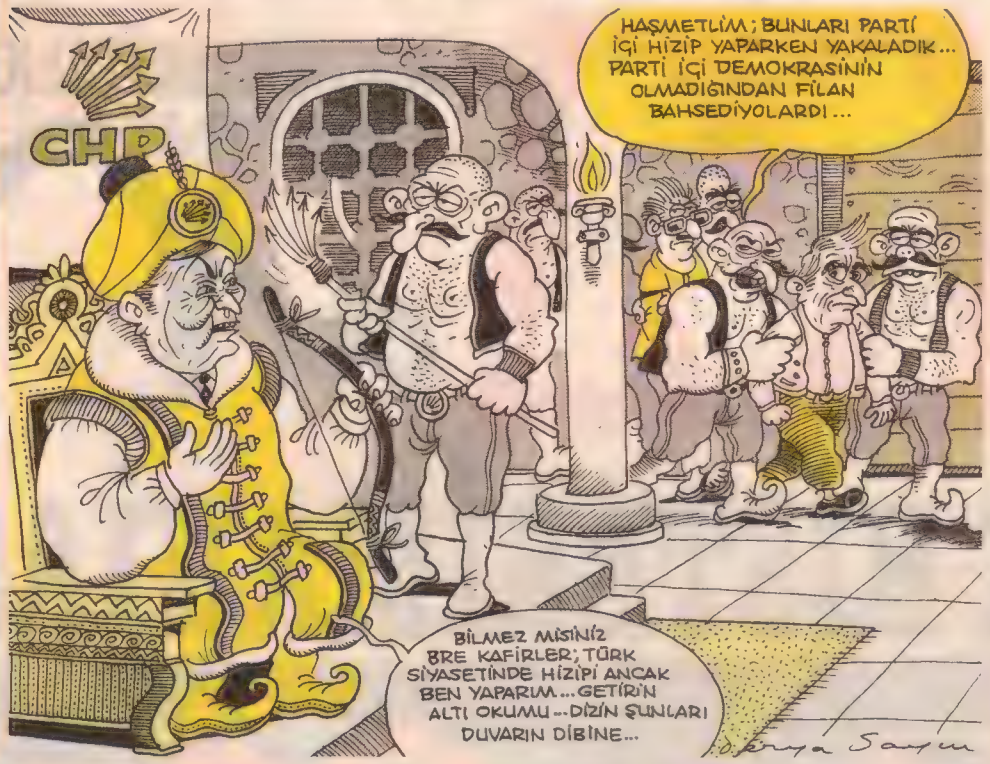

Başkan Bush, Kaliforniya valiliğine seçilen Arnold Schwarzeger'i ziyaret etti. Birbirlerine çok benzediklerini uzun uzun anlatan Bush'la gazeteciler bol bol dalga geçti.

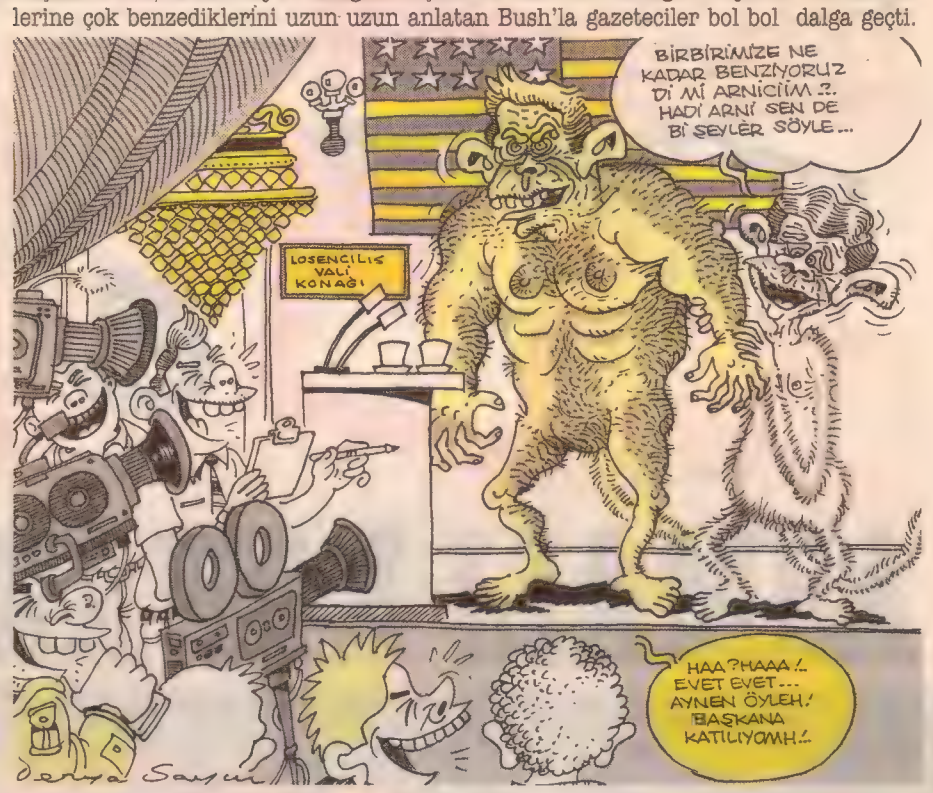

Güneydoğu'da 1800 kadınla yüz yüze görüşerek araştırma yapan Kamer'e göre, bir çok kadın cinayeti kayıtlara intihar diye geçti..

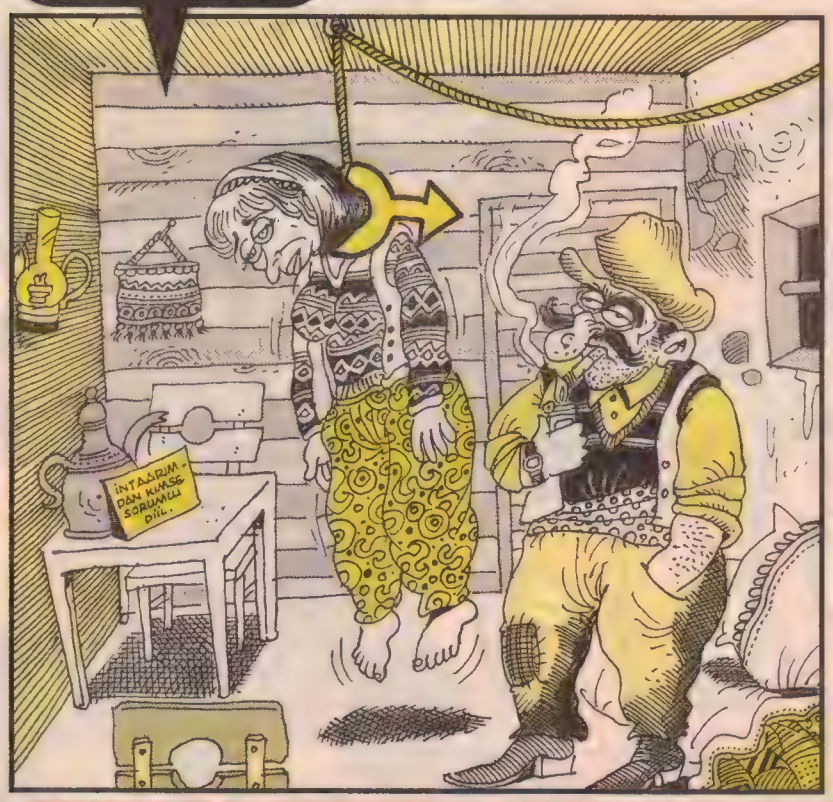

Beyoğlu Teksas'a döndü

Beyoğlu'nda kardan kovulan üç kişiyle bar çalışanları arasında çatışma çıktı. Kavga bardan sokağa taştı. Bir kişi öldü, biri ağır beş kişi yaralandı

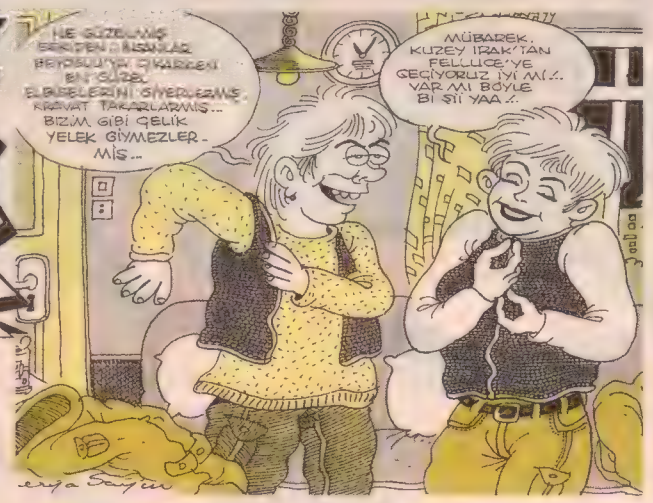

Kürtçe kursu bu kez kapıya takıldı!..

Kapılar değişmeden açılış yok!

Batman'daki "Kürt Dili Öğretim Kursu", sınıf kapılarının eni 90 santim yerine 85 santim olduğu gerekçesiyle resmi açılış için Milli Eğitim'den onay alamadı.

Adaletten peşin ceza!

Bölücülükten yargılanan 7 Dev-Sol'cudan biri 15, diğerleri 10 yıldır davanın bitmesini bekliyor

BERİL ÖZCAN İstanbul

AB kapsamında birbiri ardına uyum paketleri hazırlayan Türkiye'de Dev-Sol örgütü adına çeşitli eylemlere katıldıkları iddiasıyla yargılanan 7 sanıktan biri 15 yıl, diğerleri 10 yıldır davanın sonuçlanmasını tutuklu olarak bekliyor. İstanbul 3 No'lu DGM'de dün görülen duruşma, bu kez de heyetteki değişiklik nedeniyle ertelendi. Sanıkların hazır bulunduğu [illegible] yeterince incelenmediğini, bu celsede de karar çıkmayacağını söyledi. Türkiye topraklarını bölmeye teşebbüs etmek suçundan ölünceye kadar ağır hapis cezası istemiyle yargılanan sanıklar, "10 yıldır duruşmalara gidip geliyoruz. Bari karar çıkacağı zaman çağırın. Cezaevinden gidip gelmek zor oluyor" dedi. Bir başka suçtan yargılandığı davası, 10 yıldır yargılanan sanıkların davasıyla birleştirilen Özlem Bilgin'in (45) 15 yıldır tutuklu olduğunu belirten avukatı Fe[illegible]

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

HAYIRLI TEZKERELER DİYORUM O KADAR!

Yurdum'un harika çocukları tükenmiyor... Medyanın sonuncu harika çocuk tespiti Abdullah Oğuz... Bir film yaptı tüm zamanların izleyici rekorunu kırdı...

Hortumcuları kesicez- biçicez diyen Erdoğan, hortumcuların bütçede yarattığı açığı yine halkın cebinden kapatma yoluna gidiyor..

Türkiye'nin Gayri Safi Milli Hasılası'nın yüzde 90'ı 100 aile arasında bölüşülürken, günde 1 Dolar harcayarak geçinmeye çalışan 14 milyon kişi açlık sınırında yaşıyor...

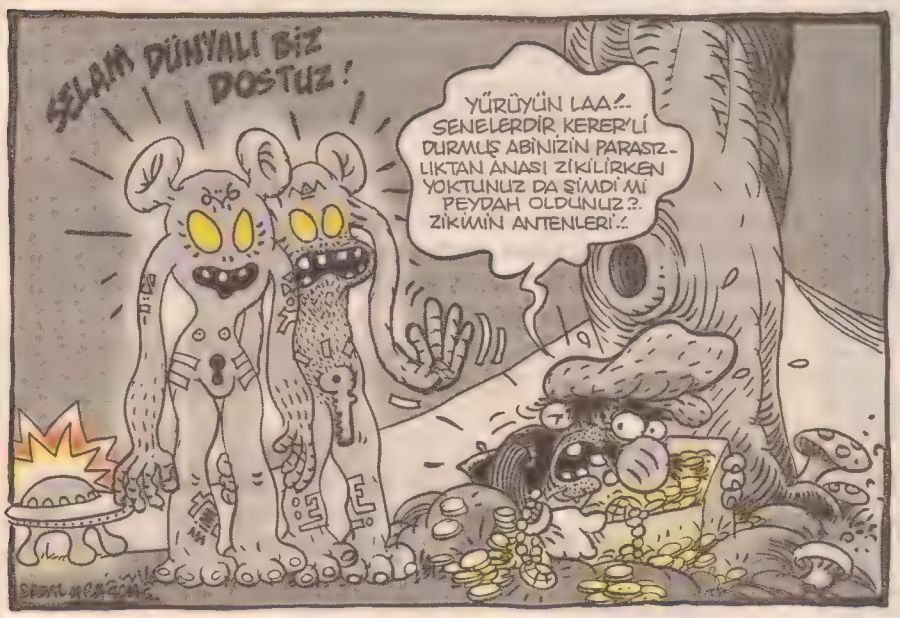

Dokunulmazlıklarına dokundurtmayan, maaşlarına zam yapmak için fırsat kollayan milletvekilleri şimdi de futbol maçlarına bedava girmek istiyorlarmış...

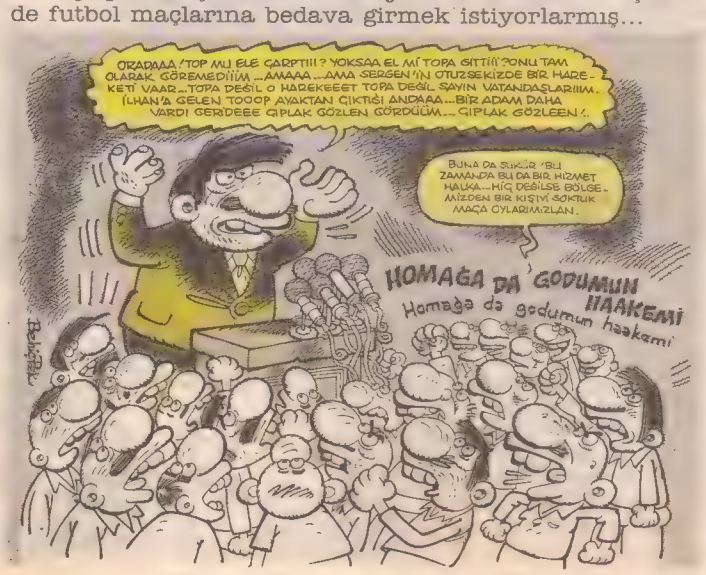

Amerika'nın pek muhterem başkanı Bush'un hayatını korumak ve kollamak için insanlardan sonra hayvanlar alemini de seferber ve telef ettiler.. Bush'un katıldığı Asya Pasifik ekonomik formunda yemeklerin çeşni başlığı farelere yaptırıldı.

40 SATIR
Vedat Özdemiroğlu
(Memleket Çağrışımları)

* **Gümüşsuyu**'nda bir gece, kedi benden korktu, ben polisten...

* **Harbiye**'de "Karaköy-Sarıyer Börekçisi" var.

* **Emirgan**'da bir yazımı hediyelik eşya satan bir dükkandan fakslamıştım...

* **Ortaköy**'de tilt... (Endülüs'te Raks gibi)

* **Rumelifeneri Köyü**'nde pijamalı piknik yapışımız...

* **Erdek**'te kitapçılar çarşısı...

* **Kilis**'te bir kadının "mahrem" ve "namahrem" sözcüklerini tamamen karıştırması...

* **Belek**'te ekim ayında denize girişime karşılık Bebek'ten hiçbir ayda denize girmeyişim...

* **Mersin**'le ilgili tek cinsel anım göğüs dekolteli bir kadın görmek, ben Mersin'de bir gün kaldım...

* **Antalya**'da oğlumun ilk minik lunaparkı görüp coşuşu...

* **Fethiye**'de bi mekanda Fedon'a rastlayıp ilk anda Vedat Okyar sanmam ve onun da gelip puromdan bi nefes içmesi...

* **Malatya**'da "Oğulcuk Sineması" diye bi sinema vardı, ilk seks filmini yine orada, başka bi sinemada seyrettim, başrollerinde rahmetli Kazım Kartal ve Zerrin Doğan vardı...

* "Birinci basamağa" **Antakya**'da İmam Hatip Lisesi'nde girdim ve dünyanın ilk kilisesi de ordadır.

* **Kars**'ın Göle ilçesinde, "Avundur" diye bi piknik alanı vardı, oraya giderken yolda, elinde İncil olan bir papaz heykeli vardı, bi kızı kaçırmış, kız da beddua edince taş kesilmiş efsaneye göre veya güya...

* **Heybeliada**'da sevgili bir arkadaşımızı senatoryumda ziyaret etmiştik, yerli film sekansı gibi...

* **Kadıköy**'de bi gün, çok eski bi kırkbeşlik plağı denize atmıştım, yanımda da biri vardı...

* **Babaeski**'de daha okula gitmeyen bir çocuktum, Murat diye tek bir arkadaşım vardı, onla da sokakta işerken birbirimizin pipilerine bakmamak gibi bir konsensus içindeydik...

* **Antalya**'da bir dükkanın tabelasında "Kumpir", camında ise "Kunpir" yazması...

* **Kayseri**'de kete...

* **Diyarbakır**'da otel odasındaki dergiyi araklayışım...

* **Gökçeada**'da "Kuzu Limanı" vardı, zira kuzular dağda bayırda serbestçe dolanıyordu "yaban kuzusu" gibi...

* **Artvin**'de bi kütüphaneden "Dreyfus Davası" diye bi kitap alıp geri vermeyişim...

* **Bursa**'da sadece bi gece uyudum, kaldığım semtin Çekirge olduğunu uyanınca öğrendim...

* **Bay Makzume**'nin merhum eşi için anıt-mezar yaptırdığını herkes bilir **İskenderun**'da, orkestra grubu Çuçupalar'a hiç girmiyorum...

* **Eskişehir**'de yaptığım tek kahvaltı, hayatımın en yaman 50 kahvaltısı içine rahat girer artı cami çeşmesinin ılık sularıyla yüzümüzü yıkayışımız...

* **Gebze**'yi görüşümü Akgün Akova'ya borçluyum, klasik geç kalış ve söyleşiye taksiyle gidiş ayrı...

* **İzmit**'te de Fikri ve eşi candır, bi de söyleşiye pişmaniye saçlı bi bayan gelmişti, onu da anımsadım bak...

* **Beyoğlu**'nda bi esnafın, turist kadına "Cincik gibi karı şerefsizim" demesi...

* **"Vedat Bey'in Görkemli Hayatı"**nı yazmak, **Erzurum**'da postaneye yürürken aklıma geldiydi..

* **Büyükada**'da "Villa Rıfat"ta kalışımız..:

* **Kırklareli**'nde "Kan bağırıyor" diye bi efsane olması, güya katliam yapılan bi evde dökülen kanlar arada bi çığlık atarmış, korka korka birbirimize anlatırdık...

* Bi kere **Bodrum**'da denizdeyken adımın anons edildiğini duydum, cüzdan müzdan kaybettim sandım, meğer ziyaretçilerim varmış, Peker'len Nilüfer...

* **Ilgaz Dağları**'nda rahmetli Yakup Abi'yle Emmoğlu klibi gibi rakı içişimiz...

* **Uludağ**'da öğle tatiline denk gelmem ve 15 dakika kadar teleferikte kalışım...

* **Ankara**'da Şişman'ın Dondurması...

* **Çankırı**'da ağbimle beraber hamama gitmemiz ve hamam duvarındaki mozaik lekelerden birinin bir akrabamızın kızmış haline acaip benzemesi...

* **Susurluk**'ta sisler arasında dağevine tırmanmamız...

* **Konya** hakikaten dümdüzdü...

* **Adıyaman-Kâhta**'yı da gördüm...

* **Safranbolu**'yu henüz görmedim...

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

Siber alemden hatun ayarlayan Timsah olaylara akmaktadır...

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

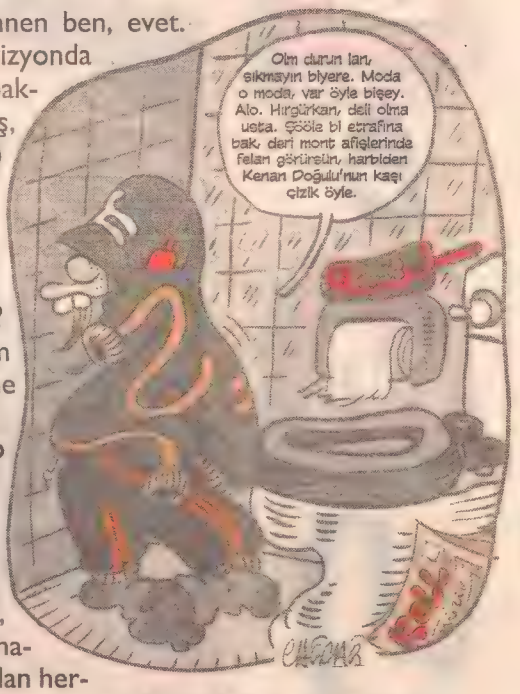

- Alo, Sıkılhan, annen ben, evet. Asmalı Konağı televizyonda hiç izlemedim ama baksofiste pik yapmış, (Gişe hasılatı çok iyi) evet... Konusu Nuğyork'da geçiyormuş. Ofisimizin Ceo'su Bokhan Bey galasına gitmiş.

- Bana mı diyosun anne?

- Evet sana söylüyorum genç adam, evet. O filme iki biletim var. Evet?

- Ne güzel, iki kere git o filme. Git.

- Seni anlıyorum Sıkılhan, şu anda ergenliğini yaşıyosun, bir hormon bombardımanı altındasın, doğal olarak herşeye muhalifsin. Sana göre popüler olan herşey "tu" ve/ veya "kaka". Evet, her şey "tu kaka". Ama bunlar gelip geçici şeyler Sıkılhan. Çıkıntılık, uçluk yaşının gereği, anlıyorum seni. Ama geçicek, görüceksın... Gustoyu, kaliteyi, canlı renkleri keşfediceksın, evet... Doğru kadını da bulursan, yani "çocuk da yaparım kariyer de, pilav yapmam" mottosuyla yoğrulmuş, tuttuğunu koparan, oturmasını kalkmasını bilen, kadından söz ediyorum.... Bi saniye... Sıkılhan, sen beni dinlemiyo musun? O su şırıltısı nerden geliyor.

- Kariyerimi yaptım da anne, elimi yıkıyodum, hehehe...

- Mizah bu değil Sıkılhan! İğrençleşme. Mizah bu değil, evet, değil diyorum. Seviyesizsin genç adam. Hayır, değil bu. Evet... Evet? Kapadın mı yoksa. Yoo, hayır.

- Sıkılhan, Aloo? Hırgürkan konuşuyor. Lan hacı, ses versene.

- Evet merkez, dinlemedeyim, kulağım sende.

- Usta sen klas çocuksun bilirsin "kaş çızdırma" diye bi moda var mı? Kaşın üzerine faça gibi inceden bi çizık atılıyomuş Kenan Doğulu'da felan var diyolar... Ööle bi moda var mı usta, çabuk cevap ver, berberin önünden arıyorum...

- Var öle bişeyler de... Moda mı bilmem...

- Bil ulan, öğren. Durum ciddi! Akmerkez'in orda bi berbere gittim herif bana yekten "Kaşını çiziyim mi" dedi. Hakkat bööle bi moda var mı, yoksa ters ilişki mi teklif ediyo bu lavuk bana. Bak Dövsıkcan abimi aradım, kaptı tapancayı geliyo, harbi sıkıcaz herife onagöre...

- Olm durun lan, sıkmayın biyere. Moda o moda, var öyle bişey. Alo. Hırgürkan, deli olma usta. Şööle bi etrafına bak, deri mont afişlerinde felan görürsün, harbiden Kenan Doğulu'nun kaşı çizik öyle. Adam senin döte konuşmamış yani, yanlış anlaşmadan iki yıl yatma şimdi.

- Diyosun... Neyse... Ben gene de her ihtimale karşı, bi camı çerçeveyi indiriyim. "Uygulama" bitsin, ben sana alo derim, hade kaçtım.

- Sıkılhan, alo, Bunalgül Ben. Seni niye aradım biliyo musan. Yaa, biz Büzge ve Çisil'le beraber...

- Koysalar önünüze bariyer de çocuk da yapıcaksınız kariyer de...

- Ya lütfaaaaan...

- Artı, istemiyosunuz pilav yapmak...

- Yığıvrançleşme Sıkılhan Öflan! Birbirini dinlemeyen partnerler bi ilişki yürütemaz tamam mı? Şey ister, emek... Şimdi özür dile hemen benden, soona bak sana ne anlatcam.

- Diliyorum ki: özür.

- Yaa, biz kızlar olmasak asla yani, bak eğittim seni. İnsan yaptım senden. De... Şeyi unuttum ben. Biz Büzge ve Çisil'le beraber bişeye karar vermiştik. Ama neydi o? Hay aksi. Ay nefre ediyorum kendimden... Yaa çok güzel bişeydi bööle yani... Felsefe felan gibi. Yaa neydi yaaa. Herneyse ben bi Büzge'yi arıyım soona sana dönücem Sıkılhan.

- Döndüğünde beni bıraktığın gibi bulacaksın Bunalgül.

Arşivsel Ası

feyhan ramize özçe

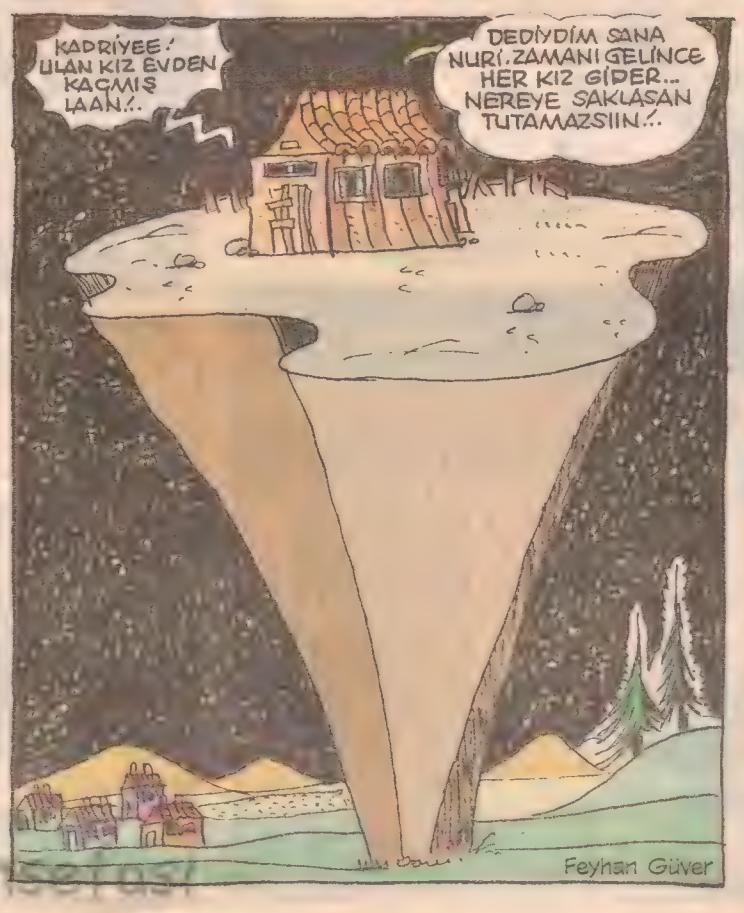

ERKUT ABİ

Kaan Ercem

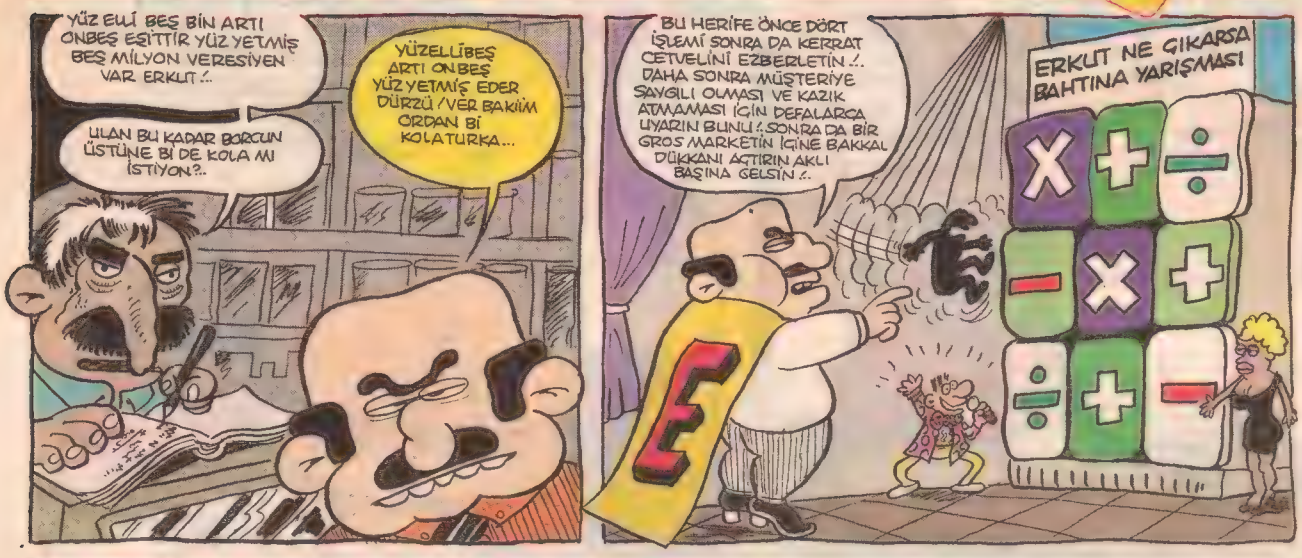

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

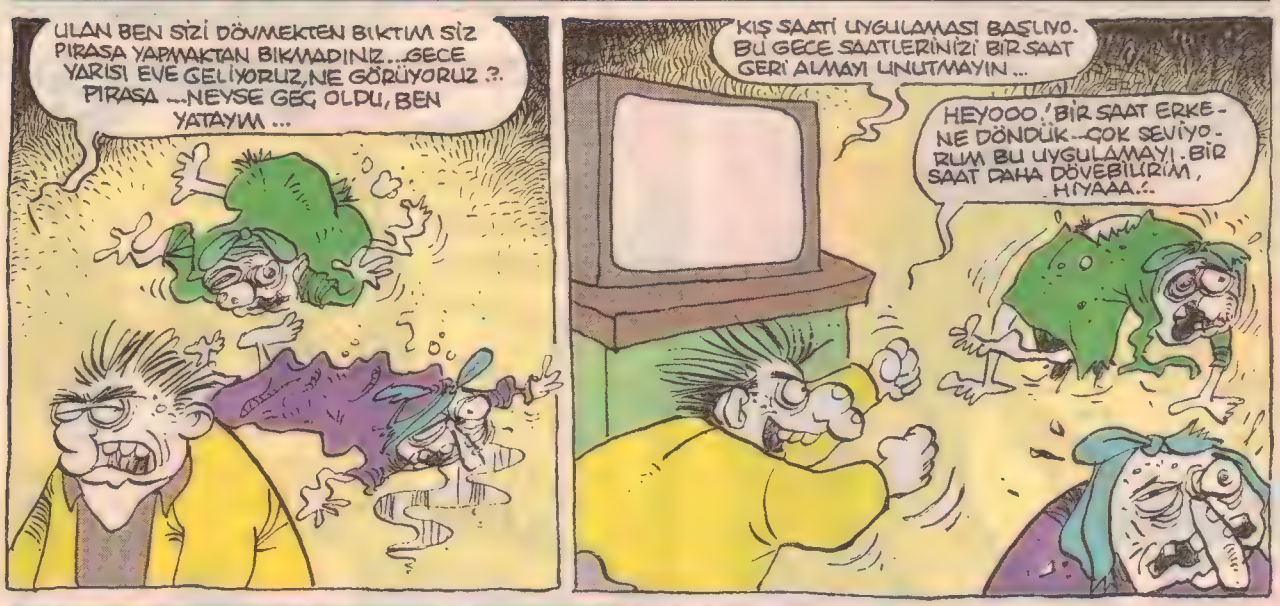

ERDENER ABİ

K. ERTEM

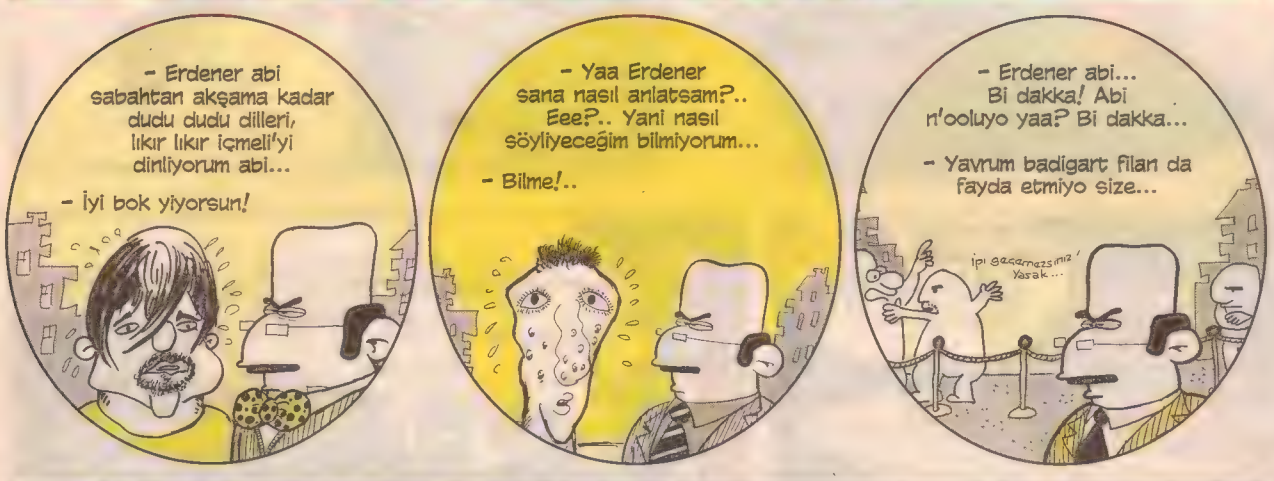

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

PANTOLON METİNFİDAN

TERELLİ

PICTURES ÇAN BARSAN

ULAAAN!..KİM ULAN O, BAKIŞLARIYLA GATAL KASIKLARI EĞİP BÜKEBİLEN İPNE!..ÇIKSIN ORTAYA...DÜKKANIN BEREKETİNİ KAÇIRCAK...AYRICA TUTUN KAPILARI, POLİS ÇAARIN!..

AYY! ÇORBAYI TAM İÇERKEN KAŞIK Bİ BÜKÜLDÜ, ÇORBA ÜSTÜME DÖKÜLDÜ...İYREENÇ!

GİDELİM BU YERDEN...

GÖRÜNMEZLİK HAPINI BULDUM DİYORUM SİZE...FARELER ÜZERİNDE DENEDİM VE ÇOK BAŞARILI OLDU... BAKIN!..

NE DİYORSUNUZ?..

BULUŞ PATENT DAİRESİ

YAA BU NE YAA, HER GÜN HER GÜN...BEN KAFASINDAN BİGUDİLİ KADIN İSTEMEM YA...

LÜTFEN MERT...KAFAYLA BİGUDİ SAYDIRMA REKORUMA ENGEL OLMA...GUİNESS KİTABINA GİRMEM LAZIM. KONSANTRASYONUMU BOZMA... 75...76...77...

TANSAS

ÖDELAN ARTIK BANA BORCUNU...TAM ÜÇYÜZOTUZÜÇ BİN ÜÇYÜZOTUZ ÜÇ LİRA...

OHH...BU DUDAKLAR YÜZÜNDEN BORCUMU ÖDEYESİM GELMİYO AMA GEL DE ONA SÖYLE...

KAÇ LİRA DEMİŞTİN KAMİL?..

BAK CENGİZ, BU YOĞURDU SARIMSAKLAYIP DA MI SAKLASAM YOKSA SARIMSAKLAMAYIP DA MI SAKLASAM DİYE DÜŞÜNDÜM AMA SONUNDA SARIMSAKLAYIP DA SAKLADIM...AYRICA SANA Bİ TAS HAS HOŞAF YAPTIM CANIM...

OĞLUM CENGİZ VAKİT VARKEN AYRIL SEN BU HATUNDAN... EVLENİNCE LAF YETİŞTİREMEZSİN BUNA...

SENDEN İNTİHAR KOMANDOSU, CANLI BOMBA FALAN OLMAZ KARDEŞ...BÜTÜN CEPHANEYİ BİTİRİRSİN...GİT ZAYIFLA GEL...

YAA BÜYÜK TESİSLERİ UĞURURUM YAA...

TAMAM, TEKNOLOJİK OLARAK GERİ SAYILABİLİRİZ...PSİKOLOJİK VERİLER, BEYİN DALGALARI, ULTRASONİK GRAFİLER YOK AMA BİZİM YALAN MAKİNAMIZ DA İYİ SONUÇ VERİYO...

YALAN SÖYLEYEN BÖYLE OLSUN MU?..

OLSUN...

YALAN SÖYLEYENİ TAKSİM MEYDANINDA DÜTSÜNLER Mİ?

DÜTSÜNLER...

YALAN SÖYLEYENİN İKİ GÖZÜ ÖNÜNE AKSIN MI?

AKSIN ANNA KOYİM!

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

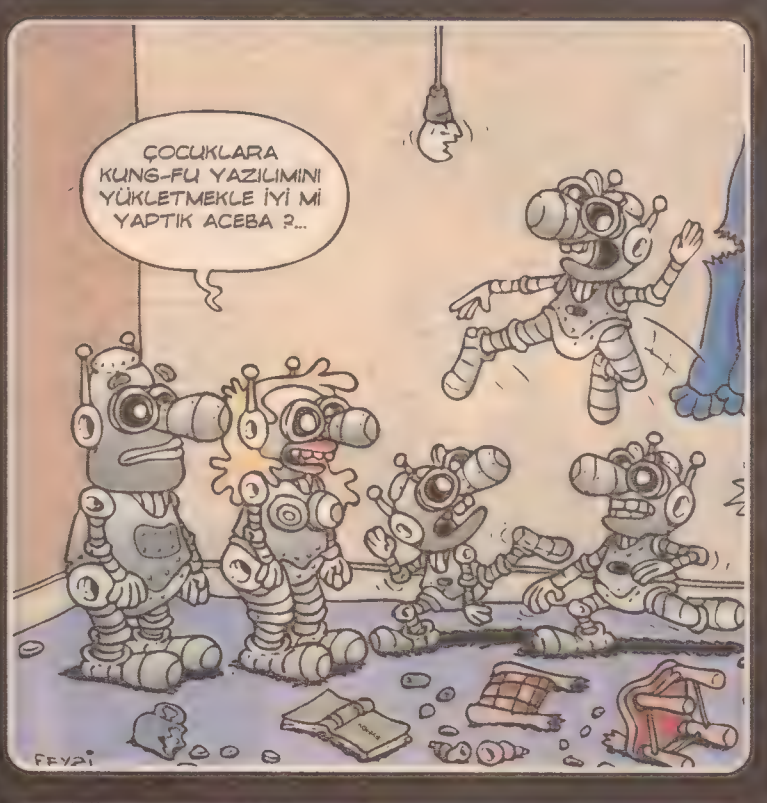

Deyiş

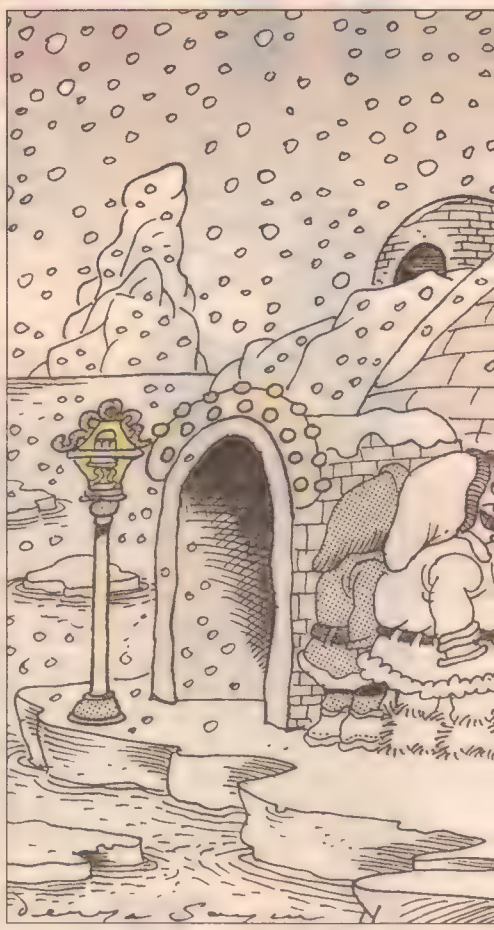

ONA GİD

Gittiğim her yerden onu arardım...

Bir sancı, bir nöbet gibiydi içimdeki mül edilmez olunca telefonlara sarılırd lerine gittiğim şehirlerdeki yoksul otelle ra kadar onu arardım. Nöbetim dininc de... Sevgisiyle çıldırmayı ve hertürlü

Hata üstüne hata... Sabırsız, hesap üstüne yanlış yaparak arardım... Korkuyordum. Sevgimden em maz birilerinin onu elimden almasından korkuyordum. Yitirm korkusu. Yoksulluğun verdiği bir korkuydu bu.

İçimdi bir ses durmadan; **artık aramaz, biraz diren, hep se sını bekle, sabret** derdi. Evet, bu ses vardı, bu ses de bana kimdi... Gördüğüm her telefona bir bağımlı gibi sarılıyor ve ses seviyorum, diyordum...

Bu coşkuyu onun varlığı sağlamıştı. Varlığına minnet duyuy yüzden benim bütün sırlarımı, niyetlerimi, arzularımı bilsin istiy olabileceğ herşeyi bilsin. Hem de vakit geçmeden, bir an önce

Ama o sıkıldı benden, birdenbire hem de, ben ona tam kend duysa, sıkıldı benden...

Kimbilir belki onu bu kadar çok seveceğimi düşünememişt boğmuştu.

Nitekim itiraf etmişti, bana bir şey olur endişesini daha faz Duygularımı gittikleri yerden geri çağırmalı, kendime çekidüzen

Hem hayat devam ediyordu. Ama ben en çok bu cümleden o hep bunu söylüyordu: **Hayat devam ediyor...** Onun için haya ben seni, senin hissettiğin anlamda sevmiyorum, demekti. Hay böyle sevgilere, böyle aşklara bu dünyada yer yok, demekti... H male dön, varoları kabullen, boyun eğ, demekti.

İçimdeki utancın ve kaybedişin acısı dinsin diye, en çok d söyledi bir gün: **Sana aşık olamadım, çünkü sen benim gi bildiğim birşeysin ki, inan çok denedim, ama olamadım... S tulmak istediğim kendime sarılmış gibi oluyordum... Ne za ğışlayıcı bir uzaklık arasam sana çarpıyordum, unutmak is par gibi.. Ben kendimden kurtulmak istiyorum, sen beni y yordun... Seninle sevişti̇ğimde kendimle sevişmiş gibi olu kındın ki bana...**

Bunları söyledi ve sonra kayboldu. Gitti. Ona kendisini hatı hiçbir iz, hiçbir ipucu taşımayan yerlere gitti... Benden ve ona şeyden çok yorulmuştu...

Ve bana, **bak hayat devam ediyor,** derken, kendisi gibi olm tu... Onun için sancılar çekmeyen, nöbetler gelince onu hiç ol yan, ona hayatının ancak çok küçük bir parçasında yer veren, nın son umudu gibi aramayan birine aşık olduğuna kendisini i

Onun deyişiyle, ulaşılmaz, gizemli, imkansız birine; kendisind

Artık kimi geceler bu ulaşılmaz, bu imkansız, gizemli adama den yardım istemeye gelmeye başlamıştı... Onun için neler ya dığını bilerek hem de...

Evin içinde, elinde cep telefonu, kaygı ve merakla; **ne ders olur mu?** diye sorup duruyordu geldiği geceler.. Gözleri heye parlardı... Beni bu hayattan silerek... Hep onunla dolu olarak p

Yine de, bu hayatta böyle olması gerektiğini içten içe hiss **tersen ara, içinden nasıl geliyorsa öyle yap,** derdim... Aklı yoksul otellerinden geceler boyu nasıl susuzlukla, sancıyla, um dığım gelirdi hep, kendimi güçlükle tutardım...

Oysa o evimde, durup dinlenmeden arardı ulaşılmaz gizem nundan, **aradığınız numara kapalı ya da kaplama alanı dışın** aldırmadan, hep arardı. Utanmaz bir inatla...

Susardım, onun konuşmasını beklerdim; ama konuşacak aşkı kaplama alanı dışında, uzakta biryerdeydi. Bu içindeki özl Onun için meraklanıyor, ona hissettikleri bu uzaklıkla daha ç

* **İdefixe Sanal Fuarı.** 24 Ekim Cuma günü saat 14:00-16.00 arası **www.idefixe.com**'un organ olarak verilecektir. * İstanbul **TÜYAP** 25 Ekim Cumartesi günü saat 16:00-19.00 arası **LeMan** sö

derya_sayin@mynet.com

ERSEM KIZAR MISIN?..

gisi... Sancı taham- Geceleri, imza gün- dalarından sabahla- kadar... Terler için- ği göze alarak... soluk soluğa. Yanlış maya başlar başla- rkusu, son bulacak

adın, onun arama- ama onu dinleyen duyar duymaz: Seni

ım bu yüzden... Bu m... Bende olan ve

açmışken, nasıl ol-

elki de sevgim onu

şmak istemiyordu. rmeliydim... ret ediyordum; ama am ediyor, demek, vam ediyor demek, şeyi abartma, nor-

ana iyilik olsun diye **. Öyle yakın, öyle sarıldığımda kur- n bir başkalık, ba- ğım kendime çar- kendime döndürü- dum. Öylesine ya-**

ayan, kendisine ait isini hatırlatan her-

birine aşık olmuş- k yerlerden arama- benim gibi hayatı- rmıştı... benden farklı birine. yduğu aşk için ben- ğımı, nelere katlan-

onu aramam doğru ve bencil bir ışıkla dı... ek; **sen bilirsin, is-** onu **Anodolu**'nun o e umutsuzlukla ara-

damını. Cep telefo- **r,** mesajı gelmesine

e değildi. Ulaşılmaz daha da artırıyordu. nlam kazanıyordu...

Beni sildiği gibi kendisini de silmişti. Uzaktaki, o gizemli, güçlü adamın ölçüleri, görüşleri, düşüncelerinden daha önemli hiçbir şey yoktu artık. Ona kavuşur kavuşmaz onun ölçülerini tamamen benimseyecek ve dünyaya bu ölçülerle meydan okuyacaktı..

Bense nerede olursam olayım, hep kaplama alanı içindeydim. Beni ne zaman istese bulabilirdi. İstemese bile bulabilirdi. Bu yüzden ben kaybettim, ama kaplama alanı dışında olan adam kazandı. Gizemli, güçlü, egemen adam kazandı...

Şimdi yaralarını sarmaya bana geliyor. Kötü enerjisini bana bırakmaya. Topraklamaya... Benden akıl almaya geliyor. Şimdi ben onun için sadece mola yeriyim... Zamanı geldiğinde, gücüne inandığında beni yine terkedecek, biliyorum...

Yine de ona sevdalı varlığımdan ayıramıyorum kendimi... Sanki beni arayacakmış gibi, **ara diyorum,** bazen, o da hemen arıyor zaten. Telefondaki ses yine kaplama alanı dışında olduğunu söylüyor. İşte o zaman onu kendi yerime koyuyor, daha fazla üzülmesin, yıpranmasın diye, **bir süre arama, biraz sabret, bekle o seni arasın,** diyorum, ama o yine arıyor...

Ama uzaktaki adam onu aramadığı için, ona yeni, özel, aykırı, gizemli öyküler ekliyor. Onu daha da yüceltiyor. Daha da önemsiyor... **Zaten sen benim içimdesin,** diyor bana, **herşeyini bildiğim.** Beni çok iyi bildiği için kendi gibi küçümsüyor... Çünkü ben ona kendisini hatırlatıyorum. Ona kendisini hatırlatmayan biri gerekti hep, hep bunu beklemişti. Uzak, güçlü, ne olduğu belirsiz birini.. Belirsizliğiyle heyecan uyandıran... Hiçbir sorununu, karmaşasını çözemediği, çözmekten usanıp çareyi sonunda kaçmakta bulduğu kendisinden kopartan, uzaklaştıran birini.

Bilmiyor oysa, o en dipteki acısıyla yüzleşmekten çekindikçe hep kendisinden kaçacak. Ve hep uzaktaki, gizemli, imkansız birine sevdalanacak. Bilmiyor oysa, yıllarını bu uzaklıklarla kendisi arasındaki o korkunç, o kapanmaz boşlukta savrularak geçirecek... Bilmiyor oysa...

Bir zamanlar hayatta en çok sevdiğim insan için bile aşk buydu işte... Aşk onun için de ulaşılmaza, güçlüye, aramayana duyulan yoğun özlemdi... Kendisinden, o en dipteki acısından kaçıp kurtulmaktı..

Bazen onda kendimi görüyorum; **ne olur arama artık,** diyorum bazen, **aradıkça kaybedersin, biraz daha sabret, onun aramasını bekle**, diyorum... **Uzakta, ulaşılmaz olan sen ol; ne olur, bırak şu telefonu elinden, aradıkça, özledikçe, içini açtıkça kaybedersin,** diyorum, gözlerimdeki yangını gizleyerek işte böyle söylüyorum... Ama o beni dinlemiyor. Gücün, ulaşılmazın, güçlünün gizeminden onu kurtaramıyorum... durmaksızın arıyor. Bu defa buluyor onu: **Şu an yoldayım, ben seni sonra ararım,** diyor, uzaktaki imkansız adam...

Bu ona yetiyor...

Şu an yoldayım, ben seni sonra ararım... Benim yıllarca, geceler boyunca söylediğim onca şeyden daha çok etkiliyor bu cümle onu... Buymuş işte, diyorum, gerçek bu kadarmış... Aşk da bu hayat gibi adaletsiz, acımasız, hep güçlünün, hep ulaşılmaz olanın kazandığı bir duyguymuş... Aşk da bu hayat gibi sadece bir iktidar oyunuymuş. Bu oyunda bir hep köle ve bir de efendi varmış...

Sonunda uzaktaki adam onu yanına çağırıyor.. İşi bittiğinde, mola verdiğinde, tenini özlediğinde, gecesinin bir bölümünü onunla geçirmeye karar verdiğinde yanına çağırıyor...

Sonra o ayağa kalkıyor, cep telefonunu çantasına koyuyor, yanıma geliyor: **Ona gidersem, kızar mısın,** diyor...

'Hayatı hiçe sayan bir gülümseyişle' bakıyorum yüzüne; **Hayır, neden kızayım, yaşamak senin de hakkın,** diyorum...

Çıkarken son anda gözgöze geliyoruz. Anlıyorum. Ne yaşamak istediğini anlıyorum. Bana aramızda o çok gizli bir anlaşma yapmışız gibi bir an, ama çok derinden bakıyor. **Beni biliyorsun, ne olur bir şey deme ve engelleme,** diyor sanki gözleriyle... En dipteki acısını bana bırakıp gidiyor... Bu hayatta çözülmesi mümkün olmayan, onu bu hayattan koparıp kendisiyle yüzleştiren herşeyi bana bırakıp, kendince o ulaşılmaz, o gizemli, o güçlü saydığı adama gidiyor...

Biliyorum, onu anlamaktan başka yapacak hiçbir şeyim yok... **Peki git... Git... Zaten özlediğimiz hiçbir şey bu hayatta mümkün değil. Sana nasıl yenilmiş olmalıyım ki, döndüğünde kapım ardına kadar açık, diyorum...** Hayatı hiçe sayan bir gülümseyişle bakıyorum arkasından.

Git, diyorum sonra kendi kendime, kapım ardına kadar açık sana... **Git,** diyorum...

yazarsoz@lemart.com.tr

uyla ICQ'da sorularınızı yanıtlayacağım. Bu etkinlikte kim olduğunu sorduğum bir şairin adını bilenlerden çekilecek kura ile belirlenen 10 kişiye yeni çıkan kitabım hediye yım. * **İstanbul TÜYAP:** 29 Ekim Çarşamba günü saat 18.30-20.00 arası **TÜYAP Marmara Salonu**'nda söyleşim var... * **İstanbul TÜYAP:** 1 Kasım Cumartesi günü saat

Kırık Lebleb

kirikleblebi@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

•RAMAZANA BİR HAFTA KALA KARİKATÜRÜ

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Sor soruyu, bul doğruyu!

Son zamanlarda en sık karşılaştığım soru; "**cumhurbaşkanı olsaydınız neler yapardınız?**"

İslamcılardan Kemalistlere, liberallerden sosyalistlere kadar beni alternatif cumhurbaşkanı olarak gördüklerini söyleyip yazan pek çok kişi, dergi, gazete, radyo-TV bu soruyu soruyor bana.

Örneğin iki hafta önce İslamcı Vakit gazetesinde soruluyor; "**sivil toplum kuruluşlarının, gençlerin, aydınların, ezilenlerin cumhurbaşkanı adayısınız; cumhurbaşkanı olsaydınız neler yapardınız?**"

Yine kısa süre önce Kemalist Aydınlık dergisinde soruluyor; "**gençlerin cumhurbaşkanı adayısınız; cumhurbaşkanı olsaydınız neler yapardınız?**"

Kanal 7 televizyonunda da soruluyor; "**mazlumların, ezilenlerin, dışlananların, aykırıların cumhurbaşkanı adayısınız; cumhurbaşkanı olsaydınız neler yapardınız?**"

Yapacaklarımı ayrıntılarıyla anlatıyorum.

Gündemin başlarındaki konu olması nedeniyle de şunu özellikle vurguluyorum.

Kendimi ülkesi Amerikalılarca işgal edilmiş bir cumhurbaşkanının yerine koyardım ve Amerikan işgal güçlerine yardım edecek her komşu ülkeyi kara listeye koyardım!

Benzer mantıktan yola çıkarak, birkaç gün önce "Amerika isterse Irak'a asker yollarız" diyen Tayyip Erdoğan'a soralım:

Türkiye'nin değil de Irak'ın başbakanı olsaydınız, Amerikan işgal güçlerine yardımcı olmak üzere Türkiye'nin Irak'a asker yollamasını nasıl karşılardınız?

Amerikan işgal güçlerine yardımcı olmak üzere hazırlanan tezkereye imza mı koyardınız, karşı mı koyardınız?

Aynı soru Genelkurmay Başkanımıza da sorulmalı; "Türkiye'nin değil de Irak'ın genelkurmay başkanı olsaydınız, Amerikan işgal güçlerine yardımcı olmak üzere Türkiye'nin Irak'a asker yollamasını nasıl karşılardınız?"

Elbette Genelkurmay Başkanımız, Amerikan işgal güçlerine yardımcı olmak üzere ülkesine gelecek yabancı askerleri gülle değil mermiyle karşılardı!

Kısacası "ben Türkiyeli değil de Iraklı olsaydım ne yapardım" sorusu temel soru.

Sor soruyu, bul doğruyu!

Namık Kemal Birgün...

Üç-dört sene kadar önce yazdığım bir dumur detayında, Tekirdağ yakınlarında yol kenarında bir mola yerindeki, neredeyse kafasından büyük kocaman elini mola tesisine doğru uzatmış duran, devasa bir Namık Kemal heykeli vardı ya hani hatırlayanlar hatırlamıştır. ***(Bkz. Leman, sayı: 399 ve Dumur Detayları 2, Leman Yayınları, s.18)***

Hani daha sonraları nedendir bilinmez, heykelin tesise doğru uzanmış eli, yine biraz büyükçe olmak üzere usturuplu bir şekilde yanına indirilmiş sakince durur hale getirilmişti. Ordan sık sık geçtiğim için dayanamayıp, inip sormuştum. Belediyeden geldiklerini ve **heykelin kolu indirilecek** diye talimat verdiklerini söylemişlerdi yıkamacılar. Bunun nedenini sorduğumda ise, **"bir gastede mi, bir dergide mi bu heykel hakkında bir yazı çıkınca onu okuyup gelmişler.."** demişti bir araba yıkayıcısı... **"Hangi gazete, hangi dergi?"** diye sorduğumda ise **"Bilmem"** demişti aynı araba yıkayıcısı. Bir başka yıkamacıya sorduğumda ise **"Abi, Namık Kemal elinin bir parmağıyla afedersin ...rağını gösteriyormuş onun için indirttiler heykelin elini.."** demişti. Garsonlar daha ayrıntılı bilgi verebilirler diye garsonlardan birine aynı şekilde niye elin aşağıya indirildiğini sormuştum. **"Abi malumunuz, Namık Kemal'in fıkralarını bilirseniz heykelin elinin niye düzeltildiğini de bilirsiniz"** demişti.. Şaşkınlıkla ve merakla oradan ayrılmış, araştırmamı sürdüreceğimi söylemiştim... ***(Bkz. Dumur Detayları 2, Leman Yayınları, s.18-19.)***

İşte geçen hafta yine ordan geçiyordum ve aynı tesiste durup bir çay içmek istedim ki, oraya geldiğinizi bu Namık Kemal heykelini görünce anlarsınız. Fakat heykeli yerinde göremediğim için az kalsın bu mola yerini kaçırıyordum, son anda girdim ve hayretler içinde kaldım. Gerçekten de heykel yol kenarında her zamanki yerinde yoktu, zira ana yol genişletme çalışmalarında heykelin altından iki şeritlik bir yol geçmişti... Şaşkınlık içinde heykeli arayan gözlerim, mola yerinin yan tarafında, bir yerde bir su künkünün üstünde rastladı hafif yana yatmış Namık Kemal'e...

Hemen yine araba yıkamacıları ve garsonlarla heykel hakkında muhabbete koyuldum. **"Bu heykelin de başına gelmeyen kalmadı..."** dedim. Hepsinden aynı anda hep bir ağızdan çıkan sözler **"Sorma abi?..."** oldu... Sorularıma devam ettım, **"Ya bunun altında kesme taşlardan bi kaidesi vardı, nooldu?.." "O da yola gitti abi..." "Böyle künkün üstünde mi duracak peki?..." "Yok abi daha yeri belli değil, yine yapıcaz altına durduğu yeri..."**

Böylece dünyanın ilk hareket eden ve gezinen heykelinin varlığını sizlere dumurla duyuruyorum. Bence yakında bu heykel alıp başını uzun gezilere çıkacak, sonunda Namık Kemal'in doğum yeri olan Bolayır'a gidecek ve huzur içinde kendi köyüne yerleşip inzivaya çekilecek gibi... Bakalım, bundan sonrasını yine hep beraberce izleyeceğiz...

DUMUR

Zümrüt Ap D2 de Çelik Kapı takıyoruz cep: 053 ... diye not yazılmış böylesi bir kroki çizilip arabanın camına bantlanmış. Herhalde ya arabayı uygunsuz bir yere park etti ya da bir tanıdığına yerini belli ediyor. Ancak bu krokiye göre, bunu çizen şahsın ta kendisi bile tekrar gitmesi icab ederse bir daha aynı yeri zor bulur. Çünkü ben o apartmanı çok iyi biliyorum, girişi onun belirttiği yerin tam tersi yönde. Zira onun işaret ettiği giriş kat başka bir sokağa tekabül ediyor...

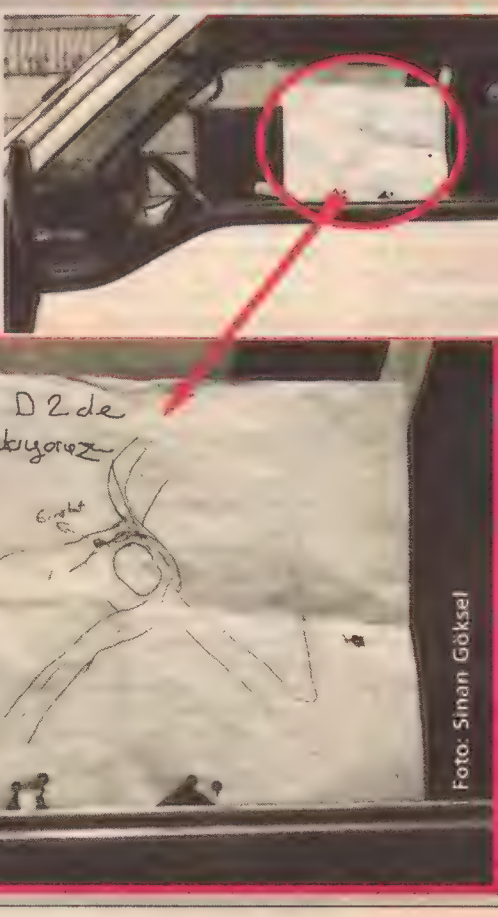

Akşamsefası

Bayır Gülü

FEYHAN GÜVER
guverfeyhan@hotmail.com

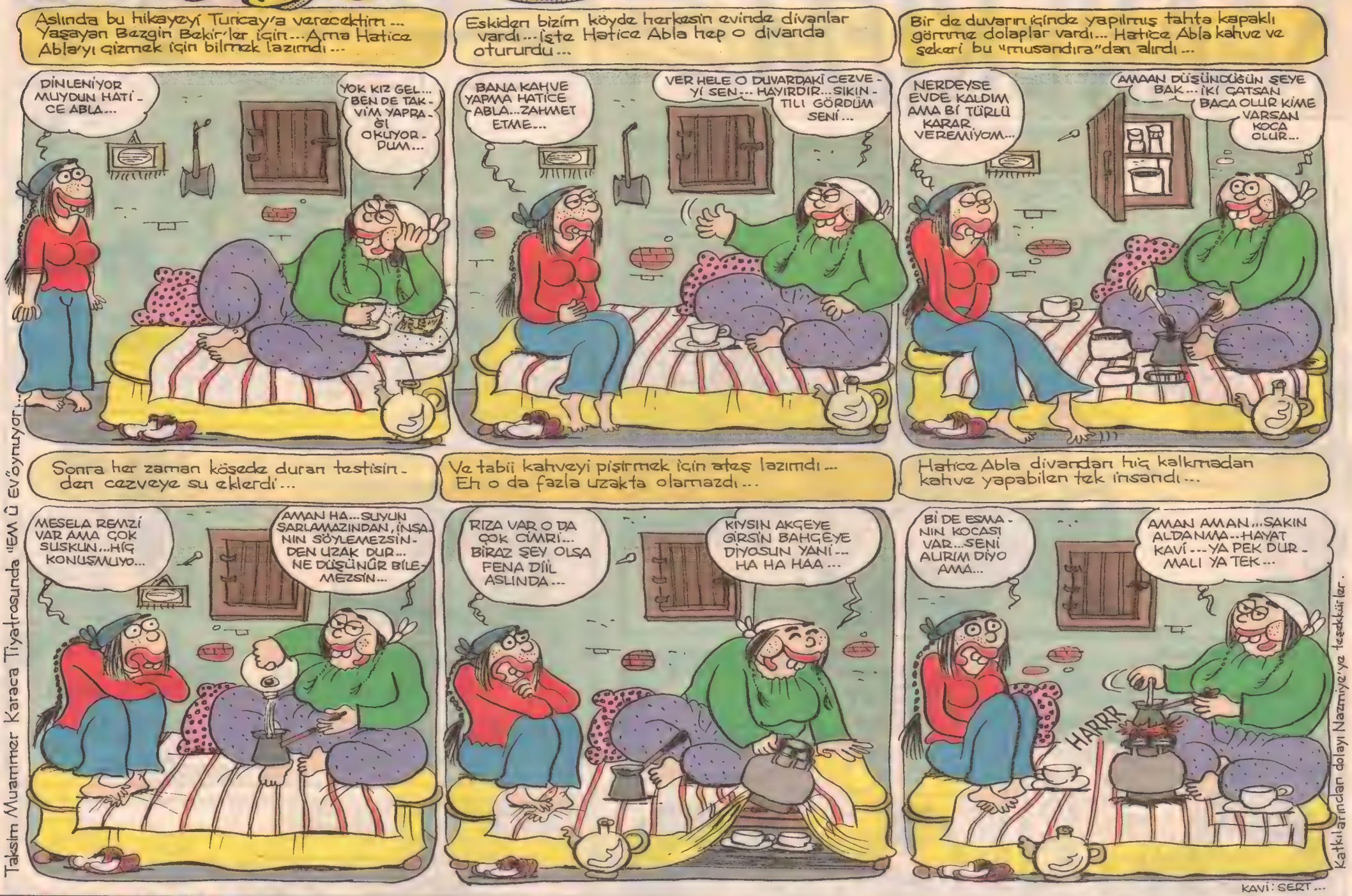

DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur@leman.com.tr

Dumur Erotik

Esnaftan dinlediğim taze bir öykü...

Terzinin daha önce diktiği pantolon fermuarım sökülmüştü ve tekrar diktirmek için aynı terziye gitmiştim. Söz, evlilikten, bu zamanda bir eş bulmanın zorluklarından, kadınların ev işi yapmak istememesinden, evlilikte edinilen malların ortak olması falan gibi konulardan açılmış öylece sürüp gidiyordu... O sırada vatka dikmekte olan vatkacı ben size bi olay anlatıcam bakın şimdi diyerek bu öyküyü anlattı... Anlatıldığı haliyle birebir naklediyorum.

Bir oduncu, elli yaşlarda... Güzel, etli butlu bi karısı var... Oduncu giderek zengin oluyor ve kendine bir metres tutuyor... Ancak metresin tornacı olan bir sevgilisi daha var. Fakat iş pişirilen yer olan metresin evinin anahtarı oduncuda yok, tornacı olanda var... Tornacı metresin oduncuyla olan ilişkisini bitirmeye karar verip oduncunun karısına gidiyor ve durumu anlatıyor... Onları uygunsuz bir halde yakalatacağını, kendisinde bir anahtar olduğunu söylüyor. Oduncunun karısı ilk başta inanmıyor bu duruma... Fakat bu arada oduncu daha önce eczanede sertleştirici bir iğne vurdurtmuş, bir takım ilaçlar almış gibi bir durum var. Oduncu azgınlığın doruğunda yani. Nitekim evde de karısına bu azgınlığını gösteriyor, banyoda onu yıkamayı istemek falan gibi... Karısı **"nooldu buna kırk yıldır böyle olmamıştı?.."** şüphesine düşüyor. Derken birgün oduncunun cinsel organından kan geliyor. Hastaneye gittiklerinde doktor, oduncunun bir takım iğneler yaptırdığını ve ilaçlar aldığını söylüyor. Bu durumda oduncunun karısının şüpheleri daha da pekişiyor ve daha önce tornacının söylediklerini hatırlıyor ve tornacının dediği şekilde kocasını metresle bastırma teklifini kabul ediyor. Metresin tornacıda bulunan anahtarı sayesinde bu plan başarıyla gerçekleşiyor ve oduncu metresiyle birlikte iş üstünde yakalanıyor... Bütün mallar, herhalde vergi işlemleri yüzünden olsa gerek karısının üstüne olduğu için oduncu karısı tarafından kapı dışarı ediliyor ve bir buçuk sene kadar kömürlükte sefil bir halde yaşıyor. Derken araya oduncunun çok yakın bir arkadaşı giriyor ve yapmayın etmeyin sende mis gibi ancuh var sende de güzel tarak, birbirinize kıymayın, eziyet etmeyin, ikinizin de buna ihtiyacı var şeklinde aynen böyle acaip laflar ederek onları barıştırıyor. Fakat meğerse bu barıştıran yakın arkadaşın oduncunun karısında gözü varmış. Oduncunun karısıyla ilişkiye giriyor.. Oduncunun karısı da onca hengameden sonra bir tepki için herhalde, bu ilişkiye dünden razı oluyor. Fakat oduncunun bu durumdan haberi yok, olsa da zaten olaylara müdahale edecek gücü yok... Gelgelelim ihbarcı tornacıya; metres sadece bana kalıcak ümidiyle onları bastıran tornacıyı da metres sepetliyor, tornacı da sap kalıyor... Meğerse metresin de bir sürü sevgilisi varmış... Yani öykünün ana teması Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan olma üzerine kurulu anlaşılan ya da bir ava giden avlanır klasiği... Pantolonumun fermuarı dikilene kadar ayak üstü dinlediğim bu tuhaf öyküyü eve gelir gelmez pantolonumu değiştirirken unutmayayım diye donla oturup şaşkınlık içinde, alelacele, bir solukta not ettim...

Dumurun bundan sonrası sadece meraklılar içindir ve yazının telekritiklerini okumayabilirsiniz... Oynat uğurcuğum, geri al bakalım... Şimdi bak hoca, vatkacı, evlenince edinilen malların ortaklığı konusundan bu hikayedeki konuya nasıl geçti?.. Üstelik bu hikayede, bütün mallar kadının üstüne, ortak bile değil... Bu hikayeyi anlatırken ceketin vatkalarını öylesine güzel dikiyordu ki, çapraz dikişler attıkça hikaye daha da harlanıyordu... Her çapraz dikişte hikaye örgüsü de sağlam atılıyordu... Bir diğer husus da acaba ceketin sahibi, yani giyecek olan kişi, ceketinin yapılma aşamasında böylesi bir öykü anlatıldığını bilebilir mi ya da bunu hissedebilir mi?

Sadece bir fermuar diktirmeye gittiğim terzide duyduğum bu öykü, çapraz vatka dikişleriyle hafızama dikildi...

Reni Parker

Daha denecek birşey yok... **Reni Parker**

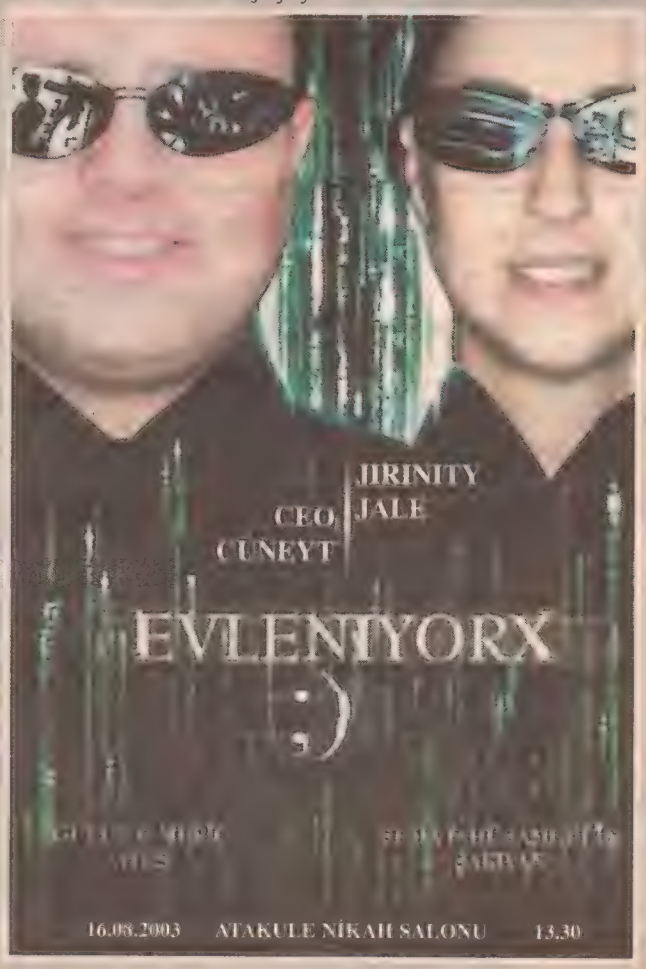

Akşamsefası

KAANERTEM

KIRT KIRT KIRT! KIRT!

KAPKAÇÇISINA AŞIK OLUP AŞK YAŞAYAN KADIN GEÇİYO.. TÜÜ REZİL!..

ULAN Bİ DE YAŞINI BAŞINI ALMIŞ DERİZ.. ŞU HALE BAK?

GÖRDÜĞÜN GİBİ TOPLUM BAZI ŞEYLERE HAZIR DEĞİL ŞÜKRÜ!..

MAHALLEMİZİN YÜZ KARASI ŞİRFİNTİ!..

AŞIK OLACAK KAPKAÇÇIDAN BAŞKA ADAM MI BULAMADIN A ORSPU !?

KİTABINIZ VAR MI LAN SİZİN!..

VAR! TÜZÜĞÜMÜZ VAR. DERNEK BURASI... HADİ SİTTİR GİT ŞİMDİ!..

DERNEK

TAKSİCİ İKİ SAATTİR AYNADAN BENİM KULAKLARA BAKIYORSUN?.. ÇOK İLGİNÇ GEKTİ GALİBA?..

HAYIR, BURNUNUZDA SÜMÜK VAR, ONA BAKIYO.. RUM..

HAA!.. PARDON, O ZAMAN TAMAM...

Kadim dostum web tasarımcısı, grafiker Cem Kongur'un el emeğiyle en sonunda açtık siteyi... www.kaanertem.com Girin bakın... Daha pek bişey yok ama ileride olacak..

BU AKŞAM KÖYE DÖNÜYORUM SELAMİ ABİ... SÖYLİYECEĞİN BİŞEY VAR MI KÖYDEKİLERE?..

BOL BOL SELAM SÖYLERSİN... BAK ÇİŞİN KAKAN FİLAN VARSA GEÇ YAP İÇERDE... YOLA GİDİCEN!..

BAYAN

YOK SELAMİ ABİ SAĞOL... ZATEN HEMEN GİDİCEZ...

BİŞEY DE İKRAM EDEMEDİM SİZE... E ARKADAŞIN İŞİN BARİ?..

YOK DAYI YOK! ÖF YAA! BU NASIL MUHABBETTİR BÖYLE BE?

KAKAN DA MI YOK?..

GİR OĞLUM ÇİŞİN FİLAN VARSA... TUTMA!..

TUVALET FİKS 500 BİN TL.

SAHTE ADİDAS

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

KAPIDAKİ TABELAYI GÖRMEDİN Mİ LAN HIYARIN OĞLU?..

DİKKAT KÖPEK VAR YAZIYO ORDA...

OKUMAN YAZMAN YOK MU DAVAR?..

İSİM? SOYİSİM?..

HOŞT HOŞT DİYORUM SANA!.. NE DİYİM BEN SANA? NE BURA?..

NİYE GİRİYON SEN BU SIRLAR BAHÇESİNE BİLADER...

HAH!

HAH!

YEDİBAAAŞ!' GEL KIZIM... NEYE BAĞIRIYOSUN BAKİİM... YEDİBAAŞ!.. İNSAN MI GİRMİŞ GENE BAHÇEYE?..

YEDİBAŞ, KIZIM! ISIR BENİ, GENE BIRAK NOOLUR...

BUGÜN HAYVANAT BAHÇESİNDE İKİ KAPLAN KAVGA ETTİ... DALA KONAN PAPAĞAN İSYAN ETTİRDİ!.. KARINCALAR BALKONA DÜŞTÜ... ÜŞÜŞTÜ!..

TV HABER

Sıradaki haber: Hızlı koşan köpek...

AAAA YETER AMA... MEMLEKETTE İŞ YOK GÜÇ YOK... ÜSTÜMÜZDE YOK BAŞIMIZDA YOK... SİZ TUTMUŞUNUZ HAYVANLAR ALEMİNİ ANLATIYOSUNUZ BİZE YAV... YOKSA... YOKSA... AAA33AAA!..

AAAA aaaa AAAAA!

NOOLUYO BANA BE?..

ULAN AĞZINA ZIÇTIMININ!.. EŞŞOLLEŞŞEK..! ÖNÜNE BAKSANA ULAN TALİ YOLDAN ÇIKARKAN... CEP TELEFONUYLAN NE KONUŞUYON LA ARAÇ KULLANIRKAN...

dırıs dı BUMP! dur.. BADAK! ah.. SIMAK!..

AĞZINA ZIÇMIŞ HERİF ŞAHANE BET-CAR'IN PÜH...

ULAN KOSKOCA BAT-MAN'IN ARACININ (BAT-CAR) KASKOSU OLMAZ MI YAV?..

ALLAHIM YARABBİM, SEN BANA KUVVET VER... NOOLUR ŞU ÇANTAYI KİMSELERE KAPTIRMADAN EVE KADAR GİDEBİLEYİM... ULAN KAPKAÇÇILIK DA NE RİSKLİ MESLEK OLDU...

KAHRAMAN MASA ESAT

ETRAFTA DA KİMSE YOK... AMA... NEYSE... BOZMİYİM BEN GENE ESAS DURUŞUMU...

AKSARAY PAŞAOĞLU

Uyuz olmuş bir opossum

Pazar günü ben sabah joggininden dönerken, kıskanç bir rüzgâr her binayı tek tek yalayarak bahçeler arasında şaşkın ve pepeme bir vatos balığının Ahırkapı açıklarında dolaştığı gibi sefil dolaşıyordu. O sırada inanılmaz birşey oldu. Evin ön kapısında yatan enteresan bir yaratık bana baktı. Eşime sordum kediymiş. Onu, küçük kızım Tülperde'ye bak bak kızım ona da gösterdim. Kızım kediyi çok tuttu. "Onu eve alalım, kedi edinelim" dedi. Eşime, ne yediğini sordum. "Adisababa" dedi. Gerçekten de Adisababa yiyordu. Fakat ben eşimin ne yediğini değil, kedi ne yer onu sormuştum. Eşim fare dedi. Ben, bir koli fare aldım. Eve yayılınca kırk kadar fare, az daha başka bir eve taşınıyorduk, minik yaramazın adını "Yalaka" koyduk. Yalaka'ya bir de özel veteriner tuttuk. Ona bahçede şirin bir kulübe yaptık. Adam orada yatıyor. Yalaka oynasın diye bir ip astık. O bir ip, ucuna minik bir top bağladık. Kedi ipe atlayıp topa asılınca ipin öbür ucundaki çıngırak veterinerin kulübesinde. Çıngırak çalınca veteriner koşup geliyor. Kapının altındaki özel kapaktan geçerek kedinin nabzını alıyor. İsterse gecenin üçü olsun. Alıştı, hemen geliyor, ona pizza veriyoruz. "Yalaka"nın sadece bir gözü başka değil, diğer gözü de başka. Yalaka'yı Asmalı Konak'ın galasına götürdüm. Çok mu eğlendi bilmiyorum! Altı kilo hamsiyi yoğurarak Yalaka'nın hamsiden heykelini yaptım günlerdir bitiremedi. Yalaka, gelir gelmez evin reisi oldu. Evde o ne derse değil de ne demek istiyor gibi olursa o yapılıyor. O yerde yuvarlanırsa eşim ve ben de yuvarlanıyoruz. Küvete kum doldurduk eşim ve ben ihtiyacımızı orada gideriyoruz. Onunla fare yemeyi de denedik. Sadece ısırabildik ve kustuk. Dün ona âşık olduğumu anladım. Eşim de ona âşıkmış.Ayrı ayrı evler tutmaya, kediye de yine ayrı bir ev açıp birgün o, birgün ben, kediyle üçgen aşk yaşamaya karar verdik. Sonra vazgeçtik. Bu arada dostlarımızın şöyle bir eleştirisi oldu:

"Onu çok şımartıyorsunuz siz kediyi..." Ben de onlara şöyle diyorum: "Yalaka, bize ve topluma bütün sorunları unutturdu. Halk birkaç gündür pahalılığı o kadar da dert etmiyor."

Aslında herkesin içinde üç kafes vardır. Birinde yatan bir kunduz, diğerinde uyuz olmuş bir opossum, üçüncüsünde de sansar tipi daha ince uzun bir hayvan vardır. Bu nedir?

Ve ben şunu anladım. Kırkbeş yılı aşkın bir zamandır içimde külhan bir osuruk gazı gibi sıkıştıra sıkıştıra biriktirdiğim o müthiş insan sevgisi sonunda olgunlaşıp patlayarak bu küçük kedinin üstüne aktı. Ben şimdi: "Irak'a kedi göndermeyelim de ne gönderirsek gönderelim!" diyorum. Ve bundan sonra kediden başka birşey yazabileceğimi sanmıyorum.

Behiç Pek

Arşamsefası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

Cimbiir Cemaat

AHMET YILMAZ

BALIK ADAM AKSESUAR SALIH VE GELİŞEN TOPLUM!..

BÜFE ÜSTÜNÜN ÇOCUĞU DELİ ÖMER!.

TABİATIN UNSURU MUHTEŞEM BEŞ (Serüven No:4 yada 5

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

m.e.T.i.N.E.i.D.A.N

Sahil kenarından kıvrılarak geliyor, ve yavaşça Bahariye tarafına dönüyor raylar.. Bu hatasız kavisi, nasıl veriyorlardı acaba?. Fabrikada tek parça halinde dökümü yapılan böyle bombeli raylar mı vardı, yoksa özel makinesiyle burada mı eğip büküyorlardı?. Deniz tarafından uzaklaştığımda, raylar düzleşti, kavis yok oldu. Sokağın ucuna kadar yürümeden, mavi camlı kuaför dükkânının önünde, yere eğildim.. Mavi ve şeffaf camların arkasından, içeride saçlarını yaptıran kadınlar görülebiliyordu. Neden böyle düşünmüştü acaba dükkan sahibi. Sokaktan geçenlerin, kadınların dağınık veya düzgün saçlarına göz atmaları, bir tür röntgencilik sayılmaz mıydı? Belki de içeriye daha fazla güneş girsin diye yapmıştı. Üstelik erkek berberlerinde de geniş camlar var. Ama kadınlar oradan geçerken, içeriye gözleri kaydıklarında, köpüklü erkek suratlarından bir nebze de olsa seyir keyfi alıyorlar mıdır, ona emin değildim. Fazla durmadım üzerinde, daha önce bu konuları düşünmüştüm. Aklım o an, başka bir şeye takıldı! Ara sokaklardan gelen otomobiller sarsılmadan geçebilsin diye, rayların üzeri bu bölümde kumla örtülmüştü. Diz üstü çöküp, rayın arasını elimle eşeledim. Tren rayından farklı olarak, arasına oyuk açılmış bir demirdi bu. Üç parmağımla kolayca çıkartabiliyordum kumları oyuktan. Fakat önce, bi tahta parçasıyla kazımıştım biraz. Arabalar geçerken kumu sertleştirmişti çünkü. O dörtyol ağzında, fazla oyalanmadım. Nasıl olsa makineler vardı. Yani, tramvay kullanıma sokulduğunda, rayların oyukları bi araçla mutlaka temizlenecekti herhalde.

Bi makineyle? Ya da.. Birden aklıma gelen bu keyifli düşünceyle, tekrar yere çömeldim!. Birisi vardı hem; süzüyordu beni uzaktan. Şu küçük şantiyenin orada. O olabilir; ona sorabilirdim. Oyukları kazımaya devam ettim; bu işi yapabilecek, becerikli biri olduğumu göstermeliydim! Tırnaklarımın arasına giren küçük çakıllara, kumlara ve pisliklere aldırmadan, rayı iki metre kadar kazıdığımda, adamın tepemde dikildiğini hissettim nihayet. Dönüp bakmadım ona hemen. Çünkü aceleci veya paragöz bir insan gibi de gözükmek istemiyordum. O anlamalıydı biraz. "Niye eşeliyorsunuz rayların arasını?" dedi. Bir elimle işime devam ederek, arkama döndüm. Grî takım elbiseli, kravatlı, temiz yüzlü bi adamdı. Daha önce de görmüştüm onu, işçilerin yanında. Bir defasında, bağırarak 'Saluuz' dediğini işitmiştim. Saloz değildi, eminim; 'saluuz' demişti uzatarak.. Ufak gövdesinin arkasından, kuaförün geniş mavi camları parıldıyordu. "Ray inşaatı Moda bölümünün şefiyim ben," dedi. Çok mutlu oldum, böyle basit ve saf bir açıklama sunmasına! Her ne yapıyorsam orada, hemen telaşlanmamış, önce kendini tanıtmıştı nazikçe. Ben de lafı hiç uzatmayıp, niyetimden bahsettim ona: "Tramvay kullanıma sokulmadan önce, rayları temizliyceksinizdir mutlaka. Bu oyuk temizleme işini, müsadenizle ben yapmak istiyorum?" Konuşurken de, kazmaya devam ediyordum. "Ellerinle mi?" diye sordu, Moda bölüm şefi. "Evet. Zaten bu yüzden işi devralmak istiyorum! Belki, bi tahta parçası filan da kullanabilirim." Şef, yanıma çömeldi: "Temizleme makinemiz var bizim. Makine iki günde halleder. Kaç kilometre ray döşeli, biliyor musun sen?" "Gece gündüz çalışır, bitiririm!" dedim. Bu garip isteğimde daha inandırıcı olmak için, şefe yalakalık yapmak bile aklımdan geçmişti. "Okumuş birine benziyorsun," dedi, "neden bu pis ve zorlu işe heveslisin?"

O anda gülmem tutuverdi! Ayıp olmasın diye elimi ağzıma götürdüğümde, kumlar da dudaklarıma bulaştı hep! Bi mendil çıkarıp sildim ağzımı. "Okumuş mu? Bununla ne ilgisi var ki ama? Bakın, mesela o kitabı da okudum ben." Şefin ceket cebinden dışarı taşan, Yasunari Kawabata'nın 'Göl' romanını işaret ediyodum. "Haa, o mu?" dedi Şef, "Daha bitirmedim." "Ben bitirdim," dedim, "Güzel bir roman. Öbürünü, 'uykuda sevilen kızlar'ını da okudum yazarın. Ama ne farkeder. Böyle garip şeyler yapmak istiyor işte insan, kitap filan okuyunca! Hem, benim için bir eğlence olacak, rayları kazımak. Oyalanıcam ve değişik şeyler hissedicem." Kitabı tekrar cebine yerleştirdi şef: "Ama.. biliyosunuzdur belki; gereksiz bir tranvay inşaatı bu. Süs olsun diye yapılıyor; şehrin daha önemli ihtiyaçları varken. Yani, böyle lüzumsuz bir harcamada sorumluluk üstlenmeniz, ruhunuzu hırpalamıycak mı sizin?." Şefin bu edebî sözlerinden ziyade, bi şef olduğu halde bu dürüst açıklamayı yapabilmesi hoşuma gitmişti! "Biliyorum," dedim, "Fakat nasıl olsa, kullanılacak tramvay! Sadece eşelerneme müsade edin bari? Temizleme makinesi gelirse, bir kenara çekilirim ben." O da yanıma oturmuştu. Benim gibi yere değil ama, kıçının altında bir parke taşı vardı. Ve o ana dek düzgün konuşan şef, belki bir samimiyet yaratmak maksadıyla, garip bişey sordu. "Yoksa, kuafördeki genç bayanlara, mavi camın arkasından sükse yapmak için mi istiyorsunuz bu işi?" Utanmama bile fırsat yoktu, çünkü soru o kadar acayipti ki, önce buna karşılık vermek zorunda kaldım: "Yani, bir kadın, tranvay rayı oyuklarını elleriyle eşeleyen bi erkeğe, hayranlık duyabilir mi sizce?" "O anki tavrınıza göre değişir," dedi şef. Biraz tuhaflaşmaya başlamıştı. 'Saluuz' diye mırıldanarak, ayağa kalktı! "Şimdilik buradayım," dedim, "eğer kazmama izin verirseniz, kuaförün önünü yarım saatte eşeler, sokağın ucuna varırım zaten." Aşağıya, deniz tarafına doğru yürüdü. Arkasından seslendim: "Ne diyorsunuz?" Elini salladı, bana ne, n'aparsan yap anlamında. İnsanlar, ne acayipti. Önce size güven veriyorlar, sonra.. Yoksa? Onun birden, şef filan olmadığı aklıma gelmişti!. Mavi kuaförün mavi camlarından biri, kapı şeklinde olanı aralandı. Yaşlı bir kadın çıktı kaldırıma: "Sana da mı, şef olduğunu söyledi?." Kadının yanına yaklaştım yavaşça, arkama da bakarak: Moda bölüm şefi, yani öyle olduğunu iddia eden adam, sahilde minicik bir nokta halinde yürüyordu. Üzerinde güneş yumurtası vardı. Elimdeki kumları kazağıma silerek, yaşlı kadına uzattım. "Buradan, şef gibi görünüyor gerçekten!" Kadın da deniz tarafına baktı; ama tokalaşmamıştı benimle. Mavi camlı kuaförün sahibiydi herhalde. "İçeri geçin?" dedi. "Burasını, kadın kuaförü olarak biliyordum?" "Kuaför değil burası," dedi, "Mavi camlar sizi de aldatmış. Buyrun, geçin. Okumuş birisine benziyorsunuz! Size bi iş teklifi yapıcam hem. Az önce sahte şefle konuştuklarınızı duydum. Anladığım kadarıyla, metal bir oyuğun arasındaki pislikleri filan temizlemeyi seviyorsunuz.. Öyleyse.." Sözünü tamamlamasına fırsat vermeden, asfalta fırladım!

Benim düşünme biçimimle, tuhaf zevklerimle dalga geçiyor gibiydi. Ona hiç güvenmeyip, sahte şefin arkasından sahile doğru koşturdum. Kadın arkamdan, bağırıp duruyordu! "Hayvan oğlu hayvan! Eşşek kafalı!" Dönüp baktım koşarken: Mavi camlardan bir tanesi, kırılmıştı, yerlerde parçalar vardı! Kim yapmıştı ki bunu? Ben mi? Ne olduğunu anlayamıyordum bir türlü!. Üzeri naylonla kaplı küçük şantiye çadırının önünden geçerken, kafamı içeri uzatarak, "Şef?" dedim. Benimkisi gibi tozlu ve kumlu bir el uzandı karanlıktan, yukarıyı işaret etti. Bir apartmanın, üst katlarını. 'Saluz' yazıyordu, beşinci katta asılı bir tabelada! 'Saluz danışmanlık şirketi'.. Önce kapıdaki başka bir adama danışıp, merdivenleri tırmandım.. Rayların oyuklarını temizleyebilmem, niyetlendiğim bu garip şeyi yapabilmem için, sahte bile olsa birisi bana müsade vermeliydi! Bu güç sunumunu, bu onurlandırmayı, bu kutsal izni istiyordum. Raylar olmazsa, başka bi tuhaf iş yapardım belki. Kapıda duran herif de öyle demişti zaten. Şefin başka plânları da var dedi. Altıyol'daki bronz boğa heykelinin, haftada iki kere komple cilâlanması için, bi adam arıyormuş. Sonra yukarıya çıktığımda, onun benimle dalga geçtiğini, ve zaten kovulacağını öğrendim. Ama ille de istersem eğer, bronz t.şakları parlatmayı.. "Hayır,"dedim. "Orası merkezî bi yer; insanlar bana bakarken çalışamam.." Camlara batan güneşin yansıması vuruyor, 'Saluz' harflerinin alt kısımları, nefis bir ışıltıyla yanıyordu! "ben gerçek bir şef değilim," diyerek ağlamaya başladığında şef, ona bakamadım bile.

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO: 47 80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Hayal Kırıklığı

Selam dostlar, ben 16 yaşındayım ve daha bu yaşımda hayal kırıklığına uğramış bir genç kızım.

Herşey 5 Eylül'e kadar çok normaldi. O gün en yakın arkadaşıma gitmiştim. Birlikte birşeyler yedik, müzik dinledik ve sohbete başladık. Sohbet sırasında en alakasız yerde bana "Gülsen biliyor musun sen çok çirkinsin. Hatta iğrençsin. Sivilcelerin seni iğrenç gösteriyor. Suratın berbat." dedi. O an ne olduğumu şaşırdım. Kaynar sular boşaldı kafamdan aşağıya. Sonuçta en yakın arkadaşım, sırdaşımdı...

Artık onunla konuşmuyorum. Şimdi en yakın arkadaşlarım okuldaki grubum. Onlarla çok iyi anlaşıyorum. Bu arada yeni arkadaşlar da edinmek istiyorum. Herkes yazabilir...

Gülsen Bektaş / Güneykent Mah. 94001 Sok. No:11/7 Mersin

Merhaba

Hani insanların askıya aldıkları düşleri vardır ya. Askıya aldıkları geçmişleri, bu günleri ve gelecekleri... Askıya aldıkları ömürleri. düşünüyorum da ne çok şeyi geride bıraktım, ne çok şeyi geride bıraktık. Kaç hayalimiz gerçekleşti? hayallerimizi hep yarına bıraktık. Yarınlarımız da hep dün oldu. Çocuktuk... Ve çocuk yüreğimize ne çok şey sığıyordu. Çocuk yüreğimiz büyüdü ve o yüreğimize sızılar düştü. Büyürken bir çok şeyin farkında değildik. Koşarak ilerledik yollarda. Bu yüzden hiçbir şeyin farkına varamadık ya... Hep büyümek istedik. Beklenen yaş 18'e gelmek istedik. Ama onu da koşarak yaşadık ve 18 on-sekiz değilmiş. Ve şimdi anlıyorsun neleri geride bıraktığını, neleri kaybettiğini. Şimdi anlıyorsun çocuk olmanın özgürlüğünü. Özgürlüğü... Şimdi anlıyorsun bir uçurtmayı göğe salmanın mutluluğunu, saklanbaç oynamanın gizemini, doktorculuk oynamanın hazzını. Mavi önlük içerisindeki umutlarını düşünüyorsun, mavi önlük içerisindeki sevdalarını... Mavi önlüğünü özlüyorsun. Sen şimdi çocukluğunu özlüyorsun. Askıda bıraktığın geçmişini, bu gününü...

Vee ayağa kalkıyorsun. Gidip askıdan geleceğini alıp bir uçurtma yapıyorsun. Mavinin özgürlüğüne bırakıyorsun, mavinin sonsuzluğuna...

Sen şimdi umudunu bir uçurtmaya yüklüyorsun.

Filiz Acar

Merhaba,

Yolunda gitmeyen şeyleri eleştirmek, insanlara doğruyu göstermek güzeldir. Peki eleştiri yaparken, bazı şeyleri düşünmeden olup olmadık yerlere saldırmak?

Özel okullarda okuyan öğrenciler hep kötüleniyor. Bunu zamanında Nihat Genç yapmıştı, şimdi de Cezmi Ersöz.

Ben özel üniversitede okuyan ve aynı zamanda sizler gibi düşünen, hümanist değerleri ruhuma taşımış bir öğrenciyim.

Benim niçin özel okulda okuduğumu kimse sormuyor. "Bu insan acaba sisteme yenilip mecburiyetten mi özel bir üniversiteye gitti?" sorusunu aklına kimse getirmiyor...

Ben özel okulları öven bir insan değilim. Övmediğim gibi de özel okulları eleştiririm. Ama bu eleştirilerim sadece o okulda okuyan zengin zübbelerinedir!

Bütün bunlara rağmen Nihat Genç'i de Cezmi Ersöz'ü de çok seviyorum. Onların yazıları olmasaydı sanırım beni hayata bağlayan pek bir neden de kalmazdı... Sevgimle.

Ruhu incinmiş olan genç

LeMan'la İlk Tanışma

Merhaba sevgili LeMan dostları. Aslında mektuba neler yazacağımı önceden düşünmeden yazıyorum. Yani bir nevi bu yazıyı doğaçlama olarak yazıyorum. Ben 20 yaşında şu an Iğdır'da vatani görevini yapmakta olan bir gencim, LeMan dergisini bundan 3 yıl önce okumaya başladım. Birgün İstanbul Üsküdar sahilinde yalnız başına otururken oturduğum bankın tam altında tarihi gününden bayağı bir geçmiş LeMan dergisini buldum. Ben de can sıkıntısı diye içindekileri merakla okumaya başladım ve başından bir türlü ayrılamadım.

LeMan dergisini önceden okumadığım için bu kadar keyif veren bir dergi olduğunu bilmiyordum, dergiyi okuduktan sonra hemen bir markete gidip yeni sayısını aldım. Ve o gün bugündür LeMan dergisini elimden düşürmez oldum. Şu an askerde olmama rağmen elimden hiç düşürmüyorum dergiyi. Yani LeMan dergisini. Burada her ay denetlemeler olur, bir keresinde denetlemeden haberim yoktu ve iştima alınırken ansızın arama var dediler ve bizi aramaya başladı komutanlar. Ve cebimden 4 tane LeMan dergisi çıkmıştı. Baya bir azar işitmiştim açıkçası. Ama olsun LeMan dergisinin canı sağolsun yine LeMan dergisi alıyorum ama bu sefer iştimalarda cebimde gezdirmiyorum dergiyi saklıyorum akşamları koğuşta okuyorum. Tüm LeMan yazarlarına, çizerlerine ve okurlarına selamlar.

Bu arada benim gibi LeMan dostlarıyla arkadaşlık kurmak isteyenler varsa bana mesaj atabilir, hoşçakalın ve LeMan'sız sakın ama sakın kalmayın.

(lord1983@mynet.com)
Fırat Onur Altay

Belki Birgün

Hayatın arabesk olmasını biz istemedik, yalnızlığın payımıza düşmesini de Tanrı'dan dileyen biz değildik, tıpkı günübirlik tüketilen çay şekeri tadındaki sevgilerin tüketilmesini Tanrı'dan dilemediğimiz gibi...

Oysa bir gülün kokusunda bir de 3 yaşındaki çocuğun hayata umutla bakan gözlerinde sevdik dünyayı, yemedik ve yedirmedik umutlarımızı aşk avcılarına, yeşeren çimler misali gün be gün boy verdi sevdamız aşka, sevdaya ve acıya dair paylaşılması gerekenler için...

Ezdirmedik umutlarımızı taş yüreklere ve yedirmedik çıyanlara, küflenen beyinlere, insanın insan olduğu için sevilmesi gerektiğini bilmeyenlere.

Okul defterimin ilk sayfasına yazdım, cep telefonumun açılış mesajına, duvarda asılı duran Hasan Hüseyin'in "Demedim ki" şiirinin yanıbaşına yazdım, gönlüme yazdım, kısacası benim olan herşeye, her yere yazdım; BELKİ BRGÜN'ü; yani umudumu, yani seni, yani bana gönlündeki umudu, yani umudunu avuç avuç sunan güzel kıza yani olmayana ama olması gerekene, umudumu kalbinde yaşatan sana yazdım BELKİ BİRGÜN...

Hayatı acılarıyla sevdim olgun insan hayatı acısıyla sevendir. tatlı günlerde oldu ara sıra, bir kelebek ömrü misali. Kaçmadım bu dünyadan kaçabilecek nice kör dünya varken, sığınmadım ruhsuz bedenlere...

Belki de gerçek dünyam yalnızlığımda gizlenen toz pembe rüyam ve günübirlik tüketilen aşkların çok uzağındaki platonik aşklarımdır...

Neylersin yazdıkça açılır gönül kapısı ve yazıldıkça hayatın arabesk oluşu ortaya çıkar, hayata ve dayatmaya çalıştığı yozlaşmış arabesk yaşama inatla, umutla gönlümün gül bahçesine pembe rüyalarım ekeceğim kimbilir belki bir gün gerçek aşkın yeşerişine tanık olur zaman...

Mesut (meska81@hotmail.com)

Günler geçip gidiyor

Zaman akıp... Yaprak yaprak dökülüyor takvimler, tık-tık ilerliyor saatler...

Bir kovalamaca gibi, bir koşuşturmaca gibi, bir nefes almak gibi, gözü kapamak gibi gelip geçiyor zaman.

Bu gençliğimin en ışıltılı günleri damla damla akıyorlar gözlerimden. Bu en güzel zamanı hayatımın, daha da zehirleniyor gözyaşlarımda.

Herkes gülerek geçerken sokaklardan, ben gözü yaşlıyım hep.

Acı ile kıvranıyorum. Acı içinde kayboluyorum. Boşluk, anlamsızlık, kayboluş bağlıyor ellerimi kollarımı...

Zaman böylesi hızlı akıp giderken, gençliğimin bu en güzel zamanını yaşarken, çoğu yaşıtımın öğrenemediği o anlamı bulmuşken, buna içten inanıyor, bu şekilde yaşamayı büyük bir arzuyla istiyorken:

"Yarın ne zaman öleceğim belli değil bu yüzden yaşadığım her anı gülümsemelerimle, hüzünlerimle, mutluluklarımla doldurmalıyım." hem de...

Yine de gözüm yaşlı bu sokaklarda, yine de içimde hissediyorum ne mutluluğu, ne hüznü, ne huzuru, ne de olumsuzlukların karşısına dikilecek gücü. Gözyaşını silip, içime mutluluğu, huzuru çekmek için en ufak bir çaba harcayamıyorum. Bunu yapacak gücü kendimde bulamıyorum.

Elimi kaldıracak gücü... Tükeniyorum...

Sidar - G./İzmir

Bulut

Gecenin bir vakti gelen hüzün bulutu merhaba! yine almışsın yanına can yoldaşların kederle tasayı. Yine yüreğinde kabarcıklar var en illetinden. Düşünmeden birisini üzeceğini koyulmuşsun yine yola. Acelen neydi bekleseydin, donup kalsaydın bir dağın doruğunda. İnmeseydin yeryüzüne, o herşeyin karmakarışık, anlaşılmazlarla dolu olduğu yere. Gerçi yine atışıp biriyle bırakacaktın şimşeklerini üzerimize. Değişmeyecekti bir şey, kapılacaktık aynı yağmur seline. Gömülecektik çamurlara, toprak kokusuna, buhar baloncuklarına. Bereket tanrısına, ölümsüz güneşe inat yağacaktın tüm gücünle. Sevinecekti belki bir kıraç toprak. Mahsulün en çoğunu sunmanın sevinciyle bağıracaktı: "İyi ki varsın hüzün bulutu!" diye. Hüzünsüz günler dileğiyle sevgiler.

Bahar Çilek / Antalya

yeniHarman

Bol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz...

YENİ SAYIDA

GRUP YORUM yeniHarman'a konuştu

"LOVE STORY" ÇALSAK TELEVİZYON BİZE YASAK

POAŞ'TAKİ VURGUNUN ÖYKÜSÜ

Harman kalın, yeniHarman'sız kalmayın...

LEMAN TÜYAP KİTAP FUARINDA

Tüyap 22.İstanbul Kitap Fuarı, 25 Ekim Cumartesi günü başlıyor...

Leman, L-manyak, Atom, Kaçak Yayın dergilerinin yazar-çizerleri fuar süresince LeMan standında kitaplarını albümlerini imzalayacak ve okuyucularıyla buluşacaklar. Standda; Leman, L-manyak ciltleri, dergilerin eski sayıları; karikatürlerin, tiplerin çizili olduğu hediyelik eşyalar, posterler, çıkartmalar, tişörtler, Mug'lar ve diğer Leman ürünleride yer alacak... Ayrıca birçok sürpriz isim daha bizimle birlikte LeMan standında olacak...

İMZA GÜNLERİ

25 Ekim C.tesi : CEZMİ ERSÖZ
26 Ekim Pazar : GÜNERİ İÇOĞLU
27 Ekim P.tesi : KAAN ERTEM
28 Ekim Salı : OKTAY GÜZELOĞLU
29 Ekim Çarşamba : SUAT ÖZKAN, ASLAN ÖZDEMİR
30 Ekim Perşembe : ATOM DERGİSİ YAZAR-ÇİZERLERİ
31 Ekim Cuma : KAÇAK YAYIN DERGİSİ
1 Kasım C.tesi : BAHADIR BOYSAL
2 Kasım Pazar : GÜRCAN YURT, CENGİZ AKIN

İmza saatleri : 15 00 - 20 00 arasıdır
Adres : Tüyap Beylikdüzü Fuar ve Kongre Merkezi Büyükçekmece - İstanbul

SAYI: 624
24 EKİM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

hisseli harikalar

bokubok@hotmail.com
kemalkenanergen

Trompet : Pet şişeden yapılmış trombon.

Kedi Dili : Ben de diyorum bu hayvanlar niye mihudan başka bi laf edemiyo... Meğer pastanecilerin yüzündenmiş. Şaştım, şaşmakla kalmadım, şaşkın halde kaldım da...

Ümük : Kayserili girtlağı...

Misyoner : Avrupalılar'ın yamyamları nasıl hıristiyan yaptığını pozisyondan rahatlıkla anlayabiliyoruz...

Gavat : Köy kökenli pezevenk...

Tuş Kilidi : Hiç kilitlemem, daha bir tane bile tuşum kaçmış değildir...

Hazırkart : Hey gidi günler!.. Eskiden kartları, evde kadınlar yapıyodu...

Paranoyak : Ya param biterse? Ya biterse param? Biterse ya param? Param biterse ya?!.

Parabol : Bitmez korkma... Korkma bitmeez... Korkmaaa!.. Bitmeeez!.. Buşafaaaak!..

Fişfik : Bizans usulü teşvik.

Tuzruhu : Çocukları korkutmak için tatlıcılar tarafından uydurulmuş bişey değilse eşşek olayım.

İtiraf : Onu ben öldürdüm.

İnkar : Beni o öldürmedi!.. Beni o öldürmedi!!.. Hiihuuu!.. Ebüüüveee!..

Kuyruk Sokumu : Sanıyorum biraz fazla sokmuşlar. Zira yüzeyde kuyruğun sadece ku'su kalmış.

Amazon : Zoom demek istemiş ama heyecandan dili sürçmüş cahilin...

Gaflik : Besili misket. Bakkal'ın oğlu düşürmüş olabilir...

Püre : Çiğnenmiş patatesin icadı, özellikle yaşlı vatandaşlarımızı ziyadesiyle memnun etmiş olmalıdır ki bugüne dek en ufak bir şikayet almadık.

İkircik : Cüceler de kararsız kalır...

Tayyör : İlk şehirlerarası teyyare seferlerinde, hosteslerin giydiği üniformaya deniyormuş gibi bir havası var. Ama bir tür deli kıyafeti de olabilir tabi...

Hamza : Bir bebeğe, ancak yaşlandıktan sonra konabilecek bir isim. Çok saçma dimi?.. Ama gerçek işte...

Elfreni : Ayakların pedala yetişmiyosa ne bok yemeye araba kullanıyosun ki eşşek sıpası?!.

Kaşkol : Kol kalınlığında kaş yapıyosun, onu da boynuna doluyosun öyle mi?.. Tabrik ediyorum. Ne içtiysen, ben de istiyorum...

Lavuk : Sempati uyandırmayan kimliği belirsiz şahıs.

Mangal : Köfte şöminesi. Biraz pahalı ama oldukça doyurucu bir ısınma yolu. Yordam da denebilir...

Keçi Leblebileri

Didem A. (İstanbul)
Amerikan istiklal marşı nasıldı yaa?..

Ayça K. (İstanbul)
Hergün okula gidiyoruz hala yoklama yapıyolar...

Kadir Ç. (Bursa)
Sadece Türkiye'de 55 milyon Fenerli var oğlum...

Hakkı E. (İzmir)
Alo, telefonumu çalan gt sen misin lan?!. Sağı solu arama ağzına sçarım bak...

Sinem G. (Antalya)
Ben babama bile hesap vermiyorum be. Garsona mı hesap vericem?..

Tamer K. (Edirne)
Tarlasından yirmi kilo altın çıktı hala çiftçilik yapıyo enayi:..

Duygu E. (İstanbul)
Dikkatli ol kızım, ortalık kapkapçı kaynıyo...

Burçin D. (Ankara)
Sağım solum önüm sırtım sobe. Saklanmayan ebe...

Semra E. (Bodrum)
Ne depresyonu canım, biraz bunalıma girdim hepsi o...

Ömer R. (İstanbul)
Saatlerdir muhtardayım, bi ikameddah senedi alamadım be abi...

Kamil U. (Mersin)
İnsanın kendi karısı gibi yok valla. Bi kere çok daha sadık oluyolar...

Demir F. (İstanbul)
Biz Amerika'nın stajyer ortağıyız bi kere kardeşim...

625

31 Ekim 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/44 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

SOSYALİST ENTERNASYONAL'İN BAŞINA DA BAYKAL YAKIŞIR

Biz burda muhalefet yok, CHP bir zamanlar devdi, hizip kavgalarıyla pire oldu, adı hizipçiye çıkan Baykal partiyi esmeyen rüzgara çevirdi diye konuşup duralım... Elin koskoca sosyalist enternasyonalcileri beğenmediğimiz Baykal'ı genel başkan yardımcılıklarına oybirliğiyle önerdiler... Sosyalist Enternasyonal Başkanlık Konseyi, 145 ülkeden parti genel başkanları ve temsilcilerinden oluşuyor. Baykal'ın adaylığında CHP'nin seçim başarısı ve Irak politikasındaki belirleyici rolü etkili olmuş... Tezkere çıktı, askerimizin Irak'a sevkiyatı ABD'nin iki dudağı arasında... Biz, CHP'nin Irak politikasına etkisini pek hissetmiyoruz ama!!! (kendileri yine de islami motifle gelmiş tezkereci AKP'nin yanında zemzem suyuyla yıkanmış gibiler, o ayrı mevzu) Enternasyonalciler bundan sonraki iç işleyişlerinde dikkatli olsunlar... (LeMan'dan söylemesi)...

Bayırgüllü

FEYHAN GÜVER
guverfeyhan@hotmail.com

Vedat Özdemiroğlu, Asmalı Konak'ı izledi ve yazdı:

SANA HAYATIMIN EN ACAİP FİLMİNİ ANLATABİLİR MİYİM DOKTOR?!

Dicle'nin kabusuyla başladı film. Dicle, kabusunun yorumunu almak için Hocaanne'ye koştu. Dicle her nedense uyumadan önce makyaj yapıyor doktor!

Niye Beyaz Türkler'in tercihi Siyah Don oluyor doktor!

Mevleviler eksik değildi doktor, sözkonusu "milli drama" çünkü, filmin o sahneleri turizm-tanıtma'da kullanabilir mi doktor, "bartır" hesabı!

Ne Oyak Bank eksikti, ne Axa Oyak, hüzün ve gözyaşlarınıza hazırım komutanım! Siemens zaten almış yürümüş. SPONSORLU KONAK diyerlerdi ya doktor!

Seymen kayıp doktor, Bahar'ın durumu ağır. Nurgül Yeşilçay, hayatının filmini komada geçirmiş, haberin var mı doktor?

Peki Seymen aklını geçici olarak kaybediyor, hadi diyelim meczup oluyor, o meczupların şefi oluşu nasıl? Aklı başındayken ağa olanlar, meczupken de şef mi olur doktor? Gene tek manita onun yanındaydı!.

Bahar'ın başındaki hemşire diyor ki kendi kendine "Gece gündüz uyuyan biriyle niye konuşuyorum ki!" Bahar uyanıp "Konuş Onunla'yı seyretmişindir belki" demiyor doktor!

Dicle rüyaya devam bu arada. Zaten dedektif de Seymen'i ararken bu rüyaları baz almayacak mı? Amerikan ile Orta Anadolu'nun kadınları arasındaki bu telepatik sözleşme ne zaman imzalandı doktor? Rüyada Çince görünce, Çin Mahallesi'ne gidilir! Ya madem rüyalarla bu işler, niye film yaptınız ki?

Yönetmen A. Oğuz bir sahnede görülüyor ve filmin sonunda "alfabetik sırayla" oyuncuların başında. A ile başlayıp, B'yle devam ediyor tabi isim, alfabe de yardımcı adama!

Çin Mahallesi'nin barlarında meğer güpegündüz yarı çıplak kızlar danseder imiş doktor, "İnsanın aklını başından alacak kadar ukala ve baştan çıkarıcı" bir senaryo bu!

Ve Siemens Mobil'in "Sponsorluğun Kısa Tarihi" adlı henüz yazılmamış kitaba kapak olacak balonu! Tebrikler vallahi!

Bu arada kiliseye mum dikilip "Allah her yerde Allah" denilerek, "derin Asmalı kitlesi" ihmal edilmiyor doktor!

Kumsaldaki "reklam filmi" pikniğine hiç girmiyorum doktor, zaten filmdeki doktorlar da "Yerli film gibi" demiyolar mı?!

(Daha fazlası finalin tadını kaçırır)

Bu film, insanın başına gelecek en acaip şey doktor!..

vo@lemari.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

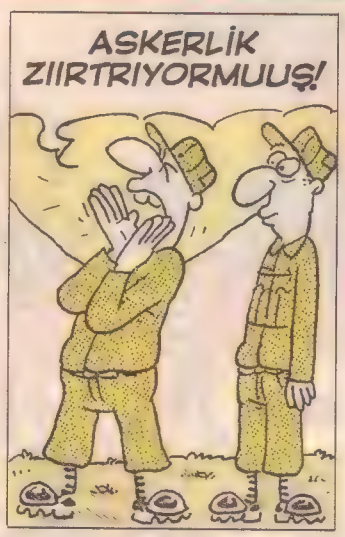

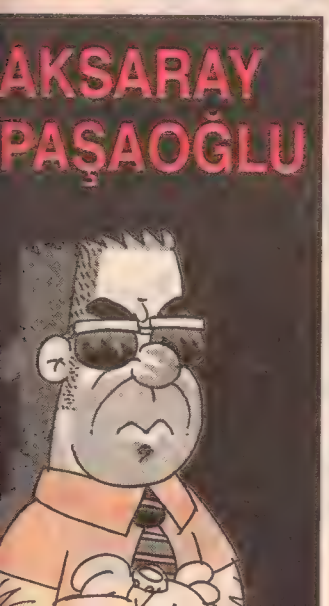

Sharon Stone, Edmontosaurus, Naomi Kempıl ve Hababam Sınıfı

Geçen hafta, pazar tatili enteresan bir şekilde haftasonuna rastlayınca fırsattan istifade Niyork'a uçtum. Niyork'ta kısa adı "Mensa" olan ortadan ayrıksı bir kulüp var. Ve ben işte o kulübün üyesiyim. Sözünü ettiğim kulüp "İleri Zekâlılar Kulübü"... Üye olabilmek için bizdeki passaparola yarışmasına benzer bir sınava giriyorsunuz. Ben dördüncü girişimde seksen bin dolar vererek altı tane joker satın aldım ve başardım. Sınava her yıl dünyanın dört bir yanından binlerce sivri zekâlı insan katılıyor. Burada sivri dediğim, parlak, vurucu, keskin zekâ anlamına geliyor. Sharon Stone ve Jody Foster'da kulübün üyeleri. Tabii arada mantafonlar da var. Kongre gecesi otellerde yer kalmadığı için ben Sharon Stone ve Jody Foster'la aynı yatağı paylaşmak zorunda kaldım. Gece, Sharon çok enteresan biri, devamlı oşuruyor ve devamlı yorganı çekiştirdiği için ben uyuyamadım. Jody ise uykusunda bence saçmasapan konuşuyor ve kendisini dikkatle dinlemenizi istiyor.

Niyork'ta benim uykum kaçınca yerin 350 metre altındaki özel mahzene inip bir şişe şarap aldım. Enteresan derecede hârikaydı. Etiketine düzgün bir Fransızcayla baktım. Geçtiğimiz Ağustos ayının şarabıymış. Hemen internette sörf yaptım. Ağustos ayında Fransa'da 13 bin kişinin ölümüne yol açan aşırı sıcaklarda bütün optimum kondüsyonlar bir araya gelince Beaujolais, Languedoc-Roussilon üzümlerinde müthiş bir kalite patlaması olmuş. Kendi kendime şunu düşündüm. Dinazor kafalı barışperestlerimiz bu önerime kızacaklar. Ama mâdem aşırı sıcaklar üzümleri güzelleştiriyor, ABD bombalayacağı bölgelerin çevresinde önceden üzüm bağları oluştursa yüksek ısı nedeniyle belki Ortadoğu'da şarapçılık şahlanacak, pek çok Ortadoğu ülkesi dünyanın şarap devleri arasına girerek despot yönetimleri aşabilecek...

Otel odasında sabaha karşı dinazorlarla ilgili bir belgesel izledim. O sırada Jody uykusunda halâ saçmasapan konuşuyor, Rumsfeld'in Ortadoğu politikalarını eleştiriyordu. Bundan 70 milyon yıl önce yaşadıkları sanılan Edmontosaurus adlı dinazor türünün beyninde kötü huylu tümöre rastlanmış. Araştırmayı yapan Ohio Üniversitesi'nden Bruce Rothschild.. Şimdi şaşıracaksınız! Edmontosauruslar Irak'a asker gönderilmesi konusunda tamamen bizim barışperest, entel, köçek, futbolcu karışımı dinazorlarımızla aynı şekilde düşünüyorlarmış. Biliyorsunuz sonunda nesilleri tükenmiş.

Ben o anda şunu anladım. 70 milyon yıl önce bile yaşamayı becerememiş tümörlü dinazor kafalarıyla bugünün dünyasını yorumlamaya çalışan bizim barışperestler, beni "İleri Zekâlılar Kulübü"ne üye olduğum için kıskançlıktan eleştiriyorlar. Yoksa ülkenin çıkarları umurlarında değil. Bunlar "Hababam Sınıfı Forever" filminin adını da eleştiriyorlar. "Forover" ne demekmiş. Asıl biri çıksın da "Hababam" ne demektir, bana onu anlatsın. Bunlar, Naomi Kempıl'ı yazmama kızarlar, papağan gibi Türkiye'de insanların açlık sınırında olduklarını tekrarlayıp duruyorlar. Oysa önümde Obetize Araştırma Derneği'nin raporu var. 2025 yılında Türk halkının %70'i şişman olacakmış. O günleri şimdiden görür gibiyim. Bugün beni yalakalıkla suçlayan bu Edmontosauruslar 2025 yılında koca koca dötlerini kıvıra kıvıra benden özür dilemeye geldiklerinde müstehzi müstehzi gülümseyerek onlara "Ace ace ace aaa!" diyeceğim...

LeMan politik

İstatistikler de sapıttı... Yarısı açlık sınırında yaşayan yurdum insanın yüzde 70'i 2025 yılında şişman olacakmış.

Amerikan askerleri biran önce Irak'tan kurtulabilmek için kendilerini vurmaya başladı..İçlerinde yanlışlıkla ölen bile var...

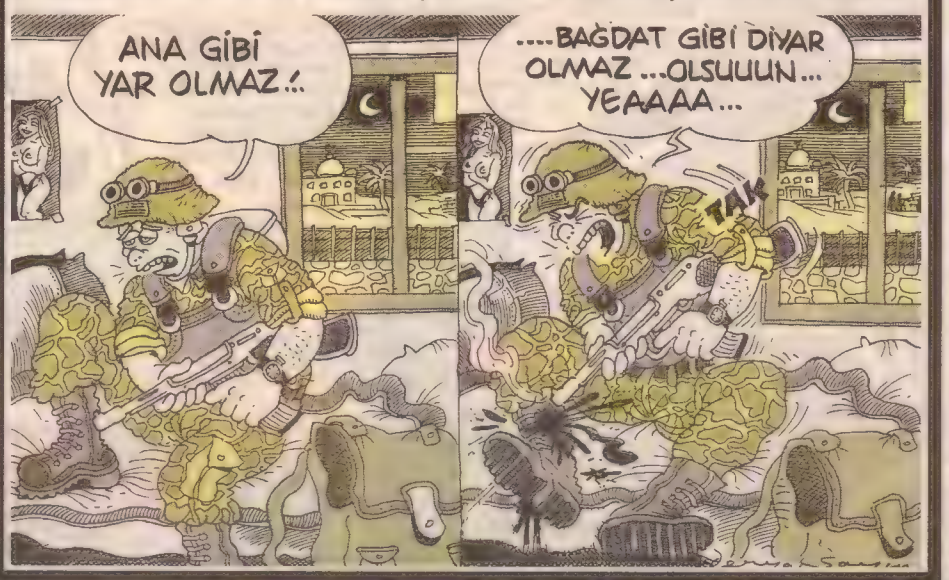

Irak'ın başkenti Bağdat, Ramazan'ın ilk günü canlı bombaların saldırılarıyla sarsıldı... Aralarında ABD'li bir albayın da bulunduğu 43 kişi yaşamını yitirdi.. Ayrıca ABD Savunma Bakan Yardımcısı Paul Wolfowitz'in Bağdat'ta kaldığı El Raşit oteline 29 füze atıldı...

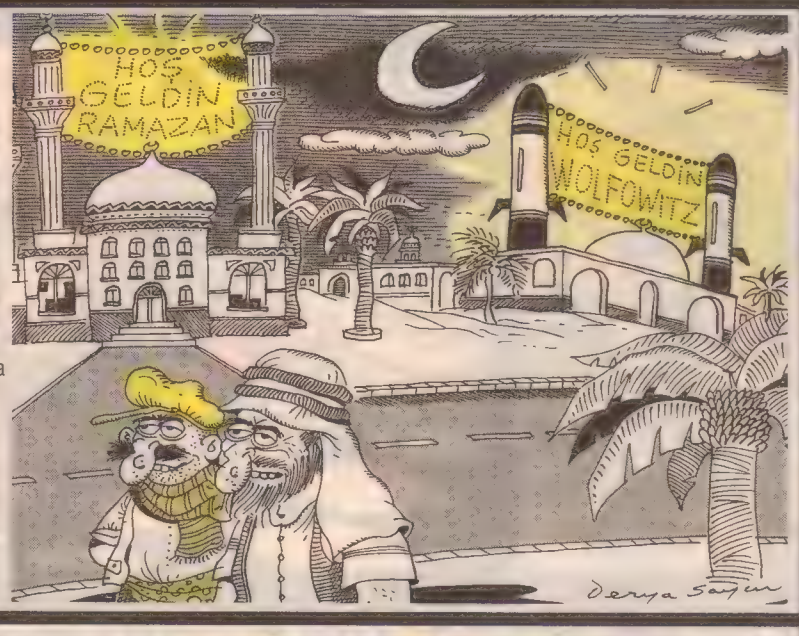

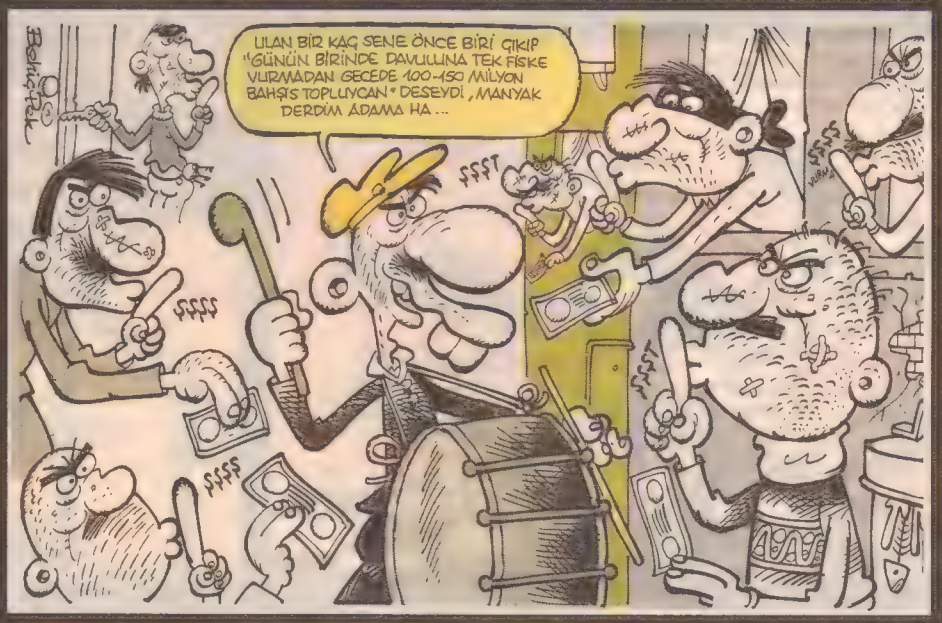

Türbanlıların Çankaya köşküne alınmamasına tepki gösteren Mehmet Ağar, "Bu insan haklarına aykırıdır" dedi...

Savaşmaktan başka bir yol bilmeyen İsrail, Gazze'yi bombalamaya devam ediyor...

İzmir'in Menderes ilçesinde 14 yaşındaki Ö.Ö ile cinsel ilişkiye girdikleri öne sürülen aralarında bir komiser, 4 polis ve 2 askerinde bulunduğu 28 kişi, çıkarıldıkları mahkemece tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı..

Cumhurbaşkanı Sezer'e dokunma!..

Tezkereci AKP hükümeti, Irak'a asker gönderme kararının vebalini unutturmak için kuzucukları islamcı basın, Doğan grubu hatta son zamanlarda paçasının iyice sıkıştığını anlayınca hükümete yavşayan Uzan gurubu elbirliğiyle Cumhurbaşkanı Sezer'e Türbansız resepsiyonu bahane ederek yüklenmeye başladılar. Bu rezilliklerin farkında olduğu için basına hiç demeç vermeyen belki de tek Cumhurbaşkanı olan Sezer sadece pırıl pırıl duruşuyla hepsine meydan okuyor. Kanal 7'lerde (yediler de..) Fethullah'ın gazetelerinde, Irak direnişi haberleri bile yer almıyor. Şafak atmıyor. Medya bir sürü özel çıkarı gereği tam hükümete yattı. Şimdi Sayın Sezer'i dillerine doladılar... Güneş balçıkla sıvanmaz...

yeniHarman

Gol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz...

Mihri Belli'yle Baader Meinhof filmini izledik... Belli'nin filmi ve Baader Meinhof değerlendirmesi...

22. yıldönümünde YÖK ve üniversiteler...

1936 İspanya anarşist devriminden 67 yıl sonra Barcelona... yeniHarman'dan Batur Özdinç, anarşistlerle işgal evinde kaldı ve Barcelona'yı yazdı: Bu şehirde anarşıst olmak istiyorum, çünkü varolmanın tek yolu bu...

Büyükşehir çalışıyor, Gürtunalar alışıyor: İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde bir saltanat öyküsü...

Geçen hafta hayatını kaybeden Balkanlar'ın efsanevi lideri Alia İzzetbegoviç'in eşinin izlenimleriyle; **Saraybosna ağlarken...**

Dünya futbolunu sarsan Vanlı futbolcular... Tarihten bugüne Vanlı golcüler...

Dünya unuturken her hafta Afrika, yeniHarman'da...

Hayatı komünlerde geçen bir müzisyen: **Janis Joplin...**

PROF.DR DOĞAN SOYASLAN
kadına tecavüzcüsüyle evlenmelisini tavsiye eden adaletin danışmanı..

MECLİS BÜTÇESİ
248 trilyona çıktı meclis fukarının halinden ne anlar

WAR BUSH
taş kafa

YOKSULLUK SINIRI
1.3 milyara yükseldi dünya rekorunu yine kırdık

İFTAR YEMEĞİ ŞOVLARI
açlığın ve yoksuluğun şamar sesi utanç görüntüleri

MUSA UZUNKAYA
herkese silah verilmesini isteyen ya sabır çektiren milletvekili..

AKP-AYDIN DOĞAN YAKINLAŞMASI
öteleme evlilik

1.6 KATRİLYONLUK CEZA
peşin ceza komedisi 2004 yılında kesilmesi planlanan cezalar bile bütçe açığını kapatamadı.

KARŞI SEZER İTTİFAKI
akp,islamcı basın,doğan,uzan grubu bir kaşık türbanda fırtına bahanesi

POP STAR ARANIYOR YARIŞMASI
yazıklar olsun, rezilliğin böylesine yazıklar olsun

ORDU GÖREVE PANKARTI
gizli servis elemanları nöbette

STAR UZAN
akp'ye doğru yavşama

SABAH ELEMANLARINA ZORUNLU SÜRGÜN

FAZİLET! Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

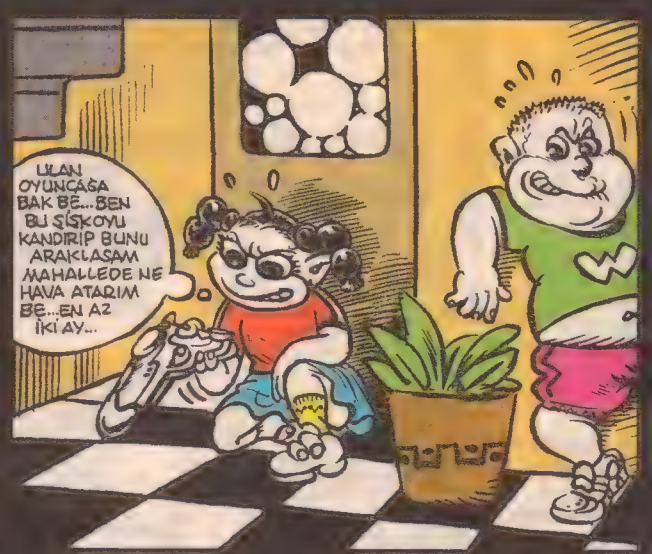

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

METİN FİDAN

ÖZGE

SAMANCI

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

ERDENER ABİ

metinfidan@leman.com.tr

TEREGELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

DÜNYANIN İLK EŞZAMANLI POLİSİYE ÖYKÜSÜ TP SUNAR HAYATLA BİRE BİR GİDEN ADAM YUTAN.

Saat, 11.06..

TAMAM. HEYE - CAN YAPMAYIN. ARAŞTIRICAZ, BAKICAZ...

BU KONUDA SON ÇARE SİZSİNİZ SANLI BEY.. İNSANLAR İZ BIRAKMADAN YOK OLUYORLAR...

11.37-

KAYIP OLAYLARI BU BİNADA OLUYOMUŞ BERKAY.. ÖNCE İÇERİ Bİ GÖZ ATALİM...

TAAM ABİ...

SALON, BANYO, MUTFAK... ANORMAL BİŞEY GÖRÜYO MUSUN?

YOK VALLA.

11:49..

AŞAĞIYA BAKALIM.

Bİ KOKU GELİYO SANKİ ABİ...

BEN NEZLEYİM. ALMIYOM KOKU FALAN...

NE BİÇİM YER YAA...

KAZAN DAİRESİ FALAN OLMALI...

KOKU ŞU KAPININ ARKASINDA... ÖFF!

AÇALIM...

IINNGH. PASLANMIŞ BU YA.

YÜKLEN...

GAAARÇ

HIII!..

IIYYY...

İĞREENG...

A... ABİ!. YUKARI BAK...

OHAAA!.. BU NE?..

SANKİ... EE, ŞEYE BENZİYO.

TISSSSSS

BİRŞEY OLUYOR...

BROOV

KAAÇ.

BLÖÖÖRP!

POFFS

ABİ, KORKUYORUM, NE BİÇİM BİNA BU...

ZIÇTI RESMEN YAA...

AAAA!. ABİ ŞUNA BAK! BOKA BAK!..

BOK BİZE BAKIYO...

G. GÖZ VAR İÇİNDE!

Bitmedi... Haftaya devam eder bu...

Arşivseverler

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

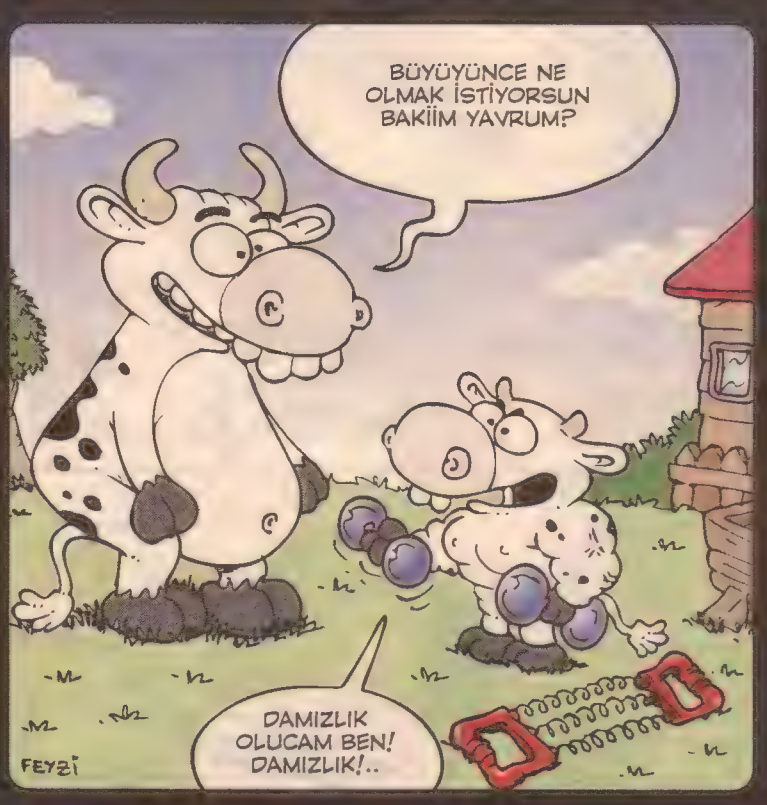

ATİLLA ATALAY SIKILHAN

- Sıkılhan, alo, evet. Annen, ben şu anda ofiste çok meşgulüm sonra bana döner misin? Evet dön bana çocuğum. Anlaştık?

- İyi de meşgulsen niye aradın ki anne?

- E, işte ilgileniyorum senle çocuğum, bizimle herşeyini paylaş, arkadaş gibi olalım, evet? Anlıyorum, yaşın gereği ebeveynlerinle olan diyaloglarında problem yaşıyorsun ama geçicek genç adam. Hormonların... Onlar düzene giricek bigün. Neyse, şu an zaten işim bitti, bana dönebilirsin, döndün mü? Eveet?

- Ben sana dönüktüm zaten anne.

- Ofisimizin Ceo'su Bokhan Bey "Tiineyc Procekt" çerçevesinde gençlere üzerinde bizim ofisin amblemi olan giysiler giydirilmesini düşünüyor. Karşılığında hesabına belli bir meblağ çarc edilicek. Giyiceğini düşünüyorum, evet. Yalnız, gece onla yatmak, üzerine sümük sürmek ve/veya reçel dökmek yok tabi. O yalnızca bir giysi değil, seninle ticari bir anlaşma. Bir prodakt. Ayrıca bizim sivitşörtlerden giymek isteyen başka arkadaşların olursa onlara da şey edilebilir, çarc ederiz, sen bi çek et sizin sınıfı. Ama öyle yamuk yumuk çocuklar olmasın, ofisin kurum kimliğine uygun, modern, öğrenmeye açık, "koysalar önüne bariyer de çocuk da yapar kariyer de" şeklinde, avrupai görünümlü gençler olmalı... Sıkılhan o cırıltı sesleri de ne, cart nasıl? Yoksa benle konuşurken yine... O yooo, genç adam...

- Üstümü başımı

- Yırtmamalısın ço
Hani bana dönmüşt
dık olmalısın genç a
rıyor... Mizah bu de
Kariyerimin önü

- Sıkılhan a
taklaya geldim
şeyler içmem l

- Ah be Buğ
sana. Hani alt
ra ota boka tövbe e
bağımlılık mı yaptı
caksın...

- Ne yazığı lan şi
ben. Oruç tutuyom
ayıptır söölemesi. C
Buymuş abi. Bütün
akşam vakti lokur lo
oluyosun biliyo mus

- Çarpılıcan lan u

- Çarpıyo işte onu
dakkasında bi acaip

LeMan TÜYAP KİTAP

İmza Günleri ve Söyleşi

Tüm imza saatleri 14:00:20:00 arasıdır...

Adres: TÜYAP Beylikdüzü Fuar ve Kongre Merkezi Büyükçekmece / İstanbul

Ayrıca, LeMan, yeniHarman, L-Manyak, Atom, Git, Kaçak Yayın, Öküz dergileri

29 Ekim Çarşamba
Suat Özkan
Aslan Özdemir

30 Ekim Perşembe
ATOM DERGİSİ
yazar-çizerleri tekmili birden ilk kez... ATOM konuşup, ATOM imzalayacak

Güneri İçoğlu

31 Ekim
Dünyanın dört bir yanında devrim için savaşmı
yaşayan efs
MİHRİ BE

1 Kasım C.umartesi
Bahadır Boysal

1 Kasım Cumartesi
Cezmi Ersöz
Gendaş Yayınları standında kitaplarını imzalayacak

2 Kasım

CEZMİ ERSÖZ

KİMSESİZ SEVGİ KORKAR...

Bu dünyayı değil, ben sadece yoldaşlarımı sevdim...

Bu güneş, bu toprak, bu yeryüzü hep yoldaşlarımdan sonra geldi...

Benim için bu dünyanın tek anlamı onlarla birlikte yola çıkabilmekti...

Yanımdaydılar... Ben olduğum için vardılar, onlar olduğu için ben vardım...

Yanan gözlerimizle birbirimizi sonsuz bir sevgiyle seyreder, aldığımız her nefesin bu dostluğun büyüsünü biraz daha derinleştirmesini isterdik...

Çünkü biz yola çıkarken partizanlar gibiydik...

Birbirimizin varlığını ruhumuzun en derindeki gerçeğiyle hissederken bakışlarımız sadece düşmanın üzerindeydi...

Bazen öyle çoğalırdı ki yol arkadaşlarıma duyduğum sevgi, üzerine doğru yürüdüğüm düşmana gizli bir minnet duyardım bizi biraraya getirdiği için.

Denizler ve nehirler tertemizdi o zaman...

Ve zihnimiz çok açık, çok berraktı...

Ne kadar çok kirlensek o kadar çabuk arınıp temizlenirdik... Bizi bir gündoğumunda nehirde yıkanırken görenler mutlaka aşkla vururdu o cesur saflığımıza...

Bizi bir günbatımında, bağlılığımızdan mağrur ve soylu hep bir ağızdan türkü söylerken görenler, yeryüzüne değil, gittiğimiz yola vururdu en çok...

Ne kadar yorgun olursak olalım, bir dokunuş, hayranlık dolu bir gülümseyiş, birimizin ışıltılı bir sözcüğü yeterdi yola çıktığımız ilk günkü kadar coşkulu ve atılgan olmamıza...

Çünkü biz yola çıkarken, hep partizanlar gibiydik.

Bu yüzden, savaşırken arkama, sağıma soluma değil, hep düşmana bakardım ben...

Bilirdim ki düşersem yanımda yoldaşlarım vardı... Onlara güvenir, gözümü budaktan sakınmazdım... Bilirdim ki düşersem beni mutlaka yerden kaldırır, ezip geçmezlerdi...

Eğer, kader bu ya; ölmüşsem kurşun ve nefret yağmuru altında olsa bile ve her türlü tehlikeyi göze alarak cesedimi düşmana asla teslim edip gitmezlerdi...

Kalbimin üzerindeki birkaç resmi, yanımdaki birkaç fotoğrafı, kolumdaki hatıra saati ve gözlerimin üzerinde kederle uçuşan anılarımı üzerimden özenle çıkarıp, yıkandığımız ve içtiğimiz sular gibi temiz ve berrak bir zarfın içine koyup, beni o an en çok bekleyen, beni o anençok hakeden insana gönderirlerdi...

Ve vurulup öldüğümü düşman duyup bilmesin, diye cesedimi gizlice çok arkalara, sadece kendilerinin bildiği korunaklı ve gizli bir yere gömerlerdi...

Ve ben o an bilirdim ki beni gömen bu insanlar o güne dek hiçbir zaman kendilerine başkalarının ıstırabından mutluluk payı çıkartmamışlardır...

Ve o an bilirdim ki bu insanlar o güne dek inanmadıkları birşeye hiçbir zaman inanmış gibi gözükmemişlerdir...

Bilirdim ki bu insanlar, bu yol arkadaşlarım moda olan sözlere, düşüncelere değil; en derinde yatan gerçekleri neyse ona inanıp, ona bağlanmışlardır.

Çünkü birer partizandık biz... Ve tek ganimetimiz birbirimize duyduğumuz o eskimeyen sevgimizdi... Yeryüzüne değil, en çok birlikte çıktığımız yola inanırdık...

Ve bu uzun ve binlerce tuzağın ve engelin olduğu yolda bizi cesur ve kendimizle barışık yapan tek şey düşmana korku salmaktan çok birbirimize duyduğumuz o karşılıksız sevgiydi... Ama çok sevmek bazen insanın gözünü alır ve birlikte aynı düşmana karşı savaştığı insanların değiştiğini göremez bazen...

Evet, çok sevmek bazen insanın gözünü alır... Böyle zamanlarda sevmek en büyük tuzak olur... Çünkü birlikte yola çıktığın insanın sevgisi azaldıkça senin sevgin kimsesiz kalır... Sevgi korkar mı, korkar; kimsesiz sevgi korkar...

Yazın uzak iklimlerden sıcak kıyılarımıza gelen turistler, bu sıcaklığın ve tatilde olmanın çocuksuluğuyla kimsesiz sokak köpeklerine yakınlık duyarlar ve başlarlar onları besleyip şımartmaya, ama tatilleri bitip ülkelerine dönme zamanları geldiklerinde bu köpeklere duydukları sevgi de biter... Köpekler peşlerinden gelmesin diye bir akşam vakti kaldıkları tatil köyündeki ormanın ağaçlarına tasmalarından bağlayıp çekip giderler ülkelerine... Ağaçlara bağlı köpekler, haftalarca, aylarca ağlayıp durur gidenlerin arkalarından...

İşte benim için kimsesiz sevgi budur: Terkedilmiş köpeklerin karanlık bir ormanda sabahlara dek acıyla ulumasıdır...

Bazısı erken, bazısı geç uyanır bu sevgi tuzağından...

Ben geç uyandım... Ağaçlara bağlanmış köpekler gibi geceler boyu yoldaşlarımı çağırdım yanıma, gittiğimiz yere, yolumuza, verdiğimiz sözlere...

Gelirler diye bekledim, gelmediler; sesimi duyarlar sandım duymadılar, ve ben en çok buna şaşırdım... Şaşırdım, çünkü hâlâ yanyanaydık... Birlikte savaşıyorduk... Ya da öyle gözüküyordu...

Ama artık birer partizan değildik...

Yıkandığımız denizler, arındığımız nehirler ve musluklardan akan sular artık temiz değildi... Ve artık tek ganimetimiz birbirimize duyduğumuz sevgi değildi... Ganimet kendi anlamına geri dönmüştü. Paraya, güce, mülkiyete... Artık kimse gittiğimiz yola değil bu sınırla zamana, bu sınırlı ve gelip geçici yeryüzüne bağlanmaya başlanmıştı...

Ve artık o ganimet sevgimizden ayrılmış, ayrılınca da bizi birbirimizden koparmıştı...

Artık yorgunluklarımızı bir anda gideren, o büyülü dokunuşlarımız, o hayranlık dolu gülümseyişlerimiz, o ışıltılı sözcüklerimiz yoktu...

Olsa bile ganimetin cazibesinden hiçbir zaman büyük olmuyordu...

Artık ne yanan gözlerimizle birbirimize sonsuz bir sevgiyle, ne de gizli bir minnet ve o sarsılmaz öfkeyle düşmana bakıyorduk...

Ve artık biz önümüzdeki düşmana değil, birbirimize bakmaya başlamıştık.

Düşmana duyduğumuz öfke, yerini birbirimize duyduğumuz korkuya ve güvensizliğe bırakmıştı... Bu korku ve güvensizlik yüzünden giderek kendimizden kopuyor, kim olduğumuzu ve niye birarada olduğumuzu bile giderek unutuyorduk...

Asıl çözülme ne için ve kimler adına savaştığımızı yeniden düşündüğümüz zaman ortaya çıkmıştı...

İşte bunu düşündüğüm zaman korkmaya başlamıştım savaşırken düşüp ölmekten...

Kalbimin üzerindeki resimlerden, yanımdaki birkaç fotoğraftan, kolumdaki hatıra saatten, gözlerimin üzerinde kederle titreşen ve küçük bir dalgınlıkla kirletilmeye her an müsait olan anılarımdan...

Çünkü ben ölünce onların bir zamanlar yıkandığımız sular gibi temiz ve berrak bir zarfa konup; beni o an en çok hakeden insana gönderileceğinden emin değildim artık...

Emin değildim artık ölünce cesedimin düşmandan

Akşamsefası

ıyorum anne! Parçalıyorum.
ğum, bu batıda da böyle... Alo...
Kapadın mı gene? Sözlerine sa-
n. Alo? Bak haala yırtık sesi çıka-
Sıkılhan... Hayır diyorum, evet!
ki bariyer, eşşoğleşşek.

Buğra ben, naaber baba. Olm
n. 'Harbi krizlerdeyim. Kesin bi-
n deliricam lan...
n hep kriz insanısın, ne diyim
kakanı yaptıran o haptan son-
iştin be abi? "Yazık" lafı sende
cam yaa, kaç kere daha duyu-

r. Madde defterini kapadım olm
susadım onu dile getiriyorum
var ya, boşmuş lan her şey...
n boş mideyle durduktan sonra
sıvıları aniden alınca ne güzel
Dümdüz bööle, kağıt gibi...
...
orum, boş mideye suyu indirince
yo bünye. Alo, kapadın mı lan?

Olm temiz bi hayatı seçtik gene yaranamadık lan sana.

- Allo, Sıkılhan, Bunalgül ben. Bi baksana, ne sorucam sana ama ciddi cevap vericaksın, tımam mı? Sen dizi kahramanlarından hangisini örnek alıyosun kendine? Sienbisiey praymtaym dizileri dahil. Ciddi olucan ama tımam mı, lütfaaaaaan.

- Eşşeğinkini örnek alıyorum Bunalgül.

- Hayvansın...

- Olmaya çalışıyorum örnek alıyorum.

- Ay kötülüksün sen Sıkılhan. Valla var ya, branş olarak kötülüğü seçmişsin kendine. Büzge olsun Çisil olsun bütüngün partnerleriyle böyle şeyler konuşuyo. Testler yapıyo, özgür kızın şarkılarını seslendiriyo, cebine melodi indiriyo, "Mucccuksss" diye SMS atıyo... Bi de bize baak. Espiri mi yani yaptığın. Tamam, kızlar kendilerini güldüren partnerlerden kalıcı bi ilişki... yani... Ama Beyaz'ın tiplemeleri Zaga felan öyle şeyler yapsan tamam. Komiklik yapmak istiyosan Cem Yılmaz'ın MP3 lerini yolla, ya da bu saydıklarımdan birinin biletini al, salak. Hayatımın praym taymını senin gibi sıkıcı bi partnerle geçiremem Sıkılhan. Ayrılıyoruz.

- Çabuuk olalıuım aşkıuım...

- Hayvan sektörü!

UARINDA
eski sayıları indirimli olarak standımızda olacak.

KAÇAK YAYIN
dergisi
Yazarları okurlarla Kaçak'ı konuşup Kaçak dergileri imzalayacak.

Pazar Gürcan Yurt & Cengiz Akın

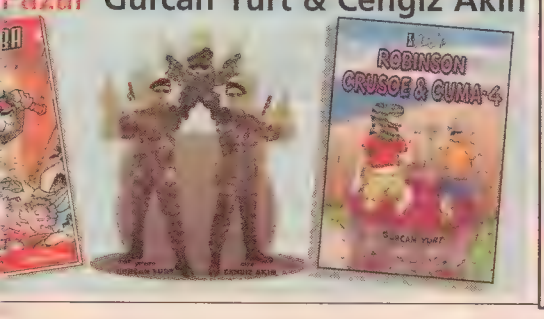

ÜCRETSİZ ULAŞIM SERVİSLERİ

ATATÜRK KÜLTÜR MERKEZİ ÖNÜ (TAKSİM)
Geliş : 10:30 - 12:00 - 14:00
Dönüş : 16:00 - 17:30 - 19:00
ATATÜRK HAVA LİMANI İÇ HATLAR GELİŞ TERMİNALİ ÖNÜ
Geliş : 10:30 - 11:30
Dönüş : 16:00 - 18:00
BAKIRKÖY DENİZ OTOBÜSLERİ İSKELESİ OTOPARKI
Geliş : 11:30 - 12:30 - 13:30-14:30
Dönüş : 15:00 - 16:30 - 18:00
ESENLER OTOGARI / METRO C- 4 ÇIKIŞ KAPISI / HAVAŞ DURAĞI
Geliş : 10:30 - 11:30
Dönüş : 16:00 - 18:00

Kırık Leblebi

kirikleblebi@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

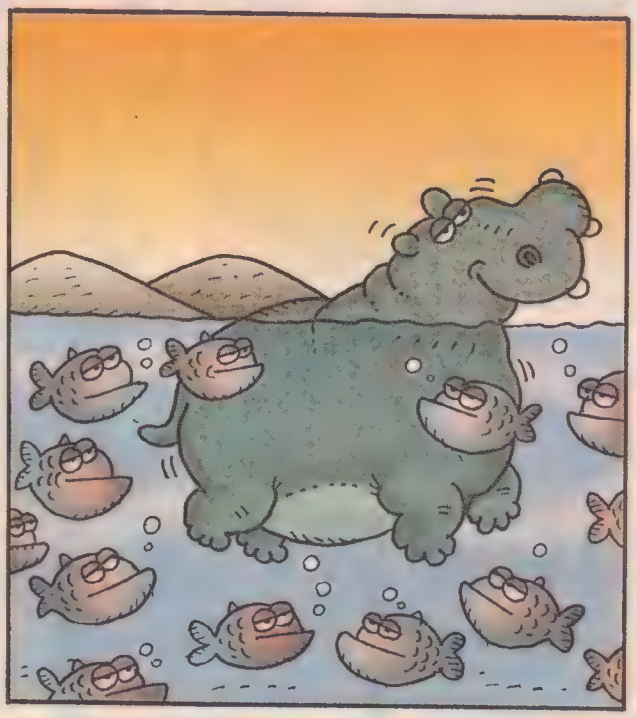

uzakta, gizli, eziyet verilmeyecek bir yerde gömüleceğinden...

Kimseden emin değildim... Kendimden bile...

Çünkü artık biz partizan değildik...

Sevgilerimizi terkedilen zavallı köpekler gibi karanlık ormanlardaki ağaçlara bağlayıp kendi issızlığımıza kaçmıştık... Sevgilerimizden kaçınca içimizdeki ganimet arzusu başıboş kalmıştı...

Ganimet arzusu büyüdükçe ve ne için savaştığımızı unuttukça en büyük korkumuz birbirimizin yanında ölmekti artık...

Ganimet büyüdükçe en büyük korkumuz kendimizden bile uzakta, kimsesiz ölmekti artık...

Çünkü biliyordum ki artık yanımda, birlikte savaştığım insan partizan değil, bir paralı askerdi...

Eğer onun yanında düşüp ölecek olursam, belki de ki kalbimdeki resimler yırtılıp atılacaktı. Cebimdeki fotoğraflar yırtılıp atılacaktı....

Kolumdaki hatıra kol saati kapanın elinde kalacak, benden geriye anlamlı hiçbirşey kalmasın diye anılarım acımasızca kirletilecekti...

Ve hepsinden acısı düşmanın öfkesini biraz olsun kırmak, biraz olsun zaman kazanmak için cesedimi savaş meydanının ortasında hertürlü alçaklığa karşı korunaksız, öylece bırakıp geri çekilecekti...

Yol arkadaşlarım bana yapmazdı bunu... Bunu ancak lejyonerler, yani paralı askerler yaparlardı... Paralı askerler sevgiyle, dostluğa, gidilen yola değil, sadece ve sadece ganimete bağlanırlardı... Ganimet büyüdükçe duygular ölür ve acımasız olmaya başlardı... Paralı askerler bu yüzden gözlerini düşmandan çok birlikte dövüştükleri insanların kalbindekine, kolundakine, taşıdıklarına, anılarına göz dikerlerdi... Yanyana dövüştükleri arkadaşlarının cesedini düşmana bırakıp kaçarlardı...

Kimbilir belki de bu yüzden ne kadar iyi beslenseler de hep yorgun ve halsizdiler...

Ne kadar güçlü ve herşeyin farkında olduklarını iddia etseler de her türlü bakteri gelip onların kanlarını bulurdu...

Korkak, telaşlı, kuşku dolu oldukları için zihinleri hep bulanıktı... Bu bulanıklığı hazza çevirdiklerini sansalar da, korku ve kuşku yüzünden anlayamadıkları herşey cansıkıntısı olarak geri dönerdi onlara... Bu cansıkıntısı kaskatı ve zavallı bir puta çeviridi onları... Coşkuyu, neşeyi, canlılığı kendi içlerinde değil, artık hep dışarıda aramak zorundaydılar, bu yüzden yalnız kalmaktan delice korkarlardı.

Kendilerini ve hayatın anlamını birtürlü çözümleyemedikleri ve hayatları ya da varoluşun anlamı üzerine söylenen tek bir gerçeğe bile tahammülleri olmadığı için karşılarındakini asla dinlemez, durmadan konuşurlardı...

Paralı askerlerin en derinlerinde ne sakladıklarını bilemezdiniz... Çünkü onlar inanmadıkları şeylere sonuna dek inanıyormuş görünürlerdi... Ne sözleri düşündüklerine, ne düşündükleri en derinlerinde sakladıkları gerçeklerine uyardı...

Oysa biz yola birer partizan olarak çıkmıştık...

Bu dünyanın tek anlamı birlikte yola çıkmaktı...

Bazen öyle çoğalırdı ki birbirimize duyduğumuz sevgi, bakışlarımızı diktiğimiz düşmana gizli bir minnet duyardık bizi biraraya getirdiği için...

Bizi bir gündoğumunda nehirde yıkanırken görenler mutlaka aşkla vururlardı o cesur saflığımıza.

Bizi bir günbatımında bağlılığımızdan mağrur ve soylu hep bir ağızdan şarkılar ve türküler söylerken görenler yeryüzüne değil, gittiğimiz yola vururlardı.

Denizler ve nehirler çok temizdi o zamanlar... Ve zihnimiz çok açık, çok berraktı...

Ne kadar çok kirlensek de o kadar çabuk arınıp temizlenirdik...

Savaşırken arkamıza, sağımıza, solumuza bakmazdık hiç...

Bilirdik ki düşersek yanımızda yoldaşlarımız vardı. Çünkü biz yola birer partizan olarak çıkmıştık...

cezmiersoz@leman.com.tr

* **İstanbul TÜYAP.** 1 Kasım Cumartesi günü saat 15:00-20:00 arası **İstanbul Kitap Fuarı'nda Gendaş Yayınları** standındayım.
* **Çerkezköy.** 7 Kasım Cuma günü saat 18:00-21:00 arası **Çerkezköy Caretta Caretta Kafe**'deyim. Uğur Mumcu Cad. Tunalı Akay İş Merkezi Çerkezköy
* **Galatasaray.** 8 Kasım Cumartesi günü saat 20:00-22:00 arası **Değirmen Sanat Merkezi**'nde söyleşim var. Boğazkesen Cad. Bostancıbaşı Sok. No:30 Tel: 0212 - 245 70 06
* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın serüvenimin anlatıldığı kitap gelecek hafta **yeniyaz yayıncılık**'tan çıkıyor...
* **Hakan Tosun.** Ölüm Biraz da Sana Benzer. Mitos Yay. Şiir..
* **Tunç Erden Yakar.** Aşkça Kal. Turuncu Medya Yay.
* **Gürsel Caniklioğlu.** Ortalığa Sorulmuş Sorular. Turuncu Medya. Yay.
* **Ayşe Şasa.** Delilik Ülkesinden Notlar. Gelenek Yay.

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

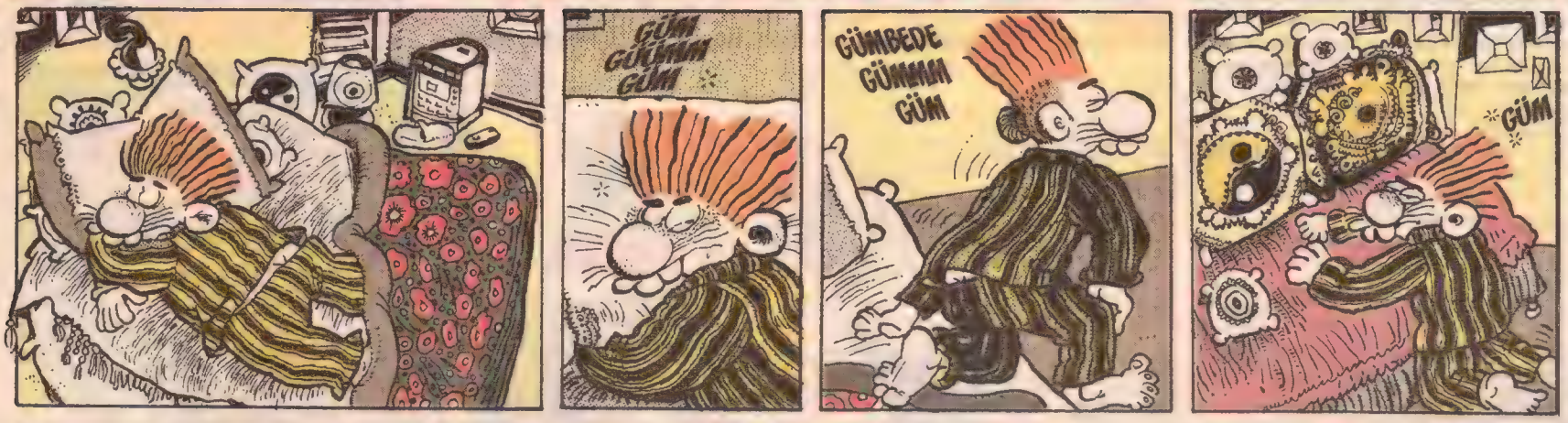

lütfü oflaz

lo@leman.com.tr

"Bush bendensin"!

En büyük asker bizim asker; ama aynı zamanda **en ucuz asker bizim asker!**

Nazım Hikmet'in deyişiyle, Amerika'nın gözünde askerimiz 23 sentlik asker.

Ve dün Kore'de Amerika için ölüme giden 23 sentlik asker, bugün ırak'ta Amerika için ölüme gitmeyi bekler.

23 senti gidip de Amerika'da bir dilenciye verseniz kabul etmez; bunu hakaret kabul eder.

Amerika'daki bir dilenci kadarda mı olamıyor Türkiye'yi yönetenler?

Bakın 2004 yılı bütçesinde asker beslemek için ayırdığımız para 11 katrilyon lira.

Her yıl bu parayı sağlığa ayırsak sağlık sorununu, eğitime ayırsak eğitim sorununu, yatırıma ayırsak işsizlik sorununu çözebiliriz büyük oranda.

Yılda 11 katrilyon lira harcayıp besle, sonrada 23 sente Amerika için ölüme yolla askeri.

Bir zamanlar Amerikalı ünlü yatırımcı Saros,"Türkiye'nin en önemli ihraç ürünü askeri" demişti.

Acaba Saros 11 katrilyon liraya mal ettiğini 23 sente ihraç eder mi?

Başbakan Erdoğan da Amerika'yı değil halkı kollasa "Irak'a yollayacağımız askerlerin masrafları nedeniyle çalışanın, emeklinin maaşına çok az zam yapabileceğiz"der mi?

Amerika uğruna can verdiğimiz yetmiyor, bir de açlıktan canı çıkmış emekçinin, emeklinin boğazından kesip yine Amerika için harcayacağız demek ki.

Başbakan Erdoğan, Cola Turka reklamındaki adam misali "**Hey Bush bendensin**" der gibi!

Aslında geçen hafta "ordu göreve" çağrısı yapan darbe seviciler ile,"ordu göreve" dercesine Mehmetçik'i Coni'ye kalkan olması için görevlendiren Amerikan seviciler arasında hiç fark yok gibi!

Darbe seviciler için de, Amerikan seviciler için de sanki hiç yok ordunun son kullanma tarihi!

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Dört sene kadar önceydi... Londra'da metroda yürüyordum... Elinde büyük pasparlak kromdan metal bir bavul, sırtında bir sırt çantası olan, iskoç etekli, lacivert ceket ve geniş büyük kravatlı, eteğinin altında da dizine kadar ponponlu uzun çorap giymiş, kafasında da yine İskoç şapkası bulunan kısa saçlı, kulaklarında küpeleri olan bir adam aniden hızla önümden geçti, ne olduğunu anlayamadım bile... O neyin nesiydi, nasıl bir kültür karmaşasıydı, hala, silik de olsa arada bir zihnimin bir köşesinden çıkıp gözümün önüne geliverir...

Dumur Art

Yine aynı Londra gezisinde gördüm. Sanatsal bir festivalde yüksekçe bir binanın çatısında iki eliyle tutunmuş vaziyette bir hafta boyunca asılı durarak performans yapan gösterici festivalin en ilginç elemanlarından biriydi...

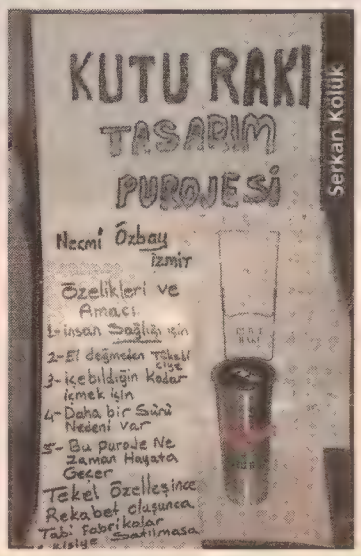

Çağçağ anlattı; bir keresinde ailecek bir seyahatinden geceyarısı İstanbul'a dönüyormuş... Bursa yakınlarında bir ara İstanbul yolunu kaybetmiş.. Birine sorması icab etmiş. Gecenin o vakti de ortalıkta pek kimseler yokmuş. Neyse az ilerde yol kenarında park etmiş iki aracın arasında kıpırdamadan duran bir adam görünce hemen sormuş. Sormuş ama **"İstanbul yolu nereden?"** diye sorduğunda adamın masumane bir şekilde işediğini görmüş ama artık sormuş bulunmuş bir kere... Adam da fiziki olarak idrarını bir anda kesemediği için bir yandan çişini yapıyormuş, bir yandan da gayet kibar bir halde İstanbul yolunu tarif ediyormuş. Çağçağ ve arabadaki diğer aile fertleri bir süre tuhaf bir şaşkınlığın içinde kalmışlar. Çağçağ'ın dediğine göre, şırıl şırıl idrar, ay ışığı ve araba farlarının ışığında pırıl pırıl parlıyormuş...

Sevgili dumur dostları biliriz ki, bizler için hergün biraz daha dumura uğramaktır yaşamak... **Şunu da biliriz ki, bütün dediğimiz şey, parçalardan, parçalar da detaylardan oluşur...** Konseptimizin, bu şiarını hatırladıktan sonra köşemizde ara sıra değişik detaylara ve yeni klasör açılımlarına yönelelim diyorum ben. Mesela bu hafta şöyle bir klasör açıyoruz ve adlandırıyoruz;

BAŞKA HANGİ DİYARDA VAR?..

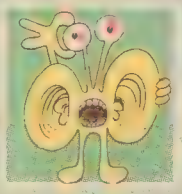

* Bir lokantada, çorbam sıcak olsun diye yalvarırcasına tam üç kez ikaz etme durumu... Ve yine de çorbanın soğuk gelmesi...

* Bir satıcının yanından geçerken o cihete doğru en küçük bir göz temasınızda, satıcının **"Sayın abim buyurunuz"** demesi... Çoğul olunca da **"Abilerim buyursun"** demesi...

* Bir Ufo Müzesi ve tam karşısındaki pide salonunda Ufo Müzesi'ne bakarak iftar açılması...

* Yamacın altına yapılmış bir stadın ardındaki yüksek tepeye, maç sırasında sahanın bir bölümü görüldüğü için **"Beleşçiler Tepesi"** diye bir ad verilmesi... Antik dönemlerde yamaca yapılan amphitiyatroların gelişim evresinde, daha oturma basamakları olmaksızın yamaçta durularak bu yamacın aşağısındaki düzlükte (orkhestra) oynanan tiyatro oyunlarının seyredilmesinden beri görülmeyen bu durumun bu mahalde hala cereyan etmesi...

* Zemzem denilince akla gelen "Sordum sarı çiçeğe" ilahisinin enstrumental olarak kola reklamında derunî bir şekilde çalınması...

* İçine atmak, ne demek, başka bir dilde var mı?.. İçin şehir çöplüğü mü kardeşim?.. Sanki içine atıyorsun da kayboluyor mu problem?.. Aslında başka bir şeye atıyor bu içine atan insanlar, mesela; dalağa, karaciğere, pankreasa falan... Yani direk bir organa veriyorlar derdi, iç dedikleri bu zavallı organlardan biri, artık hangisine denk gelirse... Bilgisayardaki geri dönüşüm, çöp kutusu gibi içi de boşaltmak lazım ara sıra...

* Yağmurun ardından sokakta yürürken yola döşenmiş oynar taşlara basınca **vırç** diye pantolonunun paçalarından kafana kadar su fışkırması... Döşeme taşının büyüklüğüne göre değişir bu taşın altından çıkan su oranı... Kırk yılın başı giydiğin tertemiz, ütülü pantolonunun çamur içinde kaldığını görünce kime, neye, niçin kızacağını bilemez hale gelirsin. Kaldırım ve döşeme taşları, denetleme kurulu diye bir kurul olsa, çatsam, dilekçe yazsam diye iç geçirirsin. Bir de mayın gibi gizlidir bu taşlar, çok ihtiyatlı ve temkinli yürümek gerekir... Boşa bastın mı gider paça... Uzun baston tip bir şemsiye işte bu iş için gereklidir. Tek tek taşları yoklaya yoklaya aheste gidersin yoluna full temkin... Fakat bu yöntemin dezavantajı da vakittir. Zira randevuna temiz paçayla gitmek istiyorsan en az sekiz saat önce yola çıkman gerekir. Var mı böyle bişey abicim yaa?..

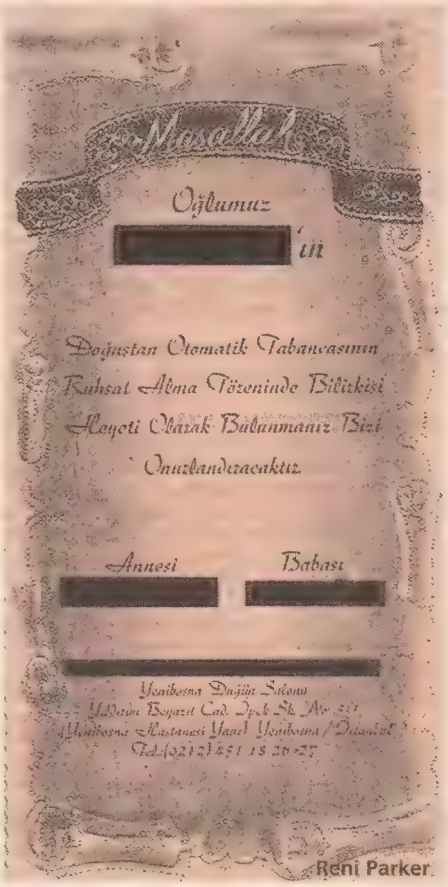

"Zekiye, vatanımda senin gibi bir kız olduğunu bilmek, indimde ona malik olmaktan daha büyük..." TV'de bir yerli filmden kız kardeşim Raziye duymuş...

dumur@leman.com.tr

Akşamsefası

Şüri Özel Ödüllü

enderoz@leman.com.tr
Ender Öztarlaman

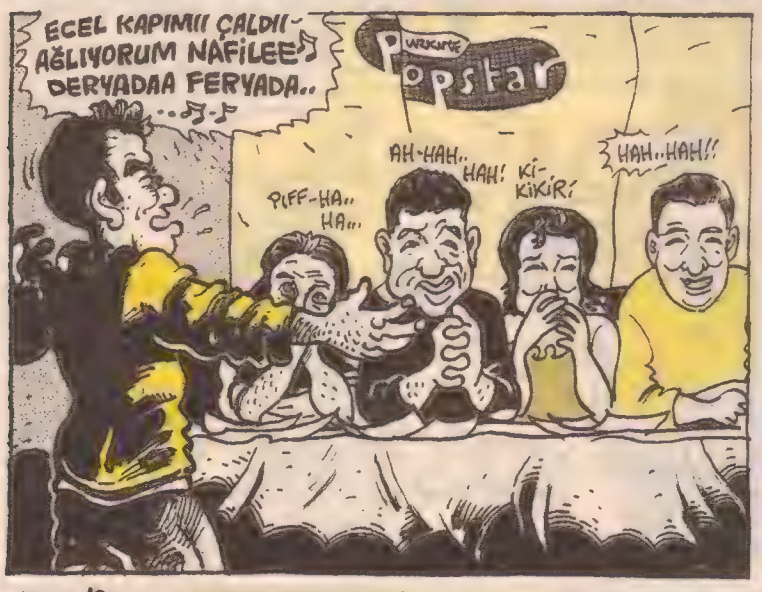

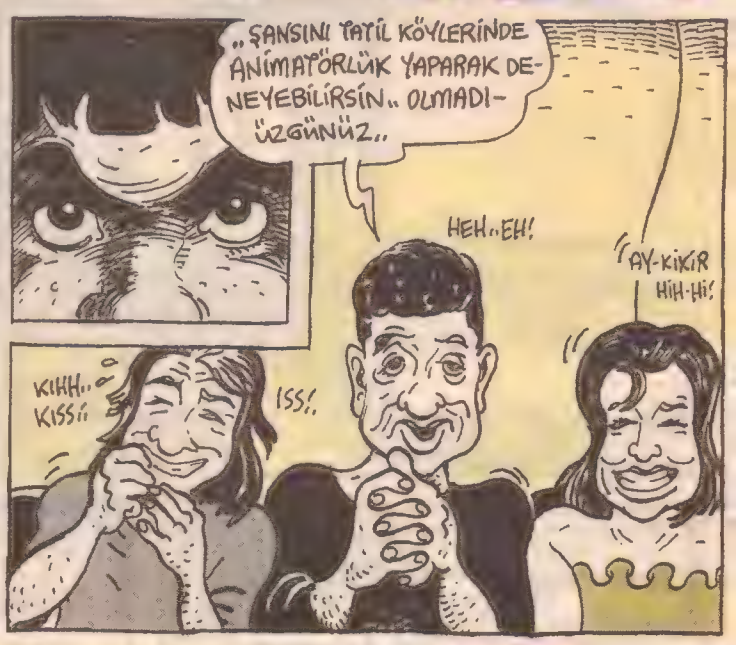

Burası yüz yirmi kilosaykıldan yayın yapan

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

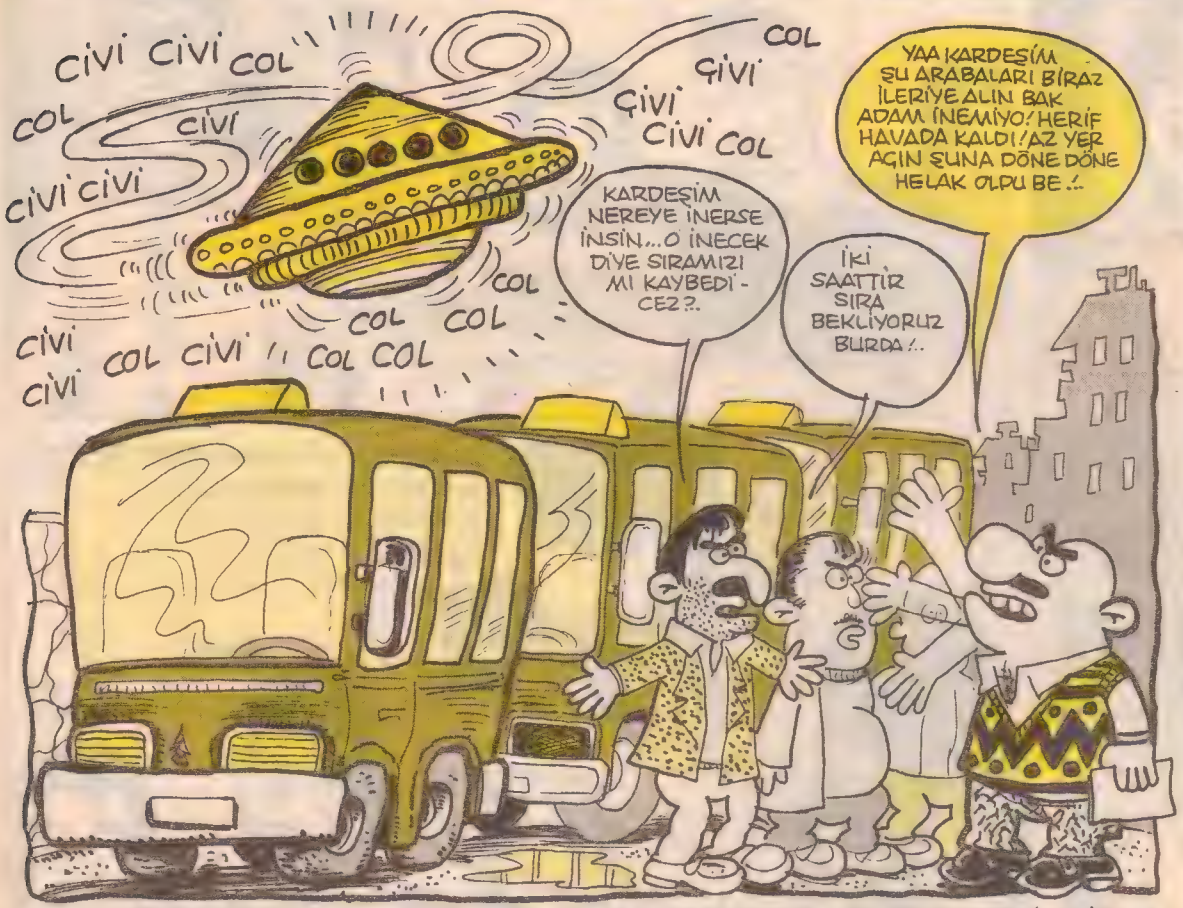

www.kaanertem.com'u ziyaret ediniz, ettiriniz...Üye olunuz, oldurunuz...

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

Aksamsefasi

II. TEZKERE ÜZERİNE

Nihat Genç

Aliya İzzet Begoviç öldü, Bosna'nın ve hepimizin başı sağolsun. Halkının yarısı Avrupa'nın tam ortasında katledildi. Yeniden çizilen haritalarda Aliya'ya bir karış denizsahil vermediler. Buna rağmen Aliya, hoşgörü, anlayış, insanlık dersi verdi tüm Avrupa'ya. Çünkü Aliya kindar davranmadı, intikam peşinde koşmadı. Çok kültürlülükte, birlikte yaşamakta inad eti. Korkunç katliamlarla Bosnalılar yokedilirken sadece Bosnalılar ve bizler değil, tüm insanlık "insanlık" adına korkunç acılar çekti. Gelmiş geçmiş tüm tarihler içinde halkının yarısı katledilip, yine sabır, insanlık, biraradalık ülküsünden ayrılmayan bir devlet adamı, kral bulamayız. Koca Avrupa uygarlığı Bosna savaşına sessiz kaldı. Bu korkunç günlerde Aliya, değil Bosna'nın ve bizlerin, insanlık ülküsünün umudlarını, ruhunu genişletti ve zenginleştirdi. Aliya, hem müslüman Türk doğu uygarlığının, hem aydın Avrupa kültürünün onurlu bir temsilcisi gibi bu vahşi kıyımdan bir doğu-batı düellosu çıkarmadı, medeniyetleri çatıştırmadı. Hem doğunun bilgeliği, hem batının bilgisini aşarak, dünyamız için, insanlık için ufuklarımızın çok üstünde bir meşale yaktı! Aliya, hem müslüman Türk Bosna'nın hem Avrupa topraklarının en tatlı, en olgun elmasıydı. Savaştan, kıyımdan, utanmayan, bıkmayan devletlere karşı evrensel kardeşliğin en ateşli aşığı oldu. Avrupalı siyasetçiler Aliya'nın bu soylu tavrı karşısında sessizlikle boyunlarını büküp, kendi uygarlıklarından doğan bu vahşilikleriyle başbaşa kaldılar. Büyük musamahası ve siyasi nezaketine rağmen Aliya'ya hala stratejik hesaplar yapıp on santimlik sahil-deniz kıyısı vermediler... İşte o günlerde doğuda ve batıda tüm insanlık ölünce, Aliya, bu evrenin, bu dünyanın ayakta kalmış tek çocuğu, insanlığın son numünesi gibi hepimizin umutlarını tek başına taşıdı...

Krallıklar babadan oğula geçer ve devlet için halk için kutsallık ifade eder. Bazı devlet adamları vardır, doğuştan soyludurlar, halkın evladıdırlar. Belki de dünya tarihinde ilk defa bir halk, krallık halesini kendi elleriyle bir evladının başına koyuyor. Resmi kral değildi, halkın kralıydı. Aliya, acılar çekmiş Bosnalılar'ın tek tesellisi, tek ümidiydi. Aliya, yalnız Bosnalılar'ın değil insanlık halesinin kabaran göğsüydü. Aliya, sadece Bosnalıların değil hepimizin merhametli filozofuydu. Aliya, hem derviş hem kraldı. Aliya, müslüman Türk'ün uygarlık gücünün silinip gitmediğini şahsında tüm dünyaya gösterdi. Sabırlı, uygar, cefakar Aliya, topraklarını bir an terketmedi. Top mermileri altında ve direnişle tüm dünyada, hepimizin gönlünde bir insanlık güneşi gibi ışıldadı. Ancak, Avrupa'nın, Rusya'nın, Sırplar'ın gözünü kan bürümüştü, katliam, soykırımdan başka birşey görmedikleri için Aliya'nın devlet adamlığı ütopik ve masalsı kaldı. Aliya'nın karşısına batı uygarlığı kasap Sırp lideri Miloşeviç'i çıkardı, bu denli şeytani ve korkunç güç karşısında dahi Aliya, insanlık ülküsünden taviz vermedi.

Tarihin bilindik kahramanları şiddetli savaşlardan çıkmıştır. Aliya başka. Aliya, eline kılıç almadan "kahraman" oldu. Neyin kahramanı? Sınırların ve coğrafyanın ve jeopolitiklerin ve jeostratejilerin kahramanı değil. Ahlak ve insanlık kahramanı. Bütün devlet adamları, Avrupa, siyasetçiler, hem de böyle bir çağda, hem de katliamların tam ortasında Aliya'nın bu çok başka devlet adamlığı ve bilgeliğini hayranlıkla izledi. Tarih kitapları Aliya'nın devlet adamlığını, hamasi, yalınkılıç, cengaverlikle yazamayacak, alışık olmadığı cümlelerle, bambaşka bir insanlık ülküsünün duygularıyla yazacak. Savaş ve kahramanlıklardan ve sınırların ve coğrafyanın büyüklüğünden zevk alan tarihler, Aliya'nın bu akılötesi barışçılığından acı duyacak. Halkı Bosna'da kıyımdan geçirilirken dahi, insanlık erdemlerini bir ahlak sanatı, bir insanlık, düşünce sanatı, bir uygarlık ölçüsü olarak dilinden düşürmeyen Aliya'ya doğuda, batıda her devlet adamı her halk aşık olacak! Halkını kutsal bir ciddilikle sevip okşayıp yatıştıran, intikamcıları bütün siyasi şimşekleri üzerine toplama pahasına uyaran Aliya, en umutsuz, korkunç günlerde "insanlığa" ahlaki öğütler verdi.

Bazı devlet adamları vardır adları artık "bayramlar" gibi hatırlanır, kutlanır. Bazı devlet adamları vardır halkın arasında görünmeden ebediyyen yaşar. Bazı devlet adamları vardır, isimleri anıldıkça çağlar içinde görünmez bir bayrak gibi coşkuyla, yücelikle dalgalanır. Bazı devlet adamları vardır, görüşleri, düşünüşleri, yaşayışı, tavırları halkları yaşadıkça "ilahi kitaplar" gibi okunur... Hayatları halkın ebedi mektepleri olur!..

Bir karış denizim yok diye üzülme Bosnalı çocuk! Aliya'nın mezarı denizlerin ta ortası! Deryaları arıyorsanız, işte Aliya'nın mezarı!

Bosnalı çocuklar! Aliya öldü diye üzülmeyelim. Tanrı en korkunç günlerimizde onun gibi güzel ve soylu bir insanı "insanlığa" armağan ettiği için şükredelim.

Aliya öldü diye üzülmeyelim Bosnalı çocuklar! En zor günlerimizde Tanrı onu, bu küçük ve hüzün dolu ülkeye cumhurbaşkanı yapıp hepimizi onurlandırdığı için Tanrı'ya şükredelim!

Keşke kendine müslümanım diyen bizim siyasetçiler Aliya'nın tırnağı kadar olabilseydi. Şu siyasi iktidarın düştüğü kepazeliğe bakın, 1. tezkereye dünya gündemine onurlu bir tavırla başköşeye kurulmuşlardı, şimdi II. Tezkereyle "ibiş"e döndüler. Alçak insanlar ahlaksız bile değildir, çünkü "ahlak"ı bilmezler. Şu anda siyasi iktidar Irak'a asker gönderip göndermeyeceğini dahi bilemiyor, Amerika ensesine tokat atıp git diyor, gidiyor, gel diyor, geliyor. Orta oyunun kahramanı İbiş, lafını bilmez, ayak işleriyle uğraşır, ayakaltında dolaşır, sakarlık ve aptallıklarıyla ona buna bulaşır, ancak seyirci İbiş'i çok sever, çünkü iyiyi, kötüyü, doğruyu bilemeyecek kadar salaktır. Hepimiz Türkiye'nin onuru diyorduk, karşımıza "ibişler" çıktı. Dibini bilmedikleri kuyuya taş attılar..

Sultan Osman'ı öldüren yeniçeri ortası Dördüncü Murat tarafından kaldırıldı, ancak üç yüz sene her sabah içtiması (sayımı) yapılırken sıra bu ortanın adına gelince tüm yeniçeriler "yokolsun, lanet olsun" diye bağırırdı. Bu kararı alanlar tarih döndükçe adları Ebu Cehil gibi Damat Ferit gibi lanetle anılacak! Şimdi bu köpek pisliğini örtecek toprak bulamıyorlar. Bilmezler ki ağzı kana batan kurt daha çok kan ister. Şu ibişlere bakın, .ötlerine güvenmeden azmış yılan gibi yol üstüne çıktılar. Hiç mi okumadılar, askerin işine, fakirin .ikişine akıl sır ermez. Zekaları, ufukları bu kadardı, şu reziliğe bakın, Amerika'nın kuklası dahi olamadılar, siyaseti tam bir "kukla" oyununa dönüştürdüler!

II. Tezkere vakası, Türkiye'nin siyasi geleceğinin asla müslüman siyasetçilere terkedilmeyeceğini bizlere gösterdi! Şu hale bakın Irak'ta teşi çıkan Amerika'nın kan dolaşımını hızlandırdılar, Amerika'nın kartlarını güçlendirip, neşesi ve keyfini azdırdılar! İnsan olmanın tadını kaçırdılar, nükleer bombalarla yokedilen Iraklı çocukların bedenlerini Amerika için leziz bir yemeğe dönüştürdüler! İşte böyle siyasetçiler yüzünden dünyamız daha karanlık hale geliyor ve bu karanlıkta katliamlar, soykırımlar artık bir "endüstri" haline dönüşüyor! Şu müslümanların haline bakın, Amerika'nın en güçlü silahlarından daha korkunç bir "silah" haline geldiler.

Ya şu Fethullah hocanın gazetesine ne demeli, o ne coşkulu Amerikan aşkı, Amerika yanında savaşa girelim diye en hararetli en arsız baskıyı ve kulisi onlar yaptı. İnsanlık için acı çekmeyi neden önce müslümanlar unuttu. Ne yapacaksın, "müslümanım" diye bir dümen bulmuşlar. Bir laf vardır, babamın adını verip bokumu bile satarım. Müslümanım deyip her boku bu millete yedireceklerini sanıyorlar, bu millet bu boku yer de, dünyanın onlarca mazlum ülkesi, İslam ülkesi yer mi? Allah'ın doksandokuz ismine bir de Amerika'yı koyup yüze tamamladılar. Irak'ta Arap çocuklarının kalbi hiçbir zaman böyle "yalnız" kalmadı, tarih böyle yazacak, onları Amerikan askerleri değil, "din kardeşleri" öldürdü! İçimizde, bu topraklarda, müslümana karşı silah çekmeye karar verebilecek bu canileri kim yetiştirdi?

Bunlar Anadolu'nun bağrından geldik diyorlar, işte gördük, "Ahmet ölsün, Mehmet gömülsün" diyen Amerikancı siyasetlerini. Her lafın başında, Anadolu halkından aldıkları büyük oy desteğini gösteriyorlar, bu halk öküzlerini de sever, davarlarını da, ho öküzüm ho! Donunun yırtığına bakmadan poyraza .öt açmayı nerden öğrendiniz, Amerikan askerlerinin kalkan cenazelerine selam çakmayı Kur'an'dan mı öğrendiniz!

80. yılını kutladığımız Cumhuriyet'in en utanç dolu günüdür bu. Amerikan askerlerinin ayaklarını yıkamak için hararetle meclisten karar çıkartanların bu kadar çok olması, bizlere, bu siyasetle, bu manyaklarla cumhuriyetin yüzüncü yılını kutlamak şansı bulamayacağımız kadar korkunç bir tehlikeyi gösteriyor! Türkiye meclisinde kadınlarının başını açmak istemeyen müslüman siyaset, namuslarını çırılçıplak Amerika'nın askeri karargahına teslim etti! Değil namuslarından örtüyü kaldırmak, namuslarının kemiğinden etini sıyırıp Amerika'ya zevkle sundular! Bu ikram edilen namusla Amerika zalim bir şehvet manyağı gibi artık güle oynaya çılgınlar gibi mutlu. Ama, burada müslümanlar hala masum ve saf müslümanlığı oynuyorlar, yani, her sağ iktidar gibi halkı kandırmada profesyonel davranıyorlar. Hayvanlar alemi "pezevenk" bilmez, hayvanlığın doğasına aykırıdır pezevenklik! Ama şu soruyu yüzlerce yıl hiçbir müslüman cevaplayamayacak artık, Kur'an okumuş, hafız olmuş, dualarla büyümüş müslümanlar ülkelerini neden sattılar! Bir Arap atasözü vardır, arap kırk yılın üstüne intikamını almış yine de ne çabuk demiş, bunu yüzlerce yıl Araplar unutur mu? Araplar, Süveyş'te İngilizler'i, Cezayir'de Fransızlar'ı tuttuğumuzu unuttu mu? Ve bütün bu rezillikleri, borçlarını ertelleyip kurtardığınız gazetenin başyazarları size "modern müslüman" desin diye yaptınız! İşte oldunuz modern, artık size günah yazılmaz, artık "ihanet" deftere yazılmaz, artık pislikleriniz "kirlilikten" sayılmaz, çünkü borcunu ertelediğiniz gazeteler size "modernlik" ünvanı verdi. Ho ho öküzüm, ho... Ho ho modern müslümanlar, ho...

Türkiye'nin geleceği için en büyük tehlikeli soru budur, neden, Türk sağı, muhafazakarı, müslümanı, milliyetçisi hızla şamaroğlanı oluyor, hızla ibişleşiyor, neden köpekleşiyor! Hangi sağ iktidar gelirse gelsin, neden Amerika'nın yatağına porno yıldızları gibi girip sevişiyor çılgınca. Benim bildiğim ve inanmak istediğim, müslüman, eli vicdanında dolaşan adamdır. Bakın şunlara, Hülya Avşar kadar haysiyet sahibi değiller, namazı niyazı duayı bırakmış Amerika'ya secde ediyorlar. Uçurum, karanlık, iğrenç bir trajedi, Türkiye halkının başından aşağı boklu kaynar sular gibi felaket yağdırıyorlar. Şu terbiyesiz, ar, haya, ahlak tanımaz meşhur kanallarına bakın müslümanların. Bağdat büyükelçiliğimiz saldırıya uğruyor, hiç oralı değiller. Aynı saldırı başkaları iktidardayken olsaydı, yeri göğü oynatırlardı, "müslümanlarla neden savaşıyoruz" diye. Şimdi, müslüman iktidarlarını koruyorlar? Peki Türkiye'yi kim koruyacak! Memleketin ağzına sıçmışlar, hala ekranlarda kendi siyasetçilerini taze, temiz, gül gibi çocuklar gibi reklam ediyorlar. İktidara gelene kadar herkesi eleştirdiler, müslüman kardeşim, din kardeşim diye Pakistan'dan Cezayir'e kadar ağıtlar düzdüler, şimdi, müslüman kardeşlerini katledenlerin yatak odalarında domalmış, hala dinden kitaptan bahsediyorlar! Hangi kitap yazıyor müslümanın orospuluğunu, hangi kitap yazıyor müslümanın vatan hainliğini. Evet, şimdi yazıyor dünyanın tüm gazeteleri, müslümanlar kalleşçe nükleer bombalarla yokedilen kardeşlerini ihanetle yok ediyorlar! Üstelik karar çıkarttık diye hoplayıp zıplıyorlar, .ötlerini güvenmezler bir de güya Amerika'yla saklambaç oynuyorlar... Bu arkadan hançerleyen silahlarınızın sesini Allah duymayacak mı, mazlumların ahını Allah sizden çıkartmayacak mı? Gecenin dördü, beşinde yatağından don gömlek kaldırılıp gözleri bezle bağlanıp elleri arkadan kelepçelenen altı yaşındaki Iraklı müslüman çocuklar dünya döndükçe size beddualar okumayacak mı? Sizin onurunuz yoksa mehmetçiğin de yok mu sanıyorsunuz? Her tür siyasi sapıklığınıza Anadolu'nun bu mert mehmetçikleri harfiyen uyacak mı sanıyorsunuz? Kamyonlarla, trenlerle Irak'a gidip, müslüman kardeşine silah çekecek mi sanıyorsunuz? Hiçbir stratejik hesabınızda yazmıyor ama, mehmetçiğin kalbinden acı çekip o silahı doğrultmayacağını düşünmek istemiyorsunuz! Ho öküzüm ho, ho modern müslüman ho!.. Bir dananın bokunu yedi köye bulaştırdınız...

Sağcı zihniyet, Amerika'ya hayranlık ve köpeklik yeminiyle bütünleşmiş, ağızları köpük saçarak kanları çocuklarıyla Amerikan askerlerini, papazlarını, haçlarını durmaksızın yalayarak öpen şerefsiz bir kütle! İnsanlığın acı çektiği bugünlerde pişkin suratlarıyla pisliklerini tiksintiyle döktüler işte ortalığa! Utan Anadolu! Utan Türkiye! Utanın hocalar, anneler, babalar! Bunları kim doğurdu, kim yetiştirdi? Hilali çiğneyen Amerikan askerlerinin yanında savaş borusu çalıyorlar! Pis pis kokutuyorlar insanlığı! Ho öküzüm, ho, gülünç ve bayağı insanlar! Yazı yazdığım günden beri biliyorum sağ siyasetin paso köpek, paso köpek, paso köpekler yetiştirdiğini... Ama insanım, zaman zaman dönüp ruhumu, fikirlerimi inceliyorum, Anadolu'dan gelip sağ siyasetlerde yerini alan onlarca, yüzlerce genci inceleyip, kendimi yokluyorum. Çünkü, bu toprağın çocuğuyum, danışmanlarını, milletvekillerini, genel müdürlerini, henüz ilk gençlik yıllarından beri tanırım, temiz, saf, masum halleri düşündürür beni, kafamda fikirler gider gelir, bu kadar temiz vatan evlatları olmaz deyip, aklım gider gelir, küçük dilimi yutarım... Anadolu'dan gelmiş, pırıl pırıl bu çocukları her zaman Anadolu'nun milli direnişinin top mermileri gibi görüyorum... O kadar dürüst tabiatlı çocuklar ki onların yüzlerinde Anadolu'yu seviyorum. Ama yine aldanıyor, yine hayalkırıklıklarıyla şaşkınlığa, paniğe kapılıyorum. İşte yine sağcı bir iktidar, yine aynı hikaye, aynı çocuklar, milletvekili oldular, yine ağız değiştirdiler, yine küfrettikleri adamlarla koyun koyuna girdiler! Nasıl hızlı "amerikancı", "medyacı" oldular, böğüresim geliyor. Artık Anadolu'nun bağrından şüpheye düşüyorum, toprağımın kökenlerinden endişelerim var! Anadolu her dönem pislikten, balgamdan, irinden cahillikten bir akıntıyı Ankara'ya döküyor! İnancım sarsılıyor, bir inançsız ben miyim, ıstırap içinde ıstırap, şüphe içinde şüphe, bu toprağın bir yanlış düşünen, bir kıvranan çocuğu ben miyim? Kaçtır birlikte yatıp uyuduğum kardeşlerimi medyaya, Amerikancılığa kaptırıyorum, bu azaplar içinde bitmiyor hayatım, bir Amerikancı köpeği gidiyor, diğeri geliyor. İnanmıyorum bu Anadolu'ya, bu cahiller sürüsü beni yakıp kavuruyor!

Güzelim Anadolu, anam babam, soylu vatanım, inancım kalmadı derene, tepene, türbene. Gözden geçir ne olursun güzelim elmalarını, buğdaylarını, incirlerini, kuzula-

Devamı 15. Sayfada

Akşamsefası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

harala gürele

daral@leman.com.tr ÇAĞAN

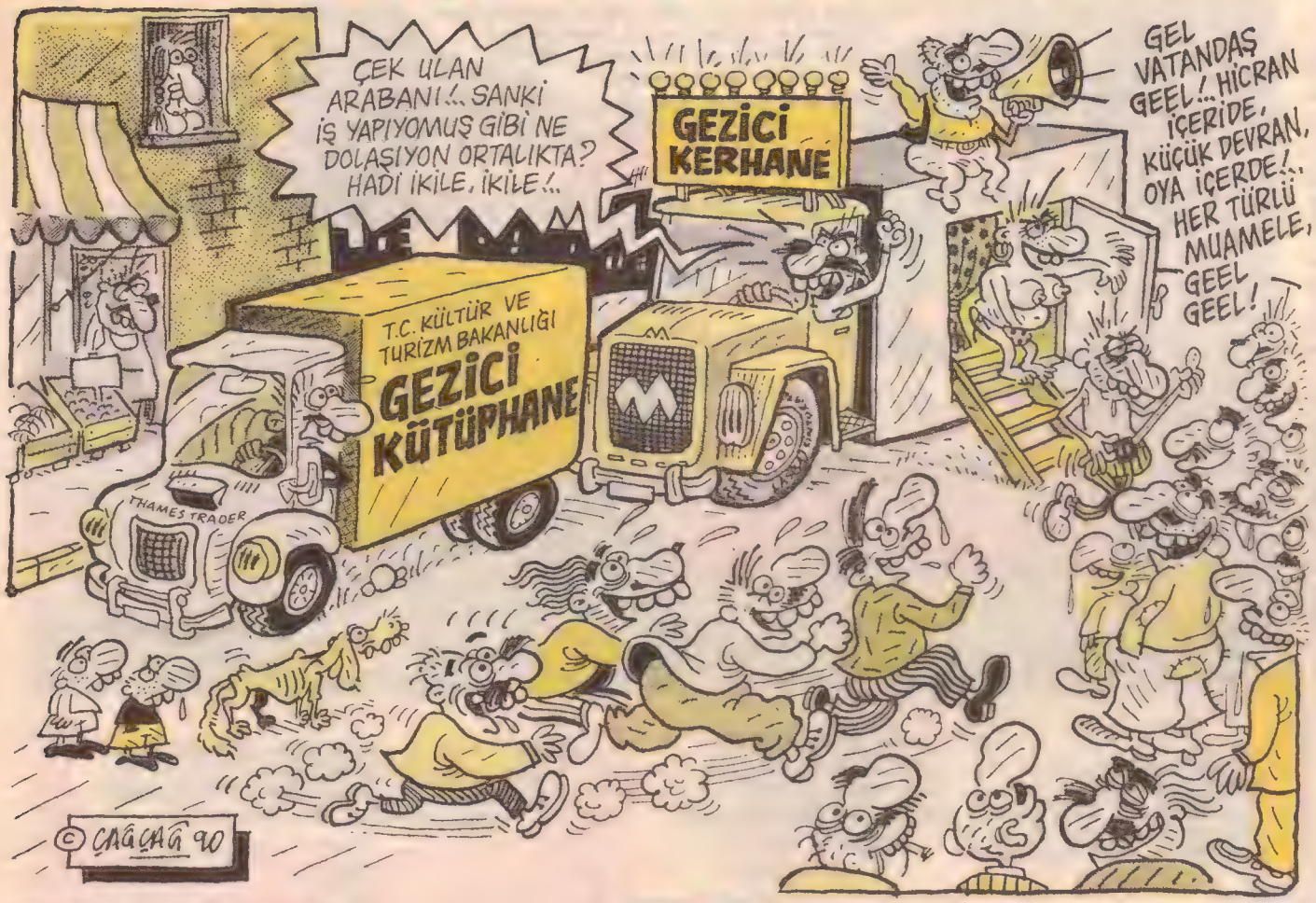

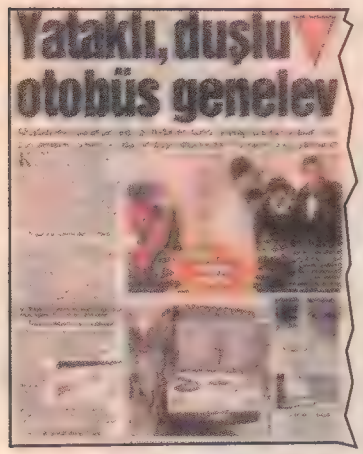

Ne söylediysek oldu, bu olmaz olsaydı... Yukarıdaki karikatürü taa 90 yılında Limon'da çizmiştim... Gebze-Tuzla hattında yakalanan genelev otobüsü haberini gazetede okuyunca bu karikatürü dosyamdan çıkarmak farz oldu... İşin ilginç yanı bu kehanet Timsah'a çizdiğim bir macerada da iyice vücut bulmuş... Yurdum insanının ciğerini okumuşuz vesselam!..

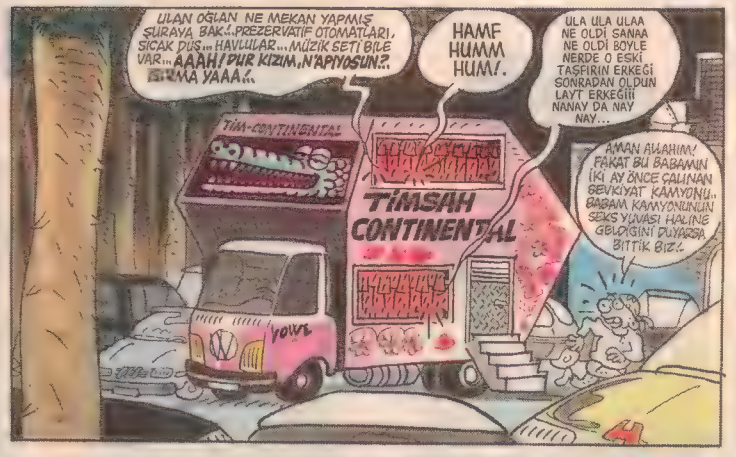

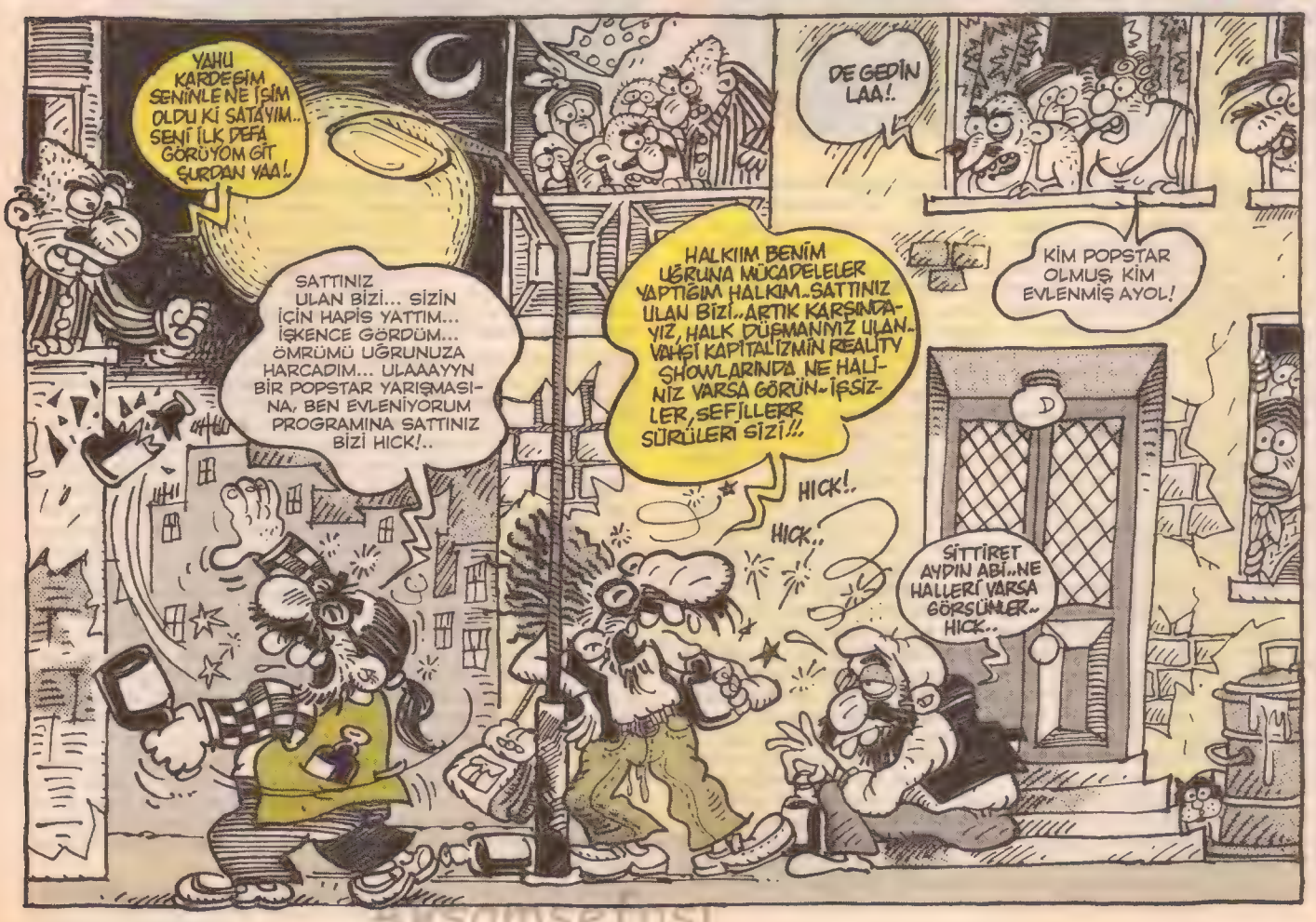

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Bikaç hafta önce burda da bahsetmiştim; bir bitpazarı gezintisini anlatırken: 'nefis eşofmanlar aldım, giymeye sabırsızlanıyom' filan diyerek. Meğersem, acayip bi şeymiş bunnar yahu. Berbatmış kumaşı; sittiğimin aşortmanı! Gevrek plastikten yapılmışlar sanki. Evde yürürken, haşşurt huşurt sesler çıkarıyor! Taner, geçenlerde bende kaldığında bi tanesini ona verdim, yatarken giysin diye, o da farketti. Tuvalete yürüyom meselâ: haşırta, hoşartta! bi kilometre öteden duyuluyo sesi. Neyse, demek ki neymiş, insan hatâ yapabilir. Daa giymemişken, aman da ne güsel aşortmanlar aldım diyerek heycanlı bi yazı yazabilir! Eh, hatâsız kul olmaz. Evet, bu haftaki konumuz, hatâlar! Bak, bu bile hatâlı gibi oldu sanki. Nerden biliyom çünkü; belki yazı ilerde başka bişeye dönüşcek; önceden ilân etmesem ya? Fekat, böyle de yapmalıyım ki, şindiden kendime olan güvenim artsın. İşte, bu da bi hatâ! Sen kendi ne güven siz misişin sanki gibin ki!? Ay, elim, klavyem titredi. Hatâlarla ilgili bişey yazmak na zor be! Böyle bi yazının, hiç hatâsız olması gerektiini düşünüyo insan. O yüzden, acayip dikkatli olmalıyım! N'olur, bi hatâmı görürseniz bildirin bana, tel no: sıfır ikiyüz! İnsan, hatâlardan ders alır! Hiç uzatmadan, gelin bunu bi örnekle kanıtlayalım hemen! Şimdi bi hatâ yapıcam ben, bakalım ders alabiliyo muyum. Evet, başlıyom! Ay ay, şindi de tutuldum, dizlerimin bağı çözüldü. Hatâ yapmamak için, kendini geriye çekiyo çünkü insan! Pek risk almıyo yani. Halbuki doğal davranmak gerekir dii mi? Az önce doal davrandım aslında, fiti fiti diye abuk sabuk kelimeler yazdım buraya, sonra sildim onnarı! Böyle olucak gibi de değil zaten; hatâsız bişey yapamam. Rahat davranıyım en iyisi! Diyeceksiniz ki, bundan daa rahat nası olucan be adam, utanmadan, yanım saattir zırvalıyon karşımızda! Hah, bravo size. Aslında, bu da bir hatâdır. Yani, bi insanı hemen eleştirmek, onu dinnememek. Biraz daa fırsat tanımalı, bakalım n'apıcak lavuk, bi görmeliyiz. Aslında, bu da bi hatâdır. Yani insan, kimi zaman bekleyemez, tahammülü kalmaz bazı şeylere. Onu istismar ederler çünkü, rencide ederler, aazına bile ederler. Aslında, bu da bi hatâdır. Yani, ay fistismar edilecem, yok ristisnar yapacaklar beni telaşıyla hiç riske girmemek, kendini sürekli geriye çekmek de bi hatâdır. Aslında, bu da bi hatâdır. Tamam lan, onu söyledin işte, bi hatâ zaten! Peki, asıl hatâ nerde; onu nereye kodum? Yok! Aha, kaybettim hatâmı!. Ve en müthiş sorulardan birine geldik böylece:

'Ben nerte hatâ yaptım!. Sürekli bunu düşünürüz uzun gecelerde, kısa otobüslerde, ben nerde hatâ ettim, hangi tarihte hatâya düştüm? Halbuki, bi tek kez değil, en az üçyüz kere filan hatâ etmişizdir! Ama o ilk hatâ anını bulmak isteriz ki, sanki sıfırdan başlıycakmışız gibi hissedelim. Bi çok insan hatâsını kabul etmekten tırsar çünkü. O yüzden kolayına kaçıp, ben nerte, ilk hangi fii tarihinde hatâ yaptım gibi fantastik sorular, ve bu soruyu içeren şarkılar icat ederler! Ne var ki, insan kendisini bilip, bazı konularda ister istemez, sürekli hatâ yapıcağını görmeli, bunu kâbullenmelidir. Çünkü onun, hatâ diye sandığı durumların çoğunu oluşturan şey, sadece kendisidir! Başkası, başka birşey gibi olma isteği ve telaşı, asıl varlığımızı bize hatâlı olarak yansıtır. O zehirli endişe arttığında ise, kendisini bile tümden bir hatâ olarak görmeye başlar! Yol yakınken bu hatâlı hatâdan dönmeli, normal hâtalı yaşamımıza devam etmeliyiz. Ayrıca biliyoz ki; tecrübe, hatâlann şeyidir, bilş, bişi, neydi be! Hatâ yapa yapa yani, birikin ve tecrüpe kazanınız. Sokakta, markette, evde, hiç çekinmeden, bol bol hatâ yapmalı, nefis birikimler ve bonus tecrübeler kazanmalıyız. Hatâdan bol ne vardır etrafta, seç birini! Fekat asıl hatâmız (aman, gene iddialı bi laf etmek üzereyim! Biraz düşüniyim bari.) en önemli hatâlarımızdan biri (hah, böyle genelleyerek kurtardım.) işte onnardan biri; makarna pakedini dişleyerek açmaktır! Sütlü makarna diye bişiy almıştım, yarısını yerlere döktüm gene! Yok mu şunnarı güzelce paketliyecek bi teknoloji bea!. Neyse, çabucak öfkelenmek de bi hatâdır. İnsannarı hemen kırmamalı, güven ve sıcaklık vermeliyiz. Onnarı hatâlarıyla kabul etmemiz gerekir. Mesela birisi var, beni kabul ediyon mu diyo; kaç hatası var bilmeliyiz önce! Üçyüzellisekiz hatâ, sınır rakamdır! Bi tane fazla mevcutsa, üçyüzellidokuza çıkarsa örneğin, sittir git lan diyebiliriz. Tekrar gelmesini sağlamak içinse, yanına yanaşıp, affet hatâlı olan bendim diye sırnaşır, ve onun üçyüzellisekiz hatâsını komple silebilirsiniz!

"Bi hatâmız mı oldu aabü sana karşu!' şeklinde, sert bi uyarıyla karşılaşıldığında ise, yok ne hatâsı canım, estağfirullah denilebilir! Bazen tırsar, görmezden geliriz bazı hatâları. Veya geriye dönüp, yanlışı düzelticek cesareti bulamayız kendimizde. Bi daa yapmıycam diye avunmak, yeterli gibi olur! Sürekli, bi zaman vaad ederiz kendimize hep. Fekat o 'zaman' bizi tanımamaktadır, şeyine bile takmamaktadır, su gibi akmaktadır! Bu arada, hatâlar ikiye ayrılır: Basit hatalar, bariz hatâlar! Bariz hatâ, futbol topunu kale önünde elle smaçlamak, yani üzerinde anlaşılmış bir uyumu reddetmektir. Basit hatâ ise, topu sadece ıskalamak olabilir. Sonra tekrar, düzgünce vurabiliriz çünkü. Asıl hatâ ise, (eay! sıkıldım hatâ hatâ demekten! Bi de şu şapka işaretini aramak yok mu, her hatânın ikinci aa'sına koymak için!) neyse, unuttum zaten diyeceğimi! Görmüyom artık bazı hatâlarımı. Görmezden geliyom! İsterseniz, son olarak da bunu kanıtlayalım: Şimdi bi hatâ yapıcam, ve görmezden gelicem! Hazır, başla: Yaptım! (valla yaptım hemen. Dur, yalan atmak da bi hatâdır! Ama, yaptım yaa.) İşte, şindi yaptın asıl. Şöyle ki: İlk başta yapmamıştım gerçekten. Sadece bi yalan söyledim, yaptım diyerek. Yapamıycağımı biliyodum çünkü. Buna rağmen, o yalana inandım ve korudum! Çünkü hemen ardından şunu eklemek istiyodum: Dünya, yaşam dediğimiz şey, bi yalan dahi olsa, biz onnarı korumalı, bu yalana sahip çıkmalıyız. Yalana, yalanla karşılık verilemez çünkü! Her zaman için, karşı koyma ve yeni iddialarda bulunma, kendi doğrumuzu oluşturma serbestliğimiz vardır. Hatâyı ise şurada yapmış olabilirim: Bu basit gerçeği tarif etmek için, daa iyi bi misal verebilirdim; ama o kadarını da görmezden geliceğimi söylediğime göre, eh sorun yok gibi.

Kendi hatâlarını, çok zor görür zaten insan! İğneyi kendine, çuvaldızı başkasına batırır! Bi dakka, tersi miydi? (çuvaldıza baktım az önce sözlükte: yassı, büyük bi iğne diyo! Öyleyse, kendime onu batırmam gerekmiyo mu, niye daa ufağını seçiyom da, yassıyı başkasına batırıyom? Karmaşık!) Bi garip hatâm da, sırtüstünü ve yüzüstünü karıştırım hep. Sırt üstü yatınca, sırtım tavana, yani yerin üstüne mi bakıcak, yoksa benim üstüm mü söz konusu olan! Veya, sırtın üstü mü? Tabii, 'sırtının üstüne yat' diyo yani? Ama, sırtımın üstü, çok saçma! Sırtım benden ayrı bişey diil ki. Hadi, kolunun üstüne yatmak'ı, onu annarım da. O da ama, 'kolüstü' yatmak diye geçerse aynı hatâlı mantıkla, yine şaşırırım! Eveet, bi hatâlı programın sonuna daa geldik böylelikle! Bize hatâlarınızı yazıp, hatâlarınızı burada ünnü konuklarımızla paylaşabilirsiniz! Size imzalı, büyük boy hatâlarımı gönderirim. Hâtalı adreslerimizi veriyorum! (Hatay, ara sok, cadde üstü, vıt, zit, nit). İmeyl: (yihhuu hey, hot ney ley, dabulyu, dabulyu, folyo). Tel: (ef on dört). Faks: (dabulyu 1453). Telepati: ( ).

Akşamsefası

13. Sayfadan Devam

rını, kestanelerini. Dağlarını, nehirlerini kırklayıp yıkayıver yeniden. Yalvarırım kökünden kazı haritanı sil baştan. Yağmuruna, rüzgarına inancım kalmadı, şerefsiz, namussuz, satılık insan büyütmekten yorulmadın mı. Mıhlanıp kalma ortaçağ mekteplerine, vahşi kasabalarına, hangisini sayalım, diyelim Karabük, tek bir kitapçı dükkanı yok, lisesinde yalnız iki kız talebe okur ama üç sağcı milletvekili bu karanlıklardan irin gibi büyür. Kökünden kazı müteahhitlerini, şirketlerini, hacılarını. Tarlalarını uçur, dağlarını yakıver, mekteplerini, camilerini kilitle. Söyle Anadolu nasıl dayanıyorsun bu şerefsizliğe. Başka bir ülke bul, başka bir halk, başka bir başlangıç, başka bir kader yaz kendine. Ne huzur istedim senden ne mutluluk, ne keyif, onurla konuşacağım tek bir sağlam çürümemiş ağacın kalmadı. Yaylalarına, mezralarına, kuzularına, melemesine, sabahın ezanına, akşamın güneşine itimadım kalmadı, ruhuma inancım kalmadı, bıktım kitaplardan okumaktan Yunuslarını. Yirmi yıl, otuz yıl birlikte ağladığım aynı battaniyenin altına kıvrılıp sarıldığım çocuklar birgün içinde köpek oluyor. Bir takım elbise giymekle, bir kara, fiyakalı gözlük takmakla, bir gazetede resmi çıkmakla, şerefsiz, vatan haini, orospunun ta kendisi oluyor, eşeğin .ikine sinek konar gibi ekranlara konuyorlar. Nerde büyüttün bunları o dakka memleket satarlar, buğday, fındık satamaz, parayla şeref, namus satarlar. Güzelim Anadolu, soylu vatanım, insanlık tarihine adımız köpekler diye mi yazılacaktı. Son sayfasına geldin artık, sıyır bedeninden çürümüş kurtlardan beter şerefsizleri! Hangisi patlıyordu eskiden bunların Ağrı mı, Erciyes mi, Nemrut mu, patlasın, püskürtsün, lavlarıyla yakıp yıkıp temizlesin bu mundar, üçkağıtçı, pezevenk sağcı büyüten kasabalarını!. Baksana şu evlatlarına, akılları ermez .ötleriyle sakız çiğner. Ho öküzüm, ho... Din din deyip dini şeytana sattılar, ho öküzüm ho... Daha dün akşam dünyanın gözleri önünde müslüman kardeşlerini gavura sattılar, be bismillah, ne çabuk yine Allah, illallaha hemen başladılar... Ho öküzüm ho... Müslüman siyasetçi böyledir, arkasında semer, önünden emer de emer... Ho öküzüm ho... Müslümanlığı, dini, kitabı başımıza kaka kaka gözümüzü kör ettiler, nerde o bizim gözümüzü kör ettiğiniz müslümanlığınız. Ho öküzüm ho.. Unutur mu Amerika bu iyiliklerinizi, bir mıhlama, bir hamsi tava yapar Rize'deki yayla köşkünüze gönderir, ho öküzüm, ho... Ey Iraklı kardeşler, bizim öküzler boklarında sinek öldürür gibi vuracak sizi, vuracak ve sonra modern olacak. Ho öküzüm, ho... Bizim modern müslüman, camiye gider sofuluk taslar, kapıya çıkar müslümanları köpek diye taşlar. Ho öküzüm, ho... Yediler boku, şimdi de Amerika'ya, çizdim, oynamıyorum diyorlar, ho öküzüm, ho... Ağzı cırışık, büzüğü cız, osurur mu dua mı eder, oldular başımıza cıngıllı şeyh! Ho öküzüm, ho...

Söyleyeyim ahali bu savaşın sonunu, Polonya, Japonya camii yapılmadan körler gibi dizildi, çömleğe Amerika osurdu, tarağı Türkler, böreği kürtler yedi! Ve Allah Allah dedi Genç Osman gibi borçları ertelenmiş Hürriyet gazetesi!

Ne bağırıp çağırıyorum, eşeği dövmekle at mı yapılır, eşek Kabe'ye gitmiş hacı mı olmuş, dönmüş dönmüş bizim köydeki değirmen demiş. Attan düşmüş ölmemiş diye seviniyor, Amerikan eşeğinin sırtından nasıl düştü, baksanıza suratı yedinin karakökü gibi bakıyor, hani kabadayı, dik yürürdü, ondalık kesir gibi iki büklüm, semeri altına dönmüş gibi yürüyor! Şu utanmazlara bakın, yedikleri nane yetmiyor, kalkmışlar cumhurbaşkanına dil uzatıyorlar. Ho öküzüm, ho.. Sizin yedi sülaleniz, kasabanız, böyle insan yüzlü, saygın, nazik, sorumlu bir devlet adamı gördü mü, sizin köylüler müteahhitten başka insan gördü mü? Cumhurbaşkanını hırpalamak için kanalları, gazeteleri seferber ettiler! Ho öküzüm, ho.. Neden saldırırlar, cumhurbaşkanımız, uluslararası hukuku dinleyin diyor anayasa, yoksa Türk ordusu, uluslararası meşruyet olmadan sınır dışına çıkamaz diyor. Vay anam vay, Rizeli müteahhitler İstanbul belediyesinin ihaleleriyle adam olmuş, şirket kurmuş, TV kurmuş, satılmıştan suncu, spiker yapmış, orospu şarkıcılardan program yapmış, akşamları gatula gatula gülüyrim sana diye kancık eşekler gibi tepinmiş, şimdi şu terbiyesizlere bakın, bunlar cumhurbaşkanımıza saldırıyor. Sonra ne oldu, Amerika, benim tescilli kahyam kürtlerdir, deyip .iktiretti, şimdi ne yapıyorsunuz, Amerika'ya gizli kapalı kapılar ardında senin asıl, birinci kahyan biziz diye ağlayıp buna da siyaset diyorsunuz, koca Türkiye Devleti Kürtler'le sayenizde kahyalık savaşına başladı... Ho öküzüm, ho... Cumhurbaşkanımız ne yaptı? Koştu müslüman ülkelere, gönül almaya başladı, önce Hatemi'yi ülkemize davet etti, sonra ortadoğuda siyasi, ticari birlik, dostluk kuralım diye konuşmalar yaptı, sonra, her bir İslam devlet başkanına sarıldı, konuştu, tartıştı, el sıktı. Bu topraklarda hiçbir cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer Bey gibi müslüman, İslam ülkelerine bu kadar sıcak davranmadı. Şimdi, siz müslüman, bu Allah'ın ülkemize bir nimeti cumhurbaşkanımız kafir mi oldu... Ve Aydın Doğan medyasının ağzıyla cumhurbaşkanına saldırıyorsunuz. Cumhurbaşkanını halkın gözünden düşürmek için geceyarılarına kadar yayınlar! Düzenbarlar, korkmayın, cumhurbaşkanınızın medyası yok! Korkmayın, sizlerin, dostunuz, sevgiliniz Aydın Doğan'ın medyaları çok, şirketleri çok! Korkmayın, cumhurbaşkanının ihaleleri yok, şirketleri yok, müteahhit dostları yok, o halde, güçsüzdür, o halde indirin! Bir garip cumhurbaşkanı, düşmüş delilerin, üçkağıtçıların ülkesine, dev Gülüver gibi. Almış eline bir anayasa kitabı. Varı yoğu, şerefi namusu, o kitapcık, sabah okur, akşam okur... Öküzlerim bu kitap da saptan samandır diye saldırır, ho öküzüm, ho!.. Korkmayın, vakti saati gelince bir dakika durmaz, gider cumhurbaşkanımız. Sizler çoktan ayarlamış sıraya sokmuşsunuzdur Demirelvari onlarca adayınızı. Müslüman ülkeler içinde en sadık dostumuz Pakistan bile gazetelerinde: "Dostumuz Türkiye asker gönderme kararıyla bizi çok zor duruma düşürdü", diye öfkeli yazılar yazıp, bu borçları bizden çok yoksul ülke dahi asker göndermeme kararı aldı. Ve biz utanıyoruz bu insanlara rezil olduğumuz için, cumhurbaşkanımız "hukuk" deyip yanlışınızı düzeltmek istiyor. Ama hukuk dedikçe, sizin kusmanız geliyor. Leş yemeğe alışık şirketler, aynı leşleri Türkiye'ye, Türkiye halkını yedirdiler bile... Peki kaldıralım bu hukuku, yerine Kur'an'ı mı koyalım. Hadi koyalım. Kur'an, Amerika'nın köpeği olun mu diyor, müslüman kardeşleriniz için "terörist" deyin mi diyor. Iraklı halk direnişçilerine terörist derken utanmıyor musunuz? Mustafa Kemal'in ülkesinde bir insan ne zaman hangi gün bir halk direnişçisine terörist dedi... Bu Amerikan ağızlarını ne çabuk öğrendiniz!. Ho öküzüm, ho!. Bağdat'ta dolarları ziftlenemeyince başından aşağı dünyanın en acımasız bombaları düşmüş Iraklı altı yaşında çocuklara "terörist" diye bağırmaya başladınız!..

Ve şimdi izliyoruz TV kanallarını, pişkince, yüzsüzce hala "müslümanlığı" kimseye bırakmıyorlar, daha 28 Şubat'ta Aydın Doğan medyasıyla birbirlerini doğrayıp kesiyorlardı, her türlü entrikadan, saldırıdan, iğrenç küfürlerden geçilmiyordu, ne oldu şimdi, Aydın Doğan'la sarmaş dolaş. 30 yıl başörtülere karaböcek, hamamböceği deyip bunlara küfür dolu onbinlerce yazı yazan Oktay Ekşi bu kanalın, bu müslüman partinin sevgilisi, özgür gazetecisi oldu. Aydın Doğan yazarlarıyla müslüman iktidar iki çılgın sevgili oldu. Ne diyeyim size, aşağılık, hilekar, utanmaz adam desem, bunların hiçbiri para etmez, alınmazsınız. Yağcılar, şarlatanlar, şerefsizler, desem, bunlar da para etmez bu piyasada, yine oralı olmazsınız. Peki Kur'an ne diyor, Allah ne diyor bu işe? Mazlum, sahipsiz, yiyeceği, giyeceği, elektriği, suyu, sahibi olmayan bir halkın başına nükleer bombalarla öldürülmüş müslümanların cesedleri sokaklardan toplanmadan bir de siz dipçikleyin, mermileyin mi diyor! Laz müteahhitler, işadamlarınız artık size cehennemde bir direk yapmışlardır... Bağdat büyükelçiliğimiz bombalanıyor kanalınız oturmuş o gece rektör Alemdaroğlu'yla uğraşıyor hala. Kitlenin, halkın gözünü boyuyorlar, ortalığı sise, dumana çevirip, başörtüsü deyip mazlum görünüp, müslümanları arkadan hançerlemelerini unutturmak istiyorlar. Tarihimizin bu en önemli kararında oturmuş beyler hala "türban, türban" diye göz boyuyorlar. Neden, çünkü, türban haberleri reyting yapıyor, çünkü, türban haberleriyle mazlumluk ediniyorlar. Artık birer birer iğreniyorum türban takan siyasetçi eşlerinden, benim bildiğim, bu türban, başörtüsü, ahlak ve namus için takılır. Para için ülkelerini, onurlarını Amerika'ya satmışlar hala hangi ahlaktan bahsederler. Amerikan ordusuna asker yazmışlar yine de türbanla fiyakaları bir milyon beşyüz. Amerika'ya ülkenizi peşkeş çektikten sonra bu başörtülerin manası nedir, şudur, bu türbanlar onları hem şöhret hem mazlum yapıyor, hem rüküş hem derin müslüman yapıyor, yani bu türban, bir "piyasa, reklam, kişilik, kariyer" mucizesi! Allah'ın mübarek dinini dahi cebellezi ettiniz... Bir köylü atasözü vardır, köyden geldiniz bilmelisiniz, çelimsiz, zayıf atın çükü yengesine kalkarmış. Siyasal iktidar dış politikada irade gösteremiyor, ama bu zayıf atın çükü bize kalkıyor. Yok eşleri alınmamış, yok bokmuş, püsürükmüş, vatan sevgisi, Allah sevgisi olmayan insanlar don giymemiş, donsuz gezmiş, bana ne?

İnsanlar hiç tanımadıkları insanların çektikleri acılara merhamet göstererek kardeş olurlar. Bugün batıda yüzbinlerce insan Irak'taki vahşete karşı durup, kardeşimiz olmuştur. Oysa, içimizde büyüyen aynı kök aynı özden insanlar bugün bize bir katil kadar, bir sapık kadar uzak ve vicdansızdırlar. Ne din kardeşliği, ne evrensel kardeşlikten haberdar değiller. Karanlıklarda, cehalette büyüdüler. Aile dışı, toplum dışı, insanlık dışı, vicdan dışı bu insanların "ülke" yönetmesi mümkün değildir. Bir çoğuyla uzun uzun konuştum, tartıştım. Bakın Rusya, başında Çeçen belası var, yanıbaşındaki Ukrayna'yla yolları tamamen ayrıldı, Gürcistan'la başı dertte. Doğu Berlin'i Almanya'ya bıraktığı günden beri, Almanya'yla iyi geçinip, Doğu Berlin'den Asya steplerine kadar uzanan büyük bir stratejik ve karasal güç gösteriyor dünyaya. Orta asya stepleri ise Türk. 1989 yılında Sovyetler çöktü ve bir hiçti, dünyayı sarsan komünistler yokoldu, ellerinde hiçbir siyasi, sosyal, kültürel değer kalmadı. Bugün yeniden dünya imparatorluğuna oynamak için bu karasal gücü harekete geçiriyor. Amerika karşıtı bir karasal alan çizerek Putin'le üstüne oturdu. Deniz ötesi Amerika'nın ise ülkeleri zayıflatıp, borçlandırıp karasal alanlarda üs kurmaktan başka şansı yoktu. Atlantik ötesi bu memleketin uzaklardaki Afganistan'ın, Irak'ın İran'ın tepesinde helikopterlerini döndürerek güç kazanması imkansızdır. Dev bir imparatorluk kurmak isteyen Amerika'nın dünya haritasında ilk sahiplenmek istediği karasal alan neden Afganistan, Irak, İran, Suriye oldu, çünkü bizim gibi cepte keklik köpekleri var. Dünyayı bölüşen bu iki büyük güç bu topraklardaki ulus devletlerin kollarını bacaklarını yaralayarak etkisiz hale geirmeye çalışıyor. Diyelim Çin'in başına Sincan, Tibet gibi dertler, İran'a on yıl Irak savaşı, Türkiye'yi tuzak gibi Kıbrıs, Kürt, Kerkük sorunu, Hindistan'a Keşmir'i fırsat bilip "güç" kuruyorlar. Ancak bu karasal imparatorluk kurmak isteyen devletlerin güçleri asla ekonomi, dolar, medya, piyasalar değildir. Güçleri: Nükleer silahlardır. Ulus devletleri dış borç batağına saplayarak sıçrama tahtaları elde etme çağları dolmuş artık ülkeleri fethetmeye başlamışlardır. Bir ülke önce kendine güvenmeli... II. Tezkere'nin siyasi anlamı şudur, Türkiye kendine güvenmiyor. Müttefiklik ötesi "metres" ilişkisi kuruyor. Amerika ve Rusya Türkiye'nin güçsüzlüğüyle büyüyor. Çünkü, iç politikadaki yakınmaları bu denli hızla dış politika zaafına düşüren başka ülke yoktur. İç politikadaki yakınmalarda bizden çılgını yok. Ancak bu yakınmalar asla milli zaaf gibi, dış politikada düşmana koz diye takdim edilmesi, Türkiye Devleti'nin cehaletinden kaynaklanıyor. II. Tezkere'nin diğer anlamı şudur, Türkiye ben bu dünyada yokum, diyor. Türkiye dış borç sıkıştırması ve IMF tuzaklarını çok ciddiye alıyor. Oysa Türkiye, ne kadar dış borcu olursa olsun coğrafi, kültürel, dini büyüklüğüyle bu karasal güçlerin siyasi zincirlerini tasma gibi kabul etmeyecek denli devasa imkanları olan bir ülkedir... Babadan kalma coğrafi uzunluğu içinde onlarca Türk devletinin sancağı, bayrağı, babadan kalma din kardeşliği sınırları içinde onlarca İslam ülkesinin camiisi, devleti, kubbesi Türkiye'nin tarihsel büyüklüğünü ve imkanlarını gösterir. Bu dev ve parlak ülkenin Amerika ve Rusya'nın dış borç ve IMF tuzakları ve tezgahlarına gelmesi ancak cahillikle, ya da eşi benzeri görülmemiş bir ihanetle açıklanabilir.

Türkiye ne kadar büyük dış borç batağında olursa olsun, stratejik olarak kendini ezilmiş, yıkılmış, elleri bağlanmış görmeye hakkı yoktur.

Bu toprağın çocukları olarak bizler, bir zamanların bağlantısızlar hareketi gibi ve evrensel kardeşlik için nükleer silahlara ve nükleer dengelerle kurulan bu bölüşüme kökünden karşıyız. Nükleer silahlara "karşı olumuşumuz" dünyaya, insanlığa göstereceğimiz en büyük "siyasi" değerdir. Çünkü, hem Amerika'nın hem Rusya'nın stratejik planlarında "insanlık" adına tek kelime yoktur, arkasına "insanlığı" almayan devletler, insanlar yarınlarda "siyasi" birlikler, komşuluklar, andlaşmalar kuramaz! Bu toprakların çocukları olarak bizler, hem de, coğrafyamız, kültürümüz, doğal kardeşlerimizle İsrail ve Amerikan oyunlarına gelmeden çok sıkı dostlukları hemen kurabilecek güçteyiz. Türkiye Cumhuriyeti'ni yöneten bugünkü siyasal iktidar şunu acilen öğrenmeli: Ne Amerika, ne Rusya, Türkiye'nin coğrafik, kültürel gücünü sarsabilecek güçte değildir. Elinde hiçbir siyasi, sosyal değer olmayan Rusya, bugün Letonya'dan Mançurya'ya kadar büyük bir siyasal birlik kurmayı on yılda başardı görünüyor, aynı on yılda bizim sağcılar bu haritayı seyretti. Ancak bu haritanın siyasal bir hikmeti yoktur, hemen, dağılabilir. Türkiye'nin hakim olduğu coğrafi, kültürel imkanlar bugün bu her iki devlette olsaydı, onlar bu kadar savaşa mahal vermeden dünya imparatorluklarını çoktan ilan etmişlerdi!

Türkiye'ye, içerden birileri, şeklini unutturmuş, ağzını burnunu yamultmuş gibi görüntü vermeyi başararak, Amerikan köpekliğine razı etmiştir. Bunu yapanlar, satılmış medya yazarları ve onların işbirlikçileri ve bir avuç marjinal, ekstrem, puştlardır. Türkiye'nin gücü ve stratejik imkanları konusunda bugün mecliste "cehalet" diz boyudur... Birileri hızla parlementodaki adamlara politika, siyaset öğretmeli, yönettikleri ülkeyi bu kara cahillere tanıtmalıdır. Bakın, onlarca milletvekili, danışmanla konuştum, cehaletin boyutları konusunda inifiale kapıldım. Mesela, bana birçok milletvekili kudurmuş gibi bu çağda anti-amerikancılığın eskimiş, ilkel bir dünya görüşü olduğunu söyledi. Bu görüşün tipkısını hergün Mehmet Barlas, Cengiz Çandar cahillerinden zaten okuyorsunuz. Bakın kardeşlerim, anti-amerikancılık çağdışıdır diyenler, çağdışı, ilkel, dünyadan habersiz insanlardır. Gelin anti-amerikancılığın bugünkü dünyadaki boyutunu ölçelim: Avrupa topyekün Amerika'ya karşıdır, Rusya karşıdır, Çin, Hindistan karşıdır, İslam ülkeleri kökünden karşıdır, Latin Amerika, Afrika karşıdır. Daha doğrusu "Amerikancı" siyaset kalmamıştır. İşte bir hafta önce Birleşmiş Milletler'de yapılan oylamada, Amerika'nın yanında sadece İsrail ve Okyanus'tan iki minik ada oy vermiştir. Ve Amerika'nın dünya milletleri ailesinde bizim kadar köpeği yoktur... Bizdeki kadar kafaladığı, satın aldığı yazar, aydın, siyasetçi yoktur..

Bu cahiller, Türkiye'yi istedikleri kadar ruhen, madden yıpratıp, köşeye sıkıştırıp, dış borçlarını bahane edip, Amerika'ya teslim etmeye çalışırsa çalışsın, bu toprakların yüce bir ruhu vardır, bu halkın direnişi dünya siyasetinde hala gururla çalkalanır. Türkiye parlak bir ülkedir. Türkiye'nin tarihsel ve kültürel zenginliği ve imkanları, yüz milyarlarca dolara değişilmeyecek kadar göz kamaştırıcıdır. Türkiye'nin siyasi ve ekonomik zorluklarını binbir puştluk ve .ötverenlik ve or.spuluklarla bahane edip, bu imkanları sonsuz, tarihi, direnişi, kültürü muhteşem ülkeyi "kelepir"den, "beleş"den elimizden almaya çalışıyorlar ve bunu maalesef "müslüman siyasetçiler"i kafalayarak başarmış durumdalar. Bu cahil bırakılmış Anadolu kasabalarından yetişmiş cahil müteahhit, üç kağıtçı siyasetcilerle, cumhuriyetimizin yüzüncü yılını kutlaması tehlike altına girmiştir. Çünkü, II. Tezkere kararıyla, tüm Arap gençliği ve İslam devletleri, yok yere düşmanımız olmuş, Irak'ta altı yaşında çocuklar dahi Türkler'i öldürmekten söz eden sloganlar atmaya başlamıştır. Hemen ve derhal, siyasal iktidarın başı, II. Tezkereden doğan bu "düşmanlığı" gidermek için İslam ülkelerinden, komşularımızdan, Türkiye halkından ve insanlıktan "özür" dilemeli! Üstelik Türkiye, II.Tezkere kararıyla, sabahtan akşama fikir değiştiren Ortadoğu aşiretleri gibi bir görüntü vererek, devasa gücü ve imkanlarını rezil rüsvay etmiş, müslümanlığını tüm İslam dünyasında "mundar" duruma düşürmüştür!

Yaşasın Irak halkının direnişi... Yaşasın, Irak halkına silah çekmeyip, silahlarını söken, kendini yaralayan, askerlikten kaçan, insan öldüremem, kendimi öldürürüm diye intihar eden Amerikalı asker çocukları!.

Kahrolsun para için ülkesini satanlar!..

DELİ GİBİ OLDUK!

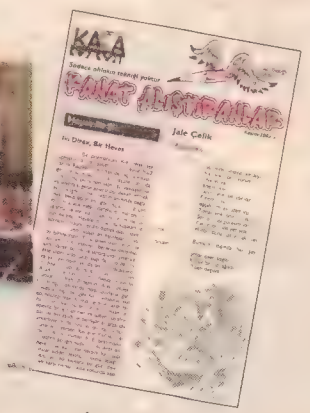

✍ Tamamı okuyucu ürünlerinden oluşan **Kanat Alıştıranlar** eki bu ay tam 16 sayfa...

✍ Okullar açılıyor... **Kaçak Yayın** 1. dönem yazarlık seminerleri, ünlü edebiyatçılar eşliğinde başlıyor... Seminer kayıtları **8 Kasım Cumartesi** günü, **14.00-18.00** saatleri arasında **Cihangir, Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 47** adresinde yapılacaktır.

KOZALAK HÜMİNZARARLISI

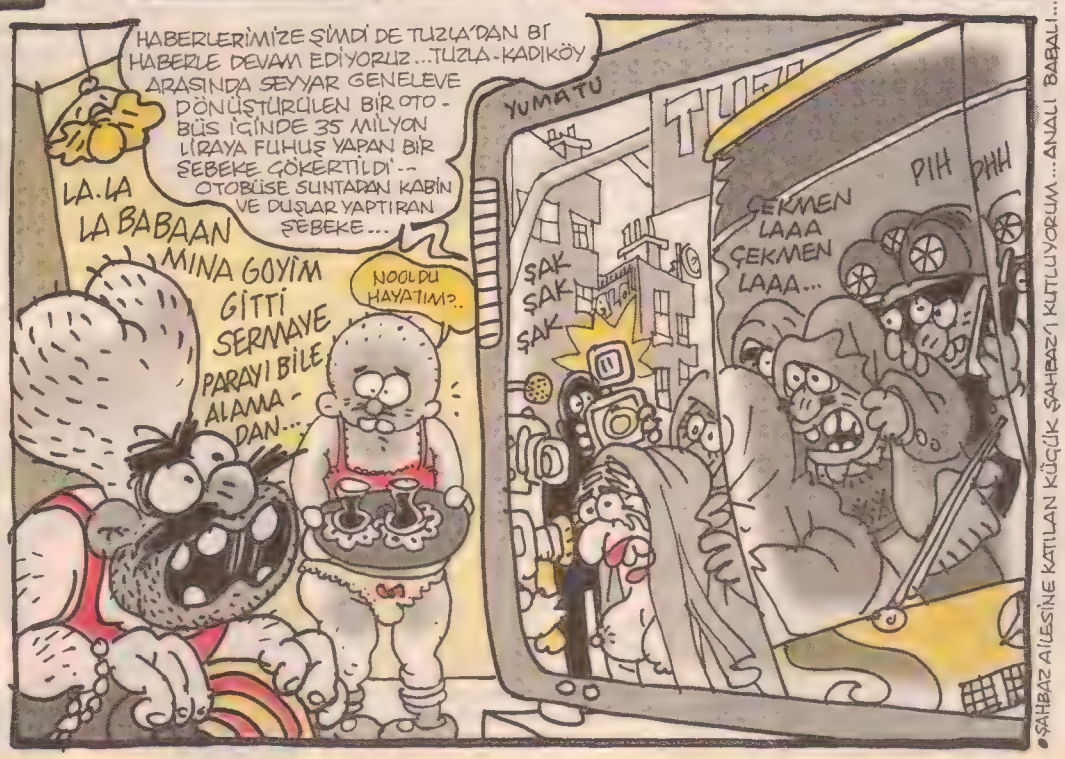

●ŞAHBAZ AİLESİNE KATILAN KÜÇÜK ŞAHBAZI KUTLUYORUM... ANALI BABALI... MUTLULUK SIHHAT VE ŞANS DİLİYORUM... MÇ...

SAYI: 625
31 EKİM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

hisseli harikalar

bokubok@hotmail.com

kemalkenangergen

Azar : Azmış bile zaten. Baksanıza ne biçim bağırıyo öküz...

Ramazan Sohbeti : Eee 11 ay susarsan sonra çenen böyle düşer tabi...

Tepik : At tepkisi...

Yardım ve Yataklık : Bayana benim üstümde tecavüz edebilirsin Şenol Api. Hiç gıcırdamam, söz...

Gürz : Gürbüz balyoz...

Tik : Tek bir harf tipi amma da kaydırıyomuş be usta. Dehşet içersindeyim, infialin kıyısında dermişim diyen bi tip desem ya...

Harita : Coğrafi kroki...

İniş İzni : Bu kadar kibarlığa hiç gerek yok aslında lan. Pilot kafaya koydu mu kuledeki lavuk buna nasıl engel olabilir ki zaten...

Kaydırak : Aynı mantıkla salıncağa da sallandırak diyebiliyo muyuz yani?..

Eskimo : Yenisi nasıl ki eskisini takdir edelim...

İnat : İnmiycem işte in-miy-ceem iiihhiiii dıgıdık dıgıdık dıgıdık...

Gele : Bu da ne muallak bi laftır be amuakoyim. Bütün zarları töömet altında bırakıyo...

Krater : Volkan göhtü...

Semer : Eşek ceketi. Bazı insanların bunu anlamamakta ısrar ediyo olmaları büyük eşeklik diilse en azından küçük beygirliktir...

Ruh Hastası : Olsun be usta en azından kaporta iyi durumda...

Mal Varlığı : Mülkü hiç soran yok anasını satim. Belki bütün parayı mülke yatırdı uyanık...

Top Sakal : Sakal topu da aynı anlama geliyo lan. Ne enteresan dimi?..

Dürtüklemek : Dürzü okşaması...

Gol Sevinci : Aynı özeni kornerlere de gösterseler belki de maçlar çok daha neşeli geçecek...

Tokmakçı : Aç karnına iyi makılmıyo besbelli...

Önlük : Çocuklara arkayı da kollama alışkanlığı kazandırmanın zamanı geldi de geçiyo...

Romantik : Romen malı robot mudur nedir...

Vicdan Azabı : Keşki tecavüz edip öldürmiyeydik la. Şindi ne güzel bi posta daha gideridik...

Kötek : Kötürüm bırakabilecek miktardaki dayak...

Sevgi Seli : Tükürüklü öpmeyin lan. Ünlü şahıs boğulacak...

Pitbul : K9'lar nasıl esrar, eroin bulmakta kullanılıyosa, bu da estaaziye ayarlı işte. Afferim oğlum, git biraz daha bul hadi...

Modern Dans : Parkinsonlu balerinleri de düşünmüş olmaları ne büyük incelik...

Kafi : İkinci fincan kahvenin takma adı...

Tenefüs Zili : Zil çalınca çocuklar dilekleri gibi nefes alıp verebiliyo, ne hoş...

Keçi Leblebileri

Hakkı E. (Harbiye)
Hakketen çok büyük bi bayrak olum. Gines Kitaplar Rekoru'na bile girmiş...

Tarkan R. (İzmir)
Kimse bana kim olduğunu zannedemez...

Sevtap P. (Adana)
Dinde zorlama yok bi kere. İsteyen namaz kılar, isteyen yoga yapar...

Güçlü E. (Beşiktaş)
Tavuk mu yumurtadan çıkar, tavuk mu yumurtadan?..

Ayça H. (Florya)
Bizim Cenk'le tenlerimiz uyuşuktu bi kere...

İmran D. (Bostancı)
Denizotobüsü denizden gittiği için Karaköy en fazla yarım saat sürüyo oğlum...

İsmail E. (Antalya)
Çok terledim lan, bundan sonra su içmiycem...

Ali Osman H. (Sarıyer)
Kurufasülyenin en güzeli pastırmadan yapılır abicim...

Mehtap A. (Almanya)
Bu Minik Serçe dedikleri Sezen Aksu'nun nesi oluyo acaba?..

Hakan G. (Denizli)
Bizim burdan bir sürü ünlü çıkmış olum. Mustafa Denizli mesela...

Çiğdem T. (İzmir)
Hepsini peşin verirsek kaç taksit yapıyosunuz?..

Mustafa E. (Kartal)
Korkma lan. Horlayan köpek ısırmaz...

Ufuk K. (Ankara)
Banyonun kaldırma kuvvetini kim icad etmişti lan?..

626

7 Kasım 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/45 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

KANLI HESAP BAĞDAT'TAN DÖNÜYOR...

İşgalci Amerika, Vietnam sendromuna yakalandı. Hemen her gün, kayıp veren Amerikan ordusu, saplandığı bataklığın büyüklüğünü yeni yeni kavrıyor. En son Bağdat'ta dev Chinook helikopterine saldırı düzenleyen Iraklı direnişçiler, Irak işgalinden bu yana Amerika'ya en ağır kayıplarını verdirdiler. 16 asker ölürken, 21 asker de ağır yaralandı. Bu saldırının ardından Vietnam günlerini hatırlayan Avrupa ve Amerika medyası, "Irak, Vietnam mı" oluyor sorusunu manşetlerine taşıdı. Beyaz Saray'ın yoluk şahinleri, saldırıyı ve manşetleri "teröristlere boyun eğmeyeceğiz" şeklinde sarf edilen beylik sözlerle örtmeye çalıştılar. İşgal güçlerine basit bubi tuzaklarıyla ağır kayıplar verdiren ve tarih yazan Iraklı direnişçilerin, saldırıların dozunu arttıracağı günler öncesinden açıklanmıştı. Tüm önlemlere karşın, saldırılar azalacağına daha da arttı... Her gün Amerikan askerlerinin ölüm haberlerini manşetlere taşıyan medya ise "deve kuşu misali" Amerika'nın Irak'ta uyguladığı soykırımı görmezden geliyor... İşgalden bu yana ölen Amerikan askeri sayısı 236 iken, İşgal kuvvetlerinin katliamında yaklaşık 15 bin kişi yaşamını yitirdi... Vietnam işgalinin ünlü sloganı yeniden diriliyor... **YANKEE GO HOME!..**

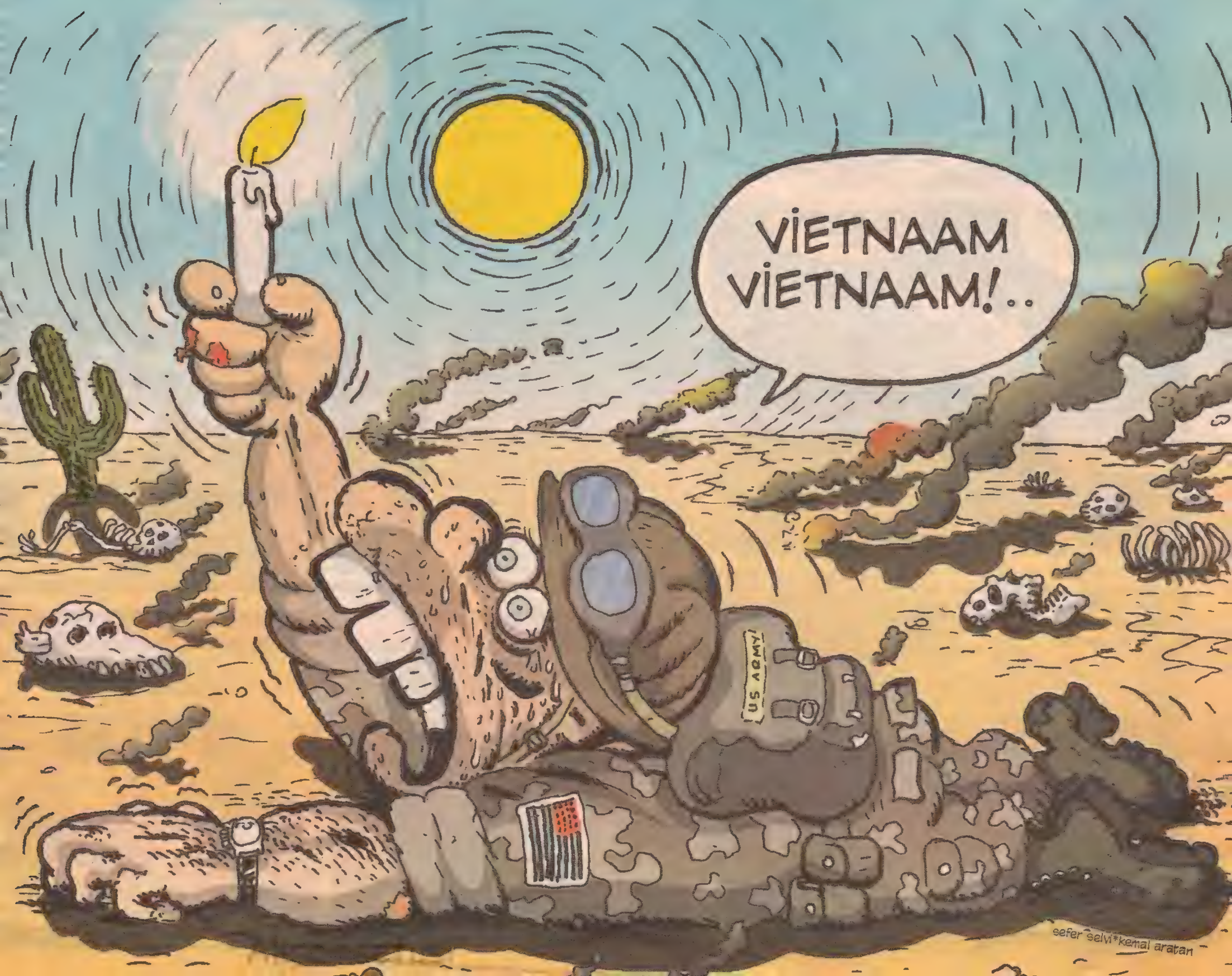

guverfeyhan@hotmail.com

Bayıp Güllü

FEYHAN GÜVER

Akşam Servisi

AKSARAY PAŞAOĞLU

Donuk domuz gözü ve kırmızı angut kanı

Evimizin önünde yüzyıldır ahşap bir ağaç var. Ve o ağacın dallarında minik ve sevimli birer şebek yavrusu gibi asılı duran belki binlerce hasta san yapraktan bir tanesi, bazen tıknaz ve nâzenin bir gelinin aymaz kayınbabasının Yalova'daki yazlığında gürgen keresteden yapılmış ahmak bir tramplenden denize atlaması gibi ağaçtan kopup serseri ve pezevenkçe ters taklalar atarak ibibiksi kıvrımlar yapan o yavşak patika yola düşüyor. İşte o zaman sonbahar geldi diyorum. Nasıl ki Konya'da bir Aksaray, Niğde'de bir başka Aksaray varsa, benim de içimde yaşattığım bir başka Aksaray var. Sonbaharda içimdeki Aksaray Paşaoğlu sarı bir mont giyiyor. Aynaya baktığım zaman içimdeki Aksaray mıyım, yoksa ben miyim oradan anlıyorum. Benim üzerimde pembe bir kazak var.

Bilmiyorum daha önce yazmış mıydım? Neyi yazmış mıydım onu da bilmiyorum. Bildiğim tek şey var, o da hemen çok tuhaf bir yazı yazıp mâkul insanları mâkul olmayan hödüklerden korumak zorunda olduğum. Çünkü mâkul olmayı bir türlü beceremeyen bu yarı katır kafalı insanlar, sizin gibi çok mâkul, çok beyefendi, bu ülkeyi seven kıymetli insanların dikkatlerini sürekli senin benim zenginliğimize çekmeye çalışıyorlar ve çağı ıskalıyorlar. Eve kedi aldığımızı yazmıştım. Hayvan çok şirin.

Yazın, deliksiz golf oynarken tanıştığım Natuk Kılıçlıkıç adında üst düzey yönetici bir arkadaşım var. Aynı zamanda profesyonel bir avcı. Natuk çok enteresan bir insan. O da benim gibi içinde başka bir Natuk yaşatıyormuş. Onun içinde de Şenol diye biri daha yaşıyormuş. Fakat o, iki yıl önce Fındıklı'da oturan birinin içine taşınmış. Ben, içimdeki Aksaray, Natuk ve onun içindeki diğer Natuk bazen toplanıp briç oynuyoruz. Natuk'un içinde, barbekü yapılabilen küçük ve şirin bir Japon bahçesi ve ufak bir buzdolabı var.

Geçen hafta dördümüz ava çıktık. Ava çıktığım günler içimde yaşattığım diğer Aksaray'ı önden çayıra salıyorum. Ben ateş ediyorum, ateş tüfeğin ucundan çıkıp ördeklere, domuzlara giriyor. Yirmi otuz tane ettiğim ateşten en az on tanesi hayvanlara girdi. Vurduğum hayvanları vurdukça o sırada ben de kendimi hayvan gibi hissetmeye başladım. Bir ara içimdeki Aksaray elimdeki çifteyi kayıp kurt kuşa hepsine ateş etmeye başladı. O anda kendimi dört ayak üstünde buldum. İçimdeki Aksaray ayakta ateş atıp yaban horoz ne varsa indiriyor ben ellerim ve ayaklarım üzerinde aport koşup ağzımla angutları tutup her tarafım çalılardan kan içinde arf arf derilerim dikenlere takılıp çarşaf gibi caart yırtılıyor. İçimdeki Aksaray bazen beni tekmeleyip küfürâmiz ağza alınmayan hakaretler edince benim kuyruk gibi birşeyim çıkmaya başladı. Canım acıyınca, içimdeki Aksaray tüfeğini bana doğrultunca hırlayıp ben üzerine atlayıp dişlerimi boğazına geçirdim. O, çifteyi karnıma sıkmaya çalışıyor, ben üç ayağım köpek ayağı, bir tanesi bildiğimiz el. Ben o elle bulduğum iri taşı onun kafasına enteresan enteresan vuruyorum, bir yandan kulağına cıva döküyorum. O da ağzıma köpek zehri akıtarak tasmamı sıkıyor. Sonunda kanlar içinde yere yığıldı. Ordan kaçıp karakola gittim teslim oldum. Bir polis beni tanıdı. Yarı çıplak olanı biteni anlattım. İçlerinde başka polis var mı diye ağlayarak içlerine bakmak istediğimi söyledim. Beni ekip otosuyla evime bıraktılar. Sabaha karşı içimdeki Aksaray yaralı olarak eve döndü. İçimde yaşattığım bu avcıyı öldürmediğime sevindim. Açıp içine baktım. İçinde iki tane ızarmış tavuk vardı. Benim içimde de birkaç tane kurabiye kalmıştı...

Behiç Pek

Onur Güçel

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

LeMan-politik

www.leman.com.tr

Behiç Pek

Amerikalı düşünür Noam Chomsky, George W.Bush'un 2004 seçimini kazanabilmek için "ABD'yi tehdit eden yeni bir tehlike(!)" bulmak zorunda olduğunu söyledi..

Bir gazetede aynı günde aynı sayfada üç cinnet haberi... Emine'm cinayeti... Bir seyyar satıcı Rap şarkıcısı Eminem'in tişörtlerini bağırarak satarken bir şahısın annesinin isminin de Emine olması dolayısıyla çıkan tartışma kavgaya dönüştü ve cinayetle noktalandı... **Otobüs durağında ayağına bastı diye çıkan kavga sonucu bir kişiyi 6 bıçak darbesiyle öldürdüğü öne sürülen bir şahıs...**: Kendisinden ayrılan erkek arkadaşından intikam almak için bir tencere dolusu kızgın yağı sokak ortasında erkek arkadaşının üzerine döktü.

Derya Sayın

Yedi aydır Irak'ta bulunan Amerikan askerleri, **komutanların kesin yasak emrine rağmen,** Iraklı kadınlarla, bazen din değiştirerek evlenmeye başladı...

Güneri İçoğlu

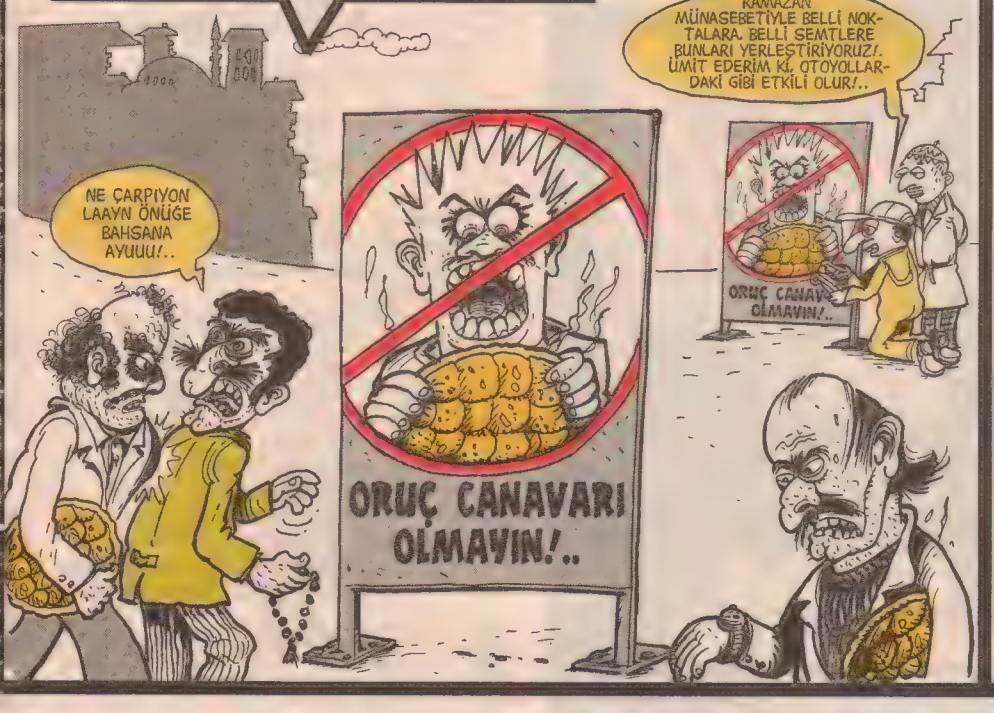

Sefer Selvi & Tuncay Akgün

6-11 yaşları arasındaki 15 çocuk savaş karşıtı balonlu gösteri yapınca gözaltına alındı..

RUMSFELD
ıraklı direnişçilere terörist damgası vuran terörist başı

BİLGİ EDİNME YASASI
kadı misali

ÖSS GENELGESİ
bir bardak suda fırtına seçmene şirin görünme tafrası

ZONTA-KOZALAK CİNAYETLERİ
havada, karada, yolda, parkta, düğünde her an herşey olabilir

UFUK GÜLDEMİR
avcılar yüksek atar bu daha da çoştu avcı avıyla anılır

POP SÇAR YARIŞMASI
soytarılığın da bir adabı var ama

T.ERDOĞAN
iftar şov

ÇATAL KAŞIK PROMOSYONU
gazetelerden sonra televizyon yarışmalarına da malzeme oldu ekranlar mutfak tezgahı gibi

HÜLYA AVŞAR HABERLERİ
medyanın malzemecisi kardeşine site açtı olay oldu

ASMALI KONAK BALONU
onun da gazı çabuk kaçtı

FUTBOL TERÖRİSTLERİ
90 dakikalık zevki kana bulayan güruh

KOLA REKLAMLARI
sordum sarı çiçeğe yaprağında koka var mıdır?..

40 Emir

Vedat Özdemiroğlu

- Çiçek eydür "Derviş baba, sen de Pepsi'ye zıpla!.."
- **Gerçek hümanist, tanımadıklarını sever...**
- Kimse telefon edip dünyanın bu halini üstlenmiyo...
- **Hürriyet Cuma'dan "En iyi 10 Emir"i bekliyoruz!**
- AB hacısı olmak isteyen Brüksel'e gitmelidir...
- **Baykal başkanlığındaki "Sonuncu Enternasyonel" İzmir'de başladı!..**
- Sana "Irak" olabilir, ama bana en azından senden daha yakın...
- **Ey ruh, geldinse git, flaş haber geçiyo...**
- Saatli maarif, yılların eskitemediği takvim...
- **Savaşın resmen bittiği açıklanan 1 Mayıs tarihinden itibaren önce de bi sürü Amerikalı, Amerika yüzünden ölmüştü..**
- Paranın sonundan atacağınıza, ekonominin başındaki sıfırları atsanıza...
- **Standarts and Poors'un Poors bölümünün başında Türk varmış diyolar...**
- Boş yere ağlama, kalbini bağlama, ana kara kızlarına... (Takım adalarda bu şarkı çok tutulsa ya)
- **Meclis yolsuzlukları Araştırma Komisyonu'nun tüm başarısı, paylaşım kavgalarına ve muhabirlere bağlı...**
- Anlaşıldı ki, Prenses Diana tarihin yıldız figürlerinden biri olacak, Jan Dark veya Katerina gibi.
- **Grisini**
- Bu korkunç türküyü, Vampirhisar'da şeytani görevini yapmakta olan...
- **Askerlik, Mc Donald's gibi, dünyanın her yerinde aynı...**
- Adı "Eğil Salkım Söğüt" müydü bu oyuncunun yoksa ben karıştırıyor muim?..
- **Kota koyana posta koymak icabeder...**
- Kadınlar, İsmail Güldüren erkeklerden hoşlansalar ya...
- **Koşu parkurunda bu kadar koşmayıp, yürüyüş yapan başka kavim var mıdır?..**
- Mister No'ya "Mistır" diyenden hazzedilmez.
- **Gülen Mona, üzülen Lisa çıkmasın nihayetinde lan sakın!..**
- Hem "keyif verici" diye kendin isim veriyosun, hem de sonra o maddeyle mücadele ediyosun...
- **Savaşan futbolcu out, soyunma odasına giren futbolcu in...**
- Kızılmaske sinemada karşımıza ciğer gibi çıkacak sandık, çıka çıka Mormaske diye soft bir dürrük çıktı...
- **Renkleri lila-yavruağzı olan takımın deplasmanına gidilmez...**
- Beşinci madde, daha a bendinden itibaren sayın üyeleri uyuşturduğu için tüzükten çıkarılmasına ya da dur tüzüğün komple iptaline karar veya marar verilmiştir...
- **Parası olmayan, enflasyon düşüyo diye niye sevinsin?..**
- Sosyetenin yeni trendi: Çoban otuzbiri!..
- **Altından fay hattı geçen deniz manzaralı kültürel köprüden var mı bi tane daa?..**
- Tolga Savacı, gerçek hayatında sevdiği kız yüzünden zengin baba evini hiç terk etmemiş..
- **Azami Ücret Tenkit Komisyonu'nun başına getirilen Bedri Baykam, özetle "CHP natürmorttur" dedi...**
- Hayatımızın introsu ne güzeldi hey, sonra şarkı başladı, senkron sorumluluk demektir, kurban demektir, canan demektir...
- **Güneş doğmaktan sıkılmıyor da, salak uyanırken canı sıkkın...**
- 2000 İstanbul Olimpiyastosları...
- **"Ceza" ile "Disiplin"in aynı anlama geldiği okulu başka nerede bulacan?..**
- Her Türk asker doğar ama her Türk şehit olmaz!
- **Adam diyor ki Mevlana'ya "Dışarda bir adam havada yürüyor...", o da diyor ki "o havara yürüyor, peki sen ne yapıyorsun?.."**

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

BABASI DA TÜNEMİŞ ARKA LOCAYA...

Çocukken biz de porno sinemaya gittik... Bokun püsürün içi... Fakat mahallenin piçlerinin de zehiri akıttıkları tek yer burası... Perdedeki dandik görüntü inlerken, karanlık salonda otuzbir sesleri arş-ı alaya yükselir... Hiç unutmam bir keresinde sekiz film birden oynamıştı.. Aleti illaki tükmükle sıvazlıyor cankuşlar... Bu sekiz film işi öyle bir hale getirdi ki, kimi elemanlarda tükmük kalmamış, kalkıp kenardan köşeden tükmük dilenirlerdi "sıvazlama rızaası için" diye... Bu cankuşlardan birinin babası da otuzbirciymiş meğer... Gizli gizli sinemaya o da gelir... Kimsesiz arka localardan birine sinerdi... Biz de mevzuya uyanmıştık... Alay ederdik... Bizim eleman çok sinirlenirdi mevzuya... Bigün yine farkettik baba yine tünemiş öteye... Bizimki anırzın gitti... Tekme tokat dövdü babasını! Kovdu sonra... O gazla süper rahatladı... Gitti ön koltuklarda patlattıydı otuzbirleri... Bu çöllerde ve bozkırlarda kınlıp giden biçare gençliği hep gördük ve acıdık... Ama toplu-ca patlayan otuzbirler işte böyle kısa devre yapıp gururu aleviendirebiliyor...

NERDE O AKŞAMLARI BANA VERDİĞİN BUSE...

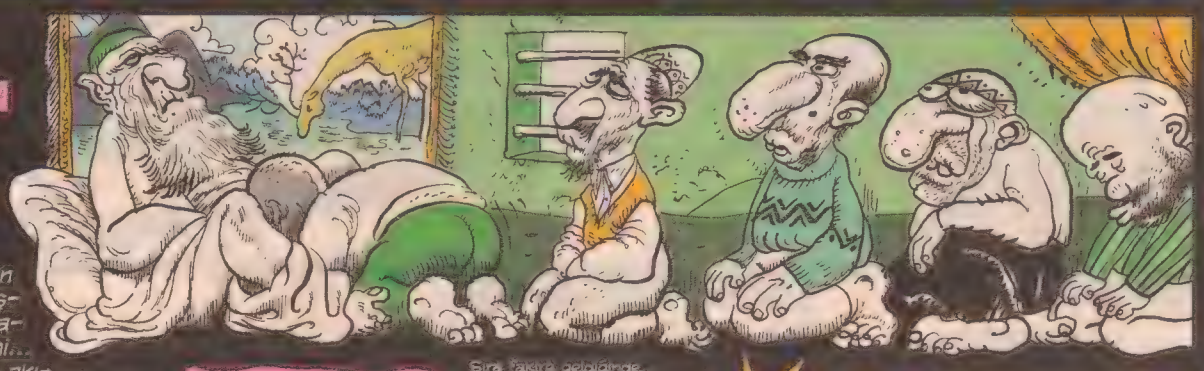

Yıllar önce TV'de Uğur Dündar'ın arena programında seyretmiştik... Anadolu'da bilinmedik fukara bi köyde... Bir tarikat şeyhi... Gizli kamera çekmişler... Şeyh akıl-ötesi şifa dağıtıyor.. Millet önünde kuyruk olmuş... Bir dolu kalabalık... Geleri geçeri şeyhin çükünü öpüyor!! Öptükçe nükseden mıccuk! Mıccuk! seslerini duydukça aklımız çıktıydı... Uğur Dündar mevzuyu ortaya çıkarmasaydı... Bu öpücükler durmaksızın devam etseydi ne olurdu dedik... Dünya da öyle adaletsizdir ki, en fukarası ve en zavallısı kuyruğun en sonuna düşer... Kuyruk biterken, artık şeyhin de takati kalmaz... arısızın bu fukaranın suratına boşalıverir... Biçare, bir yandan yüzünü silerken, bi dahası sefere erken gelip, ön sıralarda yer tutması gerektiğinin farkına varır.. Cahil adam kendine acımaz... Hiçbir şeyden de pişman olmaz... Kara sevda çekenler de geliyor mu buralara? Anadolu'da "Açık göte herkes tükürür" diye bi ataözü vardır... Temsili bok yemenin nimeti de "açık çükü herkes öper" olmuş... Şeyhin pek günahı yok aslında... Daha ziyade, yaşlıktan, mukavemet kabiliyetinin yokluğuna delalet eden bir budalalık... Asırlar önce Anadolu'dan gelip geçen uygarlıklar arasında, çok eskiden bi ara çüke tapan kabilelerin de var olduğunu biliyorduk... Velhasıl kelam, dönüp duruyor insanlık zavallıca kendi ekseninde... Kuyruğunu yakalamaya çalışan it gibi..

BEKLENEN ALBÜM GELDİ ŞAHLANDI!

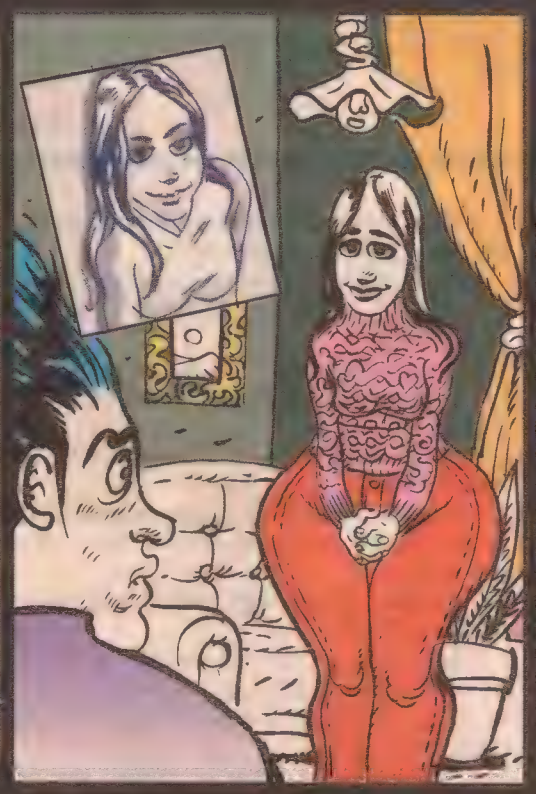

GAM YÜKÜMÜSÜN?..

5-6 yıl evvel, yirmili yaşlarımın başı... İntemette buluşcur-tanıştır gibi bi site vardı... Güzel bi kızla mesajlaşıyoruz... Profilinde kendini müthiş bir özgüvenle anlatıyor... Fotoğrafı da tatlı... Nickname'i de "elvira" mıydı neydi?.. Latin kökenli egzotik bir şifre... Böyle böyle bayağı mesajlaşmıştık... Yani güzel yazıyor bir de.. Keyif alıyorum ben de... En sonunda buluşucaz... Çağırdı beni... Neyse gittim.. Aklımı oynattım orda!!! Kızın üstü (büstü) fotoğrafındaki gibi gayet güzelken, alt kısmı öyle geniş... İbret-i aleme öyle büyük bir gökkubbe ki! İrkilerek inledim içimden... "Hey gidi koca dünya... Gam yükü müsün?..." Meğer intemette dombili kızlar hep böyle numaralar çekermiş... Bilerek vücutlarının sadece üst kısmının fotosunu koyuyolarmış... Aynen çizdiğim gibiydi... pek abartmadım yani... Sanatçı adamlar böyle şeyleri daha bir kafaya takıyor... Kırmadan, incitmeden tüydüydüm ordan... Ne yapiim kardeşim... Müşfik ve alakadar vaziyetlerin ehemmiyeti için müdrik bir zihniyetin ve güzel kalbin tevekkülü insana yeter ama göz var, nizam var..

Bu hafta YENİ HARMAN dergisinde, yeni çıkan albümüm OSMANLI İŞKENCELERİ hakkında tashaklı bir roportaj var... Hasta ruhlara duyurulur..

SIKILHAN ile dialog çabaları

- Sıkılhan, alo, miriba, Bunalgül ben. Baksana, eğer beni üç sözcükle tanımlaman gerekseydi hangilerini seçerdin? Mesela: snob, püür , konservativ, prezantabl, agresiv, kinik, naiv... Hadi, üç tane sözcük... Hadi ama lütfaan. Büzge bana "Analitiksın, sensitiv yani duyarlısın, artı, radikalsin" dedi mesela... Hadi sen de söyle üç tane.

- Eeöö. Bence sen... Bence... Evet... Dudu dudu bi insansın Bunalgül... İki etti üçüncüyü bulunca ben seni arıyim...

- Dudu dudu iki tane sayılmaz ama Sıkılhan.

- Bravo... Çok zekiisin. Bak üçüncüsünü de söyledim böylelikle.

- Bak haala üç diyo ya... Dudu'yu bir saydık, zekii iki, eee?

- Dudu, zekii ve çevik.

- Manyak şey... Hayvansın, ilk insanların ilkisin, yivrançsın...

- Dört etti.

- Sıkılhan, Alo Hocam Ben Buğra. Bak sana ne sorucam, bi kereden bişey olur mu? Olmaz di mi? Gerçi iki tane yuttum ama, bi kerede yuttum...

- Hay yutağına kobralar yuva yapsın! Ne yuttun lan yine?

- Sinek kovma tableti... Oluyo ya bööle açık mavi, dikdörtgen... Valla kötü bi niyetim yoktu yani. Yoksa ben madde defterini kapamış, irade sahibi bi insanım. Mafyanın somurduğu salak, toy, trip meraklısı dallamalardan diilim. Sevgi içinde büyüyen bi insanım. Çiçeğim, arıyım... Her neyse, şey diye yuttum, bakalım bi kereden bişey olucak mı diye. Bi nevi bilimsel deney yani...

- Eee?

- Olmuyo lan hakkaten... İki tane daha çaksam mı acaba, hıı?

- Geber Buğra, ben seni tutmıyım.

- Bütün kutuyu iç diyosun... Yok be olm o kadar da diil, hafif silkelesin ama sağ bıraksın diyorum ben...

- Bi sittir git be Buğra... Olan aklını almışlar lan senin... Harbi sittir yani... Hade hocam hade, "Buğra kovma tableti" aldım ben de, hade ikile...

- Vaay, kankaya bozuk haa? Olm, kovuyosun, dışlıyosun soona ben de çözümü tablette şunda bunda arıyorum tebi. Yoksa niye yani, çete tuzağına düşücek, kendimi hibneler ocağı mafya kucağına atıcak biri diilim ki ben.. Tamamen bööle dışlıyosunuz ondan oluyo. Artissiniz olm, sevgi ortamı nedir bilmiyosunuz. Halbuki ben ööle bi insan diilim, yalan mı? Servis şoforu Celil Abi, en kralından sarı bi hap ayarladı, tek başına boğazımdan geçmedi gelin yarısını veriyim dedim yanaşmadınız. Kardeşlik bu diil olm, paylaşma ortamı bu diil. Şerefsizsiniz. Çözüm sizde halbukisi.

- Sıkılan Öflan? Annen konuşuyor, nasısın genç adam, evet.? Iyisin, peki çok iyi. Şunun için aradım Sıkılhan bedenini deldirmemelisin çocuğum. Evet, sakınola, hayır. Yanlış anlama önüne bir bariyer koymak için söylemiyorum bunu. Biz seni özgür yetiştiriyoruz baban ve ben uygarız, çok kıllı esmer insanlar değiliz, layiğiz, benim ofiste iyi bir pozisyonum var, baban ise sektöründe lider bir kuruluşta....

- Rüya mısın anne, uyku mu burası?

- Hayır canım Türkiye. Başta tetanoz mikrobu olmak üzere, bir sürü virus ve mikrobun cirit attığı bir ülke. Ofisimizin Ceosu Bokhan Bey'in kızı Dirimnaz kaşına piercing yaptırdıktan sonra mikrop kapıp kaş felci olmuş. Onun için sana biyerini dedirmemelisin diyorum. Yoksa takı, dövme bööle şeylere karşı bi insan değilim. Kaş senin; istersen deldirirsin ama kaşpalazı, düzeltiyorum, kaş felci olabilir insan, kaşın kalkmaz tutulur, bu sosyal ilişkilerini etkiler. Örneğin pop star yarışmasına girsen kaşın yüzünden Ercan Saatçi seni derhal eler.Ve haklıdır da... Alo, dinlediğini belirten bir ses çıkartabilirsin Sıkılhan, evet?

- Ağvov oğgf... Huğak... Ağız felci oldum anne, kusura bakma, iyileşince ararım dinlerim seni.

- Peh... Kaba, salakça... Mizah bu değil Sıkılhan... Olmadı, olmayacak, evet.

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

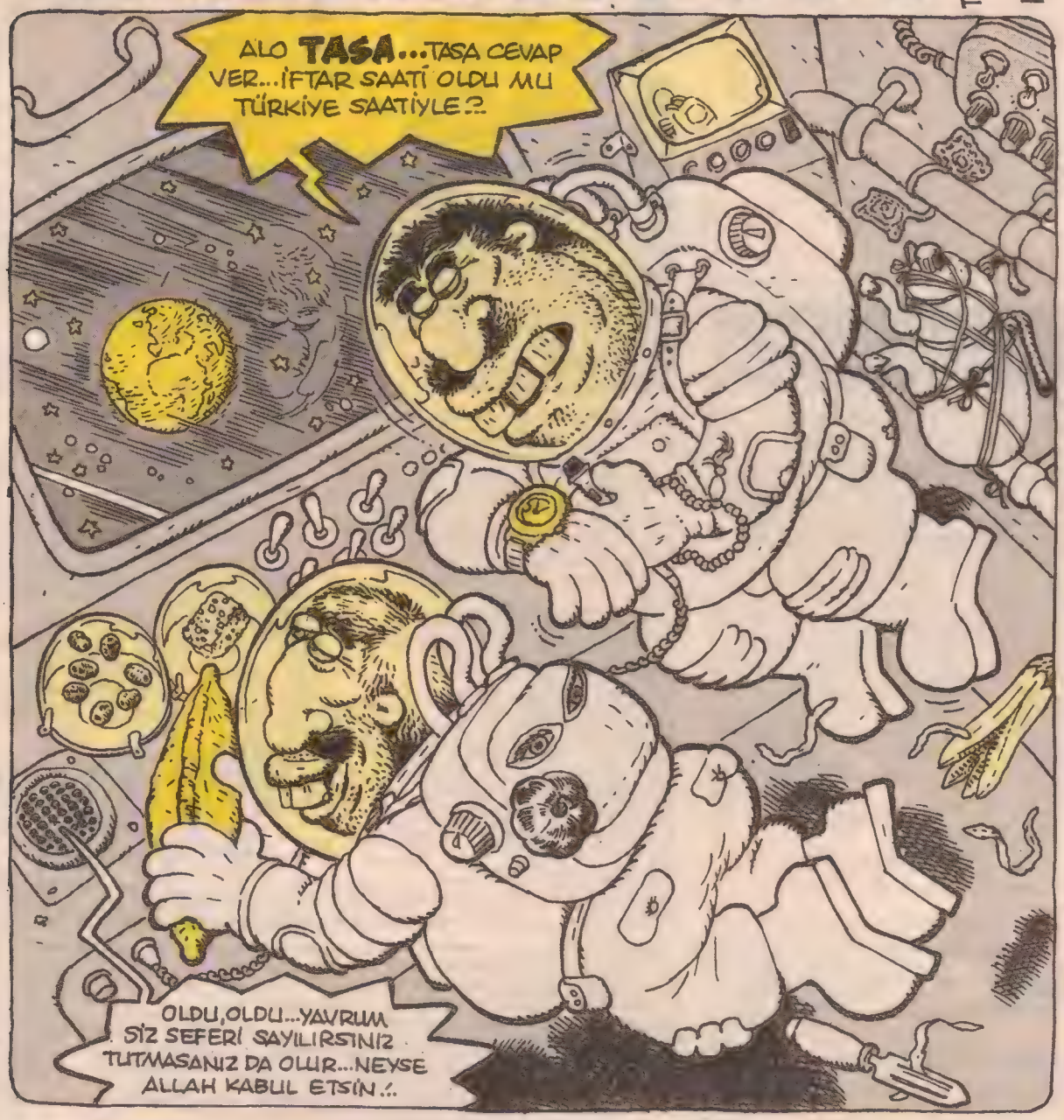

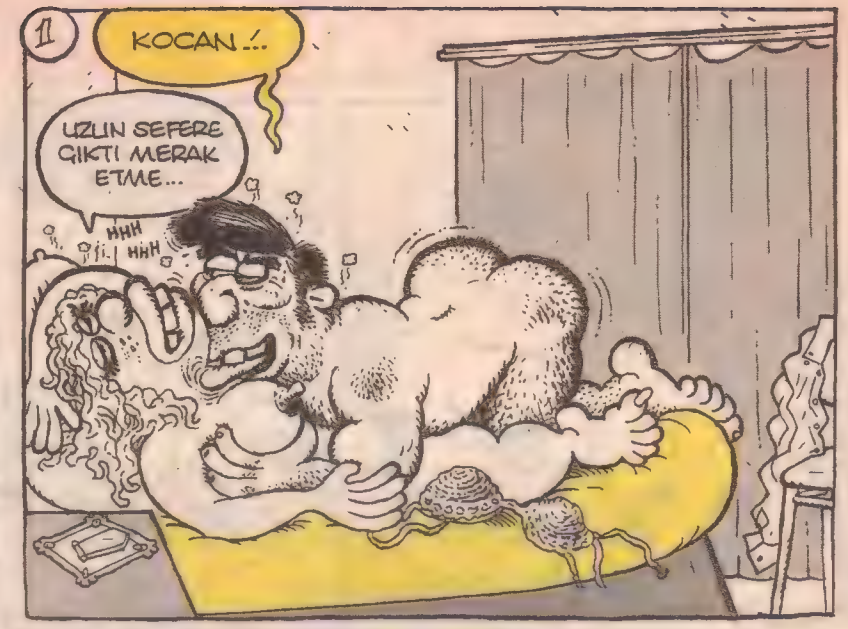

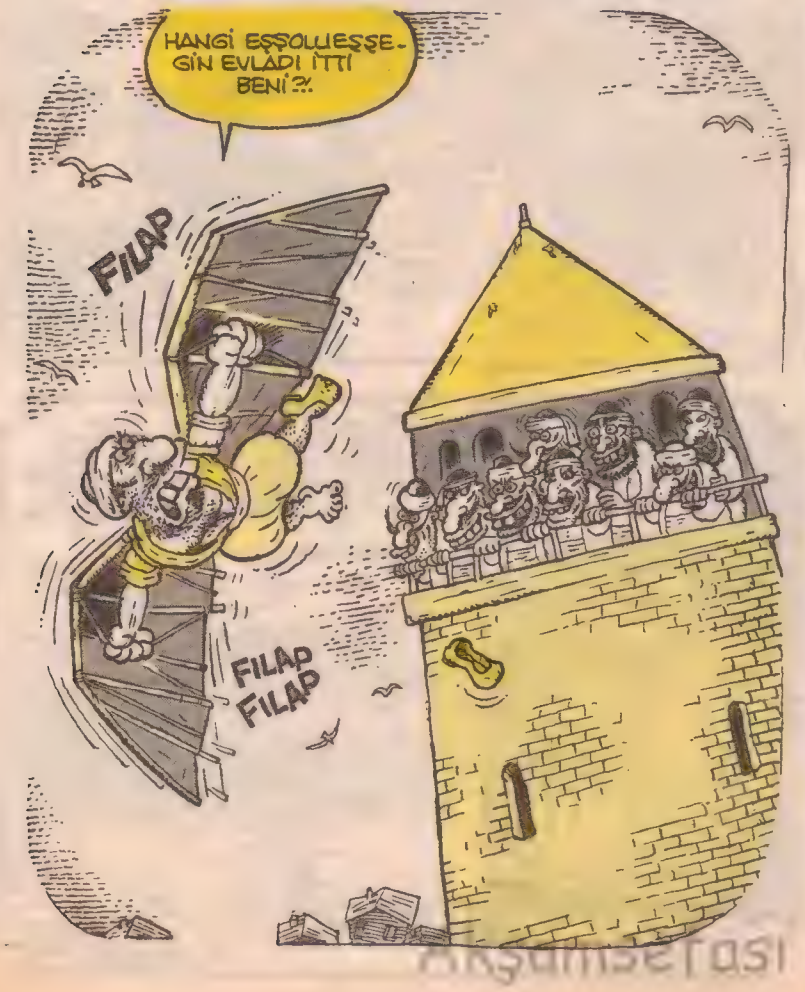

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Erçem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

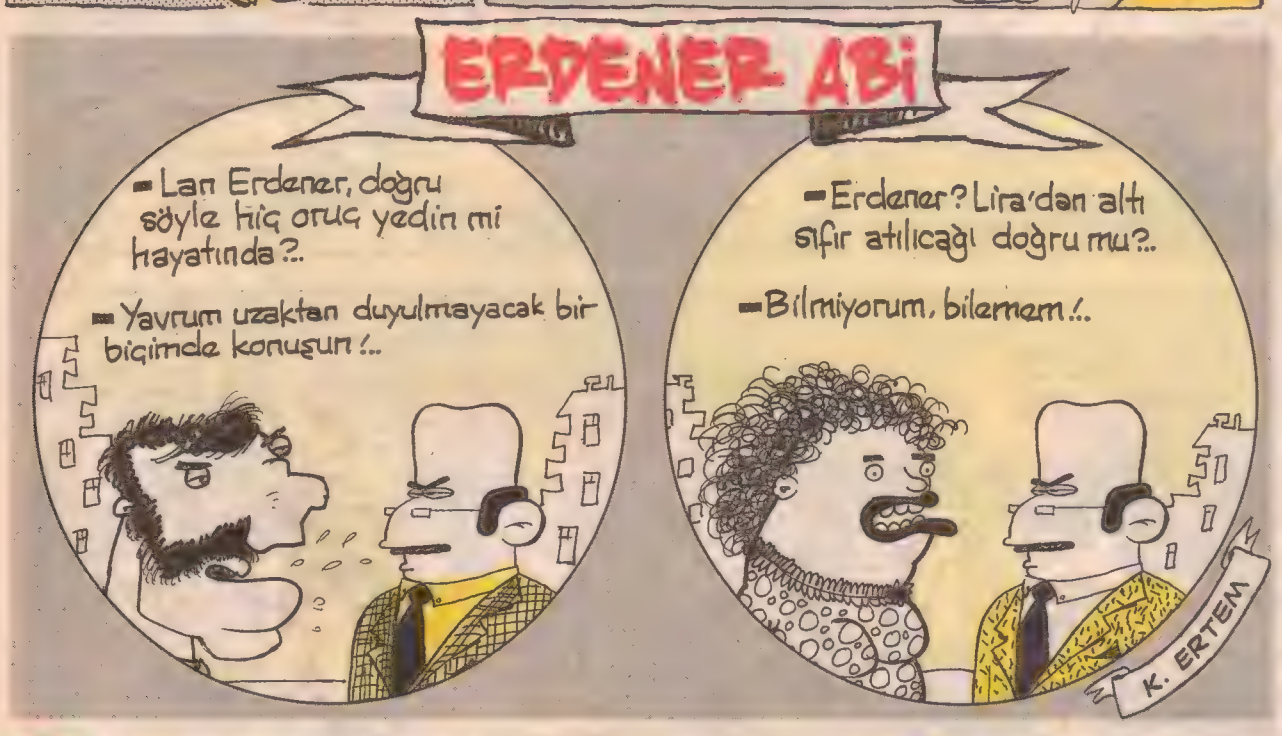

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

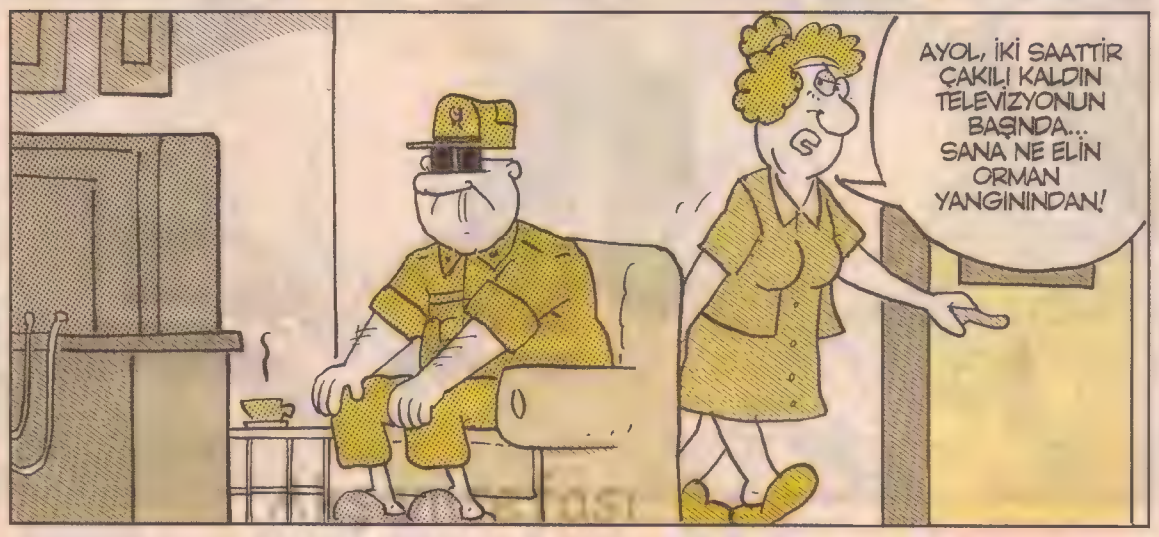

PANTOLON METİN FİDAN

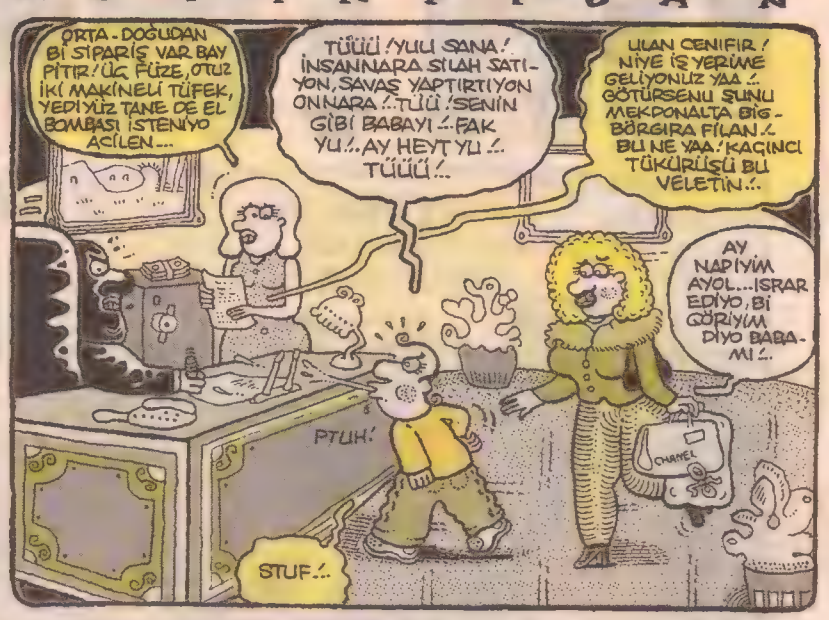

metinfidan@leman.com.tr

TEREFELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

DÜNYANIN İLK EŞZAMANLI POLİSİYE ÖYKÜSÜ.

TP SUNAR

HAYATLA BİRE BİR GİDEN

ADAM YUTAN

İKİNCİ BÖLÜM...

ÖZET: Bir binada insanlar kaybolmaktadır. Sanlı ve Barkay olaya el koyarlar. Araştırma sonucunda bodrum katta binanın kışını bulurlar... Bu arada bina üzerlerine pisler... Bokun içinde bir göz vardır...

BU NE ABİ YAA... BOKTA GÖZ VAR...

HIMMMM... ÇOK GARİP...

BENCE DE ABİ... TEK GÖZLÜ BOK OLUR MU YA?

SALAK! TEK YA DA ÇİFT... BOKTA GÖZ OLMASI YETERİNCE GARİP ZATEN... AMA BU... KENDİ GÖZÜ DEĞİL...

NASIL YANİ?..

BİLMİYORUM... BU İŞİ ÖĞRENMENİN TEK YOLU VAR...

ABİ... CİDDİ OLAMAZSIN ---

GİR HADİ... İÇERİ GEK KENDİNİ... ALOOO!..

ÖFFF... BU YAPTIĞIMIZ İŞ DEĞİL ABİ YA...

SUS!.. İLERLE.

BARSAK GİBİ BİR YERDEYİZ...

AMAN NE SEVİNDİM... BARSAK MANZARALI TÜNEL...

GENİŞLEDİ BİRDEN...

ÇIK! BİR YERE GELİYORUZ...

OHAA! NE Kİ BURASI?

MİDE.

BİNANIN MİDESİ... SİNDİRİM SİSTEMİ VAR RESMEN...

AAAH!.. AYAĞIM...

YERE BASMA... MİDE ASİT SALGILIYOR... ŞU, HENÜZ SİNDİRİLMEMİŞ BESİNLERİN ÜZERİNDE DUR...

HİYAAH! İĞNENMİŞ Bİ İNSAN BU!

AAA... NOLUYOO!

BİŞEY GELİYO YUKARDAN...

AAAAA... EL!..

Haftaya final

IRAK HAKKINDA BİLMEK İSTEDİĞİNİZ

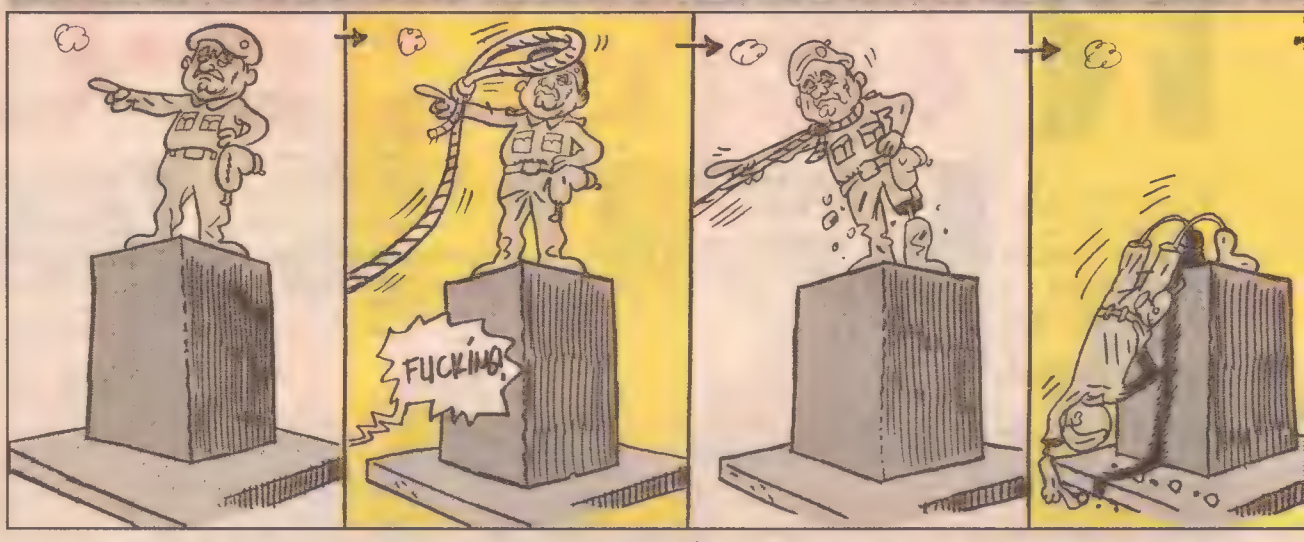

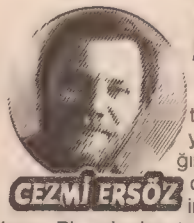

CEZMİ ERSÖZ

ANNENİN KİMSESİZLİĞİNDE SAKLIYDI ÖMRÜMÜZ

Bugünlerde hep aynı tren istasyonuna gidiyorum. Çünkü yalnızlığımın arkadaşını buldum orada... O istasyonda inmem bir tesadüftü sadece. Bir arkadaş toplantısına gidiyordum. Birden orada neler konuşacağımız, benim onlara neler söyleyeceğim geldi aklıma. Ve gecenin sonunda eskisinden daha yalnız, daha parçalanmış olarak yine evime döneceğim geldi. Derin bir iç sıkıntısı, rakının suya karışması gibi ruhuma karıştı... Oysa ben sadece seninle konuşmak istiyordum. Seninle derinleşmek... Ama günlerdir beni aramıyordun. Gitme hazırlıkları içindeydin. Yıllardır söylüyordun, ama artık kararlı olduğunu hissediyordum. Bu yüzden beni yalnızlığıma alıştırmak istiyordun... Yıllardır benim seni terk edeceğimden korkuyordun, bu korkunu yenebilmek için benden önce gitmek istiyordun... Oysa benim gideceğim hiçbir yer yoktu... İşte bunu sana bir türlü inandıramadım. Ben gitsem gitsem işte böyle bir ara istasyona giderdim en fazla... Önümden trenler geçer, önümden yollar geçer, ben hiçbirini seçemem, çünkü ben hiçbir şeye veda edemem, çünkü ben hiçbir şeye yeniden başlayamazdım...

Kimsenin oturmadığı bir bankı seçip oturdum o gün. Usul usul akşam oluyordu. Kızaran sonbahar yaprakları dökülüyordu önüme. Evlerin ışıkları yanmaya başlamıştı. Yorgun, yüzü görmeyen, kendi kendine konuşan ve anlamsız hareketler yapan insanlar geçiyordu önümden. İnsanlar gizlice çıldırıyorlardı ve bu bana garip bir haz veriyordu.

Ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Birkaç bank ilerde tek başına oturmuş ve uzaklara büyülenmişçesine bakan yaşlı bir kadına takıldı gözüm. Yüzünde derin bir hüzün ışıltısı vardı. Bakışları arada bir istasyonda duran trenlere, trenlerin penceresinden bakan insanlara kayıyordu. Sanki o insanların yüzlerinde yitirdiği bir şeyi arıyor gibiydi. Tren gidince bakışları tekrar uzaklara, neredeyse bu dünyada olmayan uzaklara takılıp kalıyordu. Biraz daha dikkatli bakınca farkediliyordu; aslında uzaklara değil, kendine, kendi içine bakıyordu bu kadın. Büyülenmişçesine baktığı uzaklar kendi içindeydi aslında... O uzaklara eğilip ben de bakmak istedim. Bir şeyler görmek çok zordu... Ama artık emin olmuştum: Bir sonbahar akşamı, ara bir tren istasyonunda kendi içine dalıp gitmiş olan o yaşlı ve yorgun kadın senin annendi...

Annene beni pek götürmek istemezdin. Bir kez gitmiştik o yalnız yaşadığı evine. Senin ona gelmek istemediğini bildiği için o da yanına çağırmazdı seni. Sanıyorum o gün birden hastalanmıştı. Bizse bir tatil kasabasından dönüyorduk. Dönüş yolundayken aramıştı seni. İlk kez o gün tanımıştım anneni. O mağrur yalnızlığı, o derin kederi ve her şeye rağmen kendine yetmesi beni çok etkilemişti. Evi boş bir mezar gibiydi. Ve o her gün bu boş mezarı anılarıyla, hüzünlü sevinçleriyle, uzaklara dalıp oradan getirdiği düşler ve esinlerle dolduruyordu. Baban, yani kocası yıllar önce terk etmişti onu. Ağabeyin bir gün ansızın kimseye bir şey söylemeden ortadan kaybolmuştu. Ve yıllar sonra Kanada'dan bir özür kartı gelmişti. Buradaki çözümsüz sorunlara, acılara, yoksunluklara dayanamadığını, zayıflığını kabul etmenizi, mümkünse onu unutmanızı yazmıştı...

Benim ailem gibi, senin ailen de derin bir acıyla yaralıydı. Ne zaman sorsam hep geçiştirirdin. **Bana geçmişi hatırlatma, geçmişe dair hiçbir şeyi hatırlamak istemiyorum**, derdin. Ve sonra o İngiliz şairin dizelerini söylerdin: "**Ve mutsuzluk bir kıta sahanlığı gibi büyür... Sen çocuk, sen, sakın çoğalma olur mu...**"

Çünkü ben sana ne zaman babanı, ne zaman anneni sorsam birden yüzün kaybolmuş bir çocuğun yüzü gibi küçülüp kararırdı; sonra yatak odana gider, kapıyı arkadan kilitler ve oradan saatlerce çıkmazdın. Ve bazen kapandığın odandan apartman boşluklarına takılmış kuşların iniltilerine benzer sesler gelirdi... Ve saatler sonra odandan çıkar, yüzüne mutlu ve korunaklı bir maske takarak, yeni aldığın elbiselerini giyip aynanın önünde denerdin... Ya da iş arkadaşlarını arayıp, ertesi günkü iş programıyla ilgili bir şeyler sorar; her türlü zorluğa rağmen ayakta kalmaktan, ekonominin acımasız kurallarından, akılcı hareket etmekten söz eder dururdun... Böyle zamanlarda tanıyamazdım seni. Hangisi sendin? O yaralı kuş iniltilerini çıkaran sen değil miydin? Gözyaşlarınla ıslanmış yastıkların daha kurumadan, telefondaki iş arkadaşına, **yenilgi bize yasak, güçsüz olmak sözlüğümüzde yazmaz bizim**, diyen kadın senin nerende saklı duruyordu?

Bazen seni bu iki halinle birden gördüğüm için bana ansızın kuşkuyla bakar, gözlerini gözlerime diker ve, **beni seviyor musun**, diye sorardın... O an ne diyeceğimi bilemez, neden bunu şimdi sordun, diye sana bakardım; ama sen sorundan asla vazgeçmez, gözlerimin arkasındaki anlamı, gizi, tedirginlikleri çözmeye çalışırcasına, **hadi söyle beni seviyor musun**, derdin... **Evet, seviyorum, evet, seni koşulsuz seviyorum**, dediğimde de birden gözlerin dolar, yüzün hoyrat dalgalara karışır; **biliyorum, yalan söyleme, biliyorum, sen de gideceksin, sen de beni terk edeceksin, ama artık beni kimsenin terk etmesine izin vermeyeceğim, artık giden ben olacağım; ben birilerini özlemeyim, birileri özlesin beni; artık bunu istiyorum,** der, yine bilmediğim acılarınla derinleşen ve annenin boş mezarına benzeyen evini andıran odana kapanır ve yine yastıklarda kanlı kanatlarını bırakarak ağlardın...

İstasyon biraz daha boşalmıştı... Annenin oturduğu banka doğru yürüyüp usulca ve gizli bir tedirginlikle oturdum... Ve onun baktığı yere doğru baktım bir süre... Uzaklara bakarken bir taraftan yıllardır boş olan yüzük parmağını ovuşturup duruyordu. Sanki o parmağı üşüyor ya da acıyla zonkluyordu. Hafifçe ona doğru eğilip, merhaba ben kızınızın arkadaşıyım, diyecektim ki, uzaklara büyülenmişçesine dalan gözlerini hiç ayırmadan, o sordu bana: "**Gidiyor değil mi... Sonunda o da gidiyor...**"

Tedirginliğim birden korunaksız bir hüzne dönüşmüştü. Savunmasız ve yalın bir acıyla kaldım annenin yanıbaşında... Üşüyen parmağının olduğu eliyle dokundu elime: "**Üzülme, bir gün sen de alışacaksın terk edilmeye... Ben nasıl alıştıysam sen de öyle alışacaksın... Ben nasıl alıştıysam vedalara, ayrılıklara, sen de öyle alışacaksın...**" Sonra sustu, gözleri hep oradaydı zaten ve yine kalbiyle daldığı uzaklara döndü yeniden... O sustuğu için ben de susuyordum, ama içimde de sonsuz bir konuşma çoktan başlamıştı...

Bir tren hiç durmadan geçip gitti önümüzden. Pencerelerinden dışarı bakan insanların yüzleri seçilmiyordu bile... Hiçbir ara istasyonda durmayan bir trendi o... Onlar seçimlerini çoktan yapmışlardı sanki... Baştan karar vermişlerdi gidecekleri yere. Bulundukları tren bizim gibi bir ara istasyonda durup beklese bu onların hiç hoşuna gitmeyecek gibiydi...

Artık kimsem yok benim, derdi, gözlerini uzaklardan ayırmadan... "**Önce kocam terk etti beni... Ardından oğlum... Şimdi de kızım gidiyor... Artık bir başımayım... Artık istediğim yere gidebilirim. Ama hemen gitmiyorum. Bekletiyorum kendimi bu ara istasyonda. Kendimi ve gideceğim yeri düşünerek bekliyorum. Gideceğim yeri artık sadece ben seçeceğim... Başkaları için değil, artık sadece kendim için kendimi bekletiyorum... Bu seçimi yapmadan önce zevkini çıkarıyorum beklemenin. Bugüne dek başkaları için vazgeçtim isteklerimden. Herşeyin acısını, böyle bir başıma, bir ara istasyonda kendimi bekleterek, gideceğim yeri hemen seçmeyerek, bu kararı geç vererek çıkarıyorum... Sanki evden kaçmış ve bir daha kaçtığı eve dönmesi gerekmeyen genç bir kız gibiyim... Sanki hayat benim için şimdi yeni başlıyor...**"

Bir tren daha geldi istasyona. Bu tren durdu. Yolcularını indirdi. Yolcular karanlığa usulca karıştı. Bir iki kişi yadırgayan gözlerle bize baktı. Yarı düşmanca, yarı merakla... Onlar gibi olmayanlara hep baktıkları gibi...

Sonra yeniden istasyon boşaldı... İki alkolik bizim biraz uzağımızdaki bankta çay bardaklarına rakıları doldurup, kendilerine küçük ve şefkatli mezeler hazırlıyordu. Bir polis geçti önlerinden. Alkolikler bir an içkilerine ve mezelerine kapandılar. Polis hiç oralı bile olmadı. Belki bir an önce evine ulaşıp o da içkisini hazırlamak istiyordu. Dünya savaşı yaşanıyordu. İnsanların içlerindeki savaş sonunda çıkmıştı işte. Savaşın olduğu bir yerde yarın yoktu, gelecek yoktu. Savaşın olduğu yerde insanlar bu umutsuz dünyaya veda edip içlerindeki gizli bir mağaradan başka bir ülkeye, başka bir dünyaya kaçıp sığınmak istiyorlardı...

Yanlış bir evlilik yaparak çocuklarımı bu hale getiren benim aslında, dedi annen... Birden söyledi bunları. Bir çocuğun ağzından hiç beklenmedik bir anda gelen kan gibi söyledi: "**Ailem okutmadı beni. Aslında okumayı çok istiyordum. Lisenin başındaydım. Babam okuldan aldı beni. Hiç tanımadığım bir adama verdi. Önceleri alışırım sandım. Herkes nasıl alışıyorsa ben de öyle alışırım. Oğlum olduğunda çocuk yaştaydım. Ne olduğunun farkında değildim. Bu evliliğin sürmeyeceğini anladığım zamanlarda kızım dünyaya geldi. Senin şu hep gitmek isteyen ve hiçbir yere kendisini ait hissetmeyen sevgilin... Onun neden böyle olduğunu benden iyi hiç kimse bilemez... Çünkü onu emzirirken ben de çekip gitmeyi düşünüyordum, ama yapamıyordum... Onu emzirirken hep bir çıkmazda, hep geri dönüşsüz bir yolda hissediyordum kendimi. Sanki ona sütümü değil, korkularımı, yenilgilerimi, vazgeçtiğim şeyleri, pişmanlıklarımı, yanlış kararlarımı, yitirdiğim umutlarımı emziriyordum...**"

Annen akşamın karanlığında anlattıklarına öylesine kaptırıp gitmişti ki, sanki yanında ben yokmuşum da kendi kendisine konuşuyor gibiydi: "**Bir gün, artık eşime, bu evliliğe dayanamayacağımı anladığım bir gün onu kucağıma alıp sokağa çıktım. Nereye gideceğimi bilemeden gecenin bir vakti yürümeye başladım. Babamın evine gidemezdim. Çünkü onun tepkisinin ne olacağını biliyordum. Beni geldiğim yere gönderecekti. Sinirli ve sert bir adamdı. Hakaret edip dövebilirdi de beni. Bir mesleğim yoktu. Param yoktu. Nereye gidebilirdim ki... O saatte açık bir pastane buldum. Bir süre oturdum. Garson artık kapatma saatinin geldiğini söyledi. Kızım kucağımda üşümüş, yorulmuş, ama bana bunları hiç belli etmeden ve hiç kırpmadan o iri, o hüzünlü gözleriyle beni seyrediyordu. Sanki ne yapacağımı merak ediyordu. Biliyor musun o hiç bebek**

Akşamsefası

HERŞEY...

ALP TAMER

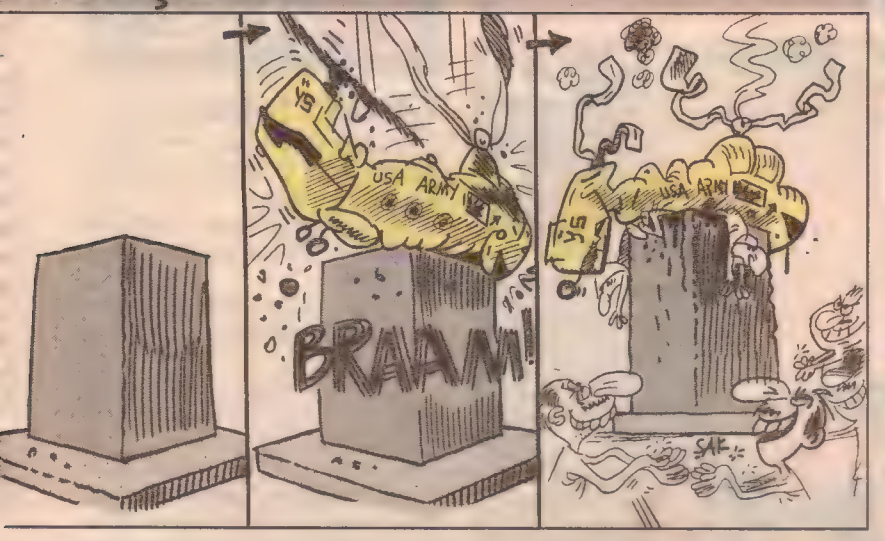

olmadı, o hiç çocuk olmadı. Sanki doğar doğmaz dünyayı, insanları, bu hayatın acımasızlıklarını anlıyor, fark ediyor gibi bakıyordu... Yapacak bir şey yoktu. Pastanenin telefonundan kocamı aradım. Gelip bizi almasını söyledim... Kızımla o an göz göze geldik. Bakışı çok garipti. Sanki o an eve, babasına dönüyor olduğu için bir gözü gülüyor, ama benim yenilgimi, benim çaresizliğimi hissettiği için öbür gözü ağlıyordu... İşte böyle böyle o hep gülerken ağlayan, ağlarken gülen, sevinci acı dolu, acısı sevinçli bir kız oldu... İşte o bu yüzden çok küçük yaşta, belki de doğar doğmaz yaralanmayı öğrendi... O çok küçük yaşta yaralarını bir başına sarmayı öğrendi... Benim mutsuzluğumu herkesten önce o anlamıştı. Biliyorum anne, sen benim için, kardeşim için katlanıyorsun her şeye, istiyorsan git anne demişti, git istediğin yere... Bunları söylerken aynı anda onu bırakıp gitmemem için bana sımsıkı sarılıp ağlıyordu: 'İstiyorsan git anne, istiyorsan git, sen bizi düşünme...'"

Trenler artık daha aralıklı gelmeye başlamıştı. Evlerde akşam sofraları hazırlanıyordu... O evlerden, o sofralardan geliyorduk ikimiz de. Ama şimdi o evler, o sofralar, o konuşmalar bize öyle uzaktı ki... Uzaktan ezan sesleri geliyordu... Annen ezan seslerini duyunca ne hissederdi bilmiyorum, ama ezan sesleri bu ülkede benim yalnızlığımı hep kanatmıştır... Ezan sesleri hep yüzüme kapanan kapıları hatırlatır bana... Bir şeylerin ebediyen bittiğini, geride bıraktığım şeylere bir daha artık geri dönemeyeceğimi hatırlatır... Ezan sesleri yanlış kararlarımı bir daha düzeltemeyeceğimi, onların bedelini sonsuza dek ödeyeceğimi hatırlatır...

Şimdi öyle pişmanım ki, ama artık yapacak bir şey yok, diye devam etti annen...: **"Benim gibi acı çekmesin, mutsuz olmasın, elindekilerle yetinsin, şükretsin diye onu hep kurallara uyumlu yetiştirmeye çalıştım. Başı derde girmesin diye, hep uysal, hep sevecen, hiçbir şeye karşı çıkmayan biri olarak hayata hazırlamaya çalıştım onu... Hayatın acımasızlığını, o derin karanlığını hep ondan saklıyordum... Ama nafileydi biliyorum, o her şeyin farkındaydı... O çok sevdiği babası bir gün sabaha karşı evi terk etti... Görmesin, bilmesin, uyusun diye çırpındım, ama olmadı. Kapının önüne gelip durdu. Sonra kulağını dayadı oraya. Babasının ayak seslerini saydı... 32,33,34,35,36... Gitti, dedi... Gitti ve bir daha gelmeyecek... Sonra odasına kapanıp günlerce çıkmadı oradan... Babasının onu sonsuza dek sevip, onu hiçbir zaman bırakmayacağını düşünüyordu... Babası onun tanrısıydı... Ve onu bir sabaha karşı terk edip gitmişti... O gün onun için hem gökyüzü, hem yeryüzü boşalmıştı..."**

Annen bunları anlatırken üşümeye ve acıyla zonklamaya başlayan yüzük parmağını yeniden okşamaya başlamıştı... İlerde, peronun bitimindeki kırmızı işaret lambasının yanıp sönüşü hızlanmıştı sanki...

"Bir gün sofradaydık. Önündeki pilavın hepsini yememişti... Kızım bitir şu pilavı, taneler kalırsa, melekler üzülüp ağlar, dedim. Öfkeyle baktı yüzüme ve çatalını masaya hızla vurdu: Ne melekleri, ne Tanrısı... Neden bahsediyorsun sen... Hiçbiri yok benim için artık... Hiçbiri... Ne iyi kalpli melekler var, ne de Tanrı var... Hepsi yalan... Hepsi... Beni bu yalanlarla avutamazsın..."

O ana dek o mağrur halini koruyan annen, usulca çözülmüş, gözlerini uzaklardan ayırmış, başını önüne eğmiş, boğazında düğümlenen hıçkırığını tutmaya çalışıyor ve bölük pörçük, kırık dökük bir şeyler söylüyordu... Ne tuhaftı ki, babanın evden çıkıp gittikten sonra seni, sizleri bir daha hiç aramadığını o an öğreniyordum...

"Kızım o günden sonra ona neyi benimsetip öğretmeye çalıştıysam tam tersini yapmaya başladı. Önce Tanrı'yı, sonra aileyi inkar etti... Artık yoksulluktan, yoksul ve güçsüz olmaktan nefret duymaya başladı... Garip bir hırsla derslerini çalışmaya ve her alanda başarılı olmaya çalıştı... Başarısız olmaya, birilerinin gerisinde kalmaya tahammülü yoktu... Taktir değil de, teşekkür aldığında saatlerce ağladığını bilirim onun... Sonra evlilikten, çocuk sahibi olmaktan nefret ettiğini söylemeye başladı... Oysa içi çok farklıydı onun. İçi söylediklerinin tam tersiydi... İçinde güçsüz, çaresiz, babasının evi terk ederken çıkardığı ayak seslerini sayan, onun geri gelmesi, kendisini sarıp kucaklaması ve bir daha hiçbir zaman terk etmeyeceğini söylemesi için dualar eden sonsuz kırılgan bir çocuk vardı... Hayat ona vedalaşmaları, ayrılıkları o denli küçük yaşta öğretmeseydi, kendisine ilk, seni seviyorum, diyene gönülden bağlanır ve ondan sayısız çocuk doğururdu..."

Önümüzden eski, yıpranmış ve çok eski bir acıyı andıran bir tren geçiyordu o an... Daha yola henüz çıkmışken yorgunluktan terlemiş, gideceği onca yolu düşündükçe hüzünle kararan bir tren geçiyordu... Üzerine asılmış beyaz bir levhada, **"Doğu Ekspresi"** yazıyordu... Dünyanın bütün yersiz yurtsuz insanları o trenin içindeydi ve hepsi bize bakıyordu sanki... İşte bu treni yanımızdan acı bir dokunuşla geçip giderken hatırladım neden bana durmadan, **beni seviyor musun**, diye soruşunu... Bu tren daha yola henüz çıkmadan nasıl böyle yorgun, terli ve böyle tedirginse, ben de bu tren gibiydim senin bu sorunu yanıtlarken... **Evet, seni seviyorum, seviyorum, hem de koşulsuzca,** dediğimde, ben de bu tren gibi gittiğim yerlerde başıma neler geleceğimi bilmiyordum... Trenin geride bıraktığı yalnızlıkta senin sesin yankılanacaktı çünkü: **"Biliyorum, sen de beni terk edeceksin, biliyorum, sen de bir gün gideceksin..."**

Sonra annen usulca kalktı yerinden. **Hoşça kal evladım,** dedi... **"Evime gidiyorum ama yarın yine bu istasyona gelip bundan sonra ne yapacağımı düşüneceğim. Belki bir gün önümden geçen bir trene binip bilmediğim bir yere gidebilirim... Artık vazgeçmem gereken kimse kalmadı hayatımda... Beni bekleyen kimse kalmadı ardımda..."**

Annenin gecenin karanlığına karışmasını seyrettim sessizce... İkimizin de ömrü bu karanlığın içinde saklıydı... İkimizin de ömrü annenin bu kimsesizliğinde saklıydı... Orada, öylece bekleyip durdum... Kaç gün, kaç gece bilmiyorum... Öyle ki, ne yapsam, neye karar versem, nereye gitsem seni hep terk etmiş olacaktım... Bu yüzden hep o ara istasyonda kaldım... Kaç gün, kaç gece, hiç bilmiyorum...

yazılar@leman.com.tr

* **Çerkezköy.** 7 Kasım Cuma günü saat 18:00-21:00 arası **Çerkezköy Caretta Caretta Kafe**'deyim. Uğur Mumcu Cad. Tunalı Akay İş Merkezi Çerkezköy
* **Galatasaray.** 8 Kasım Cumartesi günü saat 20:00-22:00 arası **Değirmen Sanat Merkezi**'nde söyleşim var. Boğazkesen Cad. Bostancıbaşı Sok. No:30 Tel: 0212 - 245 70 06
* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın serüvenimin anlatıldığı kitap gelecek hafta **yeniyaz yayıncılık**'tan çıkıyor...
* **Murat Ergin.** 40 Şiir. Şiirler. M Yay.
* **Mine Hoşcan Bilge.** Unutmuşum Senin Yüreğin Yoktu. Şiirler. Sal Yay.
* **Süleyman A. Örnek.** Kaybetmeye Övgü. Sistem Yay.

Akşamsefası

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

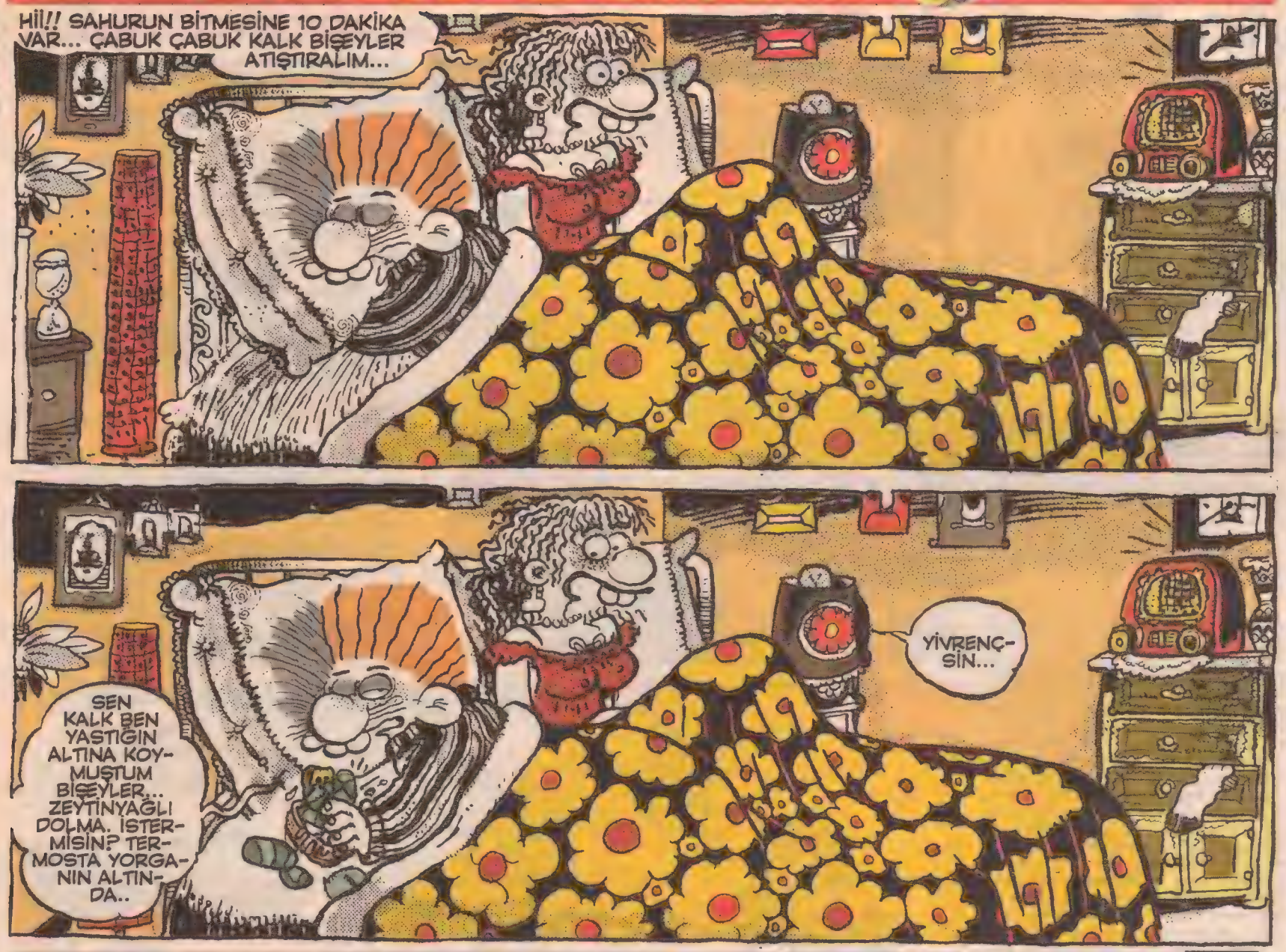

Tribünlerde Timsah tişörtüyle demirleri söküp atan Herkül kardeş neydi öyle yaa.. Bizi de dolaylı bir şekilde fanatizm arşivleri arasına konuk etti... Bu arada otuz yaş bunalımına giren Timsah'a iki hafta bunalım izni verdim... Haftaya aramızda... Çağçağ

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Bir kaç gün önce çok tuhaf birşey yaşadım. Malum, Ramazan ayındayız. Bir akşam üzeri kapı çaldı, açtım. Kapıda Ramazan davulcusu duruyordu, bahşiş için. Yahu daha Ramazan'ın başındayız, bu neydi?.. **"Ne bahşişi, daha bayram diil, seyran diil... Bak bu seferlik veriyorum, ama eğer bu mahallenin davulcusu değilsen bayramda geldiğinde bi kuruş vermem. Bak, ben geceleri yatmıyorum ve camdan bakıyorum ona göre"** dedim, gözdağı vermek için... **"Tamam abi, inanmazsan bak.. Ben buranın davulcusuyum, gece görürsün bak.."** dedi... Herhalde öylesine bir konuşma yapıyoruz sanıyordum...

...Gece vakti davul seslerini duyunca pencereye yaklaştım. Sesler gittikçe yükselmeye başladı, davulcu da yaklaştıkça yaklaştı... Nihayet benim penceremin önüne geldi, evet bu o akşamüstü gelen davulcuydu ve serenat yapar gibi bir elindeki davulun tokmağıyla kendisini gösteriyor, öbür eliyle de "işte buyrun benim bu mahallenin davulcusu" gibi vücut hareketleriyle yine kendisini işaret ediyordu. Bu halde bir müddet el kol işaretleri yaparak penceremin önünde coşkuyla çaldı davulu bana bakarak, sanki gitarla Portofino'yu çalar gibi... Ben de mağrur bir kumandan edasıyla, başımı yavaşça öne eğerek tamam gibisinden bir hareketle onay verdim... O da davul tokmağıyla son bir selam verip gecenin karanlığında kayboldu... Az sonra, naapıyorum ben böyle gece vakti, deli miyim neyim diye, durumun komikliği karşısında, kendi kendime, güleyurum halime katula katula oldum bir müddet...

Anlamış değildim..

Şu açık seçik defileleri bir türlü anlamış değildim... O gördüğünüz birbirinden ilginç tüm kıyafetler, aksesuarlar, ipten, kuşaktan elbiseler onları sergileyen o mankenlerden başkasına yakışmaz ki, yani yakışır da belki o kadar yakışmaz... Çünkü o büyülü atmosferde kuğu gibi salına salına yürüyen mankene göre tasarlanmış o elbiseler, kostümler. Balık etli, kısa boylu birinin sırtı, göbeği cıscıbıl açık, ipli elbiselerden kuşanması ne derece uygun olabilir ki... Şu moda denen şey, standart güzel bir azınlığın belirleyip, sonradan bu standartın dışındaki bir çoğunluğa da yakışırsa eğer, ortaya çıkan duruma deniliyor, diye düşünüyordum, taa ki o vakte kadar. Bir **Ana Haber** bülteninde tam bu konuyla ilgili bir haber çıktı ve bütün bu sorularıma merhem oldu adeta... On dakika adeta çıplak manken gösterdikten sonra şunu söylediler ve muammayı çözdüler. Meğer bu elbiseler vitrine çıktığında değişiyor, daha makul hale getiriliyormuş. Mini etekler uzatılıyor, transparanlar bluzla örtülüyormuş. Ohh be, kardeşim nerdesiniz yahu, haber bu işte, ben yıllardır bu haberi bekliyorum. Niye daha önce söylemediniz şunu... Belki de bu cüretkar tasarımlar, sadece defile seyirlik etkinlikleri ve ana haber bültenleri için tasarlanıyor galiba...

VİZYONEL TELE DUMUR

TV'de morani yarışmalardan kim beşyüz zılgıt ister yarışmasında, üniversite mezunu bir bayan yarışmacı yarışıyordu. Futbol milli takımımızın dünya kupasında kaçıncı olduğu sorusu geldi, bilemedi. Şıklar şöyleydi;

a) 3 **b)** 2
c) 5 **d)** 1

Seyirciye soralım jokerine karar verdi. Tamam, bilememesine şaşırmayalım, normal diyelim ama seyircilerin cevabı ekrana gelince hakkaten şaşırdım. Evet, **3. olan a şıkkı** çoğunluktaydı ama cevap yüzdesinde epeyce **2.** şıkkını söyleyen ve hatta **1.** diyenler bile vardı... Neyse bu sorudan zor da olsa geçti. Kardeşim dünya kupası zamanı dünya yıkıldı, yer yerinden oynadı, nerdesiniz siz yahu?..

Yine aynı yarışmacıya şöyle bir soru daha geldi; Hangisi tuzlu su balığıdır?..

a) Sazan **b)** İstavrit
c) Somon **d)** Alabalık

Yanılmıyorsam önce yüzde elli jokerini kullandı. Şıklar ikiye indi, **Sazan** ve **İstavrit** kaldı. Yarışmacı buna rağmen **Sazan** dedi ve yanlışa **Sazan** gibi atladı. Demek ki denizlerde balık kalmadığı yönündeki ekolojik denge konulu haberler doğruymuş...

Gelelim bir diğer yarışmacıya... **Farsça, Arapça, İngilizce** falan olmak üzere 4 dil bildiğini söyleyen bir bay yarışmacı da **Lebiderya**'nın ne demek olduğunu bilemedi. Şıklarda;

a) Deniz feneri **b)** Deniz aşırı
c) Deniz kenarı **d)** Dalgalı deniz

falan gibi şeyler vardı. Bu arada **Leb** dudak demek olduğundan **Lebiderya** da şıklara en yakın manasıyla deniz kenarıydı... Neyse o gitti, düşündü, taşındı, **"deniz aşırı"** dedi, tabii ki bilemedi... Böylece bilemeyince sunucu yarışmacıya, **"Leb ne demek efendim arapçada, bilirsiniz aslında?.."** diyince, yarışmacı **"benim bildiğim arapçada böyle bir kelime yok!..."** dedi... Leb demeden leblebiyi, 8 milyarı kaçırdı yani... Eh be kardeşim, yarın öbürgün Ruz-i mahşerde nasıl hesap vericeksiniz, cümle alemin aklını başından aldınız be...

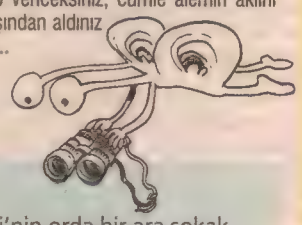

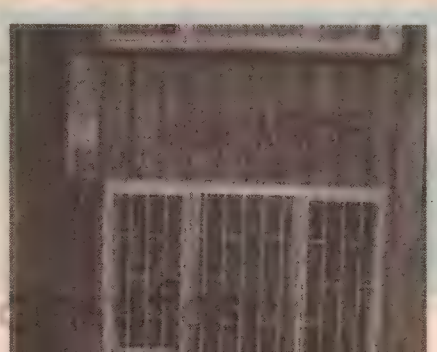

KÖR ÇÖP ATMA

Beyoğlu, Cihangir'de Firuz Ağa Camii'nin orda bir ara sokak... Evinin penceresinin önüne çöp konulmasından yılmış, bezmiş ev sahibinin "burasının, zemin katta da olsa bir ev penceresi olduğu ve yeter artık, pencereyi görmüyormusun" anlamına gelen yılgın öfkesi çok kestirme bir şekilde vurgulanmış. Ortaokulda edebiyat derslerindeki sorular var ya; "şair bu mısrada neyi vurgulamak istemiş?.." gibi sanki... Anlaşılan o ki, herkes kendi yoluna, yordamına göre kendi edebiyatını kendisi yaratıyor...

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Çuvala çuvaldız!

Kafaların türbanlı olup olmamasından çok daha önemlisi kafaların çuvallı olup olmaması!

Hâlâ yerinde duruyor Irak'ta subaylarımızın başına geçirilen Amerikan çuvalı.

O çuval maddi anlamda değilse de manevi anlamda yerinde duruyor.

Dünya bizi başlarında Amerikan çuvalıyla dolaşan Türkler olarak tanıyor.

Ve birkaç gün önce Meksika'da biri Milli Savunma Bakanımız olmak üzere üç bakanımızın donlarına kadar aranması, VIP salonuna alınmaması, her şekilde aşağılanması gibi aşağılıyor.

Bir zamanlar "Türk gibi güçlü" dedirttiğimiz dünyaya sonunda **"Türk gibi onursuz"** dedirttik!

Çünkü subaylarımızın başına çuval geçirilmesini sessizce sineye çektik.

Bunu yapan Amerika'ya özür bile diletemedik.

Bu da yetmiyormuş gibi daha da onursuz bir şey yaptık.

Kafamıza çuval geçiren Amerika'nın Irak'ta tetikçisi olmak için tezkere çıkarttık!

Ancak Amerika'nın "Irak'ta istenmiyorsun, uzak dur" demesiyle yine aşağılandık.

Neredeyse Amerika yüzümüze tükürse "Yarabbi şükür" diyeceğiz.

Ondan sonra da kafalarda türban olsun mu olmasın mı diye birbirimizi yiyeceğiz.

Kafalarda Amerikan çuvalı olduktan sonra kafalar türbanlı olsa ne olur, olmasa ne olur ey devlet, ey hükümet, ey muhalefet, ey millet?

Kafalar türbanlı olsun mu olmasın mı tartışmasını bırak, kafandaki çuvalı çıkartmaya bak; çünkü başka türlü bitmez bu zillet!

Bilinen bir geyik olabilir bu tişörtte yazanlar ama görsellik her zaman iyidir. Ayrıca bilen bilmeyene bu konu akla gelipte, açılıpta anlatamayacağına göre bu işi yine araya girip biz üstlenelim...

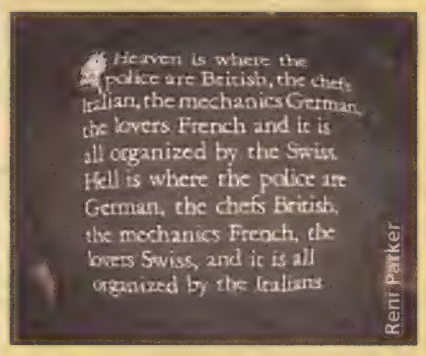

"Cennet, polisin İngiliz, ahçıbaşıların İtalyan, makina ustalarının Alman, aşıkların Fransız olduğu ve bütün organizasyonların İsviçreliler tarafından yapıldığı yerdir.

Cehennem, polisin Alman, ahçıbaşıların İngiliz, makina ustalarının Fransız, aşıkların İsviçreli olduğu ve bütün organizasyonların İtalyanlar tarafından yapıldığı yerdir..."

Yeri gelmişken ben de Fransızlar hakkında birşey söyleyeyim... Fransızlar çok fena halde acaip araba kullanıyorlar. Özellikle park etme konusunda bir alemler...İki araç arasına park ederken genellikle bir öndeki arabaya, bir de arkadaki arabaya vurmak suretiyle park ediyorlar. Park yerinden çıkarken de aynı şekilde vurma işlemlerini tamamlayıp yollarına gidiyorlar. Bunlar için Yunancada da **Galliko parkarizma** diye bir deyimin varolduğu söylenmektedir, yani **Fransız usulü park** demek...

dumur@leman.com.tr

Bir yıllık yalnızlık

enderoz@leman.com.tr

Erder Özkarraman

Başbakan, bugün iftar açmak için yine bir gecekondu mahallesini seçti sayın seyirciler!

YEMEK PEK GÜZEL OLMUŞ...

Alibeyköy'de bir aileye misafir olan Başbakan...

ZİYADE OLSUN; DİYORUM-YEMEK GÜZEL OLMUŞTU!

HIMPF!

...İftardan sonra, çocuklara çeşitli hediyeler dağıttı...

?!!

ALSANIZA?

NOOLUYO YAHU BUNLARA? NİÇİN ALMADAN KAÇIYORLAR?

SİZ BIRAKIN EFENDİM; BİZ DAĞITMA İŞİNİ HALLEDERİZ!

VAY BE!!! BEN İKTİDARIMIN BU İLK MÜBAREK RAMAZANINDA ORUCUMU AÇMAK İÇİN BİRER BİRER GECEKONDULARINIZI DOLAŞAYIM ÷ SİZ DE BANA TAFRA YAPIN HA!!!

OLACAĞI BUYDU BAŞKANIM!..

"ARTIK ŞU GECEKONDULARI BİYANA BIRAKIP SOKAKTAKİ SEÇMENE OYNAYALIM DİYE SİZİ DEFALARCA UYARDIM AMA DİNLEMEDİNİZ Kİ!..

.....

BEN... YİNE DE

SON BİR DENEME DAHA YAPMAK İSTİYORUM!

ABLACIIM GEÇİYORDUK-UĞRADIK; MÜSAİTSENİZ BİR BARDAK ÇAYINIZI İÇMEK İSTERİZ...

?!!

BEYİM EVDE DEĞİL... BAŞKA BİR ZAMAN İNŞALLAH...

LÜTFEN DİRAYETLİ OLUN-BU KADAR ABARTMAYA NE LÜZUM VAR; HEM DEDİM YA BEN SİZİ YARIN BAŞKA YERE GÖTÜRÜCEM DİYE...

Ertesi gün!..

GÜMP!..

BAŞKANIM TOP ATILDI... HAZIRSANIZ ÇIKALIM!

UYAN DOSTUM.. BİZ GELDİK!

"Başbakan, bugünkü iftarını sokağa yeni düşmüş bir adamla birlikte açtı sayın seyirciler!..

BİTİRDİKTEN SONRA BİR DE HEDİYE VERİCEM SANA.. HADİ YE!...

Bitti...

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

DUR BE! DURSANA YAA!..

*FANTASTİK MACERADAN ANLAMAYAN HAYRULLAH ABİ VE AVANESİ...

GÜROAARR! GÜRUAAAR! GÖÖÖRR GÖÖRR!

KARDEŞİM SEBEPSİZ YERE ADAMIN GÖTÜNÜ ISIRMIŞ, LOBUNU KOPARTMIŞ! TEPKİSİZ Mİ KALICAM YANİ! BAKSANA HERİFİN GÖTÜNÜN LOBU HALA AĞZINDA DURUYOR!..

ABİ FAZLA YAKLAŞMA SENİ DE ISIRIR! HEM ONU BIRAK, BU HERİFİ HASTANEYE FİLAN YETİŞTİRELİM!.. BAKSANA KIVRANIYO!..

GEL LAN BURAYA KİTAPSIZ! BIRAK O AĞZINDAKİNİ!..

ÜHÜ ÜÜÜ GÖTÜMÜ KOPARTTI! GÖTÜMÜ KOPARTTI! ÜHÜ ÜHÜÜÜ

BU HAYAT HİKAYESİ NEDİR LAN?.. NE ANLAMA GELİR?..

E.. ŞEY BEN İŞE GİRİŞ İÇİN SİNİ GETİRMİŞTİM DE.. ÖZEÇMİŞ OLAYI...

NE AYAKSIN LAN SEN?..

EFENİM İŞ BAŞVURUSU!..

MAFYAYLA ŞAKA OLMAZ EBENİ ZİKERİM...

AKP'NİN BİR YILLIK İCRAATI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORSUN?..

NE BİLİİM AKLIMA İLK O GELDİ DE!..

HAH İYİCE OLDU ŞİMDİ AYOL İNSAN SENİ SEVİYORUM, ÇOK TATLISIN, ÇOK ŞEKERSİN FİLAN DER...

OLAY BİTMİŞTİR!..

www.kaanertem.com'a giriniz bakınız... Pek birşey göremeyeceksiniz - Ama yakında dolduracağız siteyi... Hala şu tembelliği bir atalım da üzerimizden...

DİŞE DİİŞ! KANA KAAAN! ACIMAK YOOOK!.. ACIMAK YOOOOK!..

TRAIN

LAN ŞU ZİKTİĞİMİN MAĞİNDA Bİ SAĞLAM KULAĞIM KALMIŞTI, ONUN DA SEN ANUNA KOYDUN! BURNUMUZU DÜZELTİRECEZ DERKEN, BİDE KULAK ZARI ÇIKTI DURDUK YERDE!..

BAK HALA BAĞRIYO! ULAN NASIL HIRSMIŞ BU BE?..

behicpak@leman.com.tr Behiç Pala

BEYEFENDİ, SİZE NASIL SÖYLÜYEEMİ BİLEMİYORUM ÇOK KORKUNÇ BİR HATA YAPMIŞIZ... BEYNİNİZİ AMELİYATTAN SONRA YERİNE KOYMAYI UNUTMUŞUZ VE HASTABAKICI BEYNİNİZİ KAYBETMİŞ...

SORUN NEDİR?..

KARDEŞİM NİYE İCAT ÇIKARIYOSUNUZ SİZ... DOĞRU DÜRÜST YAPSANIZA PİDELERİ... SİZİN MASKARALIKLARINIZI GÖRMEK İÇİN BEKLEMİYORUZ KUYRUKTA...

PİDE KUYRUĞU EFENİM O... SEMBOLİK BİRŞEY... SİZLERİN BEKLEYİŞİNİ SEMBOLİZE EDİYOR... USTAMIZ BÖYLE İFADE ETMİŞ...

HOPPALAA!..

NASIL DURDU BU CEKET BENDE? BİRAZ SIKIYO GİBİ SANKİ... ZOR GİYDİM... DAHA DARI DAHA ÇOK SIKAR... NASIL OLMUŞ?

AMAN ALLAHIM!.. NASIL OLUR?.. YANİ NASIL OLSUN?.. GÜZEL OLMUŞ...

NE ZAMANDIR BÖYLE NOSTALJİK BİR FİLİM BEKLİYORDUM.

CİNEMA

HABABAM SINIFI FOREVER

GİŞE

KAHRAMAN MASA ESAT!..

DAYIOĞLU TIBBA GİTTİ AMELİYAT MASASI OLDU!.. DOKTORU PROFESÖRÜ ÖNÜNDE EĞİLİYO BUGÜN...

STRATEJİK SOHBET

Nihat Genç

Soğuk Savaş'ın sona ermesi, Avrupa, ABD ve Rusya'ya yaradı. NATO işlevini yitirdi. Varşova Paktı-Demir Perde ortadan kalktı, bir büyük askeri külfet yokoldu. Avrupa NATO'nun kalkmasıyla büyüdü, de, büyüdü. Avrupa Birliği artık bir "genişleme birliği". Birçok devletini Avrupa'ya biraz da gönüllü kaptıran Rusya, bu iyi niyetin karşılığını on yıl dolmadan aldı. Baltık Denizi'nden Mançurya'ya karasal bir imparatorluk kurdu. Sovyetlerin çökmesiyle Rusya'nın elinde hiçbir şey kalmamış, en büyük değerini kaybetmişti, Sovyetler tüm insanlığa mutlu bir düzen vaad ediyordu. Bu ütopik düzenin tarafına geçmiş dünyanın hemen her ülkesinde yüzlerce komünist, sosyalist parti ve dünyaya yayılmış yüzbinlerce aydın Sovyet yanlısıydı, bu vaadiyle tüm coğrafyalarda dostlar, müttefikler bulmuştu. Tüm dünyanın sömürülen, ezilen, mazlum ülkelerini Amerika'ya, emperyalistlere karşı korumakla kendini görevli hale getirmiş, insanlığa "kardeşlik" mesajı veriyordu. Beğenin, beğenmeyin, bu fikir bir imparatorluk kurmuştu ve bu fikirler dünyanın tüm ülkeleri ve üniversitelerinde büyük yankılar bulmuştu. Sovyetler dağılınca işte en büyük serveti, en büyük gücü bu fikirler, bu büyük insanlık projesi elinden gitti. Peki, şimdi insanlığa ne söyleyecek? İnsanları, ülkeleri, nasıl ikna edecek. Hiçbir şeyle!.

Rusya, sıradan, basit bir devlet gibi ortada kaldı, hatta, Gürcistan, Çeçenistan, Ukrayna gibi devletlerle başı belada, Kırım'a dahi hakim değil, barındırdığı devletlerin çoğu uçup gitti. Ancak, elinde nükleer bir güç ve askeri kara gücü vardı. Bu güçle önce Orta Asya steplerine ve Sibirya'ya koştu. Büyük maden kaynaklarını ve ormanlarını, petrollerini garanti altına alıp dağılmış imparatorluğu bir başka şekilde toparlamaya çalıştı. Neyle toparladı bu imparatorluğu? Birincisi, kendi büyük nükleer gücünü, tehdidini, yani, bu büyük gücün sağlam bir dünya şemsiyesi olduğunu anlattı. Sürüden ayrılanı kurt kapar deyip, işe başladı. Sizler, dedi, Amerika'nın, Avrupa'nın kapıp yiyemeyeceği kadar büyük, ekonomisi, siyaseti güçlü ülkeler oluncaya kadar benim yanımda kalarak emperyalist canavarlardan korunabilirsiniz, dedi. Eski ideolojinin emperyalist canavarlar lafı, yeninin acemi, derme çatma devletleri için hala ürkütücü bir ideolojik çıkmaz tezdi. Hatta, emperyalist canavarlara örnek Türkiye'yi gösterdi! İşte geliyor Türkiye, sizi ham yapacak. Üstelik Türkiye tek başına sizi ham yapamayacağı için sizi Avrupalı, ABD'li dostlarına peşkeş çekecek, dedi. Rusya'nın orta Asya steplerindeki Türk devletlerini bu düşüncelerle ikna ederken, gerçekten elinde büyük kozlar vardı. Çünkü Türkiye o günlerde, hem ABD hem Avrupa'yla siyasi pazarlıklarında aynı lafları tekrar tekrar devlet başkanları ağzıyla söylüyordu: "Türkiye'yle Avrupa, ABD iyi geçinsin artık, çünkü Türkiye'nin Orta Asya'da büyük imkanları var. Orta Asya'ya sızmak isteyenler, Türkiye kartını iyi kullanmak zorunda," dediler. Gerçekten, Türkiye'de o yıllarda eli kalem tutan herkes ve hükümetler ısrarla bu politikalarla dağılan Sovyetler sonrası bir siyaset izledi. Orta Asya devletleri işte bu leşçi siyasetin fiyaskosuyla kaybedildi. Hatta, Rusya, dağılan imparatorluğu yeniden toparlarken, Demirel'in "Adriyatik'ten Çin Denizi'ne" lafını Türkiye'nin emperyalizmine örnek olarak gösterdi!.

Öyle ya da böyle, Rusya, büyük bir karasal imparatorluğu eskisinden daha sağlam kurdu. Üstelik yeniden inşa edilen bu imparatorluğun kimseye insanlık vaadi, kardeşlik vaadi olmadı, nerdeyse "gönüllü" kurdu. Kimseye, dünyayı değiştiriyoruz, emperyalistleri kovuyoruz, bana takıl hayatını yaşa, demedi. Basit bir Rus Devleti, hayatının en zor gününde, elindeki büyük stratejist, analizciler ve geleneksel siyasetçileri ve Rusya'nın geçmiş tarihi büyüklüğünü büyük bir koz olarak kullanıp, yani nakit harcamadan büyük bir ticaret yaptı. Burada, çok tuhaf şeyler oldu. Diyelim, Rusya, eskiden Afganistan'a girerken tüm dünya ayağa kalkmıştı. Şimdi, Afganistan'dan beter Çeçenistan'a girdi, Sırplar vasıtasıyla Bosna'da yüzbinlerce insanı öldürdü, dünyada tık yok. Yani, coğrafyalar kapanın elinde kalıyordu. Almanya, Doğu Almanyasını kapmış, topraklarına katmış, şimdi Bosna'da sesini yükseltip neden Rusya'yla arasını açsın. Rusya, Avrupa ayağındaki çeri çöpü temizlemiş, Avrupa'ya karşı kendini garantiye almış, niye Avrupa'da devasa bir gücü karşısına alsın, almadı, ilk işi, Avrupa Varşova Paktı'ndan kaptığı leşleri yerken bu sessizlikte Orta Asya'ya koştu.

Savaş taktikleri, coğrafyalar, fetihler, madenler, tarihin ilk gününden beri bunları yönlendiren siyasetlerin gizli felsefesi gibi stratejilerin konusu oldu. Diyelim, Rusya'nın Boğazlar'ı ve Kars-Ardahan'ı, II.Dünya Savaşı sonrası tekrar gündeme getirmesi, tarafsız kalmaya niyetli Türkiye'yi NATO ülkesi olmaya zorladı. Kore'ye gittik. Tam elli yıl yemedik içmedik, NATO'nun bekçisi, karakolu olduk, silahlı kuvvetler besledik. NATO'ya elli yıl bekçilikten sonra şimdi dengeler değişti, Avrupa, Türkiye'yi gözden çıkarmaya başladı, Türkiye, ABD'ye biraz daha fazla yanaştı. ABD, Türkiye, Suudi Arabistan, Mısır'daki üsleri ve baskısıyla önce Afganistan, sonra Irak'a gelip yerleşti ve değişen bu dünyada en büyük "stratejik devrim", yani, ABD bir hava indirme gücüyken, "karasal bir güç" haline geldi. Bu süreç içinde Türkiye ortada kaldı, Avrupa Birliği'ne mutlu bir rüya diye girmek istemiyor, NATO'ya yaptığı elli yıllık hizmetin karşılığını Avrupa'ya ödetmek istiyor. Çünkü, NATO'ya girmekle sadece, ekonomimizi, askeri gücümüze heba etmek olmadı, NATO'ya girmekle, Türkiye, Ortadoğu topraklarına sırtını döndü, İran, Irak, Suriye ile yok yere sorun yaratmaktan çekinmedi. Ve Türkiye'nin NATO'lu, Avrupalı olma aşkını birileri körükledi, sen laik ülkesin, sana ne buralardan, sen modern batılısın, çekip git buralardan, deyip, Arap dünyasını, buradaki şeriatçı devletleri Türkiye'nin düşmanı yapmakta gecikmedi...

Yazımın buraya kadar olan bölümünde stratejik hesapların son on beş yılda dünyayı, tarafları, bölgeleri nasıl değiştirdiğini, değiştirmekte olduğunu gördük. Artık, hep böyle yazılar okuyoruz. Dünyamız, içimiz, dışımız, bu tür stratejik hesapların-dönüşümlerin anlatıldığı-yorumlandığı yazılarla doldu.

Büyük İzmit depremiyle hayatımıza fay, ardçı, sismik gibi bir yığın kavram girdi, artık kurduğumuz her cümlede bu kelimeler var. Kişisel tarihimize baktığımızda dahi, bu kavramların hızla değişmesi gibi değişiyor kimliğimiz, fikirlerimiz.

Diyelim, 80 öncesi, hemen sonrası, yani Soğuk Savaş yıllarında fikir tartışmalarında çok konuşulan ve çok yayınlanan kitaplar, sendika, ekonomi, bölüşüm, artı değer gibi başlıklar taşırdı. Bu 'ekonomi' yoğun kitaplar dünyanın altını üstüne getiriyordu. Dünyamızda son on beş yılda çok garip şeyler oldu ve bu kitaplar, onların dünyaca meşhur yazarları ve hatta o kitapları okuyanlar gitti. Yerine, başka yazarlar, başka kavramlar geldi. Yeni Dünya Düzeni de bu kavramlardan biri. Ve yeni dünya düzenini anlatan öncü ve tüm kafaları karıştıran birçok pop kitap tanıdık, biri diyelim Fukuyama, Tarihin Sonu, dedi, diyelim, Huntingan, Medeniyetler Çatışması, dedi, tezleri yoğun bir şekilde tartışıldı.

Bu tartışmalardan fişeklenen bir yığın fikir, kitap, yani, son on beş-yirmi yıldır aydınların beynini bombardıman eden yeni bir moda başladı: Strateji, savaş taktiklerinin bilimsel dili olarak çok geçmeden dünyamızın tek gerçek felsefesi haline geldi! Çünkü bu kitapların yoğunluğunu jeostrateji, jeokültür, jeopolitika gibi kavramlar oluşturuyor. Şu anda bu kavramlar dünyamızı istila etmiş durumda. Hangi yazar, hangi TV, hangi ırk, hangi kimlikten olursa olsun konuşmaya-yazmaya başladığında, "bölgesel iç dengeler", "balkanlar", "karasal alan" gibi, ya da, Ortadoğu, Atlantik ötesi, yakın kıta havzası, stratejik araçlar, bölgesel politikalar, gibi, kavramlar kullanılıyor. Artık dünya-aydınlar-partiler-ülkeler bu kavramlarla düşünüyor, bunlarla yatıp, kalkıyor!

Şimdi, emek, sömürü, sendika, bölüşüm gibi kelimelerle dolu bir yazı ne kadar sıkıcı olur, onbeş-yirmi yıldır da zaten yazılmıyor! Ancak, geçtiğimiz yıllarda Rusya Kıbrıslılar'a füze verdi, kahvedeki garsonlar dahi şöyle yorum çekiyor: "Rusya, Kıbrıs'ta söz sahibi olarak Bakü-Ceyhan hattını, İskenderun Körfezi'ni kontrol ediyor, Kıbrıs'a üs vererek, Mısır, Ortadoğu, Akdeniz'de söz sahibi oluyor! Ya da, TV'ye çıkan büyükelçi, uzman, siyasetçi, aynı olay karşısında yoruma şöyle başlıyor: "Akdeniz havzası tarih boyu büyük güçlerin savaşına sahne oldu, Kıbrıs da Girit gibi Akdeniz'i kontrol etmek isteyen büyük güçlerin..." diye yuvarlamaya başlar. İşte bugünlerde böyle konuşup yazınca sanki daha heyecanlı oluyor, daha çok müşteri buluyor. Coğrafi bölge adları kullanmak, ülkelerden "alanlar" diye sözetmek, diyelim, İslam devletleri, ya da Kuzey Afrika demiyoruz, "İslam kuşağı" diyoruz, bir büyüleyici kavram da Avrasya.

Ülkeleri artık savaş bölgeleri gibi savaş terimleriyle konuşuyoruz. Ve bu kavramlar sadece savaş terimleri değil, batının savaş terimleri. Diyelim, ABD, Irak'a gitti, avını kapıyor, bunun güneyi, kuzeyi, ortası, Kürt bölgesi, Şii bölgesi mi var, kapıyor işte avını. Ancak, stratejistler, avı önce parçalara ayırıyor, gerdanı, baldırı, boynu, karnı, diye, sofraya oturunca kolaylık olsun. Yeme işini keyfe, kolaylığa ve daha da ötesi bilimsel, siyasi bir "mantığa" dönüştürüyor!

Böyle böyle ilk gençlik yıllarımızda zihnimize kazılan çok şey kökünden değişiyor. Mese-

Devamı 15. Sayfada

ramize@leman.com.tr

RAMİZE ERER

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

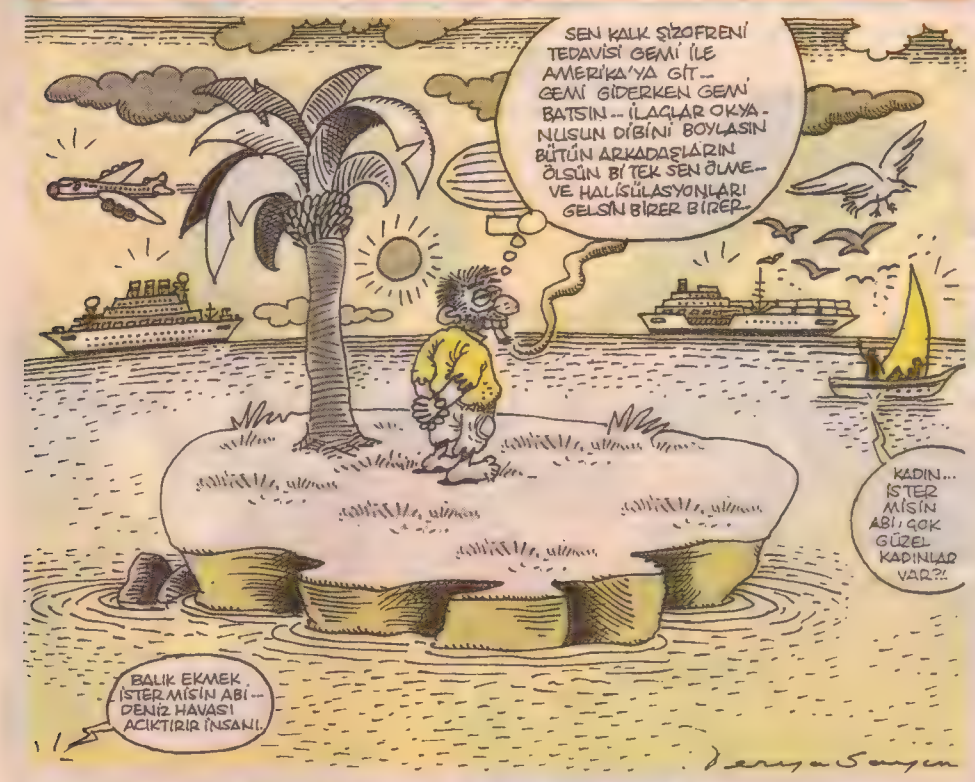

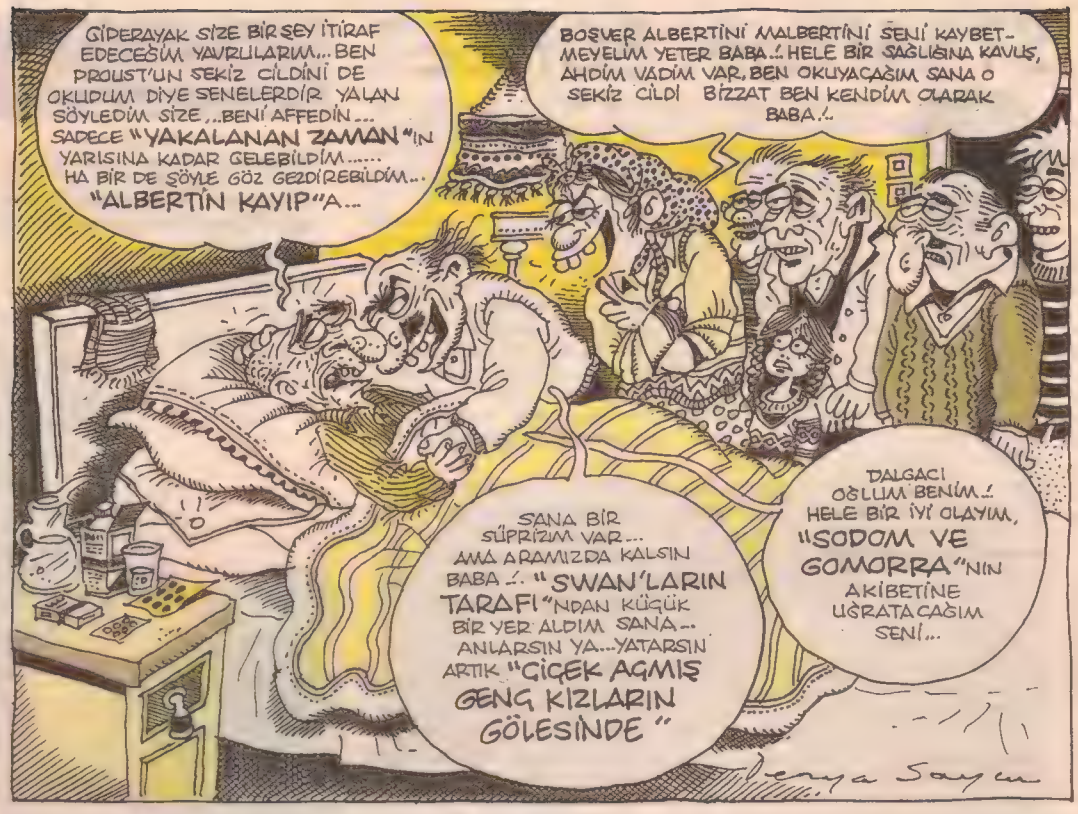

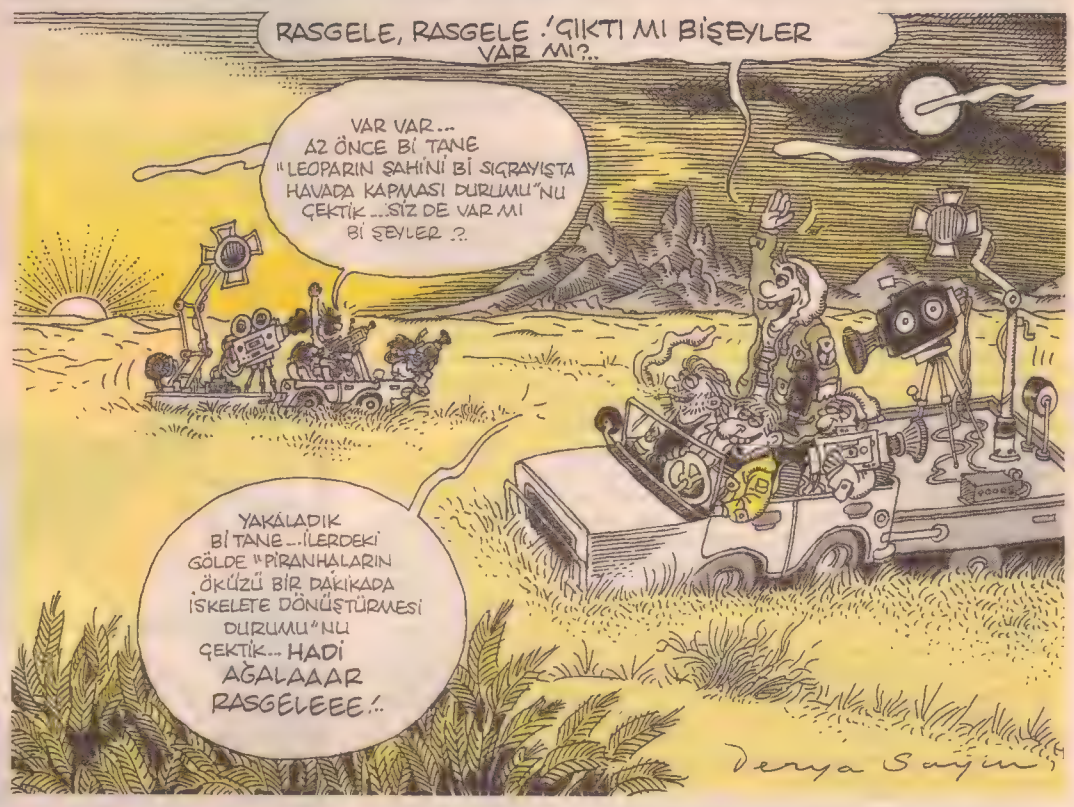

DÜNYA FIKRALARI

Bi İngiliz, bi Norveçli, bi Tunuslu ve bi Türk yolda yürüyolarmış. Parkın oraya geldiklerinde, bi Norveçli, "Aaa köpeğe bakın, koyun gibi!" demiş. Dönüp köpeğe bakmışlar. Köpek gerçekten koyun gibiymiş, çok tüylü ve kocaman! Bi İngiliz, "Bizim orda köpekler acayip sadıktır," demiş. Norveçli, "Bizim orda da çok sadıklar lan. Köpek bu, heryerde aynı," diye karşılık vermiş. Bi Tunuslu altta kalır mı, "Bizim orla en sadıktır oradaki, kepük, bizim de orası safık, köpük!" demiş, heyecannanmış, dili dönmüş! "Sizin orası neresi lan?" diye sormuş bu arada İngiliz. Bi Tunuslu gruba yeni katıldı için, ötekiler onun memleketini bazen unutuyolarmış. Yürümüşler biraz daha. Bi Türk, arkada kalıyomuş hep, salak salak etrafına bakınıyomuş. Bi ingiliz, "Yürüsene yav," demiş, "acıktım! Bi yere girip bişeyler yiyelim." Bi Türk, "Yaa tamam yaa, geliyom!" demiş, yerden bişey alıp incelemiş. Bi Tunuslu "Merak ettim abi," diye araya girmiş: "Biz şindi nası oluyo da, böyle aynı dili konuşup, muhabbet edebiliyoz?." Hepsi durup, ona bakmışlar. Ve oracıkta girişmişler Tunusluya! Nerdeyse, yaşadıkları fıkranın tüm sihirini yok edecekmiş Tunuslu! Bi Türk arkadan yetişip dalmış aralarına, "Taam, bırakın lan, isteyerek yapmadı çocuk." Sonra sakinleşmiş, yürümüşler gene. Norveçli ortamı yatıştırmak için, "Bizim orda kaldırım taşları çok düzgündür," demiş. Bi İngiliz altta kalır mı, "Asıl bizim orda çok düzgündür," demiş. Bi Tunusluya bakmışlar sonra: Tunuslu, bişey dememiş hiç! Bi Türk'e seslenip, "Konuşsana olum!" demiş Norveçli. "Herkesin sırayla bişey söylemesi gerekiyo. Evsahibi olarak da son acayip lafı sen edicen!" Bi Türk, "konu neydi?" demiş. Bi İngiliz öfkeyle, "bizim ordaki, yani sizin ordaki, aman, bizlerin ordaki kaldırım taşları işte!" demiş. "Haa!" demiş bi Türk, sonra yannarına yanaşmış, yerden bulduğu başka bişeyi göstermiş onnara, "bu ne ki lan?" Bi Tunuslu bakmış: "Anahtarlık şeyi galiba?!" Bi İngiliz çekip almış Türkün elindekini, "yüzük bu," demiş. "Sittir lan," demiş Norveçli, "yüzüğe benziyo mu hiç!" İngiliz, aldığı şeyi bi türlü geri vermiyo, Türk de "versene ..na kodumun!" diye bağırıp duruyomuş. Bi İngiliz kıllık etmiş, çalılara fırlatmış o şeyi. Bi Türk küfrede küfrede koşmuş, aramış! Beklemişler arkadaşları gene de onu. Sonra barışıp, yürümüşler. Bi Tunuslu, "Nedir o elindeki harbiden?" diye sormuş. "Al. Senin olsun!" demiş Türk. "N'apcam ki? Bi boka benzemiyo hiç," demiş Tunuslu. "Vaay," demiş Türk, "arkadaşın da g.tü kalktı!" "Bana ver!" demiş bi İngiliz. "Sana hiç vermem ipnetor!" deyip, çalılara kendi fırlatmış o şeyi Türk.. Bi İngiliz: "Bizim orda, çalılıklar çok karmaşıktır!" demiş. Hepsi dönüp ona bakmış. Bi Tunuslu, hıyar, aslında bütün çalılıklar karmaşıktır, bizim ordakiler de elbette' demeyi istiyor, ama grupta yeni olduundan sesini çıkarmaya tırsıyomuş! Bi Norveçli: "Bizim orda çalılık yoktur," demiş.. "Ne sgim yermiş lan orası!" demiş Türk, ve yürümeye devam etmişler.

AYRINTILAR

metinfidan

Melih, koşarak okuldan eve döner. Babası: "söyle bakalım Meliiih, okuldaki ilk günün nası geçti?" diye sorar. Melih, "Çok güzel geçti babacım," diye yanıtlar, "Sobanın tam yanında oturuyorum!." Babası sinirlenir, "onu demedim gerizekâlı; dersler annamında nası geçti yani!?" O sırada Melih'in annesi Feride hanım içeri girer: "Nası konuşuyosun ya küçücük çocukla? Ne güzel espri yaptı belki! Fekat sende mizah şeysi yok ki. Hem insan çocuğuna bu şekilde hakâret eder mi?" diyerek, bi ton laf söyler! Melih'in babası Cerrut bey, Melih'e döner: "Özür dilerim Melih oğlum," der. Melih ses vermez, onnar tartışırken, mutfağa gider. Yağ kâsesini ve reçel kavanozunu dolaptan çıkartıp, sandviç yapmaya koyulur. Dayısı gelir sonra yanına: "Söyle bakıyım Meliih," der, "Okuldaki ilk günün nası geçti?" Melih, ekmekten koca bi lokmayı ağzına atarak, "çof ivi geçtif dayıdımf," der, "Tam sofanın yavında oturuyorumf!" Dayısı duraksar: Okulda sofa mı var? Hol, veya antre gibi yani! Koridor mu yoksa? Teras olmasın; veranda ya da?" Melih lokmasını yutup, "Veranda ne demek dayı?" diye sorar. "Hani yabancı filmlerde var ya," der dayı, "Bi evin önüne çıkıyo kadın, düşünceli bi şekilde. Sonra, bi de adam çıkıyo içerden, dostça kadının yanına, tahta basamaklara oturuyo. Orası işte. Balkon gibi bişey!" Melih ve dayısı çok iyi annaşıyolardır. Melih'i hemen kapıp, lunaparka götürür! Anne Feride hanım, çok kızar bu işe sonra. "Niye evvelden bana haber vermedin ağbi, meraktan öldüm!" der. Babası ise, "söyle bakalım Meliih, lunaparktaki günün nası geçti," diye sorar. Melih: "Y..rak gibi geçti der, "Kış olduu için bütün salıncaklar felan kapalıydı hep!" Baba, "Sen öğretiyon bunları!" der, çıkışır dayıya. Tartışırlar. O sırada telefon çalar. "Ben açarım!" deyip koşar Melih. Telefondaki, lunapark sahibi Ertunç Beydir: "Söyle bakalım Meliih," der, "evdeki beşinci hüzünlü ve kasvetli lunapark dönüşü bir günün nasıl bi gün şeklinde geçebiliyordur ki sence?." Melih şaşırır, ama otomatiğe de bağlamıştır artık: "Çok iyi Ertunç amca," der, "Tam sobanın yanında oturuyorum!." Harbiden de, o an sobanın tam yanında duruyodur! Hattâ öyle bi yanında ki, kıçı pişer ve ağlayarak odasına koşar!

Temel ve İdris, bi internet kafeye girmişler. Temel: "Uyy daa! Ne güzel bişey internet daa! Bilgi ağı daa! Uyy, haa, haçan, daa!" demiş. İdris acayip öfkelenmiş: "Tamam, abartma lan. Normal konuş biraz! Ne öyle daa daa, haçan maçan?" Temel bu, durur mu! Cevabı yapıştırmış: Nasıl konuşabilirim ki İdris, söyler misin lütfen! Ne yani, kültürümü, kendi ağız ve lehçemi inkâr mı etmeliyim!" O sırada, etraflarında birileri toplanmıştır merakla. Temel ve İdris'in normal bi şekilde konuştuklarını görünce, sıkılıp giderler! Ama sonra çok ilginç bi espri yaşanır orda: Temel, "Şuna niye 'maus' diyolar daa?" diye sorduğunda, İdris: "Çünkü, mahsus gibi aynen," der, "yani, mahsuscuktan yapmışlar! Biz anlamaylım diye!" Temel gerçekten de anlamamıştır; ama saygı duyar İdris'e. Google arama sitesine girip, 'Fadime' yazarak detaylı arama yaparlar! İdris, sırf Temel'in gönnü olsun diye yapar bunu. Temel, sevdiceği Fadimeyi yerde gökte, her yerde aramaktadır çünkü. Sonra gogıl filan da çok hoşuna gider lavuğun, bi sürü saçmasapan şey arattınr İdris'e. Bi ara, "versene mausseyi" der, "ben de tık yapıyım! Sen böyle tık tık ettirince çok hoşuma gidiyo." İdris, Temel'in önüne bırakır mausu. Fakat Temel bu; çok sert, hızla basar alete! Tık etmez, çotaark! eder maus. Kınlır ve parçalanır! "Oha daa!" der İdris. Temel, mausun içindeki bilyeyi kapar hemen: "Vay bee? Demek bu haa daa, bilgi ağı! İşte, dünya bu kadar küçük ve annamsız!" Bi sürü garip ve esrarlı şey daha söyler. İdris onu başından uzaklaştırmak, hem de bir şaka yapmak için Temeli kasaya yollar, ve şöyle söylemesini rica eder: "Kasadaki görevliden, yeni bi maus bilyesi iste! Ama unutma bak, anti-virüslü, hart-disk vindovs bilyesi istiycen!" der. Temel, saf saf kasaya gider: "Anti-firüslü hart-tisk vindovz bilyesi istiyoz bi tane daa!" der. Kafe sahibi, "Lan! Mausu mu kırdınız yoksa? diye sorar. Etraftakiler gülmeye başlamıştır ama. Öyle güler ve mutlu mesut olurlar ki, onnardan çıkışta para da almazlar! Sadece çayların parasını alırlar. Mausun parasını almazlar. Bilyeyi de Temel'e hediye ederler. Kablonun parasını alırlar. Suyun parasını almazlar. Bilyeyi geri isterler. İşler iyice karışır!

Akşamsefası

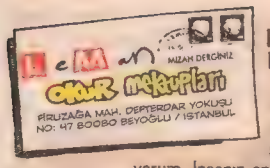

Herşeye Rağmen

İnsanlar o kadar bencilleşmiş ki, artık hiç kimseye güvenemiyorum. İnsanın en yakın arkadaşım dediği kişiler bile en beklenmedik anda sırtından vuruyorlar. En çok ihtiyacın olduğu anlarda arkanda olduğunu sandığın kişiyi dönüp arkana baktığın zaman bulamıyorsun. Üstelik bir de senin kaybetmen, yenik düşmen için büyük çaba harcadığını farkediyorsun. Daha 16 yaşımda olmama rağmen bu tür hayalkırıklıkları ile karşılaşmam beni oldukça yordu. Buna rağmen hayattan hala zevk alabiliyorum ve onun farkında olmak beni çok mutlu ediyor...

Özlem Zor

Merhabalar,

Hayatın gülümseyen yüzü pek görünmese de bizlere... Yine de, acıya, hüzne, sevgisizliğe, anlayışsızlığa ve hayatın bütün acıtan, inciten yönlerine rağmen; tutunmak, yakalamak gerekiyor yaşamı bir yerinden... Ve sımsıcak iyimser resimler asmak gerekiyor yaşamın üşüten yüzüne..

Düşüncelerimi paylaşıma açmak ve yazın yoluyla sahici bir iletişim ve güzel dostluklar kurmak istiyorum. Dostluğa ve paylaşıma inanan LeMan okurlarıyla umudu, hüznü, şiiri edebiyatı kısaca hayata dair tüm düşleri ve düşünceleri paylaşmak istiyorum. Bu dört duvar karanlığını ve yalnızlığımı mektuplarınızla aydınlatmayı diliyorum. Paylaşacağımız çok şey olmalı. En azından LeMan okuyoruz bundan başlayabiliriz. Dost sıcaklığı taşıyan mektuplarınızı bekliyorum. Herşey gönlünüzce olsun. Sevgiyle Hoşçakalın..

Mehmet Danacı
E Tipi Kapalı Cezaevi D. Blok
17. Oda 48000 Muğla

Zaten Senlnleyim

Seni uzaktan sevmek hep acı verdi bana. Artık öğrendim, bu haliyle de mutlu oluyorum. Sevgi zaten soyut bir kavram değil mi, ben de aşkımızı soyut haliyle yaşıyorum. Beni nice somut şeylerden daha mutlu ediyor. Bir de bitip tükenmeyen umudum var yanında, daha ne isteyeyim ki. Kimizi zaman kırılgan kimi zaman da güçlü! Benim de yaşadıklarımdan öğrendiğim birşey var: küflenmiş beyinlere karşı umudum güçleniyor. Bilmiyorlar umudumu beslediklerini. Tabu köleleri karşısında inancımın olanca inadıyla yaşayacağım, yaşatacağım! Ben sende kendimi buluyorum ve sende ben kendimi seviyorum. Gizledim ellerimi, kendimden bile; taki sen tutuncaya kadar! Kimbilir belki birgün...

Ahben Ş. / İzmir

Canım Öğretmenim!

(Rifat Bal'a açık mektup)

Sizi, gerçek anlamda, tanımadan önce, herşey anlamsızdı. Yüreğim, okyanuslar ortasında mahsur kalmış bir geminin çaresizliğine demir atmıştı. Yalnızdım, yapayalnızdım.

Şimdi de olduğu gibi, o günlerde de vazgeçilmez ve sadık dostlarım kitaplardı.

Bir sabah, çıkageldiniz taze ve dupduru bahar kokusuyla. İlk günler, benim için salt ve sıradan bir öğretmendiniz. Çok zaman geçmeden anladım ki, siz Anadolu'nun umudunu, özlemini, sevinçlerini ve yürekliliğini beraberinizde getirmişsiniz. Tutarlılığınızla, açık sözlülüğünüzle ve yaşam perspektifinizle bu değerleri çevrenize yansıtıyordunuz.

Günler sonra, benim ve belki de benim gibiler için sırdaş, yoldaş ve ağbi konumunda oldunuz. Oysa, siz yıldızlar kadar uzaktasınız. Çağırsam duyamazsınız. Ellerimi uzatsam tutamazsınız. Canım öğretmenim, güller düş görmüyor, uykularım bozgun ve güz yaprağını döküyor. Sizi, şiire, öyküye veya romana döksem, kelimeler anlamsızlaşır ve sayfalar yetersiz kalır. Bu şehirde, herkes kendi düşlerine dalıyor. Her insan, aynada bir çirkin yüz bırakıyor. Kaç zamandır,(!) sizi arayamadım. Keşke, hiç gitmeseydiniz. Keşke, keşkelerim olmasaydı. Hep sizin gibi olmaya çalışacağım...

Canım öğretmenim!

Murat İleri
İstasyon Mah. Ankara Cad.
No:2 Çaycuma/Zonguldak

13. Sayfadan Devam!

Nihat Genç

la, ilk kitap okumaya başladığımız yıllarda dünya sisteminde siyasi sistemine hayran olduğumuz ülke Yugoslavya'ydı. Hatta, Türkçe'ye Tito'nun Öz Yönetimi, diye bir kitap çevrilmişti. Şimdi, bu ülke paramparça. Üstelik stratejistler dörde beşe bölünmüş Yugoslavya'nın, diyelim Sırplar için "Büyük Sırbistan Hayali'nden sözeder. Bununla kalmaz, Makedonya için "Büyük Makedonya Hayali!".. Boşnaklar için "Adriyatikten Çin Denizi'ne!" gibi eski Osmanlı'nın büyük haritasını konuşurlar. Stratejistler bu küçük devletler, tarihin bir döneminde edindikleri büyük toprak parçalarına hala sulandıklarını her çatışma çıktığında dile getirirler! Stratejistler neden işte tam bu noktada vaveyla koparıyor ve bunu çokça yapıyorlar. Hem Sırplar hem Türkler hem Makedonlar arasında büyük geçmiş ülkelerini hayal edenler mutlaka vardır. Ama her çatışma anında, her siyasi çözümsüzlük anında, bu ülkeyi oluşturan temel çatışmanın işte bu büyük geçmiş hayali olduğunu söylemelerinin sebebi nedir?

Diyelim, ülkemizde Adriyatik'ten Çin Denizi'ne turan bayrağı asmak isteyen kaç kişi var. Stratejistler neden hep bu "vurguyla" konuşur. Diyelim Bosna savaşı sırasında, şom ağızlı Demirel'in "Adriyatik'ten Çin Denizi'ne" kavramını kullanması, iki büyük felaket getirdi. Sırplar TV'lerinde işte Türkler'in gizli emeli deyip, Bosnalılar'ı bu lafla kıymaya başladı. İkincisi, Ruslar, dağılan orta Asya ülkelerinde, aynı lafı gösterip, bakın Türkler'in emelleri bu, deyip, işini kolaylaştırdı!

Özetle, Soğuk Savaş'ın bitiminden hemen sonra dünyaca ünlü stratejistlerin ve siyasilerin, ülkelerin coğrafi konumlarını tanımlarken, hepsini, geçmiş günlerini azgınca, hırsla arayan, devletler olarak göstermeye çalışmaları fazlasıyla manidar!

Bakın, ülkelerin ve bölgelerin tanımları başka başka nasıl değişiyor. Diyelim Mısır. Kendi yoksulluğuna düşmüş Mısır. Yoksulluğun getirdiği sıkıntılarla başedemeyince Arap dünyasında kapılarını ABD'ye açan ülke oldu, Araplar'ın nefretini kazandı. Oysa bir zamanlar Bağlantısızlar Hareketi'nin, Yugoslavya ve Hindistan'la başını çekiyordu, İsrail'e karşı sert siyasetiyle tüm Araplar'ın ağbisiydi. Şimdi, ABD'yle sıkı ittifak içinde. Bakın stratejistler Mısır'ı nasıl tanımlıyor: Afrika'nın kilidi, kapısı. Süveyş Kanalı'yla tüm dünyanın en kritik stratejik bölgesine sahip. Geçmişin antik Mısır uygarlığı ve aynı zamanda İslam uygarlığının ve Osmanlı uygarlığının şaşaalı geçmişine sahip ülkesi. Stratejistler Mısır'ı böyle tanımlıyor, neden, ilk vurgulan, "yoksul müslüman ülkesi" olmuyor. Stratejistler, ölmüş, unutulmuş tarihin en eski çağlarında kalmış uygarlıklara dahi "milliyetçi bir gaz" veriyor, coğrafyaları sadece pergel ve gönye hesabıyla değerlendiriyor. Tarihi, geçmişi büyük olunca, bugünkü arzuları, hırsları, beklentileri de pek tabii "büyük" oluyor! Hepimize teker teker bir büyüklük elbisesi geçirip, hem bizleri "okşayıp" hem de bizlere gaz verip, ve hepimizi bu tarihi ve bu büyük geçmişi bugünkü ilk konumuz yaparak bizi savaş alanına sürüyorlar! Ve "büyüklük" ölçüsünü, milli gelirle, demokrasiyle, kalite standartlarıyla değil, bizi değerlendirmeye başladıklarında büyüklük ölçüsü, tarih, geçmiş, uygarlık ve eski coğrafi bölgelerin uzunluğu, en önemli kıstas oluyor!

Yaşı kırkı geçmiş okuyucular gayet iyi bilecektir, bizler bundan yirmi-yirmibeş sene önceki tüm siyasi yorum, analiz, tartışma kitaplarında "geri kalmış", "gelişmemiş", "azgelişmiş", "demokrasisi çok zayıf" bir ülke olarak tanımlanırdık. Şimdi, bu tanımların hiçbiri strateji kitaplarında yok, birden bizden "tarihi büyük" bir ülke diye bahsediyorlar ve doğrusu bu, bizim siyasetcilerin, bizlerin çok hoşuna gidiyor! Bizlerden "azgelişmiş" diye bahsedilirken çok eziliyor, çok utanıyorduk, çok aşağılık kompleksine giriyorduk, ama, sanki hepimiz bugünleri bekliyorduk, işte, batının büyük stratejistleri, uzmanları, devlet adamları bizden hep: "Büyük geçmiş, büyük tarih, büyük kültür" diye sözetmeye çoktandır başladılar. Bu ne güzel tuzak!

Devam edelim, ilk gençlik yıllarımızda okuduğumuz kitaplarda, Hindistan'ı yoksul, hastalıklar diz boyu, büyük bir karmaşa içinde bir ülke bilirdik, şimdi, stratejistler öyle tanımlamıyor, ona yakıştırdıkları şu ünvana bakın: Nüfus Devi! 20 yıl önce bu nüfus, Hindistan için başının belasıydı, şimdi dünya değerleri değişti, bu nüfus Hindistan'ın hazineleri gibi sunuluyor! Ayrıca "büyük" tanımlamaların hepsi yine Hindistan'a yakıştırılıyor, uygarlığı büyük, geçmişi büyük.. Çin için de aynı tanımlamalar. Bizim bildiğimiz Çin çoktan gitti, yerine "Uyanan Dev, Dünyanın Üçüncü gücü!", yine "büyük imparatorluk kurmuş!" tanımlamaları. Hatta, hangi panele katılsak, yanımızdaki konuşmacı söze, çok tılsımlı, çok hikmetli ve çok derin bir laf ediyormuş gibi söze şöyle başlıyor: "Beyler, Çin uyanıyor!".. "Beyler, Çin geliyor, Çin!".. Siz de tabii, vay anasını be, panelist arkadaşlarımız ne büyük haberler veriyor, diye hayran kalıyorsunuz! Panel bitip eve dönerken, "vay be, demek Çin geliyor! diye söyleniyorsun...

Suudi Arabistan'ı nasıl bilirdik, parasını yemeyi bilmeyen, çölün ortasında zengin Arap ülkesi, krallık. Şimdi öyle mi, Suudi Arabistan büyük finans kaynaklarıyla İslam'ın eski şaşaalı imparatorluk günlerini özlüyor, Cezayir'den Pakistan'a İslam topraklarında, İslam'ın babası, ağbisi, rolü oynuyor.

Şu bizim Kürtler'e biçilen tarihi misyona ne demeli, tarihin eski çağlarındaki büyük Med İmparatorluğu'nun varisleri! Bu cümleler tarihin üstüne benzin dökmek gibi. Her genci, her ırkı, her ülkeyi-bölgeyi alevlendiriyor! Velhasıl geçtiğimiz yirmi yıl içinde, Büyük Ermenistan, Büyük İsrail, Büyük Kürdistan, Yunanlılar'ın Büyük megae İdeali haritalarına ve laflarına ne kadar şahit olduk. Tepemiz attı, sinirlendik, birbirimizi parçalamak istedik. Milli egoları galeyana getirmek, milli egoları parçalamak, infilak ettirmek için, stratejistler sadece "büyük" diye bir kelime kullanıyor!

Türkiye Cumhuriyeti'nin yüzüncü doğum yılını kutlayamadan parçalanmaya yüz tutacağını ise, yine, bu haritalarda en çok "büyüklük" kelimesinin Türkiye'ye atfedilmesinden çıkarıyorum. Strateji kitaplarında Türkiye için o kadar büyüklük kelimesi kullanılıyor ki, hiç şansımız yok. Türkler'den bahsedilirken, girizgah cümleler bakın neler diyor: "Çin'de, hindistan'da, İran ve Ortadoğu'da ve Anadolu'da ve Rumeli'de büyük imparatorluklar kurmuş, ırk ve din olarak tüm bu topraklarda büyük kültürel birikimi olan!.." Vay anam vay, elimize kılıç alıp işte bu topraklara yeniden saldırmak geliyor insanın içinden! Şimdi insan soruyor, ABD, hem Afganistan, hem Irak'a girerken, ABD'li uzman ve stratejistlerin bu lafları çokca kullanması ne anlama geliyor. Böyle böyle gaza gelip, o büyük kültür haritasından bir parça leş de biz kopartalım, eski günleri arayalım, tarihimize hayran kalalım... Hepimiz geçtiğimiz yirmi yılda bu hayallere kapılmadık mı? Hepimiz, büyükelçilerimiz, stratejilerimiz yıllarca ekranlarımızda Türkler'in bu topraklardaki büyük hakimiyetlerini ağızlarını ballandıra ballandıra anlatmıyor mu?

Galiba, son yirmi yılda coğrafyalara benzin döküp tüm kara parçalarını yakıp, kavurmanın yolu bu kadar basit: Büyük... Peki, bize bu kadar "büyüklük" ünvanı verilirken, biz ne yaptık, kalkıp Orta Asya steplerine savaş mı açtık, kalkıp, Balkanlar'a dolu dizgin mi girdik.. Hayır! Şöyle oldu! Geçtiğimiz seksen yılı "barışçılık" açısından siyasal olarak ölçelim. Diyelim, bugünün insan hakları şampiyonu Fransa, hem I. Dünya Savaşı'nda, hem II. Dünya Savaşı'nda rol aldı, I. Dünya Savaşı'nda tamamen, sömürge savaşı yaptı. Üstelik 1950'li yılların ortasında Cezayir'de bir milyon Cezayir'li öldürdü, yetmedi, birkaç yıl sonra yani 1960'lı yılların ortasında yüzbinlerce askerini Vietnam'a çıkardı, bu da yetmedi, Afrika'nın ortasında sömürge savaşlarına girip bir yığın iç savaşın başrolünde oynadı! Peki, Türkiye ne yaptı, I. Dünya Savaşı'nda toprakları bölünüyordu, tabii ki savaşacaktı. II. Dünya Savaşı'nda yoktu. Kore'ye Birleşmiş Milletler kararıyla gitti ve yurt dışına, bir garantör devlet olarak Kıbrıs çıkartmasıyla girdi. Şimdi, bu stratejistlere göre, Fransa, arkasına "uygar, ölçülü, kültürel" bir insanlık kültürü almış kültürüyle büyük devlet, Türkiye ise, habire komşularına saldıran, vahşilik ve barbarlığı bitmeyen bir manyak devlet! Bu stratejik tuzaklara bizim siyasetcilerimiz ve siyaset uzmanlarımız da hemen katılıyor, diyelim, 1967'de çıkarma gemilerimiz olsaymış Kıbrıs'a önceden girecekmişiz, diyelim, Bosna savaşında havadan ikmal yapan uçaklarımız olsaymış bu savaşa bodoslama dalacakmışız... Yani, "saldırgan"lığımızı durduran askeri zayıflığımız düşüncesine içimizdekiler de inanmış durumda! Türkiye'ye büyük gazını verdiler, Türkiye artık büyük düşünmek zorundaymış... Büyük düşünmek de, elde ayakta yok, ama büyük bir ordu kuralım!..

Bu stratejik hesaplar ve tanımlamaların hepimizi tuzağa düşürmek için kurulduğunu söylüyorum. Bu stratejik hesaplar neden bol kepçeden her ülkeye büyüklük ünvanı veriyor! Diyelim İran. Türk olmayan Orta Asya'nın müslüman Tacikler'i, Pakistanlılar'ı, Afganlılar'ı üzerinde etkili olabilirmiş ve İran, müslümanlığıyla Orta Asya steplerinde büyüyebilirmiş. Ve Irak ve Suriye ve Lübnan'daki şii nüfusuyla tüm Ortadoğu'ya hakim olabilirmiş... Sadece İran için değil. Dünyanın tüm boğazları, geçitleri, kanalları, büyük, büyük, büyük. Kıbrıs'a hakim olan Akdeniz'e hakim olurmuş. Süveyş kanalına hakim olan Afrika'ya, Hind Denizi'ne hakim olurmuş. Hürmüz Boğazı'na hakim olan... Kızıldeniz'e hakim olan... Panama Kanalı'na hakim olan...Karadeniz'e hakim olan... Hazar Denizi'ne hakim olan... Bütün bu noktalar insanlığın kıyamet savaşını hazırlayan "kilit"ler, "kapılar", "havzalar" haline geldi! Gariban Pakistan'a inelim. Belucistan'ı tutuyor, yani Rusya'nın sıcak denize inmesini engelliyor, o halde en büyük stratejik bölge orası. Ya da bizim Kafkasya... Kafkas koridoru denilince yer gök inliyor. Öyle ki, hem ABD hem Rusya, Kafkasya'da savaşıyor. İşte Çeçenistan'ı yokettiler. Ama, kimse niye yokettin demiyor. Dönüyor, Çeçenler'e laf sokuşturmak geçiyor içimizden, "Kardeşim sen de ayak altında durmasan!".. Yani, Çeçenler'in ülkesi Kafkasya'da yer alıyor diye, onların yokedilmelerini nerdeyse tabii karşılıyoruz. Uzanıp Baltık Denizi'ne girelim mi? Peki, Estonya, Letonya, Litvanya gibi Baltık kıyısında hakim ülkeler az mı önemli! Bir düşünün Ruslar Baltık Denizi'nde tam hakimiyet kurarsa, Avrupa'ya hakim olur, Finlandiya, Norveç, Danimarka, Almanya, Polonya bu denize açılıyor... Çok daha ilişkisiz bir bölgeye inelim, Kuzey Doğu Asya'ya Mançurya'ya gidelim, burası izbe bir yer demeyin, Çin'i kontrol ediyor, Mançurya'yı kopartın, sonra Sincan'ı, sonra Tibet'i, işte uyuyan dev böyle öldürülür! Ayrıca, Japonya'nın uzak-doğu hakimiyeti engellenir, üstelik, Asya'nın büyük stepleri kontrol altına alınır!..

Biraz karikatürize ederek, her coğrafya parçasını büyük, önemli, stratejik olarak "kilit bölge" haline getirebiliriz. Diyelim Trabzon'un Of kazası. Stratejik olarak büyük önem taşıyor, Rusya'yla karayolu bağlantısını tutuyor, tarihi, kültürel zenginliği, Karadeniz'i kontrol ediyor. Şereflikoçhisar, hem bor madenlerini, tuz gölünü, hem de Konya Ovası'na hakim. Dikkat edersek, büyüklük, tarihi geçmiş, büyük uygarlık tanımlamaları hayatımızın her yanına sızdı, turistik broşürlere dahi. Diyelim, yaz aylarında yüzlerce kasabamızı festivali yapılır, hepsini izleriz, hepsi büyük, önemli, geçmiş, uygar, zengin tarih ve kilit ve kapı ve kültürel zenginliğe boğulmuş durumda. Bu şu demek, bu kasaba hiçbir değer üretemiyor, işsizlik dizboyu, yoksul. Böyle düşüne düşüne insanın fikirleri de değişiyor, mesela Lozan Andlaşması, Anadolu'nun en güzel üç şehrini Halep, Selanik, Batum'u Milli Misak'tan kopardığı için içim dışım hırsla doluyor, Gürcistan, Rusya'yla Amerika arasında kalmış, bu küçük ülke de "büyük kilit" özelliği taşıyor, neymiş kilit oluşu, Azerbaycan ve Ermenistan, onsuz, denize ulaşamıyor, Kafkasya'yı tutuyor!

Tarihin, coğrafi eksenin, jeopolitik merkezin dışında kalan yer, bölge, kuşak, havza, ülke yok gibi. Stratejik hesapların bir de "ilişkiler" yönü var, bir bölgede maden, petrol varsa, o ülkeyle "ilişkileri" (münasebetleri) hızla geliştirmeliyiz, bakın, 19. asır boyunca en çok ilişki kurulan, andlaşmalar yapılan kıta Afrika'ydı, bugünlerde bu stratejik hesaplar içinde Afrika'yla münasebet kurmak isteyen tek bir ülke bulamazsınız! 19. yüzyılda-bölüşümün, sömürgenin ve yağmanın konusu olan Afrika bugünlerde "vicdan temizlemenin" konusu. Dünyanın efendiliğine soyunmuş ülkeler bu ülkelere doktor, gıda yardımı, iyi niyet elçileri göndererek ve bu göndermelerini kendi TV'lerinde reklam yaparak, yoksulları ne kadar düşündüklerini de bize gösterirler!

Tüm bunlar, coğrafya parçalarının ideolojilere eklemlendiğini ve insanlık ve hukuk adına ve özgürlük ve bilim adına başka da ideoloji kalmadığını gösteriyor. İdeolojinin tamamen coğrafyalaştığını gösteriyor. Coğrafyaların insanlığın dini, imanı, Allah'ı, kitabı, herşeyi olduğunu gösteriyor! Din, herşeyin, her ırkın, her coğrafyanın üstünde bir insanlık umudu değil miydi? Hayır, din artık savaş makinesi batılı ülkelerin "kültürel süsü"... bilim, herşeyin, her ırkın, her coğrafyanın, her düşüncenin üstünde değil miydi? Herkese iyilik, kolaylık, yardım, etmiyor muydu? Hayır, bilim artık, savaş makinesi ülkelerin en büyük "teknolojik" canavarı! Bilim, aleni, açık, herkese kardeşlik, herkese eşitlik getiren şeyin adı değil miydi? Hayır, bilim, ilaç şirketlerin büyük silah gücü, kanser, AIDS gibi ilaçları biz yapabiliyor muyuz, hani bilim herkeseydi, bilim bir sır, bir büyü gibi ilaç şirketlerince korunuyor, herkesten saklanıyor, yüzmilyonlarca dolar vermeden ele geçiremiyorsun. Peki, batının müziği, kültürü, romanı, tiyatrosu, sanatı, herkese, bütün insanlığa ait değil miydi? Hayır, bu inanılmaz yazarlar artık batılı savaşçıların "kültürel gücü, silahı"... Din, bilim, sanat da Batı'nın stratejik gücü...

Tüm bunlar yoksul ülkeler, acı çekenler, mazlum ülkeler, hastalar, çaresizler olmadığını, kalmadığını gösteriyor. Tüm bunlar, dünyada "insanları", "evreni" düşünen, bölüşümü tartışan, kardeşlik isteyen yazarların, aydınların, devlet adamlarının kalmadığını gösteriyor. Tüm bunlar, nükleer güçler, balistik füzeler, hava indirme tugayları dışında insanlığın başka seçeneği kalmadığını gösteriyor. Tüm bunlar, batının bilimi, hukuku, siyaseti, aydınlanmasının, özgürleşmenin, demokrasinin gerçekte hiç olmadığını, evrenin tek bir adım ilerlemediğini gösteriyor. Tüm bunlar, Çinliler'in daha Çinli, Türkler'in daha Türk, Bulgarlar'ın daha Bulgar olmasını, yani "insan" olmamızın mümkün olmadığını gösteriyor. Tüm bunlar, içimizde, evren adına, dünya adına, hepimiz adına, halklar adına konuşan, insanlık için konuşan aydınların, yazarların gittikçe kaybolduğunu gösteriyor...

Oysa insanlık "dine" ne kadar inanmıştı, herkesi Allah'ın kulu herkesi Allah karşısında eşitliyordu. Oysa, insanlar, bilime ne kadar güvenmişti, özgürlük, rahatlık, tedavi, kolaylık, eşitlik vaad ediyordu, şimdi, ilaç şirketlerinin ve devletlerin stratejik silahı!

İyi ya da kötü, Sovyetler'in tüm dünyaya bir mesajı vardı, "sömürüden kurtulmak" için. İyi ya da kötü, ABD'nin dünyaya bir mesajı vardı, tüm devletlerin sorunlarını büyük küçük demeden tartıştığı, çözdüğü "birleşmiş milletler"..

İyi ya da kötü insanlık diye birşey vardı. Tanımadığımız insanların şiirlerini okur, tanımadığımız insanların kitaplarına koşar, tanımadığımız insanlarla aynı kalpten konuşurduk. Büyük şairleri vardı insanlığın. Büyük yazarları vardı. Hepimizin kardeşliği için çırpınan tüm insanlığa koşan büyük partileri vardı insanlığın.

Ne oldu, önce solcular bozuldu, şu Sırp kasabı Miloşeviç, bir zamanların ünlü sosyalistiydi, on adımlık coğrafya parçası için kendi kardeşi yüzbinlerce insanı öldürdü. Avrupa'nın sosyalistlerine ne oldu... Hristiyan demokratlarla kolkola Avrupa Birliği'ni inşa ettiler, moda deyimiyle: Büyük karasal-kıtasal güç! Avrupa kültürü dörtyüz yıl düşünüp taşınıp sonunda "büyük coğrafya" inşa etti, şimdi bu coğrafyanın büyüklüğüne ve gücüne tapınıp, işte Avrupa kültürünü bu "tapınmadan" oluşturuyorlar. Hani sosyalistlerin tüm dünyaya mesajları vardı. Batı dışı toplumlara, üçüncü dünyaya, mazlumlara, ezilenlere, birşeyler söylüyorlardı ne oldu? Şimdi Avrupa büyük bir karasal güç kurmuş, Atlantik Ötesi güç Amerika'yla, Avrasya'nın devi Rusya arasında kendine yer açıyor!. Ama, hani, mazlumlar vardı, yoksullar, işsizler, sömürülenler, yağmalanan ülkeler vardı, hakkı yenenler, ne oldu? Moda değişti. Bu ülkeler mazlum, sömürülen ülkeler değilmiş, bunlar eski kavramlar... Bu ülkeler, havzalar, kavşaklar, kilit noktalar, kapılar, geçitler, kuşaklar, köprüler'miş...

Iraklı bir çocuk vardı, adı Ali, kolunu bacağını nükleer bombalarla koparttılar. İşte bu çocuğu "batılılar" aldı, hergün ekranlarda vicdan temizleyerek, bu çocuğa kol, bacak takıp, yürütmeye çalışıyorlar. Yüzbinlerce, milyonlarca insanı öldürmüşler, ama, tek bir numüne üzerinden, bir tek insan üzerinden "büyük insanlık düşlerini" gidermeye çalışırlar. Ve Ali'yi yürütürken protez bacaklarla, yine bize, bakın, bilimimiz ne kadar büyük, kolu yok, bacağı yok, ama bizim teknolojimiz o kadar büyük ki, kol takıyor, bacak takıyoruz, diyorlar! Çünkü bütün stratejistler Batı'nın en büyük gücünün bizim gibi coğrafya parçası değil, teknoloji olduğunu söylüyor...

Şimdi, bilim mi bu, önce kolunu kopartıyor, sonra takıyor... Bunun adı kültür mü, özgürleşme, demokrasi mi, aydınlanma mı... Batı ikiyüz yıldır, coğrafyaları kopartıyor, takıyor, fikirleri kopartıyor takıyor...

Eskiden, iyi ya da kötü, suçunu itiraf eden batılılar vardı, pişmanlıktan sözeden batılı yazarlar vardı, vicdanı sıkışan filozofları vardı batının. Batının "tedirgin" yazarları vardı. Eskiden, iyi ya da kötü, batının erdemden sözeden, iyilikten kötülükten, insanlıktan sözeden yazarları vardı!..

nihatg@leman.com.tr

Akşam

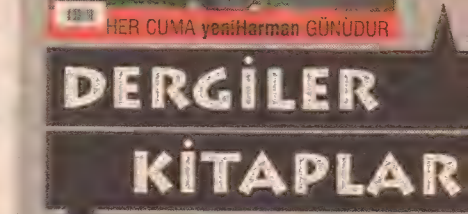

Yazan **Gürcan Yurt**

Çizen **Cengiz Akın**

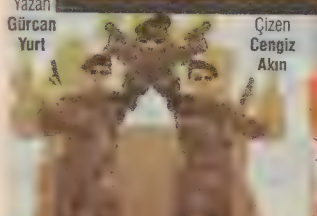

KOZALAK

Kozalak ve uzatmalı sevgilisi Fethi

HÜMİNZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

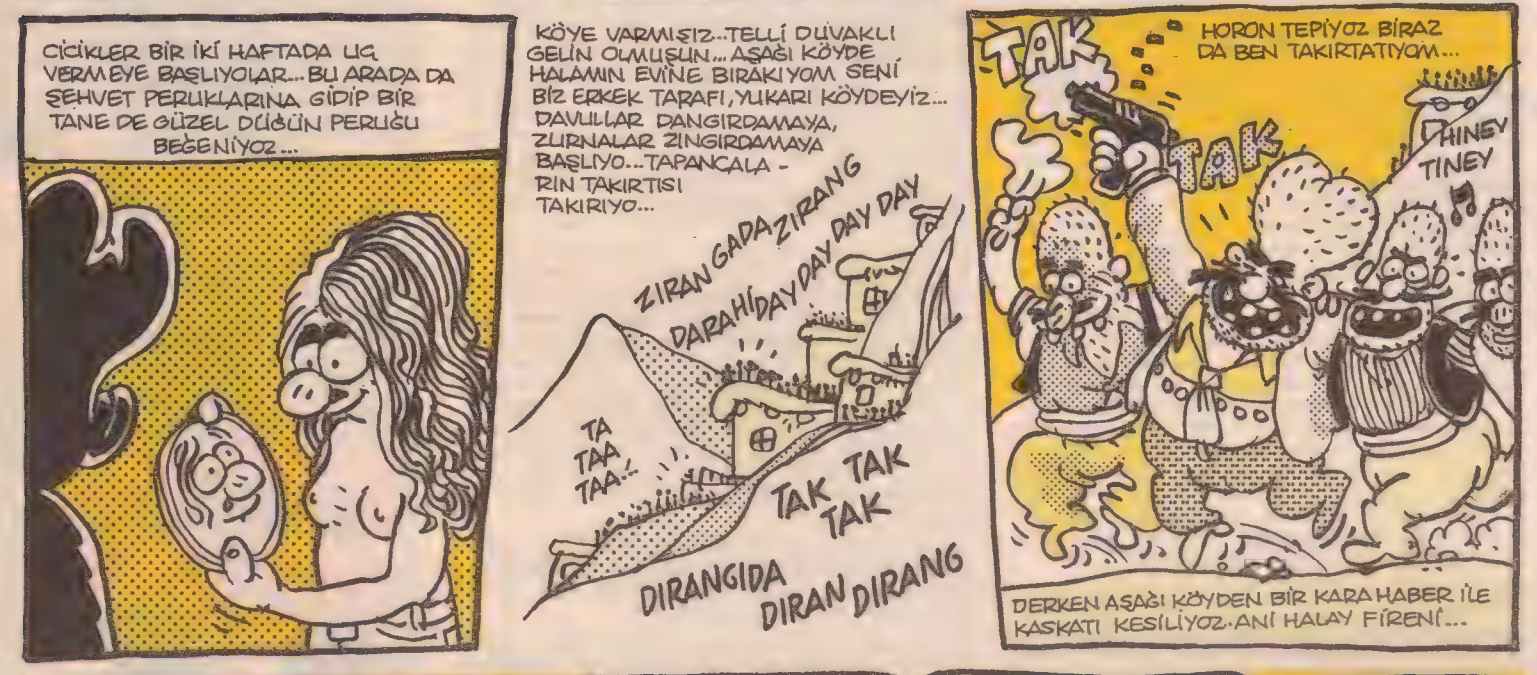

Sayı: 626
7 Kasım 2003 Cuma
Haftada bir yayımlanır

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lütfü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91• **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

hisseli harikalar

kemalkeremergen

Dana : Okuma – yazma öğretirken Babam'ın bana ödev olarak verdiği ilk kelime...

Malak : Okuma – yazma öğretirken Babam'ın bana ödev olarak verdiği ikinci kelime... Artık Dana yazmıycam diye çok sevinmiştim...

Manda : Okuma – yazma öğretirken Babam'ın bana ödev olarak verdiği üçüncü kelime... Tüm hayvan yavrularından nefret etmeye başlamıştım ki Babam beni bir kez daha kurtarıyordu... Yoksa tam mı tersiydi?.

Babam : Üç kelimeyle, üç günde bana okuma yazma öğretti. Sene 1972'ydi. Bizde televizyon yoktu. Geceleri lambaları kapatır, radyo dinlerdik. Üç kardeştik. Radyonun üzerindeki ışıklı, abidik gubidik şehir isimlerini seyreder, kimbilir neler hayal ederdik... Babam otuzbeş yaşındaydı, ben beş. Annem Dünya'nın en güzel kadını, en isabetli terlik atan insanıydı...

Cayır : Çok santigrat derecenin tam yarısı...

Opera : Normal konuşsalar, gösteri çok daha çabuk bitecek ve de erkenden evlerine gideceksiniz halbuki...

Vücut Dili : Nah yapan birinin, bir de "nah!" demesine gerek kalmıyo hakikaten...

Oranj : Daha söylerken delikanlıyı bozan bi renk. Bir de giysek hepten sakata gelicez demek ki.

Grup Terapi : Bir sevişseler, hiçbir şeycikleri kalmıycak aslında...

Büyü : Biraz yarasa bacağıyla kocaman bir yarasayı topal bırakmak mümkün. Vay be...

Şişme Kadın : Evlenince normal kadın da otomatikman şişiyo ki zaten...

Misfak : Tamam oldu... Hazır çoşmuşken kulağımızı da çalıyla temizleyelim bari. Bakalım ne çıkacak?..

Havyar : Daha koç yumurtasına yeni alışıyoduk be usta...

Çil : Puantiyeli kadınlardan özellikle hoşlanmam. Ama noktaları birleştirince ne çıkacak diye bazen çok merak ediyorum doğrusu...

Mefruşat : Meşrubat döktüğünüzde leke tutmayan kumaş türlerine denir. Ama denmese de olur tabi. Nasıl olsa duymuyo.

Çanak : İçbükey çömlek...

Meşrubat : Mefruşata döktüğünüzde leke yapmayı beceremeyen bir tür içecek. Ama içmeseniz de olur tabi. Mecburi değil...

Sistit : Çişim beni takip ediyor doktor...

Kontrol Kalemi : Aslında normal kalemle de kontrol edilir ki. Kalemi ıslatmanız yeterli. Hatta artarlı bile...

Bit : Hiperaktif etbeni... Et'le beni ayrı değil ama. Yoksa acayip huylu birinin, şiddetli bir seks talebi gibi anlaşılabilir. Arada kaynar gidersiniz, ona göre...

File Bekçisi : Amma da değerli fileniz varmış be... Elektrik de vereydiniz bari. Manyak herifler.

Tuhaflye : Satılan şeylerin tuhaflığı bir yana, satan adamın bunca kadın zımbırtısı hakkında bu kadar bilgili ve de ilgili olması çok daha tuhaf bi durum bence...

Kanki : Düzülebilen kanka. İnsan ne hissedeceğini şaşırıyo, ne feci dimi lan...

Keçi Leblebileri

Galip E. - Antalya: Osman Yağmurludere nooldu lan? Şarkıcılığı bıraktı mı?..

Mahmut A. - Rize: Hep doğuya gidersen sonunda doğuya gidersin...

Ayça H. - Florya: O gız beni çok kıcık ediyo. Anlatabiliyo muyum?..

Hakan P. - Üsküdar: Ne kapısı oğlum, bizim burdaki kuşlar öyle ötüyo. Al, buyur bak istersen... Hoşgeldiniiiz!..

Hale A. - Ankara: Ruj yemek orucu bozmaz bi kere. Herşeyden önce ruj yiyecek bişey diil...

Çiğdem T. - İzmir: Arada bana da laf sokma lütfen. Ben sana bişey sokuyo muyum?..

Murat E. - Kadıköy: Geldiğinden beri kaatin saç olduğunu soruyosun be abi. Yeter artık!..

Uğur D. - Ankara: Bizim makine ful otomatik güzelim. Canı istediği kadar su alıyo...

Esra G. - Karşıyaka: Balığın en sağlıklı yiyecek olduğu ne malum ki. Baksana hepsi ölü...

Hakkı E. - Harbiye: Kimse benimle dalga geçiyomuş gibi konuşamaz olum. Başlarım onun dişlekliğinden...

627

14 Kasım 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/46 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

NE MUTLU TECAVÜZCÜSÜYLE EVLENENE

Güney Kore'li Üniversite öğrencisi K.J.P'nin tatil için geldiği Trabzon'da kimliği belirlenemeyen bir kişinin tecavüzünne uğraması ülkesi Kore'de şok etkisi yaratmış. Güney Kore televizyonlarına Türkiye tanıtım filmleri hazırlayan SEGE şirketinin sahibi Yong Soo Kong, **"Bu tecavüz, G.Koreli bir kıza değil, Türk turizminin geleceğine yapılmıştır"** dedi. Kore Devlet Televizyonu KBS'nin, geçtiğimiz ay Trabzon'da çekilen ve G.Koreli manken Kim Ji Eun'un rol aldığı tanıtım filmini, bu olay nedeniyle yayınlamayabileceği bildirildi... 5000 Euro için vahşice öldürülen Alman gezgin kadınlar ve rehber arkadaşları Erdoğan Özdoğan cinayetleri bir haftalık gündeme sıkışmış 2. haber... Bu ülkede hayat da tecavüz de çok ucuz. Tecavüzcüsüyle evlenmeyi yasalarda öneren profesörler, hükümet üyeleri mevcut... Akıl, vicdan, bilim, duygu ise mumla aranır hale geldi...

Bayırgüllü

FEYHAN GÜVER
guverfeyhan@hotmail.com

40 SAAT

Vedat Özdemiroğlu

* Olsa senin elinden bil ki benim ölümüm ne şikayet ederim, ne de üzülürüm, ne zaman ki kollarında gulyabani görürüm, ben o zaman sevgilim, ben o zaman, ben o zaman ölürüm...

*** Bir ara çok Yaşar olasınız geldi ama siz Nuri'siniz evvela, yani galiba...**

* Geçen zaman gösterdi ki, Yonca Evcimik'i bandıra bandıra yeme konusunda kollektif bi eğilim yok.

*** "REPOCULAR" dağa çıkmış diyolar!..**

* Kamusal alan: KAMUTAY bugün doğdu, karanlıkları boğdu!..

*** Trinity, Trinity, gönül verdim birinity!..**

* Ben Anadolu"ya alternatif, "Ben Trakya" diye kısa bi oyun yazılsa ya...

*** Gel tekrarlıyalım önce, ben kısaca FB...**

* Keşke şu an Şili'de olsaydım, ordan hemen Arjantin'e geçerdim!..

*** Star'da bomba dizi başlıyor: Salkım Hanım'ın Malvarlığı...**

* Matrix'e din muamelesi yapıyosunuz ama dinler, insanlara parasız iner, Matrix için niye para istiyolar?..

*** Alex Queenway Çağdaşoğlu diye biri ortaya çıkacak ve Türkiye ile AB'yi kaynaştıracak...**

* Giyabi vicahiye çevrildiğinde / Maymunlar tek tek evrildiğinde / Ve bir ulu çınar devrildiğinde / Tabiat sen bizim herşeyimizsin!..

*** Balarısı Tombik'e hiçbir zaman cevap hakkı doğmamıştır...**

* Kıbrıs: Türken Rauf!..

*** Sponsorum ol yeter, böylesi daha güzel...**

* Her yiğidin bir "Orta hararette kültür mayası ile bekletilmiş süt" yiyişi vardır...

*** Bir kar tanesi ol, bombili bili bili bom!..**

* Sezer'i sonunda hakkaten fıtık ettiler ya...

*** İzlemiş değilim ama "Muhittin'le Geçen Şen Günlerim" adlı bir oyun oynanıyor olması güzel...**

* Peki 80'lerin filmlerinde habire seksi kadınların çıplak vücutlarına kürk giymeleri nedir, hayvanın ölümünü kutluyo gibi...

*** Çocukken bitmiş bir tarihi öğreniyoruz sanırdım, meğer inceden devam ediyomuş...**

* El Roman, remix çalışmasıyla geliyor: Bir diet diliyorum Tanrı'dan şişmanlara...

*** Muhabbetteki geyik, toplantıda duyum olur...**

*. "Kadın, kadına daha çok bakar" bitsin artık...

*** Kırk haramilerin anlatıldığı "Bir Bidon İnsan" belgeseli bu akşam...**

*. "Beni sev" diyemeyen "Seni seviyorum" der...

*** Bugüne kadar seyrettiğim en "baba" filmin hangisi olduğunu söylemicem işte...**

* Tek başına bi değer üretmeyenlerin hepsi, ekip çalışmasının öneminden bahseder...

*** "Devrimcilik" tek başına meslek olamaz, işinde devrimini yap sen...**

* Bedava mı sandın, leasingle kiraladım!..

*** Yükseliş devrinde sakin olan öğretmen, duraklama ünitesinde sinire keserse, anlayın ki milliyetçidir...**

* Sezen Aksu'nun "asit" olduğu ortamda, Nükhet Duru "baz"dır...

*** Belki okuyamadım, hayırlı bir evlat olamadım ama, en azından leblebi koydum tasa gizannem...**

* Beni bu güzel Havva'lar mahvetti...

*** Futbolcu olsam rarip baraja en azından iki kere girerdim!..**

* Yontma Taş Devri'nde cilaya başlayana ilerici denir...

*** Aman onlara bulaşma, alemde "Tavır Rangers" diye bilinir onlar...**

* Eee, gençliğinde yavşak olan da ihtiyarlayınca saygı görüyo?..

*** Evet, çok güzelsin ama senin de köpek dişlerin, ter bezlerin ve mecbur kaldığında cesedimi yeme ihtimalin var...**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

AKSARAY PAŞAOĞLU

Ali Aydın, Asmalı Konak ve Dünya Çılgınlar Ligi

Sizce Ali Aydın hakemliği bırakmalı mı? Bence bırakmalı. Neden? Ben **"Asmalı Konak"**ın sinema versiyonunu film çekilmeden bir yıl önce seyrettim. Yönetmenden ve oyunculardan rica ettim, bir gece evime gelip oynadılar. Harika bir filimdi. Şu sıralarbiraz unutuldu. **Ali Aydın** yarın hakemliği bıraksa **Özcan Deniz**'in yerine oynar. Ali Aydın son üç gündür Türkiye'de **"Asmalı Konak"**tan daha çok konuşuluyor. Onun için ben **Ali Aydın**'a **"Sümbüllü Konak"** diyorum. Bu da bir gazetecinin doğal refleksi...

Pazar gecesi televizyonlardaki bütün futbol tartışmalarını izledim. Beynim, güzel bir çek porseleni içinde servis edilmiş bakla ezmesine döndü. Anladığım kadarıyla **Ali Aydın**'ın cebinde tek sarı kart olması gerekirken çift sarı kart varmış.

Ben futboldan pek anlamam. Çocukluğumda, evimizin bahçesinde babamla **beyzbol** oynardık. Her sayıdan sonra işaret parmağımızı burnumuzun ucuna sürterek uzaktan birbirimizi selamlardık. Ancak ortada cevizli kabak tatlısı gibi duran bir gerçek var. Günümüzde futbol oyunu tamamen bir şova dönüştü. Futbolla yatıp futbolla uyuyoruz. Bence bu Türkiye'nin eline geçen büyük bir fırsattır ve çok iyi değerlendirilmelidir.

Ben diyorum ki, maçın sadece son beş dakikası yeniden oynatılmalı. Ve bu beş dakika, birer dakikalık beş ayrı maç hâlinde oynatılmalı. Tıpkı basketboldaki play-of gibi. Hatta size çılgınca birşey önereceğim. Beşinci bir dakikalık maçın son beş saniyesinde **Ali Aydın** aynı kural hatasını şov adına bilerek yine yapsa ne olur? Ve maçın geriye kalan beş saniyesi bu defa birer saniyelik beş maç olarak oynansa bütün dünya Türkiye'den bahseder mi bahsetmez mi? Türkiye bir anda çılgın ülkeler ligine girmez mi? Ki ben buna **"Maniac League"** diyorum. Bu kısacık maçlarda futbol sahası enine kullanılmalıdır ki karşı kaleye gidip gelinirken vakit kazanılsın. Ve oyuncular stada otobüslerle değil ikişer kişilik bisikletlerle veya seleli motosikletlerle gelmeliler. Maçın son beş dakikası, doksanıncı dakikadan başlatılıp seksenbeşinci dakikaya, geriye doğru da oynatılabilir. Böylece 90. dakikada yiyebileceğiniz talihsiz bir gole, golden beş dakika önce 85. dakikada karşılık verebilirsiniz. Ben burada beyin cimnastiği yapıyorum.

Maçın kalan kısmı, her iki takımın oyuncularının da oynadığı bir **"Asmalı Konak"** versiyonu şeklinde de oynanabilir. Ve her hafta televizyonda gösterilebilir. Çünkü **"Asmalı Konak"** gerçekten çok güzel bir filim..

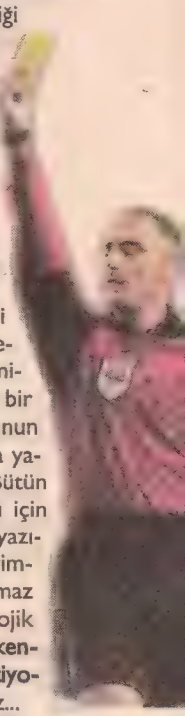

Ben şimdi olaya bir de tamamen farklı bir açıdan yaklaşmak istiyorum. Ben sarı kart olsaydım böyle bir durumda neler hissederdim? Hakem beni cebinden çıkarıyor ve futbolcuya gösteriyor. Ve futbolcu beni görünce sinirleniyor. Ben adamın neden sinirlendiğini bir türlü anlamıyorum. Hakem bu futbolcunun sırt numarasını nedense benim sırtıma yazıyor, sonra beni cebine koyuyor. Bütün bunlar yetmezmiş gibi yağmur yağdığı için ıslanıyorum, üzülüyorum. Ve sırtıma yazılan numara da siliniyor. Siz benim yerimde olsaydınız ne yapardınız? Öfke duymaz mıydınız? Olayın bir de böyle psikolojik bir yanı var. Siz diyebilirsiniz ki **"Ben kendimi kırmızı kart yerine koymak istiyorum."** Bence işte biz bunu tartışmalıyız...

ÇEŞİT ÇEŞİT KART VİZİT

Alp Tamer

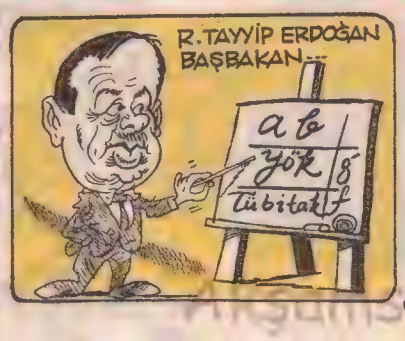

Iraklı direnişçiler bir Amerikan helikopterini daha düşürdü. Helikopterin düştüğü bölgede Amerikan uçakları, ağır bombalarla katliam yaptı.

Buca Cezaevi sübyancı koğuşunda çocuk mahkumların pimapenlerle dövüldükleri ortaya çıktı...

Erzurum'da kendisini karşılamaya gelenlerin kurban kesmelerine kızan Ağar, "bu mübarek günde bu kadar kan akıtılmaz" diyerek sevenlerini(!) azarladı...

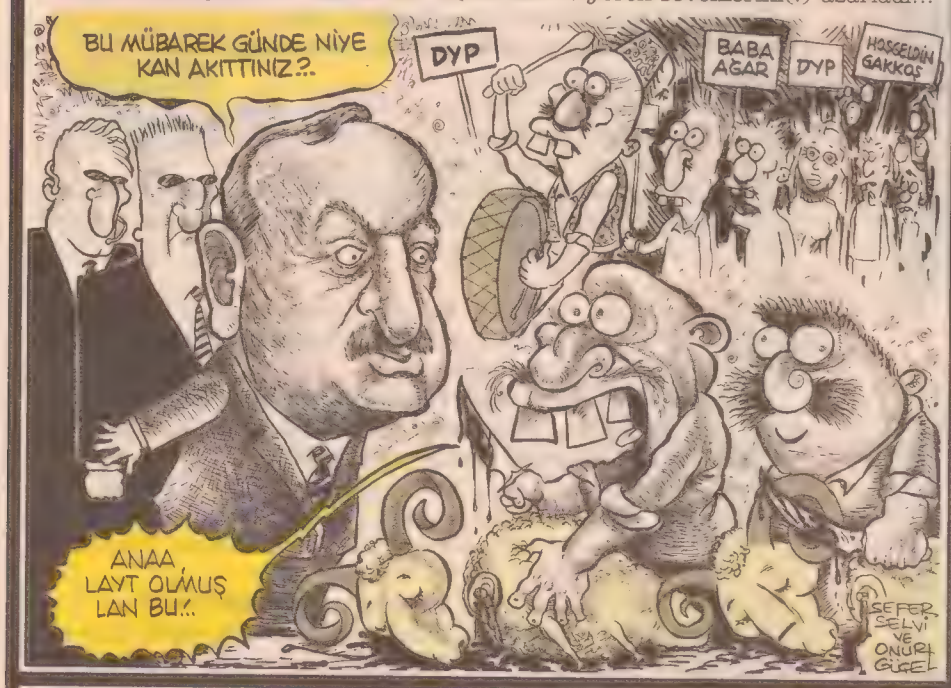

Cem Uzan, "Babam ve kardeşimin nerede olduklarını bilmiyorum" dedi...

YÖK'ü proteto eylemlerinde öğrencilere yine tekme tokat girişildi, kafalarında coplar parçalandı..Kemikleri kırıldı.Baygın düşmüş genci tekmeleyen polis kameramanın görüntüleri hafızalara ibret görüntüleri olarak kazındı.

İftar şovları, şarlatanlığa dönüştü..Avcılar Belediyesi'nin iftar çadırına manken Aysu Baceloğlu, çağrıldı. Belediye basın danışmanı "Başkanımız çok yakışıklıdır. Aysu hanım onun kişiliğine geliyordur" dedi.

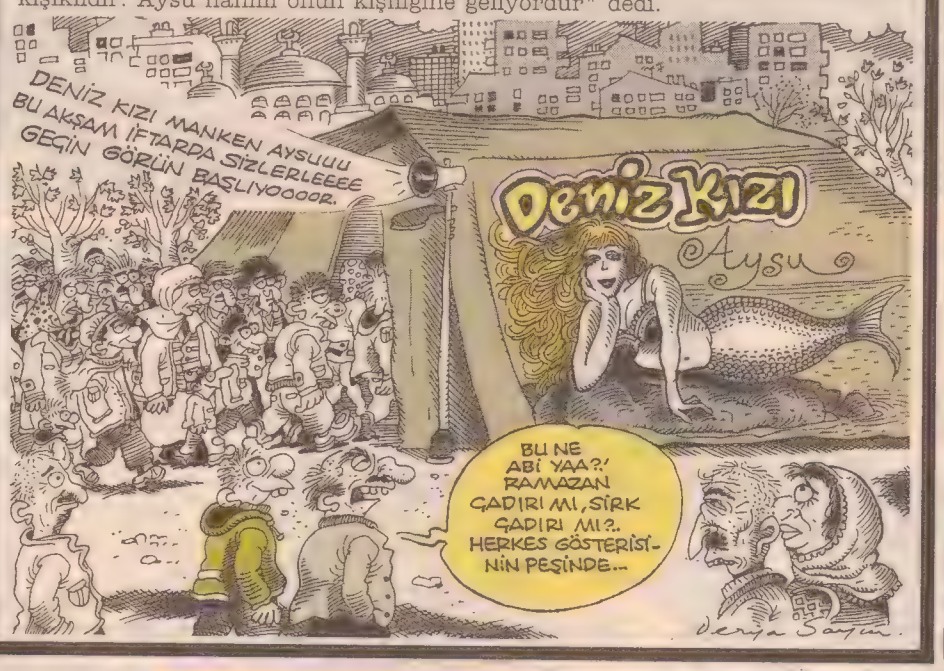

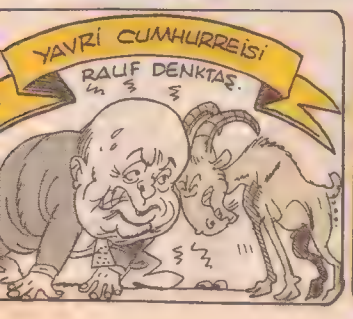

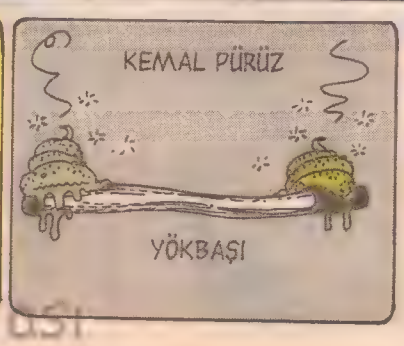

LeMan politik

HAFTANIN

PAUL BREMER
Irak'ın işkence ve katliam valisi

YOLUNU YOLDAN BULANLAR
katrilyonlarca lira yol yapımında hortumlandı

HARAÇ MEZAT ÖZELLEŞTİRME
devlet malı deniz yemeyen hıyarın teki!!!

TECAVÜZCÜLER
hükumet tecavüz yasasını tartışa dursun magandalar her yerde, taciz etsin,tecavüz etsin, öldürsun

12 EYLÜL KATLIAMLARI
darbe döneminde diyarbakır cezaevi işkenceleri gün yüzüne çıktı 12 eylül yargılanmadan demokrasi bu ülkeye haram

TEŞEKKÜR

3. kez bayiilere verdiğimiz Leman-Filistin Özel Sayısı'na okurlarımız yine ummadığımız büyüklükte ilgi gösterdi... Böylece bu özel sayı tıpkı Filistin gibi tarihe direnirken rekor sayıda tirajla okura ulaştı.. Bizleri bile şaşkınlığa sürükleyen bu başarının arkasındaki konuya duyarlı okurlara teşeekkürü bir borç biliriz

LeMan

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

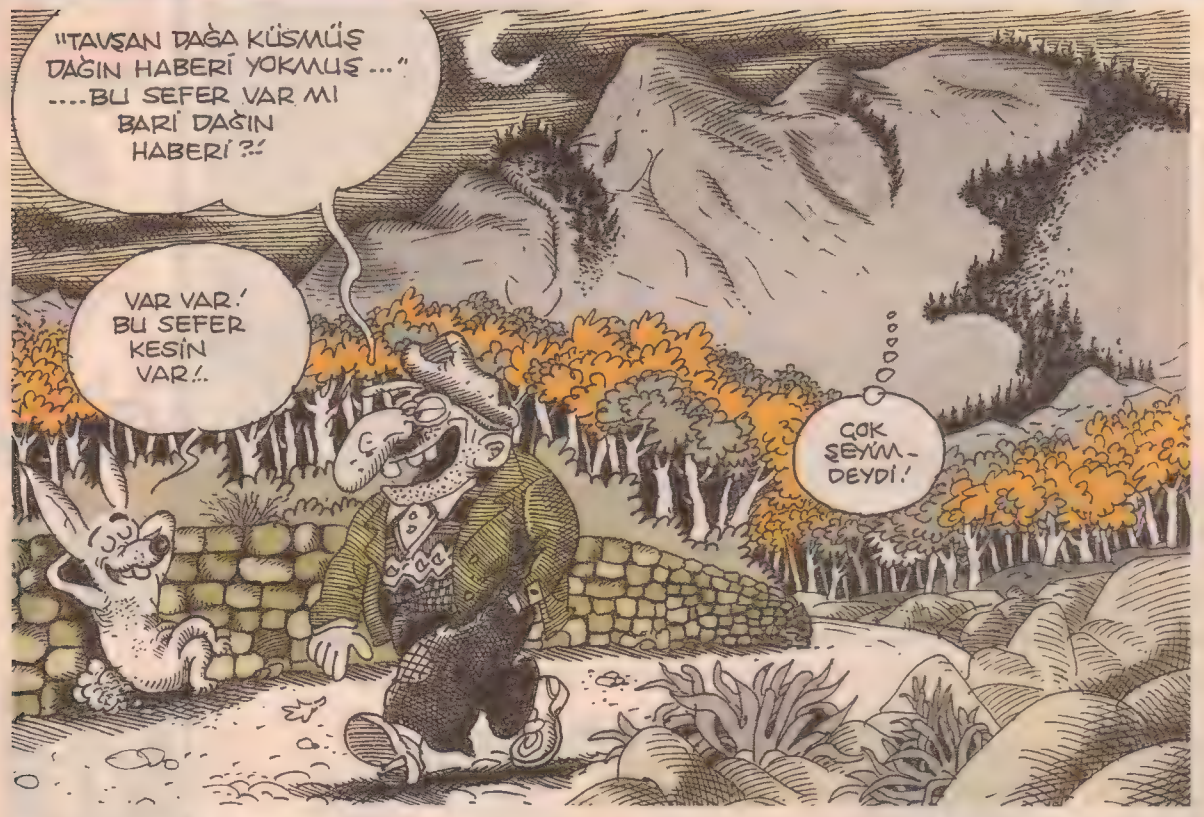

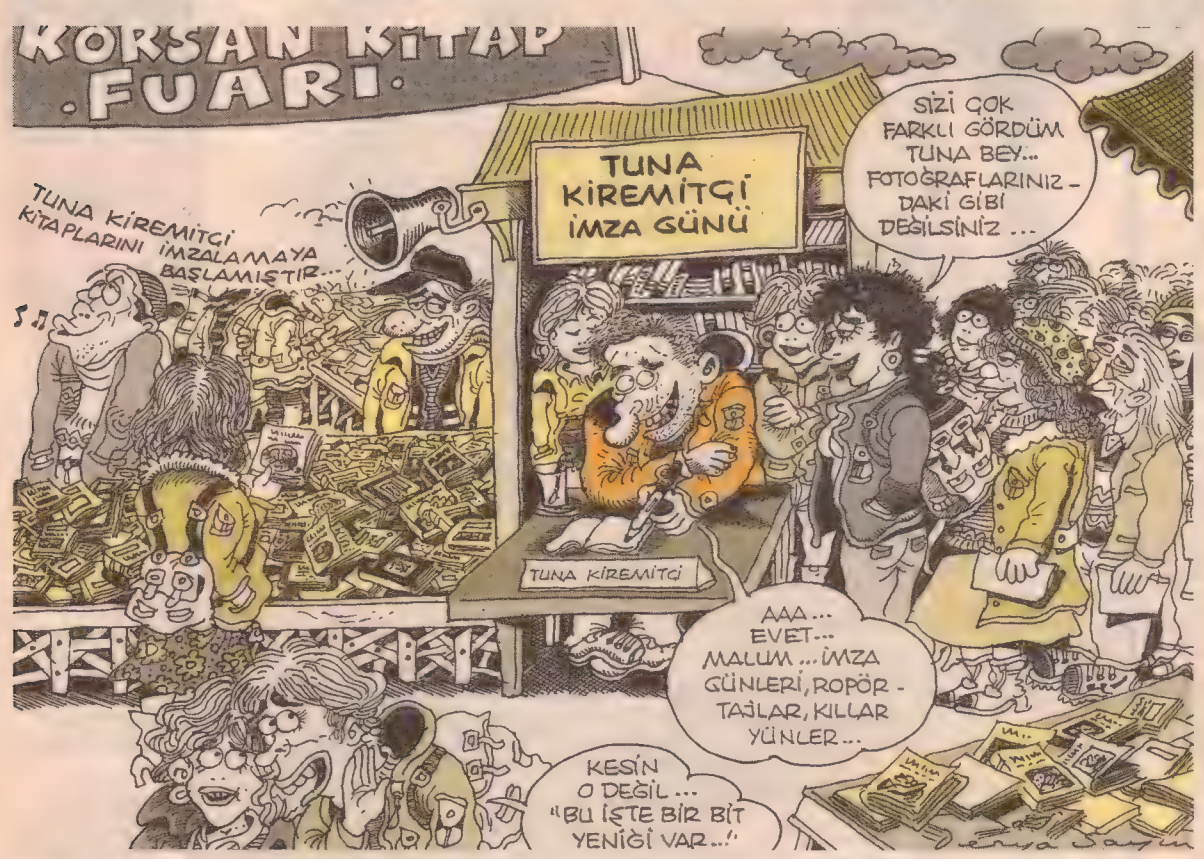

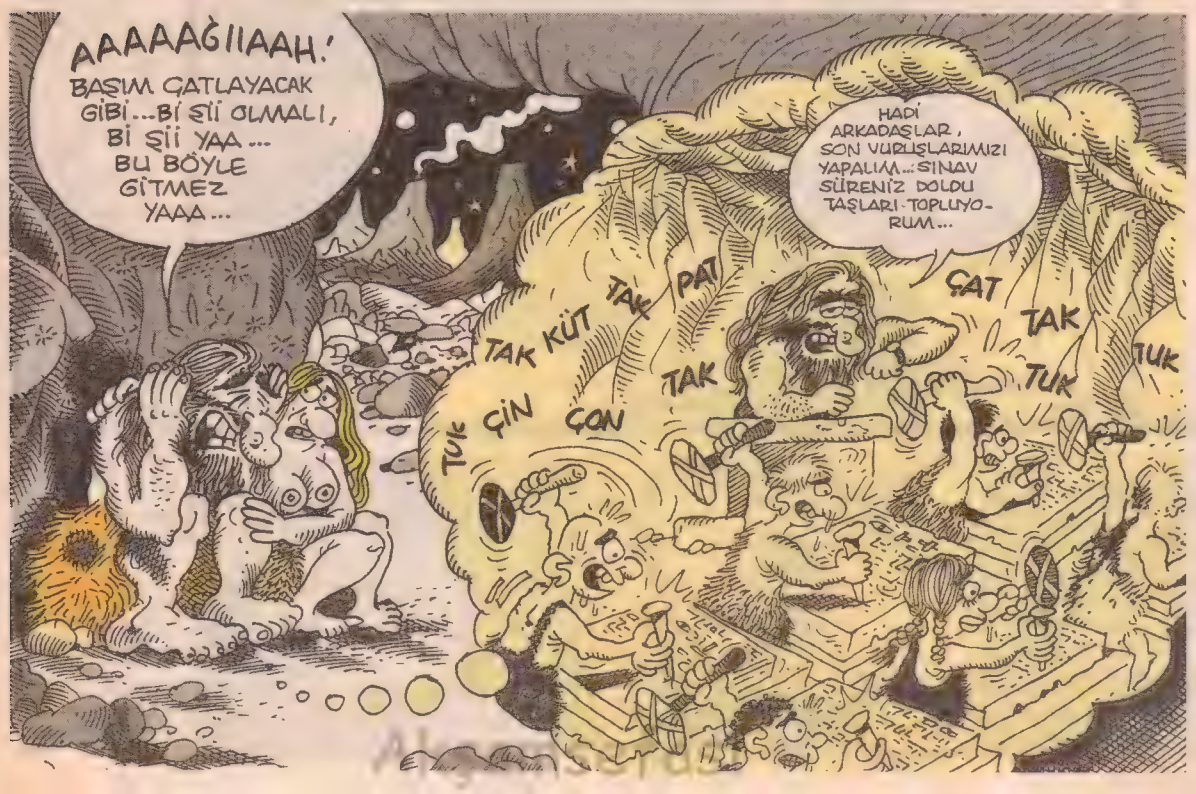

SIKILHAN

ATİLLA ATALAY

- Alo, Sıkılhan Bunalgül ben, baksana sen şu anki annenle babanın oğlusun di mı? Annen, annen yani, baban da senin baban...

- Sen sen misin peki Bunalgül? Kendinde misin, niye bööle acayip sorular soruyosun?

- Yaa acayip diil lütfan yaaa. Mesela Büzge, annesinin ilk evliliğinden, şu anki annesinin kocası babası değil, gerçek babasının üçüncü evliliğinden Nurbızır diye bi kardeşi daha var ama tabi gerçek kardeşi sayılmaz... Çisil'in şu anki anesi de ikinci anne, babası kendininki. Bizim sınıftaki çocukların çoğu öyle de o bakımdan.... Sen de "parçalanmış aile çocuğu" musun onu merak ettim yani.

- Nüfus kütüğümüzü veriyim bi gece sizde kalsın Bunalgül evire çevire bakarsın.

- Ya alay etme insanla hemen yaaa... Parçalanmış aile çocukları problemli oluyo diyolar da. Tek çocuklar da problemli olur diyolar. Bi düşündüm de sen her şekilde problemli oluyosun esasen... Partnırın olarak bunları bilmek hakkım.

- Ben kendimin kayınbiraderiyim Bunalgül. Babam bi önceki hayatımızda annemdi. Hep beraber yay burcuyuz, yükselenimiz akrep...

- Hemen küçümse di mi böyle şeyleri? Halbuki ilişkilerde ne kadar önemli faktörlerdir bunlar. Emek diyorum, yürek diyorum, sevmek diyorum ben sana tamam mı, sense hayvansın, yalnız ölücaksın, kimse sana pilav yapmıycak. Yiğıvrannnçlık sektöründe lidersin. Çıkıntı şey, sivri uç düzeysiz duyarsız hayvanlarca kere hayvan. İlk çağlar!

- Sıkılhan alo, Hırgürkan ben koç nassın? Bak sana ne sorucam, aloeveralı tuvalet kağıdı diye bişey var mı? Yalnız net bi cevap ver ona göre bi lavuğu bıçaklıycam da...

- Nası yani lan? Tuvalet kağıdı muhabbeti yüzünden birine bıçak sokmıycan di mi Hırgürkan. "Eminem tişörtü yüzünden adam bıçaklayan" arkadaşın manasızlık rekorunu kırmaya mı çalışıyosun.

- Oolum herif İstiklal Caddesinde çevirdi beni anket yapıyoruz diye, "Tuvalet kağıdı olarak ne kullanıyosunuz, yeni bi ürün var ondan haberdar mısınız" dedi. Buraya kadar tamam. Soona bana demesin miki "hedef kitle olarak sizin yaş grubunu seçtik felan feşmek".

- E, nevar bunda hocam piyasa araştırması yapıyo işte adamlar.

- Ne demek lan "nevar bunda"... Herif hedef olarak benim dötü mü seçmiş yani bu mudur. Sana komazsa, sen karıysan, o ayrı. Ama ben g.tümü hedef seçip de kitlenen şerefsiz evladını yaşatmam olm yaşatmam... Gelemem ööle alovera dalovera işlerine, O dakka sokucaktım piçağı "yok yeni ürün aloevera, yanlış anlaşma" felan diye araya girip aldılar elimden.

- Abi saçmalama ne alakası var, nerdeen nereye...

- Topuktan gırtlağa kadar yarıcam...

- Sıkılhan, Bunalgül ben, bişi sorcam... Çocukken hayvanın var mıydı senin... Bi de eviniz bahçeli miydi? Apartmanda büyüyen çocuklarla hayvanı olmayan çocuklar da problemli oluyomuş. Ayrıca en küçük kardeşler şımarık ve problemli, nine dede tarafından büyütülenler problemli, çalışan anne baba çocukları, babası içki içenler, annesi aşırı titiz olanlar... Çilli olanlar mesela, çilim var diye kafaya taktıkları için problemli, ondan soonacııma... Haa bak şeyi de sorucaktım, yalancı memeyi kaç yaşında bıraktın sen?

- Corp... Corp... Bıraktığımı kim söööledi Bunalgül...

- Ciddi olamazsıın...

- Evet problemliyim ben... Corp corp...corp...

- Hayvansın daaaa....Problemli hayvan...

NOT: 14 Kasım Cuma Günü Kadıköy Mefisto Kitabevi'de saat 18-20 arası, söyleşi ve imza günü şeysi olucak hayırlısıynan...

sklhan@leman.com.tr

Daral&Timsah

30 yaş bunalımına giren Timsah, bir kızla tanışıp bunalımdan çıkar... Ama haftaya kadar süre istedi... Söz mü dedim, söz dedi...

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

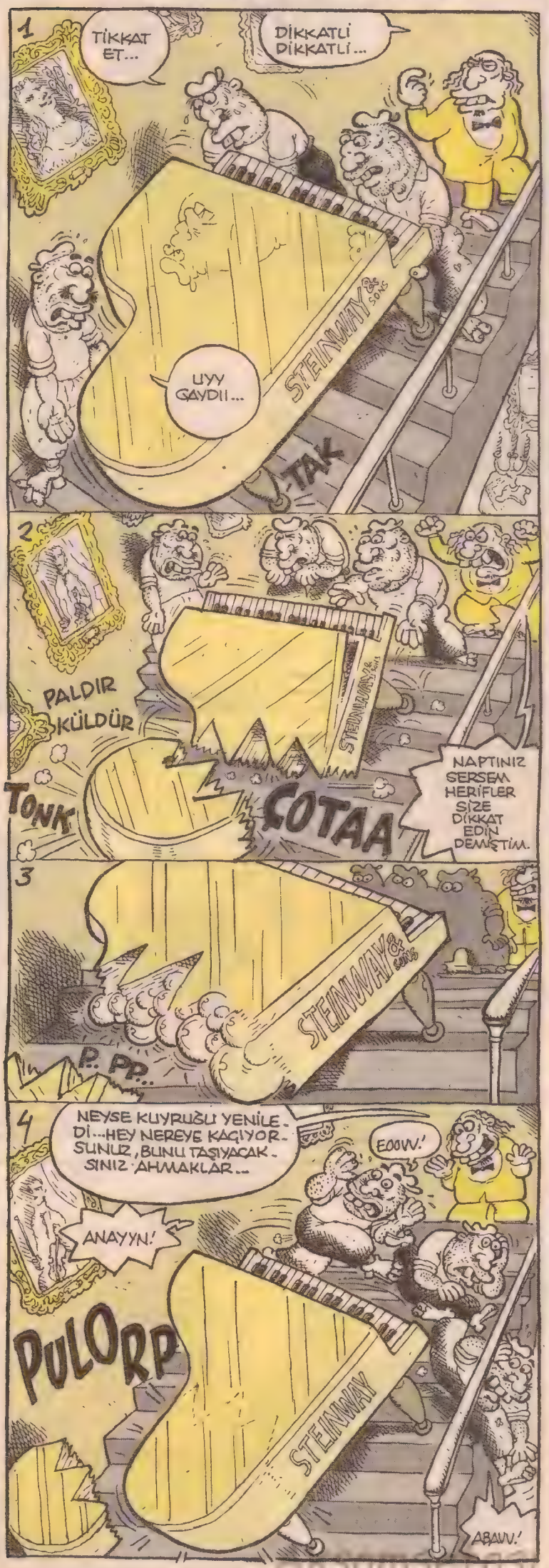

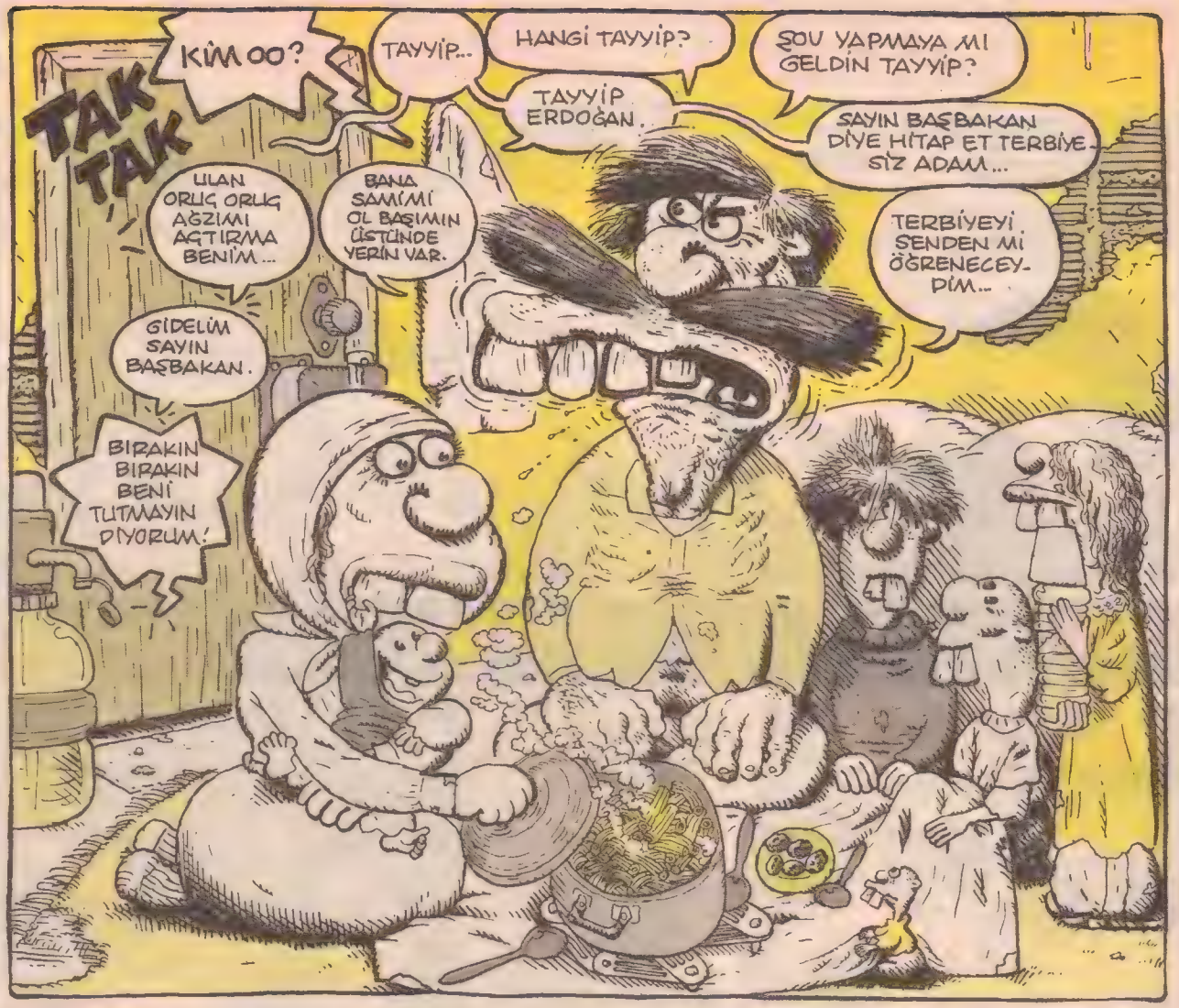

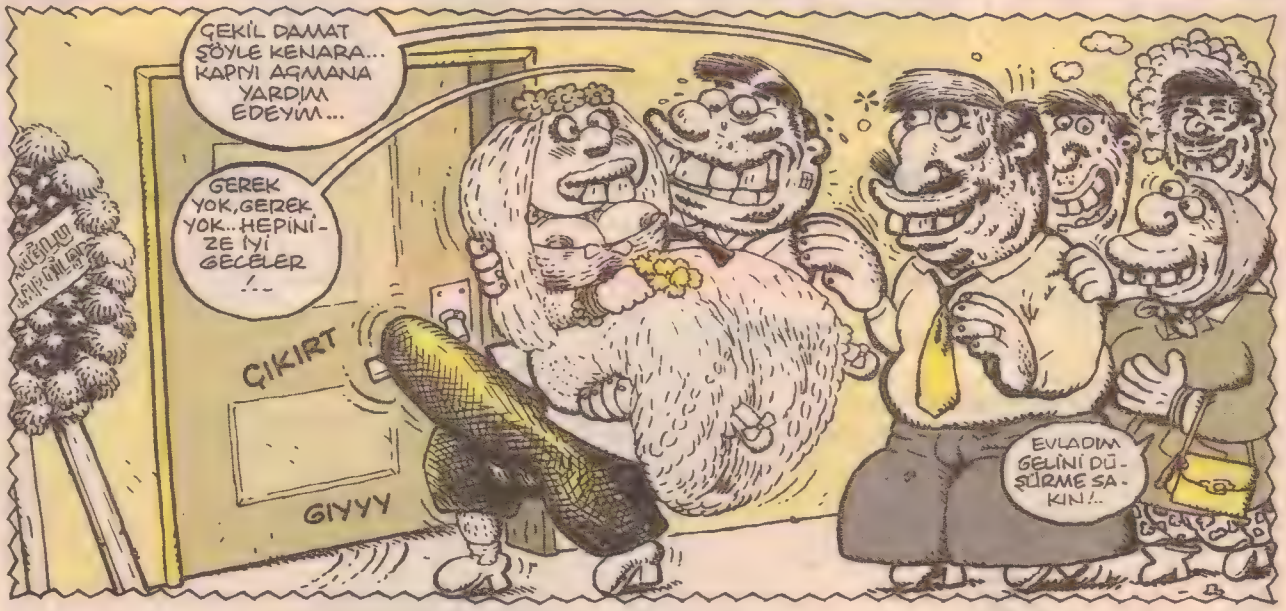

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

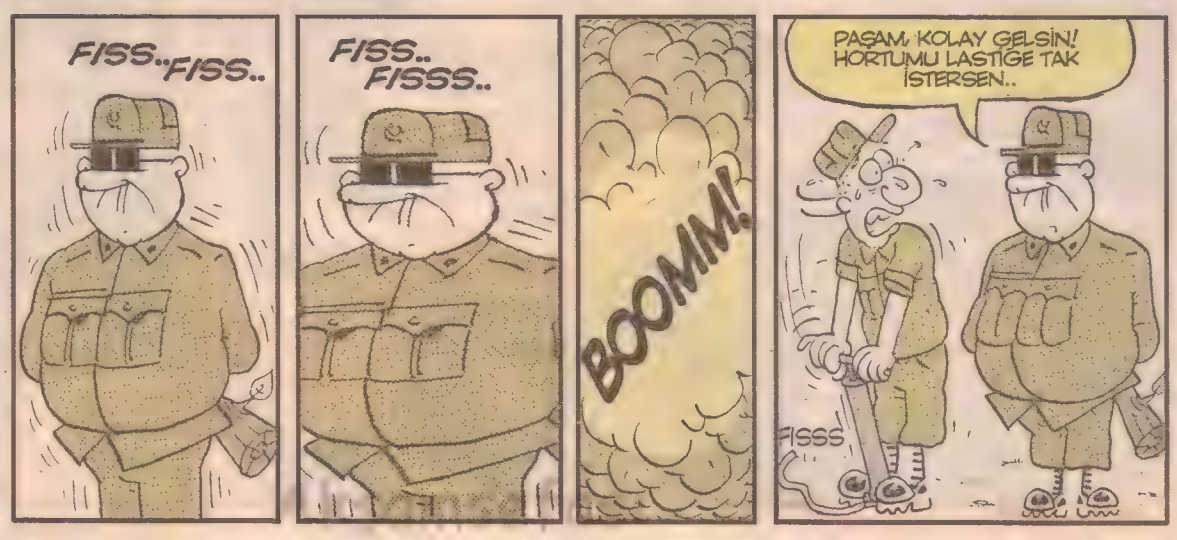

PANTOLON

metinfidan

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

TP
SUNAR
HAYATLA BİRE BİR GİDEN
ADAM YUTAN
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM.

ÖZET: Bir binada insanlar kaybolmaktadır... Sanlı ve Barkay olaya el koyarlar... Araştırma sonucunda bodrum katta binanın kiçini bulurlar... Oradan içeri girip sindirim sisteminden yukarıya doğru çıkmaya başlarlar... Tam mideye geldiklerinde çiğnenmiş bir adam düşer...

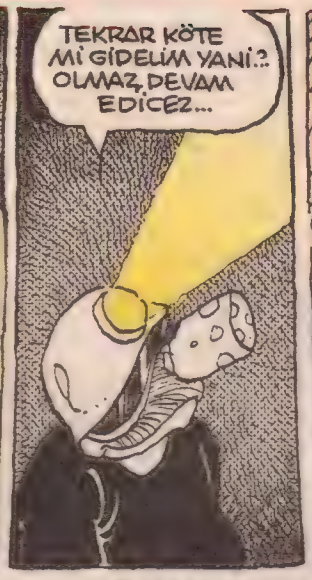

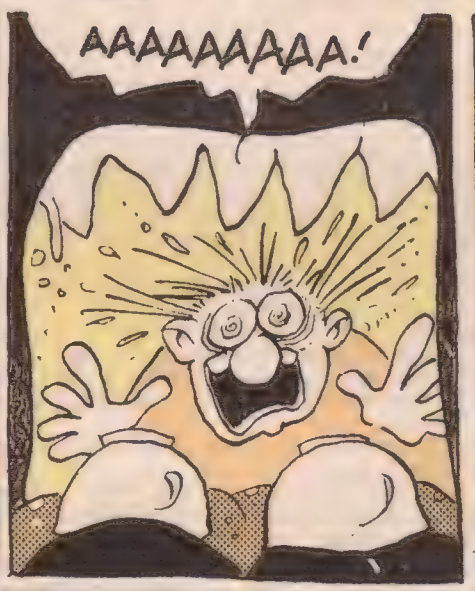

GEZMİ ERSÖZ

MAVİ KARANLIK GECE

Bu çiçekleri çok sevdiğim biri verdi bana.. Yıllardır, yıllardır koynumda taşıyorum onları...

Sevginin kızıl alevli çiçekleri.

Ağırlaştırıyor oysa bu çiçekler beni. Aşağı çekiyor.

Karşıma çıkanlara dağıtsam onları, hafifleyeceğim biliyorum; ama veremiyorum. Böyle düşündüğüm için de durmadan suçluyorum kendimi.

Böyle düşündüğüm için bana yıllar önce bu çiçeklerle verilmiş olan sevgiyi kirletmiş gibi hissediyorum.

Yıllardır mavi, karanlık bir gecede yaşıyorum...

Koynumda çiçekler, bana ilk sevenimin verdiği...

Koynumda çiçekler, kızıl alevlerin renginde...

Bu yol, bu mavi karanlık gecede nereye gidiyor bilmiyorum.

Yanımdan insanlar geçiyor, ne düşündüklerini asla bilemiyorum.

Yanımdan geçen insanlara hasretle bakıyorum. Susuz kalmış gibi... Sevgiyi ve anlamaya hasret kalmış gibi... Onları hem çok merak ediyorum, hem de tanımaktan korkuyorum.

Çok muhtacım onlara, yine de çok ürküyorum onlardan. Tanıdıkça ürküyorum... Onlar da emin değil kendilerinden. Kimse bilmiyor içindeki başkasının kim olduğunu... Kimse tahmin edemiyor içindeki boşluğun derinliğini...

Yanımdan insanlar, arkadaşlarım, yakınlarım geçiyor. Hepsinin yüzlerinde mavi, karanlık bir gece. Hepsinin vakti sınırlı. Hepsi yarını özlüyor. Endişeli... Ne yapsalar eksik kalıyorlar düşlerinden... Yüzlerine bakıyorum. Sanki yaşadıkları an lanetli gibi...

Sanki bir yerden kaçıp, uzakta biryere koşuyorlar. Birşeyden korkmuşlar, ama sanki korktukları şeyi anlatacak vakitleri bile yok.

Önlerine daha fazla engel çıkmasın diye, içlerinden çok eski bir duayı fısıldıyorlar: **Hayat güzeldir, hayat güzeldir...**

Sevmek istiyorum bu duayı ve daha fazla acı çekmemek için fısıldıyorum içimden. Bedelini ödüyorum sonra. Bu duayı her okuyuşumda hayat biraz daha örtüyor yüzünü bana...

Mavi, karanlık bir gecede yürüyorum. Sanki sabah hiç olmayacakmış gibi...

Yanımdan geçenler kaybolmuş benim gibi. Acıdan ve bekleyişten buhar çıkıyor ağızlarından... Uzaklardan acı çığlıklar duyuluyor...

Köyleri, kasabaları, şehirleri geçiyorum...

Köyler, kasabalar, şehirler değişiyor, ama o masum, o çaresiz, kimsesiz çocuk değişmiyor...

Mavi, karanlık gecenin güç bela aydınlattığı o kasvetli ışıkta hep onu görüyorum. O da benim gibi, o bilinmeyen yeri arıyor. Ve gittiği her yerde kimselere benzemediği için acımasızca dövüyorlar onu...

Bu çocuğu kendime benzetiyorum, ama değil. Sanki benim çok eski bir yanım saklı onda. Kendimi koruyamayan yanım sanki.. Acemi, misafir, tedirgin yanım... Dayanılmaz bir acı veriyor onu seyretmek. Yüzyüze gelmek onunla...

Gözümün önünde koca koca adamlar kaç kez dövdüler onu. Onu hiç kurtaramıyorum. Kurtarabilmem için koynumdaki çiçeklerden kurtulmam gerekiyor çünkü...

Çocuğu kurtarabilmem için koynumdaki çiçeklerin ezilmesine gözyummam gerekiyor. Bunu göze alacak gücüm yok... Sadece bağırabiliyorum. Sadece çevreden yardım isteyebiliyorum; ama kimse gelmiyor sesime. Anlıyorum ki sesim yok benim.

Bağırdığımı, yardım istediğimi; zavallı, çaresiz, masum bir çocuğu kurtarmak istediğimi bir tek ben biliyorum..

Ve sesim ulaşmıyor dünyaya... Yalnızlık bu olsa gerek. Anlatamamak, duyuramamak... İşte asıl o zaman anlıyorum: Mavi karanlık gecede ben kendimin rüyasıyım...

Rüyadan uyanmam için koynumdaki çiçeklerin ezilmesine, hatta yitip gitmesine izin vermeliyim, biliyorum. Ama veremiyorum. Ne zaman o küçük çocuğu dövülürken gördüğümde ve sesimin duyulmadığını anladığım an, koynumda giderek solmakta olan çiçeklerimi yüceltiyorum. Daha bir sıkı sarılıyorum onlara.

Çürümüş çiçek kokuları geliyor burnuma. Çiçeklerle beraber, ailemi, hayranlık duyulması yasak olmayan kahramanları ve sanki beni köleleştiren bu sevgiyi yüceltiyorum...

Oysa çiçekler nasıl çürüyorsa, aileler de, kahramanlar da, bana emanet edilen sevgiler de öyle çürüyor...

Bunu bilmezden geliyorum. Ben bilmezden geldikçe o masum, zavallı çocuk nereye gitse acımasızca dövülüyor...

Bu yüzden onun peşinden nereye gitsem bir süre sonra savaş çıkıyor.

Koynumda çürüyen ve beni köleleştiren sevgi çiçekleriyle cenazelere gidiyorum...

Mavi, karanlık bir gecede ayyıldızlı bayraklara sarılı asker cenazelerine... Camilerin bahçesinde sessizce bekleşen insanların yanına...

Musalla taşının üzerine konmuş tabutların içinde o çaresiz, o kimsesiz çocuğu arıyorum; ama tabutların içinde kimseyi bulamıyorum. Tabutların içi boş. Bahçede bekleşen insanlara tabutun içinin boş olduğunu anlatıyorum. Hiç biri cevap vermiyor, anlamsız ifadelerle yüzüme bakıyorlar... **Peki, siz niye bu boş tabutu bekliyorsunuz?** diye sorduğumda, onlar da çocuğun çoktan gömüldüğünü söyleyip, sonra da başlarını öne eğip susuyorlar...

Dağlarda ölen o çaresiz, o kimsesiz çocukların cenazelerine gittiğimde de aynı şey oluyor. Tabutların içinde kimse olmuyor. Yakınlarına; neden burada bekliyorsunuz? diye sorduğumda onlar da, çocuğun çoktan gömüldüğünü söyleyip, sonra da başlarını sessizce öne eğip susuyorlar...

Ama her defasında benden koynumdaki çiçekleri o boş tabutların üzerine koymamı istiyorlar. **Yapamam**, diyorum ben de... **Yapamam, herşeyi isteyin bunu istemeyin benden... Çünkü bu çiçekler bana ilk sevenimin hediyesi, onları bırakamam. Hem zaten tabutların içi de boş. Çocuklar çoktan gömülmüş... Boş tabutların içine sevgimin emanetini bırakamam...**

O zaman, o zaman diyorlar **savaş hep sürecek; o çaresiz, o kimsesiz çocuklar ölecek. Biz onları yıllar öncesinden gömmüş olacağız. Tabutların içi hep boş olacak. Biz bu boş tabutların başında sonsuza dek acıyla bekleyeceğiz ve sen bizim bu acımızı hiç anlayamayacaksın.** Böyle diyorlar bana... Beni içimdeki cellatla başbaşa bırakarak...

Mavi, karanlık gecede: **suçluyum, ben bir savaş suçlusuyum, çiçeklerimi paylaşsaydım bu savaş çıkmayacaktı**, diye bağırarak koşuyorum..

Sonra koynumda çiçekler, ömrümün karanlık gecesi gibi mavi olan bir çarşıyı aramaya çıkıyorum delice bir gecikmişlik korkusuyla. Ama ne kadar ararsam da bulamıyorum çarşıyı.

Sorduğum hiç kimse de bilmiyor yerini. İçinde o çaresiz, o kimsesiz çocukların yandığı çarşıdan kimsenin haberi yok... İnsanlar unutmuşlar bu yangını. Unutmak istemişler ve başarmışlar.

Yine de yanımdan geçip giden insanların yüzlerine bakıyorum.

Hasret ve susuzlukla bakıyorum... Onlara çok muhtacım, ama ürküyorum yine de onlardan...

Koynumda sevginin emanet çiçekleri solmaya yüz tutarken yeni bir başlangıç diliyorum hayatımdan... Herşeyi temize çekmek. Hesaplaşmak. Arınmak. Sonra yeniden yollara düşmek istiyorum...

Belki saniyeler, belki de yıllar süren bir yolculuktan sonra mavi gecenin kasvetli ışığıyla aydınlanan uçsuz bucaksız bir vadiye varıyorum...

Sayamayacağım kadar çok insan var burada. Hepsi yere, toprağa oturmuş. Çıkardıkları seslerden anlıyorum ki hepsi beni tanıyor. Dostlarım, arkadaşlarım, yakınlarım, bugüne dek karşılaşıp az çok birşeyler paylaştığım hemen herkes, hatta onların yakınları da burada.

Bana bakıyorlar. Birşeyler söylememi bekliyorlar...

Onları böyle birarada görünce hem seviniyor, hem de içimi garip bir korku kaplıyor... Yakınlarım biraraya geldiğinde açığa çıkan çok eski bir korku. Hissediyorum. Beni yargılayacaklar. Hissediyordum, kimselerle paylaşamadığım için giderek solan bu çiçekleri bana veren insan da orada...

Hiç beklemeden öfkeyle bağırıyorum: **Kim verdiyse bu çiçekleri alsın benden. Madem kimselerle paylaşamıyorum onları, madem bu yüzden savaşlar çıkıyor, bu yüzden o masum, o çaresiz çocuklar ölüyor, bunları bana veren aranızdaysa verdiği gibi geri alsın...**

Vadiden küçültücü kahkahalar, alaylı uğultular yükseliyor.

Kalabalığın içinden biri ayağa kalkıyor. Yüzü tanıdık geliyor, ama kim olduğunu çıkartamıyorum: **Koynunda çiçekler filân yok. Öyle sanıyorsun. Sen onları çoktan yitirmişsin bir yerlerde**, diyor...

O bunu der demez kalabalıktan kahkahalar, uğultular yükseliyor yine...

Uğultu yükselirken içim üşüyor birden. Isınmak için sarılıyorum kendime. Sarıldığımda anlıyorum ki ben değil, bir başkası sarılıyor bana... İşte bu başkasını hissedince hiç düşünmeden, sonucu ne olursa olsun yıllardır ertelediğim soruları peşpeşe sormaya başlıyorum şimdi birbirinin içinde erimiş yüzlerden ibaret olan bu kalabalık geçmişime: **Neden ve ne zaman kaybettim bana verilen sevgi çiçeklerini?**

Sorduğum her soruya yüzü tanıdık gelen, ama kim olduğunu çıkartamadığım biri cevap veriyor: **Çünkü sevmek sorumluluk getirir. Sevgi verdiğin insan senden hep birşeyler ister. Bu isteklerin sonu olmayabilir. Bu sonu olmayacak ve belki de seni boğacak isteklerden korktuğun için bilmezden geldin bu yokluğu**...

Bir anda kendimi o kadar insanın önünde çok savunmasız hissediyorum. Ama kendimi tanıma isteği daha ağır basıyor: **Peki, sizce neden korktum bu isteklerden?**

Yükselip, alçalan uğultunun içinden bir yanıt geliyor: **Zevklerine ve hazlarına düşkün olduğun için**...

Bu yanıtı duyunca çılgına dönmüş gibi bağırıyorum: **Doğru değil! Hakkımda herşeyi biliyorsanız, bu hayattan zevk almayı, hazlarını, mutluluklarımı çoğu kez ertelediğimi de bilmeniz gerekir...**

Önce, yorgun, daha öncekilerin aksine sakin bir ses yanıtlıyor bunu da: **Sana verilen sevgilerin bedelini ödemekten hep kaçtığın için suçluluk duyuyordun. Birgün bu sorumsuzlukların bedelini sana ödeteceğimizden korkuyordun. Bu korkudan kaçmak için zevk almayı erteledin kendine. Hatta başarı kazanmayı, kendini sevmeyi bile erteledin... Hem sevginin sorumluluğunu ödemekten kaçıyor, hem de bizleri yitirmek istemiyordun. O çiçekler sana başkalarıyla paylaşsın diye verildi. Çiçeklerini paylaştığın an bütün varlığınla hayatın içinde olacaktın. En dibe de düşecektin, en yükseğe de çıkacaktın... Acıdan ruhun yırtılacaktı, ruhunun yırtılan yerinde hakikatin bütün sırları akacaktı içine, sımsıcak bir aydınlık halinde**...

Tanıyorum bu ince, yorgun, sakin sesi... Bana doğduğum andan itibaren o sevgi çiçeklerini emanet eden kadının sesiydi bu... Beni benden iyi tanıyan annemin sesi...

Daha fazla direnmenin anlamsız olduğunu anlıyorum. Adeta yalvarır gibi vadiyi kaplamış kalabalığa sesleniyorum. **Peki, yeniden başlayamaz mıyız herşeye? İnanamaz mısınız bana? Beni bu içindeki düşmandan kurtaramaz mısınız?** Kalabalık ben soruları bitirmeden birden vadiyi terketmeye başlıyor. Sesim uğultular arasında kayboluyor. Kalabalıkta annemi arıyorum, ama bulamıyorum... Birkez daha sesleniyorum vadiyi terkedip giden kalabalığa... Birkez daha... Uğultunun içinden bir ses yükseliyor: Bitmedi ki savaş.. Savaş bitmedi ki...

Mavi, karanlık gecenin içinden geçen kalabalığı takip etmeye başlıyorum... Benliğimdeki sırlarım onlarda saklı çünkü. Onlar savaşın içinde ilerliyor... Ben onlarla birlikte savaşın içinde yürüyorum. Mavi, karanlık bir gecenin içinde...

Yüzün; ellerini çoktan bıraktı gitti şimdi,
o vefalı, o çalışkan ellerini.
Kızın gibi hüzünlü,
umutların gibi tedirgin,
kalbin gibi acıdan zevk alan ellerini...

Şimdi nerede bir savaş başlasa
Nerede ateşler yakılsa,
Mavi, karanlık bir gecenin içinden ellerin
geçer...
Geçer, zulme adanıştan..

Ellerin yazıyor şimdi yüzünün öyküsünü
yüzünün durup dururken kızarması bundan...

cezmi@leman.com.tr

* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın serüvenimin anlatıldığı kitap 1 Aralık'ta **yeniyaz yayıncılık**'tan çıkıyor...
* **Tarık Bayraktar.** Yarım Kalanlar. Şiirler.
* **Ercan Sarıkaya.** Şehrimde Gece ve Sen. Şiirler. Okumuş Adam Yay.
* **Kadir Aydemir.** Dikenler Sarayı. Şiirler. Eti Yay.

CANHIRAŞ & AHUDUDU

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

GECENİN BU VAKTİNDE, BÖYLE KUYTU KÖŞELERDE SAHİPSİZ DOLAŞTIRIR MI GÜZEL BAYAN?..

HANİ NİRDE?!

BEN SAHİPSİZ DEĞİLİM Kİ... ARKADAŞIM VAR YANIMDA...

TÜNERCİSİ VAAR--SERSERİSİ VAR-- ÖRNEEN BEN BİR TECAVÜZCÜ OLARAK SİZİ SÜGECEM SİMDİ...

İŞTE BURDA!..

LA SİGİ GİT!! BENİ GİLEDEN ÇIKARTMA!!

HELE!?

PUHAHHOV!.. HİÇ GÜLMEM YOHU.. DÜ!.. ANAA!.. ADAMA BAK HELE.. ANCAK BİTİRİSİN LAN SEN!? BEN DE Bİ SAATTİR BU VIZILDAYAN NEYDİ DEYOM...

ULAN OYNAMASA NA!.. BEŞA KALMIŞSIN LAN SEN!.. ANASINA YORDUĞUM PİÇİ!!

CİCİİ... CİCİİ..

ULAN SEBEPSİZ!..

ULAN CELEBİSİZ!!

BOFFF..

DOMP!

ULAN SEBEPSİZ!!

ULAN SEN BENİM SÖZLÜM DEĞİL MİSİN ULAN!.. NİYE KULAK VERMİYON SÖZLERİME! BELA DOLU SOKAKLAR DEMEDİM Mİ?! İŞTE BU DEMİNKİ TERBİYESİZ PALLAMALARA BU ÜLKEYİ MİRAS BIRAKACAKSIN! ATINI, SİLAHINI BIRAKACAKSIN!.. IRZINI, NAMUSUNU, HASRETLERİNİ SEVDANI TESLİM EDECEKSİN!.. AHA SONRA DA BEYLE AVRADINA SALDIRACAKLAR!! DEMEDİM Mİ BEYLE HA?.. DEMEDİM Mİİİ?!

IŞIK VERİN! NUR VERİN ŞU ACİZ KULUNUZA!

ÜÇ GÜNLÜK ÖMRÜMÜ ZİNDAN ETTİNİZ BANA BE!..

ÜÇLER! YEDİLER, KIRKLAR...

Yaklaşık kırkbeş dakika sonra... Evde...

YİĞİDİ LAN ÇABUK EVE!! DEMEDİM MI BU SAATTE DIŞARI ÇIKILMAZ! BAŞIMIZA İŞ ALIRIZ DİYE HA!? DEMEDİM MI!?!

ULAN NE ÇİLE ÇEKTİRDİN BANA BE... İYİCE KUDUZ KÖPEK OLDUN! KATRANI KAYNATMAKLA OLUR MU ŞEKER. CİNSİNİ SKTİRİM, CİNSİNE ÇEKER... AL HAKKIN BUDUR...

OWW!!

OWW!!

AYAYYY AAAAAYYY!!

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün
bezginbekir@leman.com.tr

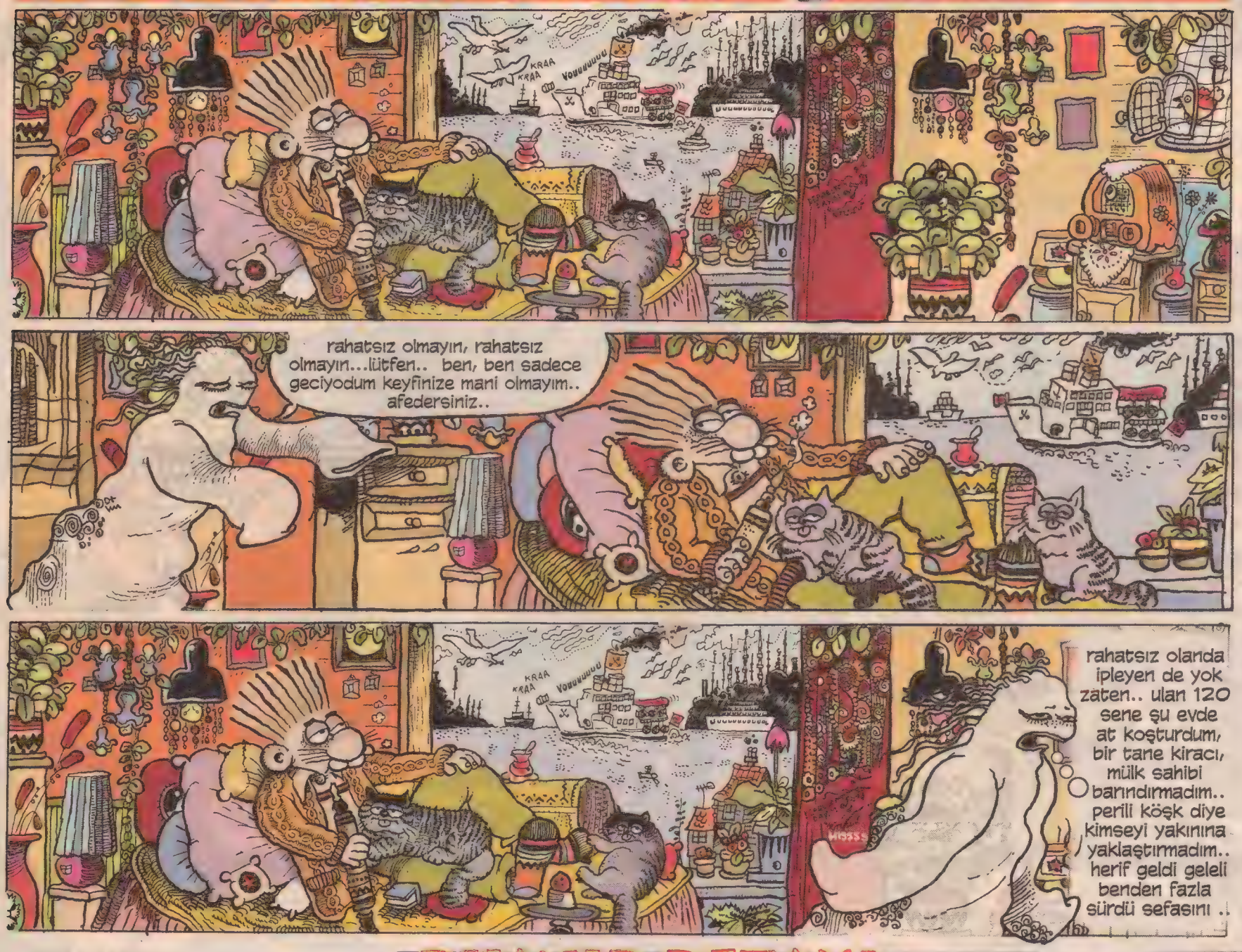

Akkış, alkış!

Medyamız isterse karakış olur akkış!

Kara günleri ak günler gibi gösterebilen medya, karakışı da pekala akkış yapabilir.

Odunsuz kömürsüz evlerde donan milletin gözünün içine baka baka **"artık karakışların yerini akkış aldı; halkımız sımsıcak evlerinde bahar havası yaşıyor"** diyebilir.

Tıpkı "ekonomimiz bahar havası yaşıyor" dediği gibi.

Oysa ekonominin bahar havası yaşaması demek üretenlerin artması demek; üretenlerin artması ise işsizliğin azalması demek.

Öyleyse niye işsizler ordusuna son bir yılda bir milyon kişi daha katılmış?

Kaldı ki üniversite mezunlarının yüzde 50'si asgari ücretle çalışmakta ve üniversite mezunları asgari ücretli bir işe çoktan razı olmuş durumda.

Bakın Birleşmiş Milletler'in yayınladığı son rakamlara göre, ülkemizde 14 milyon kişinin aylık geliri sadece 44 milyon lira.

Nüfusumuzun dörtte biri açlık, dörtte ikisi de yoksulluk sınırında.

Doktorlar bile "geçinemiyoruz, açız" diye yürümekteler.

Ancak medyamızın işine gelmez rakamların gösterdiği bu gerçekler.

Öyle olmasa "ekonomimizde bahar havası" der mi; aşsızlara aş, işsizlere iş, hatta eşsizlere eş bulundu dercesine gerçekdışı yayınlara devam eder mi?

Ak Parti Hükümeti medyanın devlete olan borçlarını erteledikçe, medya da kara günleri yapacak ak günler.

Hükümet istesin, medyamız karakışı da yapar akkış!

Medyamıza alkış!

10 Kasım 2003 / Bursa

HIZARFEN

Çağçağ anlattı; bir Amsterdam gezisinde görmüş. Hani o diyarlarda, sokakta türlü türlü gösteriler yapanlar var ya, işte onlardan biri bir gösteri yapıyormuş ki aman diyorum, hayret içinde kaskatı kesildim. Heyecan dozunda sınır tanımayan cüretkar bir gösterici, tek tekerlekli bir sirk bisikletiyle gezinir halde bir eliyle üç tane lobutu havada döndürmek suretiyle atıp atıp tutarken, diğer eliyle de çalışır vaziyetteki bir odun kesme hızarını, yukarı atıp havada döndürerek tutma yerinden denk gelmek üzere tutuyormuş, durmaksızın, dakikalarca... Evet, evet, yanlış duymadınız, **vöözzzz vööözzz** diye çalışır vaziyette bir hızar... Bir denk geldi miydi yarar atar... Bundan dolayıdır ki ilk kez bir sokak gösterisinde seyirci halkası tırsakiyet nedeniyle bu gösteride bir hayli genişmiş. Bir de üstüne üstlük kafa yapan envai çeşit ot dumanının ortalığı sardığı bir Amsterdam sokağını düşünürseniz hızarlı gösterinin ehemmiyetini ve zorluğunu bir kez daha gözden geçirirsiniz. **"Gösteriyi yapan adamın kafası da iyiydi yüzde yüz"** diye ekliyor Çağçağ, son dumursal yorum olarak...

Mutasıplığı ile bilinen bir TV kanalında bir belgeselde, Konya'ya yedi km. uzaklıktaki çok hoş bir yer alan Sille, ilginç mimari örnekleriyle tanıtılıyordu ki, bizzat ben de gitmiş ve burasının güzelliğiyle büyülenmiştim. Neyse belgeseli seslendiren öylesine coşkunlukla anlatıyordu ki, bakımsızlıktan harap hale gelmiş mimari yapılar karşısında üzüntüsünü gizleyemiyor ve enteresan sözler ediyordu. Sıra yine harap bir halde bulunan bir hamama geldiğinde deruni bir sesle şöyle dedi; **"Sille'de diğer önemli eser bir hamam.. Eeey zavallı yapı senin de işin tamam..."** Bunu duyunca ben de etkilendim, uzun bir süre unutamadım bu üzücü veciz sözü...

Akşamsefası

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Bir süre önce arabamın teybi çalındığı için ifade vermek üzere karakola gitmiştim... Bir sürü insan vardı benim durumumda olan... Mağdurlar bekleme esnasında kendi aralarında konuşurlarken, içlerinden birisi ki, arabasının tamamını götürmüşler herhalde, sürekli **"embolizer vardı benim arabamda yahu, embolizer, embolizer.."** diyordu... **"İmmobilizer"** demek istiyordu herhal, yani **kımıldanamaz duruma getirici...** O da **"imobilayzır"** falan gibi okunuyor en azından... O şahıs ise sürekli **embolizer, embolizer** dedikçe beni de dumurdan **imobilayz,** yani yerimden kımıldayamaz bir hale getirdi...

İstanbul'daki Taksim-4.Levent metrosunda trenlerin içinde kesinlikle yasaktır uyarı levhasında çeşitli maddelerin arasındaki **"istasyon ve araçlarda izinsiz, kamera veya fotoğraf makinası ile çekim yapmak..."** maddesini pek anlayamadım. Metro ilk açıldığında bu uyarı vardı. Hala var mı bilmiyorum, yasak olduğu için fotoğrafını da çekememiştim o zaman...

İftara bir iki saat kala Çukurcuma'da bir apartmanın dış kapısındaki bir duyuru yazısını dumur detayı mı, değil mi diye okuyordum ki, apartmanın kapısından hışımla sinirli bir kadın çıktı. Üstüme doğru geliyordu, irkildim, ürktüm. Fakat benim yanımdan geçip gittiğini görünce ferahladım. Kadın bağıra çağıra gitti, karşıdaki bakkala girdi ve bakkalla kavga etmeye başladı. Herkes camlara çıktı. Daha sonra kavga dışarı taştı, bakkal da dışarı çıktı, şöyle cümleler sokağa döküldü;

Kadın; Kardeşim ben paramla alıyorum malı, bakkal diye bağırdığımda çıkacaksın!...

Bakkal; Paranla alışveriş yapıyosan gelir dükkanda edersin. Niye öyle bakkal diye bağırıyonuz ikide bir!...

Kadın; Kardeşim bakkal diil misin sen, tabi baancam!..

Bakkal; Diilim, bundan sonra bağırma bakkal diilim!.. Bakkal diye bağırmasın artık kimse, gelmem artık, getirmem sipariş!..

Bakkal sinirle böyle demişti ama sepet sarkıtanlara ek bir ayrıcalık tanımamıştı öfkesinden ki, o sırada sepet sarkıtanlar vardı. Sepet sarkıtanlar mecburen bağıracak sonuça... Eğer bağırmasalar sepeti sarkıtmadan önce telefon etmeleri gerekir. Velhasıl tartışmanın neticesi anlaşılamadan kavga bitti. Kafalar camlardan içeri girdi...

Mübarek Ramazan'ın kola reklamına takıldım televizyonda... **"bendensin"** den bir adım daha ileri gidilerek artık tam bizden bir halk ilahisinin **'sordum sarı çiçeğe'**nin ney versiyonuyla, **Urfa, Zonguldak, İstanbul** ve birkaç şehrimizin daha iftar telaşı görüldü. İftar vakti geldi ve hepsi **"aynı anda"**evet aynı anda **İstanbul, Urfa, Manisa ve Zonguldaklılar** oruçlarını aynı anda kola'yla bozdular. Bu birlik beraberlik, kola'yla özdeşlik öyle bi sağlanmıştı ki, iftar saati farkları bir anda hiç olmuştu...!! yine **"sordum sarı çiçeğeeeeee"** diye biten bu güzelim(!) küresel reklamı izlerken dumurla karışık bir şaşkınlık da vardı bende...

Mustafa Hakan

Yeni Klasör 2

Dumursal Paranoya Legalle 1

Yaya olarak veya herhangi bir araçla asla ve asla park etmiş de olsa iki kuş isimli aracın arasından geçme, aniden geri ya da ileri giderler...

Ramazan'ın şu gününde, epeyce uzun süren bir elektrik kesintisinde, cılız mum ışıklarında yazdım çizdim şu dumurları ya ne diyeyim... Elektrik kesilmeden az evvel de San Francisco bölgesinde kurulu **Slikon Vadisi** haberini okuyordum gazetede... Habere göre **Slikon Vadisi**'nde küçülme oluyormuş, bazı şirketler kapanıyormuş. Hiç şaşırmamalı... Zaten bizi ne derece ilgilendiriyor ki bu haber... Bu gidişle, bu elektrik kesintileriyle bizde de mum yapımında kullanılan yeni bir **Parafin Vadisi** kurulacak haberi bana göre çok daha ilginç dijital çağın eşiğinde...

dumur@leman.com.tr

Görüntülü telefonlar çıktı dumurları yakalama şansımız da arttı haliyle.. Gerçi görüntü pek kaliteli olmuyo ama umarım beğenirsiniz.

Lastikçi Hatay-Dörtyol'da, 23 saat açık olan anahtarcı da Denizli'de.. İyi günner..

Okan Yıldırım

Ne yazdıysak bire bir gerçektir, zira alamet-i farikamız şudur; **"yalan söyleyecek kadar sağlıklı değilim"**

DUMUR DETAYLARI 2
Tüm kitapçılarda Dumurlar da her yerde ve her an gözünüzün önünde!

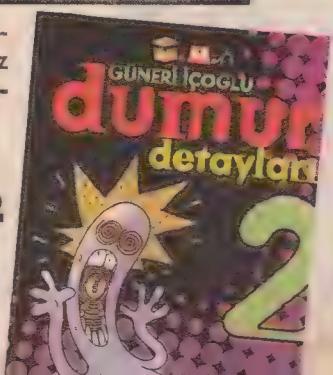

Yaylı hikâye

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

Bi Kasım günü!.. Diyarbakır'ın Mardinkapı Mahallesi'nde...

"Herkesi şaşırtan bir olay yaşanır!.. Rüzgarlı bir havada kemanını son sürat çalan bir adam!

Kemanın kuvvetli sesi, kiremitleri delip içerilere değin girmektedir...

MRR-R

ÜLEN?!! BU SES DE NEYİN NESİ!

GIYY-Y!

?!!

HAH!!! ÇIKIN ŞÖYLE BİRER-İKİŞER DIŞARI...

GIYM...

GYM-Y!

HADİ KARDEŞLERİM DIŞARIYA!.. ÇIKIN EVLERİNİZDEN...

Bu esnada OFİS semtinde üniversiteli bir genç, arkadaşını, gördüğüne inandırmaya çalışmaktadır:

DILŞAD

ŞEREFSİZİM YALAN DİYORSAM; AHA ŞİMDİ ŞU ANDA BİZİM MAHLEDE ÇALIYOR!

DİLŞAD?.. SİZİN MAHLEDE HA?!!

Gerçekten de Dünyaca meşhur, Iraklı Kürt kemancı Dilşad SAID'in ta kendisidir bu adam!.. Konser vermek için geldiği Diyarbakır'da uçaktan yeni inmiş, tam şehir merkezine yaklaşırken...

DUR! DUR BURADA!..

?!!

HOCAM N'OLDU?.. NİYE DURDUK?..

BU ÇOK KÖTÜ!!!

Bacalardan çıkan dumanlar ile rüzgarın gidişatı feci halde tedirgin etmiştir Dilşad'ı!..

?!!

RÜZGAR BERBAT! EVDEN TEKER TEKER ÇIKARMAM GEREK ONLARI!!!

İşte böyle! Londra Kraliyet Akademisi'nde çalan bu usta parmakların sahibi, buradaki bu kötü havada herkesi sokağa dökmüştür...

İNANMIYORDUN OLUM! AHA İŞTE ORDA!

BURADA NE İŞİ VAR?..

KEDİYE BAKIN!!, DUMANIN GAZINDAN ZEHİRLENMİŞ! HERKES DİKKATLİ OLSUN!

Üniversiteli gençlerden birisi Kuzey Iraklı olduğu için dumandan zehirlenen kedi, onu çocukluk günlerine götürür...

Kuzey Iraklı bu müzisyenin hayatında fazla bir değişiklik olmamış aslında... Dün Kuzey Irak'ta kimyasal gazlara maruz kalmaları için kapalı mekânlarda mahsur kalan çocukları kemanıyla nasıl oyalıyorsa, bugün de aynı şeyi, rüzgarın içeri teptiği dumanlardan etkilenmemeleri için Diyarbakırlılar'a yapmaktadır... Eh!.. Keman yürtüözleri arasında işi en zor olanı Kürtlermiş; biz n'apalım!

Bikarim

Kardeşim Onur Özkahraman'a teşekkür ederim...

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

DUR BE! DURSANA YAA!..

HERR HANS! SERHAT'I ORTA DÖRTLÜNÜN SAĞINA KOY!..

HANS ABİ, ERCAN'I İLERİDE TEK FORVET OYNATIRSAN DAHA İYİ VERİM ALIRSIN!..

HAAANS! ALPAY'I KANATLAR-DAN OYNAT! HÜCU-MU BESLESİN... HÜSEYİN İLERDE YALNIZ KALIYO...

O KADAR ACAYİP BİR MİLLET Kİ BUNLAR SİYASETÇİYE DE KARIŞI-YORLAR, ANTRENÖRE DE! HERŞEYDEN ANLADIKLARINI ZANNEDİYORLAR... HİÇ KİMSE KENDİ İŞİNİ YAPMIYOR, HER-KES BİRBİRİNİN İŞİNE KARIŞIYOR... PEKİİ BİR TON PARA VERİP BENİ NE BOK YEMEYE GETİRDİLER BURAYA ONU DA ANLAMIŞ DEĞİLİM!

ANTREMAN SIRASINDA SAHAYA GİRMEYİNİZ!

ADIDAS

PROFESÖR ÜÇ MİLYAR ELEKTRİK FATURASI GELMİŞ!

ULAN ZATEN NOBEL ÖDÜLÜ AL-DIN DİYE GELSEN SAŞARIM! BİR KERE İYİ HABER GETİRMEDİN Kİ HAYATINDA! AA HH! SENİN YÜZÜNDEN ELEKTRİK ÇARPTI!..

HANİ BİR ZAMAN-LAR KAPIDAN KOV-DUĞUN FAKİR AMA ONURLU BİR RAMA-ZAN DAVULCUSU VARDI YA?..

EVET... EEE? NOLMUŞ ONA?..

ÇOK ÜNLÜ BİR BATERİST OLDU!

KAFANI SİKEYİM SENİN!..

www.kaanertem.com giriniz... Girdiriniz..!

ABİ BEN AFGANİSTAN'A KIZ İSTEMEYE GİTMİŞTİM Kİ SİZ GELDİNİZ BENİ TUTUKLADI-NIZ... YOKSA BEN DOĞMA BÜYÜME BAKIRKÖ-YÜN ÇOCUĞUYUM! NE İŞİM OLUR EL KAİDEY-LE? MEL KAİDEYLE? ŞİSSST? ALO? DUYUYOR MUSUNUZ? ABİ BIRAKIN GİDEYİM... ABİ? ABİ?..

GUANTANAMO AMERİKAN ÜSSÜ

SECTOR A

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

BANA BAK ALEMİN KURNAZI..! FİRMAN İÇİN REKLÂM FİLMİ YAPTIRDIĞINDAN HABERİM VAR... ŞARKISINI BAŞKA BİRİNE SÖYLETMİŞİN... DOĞRU MU BU?.

Nİ... Nİ... Nİİİ

OFLİ HOCA'NIN KONUŞUKLARİ

Nihat Genç

".. Yaz ayi geldi mi bizim uşaklar Almanya'dan, İstanbul'dan kalkar memleketine gelür. arada beni de görürler. "Hocam nasılsın, ne yapaysun?" derler. Yanumda eğleştükleri (durdukları) yoktur, koyarlar bellerine dabancayi koşarlar yaylaya horon tepmeye! Sayun cemaat, uzun uzun konuşacak değülüm, haule yüzünüzü asmayun, ananuzu ..kmedim, elbet insanluk aduna birkaç laf edeceğüm, sabredün, ölmediniz ya... Nedir uşağum, nerde galduk. Hocam, bizim yaylalar gibisi yoktur, derler. Yaylanun hasreti içimizde büyüktür. Bir çıkalum yaylaya alalum hasretimizi. Çıkun uşağım, bok vardur yaylada. Bu yaylalar bu kadar güzeldür de niye bu yaylalari bırakip Almanyalar'a, İstanbullar'a kaçarsunuz. Der ki uşak, hocam, karnumuz doymay. Habu yaylalar karnunuzu doyurmaysa neresi güzeldir. Habu bizim yaylalar horon tepmeye mi yarar? Yayla dedüğün yer olmuştur artuk türkü çığırma yeri. Kemençeyi kapan yaylaya koşay! Uşacuğum habu yaylalar başka işe yaramaz mi? Bakun sayun cemaat.. Yaylada arilar vardur. Sayun cemaat, arilar yaramaz hayvanlardur. Tutamazsun onlari. Diyecesun ki, ariyi niye tutalum derhal sokar adami. Anlayun lafumi, arilari insanlar tutamaz lakin onlari Allah tutar! Bir peteğün içinde binlerce ari kaynaşur, yanyana gelir. O petegün içü sanki düğün dernektür. Sayun cemaat Allah'un bayrami da işte böyle böyledür! Şimdi sorayrim habu arilar peteğün içine horon tepmeye mi girmiştür? Sorayrim, arilar petegün içine türkü söylemeye mi gelmiştür? Uyan cemaat, aç gözünü müslüman, aç! Arilar petegün içine insanluk için bal yapmaya gelmiştür. Ari dedüğün vız vız vız bir minnacuk hayvandur. Sinektür demeyecesün... Düşünecesun... Ufacuk boyuna bakmaz bal yapar. Siz ne yaparsunuz horon tepersünüz. Habu yaylanin çiçeğünü arilar görür... Derhal koşarlar yapraklarun üstüne. Dişleriyle ısırır emerler yapracuğun ortacağunu. Çikarlar yapracuğun üstüne pirinç karyola gibi. Bu da kurban olduğumun Allah'ın gerdeğüdür. Gülme cemaat, ben mi sokayrim arilar sokay! Şimdi sorayrim cemaat, arinin sütü satulur şifa niyetine... Lakin arinin iğnesi niye satulmaz çarşılarda! Çünkü sayun cemaat, arinin iğnesini ancak çiçeğün yapracuğu çikartur! Lafun hikmetli yerine geldük. Sayun cemaat, iğnesüz kaldık, iğnesüz. İğnesi olmayan ari çiçeğün üstüne çikabilir mi? Çikamaz!. Peki ne yapar? Horon teper, türkü söyler! Ula uşağum habu kadar çiçek, bir arinin lezzetini tadamaz... Çiçeğün yapraklari cennetün tadli meyveleri, şarapları gibidir. Bunun için bir iğnenüz olacak. Alamanyalar'da, İstanbullar'da kaybetmüşsünüz iğneleri. Iğnesüz herüfler şimdi horon tepey... İğnen yoksa nereye horon tepeysün... Sayun cemaat, iğneli adam olacasun, aridan örnek alacasun, hem sokacasun, hem emecesun, o zaman keyfün lezzetün gelir, o zaman oynayacasun. Hem de balini peteğün küçücük kuyularina istif edeceksun!...

Sayun cemaat, geçen İstanbul'dan Ahmet'in büyük oğlu gelmiştir. Baktum cemaat peşinden ayrilmay... Nedür? Belki gizimiza iş verir. Camiiye girdi uşak. Baktum, ne kalabaluk cemaat.. Herkes takulmuş uşağun peşine! Ahmet'un uşağu çikti camiiden. Baktum, birden boşaldi camii! Ula gardaşum, siz camiiye mi geldiniz, Ahmet'in şirketine mi geldiniz? Sayun cemaat, işinizi Allah'tan isteyin.. Allah değüldür bu adamlar, yaruna kalmaz ölür gider, onu da yatururuk teneşerün üstüne. Lakün, ölmez kalmaz Allah'tur, sizler Allah'un peşinden ayrulmayın!.. Maç kalabalığı gibi müteahhitlerin peşinden dolaşmayın..

Sayun cemaat, Allah'ın emri olmasa daldan yaprak düşmez. Dalunda yapraklar Allah'un emrini bekler. Ağaçlar der ki, kurban olduğum Allah'um niçün aldun habu yapracuklarumu. Savurdun onlari firtanayla. Salladun salladun dallarimi komadin bana bir dane yapracuk. Güzel Allah'um ağacuna der ki, sesuni çikarma. Birak yapracuklarini. Ben sağa tomurcuklar, fidancuklar vereceğim. Sakun ola ümidini kesme. Dallaruna taze filizler vereceğim. Sayun cemaat! Lafumi eyi dinle. Ağaçlar Allah'un emrine isyan etmez. Ola ki, etsün, o saat kurban olduğum Allah orayi eder bir çöl! Bunun için ağaçlar sesüni çikartmaz. Hepsi bilür Allah'un emrini. Birakur firtanaya sevümlü yapracuklaruni. Diyecesünüz ki ağacun yapraklari gürtemez mi. Bir arslan gibi gümürder, lakün, Allah diye diye gümürder! Yapraklarini el alur, yel alur. Niçün diyeceksün. Çünkü ağaçlar Kur'an'ın emirlerini, dünyaya inmeden Kur'an'ı önceden okumuştur. Onun için ağaçlar gümürder. Ağaçlar, çiçekler Kur'an'ın emirlerini ezberlemiş balıyla, meyvesiyle hıfz etmiştir. Lakün tek bir ademoğlu bu emri anlamamış, onun için Allah'un emri yazili kitapla gelmiştir. İnsan yavrusu emirleri bilmek için okumasi yazmasi şarttir. Ya da bir bilenden dinlemesi gerekdür! Bir ağacun altuna uzanup Kur'an okursanuz, ağaç size yapracuklaruyla seslenir, der ki, ey cahil adam, sen habu nebatati görmez anlamazsun, habu gökleri, yağmuri görmez anlamazsun, o yüzden nafile okursun. Benim okumama artuk lüzum kalmamuştur, çünkü ben irademi Allah'a vermuşum, olmuşum bir melek. Rüzgari, yağmuri, firtinasi, tohumu bir melektur, burasi artuk Allah'un nefesi, Allah'un bayram yeridir! Allah'a iradeni verürsen sen de olursun bir melek. Lakün insanun içinde tilkiler çoktur, ister ki, bütün yapracuklar zayolmasun hepsini ben yiyeyim... İster ki çok param olsun, haçan dünyaya gelmişim çok tarlam olsun. Haçan yaşayrum, çok koyunum ineğum olsun. Olsun. Kurban olduğum Allah sesüni çikartmaz. Lakün, nasul olsun. Ağaç gibi olsun, toprağından yağmurundan kökünden alup meyvelerine verecesun. Meyvelerini insanlar yiyecek. Şimdi sen ne yaparsun? Yersün yersün, gider yarisini siçarsun... Bokun öbür yarisi nerde kalur. Beyninde kalur, yüreğinde kalur... La kardaşum habu kadar boki siçmak için mi yersün? Sorayrım cemaat, ağaçlar siçar mi? Siçmaz! Hayvanlar siçar mi, siçar! Lakün onlarun boku da hayvanat alemine tatli meyve gibi gelir. La gardaşum, şenün habu yiyip yiyip siçtuklarun nedir? Şimdi gelmiş bana diy ki, hocam Allah'a şükür holdingim oldi... Cumaya gelince millet de arkasuna yapişmiş yanindan ayrılmay. Sanaysun pekmez siçay millet arkasundan yalayacak. Daha namazi, duasi, tespihi bitmeden, bizimki kalkay. Millet de arkasundan ayakkabusuz koşay! Ula uşağum, millet öğrenmiş senün götünün huyunu... Daha dinler mi camiide, Allah'unu, hocasuni...

Gülme cemaat, gülme uşağum. Ben size Allah'un yolini tarif ediyrim. Ari Kur'an okumuş mudur, diyecesunuz ki okumamuştur. Peki gardaşum okumamışdır da senden benden iyi biliy... Sayun cemaat! Yaylamuzda daha nice Allah'un hikmeti mahlukat vardur. Karadeniz yağmuru bol nemlü memlekettür. Koklisi (salyangozu) çoktur. Salyangoz kabuklu hayvandur. Kabuğunun içine sokar başini dünyayı görmez sanursun. O antenleri televizyon gibi denizlerün içini görür. Dünyanın ötesindeki resimler televizyonla nasul buraya kadar gelir, kurban olduğum Allah deryanın içindeki baluklari salyangozun evine kadar götürür. Biz

Devamı 15. Sayfada

RAMİZE ERER

ramize@ramizerer.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

Sarüven numarası dört ya da beş, nihayetinde..

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

metinden

Cumartesi.. Hava biraz soğuk sayılır.. Hava sıcak da sayılır.. Hava fena diil.. Kumpircinin köşesinden, yukarıya doğru tırmanıyorum. İçimde ince bir gömlek, ortada da ince bir kazak var. Üstümde ise montum. En içeriye atlet giymedim. Atletim, kalmadı. Pazara gideceğim yarın, oradan fanila alırım. Bugün cumartesi; pazar kapalı. Sadece geziniyorum. Hava sıcak sayılır. Hava soğuk da sayılır gibi. Hava kesinlikle güzel ama.. İnsanlara bakıyorum. Montu, ceketi olan insanlar var; yalnızca kazakla filan gezenler de. Tek başına yürüyenler var; düşünüyorlar, kafaları önlerine eğik. Kimileri öteye, biraz daha ileriye bakıyor.. Gergin insanları seviyorum. Onlar, çok önemli birşey düşünüyor, önemli bi meseleyi sorguluyor telaşıyla; dişleriyle hafifçe alt dudaklarının kenarını ısırıyorlar; yüzlerinde derin, anlamlı ifadeler meydana geliyor. Hiçbirşeyi umursamadan yüksekten bakan, veya, hiçbirşeyden anlamıyormuş gibi şapşal bakınan insanları sevmiyorum. Gergin insanlar iyi bu konuda. Stresli insanları seviyorum: Bu stres denen iç gerginliğin, bilimsel anlamda kabul edilebilir miktarını, ruhlarına destekleyici güç olarak katan, ve o gücü yüzlerine yansıtan insanları. Genelde, yalnız yürüyen kişiler bunlar. Zaten yanında başkası olursa, o kişiyle konuşur insan belki. O başka kişi, bir erkek de olabiliyor, kadın da. İki ayrı cins ise, genelde elele tutuşuyorlar veya birbirlerine sarılarak yürüyorlar. Onlara bakınca; sarılarak filan yürüyenlere; o anda gerçekten çok mutlular mı acaba diye düşünüyorum. Bazıları, evet, keyifli gibi gözüküyor. Kadın, yanındaki erkeğin yüzüne, gülen gözleriyle, hayranlıkla ve istekle bakıyor, konuşmasını ilgiyle dinliyor onun, ara sıra küçük kahkahalar atıyor, gözlerini gene ondan ayırmadan. Erkek, yanındaki kadının varlığından pek memnun, ileriye dikmiş bakışlarını, konuşmaları güvenli; arasıra ona bakıyor, ve kadının serbest kahkahalarına olgun gülümsemesiyle karşılık veriyor. Bazılarıysa hiç konuşmuyorlar; sadece elleri birleşik. Belki, onlar daha mutlu. Cumartesi olduğu için, kafamı nereye çevirsem bu gözlemlerimi kolayca yapabiliyorum. Sokaklar, insanla dolu. Erkeklerin yanındaki bazı kadınlara da, uzaktan ister istemez bir göz atarken; tam yanlarından geçtiğim sırada, o kadın da bakıveriyor birden bana. Rahat, çok şey vaad eden, ama hiçbirşey de garanti etmeyen bir bakışla. Onun bu tuhaf bakışını alıyorum, ama fazla sürdürmeden önüme dönüyorum. Başkasının kadını o diyorum; dikkatlice bakmam yakışık almaz. Bazen, yanlız yürüyen bir kadın da bakıyor bana. Haftada bir iki kere olabiliyor bu. Yaklaşık beş metre kala yaşanıyor, o tür kısa bakışmalar. Geçiş esnasında, iki taraf da kendi yoluna çeviriyor gözlerini sonra. Niye baktıklarını da pek anlamıyorum. Bazen öyle bir bakıştan olumlu duygular hissediyorum, bazen de hiçbişey hissetmiyorum.. Çocuklara çok bakmıyorum. Yani, bakışmıyoruz. Çocuklar da kimseye pek bakmıyor zaten; hep bişeyle meşgul onlar. Yaşlılara bakıyorum arasıra. Onlarla da bakışmıyoruz. Genelde kafaları önlerine eğik; kaldırımlardan tökezlemeden çıkmaya, basamaklardan düşmeden inmeye uğraşıyolar. Kendi yaşımdaki, orta-yaşlı erkeklere bakabiliyorum bazen. Gözler, uzun müddet karşılaşmıyor tabii. Bazen bakıp kalırken, düşünüyor insan o anda sadece. Bu kim, nasıl biri. Veya değişik bir görüntü, farklı bir canlı olarak algılıyor o kişiyi. Rahatsız edebilecek kadar uzun baktığını, geç farkedebiliyor insan. Baktığı şeyden birşey isteyerek bakanlar ise, sadece karşı cinse ait olanlar. O gün, yine bi kere daha yaşamıştım bu tür bir bakışmayı. Ne istediğimi tam bilmiyordum ama. Üstelik, benden birşey istenirse eğer, verebileceğim şeylerin de ne olduğunu bilmiyordum.. Sonra, yoruldum zaten. Sadece insanlara değil elbet; binâlara, camlara, tabelalara, kaldırım taşlarına, ışıklı vitrinlere, köpeklere, ağaçlara ve asfalttaki su birikintilerine de bakmıştım. Ama hâlâ yürüyordum ve gözlerimi kapatamazdım. Bir kafenin önünden geçerken, içeriye göz attım. Kapısı açıldı ve dışarıya sıcak bir hava dumanı çıktı içerden. Kalabalıktı içerisi. Gülüşmeler, müzik sesleri geliyordu. Dışarı çıkanlar memnundu hallerinden, sonra aşağı tarafa hareketlenirken onlar, başka bir grup daldı içeriye. Yukarıya yürüdüm. Köşedeki resim galerisinin önünden geçerken durup, resimlere baktım. Yeni resimler yoktu. Daha geçen gün bakmıştım bunlara. Küçük aynalar vardı gene kenarda. Yüzüme baktım hızlıca. O da bana baktı: Çok şey vaad ediyordum kendime, ama hiçbirşey de garanti etmiyordum.

Hava kararmaya başlamıştı. İnsanların yüzlerine bakmanın çok anlamı yoktu artık. Pek seçilmiyorlardı zaten. Sadece vitrinlerin önünden geçerken, bi parça ışıldıyorlar. Yukarıya doğru yürüdüm, caddeye sapmak için. Şuralarda fotoğrafımı çekmişti, fotoğrafçı bir arkadaşım. Akşamüstü ışığında Kadıköy vitrinlerini, ve onların önünden geçerken nasıl görüneceğimi merak ediyordum. İkisinde de iyi çıkamadım. Bi tanesinde, sağ bacağımın attığı adım, kaldırımdaki bir park taşına denk geliyor. Öbüründe de; Süreyya sinemasının yanındaki butiğin önünden geçerken çektiğimizde; diğer insanların arasında kayda değer bir belirginliğim yok. Renkler ve açılar güzel fakat; özellikle birincisinde, kaldırım kenarındaki su birikintisi: Suya, müzik-mağazasının kırmızı vitrin ışığı vuruyor. Sinemanın önündeki fotoğrafta ise; arkamdaki camekânda sergilenen renkli şapkalar hoşuma gitti. Bir de ben iyi çıksaydım, güzel fotoğraflar olurdu benim açımdan. Ama hiçbir zaman iyi çıkmadım. Kıyafetle ilgili birşey değil bu; çünkü çok şık olduğum zamanlar da oldu. Duruşum ve ölçülerimle ilgili bir durum belki. Yüzüm, o fena değil pek; yüzüne bakılabilir bi insanım. Hattâ burnumun güzel olduğunu düşünmüşümdür hep. Son zamanlarda gözlerimin altı bozuldu ama ve ufak tefek şişlikler var. Yakında yüzüm de bozulacak. O vakit, sokaktan geçerken hiçbir kadın bana bakmayacak belki. Geriye tek birşey kalıyor: Mümkün olduğunca düşünceli, gergin ve anlamlı görünebilmek! O yüzleri, ben de seviyorum çünkü. Öyle duran yüzler çok şey ifade ediyor. Tabi bunu yapabilmek de, bir plân dâhilinde olmuyor. Ya öylesindir, ya da değil. İnsanın, kendisiyle başbaşa kaldığında yüzünün aldığı bir ifade. Kendisiyle başbaşa yürüyen o insanlara baktığımda, algılıyorum bu derinliği: Gözler, başka bir göze değil, hayata bakıyor o anda. Birden dönerek, bana da bakmasını istiyorum ama bir an. Bu pek mümkün değil gibi. Kendi yaşadıklarıyla öyle meşgul ki yüzün sahibi. Yanımdan, geçip gidiyor. Başka da ne olabilirdi. Kısa veya uzun süreli bakışmalar için, az önce önünden geçtiğim kafe gibi, çeşitli ortamlar yaratılmıştır toplumda. Orada yüzler birbirine dönüktür ve bakışlar sürekli karşılaşabilir. Sokakta ise kimse kimseye dik dik bakmaz. Normali de budur. Yüzlerce insana tek tek baksaydık, önümüze bakamaz, tökezlerdik. Daha düzenli kalabalıklara, sınıflaşmalara, gruplaşmalara ihtiyaç duyulur, çeşitli ilişkiler kurmak için. Okullar, büyük işyerleri, kafeler ve pastahaneler, alışveriş merkezleri de; o gruplaşmaların yeşereceği ortamlar olarak görülebilir. Sokakta yürürken, bunların hiçbirisi yoktur. Çok isteniyorsa, bir dükkanın kapısını aralayıp içeri dalmak, sıcak havayı solumak gerekir; kahkahalara, muhabbete ortak olmak için. Sokakta kapı yok; bi yere açılmıyor ve bi yere girilmiyor. Bazen kenara çekilirsiniz; yaşlılar, kadınlar ve çocuklar geçerken. Gruplarsa, aralarına dalıyorum, gövdemi hafif yan çevirerek. Çiftlere yol veriyorum ayrıca; ve erkeğin tarafından geçiyorum ayıp olmasın diye. Sokak köpeklerine ve kedilere yol veriyorum. Bazı köpeklere ister istemez yol veriliyor, eşek kadarlar. Kedilerin ise üzerlerine basmamak gerekiyor tabii; âni hareket yapıyolar. Bi de ağaçlara yol veriyorum; kaldırıma sarkan dalları altından geçerken, eğilerek. Bunların dışında, yol açık..

13. Sayfadan Devam

Nihat Genç

uşakken, kafalarından çekip çikartmaya çaluşurduk. Mümkünati yoktur cemaat. Bu kabuğu Cenabi hak salyangoza bir ev, yuva diye ihsan etmiştir. Evcağızı küçük dersünüz, lakün kendi malidir, o ev Allah'un bir hediyesüdür. Salyangozdan bahtiyar bir mahlükat yoktur. Ondan çikartulacak dersler çoktur. Salyangozun eli ayağı yoktur, lakün evini peşinden taşur. Sayun cemaat, baluklarun da eli ayağu yoktur. Allah'un bir hikmeti hamsilerin, istavrutlarin sesi dahi yoktur. Denizin içinde ses olur mu, olmaz. Baluklar sessuz sessuz yaşarlar! Böyle demeyecesun sayun cemaat. Vardur sesleri. Lakün o sesleri duyacak kulaklari Allah bize vermeşmüştur! Sayun cemaat, kulak işitir, burun koku duyar, Allah'un insanluğa bundan büyük mükafati yoktur! Lakün hiç düşündünüz mü, bu biçare hayvan, kabuğunun içine ancak kendi sığar. Bir misafir gelse, cani nikah istese, koyacak yeri yoktur! Lakün onun da iğnesi antenüdür! Diyecesun ki, salyangoz fasulyenin, lahananun, hiyarin, maydanozun üstünde neyi seyredecek. Öyle deme müslüman, üzerinde sürüne sürüne hoş ve latif olan meyveleri bulur. Erüğü, kirazi, vişnesi, inciri, nari, dutu, kızılcığı, her birinin dadina bakar. Can bulur. İncirin üzerine sarilir. Koklis gibi sarilani yoktur! Lakün, ağaç kütüğüne sarilmayacasun, ağacın gövdesinden çikup meyvesini bulacasun! Salyangozun dudaklari avuçlarumuz gibidir. Buldu mi meyvenin memelerini ağzuna alır. O dakka hayvancuk kuvvetten düşer. Ağaçtan düşer! Lakün dayanuklu hayvandur, derhal tirmanur... Lakün salyangozlarun hepsi kuvvetsiz kalup düşmez. Bazıları vardur ki uyuşup, tutkal gibi yapışıp kalurlar! Şimdi sayun cemaat! Hayvanat alemi ikiye ayrulur. Birtakum koyun kuzu manda gibisi bitkilerin otunu yer. Bir takımı bitkilerin özünü yer! Lafun hikmeti budur sayun cemaat! Özünü bırakmuşsunuz, ot yemeye gitmişsiniz Alamanyalar'a, İstanbullar'a.. Sayun cemaat, edebüm lisanumla size dersler anlaturum... Kızlarla kolkola yaylada döner dururusunuz... Kızlarün hepsinin eti haşlanmış kaynar sular gibi terliy müslüman... Haşlanmış alunlari, sanki biryerleri kaynayl.. Sayun cemaat, dinle lafumu.. Hayvanlar alemi pişirmeden yerler... Haşlanmadan, pişirmeden yiyecesun... Haşlanmuş lahananin meyvenin cani çikar, paçavrasi püskülü kokar... Haşlanmuş yiyecekler hemen çürür... Olmuş ballanmış meyveleri daha niye haşlarsun... Sayun cemaat, gülme lafuma... Pişirmeden, düşürmeden yiyecesun!.. Yaylanin süsüdür ağaçlar. Kışın bırakup gidecesun. Onlar karakışta kuruyup solacaklar!. Okuyup yazmamışsın, ta Alamanyalar'a gitmişsün. İğnesüz herüf! Artik yaylanuz yemiş verir mi? Horon tepmeyle muşmulanın balı ağzınıza girer mi?

"... Haçan böyle konuşur, güldürürüm sizi. Geçen cemaatten bir kadun geldi, hocam, gene güldürdün bizi, yaturup yaturup galdurdun bizi. Edepsiz edepsiz konuşma, ben sizi yaturmak için güldürmiyrim... Etim koyunum yoktur, size kavurma dağıtamam. Benim işim bu, lafı kazan gibi kaynatıp kepçe kepçe üstünüze atarum. Yokluk içinde yaşayruk cemaat, fakir insanlaruk, olsun, zenginler gibi gülelim. Ofli hocanın muzır muzır konuşmalarina keyiflenirsiniz. Ağzınız karpuz kapuğu gibi gülmekten yarila yarila açilir, lakün dişi mahlükatun ağzunun damağını kirmizi kirmizi göstermesi iyi değüldür. Hadi gene güldüreyim sizi. Geçen seneydi, bir uşak geldi yanima, habu laflarun hepsi onun başundan geçmiştir. Bakun uşağum başundan neler geçmiş... İki turist ciscibildak derede yikaniymiş... Gavurun gizinin boyu kavak gibi. Saçlari saman sarisi. Yüzü güneş gibi parlayi. Saçlari islanmiş püskül püskül süzdürüp omzundan toplayi... Gavurun uşağu bir şeye benzemeyi. Süpürge çalisi kadardur. Sanayki burasi dağbaşi, issuzdur, kimseler bizi görmeyi. Lakün bizim uşacuk, çaluların içine cirit sopasi gibi takulup kalmiş. Gavurun uşağı dere boyu yürüdü gitti. Elmalariyla gizcağuz başbaşa derede yalanuz kaldi. Çalilarin içinde uşak, sanki çama balta vuracak. Altından altından sanki kızıl kıyamet kopacak. Tutamamiş kendini. Yanlış yanlış gülmüş. Belli etmüş yerini. Gavurun gizi beton helva gibi daşın üstüne genişladi, soğuk derelerin sulari köpüklü sabun gibi üstüne çikti. Uşacuk demiş ki çalilarun içinden, avcuma alsam derenin sularini, ağzundan içirsem hepsünü gavurun gizcağuzuna. Habu derenin soğuk suyundan çakallar bile titrer, lakün Allah'un bir işidir, habu derenin havasi gülleri hiç üşütmez. Sanki sular yorgan gibi üstüne çikayi, çalilarin içinde uşağun gölgesi buğulandi yanayi... Tutamamiş kendini bağurmuş, ıslak ıslak değil, o elmalari, süzdürüp yiyecesun. Elmalarun kızıllığı yanan soba gibi kizarur. Çam ağacı gibi sert, lakün, su kaymağu gibi yumuşak. Anlat dedüm uşağa, daha neler gördün, başini gaşimanin şimdi zamani midir? Korkudan gizleyememiş kendini, yan yan kaçarken ağri girmiş beline, kara dikenlerin hepsi kesmiş ayacuğunu... O gün bugün bir daha gelememiş kendine. Açmış kollarini Allah'a, affet beni demiş, ben görmedim bu işi, sen de sayma bu nafile işi.. Şimdi diyecesunuz, hocam, gavurun gizi suyu içti, bizim uşak cenabet galdi, sen niye şiştin. Ne bileyim uşaklar bugünlerde bizim dereler şakir şakir konuşmaya başladi. Cennette bir hasurluk yerim vardi, o da dereye uçtu. Başim kazan gibi kaynadi, kazanın içinde ne pişmanluklar sabaha kadar haşlandim. Ahrette yerin yok hocam, dedim. Lafin ince yeriyle beynimi deştüm. Ula dedim, Ofli, ne zamandır, kaç yildir sen de habu dereden geçersin... Lakün, sıçarsun daşin dibine, yapraklari kopartir kiçinu silersun. Gavurun gizi, bizim uşacuklar öyle mi? Taşın üstüne pamuk gibi guruldu, uşacuk, cevizle ekmek gibi sanki taşlari yedi. Habunlari düşünerek vardum o çalinin dibine bir mahkeme kurdum. Birini ben de görmedim, lakün üç duruşma gavurun uşağuyla üst üste yaktilar sigarayi, o zaman anladum bizim uşağun derdini. Gavurun gizi sanki, dereden karşiya su böreği gibi uzandi, çok terledum, elim ayağım kesildi. Lakün düşmana sir vermedim. Dönüp dönüp iç geçirdim sulara. Hau sularun üstünden bismillah deyip yalınayak geçseydim. Bir bismillah da ben deyip yüzümü yıkasaydım. Başima gelen dert budur, olayi yerinde inceledim. Sonra baktum, gavurun gizi eteğini silkeledi, sonra bir daha genişledi daşların üzerine. Sanki çam fistığı gibi bacakları kendiliğinden tomurcuk gibi ayruldi. Gizlendiğim gölgede terden kaynayup kaldum. Boşuna bekledim rüzgar terimi kurutsin... Gençlüğüm gelse geri, koşsam dereden aşağı koşsam, hau gizi yikayan sularda ben de yikansam. Lakün bilirim yeduğüm boklari, günahlari. Bu sular sel olup aksa, artuk bu cenabetliği üstümden almaz. Topla kendini dedim, bu boku bu derede yedün, bu derenin sularinda alınmaz bir daha gusül!.. İşte böyle habu başima gelen işleri birer birer anlattum derenin sularina, gülmekten bana dere yatirip yatirip galdiriy sularini!.."

"... Sayun cemaat, geçenlerde bir Japon gizcağuz geldi yanima. Dedi ki, hocam, sizün dininize geçmek istiyrim. Geçiysen geç gizum, ben bu dinin trafik memuru değilim. Dedim ki giza, dinimizin nesini beğendün. Dedi ki, hocam, dininiz büyük dindir, çünkü toprağı çoktur, git, git, bitmiy. Bizim dinimiz adam olsaydı, ufacuk adada hapis kalur muyduk. Bizim memlekette tarla dahi yoktur, kayalarun yosunlarini kopartir yeruk! Elmayı, armudu, marulu, labaratuvarda icad edip küçük şişelerde büyütürük. Dedim ki, giza, gizum sen müslüman olmaya mi geldin, bizden çift çubuk, tarla, toprak satın almaya mi? Dedi ki, yanluş anladun hocam. Toprağı geniş insanin içi de geniştir, bizim memleket dardur, hepimiz darlanuyruk, icadculuktan yoruldu. Sizin burada, inekler bile özgür, dağ bayur keyiflerince gezer, kimse garişmaz onlara. Dedim ki, gizum, ineklerimiz gezer lakün gadunlarumuz gezemez, bak ne güzel gız başina geze geze buralara gadar gelmişsin, şimdi müslüman olsan, gomazlar seni tek başina memleketine dönesin. Müslüman olacağum deyip oynama benimle, milletiniz icadcı millettir, başima icad çıkartma! Dinimizin tek bir icadi kalmuştur o da başumuzdaki örtüdür, onu da bağa değül, artuk Ankara'ya askerlere danuşacasun. Bilmem Japonlar'ın müslüman olmasina bugünlerde Ankara ne der? Lakün siz icadcı milletsünüz, askerlerin görmediği, lakün Allah'ın gördüğü bir başörtüsü mutlak icad edersiniz, tedbirli müslüman olursunuz. Dinimizi öğrenmek istiysen, dinimizin huylarini bilecesun. Bizim dinimiz eskiden deve diniydi, çöldü, sıcakti, yollar uzundi. Deve dediğin kervandi, yoldi, alur seni başka başka memleketlere götürürdü. Şimdi dinimiz oldi, ineklerin dini. İneklerimiz, senin de güzel güzel buyurduğun gibi, özgürdür, dağa bayıra vurur. Lakün bizim dinimiz camiide galdi, dişari çikamadi..."

"...Sayun cemaat, geçenlerde Firinci İshak'a söyledim. O kadar para kazanursun, yoksula, fakire on kuruş verdüğün var mi? Dedi ki bana, hocam, bizden yoksulu kalmamuştur. Herkesün mali, tarlasi, çoktur. İftar akşami indim firina. Önünde millet kuyruk. Yumurtali, susamli ramazan göbeklisi (pidesi) olmuş bir milyon lira. Dedim, pahalidir. Dedi ki, susamsızları da vardur, onlar beşyüz bin liradur. O da pahalidir. Dedi ki, hem yumurtasiz hem susamsuzları da vardur, onlar iki yüz elli bin liradur. Niçün dedim türlü türlü yapmuşsunuz. Dedi ki, yoksulu, garibanı da alsun. Kaliteleri düşük düşük ayarlidir. Ula dedim, pezevenk, malini satmaya gelince fakirliğin herbir derecesini ince ince ayarlarsun. Lakün yarduma gelince, fakirlik kalmamuştur, dersun!.. İslam'un baltasini habule habule kirdinuz, elimizde bir sapi kalmuştu, oni da kirip yanan firininiza atdunuz!"

(Ofli hoca şehirde gezerken eski bir kilisenin kapısından içeri başını sokup içeri bakar, o sırada, üniversiteli bir genç hocaya takılır, "Hocam, de bakayim, kilise mi güzeldir, camii mi daha güzeldir?". Ofli Hoca: "Valla uşuğum, yayladaki evimin üstüne yer tanimam!"..)

(Ofli hoca İstanbul'a gitmek için terminaldedir, tek başınadır, çok canı sıkılır. Bir arkadaşının kızı da İstanbul'da okumakta, terminalde karşılaşırlar. Ofli hocaya "Hocam seni Allah çıkardı karşıma, benim kız da İstanbul'a gidiy, göz kulak olursun" der, Ofli hoca: "Lafu mi olur, kucağımda götürürüm!"...)

".. Sayun cemaat, dün buranin pazariydi. Çikayim bir bakayim dedim. Eli ginali genç bir kadun. Elleri torba doli. Getirdi dükkanun önüne koydi. Dükkancıya, habunlara göz kulak ol, kimselere güvenmedim, sana güveniyrim, diye tenbih etdi. Dükkancı aldi torbalari, götürdü yolun ortasina koydi. Dedim, uşağum, emanete hiyanettir, ayuptur yaptuğun. Dedi ki, hocam burasi dedikodusu bol memlekettür. Genç bir dişi kadundur, herkese güvenmesi iyi değüldür. Eyi de dedim, sen de bu kadar azgun düşünme, kadun çektü gitti, torbalari mi .ikecesun!.. Hadi al torbalari dükkanın içine koy. Koymadi, sinirime gitti. Girdük birbirimize. Sonunda bir karara vardik. Torbalarin yarisi kaldi yolun ortasunda, yarisini getirdi koydu dükkanun içine emniyetli bir yere...

"...Sayun cemaat anlamayrum ne yapay bu insanlar. Sabah erkenden namaza kalktum. Kapi komşum Seher nine mezarlukta sabah sabah kargalara şeker atay. Hayrola sabah sabah. Dedi, evimde yalnuzum, uşaklarum İstanbul'dan gelmez ben de sevmem o karuşuk memleketi. Televizyona da bakarum lakün yine vakit geçiremem. Kocam da ölmüş, haburada yatay... Ben de ne yapayum ihtiyar başuma, kargalara şeker atayrum, vaktumi değerlendiriyrim. Şaşurdum. Nine dedum, bu gargalar hau derede de var, git onlara at, nedür mezarluktaki kargalarla derdün. Ölmüştür artuk bu adam birak artuk mezaruni gagalamayi... Sağluğunda iyi geçinecektun. Almuş gargalarini gider mezarluğa, neymiş, vaktimi değerlendiriyrim.."

"...Anlamayrum bu işleri cemaat. Namazdan sonra indüm pazara... Sakali belinde, elinde tesbih, önüne koymuş üç kilo elma. Güya akşama kadar satacak onlari. Bağirmay, da, haule duriy. Ula, dedim, bunlarun parasindan ne olur, çürümeden otur da ye onlari. Dedi bağa, meramım satmak değül, vaktimi geçiririm. İçimden sinirlendüm, belli oliy hau buruşuk, bok suratından sen habu ömrü çürüte çürüte geçürdün?.."

"Sayun cemaat, indim dereye, biliysiniz selden sonra yeni köprü yapmuşlar. Baktum üstünden genç genç herifler geçiy. Bir daha baktum köprünün ayacuklarına, sağlam midir, bir daha sel gelirse yıkılacak mudur? Habu müteahhitlere hiç inancum kalmamuştur. Baktum karşuya geçen herifler, döndü geri geldiler. Durmadilar bu yanda, bir daha öbür yana geçtiler. Ula uşuğum gidip gelip ne yapaysiniz haburda... Hocam, bugün çarşi vardur indik çarşiya, lakün vakit geçmez, köprüden karşiya bir daha karşiya geçip vaktimizi değerlendiriyrik. Üstelik yeni köprüdür, köprünün tadini çikaytuyrik. Ula uşuğum, köprünün üstüne ne çikaysin, öbür köprü niye yikildi, git müteahhitin üstüne çik... Millet bir yere şaşirmiş, anlamayrum..."

"..Baktum pazara kadunlar tereyağı getirmiş, satay. Lakün tezgahlarun altından yeni gundura giyiyler. Karalastikleri çikarmiş, arkaya atmişlar. Aralarinda gülüşüp gunduralarina bakarlar. Dedim gizum, ne yapaysunuz? Dedi, hocam, iyi yağum vardir oni satarum. Gözümle gösterdim gunduralari, nedir haunlar dedim... Dedi hocam, ayaklarumuz şişti, ayağımı ne soraysun, dinimiz ona da mi karişiy... Dedim ona, bu dini garişturan sizsiniz, iki de bir çikartur iki de bir giyersunuz. Dedi hocam, yani kundura aldum, bakayum uyay mı ayaklarima... Uyaysa ne yapacasun? Çarşiya çikip gezeceğim, dolmuşun vaktine kadar vaktimi değerlendireceğim... Baktum gadun da hakli, dedim, hoca her lafa karuşmayacasun. Birden lafu değiştirdum... Eee gizum hau karalastikleri burda mi birakacasun. Git onlari bir muhtaç, bir garibana ver, o da gezsin, vaktini değerlendirsin.."

"..Sayun cemaat. Kimse demez ki, vaktümi Allah'un yanunda değerlendireyim. Üç adım çarşi. Akşama kadar eşek gibi dön dön, nereye. Demürden çarık olsa dayanmaz. Gördüm bizim kapi komşusini... Döner durur giziyle çarşiyi. Gizum, nedir başunuzdan dumanlar çikay. Nedur habu heyecan. Dedi ki, hocam gizima ceyiz düzeyrum. Ee gizum, yirmi yil oldi, bitmedi mi bu cehiz, yirmi yıldır golunda gizin bitmedi mi çarşılar! Eee hocam, gizi isteyen olur belki, oni çaputa mi sarayim. Dedim, gizum, dolaşarak gelin olunmaz, yanaşarak bulacasun... Habu gizun dükkan dükkan canini çikartursun. Gizun eşarbı yüzüne düştü. Yanakları utancindan gizardı. Zaten gizun ağzu çok ufakti, mercimek soksan girmez. Gizun anasi birden lafin yönünü çevirdi. Benim gizumun ağzi var, dili yoktur hocasi... Gizum oturmaktan evde daraldi, habula çarşiya çiktuk, vaktimizi değerlendirelim... Eğlenme bizimle hocam, birak gidelim. Ne bileyim, darlaniyrim ben de, kimi görsem takiliyrim... Ben de habula habule vaktimi değerlendiriyrim.. Bakayrum herkesin elinde tespih, pazar yerinde herkesin ağzında bismillah, Allah sesleri... Allah sesi çarşida, pazarda çok duyayrim, lakün camiiyi göreni yoktur! Vakit bu kadar kıymetsizleşti, lakün beş vakit bilen yoktur!..."

"...Geçen, asansöre bindim şehirde, binmez olaydum. Düğmeleri karuşuktu, basmayi bilemedüm. Girdi içeri bir giz. Kapandu kapular kendülüğünden. Kalduk odada ikimiz. O neydi Allahum, düşman başuna vermesin, asansörün içinde gizgin rüzgarlar eser. Beli daracuk. Lakün çömleklerin ağzına kadar kaymak bağlamuş. Göğsünün ortasunda kurdelasunun furfulağu.. İki fitil düğümlenmiş aşağı sarkay, sanki kaymak ordaki ipliklerden akayi!.. Dedi bağa, hocam, kaçinci kata çikacaksun... Karuştu kafam, gözlerim karardi... Dedüm gizum, senin canin hangi kata istiyse oraya çikalum. Ula Ofli, dedim. Zinadur, bakma elün gizina. Döndüm arkami giza, kapattum gözlerimi. Zinadur diye sanki penseyle gözkapaklarumi sikayrum. Bilmiyrum yürecuğum uça uça hangi kata çikayruk. Sanki kolima huriler girmiş, Allah katina çikayruk. Zaman zaman aklima gelir habu iş. Lastik top gibi yüreğim zıp zıp zıplar, içime bir sevinç düşer... Lakün, böyle düşünmek günahtur, zinadur... Diyebilir gurban olduğum Allah. Ne derim şimdi oğa ben... Ucuna kadar geldin Ofli, sonunda mi gudurdin... Affet, derim Allah'ım, üçgünlük ömrüm galdi. Yaşamak bu mudur aklum bir orda kaldi bir burda... Habu aklum yüzünden yaşaduğum bi .ikime yäramadi. Birkaç günü galdi aklumun ne olur sanki o da asansörlerde kalsun!... Asansöre bindim diye yakaca musun beni cehenneminde... Merdivenden de çiktuk, ne oldi, önümden çikay giz, eteğunun altundan doni görüniy!.. Söyle gurban olduğum Allahum ben nereye gaçayim..."

".. seçim zamanı gene geldiler köye. Oturduk kahveye konuştuk. Nasilsa köylüye gene para verip oy alacak. Derdi, yaptuklarunda değil. Ne Ankaralar'dan konuşur benimle, ne Türkiyeler'den. Gelir gelmez sarilir boynuma. Hocam, bir seni özledim, bir de karalahana. Aşağı karalahana, yukarı karalahana, olmuş köyün adi, karalahana! Haçan diyki, karalahanayi canim çekti. Göya memleketi ne kadar seviy, beni kandiriy. Karalahana yiyecesun, ben de kanacağım ona. Uşuğum mebus oldu lakün memleketü unutmadun, diyeceğum. Bakar musun habu yalandan sarilmalarina. La uşuğum, habunlar ne sanar bizi. Döner döner gelirler her seçum vakti. Hocam seni özledim. Bir de hamsi tavayi. Kaldurun hau lahana bahçelerini, ne çekerük la uşak, habu karalahanadan. Adimiz olmuş karalahana. Bize gelen yok, herkesün cani ister karalahana. Oturmuş bir de güya büyük konuşuk ediy benle, hocam yaprak biber koyacasun, bir de yarma misiri, kuyruk yağuni unutmayacasun, ne güzel olur şimdi. Konuşuk mudur habu şimdi. Kaç zamandur mebustur. Mecliste yemekler bedavadur. Ankaralar'i yedi, doymadi. Yine düştü köye, sarilir boynuma. Hocam seni özledim, bir de karalahana. Bak bak karalahana deyince, ben diyeceğum ki güya, ne güzel toprağini unutmamiş uşaktir. Gene verdiler para, kandurdilar muhtari. Yine habu köyden toplayacaklar oylari. Geldiler mi köye fiyakali arabalarla. Yarisi, kalabaluk gene dişarda bekler, otuz tane adam bir arabanin lastiğinden çamurlarini siler. Kaçtur kandiriyler sizi, beynini .iktiklerim. Fatih Sultan Mehmet habu memleketi zay, karalahana yemek için fethetti. Sanki Sultan Süleyman habu şehirde hamsi tava yemek için büyüdü. Yaptunuz her yeri finduk bahçesi. Ne oldi, gene açsunuz, gene aç. Yaptunuz her yeri çay bahçesi. Ne oldi, gene açsunuz, gene aç. Her şehirde liman yaptunuz, ne oldi, niye kalkunamadunuz. Gene açsunuz, gene aç. Dağları, ormanları, tepemizden yiktiniz. Yaylalara kadar yaptiniz asfalt yol. Ne oldi, niye kalkunamadunuz, gene açsunuz, gene aç. Gene herkesün uşağı işsiz. Ne oldi, dağı taşi deldin oldun müteahhit, aldin garini göçünü büyük şehire yerleştin.. Oldun mebus, git Ankara'ya yan gel yat... Gördünüz mü kaşla göz arasi nasil kalkundu Rusya. Hepiniz düştünüz urusun kizlarinin peşine... Ne dedüm size, düşmeyin urusun kizinin peşine. Yetişemedik .ikinizin hizina... Aldi dolarlari garilar gittüler. Ne oldi, taşağunuz elinizde galdi. Bekleyin bakayum bir daha gelir mi urusun garilari... Taşağunun keyfi için bir daha yikilir çöker mi Rusya'nın devleti. Bir devlet bir kere yikilir, senin taşağın için şimdi Rusya'yi bir daha mi yikacuk. Getürdünüz garilari yaturdunuz çamurlarun içine... Habu cenabet yerde bir daha ot mu biter... Utanmadan bir de dedikodumu yaparsunuz. Hocam sen de dolandun gavur garilarinin peşinden. Ben sizin gibi, körün deyneği gibi bulduğum gariyi altıma hasir diye sermedüm. Benim cihan harbinde galmiştir halalarum Batum'da... Soraydum garilara, taniymisiniz onlari. Peşümden uydurdunuz bir sürü dedikodu... Alun, alun veküllerden para alun, garilara verursunuz... Aldum vekili karşuma, sorayrum ona... Habu ihmaliniz nedür devlet yikiliy. Yemeye geldi mi, armutlari, ağacıyla gırtlağunuza sokaysunuz. Ne şimdi, canin karalahana çektü diye elini mi öpeceğum, .iktiğimin uşağu, hırsızlara bey mi diyeceğum.. Eli taşağunda geziy habunlara müslüman gardaşum mu diyeceğum.. Alun alun paralari, oy verecesunuz diye.. Alun alun o paralari. Sizden üç kuruşa alurlar bu vatani, gider Amerika'ya üç dolara satarlar, her birinizin şerefi, namusuni!.. Halk seçum yapsun diye icad etti gavur demokrasiyi... İki günde yaptunuz oni, parali demokrasi... Parayi da gider taşağınuza verürsünüz, ne oldi, taşakli demokrasi...

(Ofli hocanın teravih sohbeti)

".. Sayun cemaat, bir mübarek Ramazan'ın daha sonuna geldik. Tavuğun sadakası yumurtadur, ineğün sadakasi süttür, müslümanın sadakasi zekattur. Açluktan kiriliy millet! Eskiden en baş haberler Pekaka haberleriydi, şimdi kapkaççılar, tinerciler, on yaşında uşaklar bıçak çekiy. Açı çıplağı var, sobası yanmayan var, hapishaneler on yaşında uşaklarla doldi. Okiyrik gazeteleri on yaşindaki uşaklara işkence edirler. Anasuz babasuz bu kimsesiz yavrularun kimsesi yok midir? Müslüman memleketinde kimsesüzlük olamaz. Yan yana duracasunuz duvar gibi olacasunuz, yetümün, öksüzün, annesi babasi olacasunuz. Polisi gelir, gardiyani gelir habu camiiye! Lakün gene gider on yaşında uşaklara işkence yapar! Sayun cemaat, hocanuz tellak degüldür, burasi da hamam değüldür, buraya kirinizi, günahınızı çikartmaya gelürsünüz. Burası Allah'ın evüdür... Burada gönüller Allah aşkıyla tutuşur! Müslüman camiiye niçün gelir? Gönlünün çirasini yakmaya gelir! Bu minareler yerden ot gibi bitmedi, dualarla büyüdü... İşkenceculukta dünyada birinci olduk. Fakürlükte dünyada birinci olduk. Her yolun başina bir camii kurduk lakün hırsızlıkta gena dünya birincisi olduk... Dinle müslüman, halsiz eşekler gibi osurma... Burası Allah'un evidir.. Allah'un evi nurdur. Buraya Allah'la geçinmeye niyeti olanlar gelsün! Allah'a gönlü olmayan, .iktirolup gitsün, müteahhitlerin, hırsızların peşinden!. Olduk fakürlükte, hırsızlukta en baş memleket!. Memleketin üstüne yağ sürüp Amerikan düşmanına veriyler! Kendi garip öksüz uşaklarina vermez bir dilim kuru ekmek, lakün, üstüne yağ sürer verür memleketi düşmanin emrüne!.. Senün elünden ekmek yiyenin .mına koyayum.. Lafu uzatmayacağım. Lakün, müslüman memleketinde on yaşunda uşağa işkence edilirse, gildiğunuz namaz değüldür... Bir savaş dumani görüp içine daldunuz, delirmiş eşek gibi yahudiye götünüzü döndünüz! Müslümanlara azap üstüne azap çektürürsünüz!... Ne çabuk unuttun dinini kitabini... Sen müslüman uşağusun, şerefli, namuslusun, sen yahudinin değül, Allah'un kılıcisin... Nedür habu hal müslüman, siyaset diye diye olduk dünyanun puşti!.. Camiiye ezberundan dualar okumaya gelmeyecesun, camiiye, kuşlarun incir yemeye gelmesi gibi gelecesun... Dualarla Allah'ın tadini bulacak ağzun. Burada Allah'u birakip, tek başina çikmayacaksunuz camiiden!.. Buraya gelip Allah'un safina geçiysiniz... Camiiden çikarken Allah'u yaniniza alacasunuz... Alun müslüman... Camiilerinizde mutluluk vardur, güzellik vardur, alun bu güzellikleri burdan... Hapishanelerdeki sübyan koğuşlarina götürün... Allah'un adini camide koyup çikmayin... Alun Allah'u burdan, kimsesiz yavrulara götürün! Alun Allah'un adini burdan, yetimlere, açlara götürün! Alun Allah'u buradan, müslüman kardeşlerinize götürün!. Alun götürün Allah'un adini sobasi olmayanlara, karakollara, meclisinize... Korkmayın, kimsenin hesabina borç yazmam... Müslüman Allah'unuzun yaninda olacak. Nereye giderse onunla gidecek!.. Korkmayun müslüman, gelün Allah'unuzu yanuna... Görmüy misin, okumay misin, fakurlukta, işkencede olduk dünyada birinci!.. Alun Allah'u burdan dükkanınıza götürün, dairenize götürün, ailenize götürün, müslüman kardeşlerinize götürün!.. Camii elma ağacı, erük ağacu değüldür, istiy ki müslüman ağzima alayim; yalaniz kendi karnimi doyurayim... Allah'un meyveleri yalunuz yenilmez, yalanuz yerseniz, zehirlenir mutsuz herifler olursunuz.. Allah'un meyveleri birlukte yenilur, gardaş gardaş yenulur... Camiinin meyveleri görünmez, lakün o mübarek meyveleri dişledin mi, herkes dişlemiş gibi olur, o meyveden koynuna alup çiktin mi, herkesün karni doymuş gibi olur... Müslüman, camiiye, bokunu çarığını yikamaya mi geldin, bitini ezmeye mi geldin... Camiiler Allah'un çiçekleridir, müslüman Allah'un arilarudur... Alun balinizi alin müslüman!.. Alın Allah'ı burdan, sokağınıza, ailenize götürün.. Bayramlarunuz bal şeker olsun... Hadi kalkun, saflara... Başlayalim namaza!... Öyle bir derunden Allah çekelum ki, İrak'taki müşkül din gardaşlarimiz da duysun... Haydi namaza.."

nihatg@leman.com.tr

GAZETE BAYİLERİNDE

Akşam Gazetesi

KOZALAK

HÜMİNZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

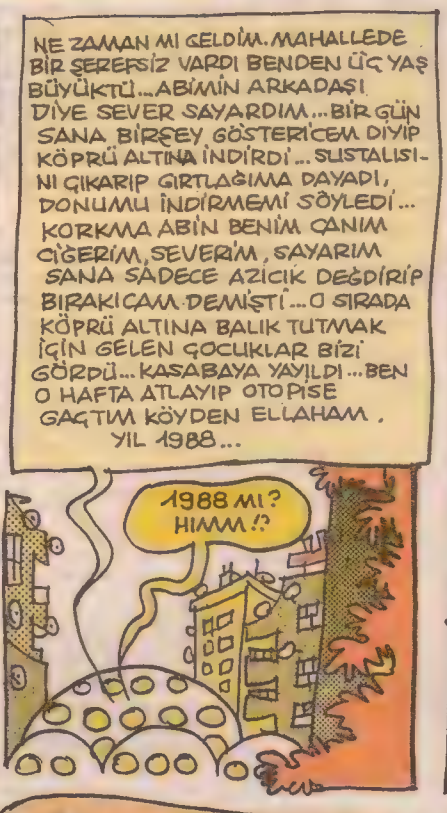

BU SAYFA 4. SAATİNİ BULAN ELEKTRİK KESİNTİSİNDE KALORİFERSİZLİKTEN DONARAK MUM IŞIĞINDA ÇİZİLİRKEN FONDA; BİR CİHANGİR HAYVANININ YABAN YAĞMURA BİLE DUYARLI HALE GETİRİLMİŞ, (Saydım) DOKUZ AYRI KADEMELİ OTO ALARMININ FİGAN SESLERİ, SOKAKLARI VE KULAKLARI KIRBAÇLIYORDU... 3 SAATİ BULAN ALARM GECENİN 12'SİNE DOĞRU HALEN ÖTMEYE DEVAM EDERKEN SUSTURAN YOK... MAHALLEDE ÇOCUKLAR OYNARKEN YÜKSEK SES YAPIYO DİYE KARAKÖY POLİSİNİN ÇAĞRILDIĞINI, (Bir) POLİSİN GELDİĞİNİ, (İkİ!) ÇOCUK ÇOCUK AİLE ZİLSİTİ YEDİĞİNİ (ÜÇA) GÖRDÜ BU GÖZLER.. AMMAAA / İŞ ARABAYA GELİNCE, AHALİSİYLE, KAMU GÖREVLİSİYLE **MALATAPAN** YURDUM İNSANI SUS PUS. HAL BÖYLEYKEN; DAHİLİ DÜŞMANLAR HARİCİYE RAHMET OKUTURKEN, DAMARLARDA AKAN KAN ASİLLİKTEN FOSİL KANA DÖNÜŞMÜŞKEN HAKKI MIDIR MALATAPAN MİLLETİMİN İSTİKLAL YA DA İSTİKBAL?/ YAANİ BİZE GELİNCE," BABA VERMİŞİN YİNE MESAJI." HALBUKİ ALICAN ELİNE ÖDÜNÜ BIRAKICAN MESAJİ, VERİCEN MASAJI...

hisseli harikalar

kemalkenangen

kemalkenangen@hotmail.com

İftar : Recep bu promosyonuyla vatandaşı kandırabilir belki ama Allah'ı asla... Eğer delikanlıysa senenin kalan 11 ayında da her akşam fakir sofrasına otu-rur...

Ponza Taşı : Madem öyle o zaman ponzana sür aga niye topuğuna sürtüyosun ki?..

Şınav : Sanal seks...

Golf : Zengin misketi. Elleri kirlenmesin diye gafliği sopayla atıyo küstahlar...

Sürpriz : Tamam. Ama önce sen eller yıkarı! İlk ben şeyettim...

Solukbenizli : Kızılderili'den daha aşağılayıcı olduğu kesin. Belki de gerçekten öyle olduğu içindir...

Tiryaki : Sempatik müptela...

Havale : Halk tipi panikatak... Arada psikiatrist olmadığı için daha ucuza geliyo..

Tütsü : İcadı yapanın bulduğu şeyden pek memnun olmadığı kesin. Belli ki bi kaç değişik yöntemle söndürmeye çalışmış, olmayınca da "Hadi yiyosa şindi tütsün" diyerek (hatta büyük olasılıkla derken) ısırmaya kalkmış dürzü...

Kelaynak : Saçlı olanına aynak mı deniyo sanki?..

Madik : Ticari pandik...

Gıcır : Karamürsel'in ilk adı... Bi kaç ay oturduktan sonra Yeni demeye başlamışlar...

Birader : Sünnetli brother...

Modifiye : Acda Pekkan'ın doktoruna bi Amerikan toparlatmak lazım. En azından çalışır...

Çile : Her tarafı çille kaplı kişinin hissiyatı diğerlerine de örnek olmuş filan heralde...

Festival : Organize cazgırlık...

Haşarı : Çocuğun pek suçu yok aslında lan. Anne haşarat, baba arı. O pislik yapmasın da ben mi yapiim şimdi yani?..

Ağır Abi : Sürekli kakası varmış gibi bakmak çok zor olmalı...

Buket : Çiçek balyası...

Çita : Tavşan da az salak değil ha. Aniden bi dursa, lavuk uçup gidecek halbuki..

Moron : Gerizekalı embesil...

Nalbant : Atın ayağına nal takar, çiviyi yanlış yere çakarsa bant yapıştırır...

Takoz : Elfreni tutmayan aracınızı bununla döverek eğitebilirsiniz...

Karagöz : Hacivat'ın gözleri ne renk aceba..

Beyti : Hanmların beylerini tiye almak için uydurduğu bu şeyin bugün gerçek bir yemek muamelesi görüyor olmasına inanamıyorum. Bi tabak daha yiyim bari, belki inanırım...

Ermiş : Ne zaman erdiği de önemli aslında...

Keçi Leblebileri

Özhan C. - Galatasaray: Ben sandalye hırsı olmayan tek insanlardan biriyim...

Esma D. - Hatay: İnsanın yüzüne konuşup arkasından gülünür mü? Ne ayıp...

Arif Y. - Sivas: Haftada 24 gün günde 7 saat çalışıyoruz biz oğlum...

Mustafa A. - Kartal: Üzüntüden bi gecede saçları sararmış lavuğun...

Zeynep B. - Suadiye : Şu çikolatalı yumurtalardan alsana. Hani içinden plastik çıkıyo...

Ali Y. - Ankara
Mahmut'un İngilizcesi neydi lan?..

Cemal Ş. - Beşiktaş
Çocuk önce kendisini vurmuş, sonra sevgilisini öldürmüş...

Meltem A. - Londra
Kabahat sende. Yangına körmükle gidiyosun...

Hakkı E. - Harbiye
Karnın açık mı lan?..

Ben - İstanbul
Her bi güzel şeyin sonu vardır...

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Satış: Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Fax:** 0212.245 38 06 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

SAYI: 627
14 KASIM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

21 Kasım 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/47 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

TERÖRDEN UZAK, HUZURLU BAYRAMLAR

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

Bayıp Gülü

FEYHAN GÜVER

40 Satır

Vedat Özdemiroğlu

vo@hotmail.com

* Aynı nehirde iki kere yıkanamazsın, ama ikincide "Ben bu anı daha önce de yaşamış mıydım" dersin en azından...

*** Aniden "uzman" olmak isteyen yirmilerce insan var...**

* Peki Sayın Powell, neden emperyalizm?..

*** Hipokrat da doktor olduğu için elyazısıyla yazdığı yemin tam okunamamış...**

* Efendiler, bana yanlış şapka vermişler, ama buna da tavşan derler...

*** Devir sponsor devri, NOKIA'yla VİRGÜL az sonra...**

* Pablo Neruda, biz oradayız...

*** Haydi Buster Keaton, haydi Buster!..**

* Comunication, Moskova'ya!..

*** Kumsallar boyunca Bach...**

* Hep böyle olmuştur, USTALAR FAULLÜ OYNAR...

*** Peki Sayın Abasıyanık, neden insan?..**

* Meğerse tüm keramet, black jack'teymiş be Ahmet...

*** Peki Sayın Uluç, neden Ertekin?..**

* Çay, Türk'ün serumudur!.. (Çaçağ'dan... Ek: Simit de iliğidir!)

*** Sixteen senedir bu işlerin içindeyim...**

* İkiyüzlüysen, standartın da çift olur...

*** TRT'ye girdim, "algıda seçici" olarak çalışıyorum...**

* Madem aklın yolu bir; telif yasası niye var, departman şefi niye var, akıl oyunları niye var?..

*** "Ayhan'ın orta sahada ışık saçtığını yazmanın onu 'Ayhan Işık' yapmaya yetmeyeceğini herkes biliyor." (H.Babaoğlu-15.07.1999)**

* Yetenek eksikliğini şirinlikle kapatan er-geç yavşar!..

*** Keşke baht da cep gibi belli bi para ödendiğinde açılabilseydi, ki belki de öyle midir ki zaten ne?!**

* Kâbus: 2010 Dünya Kupası Finali, Kıbrıs'la Kürdistan arasında oynanıyor...

*** İkinci el piyasasında asistan olarak çalışıyorum ama asıl istediğim dublör olmak...**

* "Dev zenci, hanımının nasıl bir teselliye ihtiyacı olduğunu anlamıştı, çılgın sevişme belki bir, belki iki saat kadar sürdü." (Kara Murat, Vahşi ve Güzel, Rahmi Turan)

*** Nerde kuşpalazı, difteri, boğmaca; nerde sars, aids, ebola...**

* Pencere açıldı Bilal on-line, windows patladı!..

*** "Kadınlar, erkeklerden 2.5 kat daha fazla intihara teşebbüs ediyor; ancak intihar sonucu ölen erkek sayısı, kadınların 4 katı." (Takvim-Mart '03)**

* Koş Ali koş, tut Kaya tut, del Pierro del!..

*** Annenin "gününde" evde bulunmak da coşku verirdi bazenleri...**

* Kylie Minoque'un 'Slow' klibinde, sanatçımızın sağ ayak çaprazındaki, sarı mayolu siyahi kardeşimize bi an yoğunlaşınız derim ben!..

*** Sen hayatının giriş ve gelişmesini bilirsin, sonucu başkaları bilir...**

* Ordövr tabağından sonra türlü ve ardından aşure yedim, şimdi kafam karmakarışık...

*** Her Türk asker doğarsa, niye askerlik var?..**

* Felié Cayetano Lopez martinez Gonzalez demesi zorsa, sadece Lopez de mesela, niye Çiko diyosun, ne, sevgili Fıçım mı, iyice!..

*** Ben yönetmen olmak istemiyorum, istediğim rejisör olmaktır...**

* Nilgün Belgün hayattan...

*** Haramiler çok zayıfladı: Ali Baba ve Vasati 40 Çöp!..**

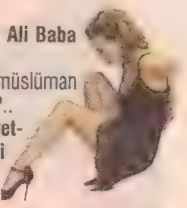

* Bomba ayırmıyo yahudi-müslüman diye, insanlar niye ayırırlar ki?..

*** Ortalama zihindeki milliyetçilik yüzdesi, milliyetçi Çin'in Çin'e oranı mıdır?!..**

ÇEŞİTLİ PARALARDA ÖLÜMSÜZLEŞTİRİLECEK 7 TÜRK BÜYÜĞÜ

Alp Tamer

ÖN YÜZ → ARKA YÜZ

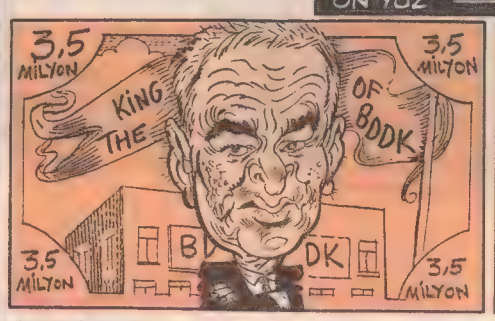

"BDDK" kraliyet sancağı altında poz veren eski "BDDK" başkanı E.Akçakoca...

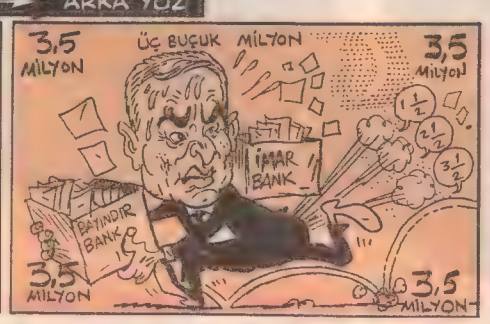

Mehtapta gezintiye çıkmış eski "BDDK" başkanı...

ÖN YÜZ → ARKA YÜZ

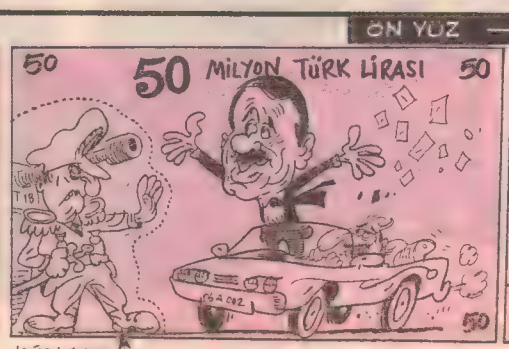

Işığa tutunca görülebilen figür

Yurtiçi gezilerinden birinde Başbakan Erdoğan

Mutlu mutlu tarlasına tohum eken orman köylüsü

Işığa tutunca görülebilen Kemal Unakıtan figürü

Akşamsefası

LeMan

Ortadoğu'ya yıllarca çiçek yağsaydı, ordan çevreye çiçek sıçrardı..

Irak pastasından pay alma hayaliyle yanıp tutuşanlar İstanbul'daki iki Sinagog'a yapılan korkunç bombalı saldırılarla sarsıldı..

İstanbul'da kanlı cumartesi... Bombalı kamyonetler, sinagogların önünde patladı....24 ölü, yüzlerce yaralı...

İçişleri Bakanlığı, yurttaşlık başvurusunda bulunanların kökenleri hakkında araştırma yapılmasını istedi. Başvuru sahiplerinin, çingene- dilenci olup olmadıkladırının tespit edilmesini isteyen bakanlığın, bu uygulamasına, sivil toplum kuruluşları tepki gösterdi..

Deruni nağmelerle ilahili reklamlarda maneviyatla harmanlanan promosyon etiğini, bakalım uhreviyat aleminde daha ne şekilerde göreceğiz...

Melih Gökçek'in zorunlu yaya yolu yargıdan döndü...Mahkeme, belediyenin böyle bir düzenleme yapamayacağına hükmetti...

HAFTANIN LALESİ

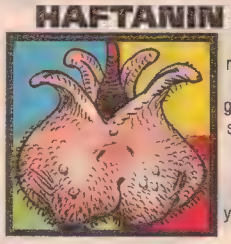

TERÖR
masum insan katliamını hiçbir gerekçe haklı gösteremez! malum gizli servisler veya el kaide.. lanetliyoruz!

BUSH
ingiltere gezisi öncesi yakın korumalarına olası bir protesto eylemine karşılık silah kullanma yetkisi verilmesini istedi. adamın gözünü kan bürümüş

ÜFÜRMECE OPERASYONLAR
her büyük terör eyleminden sonra hemen yakalanan hayali eylemciler, olmayan olaylar zinciri

TÜBİTAK YASASI
tek maddelik, tek seferlik çıkarılan AKP çiftlik yasası

ÖN YÜZ → ARKA YÜZ

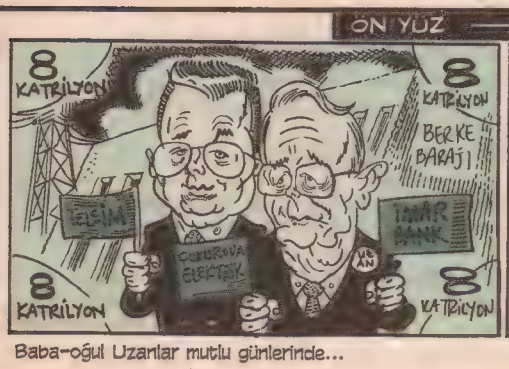

Baba-oğul Uzanlar mutlu günlerinde...

Baba-oğul Uzanlar pazar günlerinde kesik çizgiler paranın içindeki filigramlar (ışığa tutunca görülebilir!)

ÖN YÜZ → ARKA YÜZ

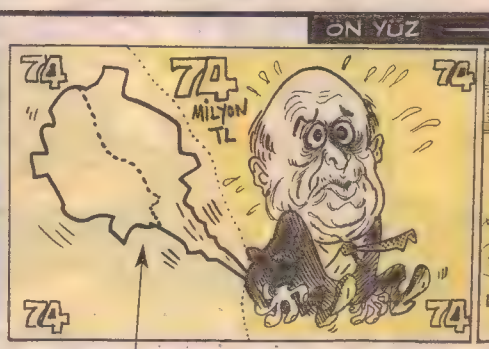

Yalnızca ışığa tutunca görülebilen KIBRIS haritası

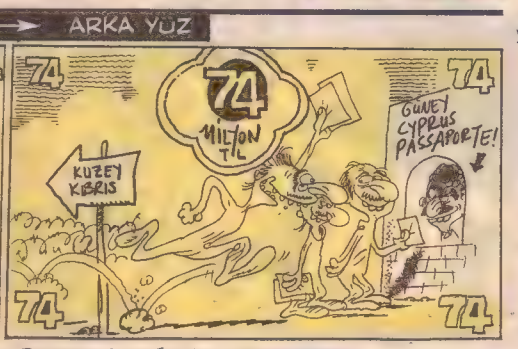

Kuzey Kıbrıs şahini, ulusal kahraman ölümsüz Rauf Denktaş

Pasaport kuyruğundan bir enstantane

Akşamsefası

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyétsizler

SIKILHAN
ile dialog çabaları

- Sıkılhan, anneni kutlamalısın genç adam, evet kutla beni. Ofisimizin Ceosu Bokhan Bey tarafından Ekslüsiiv Releycıbır Sektıfeyşın Prodaktır seçildim. Evet?

- Kutlu olsun o şey.

- Biliyosun daha önceden ofiste Eklusiiv Releycıbır Sektıfeyşın Koprodaktırdım.Evet öyleydim evet peki evet. Otuzbir onikide (yılbaşı) çift maaş bonus alıcam.

- Sevinçli bir telaş içindeyim anneciğim. Yalnız bu ünvanlarını Aşur Dayım pek anlamıyo biliyosun. Yine,"Gülizar kötü yola düşmüş, Eklusiiv Releycıbır Sektıfeyşın Prodaktır olmuş" diye tabancayı kapıp gelmesin köyden, uyarıyım...Heheh...

- Seni doğurucağıma bariyer doğursaydım Sıkılhan! Niçin dalga geçiyosun annenin kariyeriyle. Bu mu, hayır! Mizah bu değil çocuğum, evet....

- Neyse, ben kapatıyım da sen yüksel anne...

- Kapatmamalısın...

- Hayır kapatmalıyım. Çocukken bana verdiğiniz tuvalet eğitimi gereğince salona kaka yapmam doğru bir hareket olmaz. Sıkıştım, ciddiyim...

- Şşşşş... Alooo... Ben Buğra... Naaber Sıkıl? Kardeşini sorucak olursan var ya, nası biliyo musun kafam, dümdüz. Alev alev yanıyorum olm, gavur kukusu, Japon sobası gibiyim lan. Termometre yaladım demin ibre var ya, kırkbir dereceye vurdu şerefsizim. Ateş çıkınca ne güzel oluyo biliyo musun kafa...

- Olm bence senin artık kafan felan yok lan, yedin bitirdin abi.

- Hemen terso yapma Sıkıl Can, narkotik bir durum değil bu.Ne yuttuysam anne tavsiyesiyle yutum. Valde anlattı da onların talebeliğinde bööle zor bi sözlü felan olunca ateşleri çıksın revire tüysünler diye bi parça tebeşir yutuyolarmış. Laf arasında geçti, ben bi de tebeşir yutıyım dedim. Olm eski nesil biliyomuş lan bu işi. Bir beyaz iki renkli tebeşir yedim, nasıl güzelim anlatamam. Gerçi artık bizim okullarda tebeşir kullanılmıyo, beyaz tahtaya ispirtolu kalemle yazıyolar. Fakat hoca o ispirtolu kalemlerin bi kokusu var, onları şööle somura somura bi koklarsan var ya... Ayrıca okuldaki yangın söndürme tüpleri var bi de tabi. Geçen bi tanesini sıktım ağzıma ... Şşşş... Alo... Gene kapadın mı lan yamuk... Demek ööle, seni de öğrendik Sıkılhan, ateşli hasta bi insanı terkettin ha. Ya komaya girsem ben şimdi. Sevgisizsiniz oğlum. Soona tabi yalnız kalıyo, tebeşir felan yiyo insan. Terk etmeyin siz de insanı, inbeler...

- Sıkılhan, usta Hırgürkan ben. Biz bir grup arkadaş oturduk burda tartışıyoruz da.... Oruçken infaz mekruh mudur lan? Kurtlar Vadisi'nde ööle bi laf geçmiş sen duydun mu? İnfaz dediğim kafaya sıkmak yani. Hee, alo? Cevap versene lan çapsız!

- Elektrikler kesikti o diziyi seyredemedim Hırgürkan.

- Peki şeyi sorucam testesteron diye bi kelime var mı bizde...

- "İsim şehir hormon" mu oynuyosunuz.

- Tartışıyoruz dedik ya lan arkadaşlarla. Mevzuu mevzuuyu açıyo. Peki, sekizi sıfıryetmişbeşle çarpsana bi lan... Kaç çıkıyo... Kaat kalem yok da bizim ortamda. Sarı Tayfun'un cebinde hesap makinası var ama o lavuğunda şarjı ölü, sen kafadan hesaplarsın şimdi.

- Altı...

- Doğru çarp şerefsiz. Altı olmaması lazım. Sarı Tayfun dedi ki tartışırken, orta parmağımızı ölçüp bulduğumuz rakamı sıfıryetmişbeşle çarpınca aletimizin boyu çıkıyomuş. Altı maltı deme bi daha çarp.

- E altı be abi...

- Altı diil lan, tartışma benle lavuk. Altı babanınkidir şerefsiz evladı.

- E otur kendin çarp be usta. Daha da iyisi çıkar donunu ölçün orda tartışmacı arkadaşlarla.

- O nasıl laf lan ööle, "çıkar donu" felan, şerefsiz! Hangi mekândaysan orda kal Sıkılhan, gelip kafana sıkıcam. Yanlış konuştun olm, "bamya" dedin, bittin.

sklhan@leman.com.tr

Atilla Atalay

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

1

YAŞLI VE HUZUR EVİ

KALKIN KARŞIYA DİZİLİN KOĞUŞTA ARAMA YAPICAZ...

BAM

2

ŞURAYA BAK NASI SOKUYOSUNUZ BUNLARI KOĞUŞA ANLAMIYORUM Kİ...

BURAYA BOL MİKTARDA ZULALAMIŞLAR MÜDÜRÜM..

Viagra

TÜRKİYE'DE MAFYANIN GİREMEYCEE YER Mİ VAR?.

Viagra

BUGÜNDEN İTİBAREN KADINLAR BÖLÜMÜYLE GÖRÜŞMENİZİ YASAKLIYORUM..

BU NE KARDEŞİM BU NE YA? NARKOTİK İNEĞİ Mİ OLURMUŞ?.. AHA SIÇTI GENE ORTALIĞA...

ARRIVÉE ARRIVAL ΆΦΙΞΗ LLEGADA ARRIVATO ANKUNFT

ŞİLKÖY AIRPORT

MMAAA MÖÖÖ MEEÖÖÖÖ

PATIRR PATIR PATIRR

ŞILAP!

SİNİF SSINIF

NARKOTİK

SIÇTI EMME KESİN BULLIYO AMİRİM, AHA GENE BULDU, AÇ ŞU BAVULI HÜSEYİN..!..

HARRR!

BAYRAMDA ANAYIN BABAYIN ELİNİ ÖPMEYİP GAPLANIN PENGEYİ ÖPMEK VARMIŞ GADERDE, TURLA GELİP SAFARİLERDE...

ŞU KOPGAMI AGMAMA YARDIM EDERMİSİN ERCAN?.

karatan@leman.com.tr

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

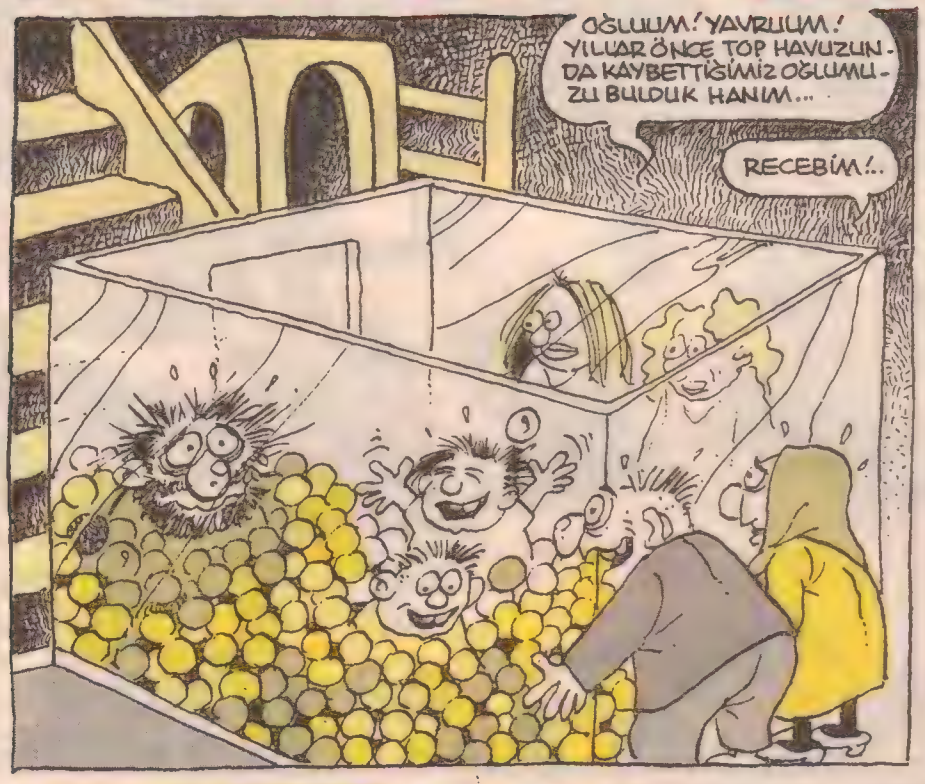

ORTA SIRA AKIL FİKİR...

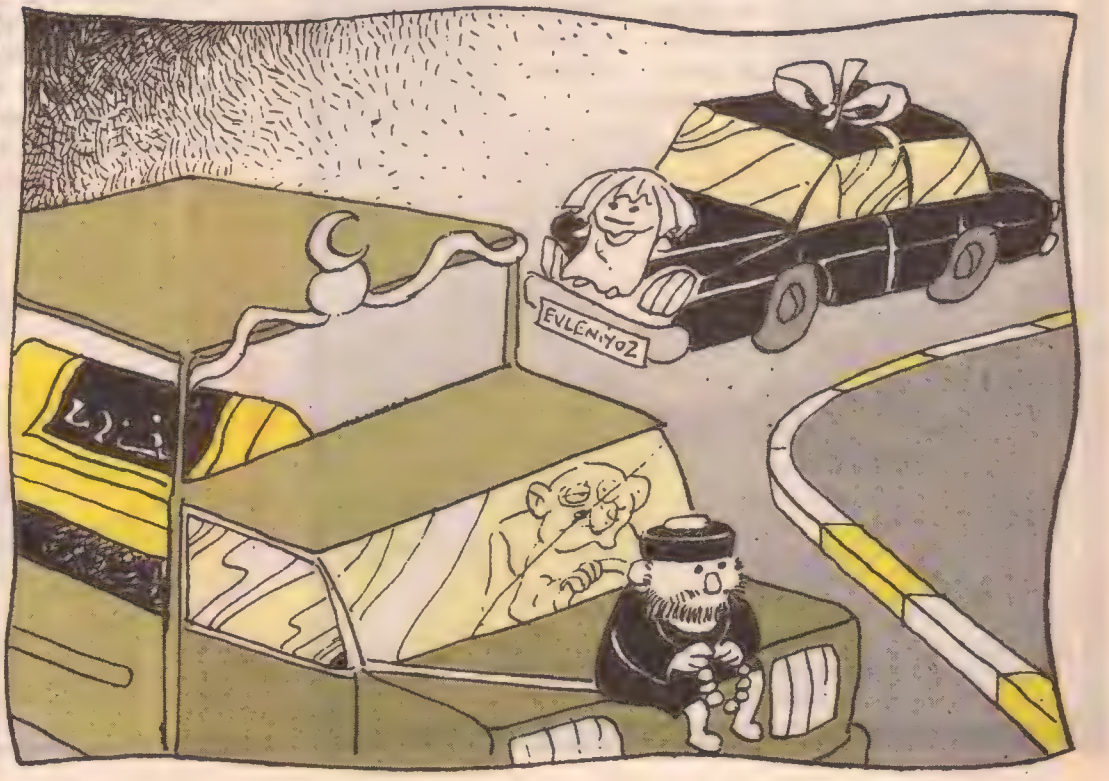

Akşamsefası

Feyzi Özşahan

feyzi@leman.com.tr

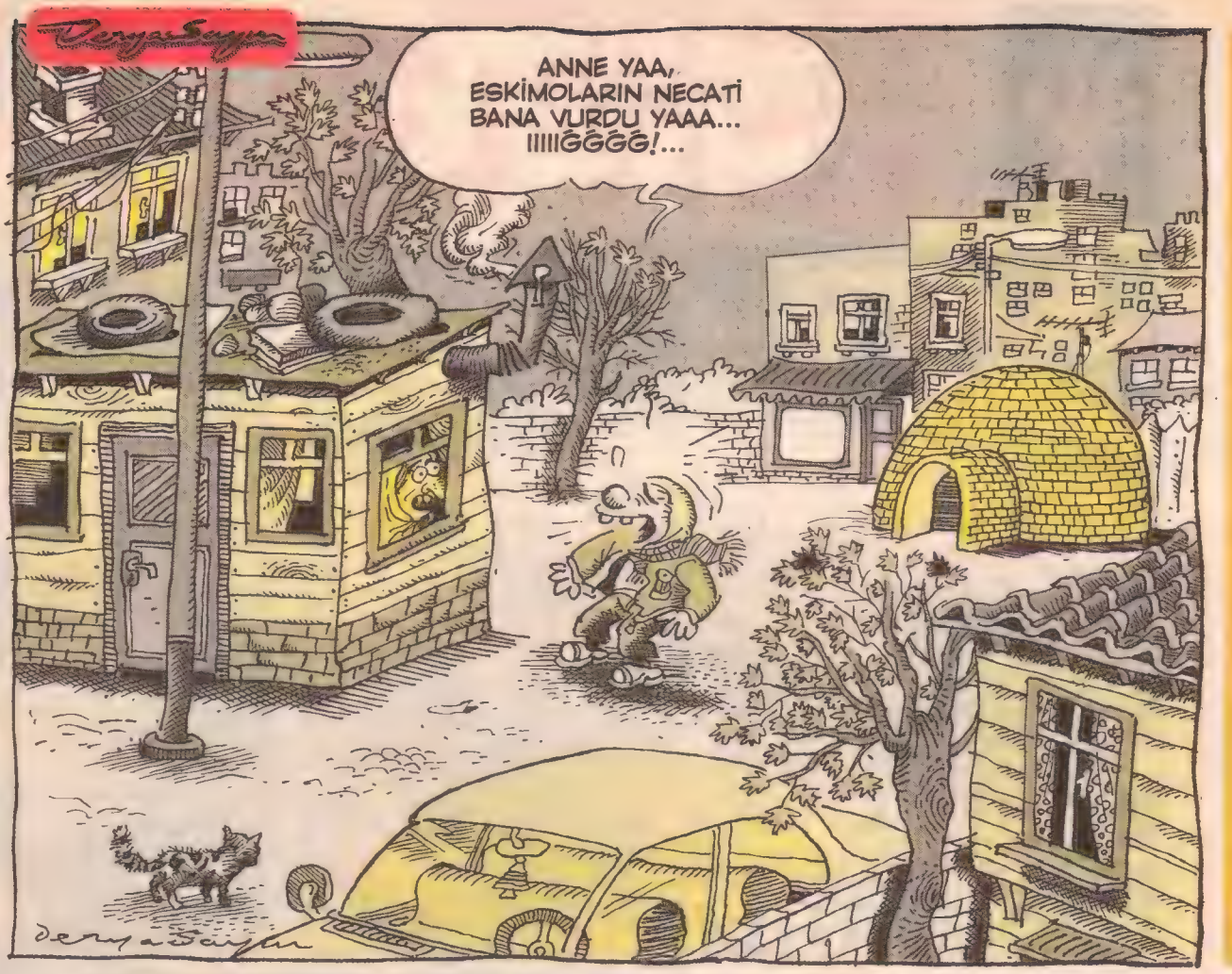

CEZMİ ERSÖZ

KANLI OPERADA ESKİMEYEN BİR SEVGİYİ ARAMAK

Yıllar önce karşılaşıp çok sevdiğim, sonradan kaybettiğim birini arıyorum, nerede bulabilirim onu? Diye sordu, şehri çok iyi bilen birine. Şehri çok iyi bilen birisi, "Bu şehirde birçok evde sık sık 'grup seks' partileri düzenlenir. Onlara katıl, sevgiyle aradığını belki de oralarda bulabilirsin," diye akıl verdi ona. Sonra da yoo, beni hemen yadırgama, çünkü epeydir artık tanışmalar, kaynaşmalar, kavgalar hep bu 'grup seks' partilerinde oluyor. Öyle sandığın gibi şeyler olmuyor buralarda. Peki, kimler gelir bu 'grup seks' partilerine? Diye sordu sevgiyle arayan. Hemen herkes oradadır, dedi bu şehri çok iyi bilen. Aklını bir saniyecik olsun yitirmek isteyenler, keşişler, cellatlar, katiller, iz sürücüler, röntgenciler, yüce gönüllü görünen vicdansızlar, sevilmeyi sevmeyi unutanlar, ömür boyu bir parfümün peşinden koşanlar, aşka susayanlar, hayal kırıklığı içinde yaşayanlar, "günahı yaşayıp, imana ulaşmak isteyenler", çırılçıplakken bile elindeki silahı bırakmak istemeyenler, seviştikçe doyumsuzluğu artanlar, bir gözlerinde hep kamera taşıyanlar, seviciler...

Sevgiyle arayan, şehri çok iyi tanıyan bilge görünümlü bu insanın tavsiyesine uyup, sık sık o şehirde ve değişik evlerde düzenlenen "grup seks" partilerine katılmaya başladı. Ne tuhaftı ki, bu partilerde çok az sevişiliyordu. Üstelik sevgi de pek yoktu. Belki kötü insanlar azınlıktaydı ama, bu gecelerin ruhuna onlar hüviyetlerini basıyor, egemen olan duyguları onlar belirliyor, geceleri onlar açıyor, onlar kapıyordu. Vampirler, cellatlar, katiller, kafatası avcıları, vicdansızlar onlardan izin alıp işlerini görüyordu!...

Bu gecelerde hemen herkes sevmekten, sevmek sıkıntısından, dostlukların son günlerinde, sevgiye duydukları yoğun ihtiyaçtan, onca olanağa ve fırsata karşın anlamlı bir cinsellikten yoksunluk içinde oluşlarından bahsediyordu. İlginç olan bu konuları açanların gecenin en kötü kişilerinin olmasıydı. Onların görevi gerçekten sevgiye susamış insanların içlerini dökmeleri için bir çeşit tuzak hazırlamaktı. Gerçekten kalbi olan, sevmeye ve sevilmeye ihtiyacı olan insanlar kendilerini belli edince vampirler, cellatlar, katiller, kafatası avcıları, vicdansızlar her zamanki işlerine başlıyorlardı! Akıtılan kan, sevgiye susamış kalpleri, tutkuyla dolu sevişmelere aç, sevişme yoksulu o talihsiz bedenleri peşinen alıp götürüyordu. Öyle ki bu kanın içinde elinden silahını hiç bırakmayan insanlar da sürükleniyordu. "Grup seks" partileri ölüm partilerine dönüşüyordu sonunda. Binbir özlemle bu gecelere koşuşturan sevgiye ve sevişmeye susamış olan bu insanlar akıtılan kanlarıyla birlikte sevme ve sevilme umutlarını, dahası yeteneklerini de giderek yitiriyorlardı...

İşte o da böyle bir durumdaydı giderek. Yıllar önce sevip kaybettiği insanı bulabileceğine ilişkin inancını artık kaybetmeye başlamıştı bu gecelerden birinde. Hırçınlaşmıştı. Aşkın

ÖZGE SAMANCI

inançlarıyla tenin isteklerinin ayrı ayrı şeyler olabileceğine bile inanır hale geliyordu sanki. İnsan ruhu ve insan vücudu onu artık ürkütmeye başlamıştı...

Yine "grup seks" partisine gittiği bir geceydi. Son zamanlarda sıkça yaptığı gibi orgazm hapını içip etrafı seyrederken, bir taraftan da Tenin Kutsallığı ve Sevgi için acaba daha denenmemiş kaç yol kaldığını düşünürken gecenin o kötü kalpli insanları kanlı operanın açılışını yapmışlardı bile. Ortalık dalgalanmış, ruhlara o karanlık rüzgârlar estirilmişti ki, birden serçeparmağının bir başka serçe parmağa değdiğini hissetti. Ve inanılmaz bir şekilde aynı anda serçe parmağının sevinçli ve hüzünlü bir ıstırapla yandığını da hissetti. O yıllardır yokluğunu çektiği aşk, yanan serçe parmağından koluna, vücuduna, kalbine akıyordu. O bir anlık temas ona varlığını hatırlatan bir yangın başlatmıştı içinde. Kalbindeki sancıyan yer o sıcaklıkla dolmuş, binbir karanlık rüzgârın altında kalan dünya yeryüzüne doğru yükselmeye başlamıştı. Kaybettiği ve kaybolduğu şehir belirmeye başlamış, dünyanın o sımsıcak bir nabız gibi atan hakikati elle dokunulur ve muhteşem bir şekilde kendisini hissettirir hale gelmişti.

Ancak hemen sonra ölümcül bir telaşa kapıldı. Kimdi peki serçe parmağına bir saniye dokunup aşkla yakan? Gece bitmiş, cellatlar, katiller, kafatası avcıları, vicdansızlar, vampirler kurbanlarını evlerine götürmüş, kendisini kurtarmayı başaranlar da kaçıp gitmişlerdi bu kanlı operadan...

Koşarak ve sevgiyle çarpan kalbini tutarak evine geldi. Ve soluk soluğa bugüne dek katılıp da aklında kalan bütün o kanlı operaların resimlerini yapmaya koyuldu. O serçe parmağın sahibini bulabilmek için her defasında biraz daha büyüttü resimlerinin boyutlarını. Kiminde yürekleri deşilen sevgiye susamış keşişler, kiminde kasları ve cinsel organları alev alev, ama yüreği buza kesmiş gece insanları, kiminde hiç sevilmediği için bedeninden başka verecek bir şeyi olmayan umutsuzlar vardı. O ise adım adım yaklaşıyordu onca kötülükte bile sevgisini koruyana, ona...

cezmler@leman.com.tr

* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın serüvenimin anlatıldığı kitap 1 Aralık'ta **yeniyaz yayıncılık**'tan çıkıyor...

Kırık Gıdıklıklı

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

Öldür beni

Gökçe Irtek '10

ADRES DOĞRUYSA BURASI... GÜZEL Bİ EV...

A-AA. SEN MİYDİN, BİR YIL OLDU, NE KADAR ZAYIFLAMIŞSIN, GİRSENE.

AKIL HASTANESİNDE İYİ BAKMIYORLAR.

BOŞVER, GEL İÇERİ, UNUT GİTSİN HER ŞEYİ... O GECEYİ DE UNUT, GEL ANLATICAM OLANLARI..

HAYIR, GİRMİYCEM, BİR SORU SORUP GİDİCEM KIZ KARDEŞİN YAŞIYOR MU? HA? YAŞIYOR MU?.

EVET YAŞIYOR... HEY:.. NAPIYOR...

AGH!

GÜM

ÖLDÜ DESEYDİN BUNU YAPMIYCAKTIM ... NASIL YAPABİLDİN BUNU?

ASLINDA SENİ İLK TANIŞTIĞIMIZ GECE ÖLDÜRMELİYDİM... HER ŞEYİ ÖĞRENDİĞİM AN...

EVET KADINI ÖLDÜRÜP TESLİM OLMAYA GELDİM, GİDİP SÖYLEDİĞİM ADRESE BAKABİLİRSİNİZ...

BEN EKİBİ ALIP ADRESE GİDİYORUM...

İNANMIYCAKSINIZ AMA ANLATICAM.

BİZ SORGUYA BAŞLIYALIM... ANLAT BAKALIM...

Bir yıl önce bir gece kız arkadaşımın çalıştığı barağradım...

MERABA, BENERİNG.

BAK SENİ LİSEDEN ARKADAŞIM ZÜHAL'LE TANIŞTIRAYIM, BU GECE BİZDE KALACAK, SEN ONU BİZE GETİR BEN SABAHA KARŞI GELİRİM... İYİ AĞIRLA ONU..

MEMNUN OLDUM

BİRAZ SORUNLUDUR, BİR AY ÖNCE AİLESİNİ KAYBETTİ, BAZI KUSURLARI VAR GÖRMEMEZLİKTEN GEL... HADİ SABAHA GÖRÜŞÜRÜZ. BENİM ODAMDA YATSIN...

NE GARİP KIZ, ELİMİ BİLE SIKMADI...

EVİNİZ ÇOK ŞİRİNMİŞ.. NASIL TANIŞTINIZ?

ÇALIŞTIĞI BARDA, MÜŞTERİSİYDİM, NE İÇERSİNİZ...

SADE BİR NES KAFE İYİ OLUR..

BUYRUN...

TEŞEKKÜRLER ZAHMET OLDU.

ANANII. ALTI PARMAĞI VAR.:

HAY.. MİNA KOYUM SOL ELİNDE DE ALTI PARMAK VARMIŞ...

NASIYDI BİZİMKİ LİSEDEYKEN, YİNE BÖYLE HAREKETLİ MİYDİ...

HİÇ DEĞİŞMEMİŞ, ŞİMDİKİ GİBİ YERİNDE DURAMAZDI...

SABAHTAN BERİ AYAĞIMDA BUNLAR, ÖZÜR DİLERİM.

AMAAAN! BU NEYA AYAKLARINDA DA ALTIŞAR PARMAK VAR... AY FENA OLDUM, BİR AN ÖNCE YATSA...

BURASI EBRU'NUN ODASI, BURDA DA GECELİKLER FİLAN VAR, RAHATINA BAK...

ortalığı toplu- yordum, kapısı aralıktı... Aralıktan onu gördüm.

ULAN ÇOK MERAK ETTİM ÇIPLAKKEN NASIL AÇABA..?

HADİ KIZIM DÖN BU TARAFA DÖN... ALLAH BİLİR ÜÇ MEMEN VARDIR.

HAH DÖNÜYO İŞTE...

ANANI MIKI'İM! DÖRT MEME UCU VAR! NESİN SEN BE KADIN, NESİN SEN?.

Ordan hemen kaçıp yattım... Dalar dalmaz kabuslar başladı...

Devamı karşı sayfada

Akşamsefası

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU dumur@leman.com.tr

Mini Barış

* Dumurseverler şu çeşmeye bir bakınız hele... Barış bu mini minnacık çeşmeye kaldıysa, bu iş biraz zor galiba. Bu minik çeşme barış değil de savaş çeşmesi olmuş olsaydı, dünyanın barışla dolu olduğu anlaşılırdı demekki... Önemli olan niyettir diyelim ve bu dumur çeşmesini acı bir tebessümle geçelim...

* Bu fotoğrafın çekimi esnasında az kalsın kötek yiyordum dumur dostları... Bu mekanın karşısındaki otoparktan birileri fena fena baktılar, biri bana doğru gelmeye yelteniyordu ki, ben de fotoğraf makinasını o civardaki tarihi bir binaya çevirdim, onun resmini çekiyormuşum gibi yaptım ve yırttım. O sıradaki dumur detayındaki bu ilan da sanki dile geldi ve bu harflerden, hani TV.'de haber programlarındaki kameraya saldıran adamların tepkilerine benzer şu sesleri duyar gibi oldum; **"Çekmesene hemşerim, çekmesene kardeşim, çekme lan çekmesene huuooop çekme laaiiyynn!.."**

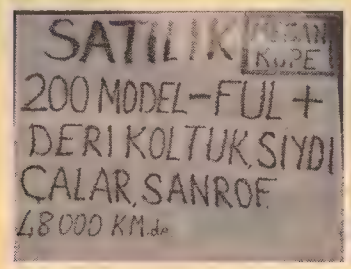

* Daha günün başlarındaydık... Eve yanlışlıkla iki tane aynı gazete alınmıştı. Az önce de su siparişi vermiştim. Biraz sonra sucu geldi. Gençten bir arkadaştı sucu... Suyumu aldıktan sonra, genç sucuya **"yaa eve aynı iki tane gazete alınmış, dur birini sana veriyim, ister misin?.."** verdiği cevap şu oldu, **"Yok abi, benim gasteyle işim olmaz abi!.."** Dondum kaldım, o gittikten sonra iki aynı gazeteyi, aynı haberleri baştan sona tekrar tekrar okudum ve her paragrafın, her cümlenin başında genç sucunun söylediği bu sözler aklıma geldi, kulaklarımda çınladı; **"Benim gasteyle işim olmaz abi!.."**

* İftardan önce bazı TV kanallarında yemek pişirme programları var ya hani, dikkatimi çekti; bütün ahçılarımız yemek pişirme sırasında tahta kaşık kullanırken, bir kanalda, zannediyorum Cezayir asıllı Fransız bir ahçı olsa gerek bir şahıs, **"brokoli ograten"** pişirme esnasında metal yemek kaşığı kullanmak suretiyle güzelim çelik tencereyi çizik içinde bıraktı. Herhalde onların orda şimşir kaşık satılan Tahtakale benzeri bir semt yok... Ayrıca Ramazan-ı Şerif'te niye **ograten** yapmayı **ogretiyorsun** kardeşim, imam bayıldının, karnıyarığın suyu mu çıktı?.. Bu arada diyeceksiniz ki, bütün gün yemek programlarını mı seyrediyorsun, nerden buldun bu detayı kardeşim?.. Eee kolay mı dumur detayı yazmak, seyrettim tabii, seyrettim ama metal kaşıkla brokoli karıştıran ahçıyı gördükten sonra ne kadar yemek pişirme programı varsa pür dikkat seyrettim, diğer ahçıların gerek şimşir, gerek tahta kaşık kullandıklarını tespit ettim ve dumur detayını doğruladım... Bunu bir anlamda da tahta kaşık zenaatinin ne kadar önemli olduğunu göstermek için yaptım...

Dumur Ceografikal

* Kendine özgü ilginçlikleriyle muteber bir beldemiz olan Gökçeada'da böyle bir ağaç var. Sanki motorda, sürat eknesinde giderken uzun saçları geriye doğru uçuşmuş öylece donmuş kalmış gibi duruyor. Gerçi Gökçeada'nın o sert ve değişken rüzgarları da sürat teknesini aratır adama hani... Şüphesiz bu ağaç da sert rüzgarlardan yıllarca nasibini alarak bu şekle, şemale bürünmüş olsa gerek. Bizzat ben de bu enfes doğa harikası yerde kiremitlerin, çatıların havada dönerek savrulup uçtuğunu hayretten donarak izlemişimdir. Neyse dostlar bu yalnız başına, geriye savrulmuş bir halde ayakta duran ağacı görenler görmeyenlere anlatsın, fakat bilenler bilmeyenlere anlatmasın. Çünkü görenin anlatması çok lezzetli, tatlı olur her zaman... Bilenin anlatması da ukalaca ve kibirli olur genellikle... O itibarla görmek, hissetmek bilmekten daha sağlamdır. **Görmek** eyleminin içinde **bilmek** eylemi de vardır. Fakat **bilmek** eyleminin içinde **görmek** olmayabilir... **Bilmek** eyleminin içinde daha çok **bakmak** fiili var sanki... Sen sen ol, şu ağırlık sırasını izle; **duy, bak, bil, gör, bul ve sus...** Hüüooooopp, uleeee ne yaptın abicim sen yaa? Endülüs Emevileri'nin Ortaçağ Avrupa'sını nasıl aydınlattıkları mı konumuz yaa?.. Tabii tabii yine coştuk kaydırdık dumur formatını, affeyleyin dostlar...

Fotoğraftakiler, ondan sırasıyla Asrın Dudamır, Sinat Özkan, Fakir, Çoğçağ.

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr
Tuncay Akgün

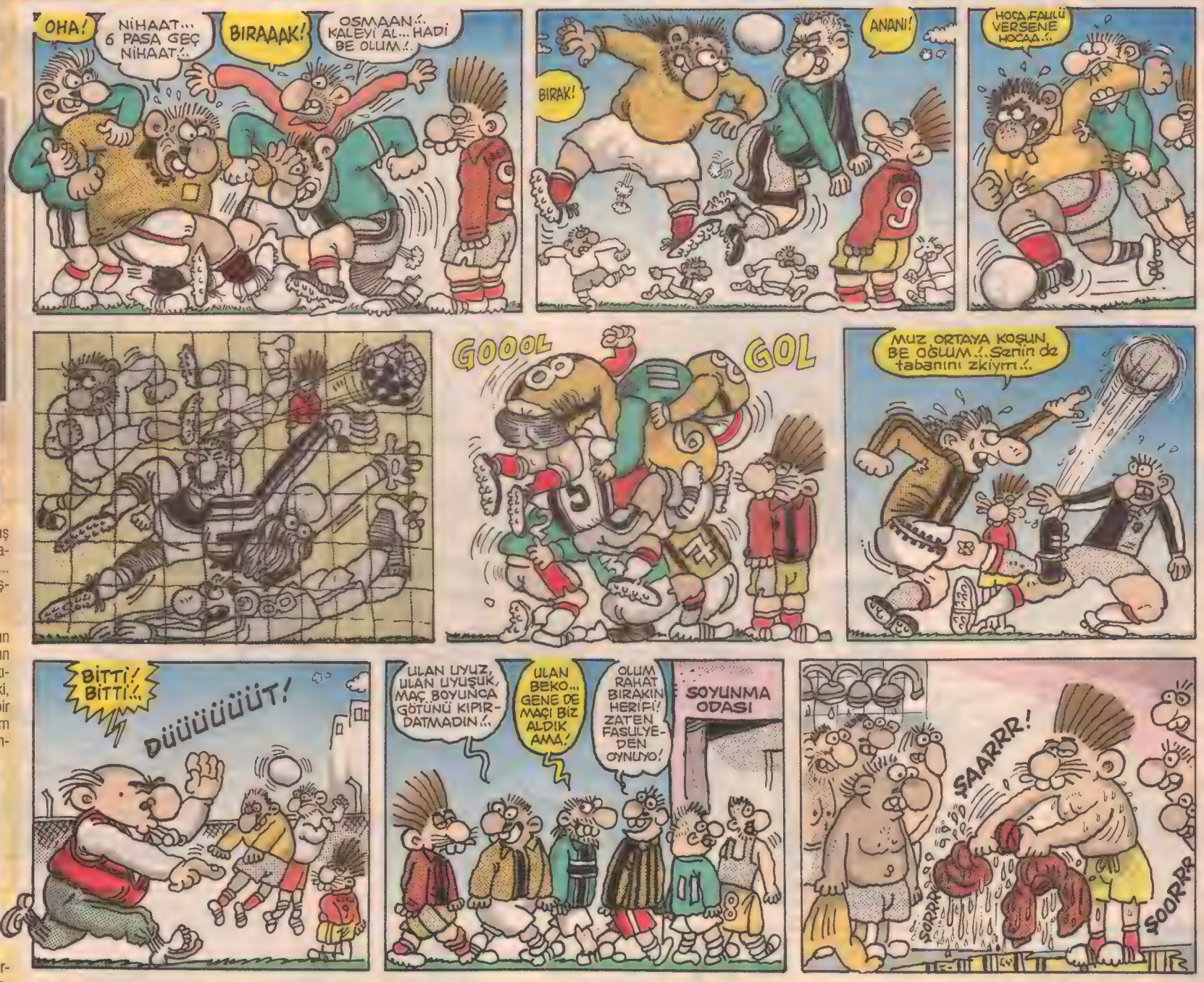

Akşamsefası

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

DUR BE! DURSANA YAA!.

SAYIN SEYİRCİLER, ŞEKER KARIŞTIRILAN TENCERE DEN PAÇAVRA ÇIKTI!.. İŞTE VATANDAŞA YEDİRDİKLERİ ŞEKERLERİ BURALARDA YAPIYORLAR! ŞU HALE BAKIN!

BURASI DA LOKUM İMALATININ YAPILDIĞI YER! YATAKLAR, ÇORAPLAR, TENCERELER BİRBİRİNE KARIŞMIŞ PİSLİK YUVASI HALİNE GELMİŞ!..

BAK! BAK! AHA BİR FARE! ZATEN BÖYLE BİR ORTAMDA FARE OLMASA ŞAŞARDIM!.. KARDEŞİM ZEHİR FİLAN KOYMUYOR MUSUNUZ BUNLARA?.

PATRON YOK ABİ!..

FITI FITI FITI FITI FITI

LOKUMLARIN, ŞEKERLERİN KONULDUĞU KUTULAR TUVALETTE ÜST ÜSTE PİSLİK İÇİNDE DURUYOR! MİKROP YUVASI MİKROP!

ARA BENİ 0532...

BU DA ŞEKER KARIŞTIRILAN BÜYÜK KAZAN OLMALI... AAAH!..

KOT!

EEEH! AMA UZATTIN HA!.. SENİ TELEVİZYONA ÇIKARACAM DEDİN, GELDİN, BENDEN HARİÇ KAMERAYA ÇEKMEDİK YER BIRAKMADIN! DUYGULARIMLA OYNADIN! ŞİMDİ SENİ FISTIKLI LOKUM, KAMERANİNİ DA AKİDE ŞEKERİ YAPAYIM DA AKLIN BAŞINA GELSİN!..

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

OSURUN LÜTFEN ŞÖYLE KUVVETLİCE BİR OSURUN...

DOKTOR BEY SAÇMALAMAYIN!..

ZOP!

O HALDE BEN OSURAYIM!.. GOOHH!..

ÇOK İĞRENÇ BİR İNSANSINIZ DOKTOR...

KIZIM ŞATAFAT, GEL BAĞIYIM... SENİNLEN BİRAZ REGL GONUŞMAK İSTİYORUM... NEDEN BÖYLE YAPIYON SEN GIZIM? NE YAPIYON SEN? BUDUR BUDUR BABA DE BANA... GİT HADI... 20 DAKKA SONRA GENE GONUŞACAZ REGİL...

MAGANDA TUR

HAY ŞU DİZİLERDE REKLAMLARDA KIZIYLA REGL KONUŞAN ÇAĞDAŞ BABA TİPİNİ İÇAD EDENİN BEN...

EN BEYENİLEN MODELİNİZ HANKİSİYSE ONU UYGULAYIN... OTUZBEŞ GÜNDÜR TRAŞ OLMUYORUM SİZE GELMEK İÇİN...

YALNIZ BİZ İNSAN KABUL EDEMİYORUZ BEYFENDİ... ÜZÜLEREK SÖYLÜYORUM...

KÖPEK KUAFÖRÜ

IRKÇILIK BU SİZİN YAPTIĞINIZ...

AYHH!.. İMDEEET..!. ÇANTAMI ÇALDI KAÇIYO... TUTUN... POLİİİS...

KAHRAMAN MASA ESAT

HEP KAVGA HEP KAVGA!.. DİNLEMİYİM DİYORUM ŞU KOMŞULARI, YAPAMIYORUM... KULAK BÜTÜN GÜN DUVARA DAYALI...

Akşamsefası

AKSARAY PAŞAOĞLU

Seks Bağımlısı Christina Aguilera, Torino'da Kulağıma Neler Fısıldadı?

Geçenlerde İtalyan meslekdaşım **Antonyo Mozarella** aradı. **İtalyan Seksoloji Araştırma Merkezi** bir araştırma yapıyormuş. Romence **"Katılmak ister misin?"** diye sordu. Türkçe **"Seve seve"** dedim. Yabancılar artık Türkçe bazı kelimeleri biliyorlar. **"Dudu", "Bendensin", "Asmalı Konak", "Sendenim", "Katula Katula", "Popstar"** gibi bir takım Türkçe sözcükler bütün dünyada yavaş yavaş marka hâline geliyor. Bilmiyorum seks bağımlısı olduğumu daha önce söylemiş miydim? Bir seks bağımlısına **"Seks var, gel"** dediniz miydi o anda seks yapıyor olsa bile kalkar oraya gider. Kalktım gittim.

Antonyo beni havaalanında uçağın merdivenlerine kırmızı bir halı serdirmiş. Başbakan Berlusconi ve ayaktakımı da gelmişlerdi. Araştırmayı yapan merkezin başkanı doktor **Franko Avenia** 30 yaşından beri seksin uyuşturucu gibi bağımlılık yapıp yapmadığını merak ediyormuş. Ama araştırmak için bir türlü fırsat bulamamış. Sonunda bu haftasonu eşi **Venedik**'e kayığa binmeye gidince uygun ortam bulmuş. **Antonyo** ve ben, doktor **Franko**'nun yerinden telefonla **Torino Seks ve Buluşturma Evi**'ni arayarak Antonyo sarışın, ben oldukça **Lopez popolu** ve doktor **Franko** balıketi birer bayan ısmarladık. **Dr.Franko** çok güzel araştırma merkezi oluşturmuş.

Merkez üç odalı. Her odasında yalı çapkını kuşu tüyünden yapılmış son derece rahat birer yatak, birer minibar ve müzik seti var. Yavrular gelince doktor **Franko** hemen araştırmalara başlarız dedi. Deyince ben olur diyerek doktor **Franko** bana: **"Yavrular gelene kadar sen soyun."** dedi. Beni çelikten yapılmış karanlık bir odaya buyur ettiler. Odada dört duvar, bir tavan ve bir tabandan başka hiçbir şey yok. Ve duvarlar 24 santim kalınlığında çelik. O sırada duvarlardan biri harrr yana kayarak açıldı. Odaya ünlü popçu **Christina Aguilera** girdi. Geçenlerde o da seks bağımlısı olduğunu açıklamıştı. **Aguilera,** İngilizce, Fransızca ve İspanyolca olarak kulağıma şunları fısıldadı: **"Onaltı aydır burada çelik duvar okşuyorum. Çok yakışıklısın sen. Şimdi seni paramparça yapıcaz biz. Olgun erkeksin sen."** diyerek tamamen yarıçıplak odadan çıkıp gitti. Gözlerim karanlığa alışınca bir köşede kıpırdanan sıcak bir yaratık olduğunu farkettim. Yaratık **gek gek** geğiriyor, mırın kırın yapıyor, arada **tıhss tıhss** müstehzi müstehzi gülüyordu. Elindeki küçük el fenerini çenesinin altına dayayıp yüzünü alttan aydınlatınca onu tanıdım. Bu Amerikalı ünlü oyuncu **Michael Douglas**'tı. Dünyanın bir numaralı seks bağımlısıyla başbaşaydım. **"Siz de mi bayan bekliyorsunuz?"** dedim. **"No."** diyerek **"Hâlâ anlamadın mı sen?"** dedi. O anda ben şöyle düşündüm: Demek doktor **Franko** beni kandırmış ve araştırmalarında yem olarak kullanmaya karar vermişti. Ve meslekdaşım **Antonyo**'da bu tezgâhın içindeydi. **İyi de basın konseyi bunu neden kınamıyordu.**

Ben o anda çelik duvarları tırnaklarımla parşömen gibi yırtarak ve **Antonyo**'yla **Franko**'ya da sağlı sollu birer pençe atıp bağımlı bağımlı sokağa fırlayınca arkamdan **Michael Douglas** daltaban zıpkın gibi beni ana yollardan fırtına gibi havaalanına kadar kovaladı. Kırmızı halıları uçarak geçip kendimi uçağa zor attım. Uçak kuşbakışı kalkınca pencereden **Michael Douglas**'ın o hızla insanlara saldıra saldıra **Napoli**'ye doğru ilerlediğini gördüm.

Yazı biraz **siyaset dışı** gibi oldu. Ancak bu yazının siyasi bir boyutu da var. Lafı şuraya getirmek istiyorum. Biliyorsunuz, **Kaliforniya** seçimleri yakında porno filim oluyormuş. Başrolde **pornocu** aday **Mary Carey** oynayacakmış. Ve bu olay **Bush yönetimini,** dolayısıyla **Türkiye**'yi de çok yakından ilgilendiriyor. Onu da yazacağım.

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

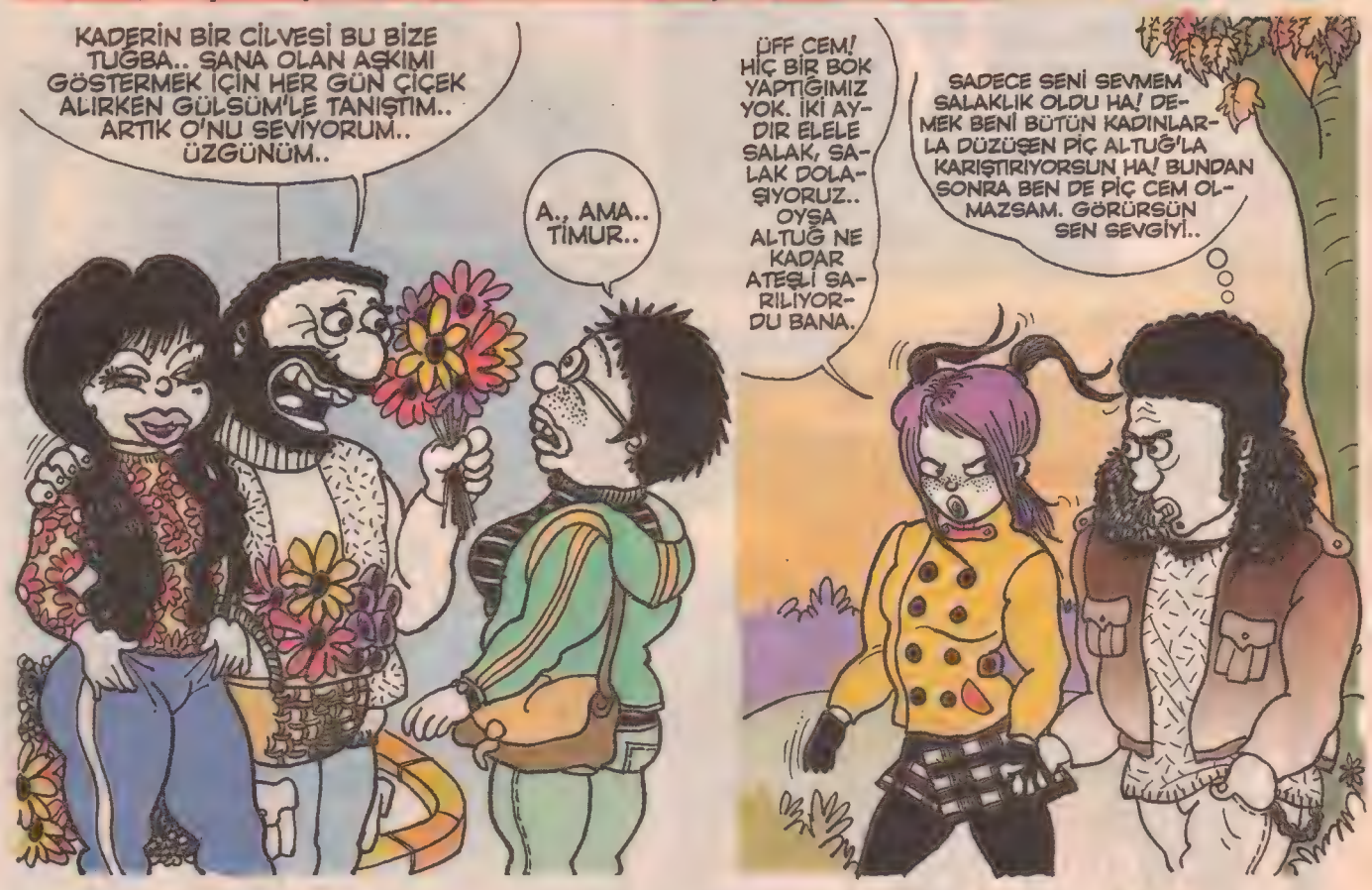

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

NE YAPTIĞINI BİLMEYEN ADAM ve MACERASI...

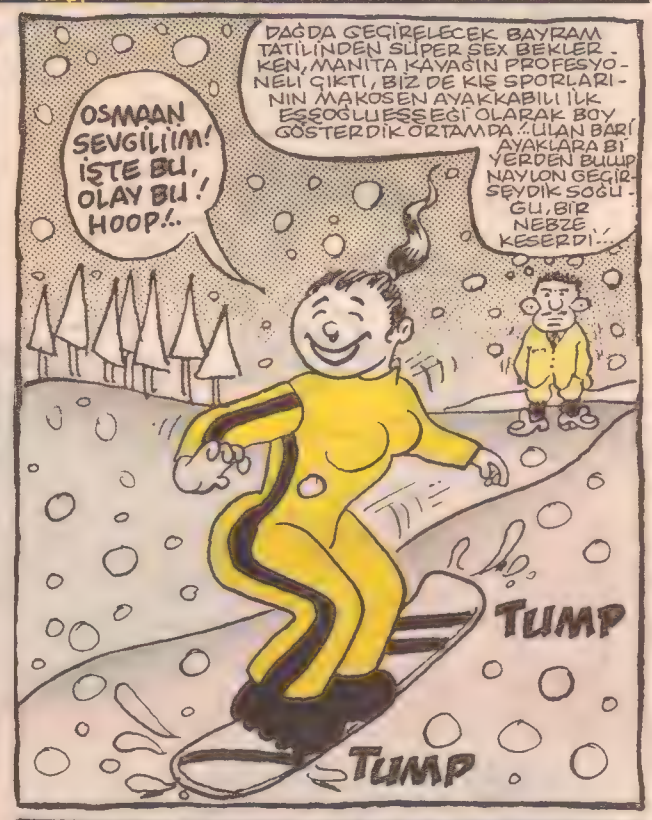

KARA MURAT ve ARAP GECELERİ...

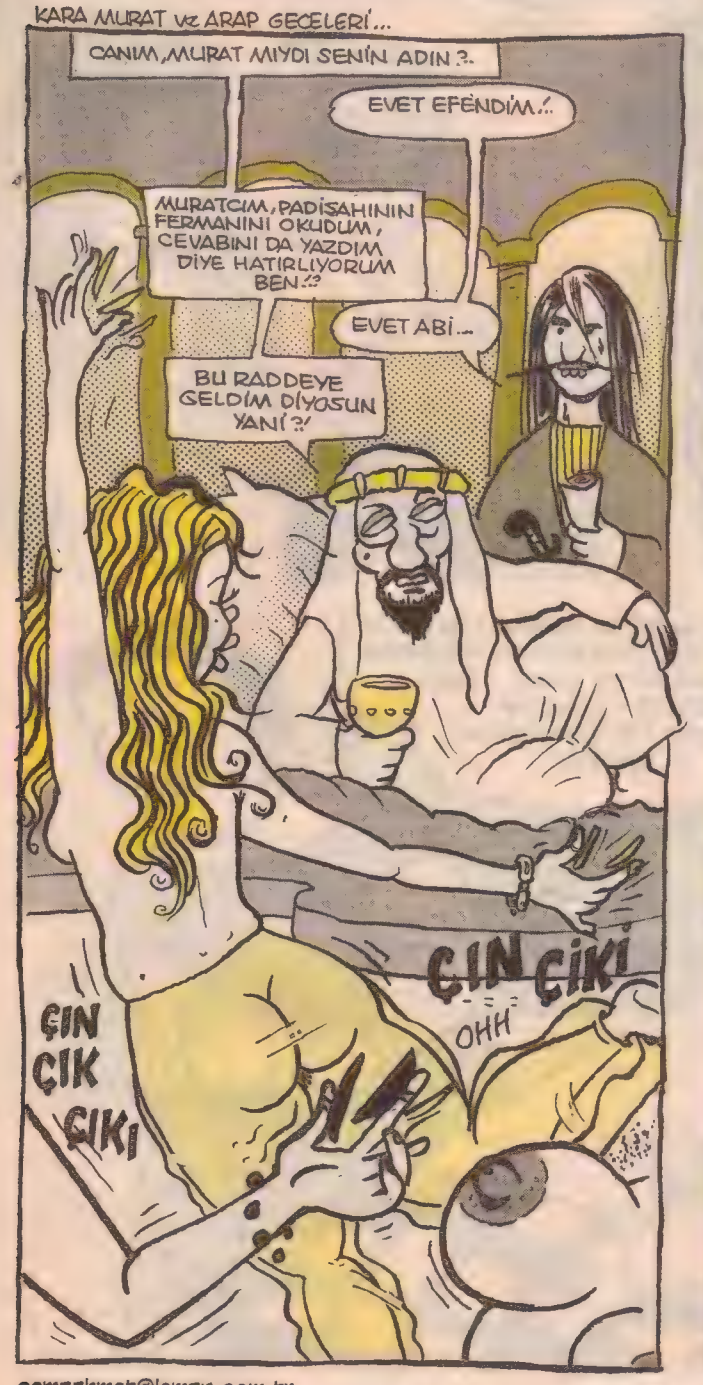

TABİATIN UNSURLU MACERA DELİSİ MUHTEŞEM BEY...

SERÜVEN NUMARASI TAKRİBEN DÖRT YA DA BEŞ CİVARI..

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

SÜPER YAZI DİZİSİ -1- Giriş-

Meraba! Yeni bi Süper Yazı Dizisiyle daha karşınızdayız! Bu yeni süper yazı dizimizde, elimizden geldiince çeşitli süperlikler yapmaya çalışıcaz!

SÜPER YAZI DİZİSİ -2-

Süper yazı dizileri, girişten sonraki ikinci bölümde, biraz sakinleşir. Birinci bölümdeki hırsını dizginler. Bi arkadaşımın durumunu örnek vererek, size bunu annatayım! Arkadaşım; ismini bilmiyorum, adını hiç bi zaman söylemedi bana. Gizemli biriydi. Kerem derlerdi kendisine. İsmini bana söylemedi nedense. Adını bağışla demiştim, 'la git lan' dedi, tepki gösterdi. Bi soğuk davranırdı bana. Herneyse, ben sevdim ama onu, arkadaş belledim. Bu kişi, Kerem diyorum, bi klima şirketinde, art prodüksiyon grup âmiri olarak çalışıyodu! Yani art'ık, bozuk klimalardan, küçük ucuz klimalar yapıyolardı. (Bi gün Kerem dedim, 'adımla hitap etme bana' dedi! Lavuk dedi ayrıca. Soğuk davranırdı bana.) Yaz mevsimindeyiz o yaz tabii. Ben bunun işyerine gittim bi gün. Sustum, bişey demedim pek! Bana demesin mi: "ne işin var burda?" Haydaa! "Kerem," dedim, artık kendimi tutamayıp, "sana insanca bişey söylüyoz! Bi klimaya ihtiyacım var. Hani, belki sen bi kıyak yapıp." O sırada, Nilüfer'le çıkıyoruz biz. Nilüfer, İsmayil'in kız arkadaşı. Nilüfer sokağa çıkınca ben de çıkıyorum, onunla bi yere çıkmış gibi oluyorum! Biliyorum, çok safça. Bunu kendisine de söyledim; "Nifüler!" dedim. Adını hep şaşırırdım. "Nileför," dedim, "Annıyorum, sen de bana karşı soğuksun. Sen İsmayil'in kız arkadaşısın hem. Ben de zaten aksini iddia etmiyorum. Çünkü eğer Sedat'ın kız arkadaşı olsaydın İsmayille ne ilgin vardı. Sen bişiy söylemiycek misin?" dedim. Öyle bi baktı ki suratıma, o anda yerin dibine girdim! Bakka! Hamit var; beni böyle üzgün, yerin dibine girmiş görünce, "napıyosun, nasılsın" demez mi! Haydaa! "Ulan sana ne," dedim, "zaten aşk acısı çekiyorum!" Bi soğuk davrandı bana. Sonra ben, "sana klima buluyım mı dükkânın için, ucuza?" deyip, gönnünü aldım. İşte, mesele bundan ibaret! O gün, Kerem'in işyerinde bulunma nedenim buydu. Daha fazla duramadım ama orda, çıkıp parkta dolaştım, sosisli yedim. Kerem arkamdan geldi! Kerem diilmiş meğer; başka birisiymiş! Gözlüklü bi adam. Mavi bi montu vardı. Kaliforniya yazıyodu arkasında. Alttaki daa küçük harfli yazıyı okuyım derken turşumu düşürdüm. Kerem'in işyerine tekrar gittim öfkeyle! Almadılar içeriye. "Sizin ben var ya!" deyip, küfrederek ayrıldım ordan! Biraz tırstım için, çok da iyi küfredemedim.

SÜPER YAZI DİZİSİ -3-

Mardin' de, akşamüstü olmak üzereydi. Avlulu taş evlerin, dar ara sokakların gölgeleri birbirlerine sokulurken, hüzünlü bi labirentin ilk dehlizleri oluşuyordu. Daha sonra akşam olucak, ve Mardin'in tepede yükselen kısmı, ışıltılı bir zirve hâlinde, uzaktan gelen kamyonlardan seçilebilecekti. Bu kamyonların (tır'ların) birini, Kadir İnanır sürmekteydi. Yanında Zuhâl Olcay, ve bi de küçük kız vardı. Küçük kızın da bir bez oyuncağı vardı. Zuhâl Olcay'ın, çok nefis bi eteği vardı. Kadir İnanır'ın, polaraid bi makinası vardı. Mola verdikleri bi su kenarında, kadının ve küçük kızın fotoğrafını çekti, onnara verdi. Mardin'e, yük götürüyodu adam; sonra tekrar İstanbul'a dönücekti. Ama hemen dönemedi. Dar sokakların birinde, Yavuzer Çetinkaya ile karşılaştılar. Yavuzer, eski arkadaşıydı onun; pis işlere bulaşmıştı. Çocuunu, ve karısı Zuhâl Olcay'ı terketmişti.. Tır kamyonları, acayip güzeldi. Daa Mardin'e gelmeden, bi Tır konaklama tesisinde geceldiklerinde, Zuhâl endişeliydi. Onları, Yavuz'un belâlıları, bi Murat 124' le takip ediyodu. "Burda bişey yapamazlar!" dedi adam. Kadını ve çocuğu, etrafı tel örgülerle çevrili tır pansiyonuna götürdü. Çok güzel bi konaklama tesisiydi. Tır'lar yanaştı; uzun kıçlarını ağır ağır, kafalarından döndürüp, diğer tırların arasına yerleştirdiler. Gece, Zuhâl, tır'da kalan adamın yanına geldi. "Beni niye aramadın hiç, bunca yıl," dedi. Adam güzelce izah etti. Çok nefis izah etti. Yakınlaştılar. Tır'ın arkası genişti. İki kişi raatça uyuyabilirdi.."

SÜPER YAZI DİZİSİ -8-

Geçen gün, söylemesi ayıp, bi işkembe çorbası almıştım. Fnor işkembe çorbası! Arkadaşlar gelicekti. Konken oynıycaktık. Fnor konken çorbası! O an gerçekten, başımdan aşağı kaynar sular dökülmüştü! Ne dediimi bilmiyo, saçmalıyodum. Koca tencere işkembe çorbası, masa örtüsüne sıçramasın mı? Ordan da, koltuklara sıçradı! Hemen mutfaktan bi bez alıp geldim, ovaladım. Çıkmıyodu bi türlü! Birazdan arkadaşlar gelicekti! Tam o anda Firuze aradı. "Fnor'la yıka," dedi! Herşeyi biliyo, tahmin edebiliyo Firuze! "İyi de," dedim, "Fnor diye çamaşır tozu hiç duymadım ben?" Bende var, gel al dedi. Fnor taksisine atlayıp Firuze'lere Feriköy'e gittim. Firuze de bana gitmiş o sırada! "Bana gel" diyen kişi de, meğer Firuze diil, Firuze'nin ses ikizi Ferdi'ymiş. Sonra ben geri döndüümde, Firuze'nin, lekeli çamaşır örtümü yıkadını, pın pınl yaptını gördüm! O heyecanna, içeri nası girdin diyememiştim. Ama hissetti; "Ferdi açtı," dedi! Ferdi çilingirdi. "Peki, ben Ferdi'yle telefonda," dedim, gerisini getiremedim. Sonuçta, işkembe çorbalı örtüm bembeyaz olmuştu. Gerçi o pembe bi örtüydü ama, sağlık olsun. "Sağolasın Fnor! dedim. Eskisinden yeni olmuştu! Ferdi, dalga geçiyodu benlen. "Geri zekâlı karı," diye bağırdı! İnsan bi deterjana, şampuana felan, sağol, teşekkür ederim dermiymiş hiç! O parlak ciltli kız teşekkür ediyo ama dedim, "teşekkürler Dov" diyo ya, dedim. "Üyelerinin cildini s.giyim!" dedi Ferdi; iğrenç iğrenç şeyler söyledi ayol. Firuze tokatladı onu! Git burdan çabuk dedi. Gittiler. Arkadaşlarım geldi. Yeni masa örtümü pek beğendiler. Teşekkürler Fnor! dediler. Ben teşekkür ederim dedim! Kendimi acayip geri zekalı gibi hissediyodum. Ferdi o sırada cama taş fırlattı! N'oluyo ayol! dedi kızlar. Teşekkür ederim dedim. Yataa gittim biraz uzandım.

SÜPER YAZI DİZİSİ -916-

Teknoloji ilerledi diyorlar. Peki, Bil Geyts diil miydi; bilgisayarlar Afrikadaki açlığa felan, hiç bi dünya sorununa, insan huzuruna fayda sağlamadı" felan diyen! Peki, Russo diil miydi, "insan kendi biyografisini yazamaz, çünkü çok dürüst ve gerçekçi olması teknik olarak imkansızdır" gibi şeyler söyleyen! Peki, Balzak diil miydi; diildi. Bi dakka, hah; peki Kafka diil miydi; sucuk yediği bi rüyayı filan mükemmel annatan; ama 'Davâ' da neredeyse zıçan. Peki, Russo diil miydi gene; biyografisini çatır çatır yazan! Sıkıldım bıraktım, bana ne senin çocukluundan, teyzenden; dümdüz annatmış! Peki, Dostoyevski diil miydi; kendi vücudumuzun, kendi kanımızın adamı olmaktan utanç duyuyoruz, ne acayibiz felan diyen! Peki, Miyazaki diil miydi; manyak çizgi sinema yapan; 'Prenses Mononoke' de ormanın Tanrıları'nı ve öfkeli zebanileri'ni resimleyen; demir ocakları yüzünden orman hayvanlarını yok eden ve tüfengi icat eden kötü bir 'hanımağayla' 'yalnız savaşçı' arasında da, Köroğlu diyaloğu gibi, 'silah icat oldu mertlik bozuldu' dedirten! Peki, bu nefis çizgifilmler, normal filmler, ebediyat veya müzig diil mi; o heriflerin kültürlerini böyle etrafta dolaştırmalarını sağlayan! Güzel işler yapıyolar, biz de mecburen o işlere bakarken kültürlerine de tanık oluyoruz peki! Peki, bizde yani Köroğlu felan, pek annamam, işte annatsalar bana, Tarkan, Durakoğlu ve Anadolu, oralarda mitolojik şeyler yapılsa nefis animasyon, bizim çocuklar da tanısa kültürlerini, büyüğe 'larc', ortaya 'midyum' filan demese hiç! Banka, y.rrak kürrek bonus kartı reklamı olunca, bok gibi para saçılıp üç boyutlu gerzek animasyonlar yapılıyo ama! Peki; Necib Mahmuzi miydi neydi, şu Mısırlı yazar; 'evrensele, yerelden yola çıkılarak varılır' diyen. İyi film yok, roman yok, sanat yok; kültür de yok o zaman! Bi s.gim yok! Peki; ben niye öfkeleniyorum ki; şu anda Portekiz'de olan İzzet diilmiydi; bana, "bi gün arkana bakıp, geçmiş günneri gülerek hatırlıycaksın" diyen. Hep moral verdi bana bu söz. Gerçi gülerek hatırlıycağımı pek sanmıyorum. Ama belki gülerim de, belli mi olur. Hah haa haa derim; hayat ne zordu be! (Gülme efekti de, yazıylan yazılamıyo hiç! 'Hah hah' diye, mekanik. Cık cık gibi. İyrenç oluyo!)

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

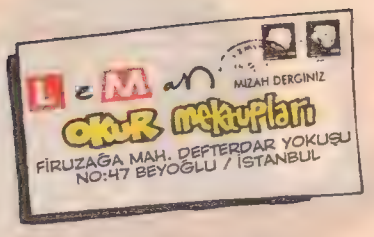

Onlar Sevinçlerini Hiç Unutmazlar

Köpekler nasıl sevinirler bilir misin? Onlar sevinirken sanki onlar için çok değerli birşeyi kaybedip de sonradan bulmuşlar gibi sevinirler. Utanma duygusu vardır sevgilerinde. Gizli bir korku vardır. Bu kaybetme korkusu o sevinçli hallerinde bile bırakmaz yakalarını. Onlar sevinirken başları hep öne eğiktir. Gözlerinde utanç olur, onlara o sevgiyi bağışlayanlara bakarken. Sanki onlar hep itilip, kakılmak, taşlanmak için yaratılmışlar gibidir. Onların ulumalarında bile bir hüzün gizlidir. Bazen onlar bile şaşırırlar bu hallerine. Sevinçlerinde hep yanlız bırakılmışlardır. Varlıklarıyla tamamen başbaşa kalırlar sevinirken. Başkaları bu sevince hiç ortak olmaz. Böyle sevgilere ortak olmak güçtür. Fakat onların sevgileri ne kadar acıklı olsa da, o kadar kutsaldır. Bu yüzden onlar sevinçlerini hiç unutmazlar. Onlara bu sevinci yaşatana hep minnettar, hep kul köle olurlar. Günün birinde bu sevinci onlara yaşatan canlarını yoksa dahi onların gözlerinden bu sevincin mutluluğu hiç gitmez. Fakat her sevinç bir hüznü getirir onlara. Onlar hüzünle sevinci hep bir arada yaşarlar. Bu sevinçler yaşanırken, karşılarındaki insan hep gururlu ve büyük durur karşılarında. Ve bu sevinci onlara yaşattığı için kendini dünyanın hakimi sayabilir. Fakat hiç bir önemi yoktur. Gocunmazlar insanların bu hallerinden. Onlar içlerine sızan o küçük sevince bakarlar. Ve hep minnettar kalırlar bu sevinci onlara yaşatana.

Benim sevgim de böyleydi. Ben de köpekler gibi sevdim seni. Sevinçlerim hep utançla geldi bana. Fakat bu yüzden hiç pişman değilim. Sen de olma. Sen de içindeki o faşist duyguları yen ve biraz olsun köpekleş bu hayatta. İnan hiçbir şey kaybetmezsin kendinden. Senin için ne kadar güç olsa da köpeklerin sevinçlerini ve mutluluklarını biraz olsun al. Onlara ortak ol. Çoğalt sevinçleri. Çünkü ancak sen gelirsen çoğalabilir o kısır sevgiler.

Veysel Sönmez
ukalema@mynet.com

Uzaklardasın

İlk defa merhaba dedin bana ben de sana selam yazdım karşılığında. Nerden dedin? Ankara, U? cevabını verdim karşılığında. İst. dedin bana. Devam etti böyle konuşma, mektup arkadaşı teklifi alana kadar. Sevindik birlikte, teknoloji farklı bir pencere açıyordu bize. İlerisini merak ederek hayallere dalarak girdik içine yaşamın. Bizi de çekti içine. Adreslerimizi aldığımızda telefondan sesim çıkmıyordu heyecandan, gariplik duygusundan. Ve ilk mektup geldi karşılıklı şaşırtan meraklandıran ve de en büyüğü gururlandıran. Ne diye gururlandım sanki o gün, mektup işte ama uzaklardan, km.lerce uzaktan. Bir gönülden yürekten içten sıcak bir mektup. Ve arkasından tam üç yıl yazıldı mektuplar, gönderildi resimler, konuşuldu telefonlarla. Nihayet görme zamanı geldi gerçek gözlerimizi. Sen erkenden geldin. Otobüsünden inerken yarı uykulu şaşkın ama yıllardır tanışıyor sıcaklığıyla içten bir merhaba. Elimde bir buket kokulu nergis en çok da nergisi severdi. O kokusu bayıltırdı seni. Ama bir küçük mutluluk vardı devamında daha büyük bir buket çiçek, sana layık olmayan, senin güzelliğinin yanında sönük kalan. Ama kötü bir Ankara vardı başrolde, gün boyu ağlayan hiç durmadan tüm suyunu üstümüze bırakan. Saatlerce kaldık gökyüzünün altında. Ama yanlış olan vardı sen başkasını seçmiştin zaten ben sadece figürandım ama çok isterdim sonsuza kadar yanında kalmak, aynı yatağı paylaşmak. Elini hiç bırakmamak. Olmadı sen bıraktın gittin. Ben yok oldum bir ay buhardım gökyüzünde, soluduğum havaları topluyordum, tekrar gittiğin yerdeki kokularını topladım bir bir. Ne kadar sevmişsem seni artık. Ben bile bilmiyorum cevabını. Ve tekrar haykırıyorum sana, yıllarca yanında olmak istiyorum, seni çok seviyorum çok. İlk defa yazından sevdim seni, kalem tutan ellerini, kağıda sinen kokunu, ağzını sıkı sıkı kapadığın zarfından taşan yüreğini sevdim senin. Şimdi seni seviyorum, ellerini, gözlerini, her şeyini. Önceleri sen evindeydin, ben okulumda, şimdi ben evindeyim, sen okulunda. Tanrım nasıl bir ceza, nasıl bir işkence, ne tür bir diyet aldın benden. Yalvarırım sana karşı hislerimi anla lütfen bir cevap ver ya da bir şey belli et neler hissediyorsun bana, neler hissettin bana karşı. Uyuyamıyorum artık sensizlik çok acı, saplandı içime uykumu böldü, yemeğimi aldı, gözlerim kapandı. Ve sonsuz aşk beni sonsuzluğa bıraktı. Yakında kapanacak gözlerim sonsuzluğa, yanımda sonsuz aşkımla birlikte. Seni çok seviyorum ve hislerimi yanıltma benim.

İsimsiz

Selam LeMan Dostları

Biz Erzincan Eğitim Fakültesi 2. sınıfta okuyan 4 kız öğrenciyiz. Burada her günümüz çok monoton geçiyor. Sosyal faaliyetlerden tamamen yoksun, körelmiş bir durumdayız. Biz dört kafadar Helin, Berfin, Hevi ve Rojin (tabi ki bu isimler takma, yoksa SEVGİLİ hocalarımız özellikle kredi yurtların biricik memuru T-L-Y bizi burda barındırmaz) size bu mektubu yazmaktan mutluluk duyuyoruz. Sizlere öncelikle fakültemizden (yüksek lise de diyebiliriz) bahsedelim. Bayrağın olduğu her yerde, en sıcak olan yerlerde (en güzel köşeleri kapmış şerrolar) ülkücü tayfasının hüküm sürdüğü bir kantinimiz mevcut. Okula, yurda, kantine, kafeteryaya hatta adamlar abartıp tuvalete bile reis ve asena seçmişler. Zıçmamıza bile karışacaklar yakında. İkinci öğretim öğrencileriyiz. (Bilin bakalım biz kimiz :))) ??) Odamızda sabah 6'lara kadar muhteşem muhabbetler yapıyoruz. Bu kahrolası yerin kahrı ancak bu şekilde çekiliyor. Yurdumuzun yarı açık cezaevinden hiçbir farkı yok. İşte bu boktan yerde ancak bu şekilde geçiyor günler. Hocalarımızı sorarsanız düşünceye göre muamele yapıyorlar. Okumuşlar ama adam olamamışlar. İnsan insan olduğu için değerlidir. Bunu daha anlayamamışlar. Burda herkes birbirinin kuyusunu kazıyor. Dost kelimesinin anlamı yok. Dostluğun ne olduğunu unutturdu bize yediğimiz kazıklar. İşte böyle sevgili LeMan dostları. Sınava girecek olan arkadaşlara önemle duyurulur; ömrünü kısaltmak, sinirlerini yıpratmak isteyen arkadaşlar varsa biz burdan daha iyi bir yer bilmiyoruz. Canını seven varsa bu lanet okula düşmesin. Bizden size dost tavsiyesi. Bize yazarsanız çok seviniriz. Daha detaylı bilgi için bize mektup yazın. Anlatacak çok şey var ama sayfalar yetmez. Kendinize çok iyi bakın. Tüm LeMan dostlarına sevgiler. Mektuplarınızı bekliyoruz.

Erzincan Eğitim Fakültesi
Erzincan / Helin Hevi

Gece uykusuzdu...

Titreyen ellerim kaleme, gözlerim önümdeki mukavva kağıdına saplandı. Hayatın ne içinde, ne de dışında olan ruhum yorulmuştu. Fakat bir tedirginlik vardı odamda. Çevremde yaralılar, koltuklarda ağlayan gözler... Gece, müzik, yaralılar, koltuklarda ağlayan gözler ve dayanamıyorum, ağlayan gözlerle bütünleşiyor gözlerim. Burası hastanenin acil kayıt odasıydı. Ve ben buradan kurtulmak istiyorum. Birilerinin beni bu cinnetin ortasından çekip alması için sessizce dualar ediyorum.

Fakat gerçeği biliyorum. Ruhuma kazınan ve ömrümün sonuna kadar dinmeyecek olan o acıyı iyi biliyorum. Çünkü o denizin sonsuzluğu, batmaya çalışan güneşin ışığı, suların ıslattığı kayalar ve o ses hala ruhumda. O ses ki, beni varlığımın ötesine atıyor. Kulağımda çınladıkça geçmişimi unutuyorum. Yaşadığım zamanları unutturuyor bana. Beni zamanın içinden çekip alıyor ve onunla olduğum o yere götürüyor. Güneşin battığı o yere.

Şimdi yine ordayım. Yanımda masumiyeti var. Yalnız olmadığımı ve yaşamak zorunda olduğumu hep bu anlarda anlıyorum. Ben buna ikimizin dünyasında yaşamak diyorum. Sadece ikimiz. Başka bir canlı yok. Ve sıkıca sarılıyorum eline. Fakat bu yetmiyor bana. Gövdesini gövdeme yaslıyorum. Onu bedenimin içine almak istiyorum. Ve usulca giriyor içime. Yaşadığım zaman içerisinde sessizliğin güzelliğine ilk defa burada rastlıyorum. Ve sessizliğin içerisinden şunları fısıldıyorum, arkamızda kalan insanlara.

Ben onun acısına, o benim acıma sarılmış, uçurumun kenarından sonsuzluğa bakarken, artık ayaklarımızın altında hayat yoktu. Siz yoktunuz...

Huri Türken
naturel16@mynet.com

"Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nde Yaşamak"

Son günlerde biz üniversite gençlerini yakından ilgilendiren bir konu sürekli olarak gündemi işgal etmekte; "YÖK" yasası. YÖK kaldırılsın mı, kaldırılmasın mı? YÖK kaldırılırsa yerine getirilebilecek alternatifler nasıl olursa daha iyi olur? Üniversiteleri YÖK'ten kurtarabilirsek daha demokratik veya daha özgür bir üniversite yaratmış mı olacağız? Yoksa herşey olduğu gibi kalsın mı? Tabi ki biz üniversite gençleri olarak bağnazlaşmış, taşlaşmış bir üniversite sistemi istemiyoruz. Fakat şunu da unutmayalım ki başa gelmiş hiçbir hükümet üniversitelilerin lehine bir yasa çıkartmak istemediler. Arada bazı süslemeler, makyajlar yaptılar sırf gençlerin sistemin bir parçası olma enayiliğini anlamamalarının için. Ve aynı siyasiler özgür bir gençliğin başedilemez derecede yenilikçi ve değişimci dolayısıyla da sisteme karşı bir ruha sahip olmalarını da istemediler hiçbir zaman. Yokolma içgüdüsel paranoyasıyla korktular hep. Bence YÖK'ü ne kadar kombinasyonlarına ayırıp değiştirmeye çalışsak da YÖK gene "YÖK" kalacak ve böyle giderse "YÖK" ÖKY de olsa KÖY de olsa farketmeyecek.

Bir üniversite genci olarak YÖK'ü eleştirmekle başladığım yazıma Van'ın Yüzüncü Yıl Üniversitesi'ni anlatmakla devam edeceğim. 2 senedir bu üniversitede okumaktayım. Van şehir olarak Doğu Anadolu'nun en gelişmiş birkaç ilinden biri sayılabilir. Fakat bu bile üniversitenin mantalite yönünden geri kalmasını ya da bırakılmasına engel olamamış. Bir üniversite düşünün ki, Türkiye'nin tek askeri kışlasına sahip olsun. Aslında bunu eleştirmek istemiyorum çünkü yıllardır süren terör belası en çok bu üniversitenin canını yakmış Türkiye'de. Bu da üniversiteyi gerilere sürüklemiş. Ama terör artık bu ilde yani Van'da bile hemen hemen etkisini yitirmiş yani geçen süre zarfında askerin üniversiteyi bir bilim yuvası olmaktan çok bir askeri kışla görünümüne soktuğunu gözlemliyorum. Nihayetinde bu doğu üniversitesinde öğretim üyeleri de yetersiz. Nasıl olmuşlar bilemiyorum ama burada bilim yaptığını zanneden bilimadamları, doçentler hatta inanamayacaksınız ama kerametin hacı hocada olduğunu zanneden profesörler bile var. Düşünün ki bir profesör tahsili bile belli olmayan hacı hocaların eteğini öpsün onlardan medet umsun. Olur şey değil. Ve bu hocalardan biz ilim irfan öğrenmeye çalışıyoruz.

Derslerin işlenişi lise düzeyinde olunca öğrenciler de bayram ediyor burada. Birkaç gerçekten kendini bilime adamış hocanın dışında öğrencileri araştırmaya, eleştirmeye, sorgulamaya iten bilimadamı yok. Bilimadamı çok ama adam gibi bilimadamı yok anlayacağınız.

Gelelim öğrencilere. Ben de bir öğrenciyim. Y.Y.Ü'de. Fakat iki seneden sonra geriye baktığımda karşımda koskocaman bir "sıfır" görüyorum. Oysa ne umutlarla gelmiştim bu okula. Kendimi geliştirecek, eleştireceğim ve sonunda ilerleyecekti mantalitem. Ama şunu tüm samimiyetimle söyleyebilirim ki, gerilemekten başka birşey vermedi bana şu ana dek. Kişisel başarısızlığım gibi gelebilir size ama kütüphane yerine okey salonuna gidilen, bilardo oynanan bir okulda araştırmaktan çok araştırılmaya konu olunan bir okulda ancak ve de ancak gerilersiniz. Okulumuzun okey, bilardo, tavla konusunda yeterli kapasiteye sahip üüks kafeteryaları da var. Van'ın çok güzel bir kütüphanesi ve de tiyatrosu mevcut. Ama buralar daha çok Van dışından gelmiş entellektüel insanların uğrak yeri yani tiyatrosu ucuz ama üniversite öğrencisine doyamamış... Zaten kitap okuma oranı düşük (tüm ülkede olduğu gibi) bir üniversitede okunan kitaplar da menkıbe, sadece din yanlısı kitaplarla vb. sınırlı. Onların dini görüşlerine saygılıyım ama içlerinden biri bilim-tekniği, dünya klasiklerini okusun. Ve hatta Leman'ı. Ama maalesef...

İşte Türkiye'mizden bir üniversite manzarası. Eminim ki ülkemizde benim üniversiteme benzer nice üniversite var. Ama dışı muazzam ama içi boş, ama bilim yaptığını zanneden ama bilimsellikten kilometrelerce uzak...

G.Ö.E.

Merhaba Arkadaşlar

22 yaşındayım, anadolunun orta yerinde doğmuşum ve her anadolu insanı gibi beni dinlemek isterseniz sizlere bir çift lafım var. Bu iki çift lafın içeriği birazdan daha fazla sitem, biraz hüzün, biraz yalnızlık, biraz sevinç ve biraz da umuttur. Önce yazıma neden yaşımı belirterek başladığımı belirtmek isterim. Beni yanlış anlamayını hiçbir ayrımı sevmediğim gibi yaş ayrımından da hoşlanmam. Yaşlı, genç, orta yaşlı, çocuk, ergen önemli değildir bence, önemli olan ortak bir fikrin hizasında insanca buluşabilmektir. Bu 22 yıllık ömrümde neler olmak istedim neler. Sizlere bunlardan bahsedeceğim; olmak isteyip de olamamaktan, yanlış oldurulmaktan.

İlkokulda öğretmen egosunda bir eğitilememenin çocuksu ve kahverengi sırasında bir öğretmen olmayı, bir doktor olmayı, bir pilot olmayı isterdim... Aslında başkaları isterdi, ben kabul ederdim. Sonuçta çocuğuz ya, yani bu hayat olayında acemiyiz ya, benim hayatıma müdahale hakları vardı ebeveynlerimin. Ama onlar bana dünyanın en büyük kötülüğünü yaptılar iyilik yapalım derken. Hani şu memleketimin 27 Mayıs'ları, 12 Mart'ları, 12 Eylül'leri gibi, askeri darbeleri gibi bir müdahale tarzı. Hepsine sorarsan, (benim ebeveynlerim de dahil) iyi niyetle yaptılar bunu. Yahu iyi niyetle cinayet işlenir mi? Sonuçta bana ait olmayan bir hayat yaşamaya mahkum edildim. Aksi halde ülkem eylemcileri, hakkını arayan vatandaşları gibi şiddetle bastırıldım. Aynı ülkemdeki gibi beni bana durdurdular, korkularımı, endişelerimi, kaygılarımı kullandılar. Yanlış anlaşılmasın bir günah keçisi arayışında değilim, suçlu aramıyorum. Sadece böyle birşey var manasında bir ağıt yakıyorum o kadar. ilkokul böyle benim olmayan düşlerle geçti gitti. Ortaokul ve lise de bu öğretmen egoları dayakta atmaya başladılar, gencecik, yeni yetme, tazecek fikir tomurcuklarına tekme tokat girişenler oldu. Yalnız ülkemde de o dönemde, düşünenlere, fikirlere böyle davranılıyordu. Malum ben de jenerasyonum gibi askeri bir bastırılmışlıkla baktırıldım hayata. Bu dönemde büyüdüm, geliştim tüm yaşıtlarım gibi, aşkın ne olduğunu, aşk acısı çekmekten daha sonra öğrensem de ütopik bir dünyadan güzel kızcağızlar girdi bedbahd dünyama. Ama hayatımın bu en aş, en isyan döneminde toplum tabularıyla, bayrak gibi salladıkları dinle nefes almam engellendi. Fikirlerim, düşüncelerim, yani beynim ölsündü de bedenim yaşasa da olurdu. İşte bu yüzden de kıyılmadı mı zaten Uğur Mumcular'ına ülkemin. İşte bu yüzden önce Mustafa Kemal'i dilsiz bir heykele dönüştürüp sonra yıkmadılar mı? Böylece fikirleri, düşünceleri susturacaklarını düşünmediler mi? İşte bana yaptılar bunu, başarılı da oldular, olmadılar değil. Ne aşkı yaşamayı başarabildim gönlümce, ne de isyanı. Onların olmamı istediği herşeyi olmak istedim. Sonra yine yanlız ve üzgün olduğum birgün baktım böyle olmayacak, baktım ne yaparlarsa yapsınlar gizli de olsa düşüneceğim ben. İşte o zaman anladım benden yazardan başka, yazmaktan başka hiçbir şey olmaz. Avukat, ressam, oyuncu, doktor, öğretmen, işadamı, galerici, bilgisayar mühendisi, karikatürist ve daha birçok şey olmak istedim bu saydıklarım gibi. Şimdi üniversitenin benliğimde lüzumsuz, manasız ve sevimsiz bir bölümünde okuyorum. Her zamanki gibi mutsuz, üzgün ve daha çok yalnızım. Düşünememeyi öğrenen yaşıtlarım bana ne kadar uzak. Bu yüzden istemesem de yazan bir insan olurum, olabilirim sadece. Oysa botlarıyla çiğnememiş olsaydılar; ne mutlu düşlerim vardı benim, ne hoş düşleri vardı ülkemin. Dünün yarını olan bugünlerimizi daha mutlu ve daha canlı olabilirdi. LeMan dergisini seviyorum. Bilmem ne kadar doğru ama yazarlarını, çizerlerini biraz kendime benzetiyorum, insanın başka çaresi olmayınca yazar oluyor, başka çaresi olmayınca çizer oluyor.

Aslında yazacak, anlatacak o kadar çok şeyim var ki. Ama sizi sıkmak istemem. Ben mutsuz ve yanlız bir anlatıcıyım. İnsanları sevdiğim o mutlu anı düşleyen ve yaralı, yanlarıyla varolmaya çalışan çırılçıplak bir insanım. Size bu makamda öykünüşümün nedeniyse çığlığını kalabalıklar içinde yitirmiş bir yakarış: "Lütfen beni yalnız bırakmayın"...

Mesut Çiftçi

Biricik, Mucizeye;

Belki de asırlardır asılı duruyorduk çoğumuz o tanımsız boşluklarda. Ne yaşarsak yaşayalım, ne yaparsak yapalım hep başka biri için çabalayıp duruyorduk sanki... Aynalarda görülen simalarımız tanıdıktı belki; ama yaşadığımız bu hayat ve ruh tarif edilemeyecek kadar yabancıydı birçoğumuza. Oksijeni eksik birdünyada, pamuk ipliğiyle sallandık durduk nice zamandır.

İşte; tam da tükenişin, yılgınlığın çanları çalıyorken yürekte, bir el uzanıverdi boşluğumuza. Tarifsiz bir sevinç ve büyük bir umutla sarıldık bu ele; buradan kurtulacağımızı umarak ve umut ederek. Sevgilinin sıcacık eliydi bu, ruhumuzun üstüne çekilen kara örtüyü aralayan onurlu insanın elleriydi bu eller, sevgilinin; hayatımıza ve bize dair bir şeyler anlatıp durması öyle sıcak duygular yayıyordu ki bedenimize, mutluluğa kesiliyorduk bu gibi durumlarda. Durmasın, konuşsun istiyorduk bu güzel yürekli insanın dudakları. Çünkü; biz hiçbir zaman tanımlanmamıştık, önemsenmemiştik. Dünya denilen bu koca sahnede figüran gibi görünmüştük bir iki kez, hepsi o kadar. Şimdiyse biri çıkıp, bizi oyununa ortak ediyor, ondan öğreniyorsunuz kim olduğunuzu ve hayatın neresinde durduğunuzu.

Tanrı o anlamsız yaşantınıza bir mucize sunmuştur, hem de şimdiye değin dünyanın gördüğü ve tanık olduğu en güzel mucizeyi. O sizin için; cansuyudur artık. Ve aynalarda sadece bir bedeni değil, ruhunuzu da korkmadan görüyorsunuzdur bu tılsım, sayesinde. Boşluklar, bunalımlar gömülmüştür içinizdeki vurgun aşklar mezarlığında. Dedim ya o size dünyada sunulan tek ve biricik mucizedir artık.

"Tılsımların bozulmaması umuduyla" sevgilerimle...

Sonay Tanrıvermiş / Malatya

- Bukowski, **Cesar vallejo**'nun şiirini yazdı...

- **Cüneyt Özdemir** ile savaş muhabirliği...

- Sudan asıllı yazar **Jamal Mahjoup** ile bir kaç gün İstanbul...

- Kaçak keşif, **Miskinler Tekkesi**'nde...

- **Oktay Taftalı**'dan felsefi denemeler...

* Tamamı okuyucu ürünlerinden oluşan 16 sayfalık **Kanat Alıştıranlar** eki Bu sayıda tam 10 yazar adayının ürünleri ve değerlendirmeleri yer alıyor...

*Okullar Açıldı... **Kaçak Yayın ücretsiz Edebiyat Atölyesi** programı açıklandı. **1. Dönem Yazınsal ve Düşünsel Geliştiricilik Seminerleri** Aralık ayında **Leman Kültür** binasında başlıyor..

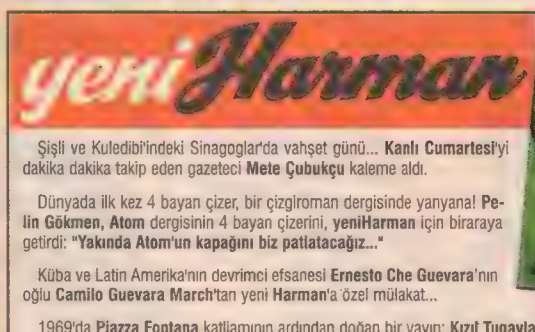

Şişli ve Kuledibi'ndeki Sinagoglar'da vahşet günü... **Kanlı Cumartesi**'yi dakika dakika takip eden gazeteci **Mete Çubukçu** kaleme aldı.

Dünyada ilk kez 4 bayan çizer, bir çizgiroman dergisinde yanyana! **Pelin Gökmen, Atom** dergisinin 4 bayan çizerini, **yeniHarman** için biraraya getirdi: **"Yakında Atom'un kapağını biz patlatacağız..."**

Küba ve Latin Amerika'nın devrimci efsanesi **Ernesto Che Guevara**'nın oğlu **Camilo Guevara March**'tan yeni **Harman**'a özel mülakat...

1969'da **Piazza Fontana** katliamının ardından doğan bir yayın: **Kızıl Tugaylar** gazetesi, 35 yaşında! Eski Başbakan **Aldo Moro**'yu rehin alıp 55 gün sonra öldürdükten sonra büyük operasyonlara uğrayan **"Brigatte Rosse"**nin kanla yazılan tarihi **yeniHarman**'da...

Ahmet Kaya'nın **Paris**'teki anıt mezarının açılışından izlenimler.... **Gülten Kaya, Kendal Nezan, Gerard Challiand, Patrick Bodouin,** törenin ardından **yeniHarman** için biraraya geldiler.

Futbol kamuoyunu belirleyen isimlerden, Vatan gazetesi Spor Müdürü **İbrahim Seten**, **yeniHarman**'a konuştu: Meşin yuvarlağın görünmeyen yüzü!

Bir bağımsız iletişim merkezi: **İndymedia**'nın dünyayı saran büyük ağı...

Seçimler öncesi, üç bilinmeyenli bir denklem: **Kıbrıs...**

Berlinli sokak şarkıcısının büyük yükselişi... **Maximilian Hecker**, Avrupa'yı kuşattı...

Irak'ın **Süleymaniye** kentinde geçen Temmuz ayında **11 Türk** askerinin **ABD**'lilerce başlarına çuval geçirilip tutuklanmasını protesto etmek için **NASA** ve **Pentogon**'a ait sitelere saldıran **Türk hackerler yeniHarman**'da.

Mihri Belli, her hafta yazılarıyla yeni Harman'da!

LeMan
SAYI: 628
21 KASIM 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Koan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü ORAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Vaclp ÖRGER ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Müessese: Ali YAVUZ ● Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 • 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

© ÇAĞCAĞ

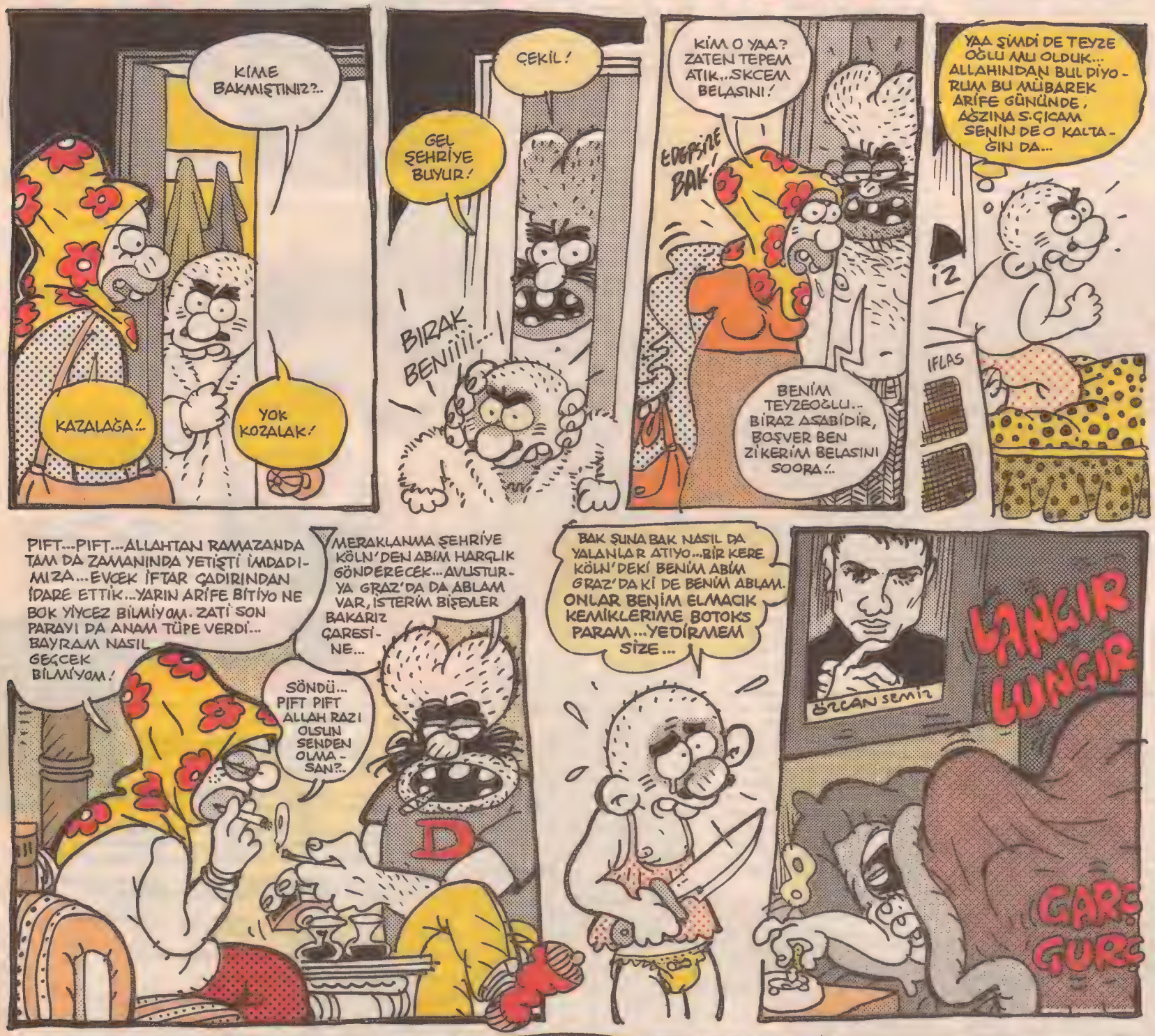

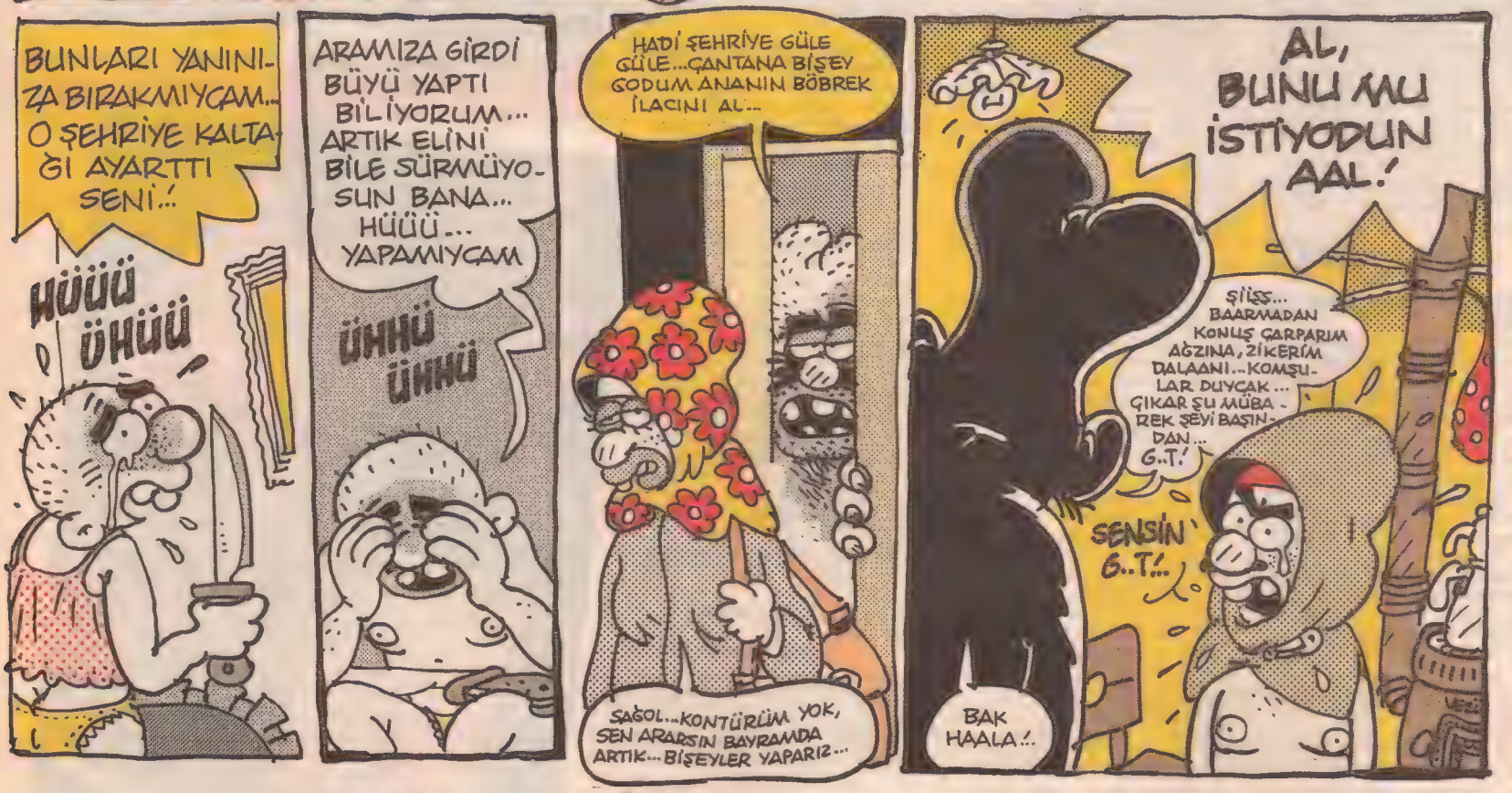

Konuk : Röportaj yapmaya gelmiş misafir. Manyak filan heralde...

Lolo : İdeal kavga sebebi. Lavuk "Bana lolo yapma" der, sonra siz naaparsanız yapın kafayı kor. Çünkü aslen böyle bir şey yoktur ve siz olmayan birşeyi yapmamaya çalışırken bunu yapmakla kolaylıkla suçlanabilir, köteği de afiyetle yersiniz. Acı ama gerçek...

Küspe : Küser tabi. Sen onca p'ye niye fazlalık muamelesi yapıyosun ki?..

Mazi : Duygusalın geçmişi...

Yalancı : Çocuğa yalan söyleyen bir yalancı, sözkonusu çocuk büyüyene kadar bu şekilde anılmaya mahkumdur. Umurunda değildir o ayrı...

Mucize : Sıradan Tanrı aktivitesi. Ama doğal olarak bize çok afilli geliyo işte...

Potin : Yunan postalı...

Limonata : Atalarımızın limonu bu şekilde değerlendirmiş olması ne hoş...

Şalgam : Alkolik havucu...

Fesleğen : Kim kimi fesliyomuş ulan?!. Kırarım bu saksıyı şimdi!..

Lejyoner : Bedelli askerlik madem çıkmıyo, bari hiç değilse askerlik yapana bedeli ödensin be abicim...

Fanus : Ters çevrilmiş kavanoz...

Süreç : Sürekli saate bakarsan zaman bir türlü geçmez tabi dürzü...

Avlu : Konak balkonu.

Mavi Tur : Hava yolları da bu dümenle para kazanabilir halbuki. Bazen hava denizden daha mavi olabiliyo...

Hipopotam : Entelektüel suaygırı...

Slip : Baksır çıktı mertlik bozuldu usta. Eskiden ne güzel erkeğin malı meydandaydı...

Çıstak : Mobil dümtek...

Damat : Çüş! Niye atsın lan? Daha yeni evleniyo çocuk. Bari biraz kullansın, sonra atar...

Psişik : Fazla psikoloji beyinde pişik yapar...

Elveda : Elsıkışarak vedalaştın mı bi daha kavuşmıycan işte aga. Sonuçta bi anlaşma yapmış oluyosun. Dönersen kelek atmış sayılırsın...

Terapi : Deli muhabbeti...

Paranoya : Piyango satıcılarının bu kadar fakir olması sizi de ziyadesiyle kıllandırmıyo mu?..

Sinerji : Beleş enerji umudu insana neler söyletiyo ya Rabbim...

Ramazan Çadırı : Bu Ramazan da bütün parayı niye çadıra yatırmış beya?..

Keçi Leblebileri

Özlem T. - Karşıyaka: Tamam canım gelmezsen gelme. Bizde ısrar var teklif yok...

Zehra H. - Karadeniz Ereğli: Evladım gene ne gizli kapaklar çeviriyosunuz bakim?..

Ali M. - Beşiktaş: Tereyağı çok yağlı bişey abi..

Neslihan B. - İzmir: Saçmalama be, o çocuğun gözleri mavi bi kere. Nasıl renk körü olabilir ki?...

Cenk U. - Antalya: Gas baza oğlum. Bak şimdi geçircekler arkadan...

Zeynep N. - Ereğli: Bana bi iskender lütfen. Ama yoğurtlu olsun...

Bernadet F.A. - İstanbul: Şu bakkaldan iki tane gofter alsana...

Nevzat B. - Kadıköy: Kusura bakma ama sende aşağılık bi kompleks var abi...

Edibe Teyze - Bakırköy: Tövbe de kız. Koskoca doktor grip olur mu hiç...

Hakan A. - Eskişehir: Adam doğru demiş abi. Al Pacino da mafya ama ne kadar karizmatik...

Hasancan Ş. - Cihangir: Çok platonik bir hikaye buldum hocam. Anlatayım mı?..

Verda A. - Erenköy: Vallahi kilo verdim. Bana inanmıyosan tartıya sor...

Serhat G. - Ankara: Yüzümün içine baka baka yalan söyledi kaltak...

bokubok@hotmail .com

Keçilerin leblebilerini yazarken lütfen soyisimlerini ve oturdukları semti de yazın lan. Hangi yörenin keçisi olduğu belli olsun dimi ama... Hadi bakiim ispiyona devam. Acımak yok. Rakı mezesine masa yapalım denyoları. Ya da tam tersi...

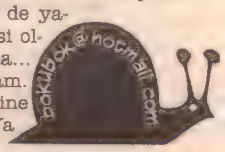

Akşamsefası

629

28 Kasım 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/48 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

DİKKAT!!! İÇİNDE YENİHARMAN VAR

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

BAYRAMDA YURTDIŞINDAYIZ!..

Bayram tatilinde çoğu Dubai'ye olmak üzere yaklaşık yüz bin kişi yurtdışına aktı...

Akşamserüsi

Geçen sayıda kutlamıştık gerçi ama, 9 gün tatil olunca bu sayı da bayrama denk geldi... Tekrar İYİ BAYRAMLAR...

guverfeyhan@hotmail.com

Bayık Güü

FEYHAN GÜVER

40 SATIR

vedatozdemir@hotmail.com

Vedat Özdemiroğlu

(Paralı Atasözleri - Özel)

* Az parayla yağlı tavuk alınmaz. (Brezilya)
*** Para konuşunca, gerçek susar. (Rus)**
* Parasız çalışmak, boş oturmaktan iyidir. (İran)
*** Paran var, Şam beraber. (Kosova Türkleri)**
* Şeytan, paranın olduğu yere bir kez gelir, olmadığı yere iki kez gelir. (İsveç)
*** Parayı yitir, ama davayı kazan. (Çin)**
* Parasız sağlık, yarı yarıya hastalık demektir. (İtalyan)
*** Paralının eli oynar, parasızın gözü oynar. (Nogay)**
* Para, oniki yargıçtan daha iyi konuşur. (Danimarka)
*** Para ile alınır, at ile gidilir. (Fin)**
* Paralar da değerinden fazla etmez. (Japon)
*** Parasız pazar, kefensiz mezar. (Tatar)**
* Paralar suyunu çekince, insanlar daha öngörülü olur. (Aşanti / Afrika)
*** Borç verirsen ya paranı, ya dostunu yitirirsin. (İsrail)**
* Parasıza kese gerekmez. (Amerika)
*** Para şaraba benzer, çoğaldıkça insanın başını döndürür. (Fransız)**
* Para, ruhun katilidir. (Sırp-Hırvat)
*** Parası ödenmediğinde, avukatın düşüncesi değersizdir. (İngiliz)**
* Param varsa, herkes beni "kardeş" diye çağırır. (Polonya)
*** Parayla alınmış gönül okşama, süslü bir yalandır. (Macar)**
* Peşin para, en iyi güvencedir. (Hollanda)
*** Kardeşlik kardeşlik ama peynir de para ile. (Romen)**
* Para, her kapıyı açar ama her kapıyı kapayamaz. (Yunan)
*** Para kraliçedir, erdem ile sanat onun bulaşık yıkayıcısıdır. (Alman)**
* Parasız adamı Tanrı da sevmez. (Bulgar)
*** Paran yoksa, hana gitme. (Çek)**
* Para harcamak güzeldir, kötü olan bozuklukları saymaktır. (Bengal)
*** Paranın kokusu yoktur. (Latin)**
* Para ün, ün saygınlık, saygınlık soyluluk getirir. (Hint)
*** Para, hiçbir zaman hapse girmez. (Arap)**
* Geldi paranın tuncu, kaldı adamın piçi. (Kerkük / Irak)
*** Parada vefa olsaydı, niye elden ele dolaşır? (Azeri)**
* Para, iştahı doyumsatacağı yerde çoğaltır. (İskoç)
*** Para, her şeyin ölçüsüdür. (Portekiz)**
* Paralının gönlü olana dek, parasızın canı çıkar. (Arnavut)
*** Parasını, malını gizleyen olmasaydı, hırsız da olmazdı. (İspanyol)**
* Paralı adam, malının kulu-kölesidir. (Tamil)
*** Zaman paradır. (Avusturya)**
* Parasızın düşmanı olmaz, çünkü zarar görecek malı yoktur. (Nijerya)
*** Para dediğin el kiri (Türk)**
(Veya: Paranın ne önemi var, mühim olan insanlık. Özdemir Erdoğan / Türk)

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

mtibet@hotmail.com

Lemon

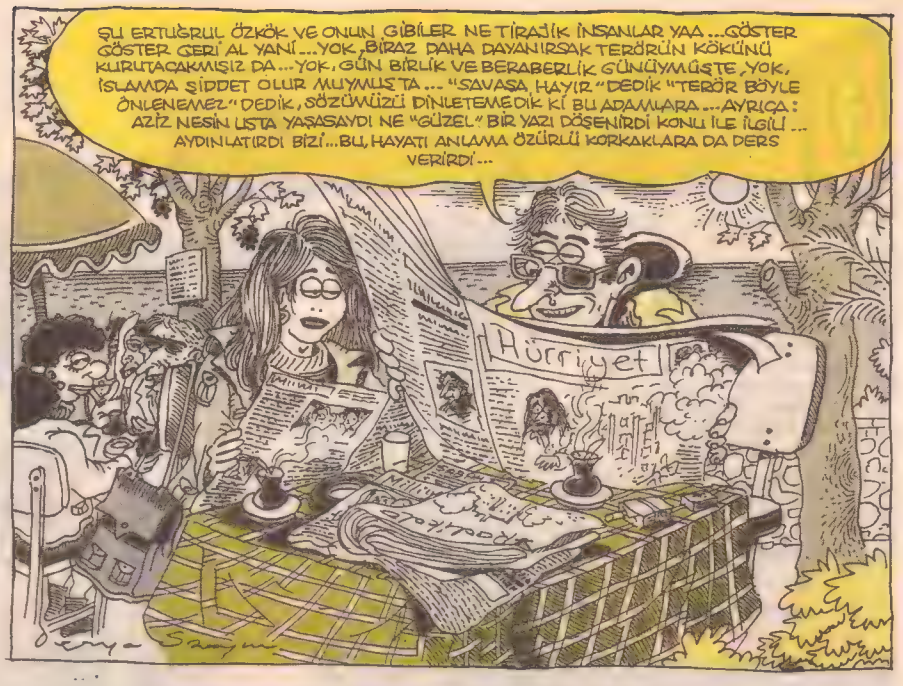

İsrail Başbakanı Şaron, bütün yahudilerin İsrail'e geri dönmesini istedi...

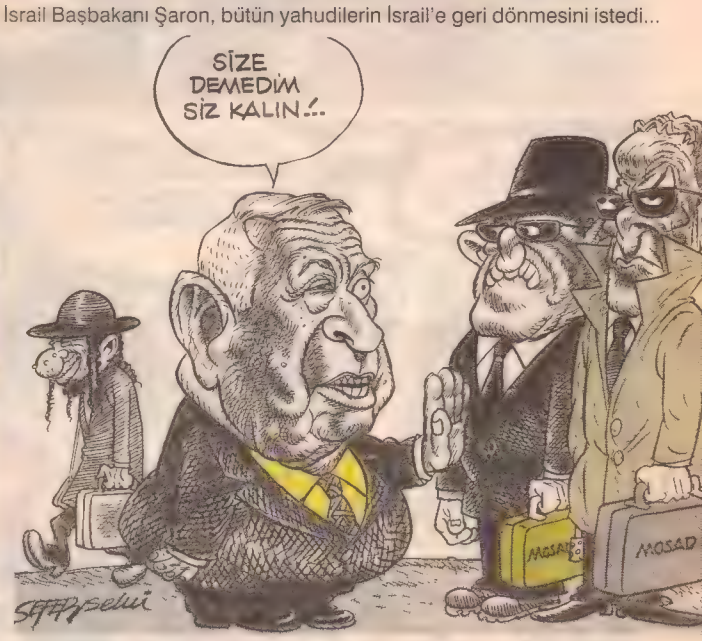

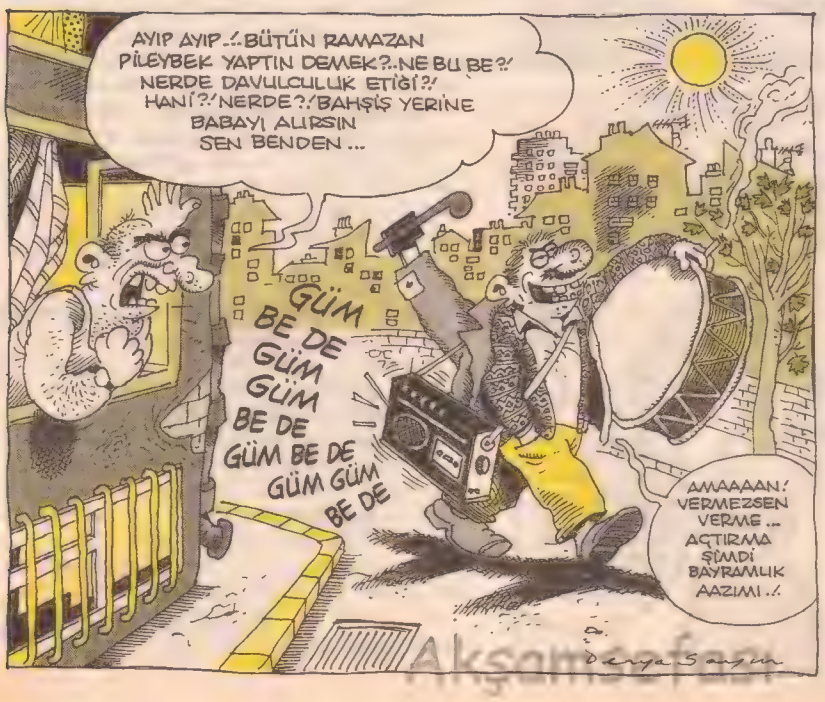

Sığır çobanı yankee başkanı, İngiltere'de saraylarda ağırlanır... Lakin o saraylar pek namlıdır...

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

SİBERALEMİN KURDU TİMSAH CHAT'İR CHAT'İR ÇALIŞMANIN SEMERESİNİ TOPLAMAKTADIR

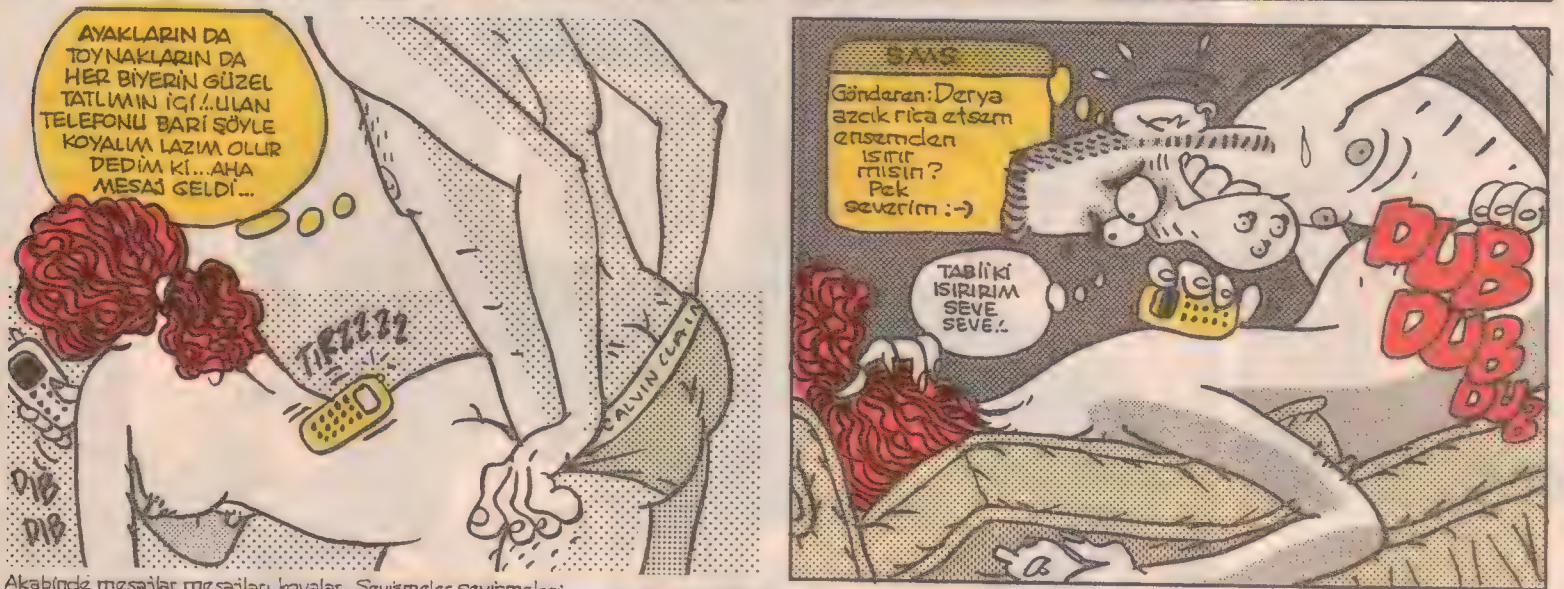

Akabinde mesajlar mesajları kovalar...Sevişmeler sevişmeleri...

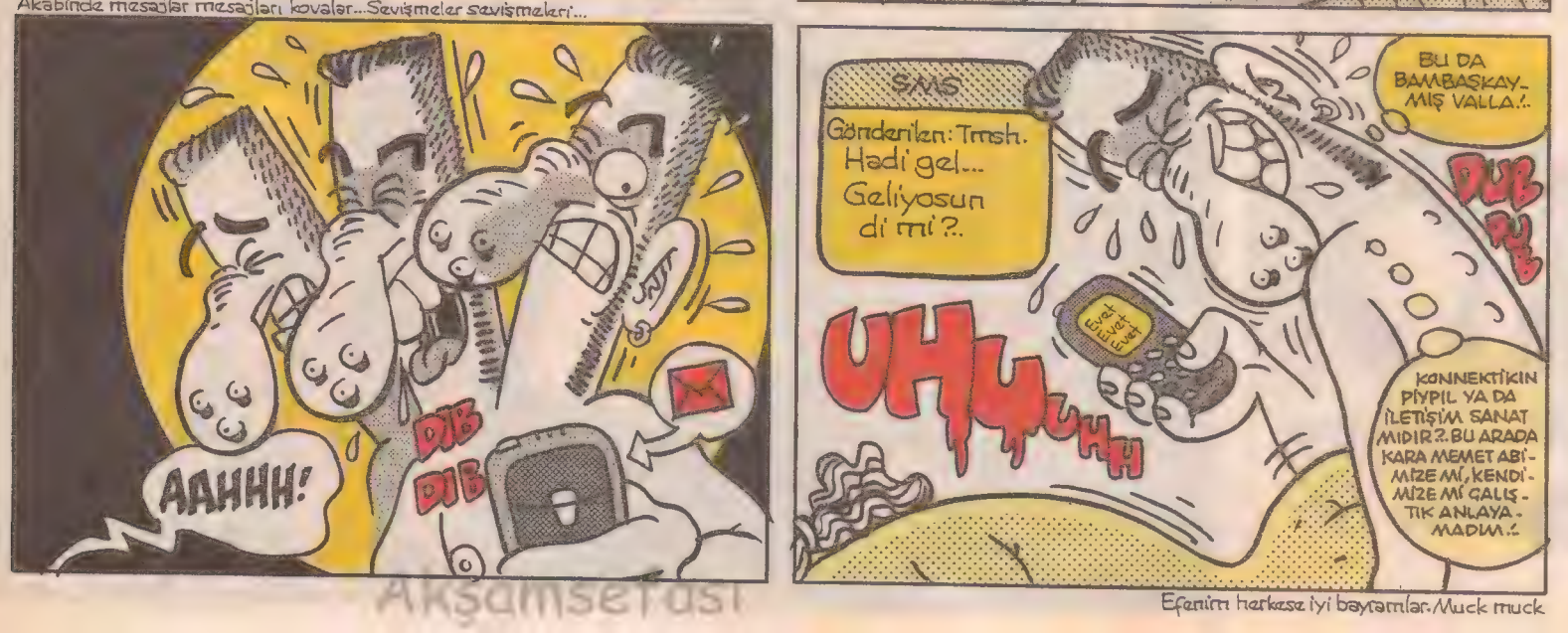

Akşamsefası

Efenim herkese iyi bayramlar. Muck muck

SIKILHAN

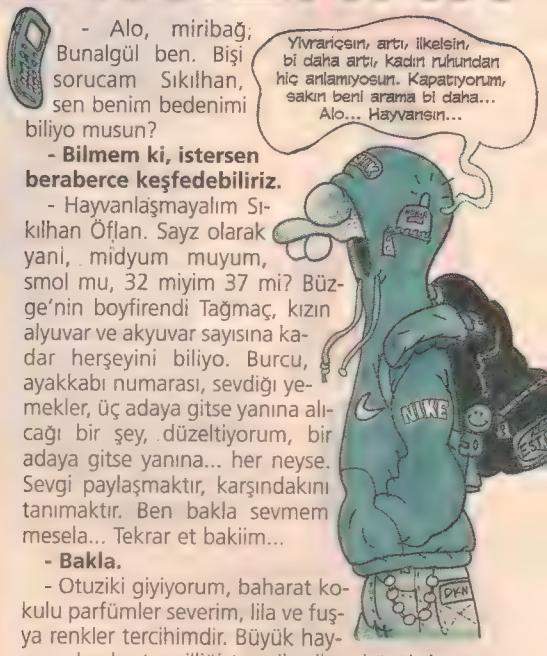

- Alo, miribağ; Bunalgül ben. Bişi sorucam Sıkılhan, sen benim bedenimi biliyo musun?

- Bilmem ki, istersen beraberce keşfedebiliriz.

- Hayvanlaşmayalım Sıkılhan Öflan. Sayz olarak yani, midyum muyum, smol mu, 32 miyim 37 mi? Büzge'nin boyfirendi Tağmaç, kızın alyuvar ve akyuvar sayısına kadar herşeyini biliyo. Burcu, ayakkabı numarası, sevdiği yemekler, üç adaya gitse yanına alıcağı bir şey, düzeltiyorum, bir adaya gitse yanına... her neyse. Sevgi paylaşmaktır, karşındakını tanımaktır. Ben bakla sevmem mesela... Tekrar et bakiim...

- Bakla.

- Otuziki giyiyorum, baharat kokulu parfümler severim, lila ve fuşya renkler tercihimdir. Büyük hayvan olarak at, asilliği temsil ediyo, küçük hayvan olarak sincap... Yazıyosun di mi bunları bi kenara. Lütfan yaz bunları ve sevgililer gününe kadar ezberle, tımam mı? Bak haftaya sözlü yapcam. Küçük hayvan olarak ne seviyodum ben.

- Bakla...

- Hayvansın Sıkılhan! Büyük hayvan.

- Sıkılhan, korkunçsun çocuğum, seni ve Aşur Dayı'yı lanetliyorum. Bizim ofisin posta adresini Aşur Dayı'ya sen verdin di mi? Vermemeliydin, hayır, evet? Kendisi bana ve ofisimizin Ceosu Sayın Bokhan Ardanhol'a tuhaf tebrik kartları atmış... Bir inşaatta çalışmak üzere gittiği, Zelve yahut Telve, işte öyle bir ilçeden üzerinde çiğ düşmüş bir sarı konca resmi bulunan kartpostallar atarak Şeker Bayramımızı kutlamış. Beni neysede Ceo'muz Bokhan Bey'i, aynen aktarıyorum, hasretle kucaklayıp gözlerimizden öpmüş. Menfur...

- Vay be. Bokhan Bey'e aniden sarılıp öptüler haa... Eee, Aşur Dayım başka kimseye sarılmış mı ofiste.

- Edepsizleşmemelisin Sıkılhan. Allahtan, Chief Ceo Exlucive Secretary & Departman Adminstration Supervisor' ümüz Cavidan Hanım kartpostalı Ceo'ya ulaşmadan açıp bana gösterdi. Sonra özel bir temizlik şirketi çağırıp zarfı çöpe attırdık. Zarfı ofisin o katına kadar sokan ofisboy çocuk da işten çıkarıldı.

- Hediye olarak ikibuçuk metre de kaysı pestili yollıycağını söylemişti, o gelmiş mi?

- İnanmıyorum sana Sıkılhan. "Şaka yapıyorum anne" de. Ben de sana "Mizah bu değil Sıkılhan" diyim, evet...

- Ne diycektim, pardon?

- Herneyse kapamalıyım. Değil ikibuçuk metre, bu ofisten içeri iki santim bile kaysı pestilinin girmesine izin veremem. Evet... İnanamıyorum, hayır, pestil...

- Cevizli...

- Alçakça.

- "Alo, selam Bunalgül, ben Sıkılhan..."

- Nasıl yani, Bunalgül?

- Tabii ki şaka, salak. Daha doğrusu şaka değil de bir sitem, bir hiciv, bir satir. Bi kere bile sen beni aramadın, bu duruma dikkat çekiyorum. Hep arayıp, "Miriba Sıkılhan, Bunalgül ben" diyen hep ben oldum. Bir kez bile sen beni arayıp da...

- Ben seni arayamam çünkü telefonum hep meşgul oluyo, seninle konuşuyo oluyorum...

- Yığıvrençleşme, hemen bahane bulma Sıkılhan. Tamam benimle konuştuğun için, telefonun meşgul olabilir, beni arayamayabilirsin. Ama sadece cep telefonun yok ki, benimle konuşurken sabit bir hattan yine beni arayabilirsin. Tabi gerçekten istiyosan, ilişkimiz senin için bişey ifade ediyosa.

- Ama o zaman da senin telefonun meşgul çalar. Çalmaz mı? Rüya mı burası?

- Olabilir. Ne yani,benim telefonum meşgul olamaz mı? Aramıza ne idüğü belirsiz bi ilişki var diye kendini benim sahibim mi sanıyosun, ben başkalarıyla konuşuyo olamaz mıyım. Kusura bakma Sıkılhan ama bu sahiplenici tavrın çok itici... Ben senin malın diilim tımam mı? Yivrançsın, artı, ilkelsin, bi daha artı, kadın ruhundan hiç anlamıyosun. Kapatıyorum, sakın beni arama bi daha... Alo... Hayvansın... Bi kere bile önce ben kapatamadım, kocamanlarca kere hayvan, animal planet, lanet...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

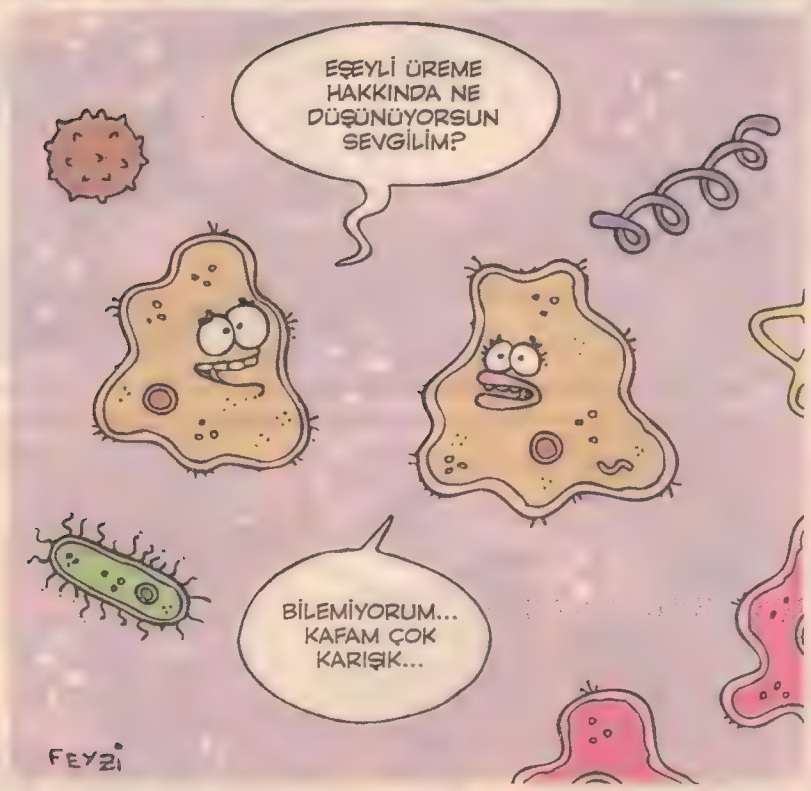

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

karatan@leman.com.tr

ERDENER ABİ

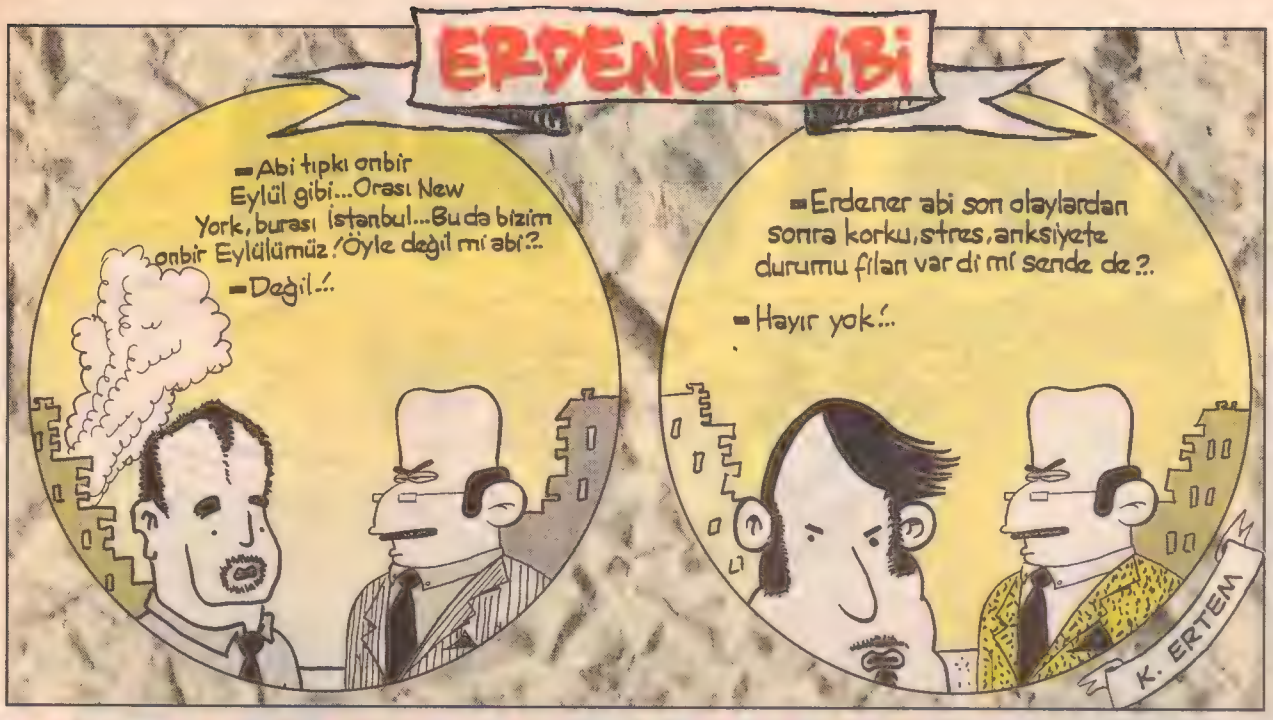

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barışlan

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

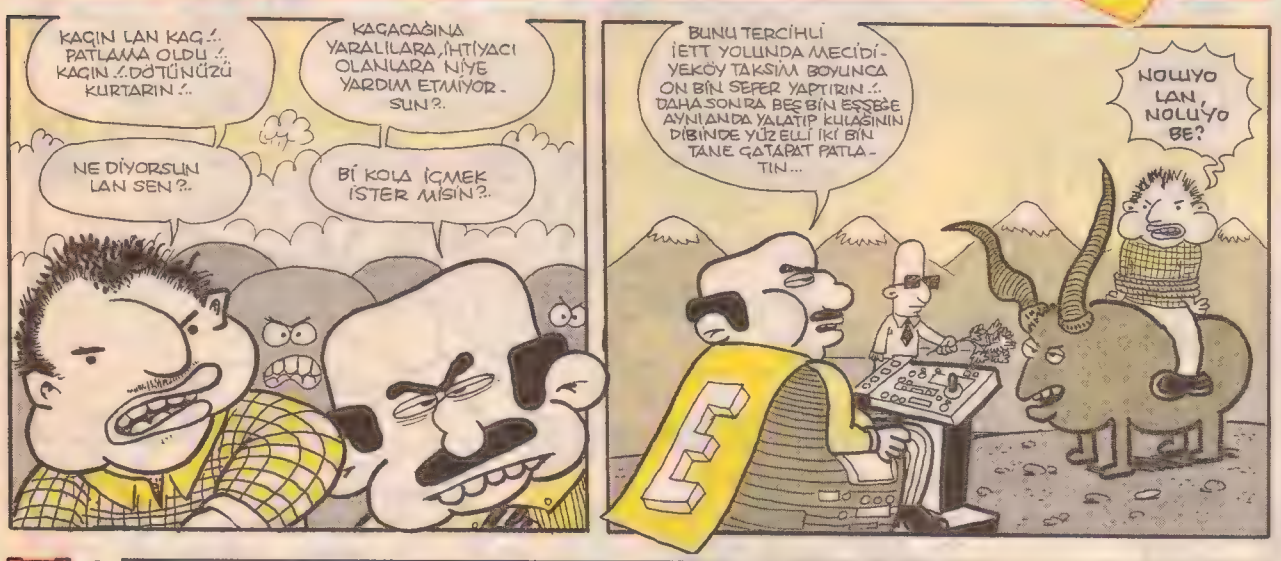

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

TEREGELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

BARUL MARKET

BAYRAM geldi... NE LAZIM? Berhudar! El öpenlere kutlayanlara bol miktarda BERHUDAR var...

GERÇEKLERİ tokat gibi çarpın... Aslı da var astarı da... ASLI-ASTAR seti...

Yer değiştirin muhasebedekini alın pazarlamaya verin... Pazarlamadaki deryoyu halkla ilişkilere kaydırın... DEPART-MAN güç sizde artık... DEPART-MAN Atayın, yönetin...

Ellerinize için KANIRT bulunur... Sıkışan konserve kapaklarını, paslanmış vidaları, inatçı vanaları tek hamlede çevirip açın... KANIRT! Kanırt gücü geldi...

K.D.İ.B geldi... K.D.İ.B Kendiliğinden dingildeyen işkilli bozuk... Dingildeer sizi uyarır...

YENİLENİN! Sıfırdan başlayın geçmişi silin ve taptaze bir geleceğe koşun BEYAZ BİR SAYFA bulunur...

Kendi kendinize hayaller kurun..! Acaba mı deyin... Evet evet öyle deyin... Olmayanı olmuş gibi gösteren GELİN GÜVEY TAKIMI geldi...

6'lı ve 12'li paketlerde sarı tiyli, cikcik eden şayler var... civciviz ZAMANLAR civciviz GÜNLER için...

CESARET gerektiren her türlü durumda YA HERRU YA MERRU ikisi bir arada HERRU ile MERRU...

Boşa gitmesin..! Ziyan olmasın..! MAKBULE ALIN GEÇSİN... MAKBULE... MAKBULE GEÇSİN.!

Kızıl ötesi, mor ötesi BIKMADINIZ MI?.. Sarı ötesi, yeşil berisi pembe gerisi kırmızı arkası, lacivert önü...

Sizi DEMORALİZE edebilirler DEJENERE olabilirsiniz... DEMODE bulurlar... DEŞİFRE ederler DEFORMASYONA uğrayabilirsiniz... DEZAVANTAJLARINIZI kaybedersiniz anti de tablet... Tüm DE'lere karşı...

HERŞEYİ DE... Gözünüzde büyütmeyin küçümseyin... Önemse mayın! tir edin... ALT TARAFI... bi'şey sizden ALT TARAFI bizden ALT TARAFI. bi'şey...

HANIMLAR kapkaç, taciz tecavüz tehlikesine karşı hazırlıklı mısınız... Baylık silahı var da HANIMLIK SİLAHI niye yok? Artık var..! HANIMLIK SİLAHI...

Kaskatı... Sopsoğuk... Dımdızlak... Kapkalın... Pimpirik... Düpdübük... Dapdandik... Hophoyrat... Şapsarefsiz... Peppezevenk... Her türlü vurgulayıcı etki arttırıcı ön efekt geldi...

Her zevke her tercihe göre BEKARET-ZAR bulunur...
- kız oğlan kız
- kız kız oğlan
- Oğlan kız kız...
- Kız oğlan kız oğlan
- kız oğlan oğlan kız ve daha çeşitli VARYASYONLAR...

YİĞİTLİĞE BOK MU SÜRÜYONUZ? Etmeyin.. Petek dokulu yiğitlik bezi... YİĞİTLİĞİNİZE BAŞLAYIN.. boklanmasın.

İMRENİN! Bi yeriniz şişsin..! Özenin öykünün GIPTA geldi...

İşte, aşkta, okulda... Sinir olduğunuz birileri mi var?: Gizlice çekmecesine koyun, cabine yerleştirin sınav kağıdına sarpın... FOS! Fos çıksın kayıfla izlayin FOS...

Kalasında DEVLEŞEN kalaciler için BÜYÜK BEDEN çeşitleri bulunur...

HARAM ETME SETİ...
- Gözüne dizine dursun...
- Boğazından geçmesin
- Hayrını görmeyesin...
- Zahir zıkkım olsun...

HARAM ETME SETİ VAR...

Dikkatli dinlemek Anlamanın yarısıdır... İyi dinleyin, kendinizi verin... CAN KULAĞI bulunur...

HANİ, TAMAM! DEĞİL AMA... Hiç değilse, hiç olmazsa BARİ... BARİ alın ellerinize tamamen boş kalmasın...

ALIN KARIŞLAYICI Mat edin lök gibi kalsınlar... Alınlarını karışlayın... Hem pilli, hem elektrikli ALIN KARIŞLAYICISI

MEŞREPLERİNİZE kolayca monte edilen kurşun ve civalı ağırlıklar... Alın, takın artık HAFİF MEŞREP dosinlar da görün

LeMan - İSTANBUL

TUNCAY AKGÜN

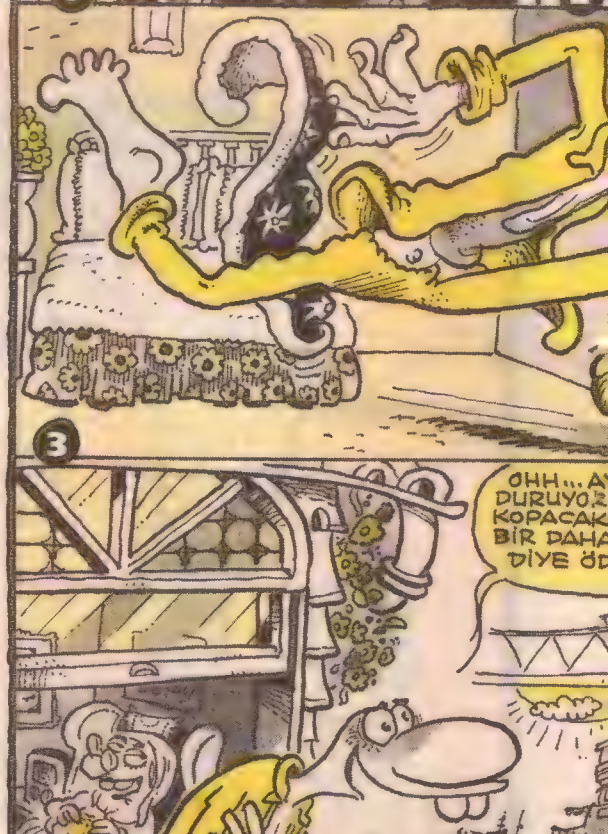

Gönül Adamı

Biz **ODTÜ İletişim Topluluğu** olarak **Gönüllü Yardım Projesi** adı altınd
geçen sene başlamış olup bu sene de çalışmalarına devam etmektedir.
ihtiyaç sahiplerinin gereksinimlerini elimizden geldiğince karşılamaktır.
ye ulaştırmış olduğumuz yardımları, bu sene daha geniş bir kesime ulaş
rı fakat hala kullanılabilir olan giysi ve eşyaları toplayıp, ihtiyaç sahiplerin
ömürlü olan yiyecekleri de topluyoruz. Bu yıl firmalarla da görüşmeye g
ğiz. Eğer siz de ufak da olsa projeye katılmak istiyorsanız, yardımlarınızı
ODTÜ İletişim Topluluğu Mühendislik Merkez Binası Z-04 PK:0
e120225@yahoo.com Cep Tel: 0532 7030206 Gülşen ALTUN **e-mail:** g

KANLI CAM KIRIKLARINDAN SIZIYOR GÜNEŞ...

CEZMİ ERSÖZ

Konuştuklarını anlıyorum, bildiğim, aşina olduğum kelimeler. Ama yine de, öyle uzaksın ki bana. Aramızdan kaç felaket geçmiş, kaç deprem, kaç katliam. Sanki birbirimize binlerce kez ihanet etmiş, sonra yine barışmış gibiyiz. Ne oldu sana, ne oldu bize?

Birbirimizi terkedeli ne çok yıl oldu, bunu sen de biliyorsun. Senin evin nerde, geceleri nerede yatarsın, nasıl ısınırsın, ne yersin? Bilmiyorum. Gözlerinin etrafı mosmor, harita gibi, gözün korkak, gözün kaçak. Geceleri neler yaşıyorsun, bilmiyorum. Gözün inanmak istiyor, gözün insan arıyor. Yok. Artık yoksulluk sınırı geçtiğini söylüyorsun çevresindekilere. Kredin olduğunu. Bu yere gelmek için toprağını tırnağınla kazıdığını. Oysa herkesten iyi biliyorsun, sınırı geçtiğin filan yok. Bu insanlar arasında kredin olsa ne olur. Gözlerin inanılmaz üşüyor. Sarılacak birini arıyorsun yok.

Gözün kapıda. Bıraksalar sabaha kadar, sabahlara kadar konuşacaksın. Ama bırakacaklar, gidecekler, herkesin işi var. Deliler gibi kapıdan içeri girecek olanlara bakacaksın. Yok kimse. Herkes meşgul, ya da meşgul numarası yapıyor... İnsanların birbirine seslenme, birbirini anlama saatlerinde güneş mi tutuluyor? İşte bizbizeyiz, ne güzel, eskisi gibi. Güzel bir geceydi, diyoruz, ama değil, yoktu o gecede kimse. Çünkü asıl gece birbirimizden ayrıldıktan sonra başlıyor, herkes kendisini kendi gecesine saklıyor. Herkes birbirine son bir umutla bakıyor, son bir dilekle, son bir belkiyle... Herkes iyi biri olmak istiyor, herkes iyi anılmak istiyor, herkes ne güzel geceydi, diye anlatmak istiyor. Yok, olmuyor. Asıl gece sonra başlıyor. Üşüyen, tedirgin gözler gecenin rengini alıyor. Kaç hali var insanın Allahım? Kaç rengi, kaç gecesi, kaç yalnızlığı, kaç ölümü var?..

Ne oldu? İnfilak eden ne? Bizi böyle dipsiz köşelerimize kim tıktı? Neden çıkıp mağaralarımızdan konuşamıyoruz, üşüyen gözlerimizin tarihini neden anlatamıyoruz?..

Farkında mısın bizi parasız kalmakla korkuttular. Parasız kalınca yoksul olacağımızdan korktuk. Yok olacağımızdan. Boşluğumuza geldi, bu yalana inandık. İşte o zaman savrulduk. Bu intikam dolu, bu zorba kötülük bizi tek tek yakaladı. Gözlerimiz o zaman böyle üşüdü.

Oysa parasız kalınca yoksul olmayabilirdik. Hani çocukluğumuzdaki gibi: O zaman güneş ne güzel doğardı, nasıl unuttuk. Hani bizi nasıl ısıtırdı. Sıcak kanlı bir dev gibi. Sokaklar hep bizimdi... Parasızdık, ama asla yoksul değildik. Çünkü güneş bizim için doğardı. Dünya bize görünen kadardı. Doğa bizimle özel hallerini paylaşırdı. Utanmazdı bizden. Şimdiyse öyle korkunç patlıyorki bombalar, artık şehrin kuşları bile utanıyor bizden...

Uzanıp düş görürken, kendiyle başbaşayken, çıldırmışken savrulup çok uzaklara gitmişken hep bize bir göz kırpardı doğa. Oradasın, görüyorum seni derdi. Sanki bize göründüğü kadar vardı dünya, bedenimizde başlardı doğa, kendince bir yerlere gider ama sonunda yine bedenimize sokulurdu yumuşacık ve taşıdığı binlerce sırla...

Şimdiyse bedenimizi aydınlatan ayna çoktan parçalanmış. Güneş kanımızla lekelenmiş cam kırıklarının arasından sızarak geliyor artık...

Yine de anlamıyorum, biz parasız ve doğayla içiçeyken, şimdi böyle birdenbire böyle nasıl yoksul düştük? Nasıl oldu da böyle bütün bağışıklık sistemlerimiz böylesine çöktü... Şimdi yoksulluktan korkma zamanımız. Bu korku yüzünden doğadan koptuk. Bu korku yüzünden bir zamanlar doğanın bizi besleyip, kolladığını, içine alıp savunduğunu, bize moral verip yol gösterdiğini bile unuttuk.

Şimdi en büyük korkumuz yoksulluk. Bu korku yüzünden kimle olsak uzlaşabiliyoruz. Bir kere koptuk ya doğadan, yoksulluğun hemen ardı ölüm sanıyoruz şimdi. Bu yüzden gözlerimiz üşüyor, bu yüzden kaçtık köşelerimize, bu yüzden kendi söylediğimize bile inanmıyoruz...

Yoksul kalmamak için doğadan kopanlara şimdi herşeyi yaptırıyorlar... Artık gereğinden çok üşüyoruz, gereğinden çok acıkıyoruz.

Gereğinden çok korkuyoruz, gereğinden çok terliyoruz. Çünkü artık bu dünya bize ait değil, içten içe hissediyoruz...

Bu yüzden birbirimizi bu kadar yalnız bıraktık, bu kadar kimsesiz.

Oysa böyle yaşanmayabilirdi. Her kuşağın aynı boşluğun içine düşmesi gerekm
yenildiğimizi,' ne
Anlatabilirdik
Konuşamadı
yoksulluktan ko
kopmaya başla
köy vardır ve o
sin orada...
Oysa kendi
mak, sonuna ka
yen, yorgun, gö
benimle, ne ol
demek istiyorun
Çünkü ne z
Gözler bu yalnız
İnsanlar birb
nuşuyor. Sanki s
celikte, ama yor
Peki, o zama

Akşamsefası

Vatan Spor Müdürü İbrahim Seten: "İki kelimeyi 17 kez toparlayamayan Başkan Yıldırım" Serdar Bilgili, amigolardan birinin nikah şahidi...

Ahmet Kaya'ya türkülerle veda

NİHAT GENÇ'le modernizm ve edebiyat üzerine: SÖZ PARÇALANIRSA, TANRİYLA İLİŞKİSİ İNFİLAK EDER

KAAN TATERİ MUHO BELLİ

PELİN GÖKMEN: All Day! Dream About Sex

rdım kampanyası düzenliyoruz. Bu proje amacı toplumsal dayanışmayı arttırarak, ene dört aylık kısa bir dönemde **500 aile**hedefliyoruz. İnsanlardan kullanmadıklauz. Bunun yanında kuru bakliyat ve uzun onlardan da projeye katılmaları isteyeceştırın. Ya da bizi arayın, biz size ulaşalım! ankaya/Ankara Turgay GÜREL **e-mail:** @mynet.com **Cep Tel:** 0537 4580006

birimizle konuşabilirdik, birbirimize nerede tuğumuzu, nerede tiksintiğimizi

izden korktuk. Birbirimizden koptuk, insan aşlayıp sonra da bu yüzden birbirinden şeyi yapmayı göze alır. Ölümden öte bir den çok daha kötüdür istesen de ölemez-

lümünü insan. Ben sonuna kadar yaşak istiyorum. Dostumun, arkadaşımın üşükorkan gözlerine gözümü dikmek: **Konuş istiyorsan kır beni, ama konuş benimle**

kimse kimseyle gerçekten konuşmuyor. yor..
ki bir daha hiç görüşmeyecekmiş gibi koçabuk, çabuk. Hatasız, profesyonel bir inbinlerce gizlenmiş, bastırılmış soruyla... rimizi yokettikten sonra mı konuşacağız?..

İnsan nasıl bırakır arkadaşını kendi kaderine... İnsan nasıl düşünmez itilmiş yenik dostlarını, onları vakitsiz bir akşamüstü elleri dizlerinin arasında umutsuzca uyurken nasıl düşünmez?

Yoksulluktan korkup arkadaşlarımızı unutulmaya terketmeseydik böyle olmazdı, böyle üşümezdi gözlerimiz şimdi...

Çünkü önümüzde oldu herşey, hiçbir bahane bulamayız, önümüzde oldu bütün cinayetler, bu bombalı katliamlar... Önümüzde öldü arkadaşlarımız yalnızlıktan, önümüzde işsiz kaldılar, önümüzde parçalandılar bombalarla, önümüzde yandı gözleri, önümüzde öldüler yüzlerce kez...

Bizi yoksullukla korkutup bütün bu cinayetlerinin ortağı yaptılar...

Peki, ya gözümüzün önünde öldürülen dostlarımızın, arkadaşlarımızın ölüsünü nereye saklayacağız?.. Onların düşkırıklığına uğrayan, üşüyen ve bizden hesap soran gözlerini... Nereye?.

cezmier@leman.com.tr

*** Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak.** Bugünlerde kendimize en çok söylememiz gereken söz bu olmalı bence. Bombalar bizi asla yıldırmamalı. Yaşanacak özgür günler var daha... Önümüzdeki aylarda **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak** adlı bir kitabım Gendaş Yayıncılık'tan çıkacak... Ve bu kitabın tüm gelirı tutuklu yakınlarına ve ailelerine bırakılacaktır..

Kıytık Bebeler

suatozkan@leman.com.tr SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

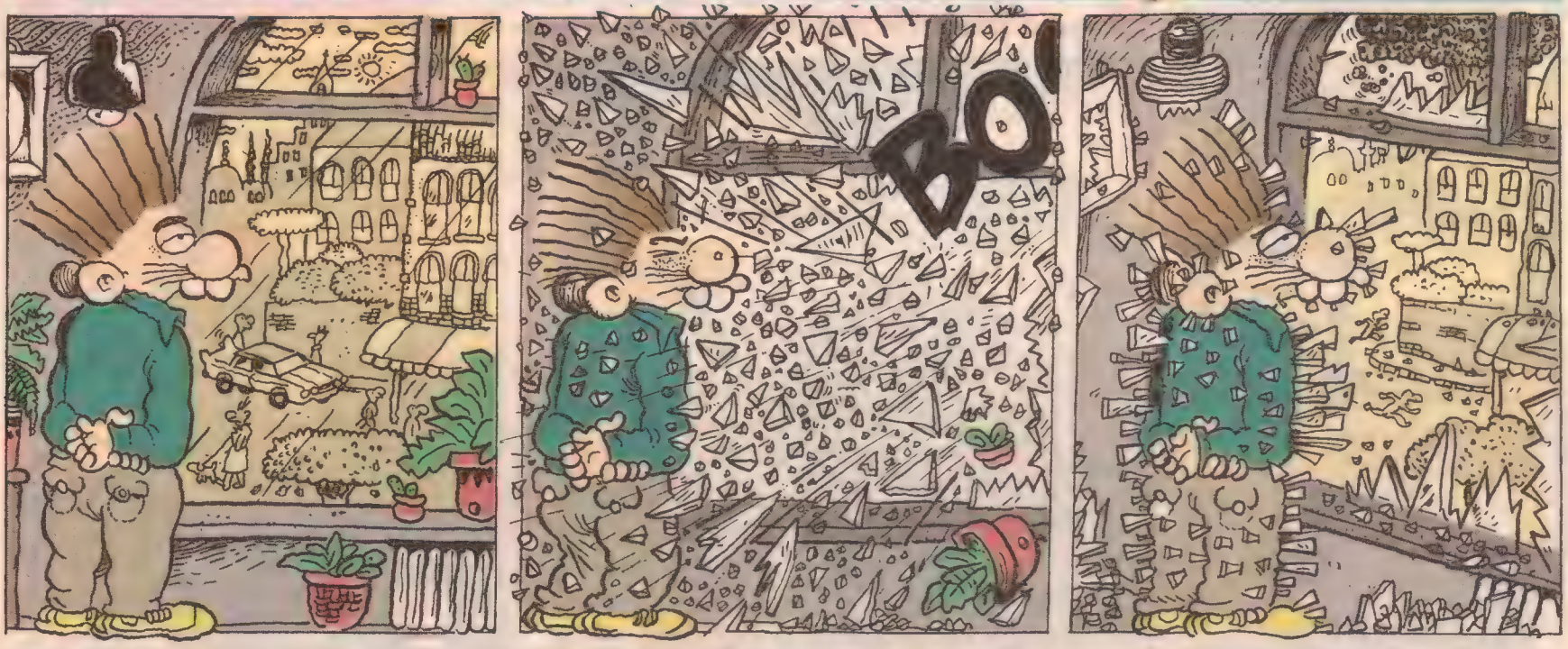

Lütfü Oflaz
lo@leman.com.tr

Zulümlerin efendisi!

Terörü bitirecek olan lanet değil adalet!

Çünkü terörü üreten dünyada var olmayan adalet.

Ve de dünyada var olan zulüm.

Dünyada adaleti var etmek, zulümü yok etmek, işte budur terörü bitirecek tek çözüm.

Yoksa terörü lanetleyerek, terör üreten bataklığı değil de sivrisinekleri tek tek yok ederek terörü bitiremezsiniz.

İnsanca-hakça olmayan bu dünya düzenine son vermedikçe teröre de son veremezsiniz.

İnsanca-hakça olmayan bu dünya düzeninin malum Amerika'dır babası.

Amerika'nın yaptığı terörün daniskası.

Irak'ta olduğu gibi savunmasız milyonlarca insanın üzerine tonlarca bomba atmak terörün daniskası değil mi?

Böylesine zulme uğrayan insanların, bu zulmü yapanlara karşı birer nefret bombasına, kin bombasına dönüşmesi doğal değil mi?

Amerika insanlığa **ekmek bulamayan kurşun yesin** dercesine davranan zulümlerin efendisi!

Ekmek yerine kurşun yediren küresel ya da yerel zalimlere karşı birer nefret bombasına, kin bombasına dönüşmek oluyor zulüm görenlerin tepkisi.

İşte böyle oluyor terörün üremesi.

Bu gerçekleri göremeyen kör terörden de kör.

Bu körlük yok olmadıkça maalesef yok olmayacak yurtta terör, dünyada terör!

21 Kasım 2003 Diyarbakır

Nihat Genç

VATAN SATAN MİLLİYETÇİLER

Yılmaz Öztuna, Büyük Türkiye Tarihi ve Musiki Ansiklopedisi'ni yazmış, sağcıların yaşayan en meşhur tarihçisidir. Bugün Türkiye Gazetesi'nde yazıyor. 65'li yıllarda Hayat Tarih Mecmuasını çıkardı. Hiç bir tarihçiye nasip olmayacak inanılmayacak trajlar yaptı. Dergisi, beşyüz bin, ansiklopedisi altmış bin gibi traj yaptı. Bugün, Yılmaz Öztuna'yı tanımak istiyorsanız, Ötüken Yayınları'ndan çıkmış "Tarih Sohbetleri " kitaplarını okuyun. Pek zevklidir. İnsanı, mutlu sarhoş eden bir tarihçi dili vardır. Elli yıldır iktidarı elinde tutan sağcı partilerin okumuş kitlelerinin yetişmesinde emeği çoktur. Moda ettiği tarihçilik tarzı milliyetçi kesimde çok tutulmuştur. Ülkemizde "sağcı zihniyetin" ne olduğunu anlamak için Yılmaz Öztuna'nın tarihçiliğini, dilini, tarih metodunu, felsefesini, derinden öğrenmeniz şarttır.

Yılmaz Öztuna, genç yaşlarında Fransa'da bulunmuş, kütüphanesini dünya ansiklopedileriyle doldurmuş, çocuk denecek yaşta tarihçiliğe başlamış, 15 yaşından beri dergilere yazılar yazmış, ünlü müzisyen Sadettin Arel'in yakınında bulunmuş, müzik konusunda yüzlerce kaynak belgeye, kitaba sahip olmuştur. Tarihçiden çok, inadçıdır. Türk Müziği Konservatuarı'nı o kurdu diyebiliriz. Darbukanın müziğimize 30'lu yıllarda girdiğini iddia ederek, arkadaşı Nevzat Atlığ'la darbukayı korolardan kaldırmış ve Nevzat Atlığ "şeflik" modelini getirdiğine göre, klasik düzende tempo veren "kudüm"ü dahi sanat müziğinden çıkartıp, sanat müziğini kilise korosuna çevirmiştir!

Ayrıntılara girmeyelim. Herkesin anlayacağı, yalın, basit, ama çok otoriter bir dili vardır. "Faşist" bir tarih nasıl yazılır, en güzel örneğidir. Bugün ülkemizde birçok tarih yayıncılığı, tarih ekolü vardır. Diyelim, Tarih Toplum dergisi 80'li yılların ortalarından beri çıkar, eleştirel, akademik olma iddiası vardır, ancak Yılmaz Öztuna'nın bıraktığı etkiyi bırakamamış, hatta satış yapamamıştır! Bunu gören Tarih Toplum Dergisi, "magazinel" tarihçiliğe başlamış, ancak, yine satış yapamadı. Diyelim, büyük bir günlük gazetede yazarak geniş kitlelere ulaşmakta büyük imkanı olan Murat Bardakçı'nın tarih yazıları, eğlencelik ve malumatfuruşluktur. Yılmaz Öztuna'yla mukayese edilemez. Diyelim, devletin, Türk Tarih Kurumu Yayınları'nın hepsi kaynak, referans, belge kitapları olmasına rağmen bu büyük kurum dahi Yılmaz Öztuna'nın okuyucudaki etkisini bırakamamıştır.

Yakın tarihimizde, hem halkın hem de tarihçilerin ittifakla sevdiği en meşhur tarihçimiz Reşad Ekrem Koçu'dur, geniş kitlelere ulaşan nadir tarihçilerdendir. İstanbul Ansiklopedisi bir mucizedir, ancak yarım kalmıştır. Reşad Ekrem Koçu, tarihi hadiseleri anlatırken ağzından bal akar, o gün orada yaşamış gibi bir heyecan sarar sizi, ancak şaşırtıcı olan, hikaye gibi anlattığı hadiseler mutlak bir belgeye dayalıdır. Yılmaz Öztuna böyle değil, onun derdi, bir ideolojiyi benimsetmektir, milliyetçiliğin tarih tezi onunla pekişmiştir, diyebiliriz. Yılmaz Öztuna ciddi tarihçiler tarafından sevilmez. Onu geniş kitlelere götüren tarafı: İdeolojisidir: Türk Milliyetçisi. Nihal Atsız'a, Türkeş'e, hayrandır. Son dönem siyasilerden Demirel'e, Özal'a hayranlığı ve arkadaşlığı büyüktür. Birlikte büyük naneler yemişlerdir!

Son yıllarda Tarih Vakfı Yurt Yayınları geniş bir kitap hazinesi yayınladı, her biri birbirinden değerli araştırmaların hepsi başucu kitabı oldu, ilmi, akademik değerleri fevkalade, ve bu yayınevi de masalsı tarihçiliği yıkmak için kuruldu, ancak, bu da pek başarılı olamadı.

Çünkü, Yılmaz Öztuna'nın tarihi destansı bir tarihtir. Fatih, Yavuz, Kanuni dev bir imparatorluğun padişahları değil, çocuksu bir dünyanın kahramanları gibidir.

Son yıllarda, ülkemizde tarihçilik fazlasıyla büyümüş, akademik, eleştirel, yansız, dünya çapında meşhur yüzlerce tarih kitabı ülkemizde baskıya girmesine rağmen, sağcıların aradığı yine bu "masalsı" üslup olmuştur. Yılmaz Öztuna'ya akademisyenler burun kıvırır, tarihçiliği çok yerde tartışmalıdır, onu, tarihçiden saymayan büyük bir ilmi kesim vardır!

Dünya çapında yüzlerce tarih kitabının dilimize çevrilip okuyucu bulamaması manidar, ancak, Yılmaz Öztuna'nın 70'li ve 80'li yıllarda meşhur ettiği tarihçilik tarzı neden geniş kitleler bulabildi. Çünkü, sağcılar, dün de bugün de tarih öğrenmek istemiyor. Sarhoş olmak istiyor. Bir masala, bir rüyaya girmek istiyor.

Mesela, Yılmaz Öztuna, tarihin, iç çatışma, isyan, karışıklık, geri çekilme, mağlubiyet, hezimet dönemlerini pas geçmeyi pek sever. Ve çöküşü, parçalanmayı birkaç profesyonel cümleyle tarif edip, üstünden atlar, yani, okuyucusunun rüyasını bozmak istemez.

Onun amacı, tarih metodu, sıkı ve sahici bir tarih yazıyor gibi görünüp, tarihin şanlı günlerine destanlar yazmaktır. Türk tarihini yazarken onun kadar "büyük", "genis" kelimelerini defalarca kullanan yoktur. Bir nevi tarih yazmaz, ısrarla, haritaların büyüklüğü, kilometre yüzölçümleri, yani, "büyüklük" hesaplarıyla tarih yazar!

Yılmaz Öztuna, tarihçi değil, anlatım ustasıdır, hüküm verir gibi konuşur, kendi şahsi yargılarını tarihin içine sokar ve bunları rakam ve hesaplarla pekiştirerek, vay be, dedirten "hayretler" sağlar. Tarihçilikle yazarlığın başka başka şeyler olduğunu herkes söyler. Yılmaz Öztuna'nın faşist üslubu, zavallı, yoksul, ezik geniş kitlelere "kuvvet" macunu gibi gelir, sanki, milli direktifleri yazıyormuş gibidir, sanki, tarih yazmıyor, Türk Gençliğine emirler yağdırıyor, gibidir. Yani Yılmaz Öztuna, çok güçlü bir yazardır. Metinlerini edebiyata boğmadan, hatta hiç edebiyat yapmadan, yalın, net bir basitlikte, ama, otoriter, emniyetli, güven verici ayrıntılı rakamlarla metinlerini süslemeyi pek sever! Okuyucuyu Türk tarihiyle büyülemekle kalmaz, okuyucusunu zımba gibi Türk Milliyetçisi yapıp, tornadan çıkartır!

Eğer, rakamlar, haritalar, coğrafyalarla tarih yazacaksak, Türk tarihinin büyüleyemeyeceği insan yoktur. Cengiz'i, Timur'u, Viyana kapılarına kadar uzanan Kanuni'yi, Orta Asya steplerini, Ural-Altay'ı, Kuzey Afrika'yı, harita ölçümleri, kilometre hesaplarıyla anlattığınızda, kendinizi kaybedip, büyük bir hayranlığın içine girersiniz! Biri İskender, biri Sezar, çünkü, Türk tarihi coğrafyası dünyanın en büyük birkaç masalından biridir!

Şüphesiz, tarihi, çocuklara, gençlere, yeni yetişenlere ya da emekli, bir kenara çekilip kitaba merak sarmış ihtiyarlara, böyle heyecanlı da anlatmalıyız. Romantik tarihçiliğe geçmişte de, bugün de çok ihtiyacım oldu, olacak. Yoksul, zavallı, elinde ayağında olmayan, başı kabak Anadolu çocukları dahi, bu tür tarih okuduğunda keyif alır! Böbürlenir, gurur duyar, kendini büyük bir kavmin, kahraman bir geçmişin önce ferdi, sonra fedaisi, sonra şehidi, gibi görür ve bu büyük milletin tarihine ruhen teslim olur!

Romantik, destansı tarihçilik çok büyük başdönmesi yaratır, ancak, ortaokul düzeyinde kalmasında faydalar vardır! Bu büyük başdönmesinin psikolojik etkilerini anlamadan, kimse milliyetçiliği ve sağcılığı ve devletçiliği anlayamaz!

Lise yıllarımdan beri, yoksul, kimsesiz, aç çocukların bu tür tarih okuyup, bu büyük uçsuz bucaksız haritanın hayalleri içinde kaybolduklarını, fetihler ve kahramanlıklarla başka tür battal cengaverler olduklarını defalarca gördüm.

Daha ileri gidiyorum, çocuk yuvalarında büyüyen birçok annesiz babasız arkadaşımın bu tür kitaplar okuyup, kendilerini büyük bir vatanın, imparatorluğun varisi gibi görüp, büyük bir coşku ve heyecanla, kendi yoksulluklarını tümüyle unutup, bu tarihin oluşturduğu milli kimliklerine şevkle, fedakarane sarıldıklarını çok gördüm.

Bu, bugün benim için de geçerli, ne zaman mutsuz bir herif olsam, oturur bu kitapları okur, kendime gelirim!

Çünkü bu kitapları okuyan çocukların kaskatı, asla vazgeçilmez, dogmatik görüşleri, tereddüt tanımayan heyecanları, hep düşündürmüştür beni. Yani, bu kitaplardan "sağlık" akar!.. Sizlerin kafasında bitmeyen çelişkiler, sorular gezer, ama onlar her defasında bir harita görmekle, bir büyük rakamı okumakla, dünyanın bütün sorularını cevaplamış gibi güven içinde konuşurlar!.. Yani dangalaklık taşlaştırılmış bir beyinle ortaya çıkar...

"Bir zamanlar neymişiz", "devmişiz", gibi, büyük tarih düşleri, hayalleri, insan psikolojisinde hem kuvvet macunu, hem de uyuşturucu etkisi bırakıyor.

Mesela, son yıllarda, çok yüksek batı felsefesi ve tartışmalarına hayatını vakfetmiş onlarca arkadaşımın birden Uygurlar, Oğuzlar, Şamanlar okuyup mutlu olduklarını, hatta, hayatın bu olduğunu söylemeye başladıklarına şahit oldum.

Çok komplike, fazlasıyla girift felsefi analizlerden sıyrılıp, birden Orta Asya steplerindeki boyları konuşmaya başlamaları Türk Milleti'nin tarihi büyüklüğüyle gurur duymaya başlamaları gerçekten psikolojinin konusudur. Destansı ve romantik coşkulu kitaplar, çocukları olduğu gibi, büyükleri de, bizleri de düzene sokar. Karmaşık beyniniz, yalnız, mutsuz kimliğiniz, böyle tatlı hayaller içinde keyiflenmeye başlar.

Bütün hayatı, insanların yoksulluğu, ekonomisi, altta kalan mazlum insanların hukuku, sahipsizliği üzerine kurulu birçok arkadaşımın birden büyük millet hesaplarıyla geçmiş tarihi zenginlikte bir dünya görüşü edinmesine, artık şaşmıyorum!

Masalsı tarih, prozac hapları gibidir, tavsiye ederim, bunda kötü bir yan yoktur, bizim de psikosomatik rahatsızlıklara varan sıkıntılarımız vardır, bu büyük hayal coğrafyalarıyla dolu kitaplar, bırakalım, bizi de mutlu etsin! Tarih, pekala ve kesinlikle de masal gibi okunur, okunmalıdır.

İnsanların anne, babaları, malları, servetleriyle övünmeleri gibi, ülkeleri ve coğrafyaları ve fetihleriyle de övünmelerine karışmayalım, beynin kimya yapısında bu denli mucizevi etkiler bırakıyorsa, bırakalım okusunlar!

Modern hayatın kurumları, yasaları, ekonomisi içinde mutlu olamıyorsak ve elimizden de başka birşey gelmiyorsa, bu mutsuzluk içinde ölelim, teslim olalım anlamı taşımaz! Pekala, atalarımızın nalları, şehirleri, fetihleriyle rahat uyuyabiliriz. Bunun ne gibi kötülüğü var?

Şöyle bir kötülüğü var: Bilimden uzaklaştıkça insanlıktan uzaklaşırsınız. Birkaç satır bilim felsefesi tartışalım. Bilim ahlakı nedir, bilim adamının namusu nedir? Bu soruların cevabı, zor ve zahmetlidir. Ancak, kısasadan hisse, bilimadamı zevk ve neşesini gerçeğin kendisinden alır. Söylediklerinize halkın, devletin işine gelmez. "..bu bilimadamları hep kötü yönlerimizi gösteriyor.." deyip, anlamaz, eleştirirler. Gerçek, ilkin, can yakar. Tadını, zaferini uzun zamanda gösterir. Diyelim bir cani babanızı öldürdü. Kimin öldürdüğünü bilmek istersiniz. Size, ".ikilmiş .mın davası olmaz, ölenle ölünmez", "öldüren kötü bir adamdı" deyip geçemeyiz. Tatmin olamazsınız. Gerçeği mutlaka öğrenmek, adını, kimliğini istersiniz. Ve başkalarına da olacak kötülüklerin tekrarının önüne geçersiniz. Ve ne titiz, ne incedir insan ruhu, şahid oldukça ilahi hakikate yaklaşır. Şahidlik, yazarlığınızı tanrıya en yakın yere yükseltir. Gerçek, ağu gibidir, önce zehirler sizi, işinize gelmez, ama, vücudunuzu daha da sağlam kılar... Üfürük, yalan, hoşbeş, fatih, kahraman, bir

Devamı 15. Sayfada

Öldür beni!

ÖZET: Barmaid sevgilisi Erinç'e arkadaşı Zuhal'in bir gece kendilerinde kalacağını, kendisinin de sabaha karşı işden çıkıp geleceğini söyler... Erinç kızı eve götürür, kızın el ve ayak parmaklarının altışar tane olduğunu farkeder, tesadüfen kızın dört meme ucu olduğunu görür son olarak da çop kutusunda iki adet kanlı tampon bulur şoka girer...

gk iptek in

Katkılarından dolayı Boğaziçi'li Kazım Çamlıbel, Çağlar Aslandoğan, Arda Halu'ya teşekkürler

DEVAMI 13 SAYFADA

KAAN ERTEM ve Dengeli Beslenme hikayeleri...

behicpek@leman.com.tr Behiç Pek

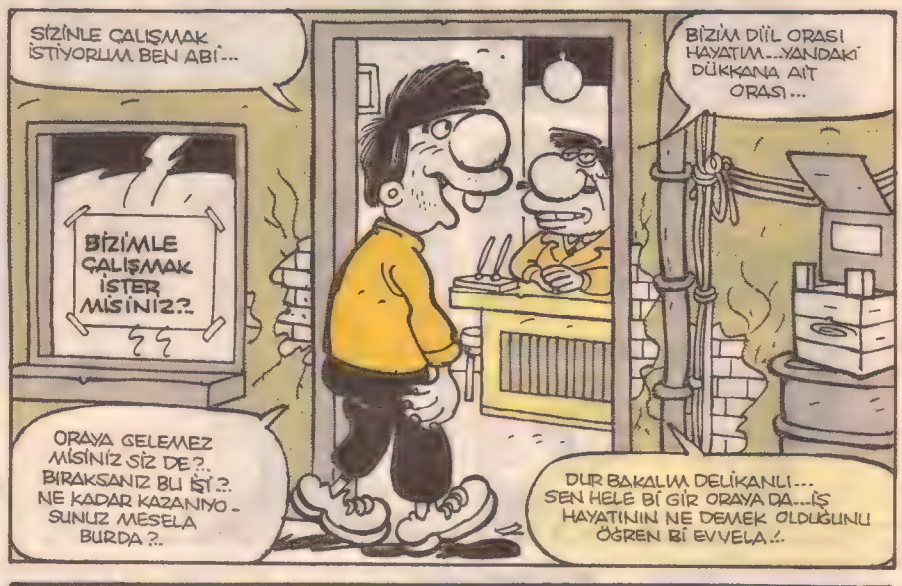

Akşamsetası

AKSARAY PAŞAOĞLU

Bir Rus Kızı: Elena Kruşkova Türkiye'nin Popstarı Olabilir mi?

Cumartesi akşamı **Suşi** almaya **Japonya**'ya giderken uçakta hep şunu düşündüm. İki sekiz pirincin arasına bir tane karides kıstırmayla suşi olamıyordu... Verem ilacı kullandığımı yazmış mıydım? Bende müthiş bir **yükseklik korkusu** var. Geçenlerde **ABD**'de piyasaya sürülen yeni bir verem ilacının, yükseklik korkusunu gideren yan etkileri olduğunu duymuştum. İçindeki **Dcycloserine** adlı madde belirli bir proteini **beyin reseptürlerine** ileterek yükseklik korkusunu yeniyormuş. Uçağa binmeden önce o ilaçtan dört kutu içtim. Yükseklik korkumdan eser kalmadı. Fakat uçaktan indikten sonra **düz yoldan** müthiş korktum.

Gece **Tokyo**'da alık alık dolaşırken çok enteresan birşeyle karşılaştım. **Japonlar** yeni bir cep telefonu yapmışlar. Hemen eşime ve kendime birer tane aldım. Telefonu kol saati gibi bileğinize takıyorsunuz. Bilek sizin kendi bileğiniz. Uydudan telefona gelen dalgalar parmak kemiğinizi titreştirerek sese dönüşüyor. Parmağınızı kulağınıza dayayıp konuşmaları dinleyebiliyorsunuz. Yâni parmağınız canlı bir telefon hâline geliyor. O anda şimşek hızıyla şunu düşündüm. Aynı titreşimi parmak kemiğine değil de **bir tavuğun lâdes kemiğine** verseler acaba ne olurdu?

Dönüşte, iki cep telefonum olduğu için uçakta parmağımı titreştirerek kendime telefonla şu iki soruyu sordum: **Rus Kızı Elena Kruşkova Türkiye'nin Pop Star'ı olsa ne olur?** Acaba yarışmada ona yapılan şey ayıp mıdır? Ve şuna karar verdim: Bakın, **Elena Kruşkova Amerikalı olsaydı,** onu dışlamak çok ayıp olurdu. Amerika'lı olmadığına göre burada etik açıdan hiçbir sorun yoktur.

Ne alâka diyeceksiniz. Ama bu çok önemli. **Fransız** ve **ABD**'li doktorlar çok yakında yüz naklinin gerçekleşebileceğini söylüyorlar. Şimdi bir takım vizyonsuz, yeteneksiz, cibiliyetsiz Babun maymunu zekâlı köçek-tellak bozuntusunun, bana: **"Eh, artık yüzsüzlükten kurtulabilirsin."** dediğini duyar gibiyim. Oysa o espriler bundan 30 yıl önce **"Yüzsüz Zühtü"** adlı tiyatro oyununda tüketilmişti.

Buna karşılık ben çok aykırı şeyler düşünüyorum. **Dâhi gibiyim.** Meselâ kafamızın arka kısmındaki saçları kazıtıp oraya bir yüz daha yaptırabiliriz. Böylece bizim de **kaset gibi bir ön yüzümüz bir arka yüzümüz olur.** Bakın hayâl edin. Ön yüzünüzle **Deniz Seki**'nin şarkılarını çalarken (ıslıkla) aynı anda arka yüzünüzle **Ercan Saatçi**'ninşarkı sözlerini mırıldanabilirsiniz. Ve bu bence ikiyüzlülük olmaz.

Neyse, **Rus Kızı Elena,** beni asıl şunun için enterese ediyor: **Bence Elena, Türkiye'nin Pop Star'ı olmalı.** Neden mi? Şunun için: Bizim bugün ona vereceğimiz SMS oyları, gelecekte **Elena**'yı **Türkiye'nin Pop Star'ı olarak Erovizyon'a** yolladığımızda, Rus halkının SMS oyları olarak bize geri dönecektir. Bu da **para eşittir itibardır.**

Eve kedi aldığımızı daha önce yazmıştım. Adı **yalaka**... Eve döndüğümde bu sevimli yaratığı, günlerden pazar olduğu için buğulanmış balkon camına patileriyle **"Aşk yazısı"** yazmaya çalışırken yakaladım. Yazının aralarına bir takım **çıplak kedi resimleri** de çizmişti. Ona ceza olarak **acılı Adana** yedireceğimi anlayınca benim o müthiş verem haplarımı içip hiç korkmadan kendini üçüncü katın balkonundan aşağı atıp kaçtı. Asıl enteresanı ben sokakta kediyi ararken, eşim, parmak kemiğini titreştiren telefonla beni aradı. Ben o anda **burnumu karıştırıyordum**. Eşimin sesi **östaki** borumdan geçerken sol gözümün arka kısmında bir yerlerde tesadüfen eşimin sanal bir fotoğrafı oluşuverdi. Fotoğrafa dikkatle baktığımda, masanın üzerinde duran tabağın bomboş olduğunu dehşetle gördüm. Eşim bütün suşileri götürmüştü. **Bu kadın insanı hakikaten verem ederdi...**

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

RAMİZE ERER

ramize.erer@leman.com.tr

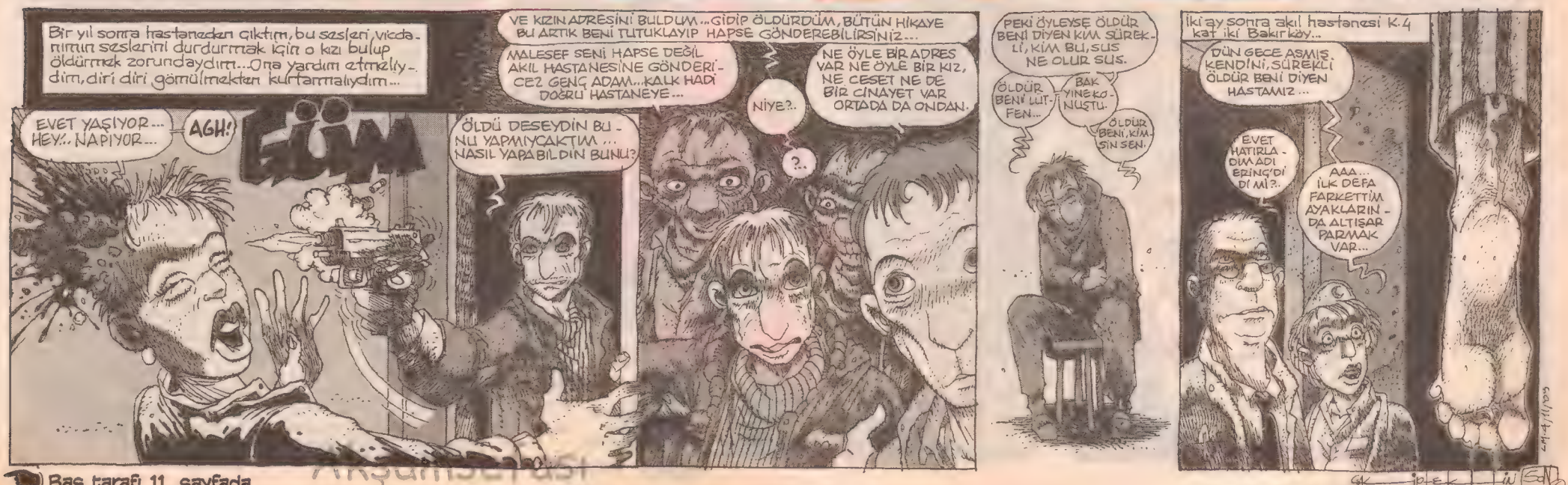

Baş tarafı 11. sayfada

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

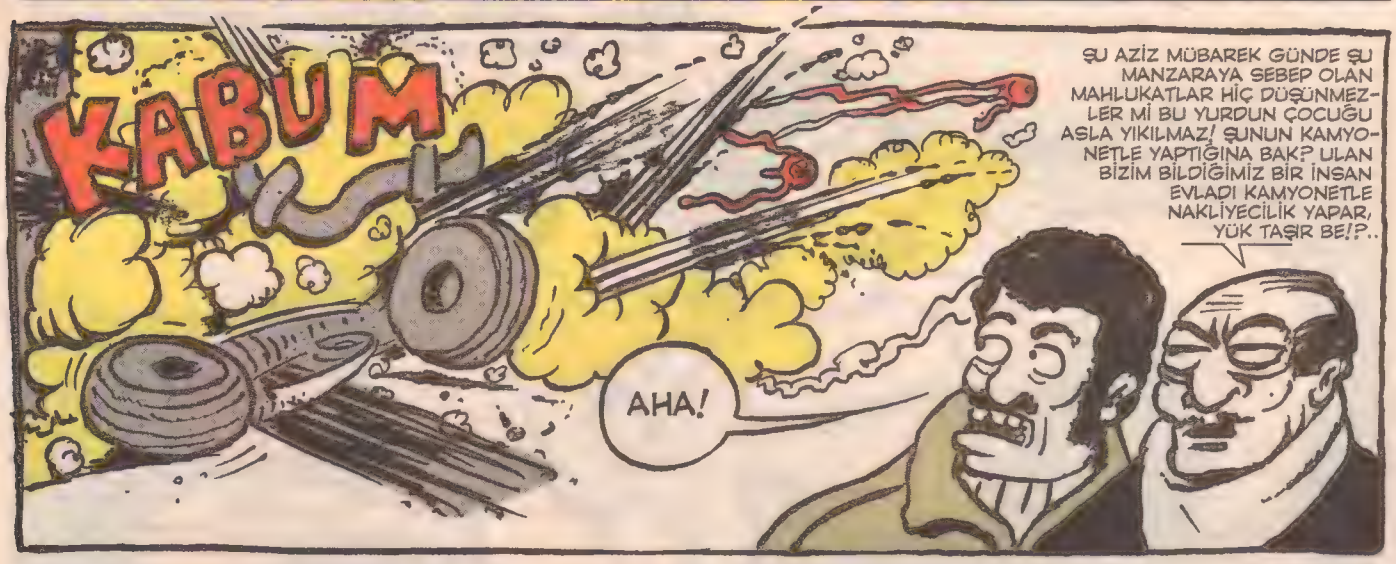

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Telefon dördüncü kez 'Czaarrrr! ettiğinde, anca düşünebilmeye başlamıştım: Açsam mı, açmasam mı? Beşinci kez kez 'Czaarr! ettiğinde, önemli bişey midir, diil midir, aşamasına geçtim. Yedinci kez çınladığında sinirim tepeme çıkmıştı, ve eşşek herif dokuz'a kadar bağırttı aleti. Bunun farkında olsaydı, yani saysaydı, düz hesap 'on' yapardı belki! Uyku sersemi, bir iki çat çut'tan sonra güç bela kavrayabildim ahizeyi. 'Belediyenin, bilmem ne servisi miymiş?! "Yannış!" dedim, Çota!. Biraz hâlim olsaydı, soracaktım herife; kardeşim kim veriyo bu yanlış numarayı size. Yani işin aslını astarını bi soruşturmalıydım! Bi tanesi, bunu yaptımda fecil tırsmıştı niyeyse; "Hanfendi dedim, nerden alıyonuz bu numarayı, bakın burası bi ev.. "Ay tamam, ben.. pardon, tamam!" deyip ürkmüş, hemencik kapatmıştı! Alla Allaa?. Sonuçta, her ne olursa olsun, dokuz kez öttürmemeli kimse bi aleti yahu! Bunun insâni bi ölçüsü üç kezdir; samiimi bir dostunu arıyosan veya çok âcil bişeyse 'beş', hadi altı!. Öbür tarafıma dönüp, tekrar uyumaya çalıştım. Ayağım da yorgandan çıkmıştı, kazağım belimden sıyrılmıştı. Yatarken, ince bi kazak giyiyorum. Şimdilik, çok da soğuk değil ama. Henüz çorapla yatıcak, ve eşofmanın paçalarını çorapların içine iyrenç bi biçimde tıkıştıracak günnere gelmedik!. 'Uzak' filminde de vardı şöyle komik bi durum; ondan yaşadım gene mecburen: Havada, yorgana bi iki takla attırmaya çalıştım. Eni neresi, boyu neresi bunun harbiden! Benim yorganın, gerçekten de eni boyu yok; bundan şüpheleniyorum. Kare'ye benziyo!. Bi şekilde sığıştım işte, çıplak bi etim kalmadı dışarda. Sonra, rüyâyı kaldım yerden yakalamaya çalıştım, beyhude. Zaten tam olarak, konulu bi rüya gibi diildi; biraz gülümsediimi hatırlıyorum yannızca. Hoşuma giden rüyâmsılarda böyle oluyo; uyanıp, gülüyorum, off be çok güzel yaa! diyorum. Gene gülümsedim, o ritmi tutturum belki diye. Ve dalmışım, neyi tutturduysam artık. Derken, çok geçmeden, bi patlama sesi! Hassigtir? Havaii fişek mi patlatıyolar acep? Denizin karşı tarafında lüks oteller var.Düünler oluyo ve her gece patlatıyo lavuklar; tanesi elli milyonluk fişekleri, otuzar kırkar. Fekat gece diildi henüz, şimdi fırlatmazlar. Sonra, bi yerin daha bombalanmış olabileceği geldi aklıma. Vurup kafayı, daldım gene..

Aslan, yattır yerden beli olur. Kalktığımda, tuvalete gidip geldikten sonraki ilk işim yatağı düzeltmek oldu! Evin bu kısmı, bi geçiş ortamında bulunuyo; yani misafirler veya arkadaşlarım, tuvaleti kullanmak için yatağın kenarından geçmek zorunda. Temiz, derli toplu durması iyi olur. Dağınık bi yatak kadar saçma görünen bişey yok! Kılıfındır çünkü o senin, gece sarıldığın, içine yılan gibi kıvrıldığın örtün, üzerindeki deri tabakan! Sonra sıyrıldığında içinden, hafifçe bedeninin biçimini almış vaziyette, fekat içi boş ve o iyrenç doğaçlama kabartısıyla, ardında kala kalır. Sadece istisnâi durumlarda -heralde o da içinden yavaşça, tepişmeden çıkıldığı vakit- bi yataan dağınıklığı estetik görünebilir belki.. Şu yorgan, harbiden 'kare' ama! Öyle attım, böyle serdim, gene aynı. Yastıkları poh pohladım sonra, veya puf pufladım, ne deniyosa işte ondan yaptım biraz!. İçeri gittim, televizyonu açacaktım ki, telefon.. İzzet, Portekiz'den. Biraz önce televizyonda izlemiş; patlamaları soruyo. Hadii! Doğru tahmin etmişim yani, uykuda duyduum sesi. Ben de açtım hemen bi haber kanalını; anlamaya çalışıyorum. Bi yandan çay suyu kaynıyo ateşte. Dikkatli ol diyor İzzet; başka bişeyler daha söylüyor. Olurum dedim; biraz lafladık ve kapattık. Çaya bak, berbat! Şu ikinci, hattâ üçüncü kalite poşet çaylardan almıştım. Veya, suyu yeterince iyi kaynatmıyorum ben. Ayrıca, bi üst aşama ne olabilir acaba? Yani hazır çorba, poşet çay, ve sonrası? Hap mı? Özel lezzet aromalı, protein mineral bilmem ne hapları mı! Acelemiz var ya acayip, çok tempolu ve müthiş yoğunuz Böyle şeylere vaktimiz yok! Tembellik de sen şuna, kıçını kaldıramamak de. Evet, kıçım harbiden kalkmıyodu, doğrulamıyodum kanapeden. Poğçacıya uğrayıp, biraz tıkınmalıyım; evde yiyecek pek bişey yoktu. Çöktüğüm yerde, garip çayımı yudumlayarak, tüm haber kanallarını bi saat kadar dolaşmıştım. Ortalık toz duman, kaçışanlar; bi köpek vardı aralarında kalabalıktan kaçan; ve ardı ardına yorumlar! Televizyoncular balıklama dalmışlar mevzûya, beş dakkada yeni klipler hazırlanmış, üzerlerine dan dun, efektli müzikler verilip! Gene, film seyreder gibi bakılıyo işte. Evet, uyarıcı oluyor elbet. Çok başarılı bi sinema filmi ne kadar etki saçarsa, aynen o kadar uyarıcı oluyo işte. Yorumcuların da pek bi kabahati yok: Ortadoğu, batıgüney, dallandırıp budaklandırıp, çeşitli şemalar çiziyorlar; aralarda klipler gene, az sonra deye yeni tanıtımlar, parçalanan bi arabanın teybinden yükselen şarkının magazin haberi. Ee, daha ne olabilir ki, 'konu' hakkında herşey var işte, diye düşünüyo insan. Fekat konu'nun kendisine, bi bacağı parçalanan, veya ailesinden birini kaybeden kişi daha yakın. Aslında, konuyla ilgili pek bişiy yok televizyonda! Hiç olmadı zaten!

Dandik yarışmalar sun, abuk sabuk diziler yayınna, ee, sonra konu'dan nasıl bahsedebilir ki; inandırıcı olmaz! Haber programlarının 'haber' verici özelliği de, bu heriflerin genel tavrını değiştirmiyo. Çünkü, lan önceden 'haber' versene derler insana! Yani, eğit öğret, eğlendir bi şekilde, çok daa önceden! Hazırlıklı olalım bazı şeylere. S.gtiret şu magazinleri felan; salaklık bombardımanının arasında o kırk yılda bi verebildiğin nitelikli programları da, hemen yirmibeş katına çıkar meselâ! Ve boşver peşpeşe infilak görüntülerini. İki laf söyliycen elbet, nerde oldu nası oldu; ve kes sonra yayını, şiirler, edebiyat uyarlamalı kısa filmler, acilen bi insan, hayvan belgeseli, bi bilimsel teknik sanat programı filan koy hemen. Bir an önce! Bunnarın dışında yapılan her çeşit sunum, bir kanıksama hâlinden öteye gidemiycek! En aşırısına ve en çok dumanlısına bile kolayca alışıcak insan. Off, dumanlara bak, ne biçim patladı be! Fiyuu! İşte böyle denilip, herkes bir başkası için bi parça üzülcek, ay yazık diye düşünücek. İki gün sonra, kanıksama'nın zehirli okları kanımızı uyuşturmaya tekrar başlar; birbirlerine selam vermeyi bile gereksiz görenler yabancılar, gene devam ederler beraber, aynı hayatlarına. Selam vermek, diğerine güven duymak, sağlıklı ilişki felan kurabilmek, kim olduğunu tanımak, toplum içinde yaşamak v.b, bütün bunlar, birer hayat haberi'dir, yaşam belirtisidir! Asıl haber budur yani. İşte bunnan vericen, pompalıycan sürekli hep. Mesaj şeklinde olması da gerekmiyo helbet; kimse de öylesini tercih etmez zaten. Kaliteli yapımların içinde güzelce sunabilirsin, çaktırmadan. Tabii böylesi de, para etmez. Reklam da almaz hem, kredi kartı, şampuan şirketleri felan satış yapamaz. Aha, başa döndük gene! Amaan, ben de bi an farklı şeyler filan söyleyebilirim sanmıştım.

Yedi sekiz kere daha izledim aynı patlamayı. Çayımı bitirdim, sandalyeye oturup ayakkabılarımı bağladım. İndim apartmanın merdivenlerini. Alt katın floresanı, pır pır ediyo! Bi yanıyo bi sönüyo. Şu starter denen meretten almalı bi tane, takmalı. Aslında, giriş diskotek gibi oluyo böyle; fekat gözüm de seğiriyo, o bi yanıp bi sönerken. Yürüdüm sonra aşaaya; elimdeki çöp poşetiyle. İlerdeki çöp kontenyırına bırakıcam onu. Dalmışım; koca sokağı yürüyüp geçtim. Döndüm sonra gerisin geriye!.

yere kadar, dağılır, gidersiniz.

İşte böyle bir kötülüğü oldu, dağılıp gittiler, tüm dünyaya rezil kepaze rüsvay oldu, bizim sağcı milliyetçiler! Bakın, son onbeş yılı ülkemizin birçok siyasi bombalarla infilak edip patlayıverdi. Sovyetler çöktüğünde Türkiye'de üfürükçü sağcı milliyetçiler düğün bayram yaptı. "Turan" kelimesi tarihimizde ilk defa hayal değil, ciddi ciddi büyük siyasi devlet adamları tarafından sarf edildi.

Hatırlayın, daha dündü, Orta Asya'daki esir Türk illeri bağımsızlıklarına kavuşmuştu, 21.asır Türk asrı sloganlarıyla yeri göğü inlettiler. İşte bu dönemde, hem Demirel hem Özal, hırsız işadamlarını da yanına alıp Orta Asya'ya koştular. Büyük gazetelerin büyük manşetleriyle büyük rüzgarlar estirildi, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, Devlet Bahçeli hepsi bu rüzgarla sırasıyla iktidara kondular!

Adriyatik'ten Çin Denizi'ne balonları uçurulurken, bu dönemde bankalardan da kırk milyar doların üstünde para hüpletildi. Çünkü, Türk milliyetçileri çıldırmıştı. Orta-Asya'daki devletlerin zenginliğini düşünüp delirmişti. Bunların hepsi yüzlerce yıl geride değil, henüz on yıl kadar önce olmuştu.

"Turan" çılgınlığı yaşanırken, neler yazıldı neler, ben örnek olsun diye, bu çılgınlığın baş aktörü, Türkiye Gazetesi yazarı Yılmaz Öztuna örneğini veriyorum. Hatırlayın, bu gazetenin adı da milyarlık hortumlara karıştı. Hem Süleyman Demirel hem Özal'ın ağzından Orta-Asya balı akıyordu, yanlarında uçak dolusu üçkağıtçı işadamı gidiyordu, bir de, yanlarında, siyasi başdanışman rollerinde Yılmaz Öztuna! Neden? Çünkü Yılmaz Öztuna, "turan", "turan" diyordu, Adriyatik'ten Çin Denizi'ne diye kuduruyordu. Haritaların uzunluğunu, coğrafyanın büyüklüğünü, ağzından sular akarak bin defa yazıyordu. Yılmaz Öztuna, bu topraklarda "Büyük Türkiye" lafını en çok sarfeden insan, sonra Demirel gelir. Milliyetçileri büyük bir sarhoşluğa, büyüye, dev bir masalın içine sokuyordu.

Yılmaz Öztuna'nın bu çocuksu masalları, devlet katında, devletin derinlerinde çok işler gördü, Yılmaz Öztuna'nın tarihi, siyaseti, kültürü, felsefesi neydi ki bu sözleri ahım şahım itibar görüyordu. Baş, baş, baş, en baş siyasi danışman gibi ağırlandı!

Hatta, bu gezilerinde Türkmenistan devlet başkanının ağzından "turan" kelimesini çıkartıp, bu lafın sarfedilmesini büyük bir siyasi zafer diye defalarca yazdılar...

Bakın, Yılmaz Öztuna, o "uçma" yıllarında 1994 yılında, Amerika'yı nasıl değerlendiriyor: "..İddia edildiğinin aksine Birleşik Amerika, toprak ve ülke kazancı peşinde değildir. ..Amerikan emperyalizmi, Arz'ın belirli yerlerinde üs edinerek, nüfus kazanarak kültürünü benimseterek ekonomik kazanç alanları oluşturur." "...Ama hiçbir devlet, Amerikalılar bizi istila edecek diye korkmuyor.."

Hem Demirel, hem Özal'ın koluna girdiği, baştacı ettiği, birlikte devleti Orta-Asya'da maceralara sürükledikleri bu hayal adamlarının, büyük fikirleri işte bunlar!...

Türk sağı, Türk milliyetçileri, Menderes'ten, Türkeş'e, Tansu Çiller, Mesut Yılmaz, Devlet Bahçeli, Demirel, hepsi, Amerika'yı hiçbir zaman tehlike saymadı...

Türk sağı elli yıldır Amerika'dan hiç rahatsız olmadı. Bunun binlerce örneğini okuduğumuz her kitap, açtığımız her gazete manşetinde görürsünüz. Devlet adamlarımız, basınımız, Türkiye'nin gözlerini bu gazete manşetlerinin masallarıyla boyayıp, bankaları önüne gelene verip kırk milyar doları uçurdular. Bir devlet, bir millet, kırk milyar dolar uçurulurken nerdeydi? İşte bu tatlı hayallerin içindeydi. Türk devlet adamları o günlerde hangi demeçleri veriyordu. Türkiye'deki siyasi rüzgarların şekli neydi? Açın o günün gazetelerine bakın. Hepsi, "Büyük Türkiye'den", "Adriyatik'ten Çin Denizi'ne", "Turan"dan, Orta-Asya'nın altın kaynaklarından söz ediyorlardı. Bu kadar büyük haritayı Demirel ve Özal gibi adamların önüne koyarsan, satmaktan, piyasadan, başka ne düşünürler? Bugün TV'lerde şakıyan yazarlarımız, o günlerde şöyle makaleler yazıyordu: "Avrupa, Amerika, Türkiye'yle iyi geçinsin. Türkiye'nin elinde Orta-Asya kozu var!"

Tarihinin en kötü en zor gününü yaşayan çökmüş Rusya, sizler, bu masalları okurken, onlar bu manşetlerimizi alıp Orta-Asya'ya koştular. Birer birer Türk illerine bu iştahlı, leşçi laflarımızı gösterip, onlara, Türkiye sizi Amerika'ya, Avrupa'ya peşkeş çekiyor, diye propaganda yapıp, kopmuş ipleri daha sağlam bağladılar. Bizler bu masallarla uyutulurken, Bosna'da ikiyüz binin üstünde insan öldü. Çeçenistan iki defa işgal edildi, yokedildi. Afganistan, Irak tarihten silindi. Türkiye'de kırk milyar dolar hortumlandı. İki milyona yakın insan işten atıldı. Tamamen çöken Türk ekonomisi ayağa kalkabilmek için elinde ayağında ne varsa özelleştirme adı altında hepsini sattı, satıyor. Ve dağılan Rusya, çok kısa süre sonra, tek başına Orta-Asya'yı toparladı, bizimkiler hala Ergenekon'dan çıkamadı!..

Bu nasıl milli devlet politikası, siyaset değil, kulların tasavvuf hareketi. Şeyhleri devlet, Allah'ı devlet, yoksulu, açı .iktiret. Allah'ın, devletin birliğine inanır, insanların kardeşliğine inanmaz. İşte böyle yanlış hesap Bağdat'tan İstanbullar'a geri döner. Bir hayal içinde yaşayıp dünyayı inkar ne kolay. Ne büyük illüzyon bu. Hem dünyayı inkar eder, hem cihana Süleyman olmak ister. Cahile hekim ne yapsın, akılsız beyne ilaç ne yapsın. Cennet Anadolu'nun ortasından bir tane nehir akar. Bunlar yine ayağa kalkmış Yakutistan buzullarından yakut bekler. Ama, özelleştirmeyle Eskişehir'in dağlarından tırlar-trenler dolusu maden taşlarını yabancı şirketlere on kuruşa satar. Bilmem hala niye hırlarlar. Müslümanı Kabe'den, Türkçüsü Ergenekon'dan bir türlü çıkmadı. Bir çıkıp gelseler, "Efendi, Amerika ülkenizi istila etti" diye haber edeceğiz. Cahile devlet, memleket verirsen, gider tacire verir. Özal'ın, Demirel'in önüne memleket koyarsan, piyasadan, satıştan, yeğenlerinden başka aklına ne gelir. Tacirin bağırtısı cüzdanı görene kadardır, işte sustu medyanız. Amerika geldi, bahar geldi diye yirmi yıldır bayram yapıyor şirketleri, işte bu şirketlerin Amerikası bir mezbahaya çevirdi tarihin bu en güzel şehrini!

Yani, çok tehlikeli iştir yazarlık, bürokratlara, askerlere yazılan talimatlarla olunmaz. Kimse aşksız hüner sahibi olamaz. Aşkı da kimse azapsız bulamaz. Bu dünyaya gelmenin en büyük amacı ölümlere karşı durmaktır, halkınızı dağlarda, sokaklarda, parklarda öldürüp, parasını kasalara doldurdunuz. Hiç kimse, ilmin, nezaketin, insan sorumluluğunun yerine devletini, şirketini koyamaz. Bunlar, insanları katletmek için habire dünyaya büyük bir haritanın önünden bakarlar. Şairin mısrasıyla yakalarına yapışacaksın: "Kendine gel efendi, o bir zamanlardı".. Ama öyle sihirbaz bir tacirin üslubu ki... Devleti, memleketi, kendi babasının mülkü, malı gibi görür. Sonra bu üslub, sattımsa ben sattım, verdimse ben verdim, diyen Demirel'in üslubu olur. Oysa, insanız. Hangi haritadan baksak göklere. Masmavi bir çadır. Göklerdeki o mavi çadırda zencisi, Japonu, pasaport yoktur. Yalnız cahillerin ülkesinde daha çok daha çabuk katledilir insanlar.

Velhasıl, canan olmayan insanın vatanı olmaz. Ruhuyla kavgası olmayanlar bezirgan olur. Bu kadar ölçüsüz ihtirasların sahibi insanlar yazar olursa, devlet adamları da kasap olur. Yalnız insanlığın haritasından tarihçi, yazar, şair olur. İlahi haritalar peşinde koşanlar ya Şaron, ya Hitler, ya da Demirellerden olur.

Sanat denilen şey yalnız göklerin haritasından olur. Bunların vatan dediği, şehitlik dediği, memleket kadar büyük mezbahalardan olur. Böyle bilgisiz, cahil, yazarlarınız olursa, tarihin en güzel şehri İstanbul'un her ev, her pencere camına, anneniz, ablanızın et parçaları kanlarıyla kopup havalarda uçup yapışır!.. İşte böyle bir hikaye, şairin dediği gibi, yine, yecüc mecüc ortaklığı yıktılar, halkın ümidi yine, mehdiye, deccale kaldı!..

Birçok üniversitenin uluslararası bölümü öğrencileriyle tartışıyorum. Kafaları karmakarışık. Bu denli yakın tarihi nasıl bilmezler. Ancak bakıyorum, on yıl önce bu çocuklar 10-12 yaşlarındaydı. Yüzbinlerce makale, yorum, yazı, öğrencilerin kafasını .ikmişler. Bu kadar aleni, çıplak yakın tarih nasıl görülmez!

Türkiye'de İsrail politikaları Demireller'le başlamış, Ağarlarla coşmuş, Tansular'la zirvelere çıkmıştır. Güvenlik bilgilerimizin içine kadar sızmışlardır, işte Mossad ajanları Sinagog baskınında içimizde herşeye hakimler. Bu kadar net, hakiki bilgidir İsrail'le içişlerimizin içiçe girdiği! Bunun nesini tartışacağız?

Orta Doğu'yu karıştıran en büyük tuzak: İncirlik Üssü'dür. Bu üssü elli yıldır Amerika'ya kim peşkeş çekti: Türk milliyetçileri. Bu kadar net, bu kadar çıplak, hakiki bir bilgidir, bu. Bunun nesini tartışacağız. Amerika, İncirlik üssüyle, Kuzey Irak'ta kontrol sağladı. Kürtler'i Orta Doğu topraklarına bela etti. Ajan okulları kurdu, kırmızı hatlar çekti, eğitim kampları kurdu, bölgelere ayırdı. Soğuk savaş bittikten sonra İncirlik Üssü'nün hiç gerekçesi anlamı kalmadığı halde, bu üssü uzattıkça kim uzattı. Amerika, Orta Doğu topraklarında ilk deliği nerden açtı: İncirlik Üssü'nden. Orta Doğu topraklarını ilk önce nerden kemirmeye başladı: İncirlik Üssü'nden. Bugün Orta Doğu savaşlarının ilk kıvılcımı nerden yakıldı: İncirlik Üssü'nden...

Bunlar, bu kadar çıplak bu kadar hakiki bir bilgidir. Bunun nesini tartışacağız. Şimdi, geldi El Kaide, gitti Hamas, yok Saddam, yok Kürt, yok İslamcı terörist. Bu bokları kimler yedi. Sütten çıkmış akkaşık mıyız? Hala yüz yıllık masal, Araplar bizi arkadan vurmuş. Şimdi bu Orta Doğu'nun Araplarını arkadan kim vuruyor? İncirlik Üssü vurmadı mı? Bu üssü oraya, Menderesler, Demireller, Türkeşler, Tansu Çillerler, Devlet Bahçeliler, Mesut Yılmaztar koymadı mı?

Türkiye'de Amerika istilacı devlet değildir, Türkler Adriyatik'ten Çin Denizi'ne büyük topraklarn vardır çocuk masallarıyla, kara bir sis dumanı oluşturup, göz gözü görmez hale getirip, ülkeyi, hırsız bankacılara ve Amerikalar'a Türk milliyetçileri peşkeş çekmedi mi? Çekiç Güç'ü mecliste onlarca defa ellerini kaldırıp süresini bunlar uzatmadı mı? Bugün Irak'ta, halkı, çocukları katleden Amerikalı generalleri Ankara Esenboğa'da kırmızı halılar serip karşılayan Türk milliyetçileri değil mi?

Dünya siyasi tarihinde vatanlarını satan, ona buna peşkeş çeken milliyetçi türünü bizler icad etmedik mi? Çekiç Güç, Kürtler'e hami olmadı mı? Kamp kurmadı mı? Para, silah taşımadı mı? Ve bizler Kürtler'le savaşarak otuzbin insanın ölümüne, yüz milyar doların silahlara gitmesine sebep olmadık mı? Ve Amerika Orta Doğu'yu biraz daha karıştırsın diye, bu görünür sebepler ortadayken, yine Çekiç Güç'e el kaldırıp onaylayan Türk milliyetçileri değil miydi?

Şu rezil siyasete bakın, Amerika'ya Çekiç Güç'ü ver, o da Kürtler'e versin, sen de 20 yıl bu yüzden Kürtler'le savaş. Şimdi Amerika kalksın, Türkiye'yi tanımam, Kürtler benim birinci müttefikim desin... Bu mucize siyaseti Türk milliyetçileri elli yıldır sahneye koymadı mı?

Türkiye bu çocuk masallarıyla tamamen İsrail ve Amerika'nın kontrolüne girdi. Netice, olup biten, bu kadar basittir. Bu topraklarda Amerika'nın ve İsrail'in en büyük köpeği Türkiye olmadı mı? Bu köpekliğin, can, para, ekonomi, siyasi faturasını Türkiye halkı ödemedi mi? Bunun nesini tartışacağız!

Sevgili gençler. Türkiye'nin son elli yılında yüzde otuzlar gibi büyük oy potansiyeliyle iktidara gelen, Menderesler, Demireller, Özallar, Bahçeliler, Tansular, hepsi Türk Milliyetçisi idi. Bu fikirlerin azgın sahibibiydiler. Bu fikirlerle ülkelerini peşkeş çektiler. Bunun tartışılacak artık nesi var!

İncirlik Üssü'ne karşı çıkanlar, sokakta tek bir slogan atanlar, asıldılar. İşkence edildiler. Onbinlercesi sürüldü. Binlercesi ülkeden, vatandaşlıktan kovuldu. Yüzbinlercesi işinden oldu. Partileri, sendikaları, örgütleri dağıtıldı. Her biri zindanlara konuldu. Tek bir slogan atmaya üç yıl ceza verildi. Bir mitinge katıldığı için onbinlerce insan teker teker, beşer, onar yıl ceza aldı. Dünyada böyle amansız bir hukuk sistemi, bu cezaların, dünyada eşi benzeri yoktur. Bu vahşi hukuk cellatlığını hazırlayan İsrail ve Amerika'nın gizli servisleriyle ortak güvenlik andlaşmalarımızdır. Bugün böylece bu topraklarda İsrail ve Amerika'ya karşı sivil, demokratik bir direnişin önü, bu yasalarla kesilmiştir. Ortalığı boşaltıp, işte ülkeyi böyle sattılar!..

Şimdi gazetecisi, spikeri pişkin pişkin soruyor, ya hocam bombalı araba saldırılarının arkasında kim var, cevap, İçişlerinin İsrail ve Amerika'yla yaptığı ortak iç güvenlik, ortak eğitim, ortak andlaşmalar var, yani, Türkiye'nin içgüvenliğine kadar sızmış Mossad, CIA ajanları var. Bu ortaklıkları kim inşa etti? Cevap, incirlik Üssü var, Çekiç Güç var, Çekiç Güç'ün bölgeden toplayıp yetiştirdiği beşbinin üstünde ajan var, Amerika var, İsrail var, bunu imzalayan, destekleyen, Demireller, Özallar, Menderesler, Ağarlar, Tansular, Mesut Yılmazlar, Bahçeliler var, onların işadamları var, onların gazeteleri var, onların TV'lere fırlayan yazarları var, onların bürokrasiye tıka basa doldurdukları kadroları var.

Türkiye'yi kan gölüne çeviren, Türkiye'yi Amerika ve İsrail'e peşkeş çeken, Türkiye'yi yabancı istihbaratların eğlenceli kanlı gösterilerine çeviren bunlar! Türkiye halkının cesedleri havalarda uçuyor! Türkiye'de işinde gücünde insanların parçaları apartmanların çatılarına yapışıyor, Türkiye havaya uçuyor, tarihin en güzel şehri İstanbul, tarihinin en kanlı sahnelerine şahit oluyor! Bunun daha nesini tartışacağız. Hem halkının parçalanması, hem ülkesinin mahvolması, hem Orta Doğu ve Türkiye'nin istilası, savaş alanına dönmesi için bu toprakları, devletin ta içlerini Amerika ve İsrail'in karargahı yapanlar, bunlar. Bunun nesini tartışacağız!...

Sevgili gençler, Bağdat'tan, Afganistan'dan daha kanlı görüntüler daha vahşi bombalar mahallenize, evinize, kapınıza, annenize, arkadaşınıza, kafenize kadar geldi. Bu kadar yakın tarihi, bu kadar çıplak, net bilgileri dahi bilmiyor, görmüyorsanız, sizinle konuşacak hiçbir şeyimiz kalmadı demektir!.

Bombalı saldırılarla bütün gazeteler ayağa kalktı, ağlıyor, zırlıyor. El Kaide diyor, terörist diyor. Savaşı isteyen bunlar değil miydi? Savaş kararını manşetlerde alan bunlar değil miydi? Savaş savaş diye yeri göğü kudurarak inleten bunlar değil miydi, işte savaş, buyrun savaşa... İstanbul, sayelerinde savaşın ta ortası oldu!..

Buna rağmen hala traj peşindeler, bu sefer, cesedlerden kopmuş et parçalarını, annemiz, babamız, arkadaşımızın havaya uçmuş, dağılmış kemik parçalarını manşetlerden gösterip yine traj peşindeler...

Yine terörizm, yine El Kaide diyerek hala siyasi kar, hala, entrika, üçkağıt, peşindeler. Sen daha bir ay önce, İsrail ve Amerika'nın yanında Iraklı müslümanlara karşı savaş kararı almadın mı? Bu savaş, hep uzaklarda olacak, sizler, bizler hep kanlı görüntüleri batılılar gibi TV'lerden bira içerken mi seyredeceğiz sanıyorsunuz, işte pencereler, perdeler, tavanlar, buzdolaplarınız havaya uçtu, savaş yatakodalarınıza kadar girdi!. Bu işgal edilmiş medyanın karşısında kim durdu? Kim isyan etti... Bu işgal edilmiş içgüvenlik, istihbarat karşısında kimler durdu?..

İncirlik Üssü'yle başlayan, Çekiç Güçle devam eden ve bu kadar savaş uçağını, radarını, ajanlarını bu ülkeye kimler getirdi? Türk milliyetçileri. Şimdi bu bombalar evlerin, mutfakların, yatakodalarının, sokakların, ilkokulların, ara sokakların içine kadar girdi!. Bunlara kapıları kimler açtı? Bu radarlar, ajanlar kimlere çalıştı. Türk milliyetçileri, ülkelerini mahvetmekle, sokak sokak, ev ev havaya uçurmakla, işinde gücünde insanları, gençleri parça parça bombalarla yoketmekle kalmadı, komşularının, İran'ın, Irak'ın, Suriye'nin tamamen cehenneme dönmesi için bu radarları, uçakları, ajanları imzalarla, meclisiyle, Tansusuyla, Özalıyla bu ülkeye getirdi, koydu.

Türk milliyetçilerinin artık .ikilecek anası mı kaldı, analarımızın cesedleri havalarda uçuyor, Türkiye'nin artık satılacak, düzülecek vatanı mı kalmış, taş taş, duvar duvar, ev ev ülkemiz havaya uçuyor... Evlerimizi, çocuklarımızı, ülkemizi, İsrail ve Amerika'ya kim teslim etti. İstanbul'un, Bağdat'ın, Kuzey Irak'ın kan gölüne dönmesine kimler sebep oldu... İsrail ve Amerika'yla bu kadar yakın andlaşmaları kimler yaptı? Türk sağının bu liderleri, bu partileri, bu yazarları şimdi bu kan gölünü şimdi İstanbul'un bu halini nerden seyrediyor!..

Sevgili gençler, Türkiye'nin son elli yılında yüzde otuzlar gibi büyük oy potansiyeliyle iktidara gelen Menderesler, Demireller, Özallar, Bahçeliler, Tansular, Yılmazlar, Ağarlar, hepsi Türk milliyetçisi idi. Bu kanın, bu ortaklığın, bu peşkeşin kararlarını onlar aldılar. Bu fikirlerle taş taş üstünde, ev ev üstünde koymadılar. Bunun artık nesini tartışacaksınız. Sabah işe yolladığınız ablanızın, annenizin, kollarını, bacak kemiklerini, sığır parçaları gibi, koyun sakatatları gibi yollardan, çatılardan toplamaya başladınız, artık hala nesini tartışacaksınız!..

Ağlatmayın, öldürmeyin insanı. Bu kadar cahil bu kadar kör olmayın, olursanız, cesedlerinizi pencere camlarınızdan toplarsınız, işte böyle...

Kardeşlerim, sevgili gençler! Önümüzde büyük bir Türk haritası vardır, doğrudur, bizler bu haritanın hem varisi, hem sorumlusuyuz. Ancak, önümüzde Türk haritasından daha büyük bir harita vardır, o da, "insanlığın haritası"...

Ve bugünlerde insanlığın haritasından kimsecikler bakmıyor artık dünyaya, Sovyetler çoktan yediklerinin hazmıyla meşgul, Amerika'ya dur diyemiyor, Avrupa şişinmiş, Avrupa solu, Avrupa'nın dışında artık dünya tanımıyor!..

Kardeşlerim, bugünlerde insanlığın haritasına kimseler bakmıyor!.. Her ülke kasalarını nükleer bombalarla dolduruyor!..

Düşüncemiz, inancımız, kalbimiz, vücudumuz, bu dünyaya geliş sebebimiz, insanlıktır, diyenler, bugünlerde ne kadar yalnız kaldı!.. İnsanlık diyenlerin etleri, kemikleri kanlı kanlı parçalanıp işte bu milliyetçilerin pencere camlarına yapıştı!... Hala görmüyorlar!..

İstanbul, tarihin en güzel şehri İstanbul... Kültürlerin sarayı İstanbul, insanlığın sarayı İstanbul, başın sağolsun. Anadolu seni ebediyyen savunacak, sana ebediyyen sarılacağız. Sen bizim değil, insanlık, kardeşlik, kültür tarihinin en göz kamaştırıcı şehrisin, senin kılına zarar geldiğinde Anadolu hüngür hüngür ağlar, hepimiz yas tutuyoruz İstanbul... Kaldır o minareli kubbeli başını, ayağa kaldır evlatlarını, yazarlarını, sanatçılarını, kahvelerini, camiilerini, sevgililerini... Sen, imparatorlukları dağılmış ama hala bin çeşit kültürü besleyen soylu, yaşlı kraliçemizsin... Senin güzelliğini kıskanıyorlar... Bin çeşit kültürü, ırkı beslediğin saraylarını kıskanıyorlar... Senin güzelliğini kıskanıyorlar İstanbul...

Söz sana, yemin sana bir daha senin onurunu Özallara, Demirellere teslim etmeyeceğiz... İşte dünyanın tüm şaşaalı şehirleri yaşlandıkça çürük bir diş gibi düşüyor tarihten, sen yaşlandıkça bir insanlık dini gibi büyüyorsun...

Bu alemde herkesin bir masalı var, bizim de masalımız sensin kraliçem... Bu alemde herkesin bir dini var, bizim de dinimiz sensin kraliçem... Sana hergün hayret etmekten yorulmadık, yorulmayacağız İstanbul... Bu aşkı senden öğrendik, hiç bir bomba onu bizden alamaz...

nihatg@leman.com.tr

BAYRAMLIKLAR TÜM SATIŞ NOKTALARINDA

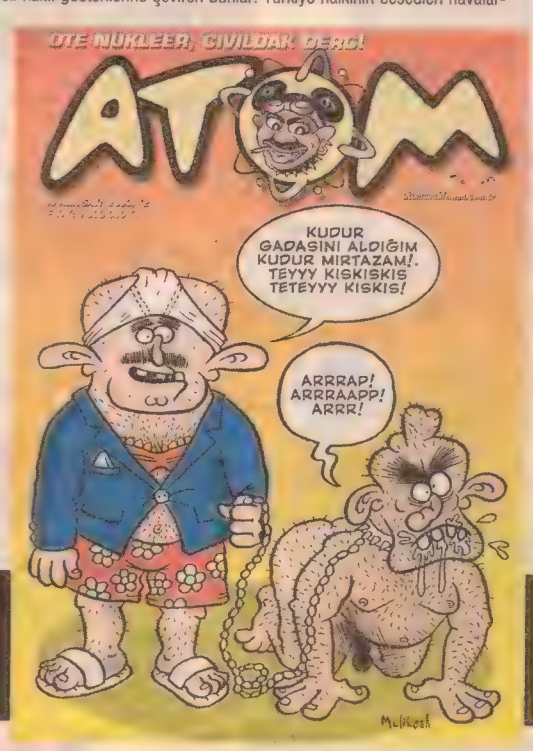

LeMan
Sayı: 629
28 Kasım 2003 Cuma
Haftada bir yayımlanır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Göneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Vadıp ÖRGER ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCABİ ● Müessese: Ali YAVUZ ● Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI ÇAKMAK

LeMan Kültür'de STAND-UP YARIŞMASI

TÜRKİYE HOKKABAZINI ARIYOR!

Komik misiniz? Sevimli mi? Afacan, hınzır ya da cingöz müsünüz? Veya hazırcevap? Yoksa çakaralmaz mı? Kurnaz mı? Hatta utanmaz & arlanmaz mı? "Evet, aynen öyleyim. Söyleyecek çok şeyim, anlatacak pek acayip hikayelerim var" diyorsanız, o zaman biz de size "Yürü yaa kuzum" diyoruz.

LEMAN'DAN HAYYANİ HİZMET

Bugüne kadar pek çok komiği, daha az komiği ve çok daha az komiği topluma kazandıran LeMan Kültür, üstüne düşeni yine yapıyor ve minimalist sahnesini LeMan Okurları'na açıyor.

ÖDÜLLÜ STAND-UP YARIŞMASI

BÜYÜK ÖDÜL 2. el Porşe (Valla billa) Ayrıca ikinci'ye *2. el Doğan* ve Üçüncü'ye de *3. el Murat 124* (125 de olabilir) veriyoruz.

YARIŞMA TÜM DÜNYA VATANDAŞLARINA AÇIKTIR

Yapmanız gereken tek şey, arkadaşınızdan kamerayı ödünç almak ve evde 5 dakikalık bir gösteri kaydedip, *15 Ocak 2004* tarihine kadar aşağıda açık adresi yazan *Hokkabaz Masası*'na ulaştırmak... Ön elemeyi kazananlar LeMan Kültür'de sahneye çıkacak ve 13 Hafta boyunca Türkiye'nin Hokkabazı olmak için kıyasıya kapışacaklar... Kazanamayanların da elini boş göndermiycez, Televizyonda ele güne rezil edip, eğlenicez...

HAYDİ BAKALIM DÜŞÜNMEYE BAŞLAYIN

Yarışmayla ilgili diğer ayrıntılar ve başvuru formu haftaya... *Hokkabaz Masası - KKE*... Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İstanbul / E-mail: hokkabaz@leman.com.tr

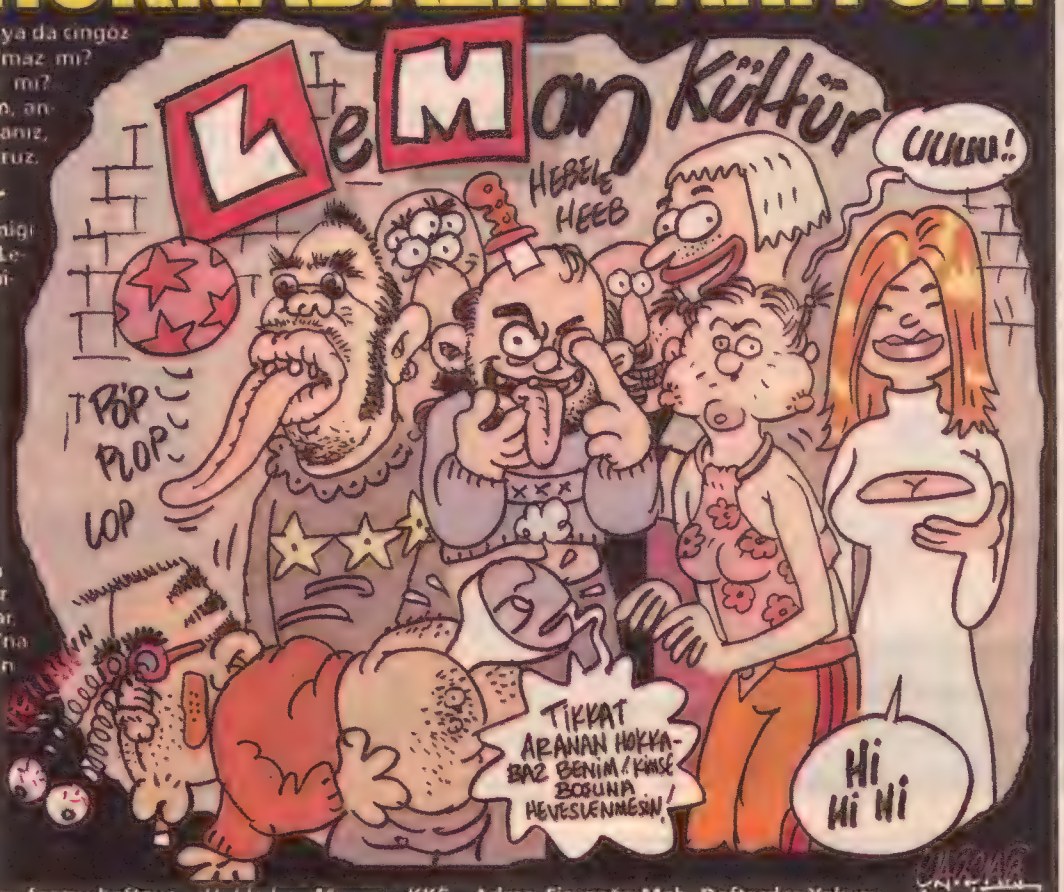

UNUTMAYIN MEMLEKETİN SIRITMAYA İHTİYACI VAR

hisseli harikalar

kemalkenangen

bokubok@hotmail.com

Bireysel Emeklilik : Olsun, en azından çoluk çocuk yok be abi. Tek başıma sürünüyorum...

Hoşgörü : Hadi ordan! Vatandaşa estazi satmak için ne uyduracağını şaşırmışsın sen...

Nazar : İsabetli beddua...

Kız Meslek Lisesi : Duyan da bütün erkekleri meslek sahibi yaptın, sıra kızlara geldi sanır...

Mevzu : Düzeysiz konu & dürzü konuklar...

Trabzan : Çocuk asansörü...

Kımıl Kımıl : Belli ki yüzlerce solucandan hiç biri tam olarak kımıldamayı başaramıyolar. Sırayla kıpraşsalar olucak halbuki...

Seksi : Kukusu görünen erotik...

Kurabiye : Hayatında ilk kurabiyeyi askerde yiyenler vardır hani. Bu onlardan işte. Kendi hayrete düşmüş, diğerine de tavsiye, hatta ısrar ediyo...

Nimet : Dindar gıdası...

Karabasan : Zenci vatandaşlarımıza da beyazı basıyor olmalı. Hahaha. Ne saçma...

Çakmak : Bu cihazı bulan arkadaş, kirpiklerini yakıp da "Yanmak! Yanmak!" diye bağırmadıysa ben de bu hayatta hiç bişey bilmiyorum demektir...

Bulmaca : Şerefsiz herif. Bulmamızı istemediğin o kadar belli ki...

Zalim : Bu kadar afilli hakaret olur mu lan. İnsanın daha çok zulmedesi geliyo...

Nafaka : Başlık parasının kalan taksitleri...

Günah Keçisi : O-hoo sen de hepten iğrençleştin ha. Kimbilir neler yaptın hayvancağıza eşşoğleşşek!..

Kitabe : Kadın tarafından yazılmış kitap filan heralde...

100 Metre Engelli : Madem o kadar sürat yapabiliyosun, kapkaççılık yap bari lan. Daha çok altın kazanacağın kesin...

Çoluk : Çocuk eşantiyonu...

4.5'tan 5 : Kaçtan beş olduğundan bize neydi ki? Uykularımın kaçtığını bilirim lan. Halbuki beşi almışsın işte, hala dördüne buçuğuna ne bakıyosun ki salak?..

Yayın Yasağı : Show Tivi gibi göstermeyin'in yasalcası...

Mustang : Yıllarca Mustank deyip deyip arabaya inceden hürmet besleyenler, aslında Masteng okunduğunu öğrendiklerinde ne feci olmuşlardır dimi?..

Amcaoğlu : Teyzoğlunun uzaktan akrabası..

Izgara Sebze : Etlerini garson yiyo bence...

Keçi Leblebileri

Tülin S. - Bursa : Niye ne ki çünkü ne olsun?..

Meriç A. - Üsküdar : İyi kazanan oynasın diyorum...

Burak C. - Karşıyaka : Kızdan numarasını istedim benimkini verdi lan...

Uğur P. - Etiler : Kokoreçte kakaç ta-ane ko vavardı?..

Nihan A. - Taksim : Ay valla gülmekte ağrıma kramplar girdi...

Figen Y. - Bostancı : O kadar kusur kadı budunda da olur nolcak ki...

Birol G. - İzmit : Sıfırdan yüze kadar geri geri sayamıyo musun lan hakketen?!.

Edibe Teyze - Bakırköy : Bu Vatan hani şaşmazdı? Bak yanlış programı sunuyo. Hahaha...

Kemal T. - Ankara : Arabalar hareket ettiği sürece trafik kazası kaçınılmaz bi durum bence...

Kaan D. - Avcılar : Centilmen adam herşeyden önce sportmen olucak hocam...

Haluk D. - Konya : Ne bakıyosun dip dip?..

Melda G. - Ortaköy : Otobüste ayakta oturmaktan nefret ediyorum...

Ersin H. - Ankara : Zaman makinesi olsa ilk Çin'e giderdim haa...

bokubok@hotmail .com

Varsa Keçinizin fotoğrafını da gönderin. Şekil yapıp eğleşelim bari...

LeMan Dergi Grubu

ISSN 1303-8389-0-7

9 771303 838904

LEMAN'IN HAFTALIK GAZETESİDİR
PARA İLE SATILMAZ

16

30 Mart 2003 Pazar 1.000.000TL KDV DAHİL

yeniharman@leman.com.tr

yeniHarman

The Denyo NEWS

Kıbrıs: 1.250.000 TL

Irak'ta büyük bir direniş ve dehşetli kum fırtınasıyla karşılaşan Amerikalı askerler, "Çiçeklerle karşılaşacağımızı sanmıştık. Kandırıldık" dediler. Amerikalıları canından bezdiren kum fırtınasının sırrını yeniHarman çözdü.

İNGİLİZLER SADDAM'IN RESMİNİ ESİR ALDI! MI ACABA?

Saddam'ın resmini ele geçirmişler gördün mü?

Sefer Selvi

Cumhurbaşkanı'ndan Gelelkurmay Başkanı'na yetki devri:

BAŞKOMUTANLIK ÖZKÖK'ÜN...

Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Hilmi Özkök** artık başkomutan... 20 Mart'ta Meclis'te kabul edilen tezkereyle birlikte başkomutanlık Anayasa uyarınca Cumhurbaşkanı **Ahmet Necdet Sezer**'e verilmişti.

Cumhurbaşkanı Sezer, 21 Mart gece yarısı Genelkurmay Başkanlığı'na "**gizli** " bir yazı göndererek "**başkomutanlığı**" Orgenaral Hilmi Özkök'e devretti. Yazıyla birlikte bundan sonra Irak konusunda alınacak kararlarda yetkili merci, Genelkurmay Başkanı oldu.

Peki tüm yetkiler neden Orgeneral Özkök'de toplandı? Irak savaşı ve oluşan yeni dengeler kapsama alanı olarak öylesine bir boyuta ulaştı ki, artık söz tümüyle askerlere devredildi. Türkiye bundan böyle her durumu askeri açıdan değerlendirmek zorunda..

Geçen hafta içinde Amerika ile yapılan görüşmelerin ağırlıklı bölümünü hükümet yürütmüş, ancak devlet açısından gelişmeler beklenildiği gibi olmamış, bir de bunun yanında zaman kayıpları da ortaya çıkmıştı...

Orgeneral Özkök, "Başkomutanlık" yetkisini aldıkdan sonra ilk işi, bu zaman kaybının önüne geçmek oldu.

ABD Genelkurmay Başkanı **Richard Myser** ile görüştü. Bu görüşme askeri olarak oldukça olumlu geçti ve aradaki sorunların giderilmesine çalışıldı.

Türkiye, Irak krizinde karar almakta güçlük çekince, refleks geliştirmede büyük zaman kaybına uğradı. Geçtiğimiz hafta buna Çankaya Köşkü'nde sonverildi. Devletin başı olarak Cumhurbaşkanı Sezer, askerin başı olarak Orgeneral Özkök ve hükümetin başı olarak Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** biraraya gelerek yeni bir karar mekanizması oluşturdu. Son tezkere de bu karar mekanizmasının ilk icraatıydı ve bu sayede Meclis'ten geçti.

Başkent'te "**Troyka**" adı verilen bu kurulda şimdi en yetkili Genelkurmay Başkanı Orgeneral Özkök oldu.

Tüm yetkilerin Genelkurmay Başkanın'nda toplanmasının bir nedeni de Amerika'nın planlarının askerlerce iyi bilinmesi... Orgenaral Özkök, geçen Kasım ayında Amerika'ya yaptığı ziyarette görüş alışverişinde bulunmuş, Amerikalı meslektaşlarından Irak planlarını dinlemişti. Bu temasların olumlu sonuçlar vermesiyle birlikte, Türk subaylar da bazı karargahlarda görevlendirildi.

Devletin tepesinde bir de yabancı dil zaafiyeti yaşanıyor. Başbakan Erdoğan da Cumhurbaşkanı Sezer de İngilizce bilmiyor. Durum böyle olunca yurtdışı görüşmeler danışmanlar aracılığıyla gerçekleşiyor.

Oysa Irak krizi gibi dinamik süreçte doğrudan görüşmeler yapılamadığı için tercüme hatalarından dolayı yanlış anlaşılmalar ortaya çıktığı da kaydediliyor. Çok iyi İngilizce bilen Genelkurmay Başkanı'nın, görüşmeleri bundan sonra kendisi sürdüreceği için sorunlar da en aza indirilecek.

mesendemir@hotmail.com Mutlu Esendemir

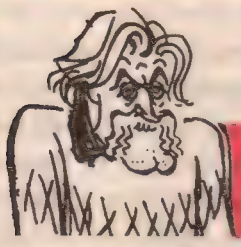

CAVANNA

BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN SONU MU?

Yanılmıyoruz. Bu savaş basit bir yerel mesele değil. Bu savaş dünyanın görünümünü değiştirecek.

İster BM bu savaşa katılmayı reddetsin, ister kendi haline bıraksın ister savaşı bitirsin sonuç aynı olacak: BM basit bir aygıttan başka bir şey değil. En azından saldırganı -ki burada ABD- BM'nin düzenlemeleri dışında kendi başına hareket etmekten dolayı suçlu olarak mahkum etmediği sürece. Alaylı alaylı güldüğünüzü duyar gibiyim

Diyelim ki savaş başladı. Irak ezildi. Saddam Hüseyin tropikal cennetlerin birinde kayboldu. Amerikan düzeni hüküm sürmeye başladı.

Amerikan düzeni, yani haklı olanın, adaletin, İYİ'nin düzeni. Tanrı'ın desteklediği düzen. Irak KÖTÜ idi. Kötü Irak'tan başka yerde de hüküm sürüyor. ama biraz sabır hepsinin sırası gelecek.

Amerika ispatladı ki yeryüzünde iyinin hüküm sürmesi için onun hiç de BM'ye ihtiyacı yok. ABD Tanrı'nın vaftiz gözdesi, bunun en iyi kanıtı da muazzam gücüyle elde ettiği harika başarısı. Amerika iyinin galip gelmesini sağlayacak.

Tanım gereği iyiye karşı çıkan her şey kötüdür. Bundan sonra Amerika'ya karşı çıkacak her şey kötü olacak.

Avrupa Amerika'ya karşı çıkıyor. Öyleyse Avrupa kötü. İngiltere dışında ama İngiltere de zaten çok az Avrupalı... Avrupa yaşamamalı. Avrupa Amerika'ya karşı iyi niyetini ve sadakatini tüm gücüyle göstermezse ona da Irak'a yapılan muamele yapılmalıdır. Avrupa'ya BM'de görüşü sorulduktan sonra her şey kendiliğinden gelişti. Sadece kibar bir biçimde ve gönüllü bir şekilde harekata katılımı istendi.

Anglo-sakson olmayan herşey kötüdür. Coca-cola'dan başka bir şey içmeyen Mc Donalds'dan başka yerde yemeyen herkes kötüdür. Açlıktan ölen, bu yüzden Amerikan yapımı olan hiçbir şey tüketemeyenler de kötüdür.

Artık hiç endişe etmeye gerek yok. İşte Amerika sen bundan böyle iyinin kim olduğunu nerde olduğunu bileceksin. Amerika, dünyanın jandarması ve ortak bilinci! Amerika bizim aptallıklar yapmamızı engellemek için gökten yere inmiş Tanrı'nın kutsal meleği! Eğer Amerika senin suratına bombalar fırlatırsa bu hak ettiğin içindir, senin iyiliğin içindir. Böyle bir durumda tek yapman gereken özür dilemek ve "teşekkürler Amerika, bir daha yapmayacağım" demek.

Charlie Hebdo'dan Çeviren: Emrah Gökçe Bayram

Aksam Post

Ender Esmer

BİZANS BOMBACIKLARI

ÇEVİK PAZARLAMA KUZEY IRAK'TA

Turkish Daily News'in Genel Yayın Yönetmeni ve ortağı İlnur Çevik, Türkiye ile Kuzey Iraklı Kürt gurupların arasını bulmak amacıyla bu ay başında Kuzey Irak'a gitmişti. Edinilen bilgilere göre, Çevik her ne kadar bölgedeki nüfuslu kişileri tanısa da pek bir faydası olmamış. Zaten başka işleri de varmış deniyor. Kuzey Iraklı kaynakların iddialarına göre, Kürdistan Yurtseverler Birliği Lideri Celal Talabani'in denetimindeki bölgeye ısıtma sistemleri pazarlamakla meşgulmüş daha ziyade. Bir zamanlar kendisi Mesut Barzani'nin bölgesinde de ticari işlerle uğraşmıştı, hatta orada televizyon kurma işinde yer almıştı.

KORU'DAN SONRA ÜSEVER DE...

Köşe yazarlığının yanı sıra polisiye yazma modasına Fehmi Koru'dan sonra şimdi Hürriyet'ten Cüneyt Ülsever de katılmış. İki yazarın görüş zıtlığı bakalım romanlarına da yansıyacak mı?

WASHİNGTON, POSTU NEREYE GÖTÜRDÜ

Washington Post gazetesinin Türkiye temsilcilsi, Boğaz'da oturduğu konağa altı aylık kira takarak, bir de bahçedeki ağaçları ve antika çeşmeleri söküp götürerek ev sahibiyle mahkemelik olduğu iddialarını işittik, İstanbul hukuk çevrelerinden. Dava halen sürüyormuş. Temsilci, hali hazırda yurtdışında olduğu için, kendisine ulaşıp haberi teyid edemedik.

The Washington Post

Körfez Savaşı ile ikincisi arasındaki en önemli fark nedir?

ŞİMDİ EL CEZİRE

Kutlu Esendemir

Yayınlarıyla, "**şok ve dehşet operasyonu**"nu deşifre eden, başta **CNN** olmak üzere Batı'nın medya tekelini parçalayan **Katar**'ın **El Cezire** televizyonu, ABD'nin müttefiki İngiltere'de, ülkenin en seçkin yazar ve gazetecilerin kurduğu "**Index Censorship**" tarafından "**Sansüre Karşı Direniş Ödülü**"ne layık görüldü. Öte yandan televizyonun internet sitesi, Amerikalı internet korsanları tarafından saldırıya uğradı. Ayrıca New York Borsası yönetimi, El Cezire'ye bir mektup gönderdi ve televizyonun borsa binası içinden yayın yapmasını yasakladı.

Oysa ABD açısından El Cezire'siz günlerde herşey yolunda gidiyordu...

Gelin biraz geçmişe dönelim, Ortadoğu'daki gelişmelere farklı bir yaklaşım getiren ve böylesi tarihsel döneme imzasını atan bu televizyonu daha yakından tanıyalım:

ABD'nin **1991 Irak** saldırısında, dünya kamuoyunu kendi süzgeciyle oluşturuyor, hemen hemen tüm dünya medyası ABD'li ajanslardan görüntü ve haberleri okurlara ve izleyicilerine aktrıyordu. **Ted Turner**'in sahibi olduğu **CNN, Bağdat**'tan canlı yayınla savaşı, havai fişeklerin patladığı görkemli bir doğum günü partisi gibi dünyaya aktarıyor, **The New York Times, Washington Post** gibi gazeteler, **The New York Times** gibi dergiler, binlerce insanın hayatını yitirdiği bu büyük zorbalığı izleyicilerine, okurlarına tek yanlılıkla aktararak güvenirliliklerini, prestijlerini yitiriyorlardı.

11 EYLÜL ÇARPTI

ABD'nin medya tekeli kulelerine, **11 Eylül** çarpıyordu bir günde sanki. **New York**'ta, dünyanın en yüksek binası olan ikiz kuleli **Dünya Ticaret Merkezi**'ne ve eş saatlerde **Pentagon**'a yapılan olağanüstü uçaklı saldırılar, herkesi dehşete düşürürken, ABD'nin tüm duruşu alaşağı oluyordu. ABD saldırılardan Afganistan'da yaşayan **Usame Bin Laden**'i ve **El Kaide** örgütünü hedef gösteriyordu...

El Cezire televizyonu, hayatımıza işte o günlerde, **Usame Bin Laden**'in videoya çekilmiş konuşmalarını içeren kasetlerini yayınlayarak, büyük bir gazetecilik başarısıyla girdi. Dünya kamuoyunda da, medya dünyasında da, hatta Beyazsaray'da da yer yerinden oynadı, kıyametler koptu. Nereden çıkmıştı durup dururken bu El Cezire?

ABD yönetiminin "**terörle mücadele**" gerekçesiyle haber alma özgürlüğüne yönelik ilk uluslararası

baskısı da, bu aşamada **Katar**'a yönelik oluyordu. Kablolu yayın yapan bu televizyonu "**dengesiz ve antiAmerikan duyguları teşvik edici**" olmakla suçlayan **Dışişleri Bakanlığı**, televizyonun "**yola getirilmesi**"ni açıkça istemekten kaçınmadı. **Katar Emiri Şeyh Hamad bin Halife el-Tani** ile görüşen Dışişleri **Bakanı Colin Powell**, televizyondan duydukları rahatsızlığı iletti. ABD Başkanı **Bush** da, **Beyaz Saray**'da Emir ile El Cezire'yi dize getirmek için biraraya geldi ama başaramadı. Katar Emiri de, Bush yönetiminin, televizyon üzerinde baskı yapılmasını isteğini doğrulayarak, "**Bu doğru. Ama doğal olarak, bunları sadece tavsiye olarak alıyoruz**" dedi.

ARAP, TV KURABİLİR Mİ?

Bağımsız İletişim Ağı(**BİA**) Haber Merkezi'nden **Esra D. Arsan**'a **Oxford**'da konuşan El Cezire'nin **Mısırlı** yöneticisi **Yosri Fouda**, bu süreci şöyle anlatıyor:

"**11 Eylül ile birlikte bir propaganda savaşı başladı. 11 Eylül ile 7 Ekim tarihleri arası, ABD'nin propaganda savaşının etkili olduğu tarihlerdir. Bu tarihler arasında Bush konuştu,** 'Ladin baş şüphelidir' **dedi, Blair konuştu,** 'Suçlu belli, şüphe yok' **dedi. 7 Ekim'de ise, Bin Ladin kaseti yolladı bize. Na yaparsınız bu durumda? Bir tarafta Başkanlar, Başbakanlar arayıp kasetin yayınlanmamasını istiyor; öte yandan da,** 'Bizimle misiniz, yoksa değil misiniz?' **diye dünyayı taraflılığa çağırıyorlar. Bu gazeteciliğin doğasına aykırı. Bizim için** 'Düşmanın propagandacısı' **deseler de yayınladık kaseti. Beklediğimizin çok üzerinde bir başarı oldu. Birden bire spot ışıklarının altında kaldık. Batı'da insanlar aniden Müslüman bir Arap kanalı olduğunu öğrenerek korktular.** 'Araplar kanal yönetebilir mi?' 'Kamera kullanabilir mi?'**soruları soruldu...Çok ilginç bir dönemdi.**"

Peki bu kasetler televizyona nasıl ulaştı? Yosri Fouda, Laden'in geniş bir halkla ilişkiler ekibi olduğunu ve bu ekip tarafından kanala gönderildiğini aktarıyor:

"**Bu kaset sadece bizim değil, o gün dünyadaki hangi kanalın eline geçse yayınlaması gerekirdi. Oysa biz yayınladık diye teröristlerin propaganda aleti dediler bize. Aynı dönemde CNN'in ekranında ABD bayrağı dalgalanırken, biz sadece habercilik yapmaya çalışıyorduk. İşin daha komik yanı,**

EL CEZİRE WEB'E SALDIRI

El Cezire televizyonuna ait web sitesi, CIA destekli internet korsanlarının saldırısıyla çökertildi. Televizyon istasyonunun Irak savaşı yayınını beğenmeyen Amerikalıların web sitesini e-mail bombardımanı ise devam ediyor. El Cezire Televizyonu Web Sitesi'nin Genel Yayın Yönetmeni Abdül Aziz El Mahmud,"english.aljazeera.net, ancak Nisan ortalarında hizmet vermeye başlayabilir" dedi. Yetkililer, El Cezire televizyonu web sitesinin izlenme oranının Irak savaşından beri en az yüzde 10 arttığını açıkladılar.

TELEVİZYONU VAR

daha sonra biliyorsunuz bir başka Bin Ladin kasetini 'haber değeri taşımıyor' **gerekçesiyle yayınlamadığımızda, bu sefer de** 'vay neden yayınlamıyorsunuz?' **diye suçlandık.**"

MTV ORADA, EL CEZİRE DE...

Amerika'nın **Afganistan**'ın işgalinin ardından İngiltere ve ile "**şok ve dehşet operasyonu**" adını vererek hedef aldığı **Irak**'ta, savaşın başladığı ilk iki gün, **Pentagon**'un "**iliştirilmiş gazetecileri**" tanklar içinde, çöl içerisinde Bağdat'a doğru ilerlerken medya anlamında herşey yolundaydı. CNN, **Bağdat**'ın hunharca bombalarla yakılışını yıkılışını bildik sahnelerle aktarıyor, aralarında müzik kanalı **MTV**'nin bile bulunduğu Amerikalı gurup, tanklar içinde savaşı aktarıyordu...

Ta ki; Amerikan askerleri **Ümmü Kasr** kapılarına gelene dek... Gerek ABD gerekse İngiltere hiçbir kayıp vermediklerini tüm dünyaya duyururken, El Cezire, Iraklılar tarafından **esir alınmış 6 Amerikan askeri**yle canlı yayında konuşuyor, ABD hariç tüm dünya televizyonları bu görüntüleri izleyicilerine aktarıyordu. Savaşta yaşamını yitirmiş Amerkan ve İngiliz askerlerin görüntüleri ardından, Iraklı 72 yaşındaki bir köylünün **Apache** helikopteri düşürüp iki pilotu esir almasıyla ilgili haber ve görüntüler de, bu televizyon aracılığıyla dünya kamuoyuna yansıyordu.

Son dönemin yükselen televizyon starı El Cezire, başta CNN olmak üzere birçok batılı medya kurumunun duruşunu işte böyle bozdu, dünya kamoyunu böyle ters yüz etti. Habercilik anlamında da Amerikan kitle ileşim tekelini parçaladı.

Artık Ortadoğu'da olup bitenleri dünya daha farklı bir gözle izlemeye başladı. 1991 Körfez Savaşı'yla bügünkü savaş karşılaştırıldığında akla gelen ilk şey, elbette bu televizyonun varlığı olsa gerek...

BABASINI TAHTTAN İNDİREN PRENS

Baki Günay'ın araştırmasına göre El Cezire'nin kuruluşu Arap dünyasında pek karşılığı olmayan bir demokratik devrime dayanıyor. Talevizyonun kuruluş öyküsü şöyle:

1994 yılında, Katar'da **Prens Muhammed** babasını tahttan indirerek iktidarı eline aldı ve babasını **İsviçre**'ye gönderdi. Kral Muhammed, **İngiltere**'de eğitim görmüş, değişimden yana, liberal eğilimli genç kuşağın temsilcisiydi. Babasının cebinde ya da özel banka hesaplarında sakladığı krallığın parasını modern alt yapı harcamalarına yönlendirdi. Yalnız babasına değil bölgedeki klasik, değişime kapalı, despotik yönetim biçimlerine de soğuk bakmaktaydı.

Bu düşüncelerle El Cezire adında özgür bir televizyon kurulmasını emretti ve televizyon için bir yönetim kurulu oluşturdu. Hükümet ile arasında hiçbir bağ olmamasına özenle dikkat edildi ve genç kral televizyonun 5 yıllık bütçesi olan **150 milyon doları** peşin verdi. Hiç kimseye bağlı olmaması, şantajlardan etkilenmemesi için bu zorunluydu ona göre. Ancak bir şartı vardı: Bundan sonra televizyon kendi kendini çevirecekti.

Televizyonun ilk kuruluşunda, Suudi Arabistan'ın etkisinde **1989**'da kurulan **MBC** televizyonunun kötü tecrübelerinden yararlanıldı. Çünkü bu televizyon da aynı niyetlerle kurulmuştu ama çok geçmeden **Suud** yönetiminin etkisine girmişti. Bu arada **BBC**'nin 1994'te Arap dünyasına yönelik kurup işletmesini başaramadığı bir televizyonun kadrosu da tamamen transfer edilerek kadro ihtiyacı karşılandı. Katar'ın siyasi iddiası olmayan, kimsenin ekonomik desteğine ihtiyaç duymayan bir ülke olması, ileride karşılaşılacak müdahaleler açısından bir avantajdı.

Yosri Fouda
Al Jazeera TV Yöneticisi

'BBC'den daha özgürüm'

Bence gazetecilik geçmişle, düşünceler ve inançlarla sınırlandırılmamalı. Kimi meslektaşlarımız şöyle düşünüyor: "**Ortada İsrail-Filistin meselesi var. Bütün Batılı kanallar İsrailli yetkililerle konuşuyor zaten, biz de konuşmayıverelim.**" Bence bu hatalı. Adil ve dengeli olmaya çalışıyoruz biz. İkinci intifada başladığından beri sabah saat 09.00'dan akşam 10.00'a kadar haber veriyoruz. Barak iki kez, **Perez** bir çok kez çıktı haberlerimize. Şaron için de kaç defa 'ister misiniz?' diye sordular. Hatta geçenlerde canlı yayına çıkarıyorduk, mikrofon ve kulaklık kullanmak istemediği için yapamadık çekimi. O şekilde stüdyo ile bağlantı kurması mümkün değildi çünkü. Ama bunu bile, "**Al Jareeza Şaron söyleşisini iptal etti**', gibi başlıklarla sunuyorlar; çok şaşırıyorum. Ama bir **Arap** perspektifimiz var tabii. Ben bunu **Bosna**'da gazetecilik yaparken de hissetmiştim. 60 bin Müslüman kadın tecavüze uğradı orada biliyorsunuz. **AP** için çalışıyorum o sıralar, hiç unutmam, geçtiğim her haberde 'çok duygusal' olduğumu söylerdi editörüm.

ÖZGÜRLÜKLE ÖLÜM BİR

Doğrusunu söylemek gerekirse, **BBC**'de olduğundan daha özgür hissediyorum kendimi. Bence özgürlüğü ölümle bir tutmak gerek. Nasıl insan ölümü bir kez ziyaret edip dönemiyorsa, özgürlük de öyle işte. **Katar**'da gerçekten özgür yayıncılık yapabiliyoruz. Ama şunu da unutmamak gerek, biz bir televizyon kanalıyız, peygamber değil. Elimizden geldiğince en iyi haberciliği ve programları yapmaya çalışıyoruz. Ticarî bir kanal değiliz belki ama, yine de reklam gelirimiz var ve çoğu da **Suudi Arabistan** merkezli şirketlerden geliyor. Aslında **Filistin** meselesiyle ilgili yayınlarımızdan Suudiler de memnun değil son zamanlarda ve baskı kurmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Ama **Katar Emirliği** bu konuda bize sonsuz güvence vermiş durumda.

Bu televizyon, 11 Eylül'ü saymazsanız, Arapça konuşulan coğrafyada bir kültürel ve politik fenomen olarak doğdu **1997**'de. İlk kez sansürsüz haberler, talk şovlar yayınlandı Arap âleminde; o güne kadar tabu sayılan din, seks ve politika konuları medyanın rutin olarak kontrol edildiği bu

bölgede insanların evine ulaştı. Bugün uydu anteni olan herhangi bir Arap ailesi, çoluklu çocuklu mutlaka bizi izler. Şimdi böyle bakarsanız, Al Jazeera'yi görmek istediğim lig de burasıdır. Bu kanal, insanların oy verme hakları olduğunu bilmedikleri bir coğrafyada demokrasiyi anlatmak, tanıtmak, halkı eğitmek durumundadır. Dolayısıyla, aynı **Nobel** ödülü alan Mısırlı yazar **Necib Mahfuz** gibi, dünyaya değil, kendi insanına yaptığı katkılarla değerlendirilmeli Al Jazeera'de. Veya İngiltere için **Charles Dickens** neyse, Arap dünyası için de El Cezire o işte. Lokal, ama profesyonel bir televizyonculuk bize yeter."

Akşamsefası

ABD'DE 300 BİN ABONE

ABD'de televizyonun 300 binden fazla kablo abonesi bulunmakta. **Fasih Arapça**'nın kullanıldığı kanal, Arap dünyasının her yerinden hemen hemen tamamı yerli personelle çevrilen bir televizyon. Ancak TV istasyonunu 1996'da kuran Katar Emiri Şeyh Hamid bin Halife el Thani ve çalışanlarına göre, El Cezire Araplar'ın BBC'si. BBC gibi devletten her yıl **100 milyon dolar** yardım alıyorlar. Ancak yayında bağımsızlar. Bazen Emiri dahi eleştiriyorlar. BBC'yi örnek alan kanalın haber merkezinde de genelde BBC'nin Arapça yayın yapan servisinde çalışmış muhabirler bulunuyor.

El Cezire'den yanıt

ASKERİ ARAÇTA DEĞİL TEK BAŞINAYIZ

El Cezire televizyon kanalı editörü Faysal Bodi, izleyicilerine savaşla ilgili bütün doğrular ulaştırdıklarını belirtiyor. Bodi, El Cezire'nin, savaşın başlangıcından bu yana bombardımanın yarattığı dehşeti en açık ve çarpıcı biçimiyle ortaya koyduğunu ve Batı dahil her yerde çok izlendiğini belirterek, bunda en çok muhabirlerinin, Batılılar gibi askeri birliklerle hareket etmek yerine tek başlarına gezmesinin etkili oluduğunu vurguluyor .Buna örnek olarak, geçen hafta ortaya atılan Basra'da ayaklanma iddiasını veren Bodi, hiçbir Batılı TV kanalının Basra'da muhabiri bulunmadığını, oysa El Cezire'nin burada mahibiri olduğu için gerçeği yansıttığını aktararak, Batı medyasını 'propagandayı' gerçekmiş gibi yanıtmakla' suçluyor.

Bodi, El Cezire'nin internet sitesine yapılan saldırının arkasında, ABD Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) bulunduğuna dair kuşkular bulunduğunu da sözlerine ekliyor.

EL CEZİRE'Yİ ANLAMAK İÇİN

Robert Fisk
Indepentent

Birkaç ay önce, eski dostum Tom Friedman küçük bir Körfez emirliği olan Katar'a gitmişti. Buradan, The New York Times'daki köşesine yazdığı yazıda, Katar'ın uydu kanalı El Cezire'nin demokrasinin Ortadoğu'ya geliyor olabileceğini müjdelediğini duyurmuştu. El Cezire, Mısır Başkanı Mübarek gibi bazı Arap diktatörleri kızdırıyordu ve Tom da bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyordu. Ben de öyle. Ama burda duralım. Hikaye yeniden yazılıyor. Geçen hafta, ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell, Katar Emiri'ni uyardı; çünkü, Powell'ın iddiasına göre, El Cezire 'Amerikan karşıtlığını teşvik ediyordu'.

Yani, hoşçakal demokrasi. Amerikalılar, Emir'in, ABD bombardımanını göstererek -daha da önemlisi- Usame bin Ladin'in açıklamalarını yayınlayarak dünyada sansasyon yaratan kanalın Kabil ofisini kapatmasını istedi. Dünyanın en çok aranan adamı; Irak'a karşı uygulanan yaptırım sonucu ölen çocuklar, Batı yanlısı Arap rejimlerinin yoldan çıkmışlığı, İsrail'in Filistin'e saldırıları ve ABD güçlerinin Ortadoğu'dan çekilmesi konularında kızgınlığını belirtiyordu. Amerikalılar'ın, bin Ladin'in 'akılsız bir terörist' olduğunu ve ABD'nin Ortadoğu politikasıyla New York ve Washington'daki insanlık karşıtı cinayetler arasında hiçbir bağlantı olmadığını vurguladıktan sonra, El Cezire'nin yayınını durdurmaları gerekiyordu.

Söylemeye bile gerek yok; Colin Powell'ın bu saçmalığı Batı medyasında pek yer almadı; Afganistan'ın Taliban bölgesinde tek bir muhabirleri bile olmadığını kim biliyor ki. Oysa El Cezire'nin var.

Fakat neden biz gazeteciler, 1991'deki Körfez Savaşı ve 1999'daki Kosova Savaşı sırasında benimsediğimiz aynı koyun benzeri davranışa başvuruyoruz? Tekrar başlıyoruz. Dün, BBC, 'ikincil zarar'dan bahseden bir Amerikalı yetkilinin açıklamalarını yayınlıyordu. Tony Blair, 'varlığımız'dan bahsederek İngiltere'nin ABD bombardımanına katılmasıyla övünüyor ve dün sabahtan itibaren, BBC de aynı 'asker-konuşma'yı kullanıyor. Birini bombaladığımız her seferde bizi örten bir çeşit retorik sis mi var?

Her zamanki gibi, ABD füze saldırılarıyla ilgili ilk haberler, 'kurtarmayı' planladığımız ülkede masum insanların ölmek üzere olduklarından en ufak bir şekilde bile bahsetmiyordu. Taliban'ın, Kabil'de 30 kişinin öldüğüyle ilgili haberi ister doğru ister yalan olsun, biz gazeteciler gerçekten de bombalarımızın masumların değil sadece suçluların üzerine düştüğüne inanıyor muyuz? Bölgeye attığımız söylenen bütün yiyeceklerin Taliban'a değil de masum insanların çevresine düşeceğine inanıyor muyuz? Savaşların -savaşlarımızın- sinema filmleri olduğu konusunda kendimizi inandırıp inandırmadığımızdan şüphelenmeye başlıyorum. Afganistan hakkında yapılmış tek film, Sylvester Stallone'un Afgan mücahitlere Ruslara karşı nasıl savaşmaları gerektiğini öğrettiği, mücahitlerin Sovyet askerlerini yenmelerine yardım ettiği ve bir Afgan çocuğun hayranlığını kazandığı bir Rambo filmiydi. Merak ediyorum, acaba Amerikalılar bir şekilde bu filmi gerçeğe döndürmeye mi çalışıyor?

BEDELİ KİM ÖDEYECEK?

Fakat sorduğumuz sorulara bakın. 1991'de, Körfez Savaşı'nın milyarlarca dolarlık maliyetini Suudi Arabistan ve Kuveyt'e yıktık. Ancak bu sefer, Suudiler ve Kuveytliler bombalamalarımızı finanse etmeyecek. O zaman kim ödeyecek? Ne zaman? Bu bize -dikkat edin, bize- kaça malolacak? Bize söylenene göre, bombardımanın ilk gecesi en azından 2 milyon dolara maloldu; ben bundan çok daha fazla olduğundan şüpheleniyorum. Bu paranın kaç Afganı doyurabileceği sorusunu sormayalım - ama paramızın ne kadarının savaşa, ne kadarının insani yardıma gittiğini soralım...

Meslektaşlarımdan biri, geçen gün bir radyo röportajında, bin Ladin olayının Batı'nın Ortadoğu'daki kötü niyetli tarihiyle ilgisi olmadığını kanıtlamak için o kadar uğraştı ki; sonunda ciddi olarak saldırıların zamanlamasının 1683'te Müslümanların Viyana kapılarında yenilgiye uğramasının yıldönümüne gelecek şekilde yapıldığını iddia etti. Maalesef, Türkler 11 değil 12 Eylül'de yenilgiye uğratılmıştı. Fakat geçen hafta hava korsanı Muhammed Atta'nın Nisan 1996 tarihli vasiyetinin dehşet verici ayrıntıları açıklandığında, hiç kimse, o ay gerçekleşen hiçbir olayın Atta'nın bu intihar saldırısına sevketmiş olabileceğini düşünemez.

Ne İsraillilerin Güney Lübnan'ı bombalaması, ne de BM üssündeki yarıdan fazlası çocuk olan 106 Lübnanlı sivilin İsrail topçuları tarafından Kana'da katledilmesi. Nisan 1996'da olan, bu olduğu için. Hayır, tabii ki bu, geçen ay ABD'de insanlığa karşı işlenen suçun bahanesi olamaz. Ancak, kitlesel katil olacak bir Mısırlının, Lübnan'daki katliamın Ortadoğu'daki Arapları öfkelendirdiği ay ürpertici bir intihar vasiyeti yazmış olması, küçücük bir incelemeye değmez mi? 9 Ekim 2001

Arşamsafası

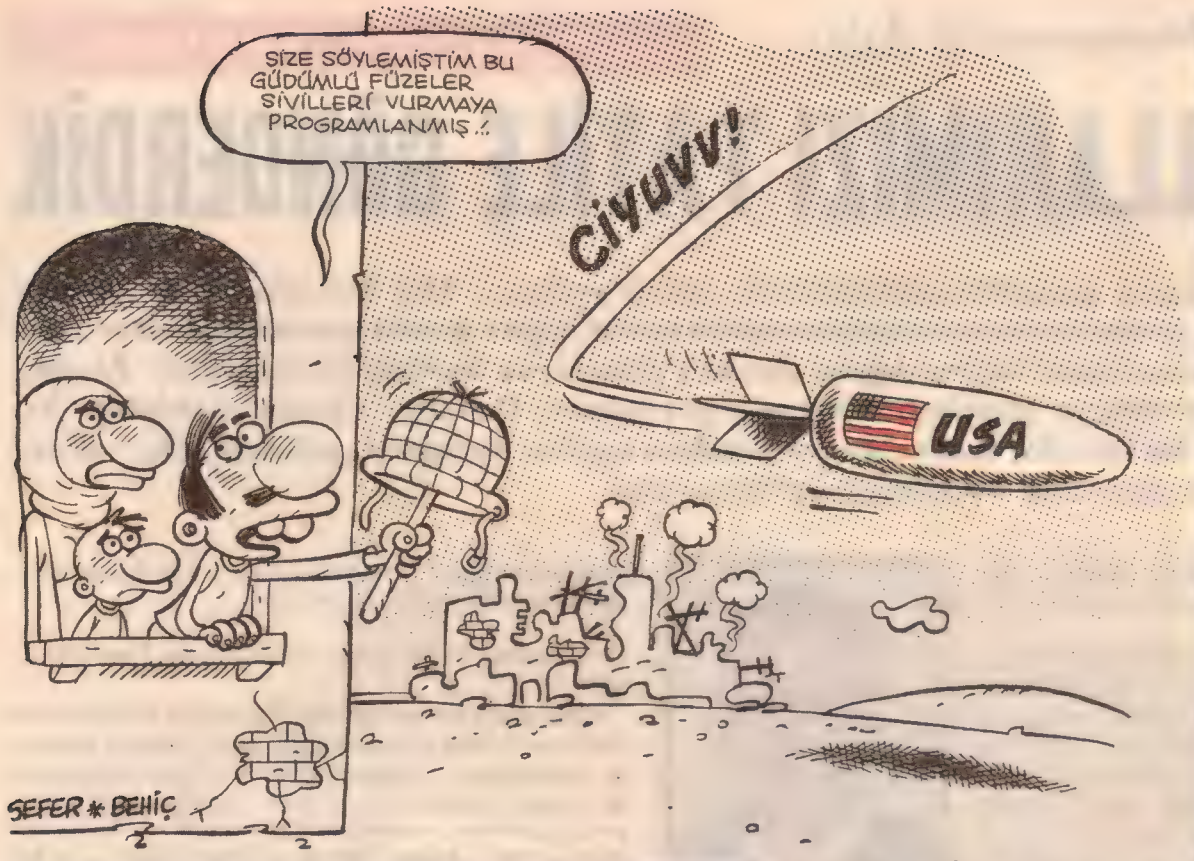

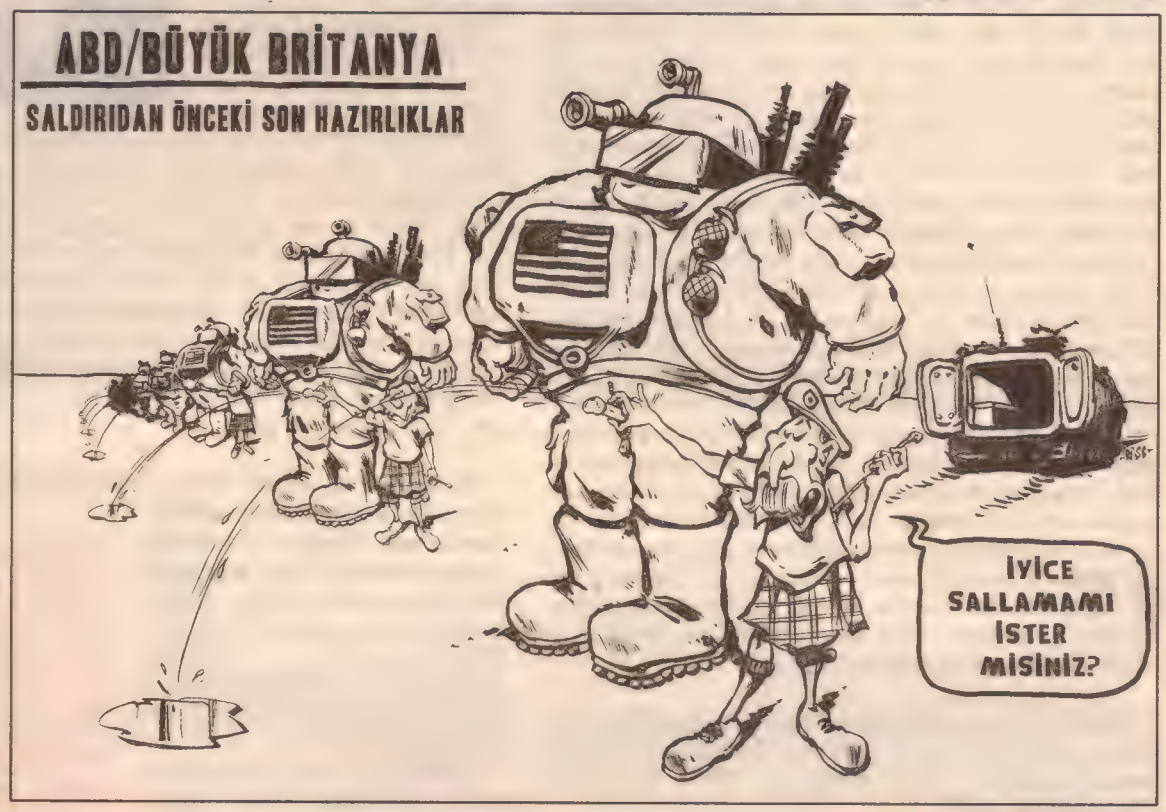

• Dick Cheney'inin kızı Elizabeth Cheney'in Irak'a canlı kalkan olarak gideceği iddiaları ortaya atıldı...

Bizi protesto etmek için Mekke Kola içmene birşey demiyorum ama, Irak'a canlı kalkan olarak gitmek istemen Elizabeth!..

Akşamsefası

Arap Muhabirler Kulübü Başkanı Mohamed El Adel:

kutlu@leman.com.tr Kutlu Esendemir

BİZ ARAPLAR, AKILLARIMIZI TATİLE GÖNDERDİK

*Mohamed El Adel, 10 yıldır Türkiye'de görev yapan Tunuslu bir gazeteci. **Arap Muhabirler Kulübü** Başkanı. **Kuveyt Haber Ajansı**'nın Türkiye Temsilcisi... Birçok Arap yayın kuruluşuna Türkiye uzmanlığı yapıyor. Gazeteci Adel, son gelişmeler ve Türk -Arap ilişkileriyle ilgili olarak **yeniHarman**'ın sorularını yanıtladı:*

Halkların genelde dönüştürme gücü yoktur. Tek kurtuluş her zaman fikir, proje üreten entellektüellerdedir. Eğer bizim entellektüellerimiz bu Amerikan hayranlığına devam ederlerse kurtuluşumuz yok. Akıllarımızı tekrar yapılandırmamız gerekiyor. Durum o kadar vahimdir ki, bazı ülkelerde, Amerika'ya yardım ettiler iktidara gelmek için. Devlet projesi bile Washington'dan geldi.

Arap alemi Irak'taki Saddam Hüseyin rejimine nasıl bakıyor? Bölge 1979'lardan bu yana büyük bir savaş potansiyelinin içinde. Bu anlamda Arap aleminin Saddam Hüseyin'i yalnız bırakması söz konusu mudur?

ADEL- Saddam Hüseyin rejimi, son 20 yıldır Arap kamuoyunca sorunlu bir rejim olarak görünüyor. Irak, önce İran ile savaşmaya başladı, sonra 1991'de Kuveyt'i ilhak etti. Tabii özellikle son iki savaş, hem bölge için, hem de daha geniş bir coğrafyada, derin güvenlik sorunlarına yolaçtı. Büyük ekonomik sıkıntılar ve siyasi uzlaşmazlık gündeme geldi. Bazı Arap ülkeleri İran'ı desteklerken, kimileri Saddam'a destek verdi... Kuveyt meselesinde de bu böyle oldu. Şimdi bu bölge ülkeler, tüm olan bitenden Saddam'ı sorumlu tutuyor. Esasında hem İran, hem de Kuveyt savaşında en büyük sıkıntıyı Irak halkı çekti. Sonunda her savaş gibi, savaştan galip de çıksanız, mağlup da çıksanız muhakkak bir bedel ödeyeceksiniz... Tabii Irak devleti çok zengin devletti. Petrolü vardı, hem de çok yan kaynakları vardı. Bölge ülkeleriyle ticaret hacmi çok büyüktü. Bu zenginliklere rağmen Irak halkı çok çok büyük bedeller ödedi bu iki savaşta. Özellikle Kuveyt savaşından sonra daha ağır bir bedel ödedi. Bu bedel hem siyasal, hem ekonomik bir bedel. Ekonomik olarak 11 yıldır ambargo yaşıyor. Bu ambargo Irak'ı büyük zenginliğine rağmen halkı çok yoksullaştırdı. Siyasi olarak da Irak dünyada büyük sıkıntılar yaşadı, Birleşmiş Milletler'den çıkan her karar, Irak'ı daha da zora soktu. Irak halkı böylesi yoksullaşırken, özellikle Türkiye ve sonrasında bölge ülkeleri büyük bedeller ödedi. O nedenle Saddam rejimini bölgedeki devletler olarak seven yoktur. Çünkü bölgedeki Arap devletlerinin ilave sorunlara ihtiyacı yok. Bu devletlerde eğitim seviyesini yükseltmek gibi, ekonomik yapıyı güçlendirmek gibi temel problemler var. Doğrusu bölgenin tüm bunlara ilaveten yeni bir soruna ihtiyacı yoktu. Filistin sorunu zaten Arap dünyasına yetiyor. Müzmin bir sorun. Bu işgal zaten bölgeye yetiyor.

Özellikle Basra'daki küçük devletlerde, Amerikan hayranlığının köklerinde ne var? Bu hayranlık, biraz şaaşalı değil mi? Ve bu durum, bir Arap olarak sizi irite etmiyor mu?

ADEL- Amerikan hayranlığının iki yüzü var doğrusu. Hem halkta, hem de rejimlerde hayranları var. Örnek vermek istemiyorum. Halkın hayranlığına bakınca, Arap alemine, İslam alemine Amerikan kültürünün büyük bir sirayeti var. Televizyon ile, bölgede satalit çok yaygın, satalit ile, internet ve medyasıyla geliyor. Kitle iletişim araçları da bu hayranlığı büyüttü. Salt Arap ülkeleri değil, tüm İslam aleminde bazı entellektüellerimiz bu hayranlığın sözcülüğünü yapıyorlar. Çünkü biz akıllarımızı tatile gönderdik ve Arap alemi, İslam dünyası olarak bu haldeyiz. Bu hayranlık yüzünden ABD ve Avrupa'dan gelen fikirleri, projeleri hemen düşünmeden kabul ediyoruz. Her alanda ama; siyaset, kültür, spor, müzik... Amerika ve Avrupa geliyor. Bu son dönemde dinde reform istekleri bile Amerika'dan, Avrupa'dan geliyor.

Ya dinin üzerinde Batı'nın etkisi, baskısı var mı?

Mohamed El Adel

ADEL- Bu hayranlık din alanına da girdi. Bu entellektüel sözcüler, bunun savunuculuğunu yapıyorlar. Halklarımızın, İslam ülkelerindeki entellektüellerin akıllarını gözden geçirmesi gerekiyor. İthal fikirlerden istersek faydalanabiliriz ama o kadar ihtiyacımız da yok. Bunu söylerken kapalı bir hayat yaşayalım diye söylemiyorum. Tüm dünyaya penceremizi açalım. Ama onların medeniyetleri varsa bizimde çok köklü, insanlık tarihini de kapsayan çok zengin bir medeniyetimiz var. Muhakkak ki, bu medeniyetler arasında sağlıklı ve eşit seviyede bir diyalog kurmak gerekiyor. Halkların genelde dönüştürme gücü yoktur. Tek kurtuluş her zaman fikir, proje üreten entellektüellerdedir. Eğer bizim entellektüellerimiz bu hayranlığa devam ederse kurtuluşumuz yok. Akıllarımızı tekrar yapılandırmamız gerekiyor. Durum o kadar vahimdir ki, bazı ülkelerde, Amerika'ya yardım ettiler iktidara gelmek için. Devlet projesi bile Washington'dan geldi.

El Cezire dışındaki Arap televizyonlarında, Kuveyt, Sudan ve Tunus televizyonlarında Türkiye uzmanlığı yapıyorsunuz. Bir gazeteci olarak, çıkışıyla birlikte bölgeyi derinden sarsan El Cezire televizyonunun yanın anlayışını nasıl buluyorsunuz? El Cezire, Arap medyasını nasıl etkileyebilir?

ADEL- El Cezire Televizyonu, Arap ülkelerinde ilk özel haber kanalı olarak ortaya çıktı. El Cezire'ye çok olumlu bakıyorum. Böyle bir cesur kanala gerçekten ihtiyacımız vardı. Arap medyasında yen bir ekol ve çizgi olarak ortaya çıktı. Arap aleminde El Cezire içimizden bir istek olduğu için hemen kabul gördü. Bizim dilimizle ve çok cesur konuştuğunu hissdiyoruz. El Cezire'nin her yaptığı şey mükemmel değil ama başardığı noktalar küçümsenemez. Bizim Arap medyasına cesaret verdi. Yeni kanallar çıkmaya başladı, Alarabia TV gibi. Dubai'den yayın yapıyor. Abudabi TV de şu arada El Cezire'nin en büyük rakibi. Bizim Arap televizyonlarını yeniden yapılanmaya teşvik etti. Devlet televizyonları bile geri kaldıklarını hissetti ve yeni imajlarla çıkmaya başladı. El Cezire'nin çıkışı gerçek bir yoldu. İktidardaki rejimler izin vermiyordu. Rejimler engelledi ve böyle kaldık. El Cezire böyle bir açık buldu ve bölgede büyük etki yaptı.

Türkiye ile Arap aleminin arası hiçbir zaman sıcak olmadı. Neden? Türkler ve Araplar bir araya geldiğinde başta İsrail olmak üzere, bölge üzerindeki tüm planlar, projeler hayata geçemeyecekti. Türkiye'nin Arap ülkeleriyle hiç savaşı olmamasına rağmen... Aramıza çok büyük bir duvar konulmuş. 70 senedir hiçbir diyaloğumuz kalmadı, siyasal, ekonomik, kültürel...

Arap kamuoyunun Türkiye imajı nedir? Türkiye'ye nasıl bakılır?

ADEL- Türkiye'nin hem Avrupa'da olsun hem Arap ülkelerinde olsun pek parlak bir imajı var demek doğru olmaz. Tabii bunun en büyük nedeni, Türk devletinin kendini tanıtmaması, ortaya koymamasıdır. Türkiye Avrupa'ya girmek istiyor ama kendini göstermiyor. Avrupa medyasında da bu durum böyle görünüyor.

Ya sıradan bir Arap için ne ifade eder Türk sözcüğü?

ADEL- Biraz zor ama sokakta Türk demek müslüman demektir ve Türkiye'yi severiz derler ama Türkiye'yi tanımazlar. Galatasaray'ın Türkiye'yi tanıtmakta büyük katkısı oldu bu süreçte. Galatasaray'ın Avrupa maçlarını Arap televizyonları canlı verdi ve halklarımız bunu büyük bir ilgiyle, destekle seyretti... Aslında Türkiye ne kadar önemli ve ne kadar büyük bir ülke ama hala kendini farkedemediğini düşünüyorum. Kültürünü, potansiyelini göstermesi gerekiyor. Biraz daha aktif bir diplomasi gerekiyor Arap alemi için.

Refahyol döneminde imzalanan Türkiye-İsrail askeri anlaşması, Arap aleminden büyük tepki görmüştü. Sürekli Türkiye'nin İsrail ile ilişkileri eleştirilirken, geçenlerde Suud bir milletvekili, Arap devletleri için, "sürekli birbirlerini İsrail ile ilişkilerde eleştirdiklerini ama her Arap ülkesinin İsrail'i kullanarak birbirlerine şantaj yaptığı"nı söylemişti. Ne dersiniz?

ADEL- İsrail ile yaptığı anlaşma o dönemde niye çok büyük bir tepki gördü... Çünkü Ankara, bu anlaşmayı Arap ülkelerine anlatmayı hiç ihtiyaç hissetmedi ve bu, o dönem çok büyük bir yanlıştı. Kendinizi iyi anlatmanız gerekiyor rahat yaşamak için. Türkiye sonunda müstakil bir devlet. İsrail ile de Avrupa ile de ilişki kurabilir, burada önemli olan dengedir. Mısır, Ürdün gibi Arap ülkelerinin de İsrail ile anlaşmaları var. Bu Türkiye'nin kendi kararıdır ve Arap ülkelerinin karşı çıkmaya hakkı yoktur.

Bir de Türkiye'de, sokaktaki insan bile söz Ortadoğu'ya, Afrika'ya gelince, "Aman! Araplar bizi arkadan vurdu" der. Bunun tarihsel değeri nedir? Gerçekten Araplar, Türkler'i arkadan vurdu mu?

ADEL- Bu söylem ne Türkler'den ne de Araplar'dan çıkmadı aslında. Bu o dönem İngilizler'in yürüttüğü bir politik söylemdir. O dönem Türkler'e "Aman! Araplar sizi sevmiyor, dikkat edin, arkanızdan vuracak" demiştir, Araplar'a da, "Dikkat edin ha! Türkler sizi sevmiyor, arkanızdan vuracak" demiştir. Elimizde, kimi Arap ülkelerinde bu kanıtlayacak çok belge vardır. Bu Osmanlı'nın son döneminde iyi tuttu. Bu politika yüzünden Türkiye ile Arap aleminin arası hiçbir zaman sıcak olmadı. Neden? Türkler ve Araplar bir araya geldiğinde başta İsrail'in kuruluşu olmak üzere, bölge üzerindeki tüm planları, projeleri hayata geçemeyecekti. Böyle bir imajla başardılar. Bakın, Fransa ve Almanya arasında çok büyük bir savaş oldu ama şu an Avrupa Birliği'nde en büyük iki ortaklar. Bu da başka bir imaj. Türkiye'nin Arap ülkeleriyle hiç savaşı olmamasına rağmen... Aramıza çok büyük bir duvar konulmuş. 70 senedir hiçbir diyaloğumuz kalmamış, siyasal, ekonomik, kültürel...

Peki Türkler ile Araplar arasındaki temel çelişki nedir o zaman?

ADEL- Hiçbir temel çelişkimiz yoktur. Gidin bir Arap ülkesine, Türkiye'den geliyorum deyin... Sizleri kardeşlerini karşılar gibi karşılayacaklardır ve hep böyle olmuştur.

Devamı Haftaya

Hukuk, insanlık ve savaş üzerine

BUSH TEKSAS ÇETESİ

Turan Cavlan

23 Mart gecesi NTV'de gazeteciler **Recep Tayyip Erdoğan**'ın "**Ulusa Seslenişi**"ni tartışıyordu. Programa telefonla katılan Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni **Ertuğrul Özkök** bir süreliğine ses kirliliği yarattı: Nasıl olurmuş; **ABD** zor zamanlarımızda, örneğin ekonomik krizlerde hep yanımızdaymış da biz ona yardım etmemişiz! Oturup da ABD'nin aslında bize yardım etmediğini, "**bir koyup üç alanın**" aslında ABD ve onun temsil ettiği sermaye gurupları olduğunu, elimize geçen yardım, hibe, vesairenin katlanarak geri alındığını, bunun nasıl gerçekleştirildiğini yazmaya gerek yok bence.

Bu durumun açıklamasını uzmanlarına bırakıp bu kısmı geçelim. Bir de Türkiye'de ne çok uzman varmış. Bahsedilen muhteşem potansiyel bu olsa gerek... Özkök (karışıklık olmasın, ben "gazeteci" Özkök'ten söz ediyorum) ayrıca savaş karşıtlarını "**yarı aydın ve cahiller**" olarak adlandırdı. "**Aydın**" nitelemesinden hiç hazetmem. Aydın olarak nitelendirilen kişilere toplumda sanki bir ayrıcalıklı konum veriliyor. Yani ben aydın olduğum iddiasında değilim. Cehaletle suçlanmak da beni rahatsız etmiyor. Ne yani, şimdi oturup nereden mezun olduğumuzu, ne kadar okuduğumuzu, ne kadar yazdığımızı anlatıp da yarışa mı girelim! Hele içinde bulunduğumuz şu olağanüstü zamanda... Ama konu savaş karşıtlığına gelince -ve az-çok mürekkep yalamışlığım olduğundan- Özkök'e bir yanıt vermek zorunda hissediyorum kendimi: Yarı aydın ve cahil olmayı, katil olmaya her zaman yeğlerim! Hiç olmazsa cahil de olsam çok sınırlı bilgimi çarpıtarak kullanmıyor ve insanlarım ölümüne çanak tutmuyorum. Bu bile bana yeter! Ben sahip olduğum kadar bilgiyi ve maddî olanaklarımı barışın korunması, günahsız insanların ölmemesi, bugün Irak'ta uygulanan **Teksas yasalarının** dünyanın başka yerlerine de sıçramaması, insanların adaletin koruyuculuğu altında güzel bir dünyada yaşaması için kullanmaya çalışıyorum. Ya siz?

Artık sadede gelebiliriz. **ABD Savunma Bakanlığı** politikadan sorumlu müsteşarı **Douglas J. Feith**'e kulak verelim:

"**Iraklılar'ın kendi temsilî hükümetlerini ve bütün Irak vatandaşlarının haklarını korumak için demokratik kurumların oluşturulmasına yardım etmek istiyoruz. Başkan Bush'un sık sık söylediği gibi, arkamızda işgal orduları değil, anayasalar ve parlamentolar bırakıyoruz.**" (*Radikal*, 21.03.2003, s. 8) "**Sayın**" müsteşar kusura bakmasın da ben daha ABD'nin ve özellikle **Bush**'un böyle bir etkinliğini göremedim. **Afganistan**'ın durumu ortada... Tarihe baktığımızda Feith'in söylediklerinin emperyal(ist) güçlerin işgal bahanesi olduğunu görürüz. Hep "**barış, adalet, eşitlik, demokrasi ve uygarlık**" götürmüşlerdir. Hep "**insanlık**" ve "**yüce idealler**" adına hareket ederler. Belki 1000, 100, 10 sene önce bu işgal bahaneleri geçerliydi. Ancak bugün bunların hiçbir geçerliliği kalmamıştır. Çünkü kendi insanları bile bunlara inanmıyor artık. İşte müsteşarın yazdığı satırlar bile adaletin, hukukun nasıl iğfal edildiğine açık bir kanıttır. Hiçbir ulus, bir başka ulusun kendi kaderini tayin hakkı üzerinde belirleyici olamaz. Karşı da olsanız destekleseniz de uluslararası hukuk, adı üstünde uluslar temelinde biçimlenmiştir. Ve bu madde de uluslararası hukukun en önemli ilkelerinden biridir. Bir talep gelmeksizin adı ne olursa olsun herhangi bir devlet bir başka devlete ya da ulusa bu biçimde (ABD tarzında) "**yardım edemez**".

Uluslararası hukuk denen şeye inanmak, ondan medet ummak hele son zamanlarda pek mümkün görünmüyor. Çünkü uluslararası hukukun mutlak egemen olan ulus devletler üzerindeki yaptırım gücü son derece sınırlı. Yani iç hukukun tersine, yasaları uygulayacak, ulus devletlerin üstünde **etkili** bir mekanizmaya sahip değil. Bu nedenle uluslararası yasaların uygulanması yine ulus devletlerin rızasına ve vicdanına kalmış. Yasaları uygulamak için "**küçük, güçsüz**" devletlere karşı aynı **1991** sonrasında **Irak**'a uygulanan ambargolar gibi, birtakım yaptırımlara başvurmak mümkün. Ama hukuku çiğneyen, bizzat onu yapanlar ya da bazı hallerde uygulanmasına can-ı gönülden çaba gösteren ABD gibi "**büyük, güçlü, uygar**" devletler olunca bu yaptırımlar uygulanamaz. Yasaların yapılmasında en büyük paya sahip olanların amaçları ve uygulamaları da ortada. Hal böyle olunca uluslararası hukuktan fayda beklemek zor görünüyor. Öte yandan bugünkü gibi gayrimeşru saldırılara karşı koyma mücadelesinde uluslararası hukuk bize bir dayanak sağlayabilir. Hükümetler bu yasa ve ilkeleri uygulamakta gönülsüz davransalar da kamuoyu baskısı onları tutum değiştirmeye itebilir.

Peki uluslararası hukuk neden bu kadar önemli, neden bu kadar üstünde duruyorsun? diye sorabilirsiniz. Aslına bakarsanız ben de uluslararası hukuka tam olarak inanamıyorum. Yukarıda pek ayrıntıya girmeden anlattım. Buna karşın göz önünde bulundurmamız gereken şey şudur: Hukuk, belli bir topluluğun çıkarlarına hizmet ediyor olsa da -bu olasıdır ama hukukun bu olduğunu savunmuyorum, yanlış anlaşılmasın- bireylerin temel hak ve özgürlükleri açısından toplumsal yaşamın vazgeçilmezidir. Beğenmediğimiz ya da toplumun büyük bir kısmının aleyhine olan kuralları değiştirmek bizim elimizdedir. Hele zamanımızda böyle değişikliklere tarihin herhangi bir ânından daha fazla olanağımız vardır. Sonuçta hukukun bir kolu, dalı olduğuna göre aynısı uluslararası hukuk için de geçerlidir. Kaldı ki uluslararası hukuk içinde bulunduğumuz adaletsiz, iğrenç savaşı durdurabilmek için gereken bütün kurallara sahiptir. Hukuk yalnızca güçsüzlere, Irak'a lazım değildir. Hukuk yarın Teksas kovboylarına da gerekebilir. Hattâ bize de gerekmemesi için hiçbir neden yoktur. **Bush/Teksas çetesi**, bu kural tanımazlar yarın başka bir bahaneyle kendilerine destek verenler de dahil başka bir ülkeye ya da ülkelere saldırabilir. Bu nedenle önemlidir ve üstünde durulmalıdır. Kısaca, uluslararası hukukun zaaflarının hiç değilse azaltılması dünya halklarının yararınadır.

1991'den itibaren "**ideolojilerin öldüğü, tarihin bittiği, insan hakları ve demokrasinin daha ön planda olacağı**" yönündeki argümanlar ateşli bir taraftar kitlesi buldu. Sanki özgürlük ve demokrasiyi sağlayan o ideolojik mücadeleler değilmiş de ideolojiler -tabii burada asıl kastedilmek istenen, öldü denen sol ideolojiler- demokrasinin önündeki engellermiş gibi... G. (eski) Bush yeni dünya düzeninin kurulacağını açıkladı. Fakat eski dünya düzeni ile yenisi arasında bir fark olmadığı kısa zamanda ortaya çıktı [*Bkz*: Noam Chomsky, *Dünya Düzeni: Eskisi Yenisi*, (Çev: Ali Çakıroğlu, Tuncay Birkan), Metis Yayınları, İstanbul:2000]. İdeolojilerin ölmesinin -ki ölmediği ortada- demokrasinin -ama hangi demokrasi?- mutlak egemenliğini getirmeyeceğini gördük. Tarih de devam ediyordu. Kimlerin kimler için ve nasıl bir demokrasi istediğinin farkına vardık. Şimdi ise gerçeklerin çarpıtılmasına ve bazı "**demokrasi şampiyonlarının**" maskelerinin düşmesine tanık oluyoruz. Dün demokrasiye övgüler yağdıran, sivil toplumu ve çeşitliliği yere-göğe sığdıramayanlar bugün "**Ya onlardansın, ya bizden**" diyor, savaş karşıtlarını "**yarı aydın ve cahiller, teröristler, hayalperestler, diktatör yanlıları**" olarak adlandırıyor. Sırf terörist ve diktatör yanlıları suçlamaları bile hakaret davası nedeni bence. Çünkü ben ne terörist ne de diktatör yanlısıyım. Ama savaş karşıtıyım! Ayrıca bu tip suçlamalar, hem savaş karşıtlarını hedef gösteriyor hem de düpedüz hakaret amacıyla dile getiriliyor. Bu arada 11 Eylül saldırılarından sonra "**Teröre karşıyım ama...**" diyenleri şiddetle kınayan zat-ı muhteremlerin bir kısmı bugün "Savaş çıksın istemiyorum ama..." diye başlayan **talihsiz** cümleler kuruyor. İlginç... Ulus devletlerin miadını doldurduğunu savunanların bir kısmı da "**ulusal çıkar**" kavramını dillerinden düşürmüyor. Halbuki ulus devlet olmadan ulusal çıkar olamaz. Bunu bilmiyorlar mı! Çelişkiden kurtulamıyorlar. Gazete sayfalarında bombalardan yaralanmış güzel, şirin çocuk fotoğrafları... Ağlıyorlar. Onlar ağladıkça bizim de içimiz kanıyor. Fotoğraflar gözümün önünden gitmiyor. Barış yanlısı gösterilerde ölenler, yaralananlar var. Bazılarıysa biz niye savaşa girmedikte takılı kalmış. Tabii kolay değil; savaş karşıtlığıyla vücuda gelmiş olan **ihaneti** içlerine sindiremiyorlar!

Ne yazık ki savaş çıkmasını önleyemedik. Ama bugün dünyaki büyük tepki gelecek için umut verici. Sakın şaka sanmayın: G. W. Bush aynı **Dallas** dizisindeki petrol için her türlü dalaveryi çeviren JR.'ye benziyor. Tabii Bush'un tek derdi petrol değil.

Son olarak belirtmeliyim ki ben bu savaşa **insan olmamdan, insanca yaşamak istememden** dolayı karşıyım. Unutmayalım ki insan olmak, olabilmek dünya insanları olarak buluştuğumuz belki de tek ortak müşterektir. Bu ortak özelliği koruyalım..

Akşamsefası

NİHAT GENÇ İLE Haftanın Harmanı

Yazılarınızda siyaset, demokrasi kökünden sarsılıyor, temel değişiklikler oluyor diyorsunuz, değişen ne?

Siyaset teorisi yeniden harmanlanıyor.. Demokrasileri -meclisleri oluşturan temel siyasi tezler -düşünceler-dengeler-karşıtlıklar değişikliğe uğruyor. Demokrasinin zemininde, yani, dünyanın zemininde deprem var, siyasetin en temel kavramları allak bullak oluyor. Şöyle... Bugün batı demokrasilerinde iki temel siyasi karşıtlık vardır, biz buna, kısaca sağcılık-solculuk deriz. Amerika'da cumhuriyetçilerle-demokratlar. Avrupa'da hristiyan demokratlarla karşı tarafta sosyal demokrat ya da sosyalist partiler, Türkiye'de sağcı ve solcu partiler. Sağcı hristiyan liberal, cumhuriyetçi partiler kendilerini muhafazakar görür. İnsanların karnını doyurmak için onlara iş vermek, bunun için patronları ve şirketleri ve piyasayı kutsallaştırır. Demokratlar, birey ve hukuk temelinde, eşitlikçi bir toplum isterler. İnsanları din, kitap değil, birey oluşuyla esas alır. Neyse, bu sağcı-solcu dengeyi küçümsemeyin. Batılı demokrasileri oluşturur, yani sağcı-solcu dengesi dünyanın ta kendisidir. Bu denge, ikiyüzyılın iç savaşları sonucu çok zor olmuştur. Bir yığın iç savaş çıkmış, imparatorluk bitmiş, milyonlarca insan öldürülmüş, dünya baştan sona kan gölüne dönmüş ve sonunda, uzlaşarak, bir meclis çatısında hukuk önünde eşitlenerek karşılıklı bir araya gelmişlerdir. Nedir bu, nasıl oldu. Önce daldaşşak kapitalistler vardı, bırakın yapsınlar -bırakın geçsinler diye. Bütün yoksul, üçüncü dünyaya Asya'ya, Afrika'ya saldırıp milyonları öldürdüler, madenleri toplayıp geldiler. Bunu durdurmak için karşısına sosyalistler, hukukçular, insan hak ve özgürlükleri, örgütler, sendikalar gibi bir yığın hareketler çıktı. Kıyasıya çatıştılar. Diyelim sendikalar 15 saat çalıştıramazsın dediler, diyelim insan hakları savunucuları köleliğe paydos dediler... Diyelim kapitalistler de sendikaları, birey haklarını kabullenip, aşırılıklarını törpülüye törpülüye bir ülke parlamentosunda muhalif guruplar olarak bir sağcı-solcu dengesi oluştu. Bu bir nevi dünyanın çıtasıdır. Bu denge çatırdarsa, dünya allak bullak olur. Şimdi bu dengelere bakalım. Demokratlar ya da sosyalistler bugün, eski günlerdeki gibi vahşi kapitalistler diye bağırmaya, suçlamaya başladı. Oysa, demokratlar da piyasaya, liberalizme inanmaya başlamıştı. Vahşi kapitalistler diye neden bağırıyorlar? Çünkü, liberalizmin, kapitalizmin hukukla, kurumlarla tutulamayacağını anladılar. Liberalizm ve kapitalizm eski günlerdeki gibi Moğol orduları gibi aşırılaştı...

Vahşi kapitalistler geçen zaman içinde görünürde hukuka bağlı kalıp, yine darbelerini, yine iç karışıklıklarını, yine iç savaşlarını çıkarttılar, ama, hukuk ve medya maskesiyle kendilerini korumayı bildiler. Şimdi bu maske düştü.. Vahşi kapitalistler yine daldaşyak tarih sahnesine girdiler.. Yine yoksul ülkelere saldırıp madenleri için kılıç sallıyorlar. Burada, liberallerin ve kapitalistlerin yeniden aşırılaştığı, ilk günkü, yüzyıl önceki günlerine döndüklerini görüyoruz. Yani, sınırları aştılar, hukuku astılar, parlamentoyu astılar... Bugüne kadar borsa, piyasa, petrol, ilaç şirketleri ne derse onun emrinde çalışan ama hukuk ve insan hakları ve uluslararası ilişkilere riayet etmek zorunda olan vahşi kapitalistler zincirlerini yeniden koparttı. Yani, artık meclisteki solun, demokratların karşısında artık, hukuk, din, ülke, kurum tanımayan silahlı caniler var, aynen, 18 ve 19. yüzyılda olduğu gibi... Vahşi kapitalist terimi yeniden literatüre girdi... Aşırı liberalizm kavramı yeniden girdi... Sağcı-solcu çatışmasının oluşturduğu demokrasiler, özgürlükler, insan hakları, sendikalar, allak bullak olup, hepsinin yalan olduğu ortaya çıktı.. Vahşi kapitalistler artık en doğruyu dobraca söylüyorlar, hepimize şunu söylüyorlar, senin karnını doyuramam, sana iş bulamam, gel savaşalım, başka türlü bir 'düzen' kuramayız, yani. Moğol sürülerini motive eden, eski savaşçı, fetihçi imparatorları motive eden ahlak bu... Öldür, yok et, karnını doyur.. Zaten kapitalizm orman kanunundan çıkmıştı, büyüğün dediği olur, büyük küçüğü kapar, demokratlar, sosyalistler yüz yıldır bunu dengelemeye çalıştı, hukukla, meclisle... Burası yıkıldı...

Bu gelişmeler bugün sürmekte olan savaşı nasıl etkileyecek?

Bu vahşileri yaka paça tutuklayıp parlamentoya getireceğiz. Bu aşırıları hukuk önüne getireceğiz. Birleşmiş Milletler'e getireceğiz, başka şansımız yok... Vahşiler, yani yeni tabiriyle aşırı libaraller güçlerine, silahlarına güveniyorlardı. Herkesi satın alacaklarını, medyayı susturabileceğini düşünüyorlardı. Oysa, tüm insanlık 'onur' diye ayağa kalktı, tarihte eşi benzeri görülmemiş bir direniş başladı. Artık Irak hepimiz için savaşıyor. Iraklılar artık kendi topraklarını değil, tüm dünyayı savunuyor. İnsanlık savaşa hayır mitingleriyle borsaya hiç tatmadığı bir (x) değer olarak onuru soktular, onur ve vicdan gibi kavramları hiç tanımayan borsa karıştı, daha da karışacak, çünkü güçlülerin silahı ulusal direnişlerde işe yaramıyor... Bugün Irak savaşı bizim için de bir ölüm kalım, varolma savaşına döndü. Artık Irak ne kadar dayanırsa insanlık o kadar mutlu olacak, ferahlayacak. Umarım bir aydın, iki aydan fazla dayanır çünkü, aşırıların terbiye edilmesi, sürdürülmesi gerekiyor. Sokaktaki insan bu savaşın gerçek ve hakiki boyutlarını gördü... Herkes hergün cephe cephe Irak'ta savaşıyor. Amerika'nın son elli yılda tüm dünya coğrafyalarında yaptığı katliamlar, imha haraketleri, darbelerin bir rövanşına döndü savaş. Hatta savaş, Amerika kültürünün topyekün reddi anlamında büyüyor. Hatta savaş, batının sokaklarında, batının nimet ve konforunda büyüyen insanlar için, batıyla, hukukla, insan olmakla hesaplaşmaya başladı, sanırım, bu hesaplaşma, dünyayı değiştirecek... Biz bunların vahşiler oluduğunu söylüyorduk, ama sadece söylüyor geniş kitlelere ulaşamıyorduk, şimdi geniş kitleler bayrağı aldı... Savaş silahtan, kimyasaldan, cephaneden, helikopterden çıktı. Aydınlanma ve demokrasi ve batılı değerlerin filozofik, sosyolojik tartışmasına döndü. En derin, en temel kavramlarla çatşmalar büyüyor. Irak önlerinde artık batı kültür ve değerleri varolma-yokolma savaşı veriyor... Hatta, modernliğin topyekün eleştirisi, hatta insanlığın modern huzursuzlukların tümü, Amerikan nefretine dönüşüyor. Artık siyasi düşüncesi olsun olmasın her insan gündelik hayatında ve kendi özel hayatındaki adaletsizliklerin kökeni olarak Amerika'yı görüyor. İmhacı, yokedici borsayı, piyasayı görüyor. Büyük kitleler çaresizlik ve bıkkınlık içinde dünyayı dönüştürecek fikirlere uzaktı, şimdi hepsi miting meydanına koşuyor, hepsi aydınlar gibi bu fikirleri kökünden tartışıyor. Hukukun, insanlığın, barışın, ne kadar elzem ve vazgeçilmez bir değer olduğu çok daha iyi anlaşılıyor. Bu değerleri korumamız için topyekün tüm insanlığın bu vahşilerin karşısına geçmesi gerektiğini tek tek, çoluk çocuk hepimiz öğrendik. Bir köylünün düşürdüğü helikopterden hepimiz büyük bir meydan harbi kazanmış, sanki kapitalizmin maskesini düşürmüş gibi büyük sevinçler duyuyoruz. Savaş artık nasıl biterse bitsin, insanoğlu, bizler, dünyayı değiştirebilme fikrine yeniden inandık, dünyayı değiştirebeliceğimize yeniden inandık artık, dünyayı değiştirmeliyiz, bunu hakikaten anladık. Belki Amerika yine savaşı kazanacak ama, dünyanın tüm coğrafyalarında, sokaklarında, okullarında, fabrikalarında, meclislerinde, tarlalarında, bu aşırı liberalizmi değiştirmek isteyen milyonları karşısında bulacak... Cephe açılmıştır. Tarih, insanlarla vahşileri yeniden karşı karşıya getirmiştir. İnsanlarla vahşiler arasındaki savaşı hep vahşiler kazanmış ama; bu sağcı-solcu dengede insanlar, örgütlenerek sendikalar da, partiler de örgütlenerek vahşileri durdurmasını bilmiştir. İnsanları yeniden yanyana getirecek büyük bir cephe açıldı. İnsanlar vahşiler karşısında, insan, hukuk, barış gibi değerleri koruyabilmek için mutlaka yanyana gelmek zorunda... Hepimiz çok heyecanlıyız. Tarihi günler yaşıyoruz.. Direniş, direniş, direniş... Bugünlerde, basit, sıradan insanların, bir köylünün, kasabın, bir işportacının dahi bilincinin hızla aydınlandığını görürüz... Tarihi değiştiren kitleleri oluşturan bu insanların bilinçlerinin açılmasıdır. Biz bu savaşı, uyuşturulan, lümpenleştirilen kitlelerin 'uyanışı olarak' görüyoruz...

Akşamsefası

Tâbir'i caiz...

ENDER ÖZKAHRAMAN

Akşamsefası

OKTAY GÜZELOĞLU-SOKAK MOBİLYALARI

Adı: Ali - Doğum: 1954 - Hafik - SİVAS
İlkokul Mezunu - İşi: Ev Temizlikcisi

KUNEK ALEKSANDIR ANLATIYOR

Ali nerelisin sen? Hafik, Sivas.

Ne? Hafik ama şimdi merkezdeyim.

Kaç doğumlusun? Efendim ben 2.2.1954'te doğmuşum.

Köyde mi doğdun? Kaça kadar okudun? Ben ilkokul diploması aldım. Köyde doğdum.

Ne zaman aldın? 1966'da.

Sürekli mi gittin, sonra mı aldın? Sürekli gittim.

Yani 1'den 5'e kadar okudun mu? 1'den 5'e kadar okudum. Hatta bi sene rahmetli geç gönderdi.

Biraz yüksek sesle konuşsana. Baban seni döver miydi? Döverdi.

Çok mu döverdi? Hiç unutmuyorum, bir gün harmanda düven sürüyoruz...

Sen de düven sürer miydin? Aaaaa...

Çok keyiflidir düven di mi? Bizim küçükbaş hayvanlarımız vardı. Dereye söğüdün önüne, gölgesine kuzuları muzuları yatırırdık.

Söğüt gölgesinde mi yatırırdınız? Söğüt gölgesinde.

Dere de geçer miydi yanından? Karanuklı dere... deriz.

Ne? Karanuklı dere.

Kara? Karanuklı dere.

Karanuklu, anladım... İşte hayvanları ne yaptıysak geldiler, harmanda buğdayın şeyi var, hasat edilmemiş başakları var, geldiler kıtır kıtır yemeye başladılar. "Vay sen misin dedi bunların başında beklemeyen" dedi, boğazıma dirgeni taktı... Aksine de öküzler büyük abdestini yapıyor efendime söyleyeyim. Orda öküzlerin pisliğini ağzıma doldurdu.

Kaç yaşındaydın? Aşağı yukarı 10 yaşında filandım.

Çobanlık mı yapıyordun? 10 yaşındaydım ağzıma burnuma şamar... Gittim bi ziyaret var... Kayıt Dede...

Ziyaret? Türbe mi? Türbe. Vardı oraya çöktüm hey kurban olduğum Allahım dedim, o hayvanları otlatan evladı, o hayvanlar kendi malı, yiyen kendi malı, harmanda hasat ettiği dedim, kendi malı. Bu dedim, neden? Bu işkence bana neden, bu dövmeler neden? Tabii o zaman işkence mişkence yok.

Dövmeler... Ha dövmeler... Eğer dedim, bu kişi bu kadar zulmediyor da dedim, yarın Allah da evini barkını yıkar dedim.

Beddua ediyosun... Tabii babam Ece...

Kim o? Ece.

Annen. Ece deriz köyde babamıza. Tacını tahtını yıkarım dedim. Babam tabii, o güz ayında hastalandı.

Sonbaharda. Evet... Ağustos sonlarında falan hastalandı. Abim asker. Ablam... Şimdi 64 yaşında abim. 66 yaşında ablam var. 94 yaşında annem var. Allah nice ömürler versin. Sonra kanser oldu.

Ne kadar yattı? 2 yıl.

Yatalak mı? Yoo... Kanser.

Ne kanseri? Mide... Abim askerden döndü. Bi Ermeni doktor demiş ki "Doktor doktor taşımayın evinize götürün bunu" demiş "20 günlük ömrü var". Hakikaten Ağustos'un 15'inde vefat etti. Ablam, bekâr ablam, yengem, abim, hanımı, en küçüğü evli, onun hanımı bizde ırgat yaptık.

Anladım. Irgat yaptık, babam daha tabii hareketli halde, kızım dedi büyük ablama, kızdı mı orak, ateş orağa vurdu mu dedi gelirsiniz.

Yani hava ısındı, orak kızdı mı geri gelirsiniz. Öğle vakti o zaman... Tabii öğle vakti... Biz de harmanda harman sürüyoruz. Büyük abim de, bu askerdeki abim geldi, rahmetli amcam geldi. dedi. Büyük abim. Geldik işte. Ben başında aklım ermiyor, diyekoya manileri söylüyorum.

Ne diyorsun? Diyakoya, böyle maniler söylüyorum, ağıtlar yakıyorum, aklım ermiyo...

Kaç yaşındasın? 10 falanım yani. Bi de köyde düğün var. Gelini attan indirdiler. Ata bindirdiler köyde, attan indirdiler. Sonra meydana haber gitti, dediler Memet Çavuş öldü. Efendime söyliyim, düğünü iptal ettiler falan. Köyün öğretmeni vardı, Zeynel. O geldi. Cemaat toplandı. O gelir iki de bir beni kaldırır, cenazenin başından kaldırır, yapma etme...

Çok mu ağladın Ali? Niye ağladın? Babamız gitti filan diye...

Üzülüyosun... Üzülüyorum...

Peki beni çok döverdi diyosun, dövdüğü için kızmaz mıydın? Kızardım ama işte o anda, çocuğuz...

Anladım ama çok dövüyo... Yani her şeyden mi döverdi, 'sen benden değilsin' mi derdi?

Sebep neymiş? Sebep, şimdi annem gelin olup gelince. Atın başını başka birisi çekmiş.

Kimmiş? Kardeşi... Dayım olacak... Kız tarafı başka taraf, Reşadiye tarafı, Tokat tarafından, Kara Hamza, geliyo, babam Hafik'ten. Ondan sonra biz gelini teslim edelim, "sizin toprağa düştük" diyorlar. Orda düğüncüler yol alıp giderken, gelin de duvağın altından konuşuyo, işte beni sevecek misin falan...

Kara Hamza mı konuşuyo annenle? He..

İkinci evliliği mi ki annenin? Yoo... Daha kız geliyo. Annem 15 yaşında, babam 35 yaşında... Babamın ikinci hanımı.

Sonra sen ikinci hanımdan doğuyorsun değil mi? Ben ikinci gelen hanımdan.

Onun için karıştırmadan söyle. O da diyo ki işte, bilmiyorum, tanımıyorum ama diyo bir söz olmasın diye, birbirimizi iyi tanıyalım bilelim de diyo, o da diyo sizin yaşlı diyo, "ben de işte 25 yaşlarındayım, delikanlıyım beni seversin" diyo...

Annenle Kara Hamza sohbet ederken baban mı görüyo? Babam görmüyo. Düğüncüler geride kalıyo ya, annem diyo ki düğün alayı ilerlerken gidelim diyo.

Onlar geride kaldı tabii... Söz aldı ya... Tamam diyo, geliyorlar falan efendime söyliyim babam da dünya evine giriyo... Bir adamı babamın yanında şey yapıyo annem.

Ne yapıyo? Seviyo.

Boynuzluyo mu? Tabii.

Baban duyuyor mu bunu? Duyuyor ama iş işten geçtikten sonra... Çocuklar olduktan sonra duyuyo...

Çok sonra duyuyo. Tabii çocuklar olduktan sonra.

Baban seni sevmiyor tabii başkasının çocuğusun diye. Tabii başkasının çocuğusun diyo, beni sevmiyo...

Dayak ordan geliyo? Dayak ordan geliyo tabii... Bu diyo benden değil diyo...

Çok acılı hayat... İşte annemin anlatması, annem hafızdır.

Sonra mı hafız oldu annen? Yoo... Kız iken annesi göndermiş hocaya... Halen şu yükseklikte kitap vardır. *(Eliyle 50-60 cm'lik bir yükseklik gösterdi.)*

O kadar isterim vermez. Annesi çeyizine koymuştur.

Anladım. Küçükken hocaya gitmiş öğrenmiş. Ve çobanların kızı, Mırızın kızı Zeynep derlermiş adına

Mırızın kızı... Mırızın kızı Zeynep...

Mırız isim mi? Mırız isim tabii... Kâzım da dedemin ismi. Mırız derlermiş... Çerkez köyünden geliyo.

Anladım. Benim anneannem 115 yaşında öldü.

Maşallah... Ve annem 94 yaşında.

Anan hafız da, babanı niye boynuzluyo? Sormadın mı hiç? Şimdi.

Sordun mu? Sordun mu? Söyle. Ben şimdiye kadar hiçbi zaman sormadım.

Demedin mi anne, babam hep senin yüzünden dövdü? Sorma.

Niçin? Ama o beni doğuran dünyaya getiren bi insan.

Peki sen bu olayları sonradan mı duydun hep? Tabii... Şahit oldum...

Nasıl oldun, başka adamla...

Tabii... Bi gece annemle ahır yaptırıyoruz malları bağlamak için... Annemle yapıyoruz babam öldü ya.

Anladım. Baktım bu adam geldi. Anne dedim ya, bu adam niçin dolanıyo. "Sen konuşma!" dedi. Ağzına biber koyarım dedi. Bi sefer ağzıma biberi doldurdu zaten.

Sen adamı gördün diye. Bu yüzden değil.

Yaramazlık yapmışsındır. Rahmetlik abim vardı. İlk hanımından babamın.

Anladım. Dağa gidiyorduk. Dağda öküz kağnısı mazısı vardır. Mazıları yan...

Biliyorum. Kağnı mazısı. Çalarlardı bizimkiler de.. Abim derdi ki ya "Ali sen bilirsin söyle" derdi, kim çalıyor? Benim haberim yok, çocukların haberi var. Ökkeş abimi söylemişler... Vayyy... Sen misin söyleyen. Ağzıma biberi doldurdu. Bir daha söyliyecek misin? Abin senin... Erkek dedikodu yapar mı, söyler mi? Ya yapma etme ama söylemedim, yook söylemişsin... Efendime söyliyim...

Demek ki ananı bi kere gördün, ağzına biber doldururum dedi korktun. Ondan sonra hiç görmedin mi? Evde falan... Yooo... Eve zaten gelemez ev kalabalık çünkü.

Ahır yaptırırken geliyo. Ahır yaptırırken tamam.

E oraya geliyo adam, evde ne işi var? Ahır yaptırırken bi sefer geldi de, ondan sonra görmedim.

Bi kere gelen adam hep gelir. Ama söyledi ki bi daha gelme diye. Sonra annem çekti gitti. Ama ne beddualar etti annem, ama ne beddualar etti... Kayalardan düştü parçaları kalmadı. Hakikattan da adam kayanın tepesine çıkıyo köyde, ayağının altında taş kayıyo böyle, kaya arkasından parça parça ediyo adamı...

Adam parçalandı mı? Vallahi böyle kelle bi taraftan ayaklarını bi taraftan topladılar.

Beddua mı tuttu? Niye annene bi kötülük mü yaptı? Bilmiyorum artık, neyse ben ta sene 68'de kalktım İstanbul'a geldim.

Şimdi Ali... Efendim.

Çok ondan bahsettik, çobanlık, dağ bahsettik, sen çoban mıydın tek başına? Genelde tek yapardım.

Çünkü yani, yan yana köylerde tek çobanlık olmaz, mutlaka diğer sürülerin de bir çobanları olur yani... Olur da şimdi küçükbaş hayvanlar, kuzular olur, oğlaklar olur, kuşluklar olur...

Biliyorum kuşluk vakti diyorlar ona. Şimdi ne olur efendime söyliyim... İki kişiyiz...

İşte ben de onu sordum... Ta-

Aksamsefasi

yeni Harman

WANTED

BAĞDAT KATİLİ

BU AFİŞİ YAPIŞTIRIN, BULABİLDİĞİNİZ HERYERE ASIN!

mam abi ya... İki kişiyiz.

Şimdi gelelim meseleye. Bu dağlarda çobanlık yaptın, başkaları da vardı... Bu iş nasıl oldu dağda onu anlat... Şimdiii...

Atlama yani atladığın zaman İstanbul'a gelemezsin... Daha köyden çıkmadık... Oraya geliyoruz zaten Allah Allah... *(Kadehleri tokuşturduk.)*

Çünkü neden, bu dağdan bi geldik mi İstanbul'a bi daha dönemeyiz... Bi bindik mi otobüse İstanbul macerası başlayacak çünkü? Şimdi, büyükbaş hayvan güdüyoruz, efendim kalabalığız tabi çobanlar falan... Bu, benim o anları yaşadığım kişiler şimdi toprakta Allah rahmet eylesin. Üçü hayatta falan. Ben genelde o şeyde, cemaada toplanırdık, oynardık, ben o cemaada hep gelin olurdum. Birisi damat olurdu, ben gelin olurdum falan, efendim yani sonra abimin hanımının gelinlik elbisesini giyerdim... Efendime söyliyim... Yine oraya gelcez, daha gelcez.

Ben karışmam sen anlatıyosun... Gelin olmayı seviyo musun? *(Kahkahalar)* Yani şaapardım. Bir gün hiç unutmuyorum Oktay Abi anamın halasının kocası geldi.

Enişten... Eniştemiz oluyo... Şey dedi ki, yengem dedi ki, enişte dedi, eniştemin lakabı dallama...

Ooo... Kıyakmış, dallama... Enişte dedi, bekâr oğlun yok mu dedi, hemen nişanlayalım dedi... Ne istiyon kızım dedi nişan için... Beş tane mecidiye isterim dedi. Mecidiye de gümüş... Kızım dedi bi su ver de şurdan bakalım dedi, gelinlik dedi... Daha dur ortada fol yok yumurta yok...

Sana kız mı bulcaklar? Bana değil, beni kız olarak tanıtıyo yengem.

Niye öyle tanıtıyo ki... Ya dalga geçiyo adamla.

Makara mı yapıyo? Makara yapıyo tabii.

Sen nasıl öyle küçükken hafif hafif kıvırır mıydın? Öyle bir halin var mıydı? Kıvırma hali yok. Öyle köyde nasıl yapıcaksan...

Mesela normal zamanda farkında olmadan... Gelirdim. Aaa Zeynep'in kızına bak derlerdi. Üç tane kızı varmış Zeynep'in derlerdi... Kimse bilmezdi ki erkek olduğumu. Her şeyi giyiyordum, örtüyü örtünüyodum.

Küçükken hep kadın, kız elbiseleri mi giyerdin? Hep giyerdim.

Sen mi severdin? Annen filan mı giydirirdi? Ben severdim, bayılırdım. Enişte dedi ki... Akkız dedi... Yengemin ismi de Akkız'dır. Akkız dedi, bak bu akşam gidiyorum, ertesi akşam oğlanı getireyim, görüştüreyim dedi, bu işi bitirelim. Sen dedi al getir. Ali dedi Allahın aşkına şundan mecidiyeyi alalım. Vermez dedim. Ertesi gün gittiler geldiler... Yengemin yanında annem de var. Annem de işi biliyo, annem de diyo ki, Halime kızım şerbet yap bana...

Ya senin aile de tiyatrocuymuş. Kızım Halime şerbet yap. Mavi koskoca bir emzik; Sivas'tan rahmetli babam getirmiş, içerisine şekerleri dolduruyorum, Erzurum şekerleri var, kesme şekerler var, suyun içine koyup kaynatıyorum, ondan sonra bardaklara dolduruyorum. Anamın halası diyo ki Zeynep kızım Allahın emriyle peygamberin kavliyle...

Onlar inanıyo mu senin kız olduğuna? İnandılar ya inanmaz olurlar mı, annemle yengem biliyo işi...

İnandılar yani, sonra ne oldu? Netice, annem dedi ki, kız hala dedi, durumu anlattı... Gidin lan dedi... Eşşoğlueşşekler, halam.

Sonra ne oldu? Dağa çıkalım biz. Kimlen çıktın? Komşunla mı? Komşu, amcanın torunu.

Berabersiniz... Beraberiz...

Dağda ne oldu? İşte ben gelin oldum, birisi damat oldu... Efendime söyliyim, işte orada zaten içimde olan bi his beni o yola empoze ediyo...

Nasıl oldu bu iş onu anlat bana... Ondan önce var mıydı? Yooo... Zaten on yaşında insan bi aklı olmaz derler...

Tamam. Akıl diyosun... Şimdi sen gelin oldun, bi damat var... Bu olay nasıl başladı? Bu olay yani birdenbire olmadı.

Nasıl oldu peki? İşte yani... Benden büyük olan var. Ben 10 yaşındaysam 13 yaşında, 15 yaşında 16 yaşında olan var. Öyle ilişkiye giriliyo.

Nasıl girdin işte. İlk ilişkini söyle. İlk amcanın torunu yani...

Bana onu anlat, ondan sonraki 100 tane adamı anlatma. Köyün üst tarafında çobanlık yapıyoruz efendime söyliyim. Olur mu olmaz mı falan...

O mu sordu sana? Evet ve...

Nasıl kabul ettin mesela? Zorlan mı? Hayır hayır...

Ne dedin? Hiç bi tepki göstermedin mi? Göstermedim.

Ne oldu sonra? Ne dedi? Senlen her zaman buluşmak isterim, dedi.

Çok buluşmuşunuzdur... Çooook, çok...

Şimdi senin psikolojini öğrenmek istiyorum. Şimdi amcanın torunuyla ilk sohbetleriniz nasıl oldu, şimdi ilk şey unutulmaz. Yani, nasıl bir karı koca olalım mı filan, niye olmasın filan, olduk efendime söyliyim... Zaten bu olaylarda şimdi benim duygum ilk başlangıcında amcamın torunuylan.

Hoşlandın mı? Hoşlandım.

Sen istedin. Ben istedim...

Onu söyle bana. Ben istedim...

O ne dedi? Tamam mı dedi? Tamam dedi, zaten onun için düğün bayram bir müddet devam etti. Köyde kaldığımız sürece o kalktı İstanbul'a geldi.

Bırakıp köyü çalışmaya mı geldi buraya. Çalışmaya geldi.

Sen köyde mi kaldın? Ben köyde kaldım, okullu yıllarım bitene kadar.

İlkokulu bitirdin? Evet okul yıllarım bittikten sonra yine 68'e kadar köyde kaldım. Efendime söyliyim 68'den sonra başka bi köye hizmetkârlığa gittim, babam ölenden sonra annem gönderdi.

Ne iş yaptın? Azatlık, çobanlık... O köyde de başka kişilerden...

Nasıl oldu onlar? Ağanın çocuklarıydı.

Nasıl onlar anladı mıydı senin böyle durumun olduğunu? Yo anlama değil ben yakınlık gösterdim.

Onlarla da oldun? Onlarla da oldum.

Hepsiyle oldun? Hepsiyle...

Bu maceralar köylerde yaşanıyor değil mi? Hepsini yaşadın... Peki psikolojin neydi o zamanlar? Hiçbir psikolojim yok.

Yani rahat mısın? Huzursuz musun? Korkuyo musun? Hayır hiç de korkmadım. Hiç de huzursuz değildim.

Yani isteyerek yapıyodun. Kimse duydu mu? Hayır.

Çok adamla ilişkiye giriyosun. Burdan bi dedikodu çıkarırlar. Hayır... Zaten iki kişinin arasında olan ilişki... O kendi ailesinden korkuyo. Ben de yabancıyım diye korkuyorum. Yani söylenmez yani.

Yani hiç duyulmadı. Kaç yaşına kadar? Iıııı... 18 yaşına kadar köydeydim.

Askere gitmemiş miydin? Askere 74'te gittim.

Köyde miydin? Nerdeydin? İstanbul'da.

Ali sahnen nasıl? Sahnede hareketlerin nasıl? Sahnede hareketlerim yani... Nasıl bir tür istiyosun?

Yanık söylüyosun şimdi. Yanıkken bi, geçiş vardır oyuna. Mesela saygıdeğer misafirlerim...

Ya bırak şimdi misafirleri... Sahnede görmek istiyorum. Gide gide bi söğüde dayandım / o söğüdün boyandım... Ölem ben... Ölem ben... Kurban olan ağzındaki güle ben.

Ali ağzına sağlık. *(Sahne faslımız başladı. O söylüyo ben seyrediyorum.)*

Güvenemem servetime malıma / güvenim yok bugün ile yarına / adaletin bu dünya / ellere kavun yedirdin / bana da kelek, dünya...

Ali pavyon konsomatristi gibi söylüyosun ha... Ayağımda çarık, başımda püsküllü külah, Anadolu işi türkü söylerdim. Düğün değil bayram değil enişte beni niye öptü? Bu Durmuş Gülgün'ün bestesi. "Bıktım usandım elin dilinden gayrı..." Sonra Ankara radyosunda Muazzez vardı. Ondan söyliyim.

Yapma ya... Yeter... Öyle bir tiz sesim var.

Ama pesleşmişin yani. Şimdi İstanbul'a gelelim. Neyle geldin? Otobüsle mi? Trenle mi, nasıl geldin? Niye çıktın köyden? Şimdi abi ben İstanbul'a bin bir türlü hayallerle geldim.

Köyünde hayal mi ederdin? Yani 18 yaşını bitirdik. N'aparız? N'ederiz? Neler yapabiliriz? Neler kurabiliriz filan...

Hayallerin bu muydu köyde? Eh... Buydu işte...

Sanatçı olma hayalin var mıydı? Vardı... İstanbul'a gelip giden abilerim vardı. Sesin çok güzel sanatçı olursun...

Hangi abilerin bunlar, senle yatıp kalkanlar mı? Yok yok sizin gibi abilerim... Efendime söyliyim...

Şimdi şu hayallerini söyle köyde, atlama, nasıl hayaller kurardın mesela? Kime özenirdin? Ben o zaman menşurlardan kimseyi tanımazdım ki... Köylü bi çocuktum yani...

O zaman meşhur yok muydu? O zaman nerdee...

Niye? Bizim zamanımızda yetiştiğimiz kadarıyla Ali Rıza Gündoğdu'lar, Ali Ekber Çiçek'ler, Turan Engin'ler efendime söyliyim, Davut Sulari, Haydar Akbaba'lar, Erzurumlu falan bunlar...

Bunları söylerdin. Kime özenirdin? Kim gibi olmak isterdin? Ben isterdim ki kadınlardan Gülgün Kılıç, şu anda Almanya'da.

Sen bunlara mı özenirdin? Hep kadın şarkıcılar gibi mi olmak isterdin? Fantezilerin bu muydu? Evet...

Yani böyle mi meşhur olmaya çıktın sen? Evet.

Sonra İstanbul'a otobüsle mi geldin trenle mi? Otobüsle.

Bavulun neydi? Tahta bavul.

Sonra bindin trene geldin? Kırk lirayla geldim.

Yıl kaç? 1968.

Kırk lira? Büyük para o zaman... Nasıl buldun parayı? Köy mü sattın? Para biriktirdim.

İstanbul'a geldin. Nerde indin? Topkapı'da indim. Kasımpaşa'ya geldim.

Kimi tanıyordun? Kasımpaşa'da köylülerim vardı.

Nerden biliyordun? Abilerim vardı ya...

Abilerin İstanbul'daydı. Ama sen hiç gelmemiştin. Adresleri mi vardı. Evet.

Kalktın onların yanına geldin... Onların yanına geldim... Bekâr odasına girdim. Selimiye kışlası gibi, sabahleyin kalktık kahvaltı hazırladık, benim büyüğüm ya... Kalk dedi bulaşıkları yıka... Bulaşıkları yıkadım. Gençten bi çocuk. Dediler bu akşam onlan yatacaksın.

Yer yok? İki kişi yatıcaksınız. Senin de canına minnet. Allahın emri o... *(Kahkahalar)*

Eee... Yattık. Ama şimdi... Çocuk şimdi saftirik kezban. Anladın?

Anladım. O çıktı başka bi odaya...

Ayrıldı mı ordan? Başka odaya geçti.. Başka odaya geçti.. oda boşaldı başka odaya geçti. O zamanlar tek tekel birası meşhur..

Biliyorsun.. Onun odasına gittim.. Dedi ki ya, bira içer misin dedi.. Ama çocuk da bizim yukarı köylü...

Hemşerin.. Köyün ilerisinde mezarlık var.. Bira içer misin dedi... Ne birası dedim. Ya işte soda gibi bir şey.. yok pardon.. meyve suyu içer misin dedi... içerim dedim. Açtı... uzun bir şişe... içtim... kafam bulanmaya başladı... Sabah dedi işe kalkıcam ben yatıcam dedi.. Sizin oda kalabalık burda kal dedi.

Ooo... Birayı götürttürdü sana... Tam kezban o... Evet... neyse yattık.. Sabahleyin kalktık erkenden...

Bir şey oldu mu? Olmaz mı canım?

Ne kadar şanslısın. İstanbul'a gelir gelmez iki gecede bulmuşsun.. Neyse olan-

Akşamsefası

lar oldu.. Hem sılaya alıştım..

Abinle aynı evde mi kalıyosun? Aynı evde kalıyoruz da o da iki kişi... Ali bu akşam sende kalsın dedi. Abim birşey bilmiyo.. O da kalsın abi diyo. Ne olacak diyo.. Bir yer daha var oda, orda yatar diyo.. gel zaman git zaman böyle devam etti filan... Şöyle 70'li yıllar. Ağa Camiinde Bursa Kebapçısı var, ben oraya bulaşıkçı olarak başladım. 500 liraydı aylık. 71'de beni Emirgan'a götürdü... 300 kişi yemeğe geliyo...

Bırak şimdi 300 kişiyi... Neyse sen oraya gittin çalıştın... Konyalı çocuk var. Onlarla haşır neşirken komi Sivaslı, yaşıyorsa kulakları çınlasın, öldüyse Allah rahmet eylesin. Yukarda yer var... Orda yatarsın dedi.

Oğlum hemşehrinle mi yattın? Hemşerimle...

Memlekette başka yok yani... Yabancı yere gitmedim. *(kahkaha)* 74'e kadar orda çalıştım...

Dost tuttun mu kendine, hiç sevdin mi? Ben sevmem öyle...

Niçin? Gördüm, tanımam, olay bitti bi daha tanımam.

Hiç bu güne kadar sevmedin mi? Hayır... Yok...

Seni seven oldu mu? Oldu da ben yanaşmadım..

Sebep ne? Benim olay afedersin 4 duvar arasında biter..

Tanımazsın.. Tanımam...

Peki şimdi benim tanıdığım bir çok dostum var eşcinsel, hepsi de sevgilim olsun der. Sen de tanırsın çoğunu... sen o çevrelere sokulmuyor musun? Gitmem.

Tarzan takımısın sen, o çevrelere sokmazlar. Peki, onların hepsiyle konuşurken hep sevgilim olsun isterler... Sen düşünmedin mi hiç? Hayatta düşünmedim.

Peki mesela şimdi eşcinsel klüpler falan var, artı eşcinsel dergiler var... Onlara gitmez misin? Onları tanıyor musun? Ben tanırım da, tanımam da...

Tanıyor musun, tanımıyor musun? Tanımıyorum..

Sen şimdi Tarlabaşı'nda yukarılarda takılıyorsun. Daha çok sizin gibi gariban takımının takıldığı yerlere takılıyorsun di mi? Evet...

Diğerleri biraz daha farklı takılıyorlar... Şimdi onlar derler ki; eşcinsel çirkin ve parasız adamdan olmaz... Doğru.

Öyle derler... Peki bu sıkıntıyı taşıyor musun? Ne gibi?

Mesela şimdi eşcinselsin... Benim tanıdığım bir sürü eşcinsel var. Sen şimdi genç eşcinsel değilsin. , Senin yaşında bir sürü eşcinsel tanıyorum ben... Mesela bunların sıkıntıları şu: Ekonomik durumları iyi değil, normal adam bulamıyorlar. Şimdi senin bu parasızlık... Şimdi sen biriyle beraber olacaksan bi şeyler ikram etmen gerekmez mi? Hayır.

Şimdi... İki tür çalışan var bu hayatta. Bi bölümü senin yaşlarında şu sıkıntıyı çekiyorlar: Birlikte yatmak istedikleri zaman üste para veriyorlar. Paraları yoksa adam bulamıyorlar. Sen hangi bölüme giriyordun? Ben üstüne para alıyorum.

Nasıl? Buraya geliyorlar... Gelmezlerse kahveye telefon açıyorlar.

Ne diyorlar Ali? Bu akşam beraber olalım mı diyorlar? Evet... Yediriyo içiriyo cebimize para koyuyorlar...

O gece gidiyosun di mi? Evet.

Ha senin durumun bu. Gay.

Oğlum gay may deme ikide bir, mesele o değil. Bu muhitlerdeki, senin takıldığın yerleri biliyorum. Gariban mekanları, adam ya şofördür ya garsondur. Bankadan genellikle.

Bunlar ne diyorlar sana Ali? Çağırıyo, yiyelim içelim diyo...

Beraber gidip yatıyorsun, para alıyorsun değil mi? Hasbelkader...

Peki, bazı günler bakıyorum senlen karşılaşıyoruz, kötü meyhanelerde filan. Peki buralarda müşteri çıkıyo mu? Hayır çıkmıyo...

Ama sen asılıyosun? Hayır.

Peki müşteri nasıl buluyosun? Buluyor, telefonum var.

Nasıl buluyor seni durup dururken, mesela ne diyosun; ben böyleyim mi diyosun? Beni bilen biliyo.

Hep aynı yerde mi dönüyosun? Yoo...

Yani nasıl buluyordun? O arkadaşına mı tavsiye ediyo seni? Evet evet...

Öyle mi çoğalıyor müşteri sende? Kaç liraya gidiyosun? Fiyat biçmem yani...

Kaç para? 5-10-15...

10 kâğıt veren olmaz. Ama bana veren var Oktay Abi.

2, 3, 5 tamam da... Belki seni çok sevmiştir, sana kıyak olsun diye 10 kâğıt verirler, öyle mi Ali? Evet...

Çünkü senle kendi yatıp kalkan adamın zaten kendi tarzan, doğru mu? Ama ben tarzanla gitmem ki...

E Ali, tarzandır neticede yani... O gün yolunu bulmuştur 10 kâğıt yani... O da yemek yiyosun, masraf ediyo adam öyle olmuyo mu? Evet...

Peki bazı günler bi bakıyorum otel paran olmuyor cebinde. İş mi olmuyor? Bazı olur, bazı olmaz...

Peki bu ev temizliklerine gidiyosun, bekâr evlerine mi? Yook... Genelde aileye.

Hiç bekâra gitmiyo musun, mesela şöyle olur, gittiğin yerde bekâr olur ama o adamlar çağırmaz evine, evi mi var ki kimseyi temizlemeye çağırsın, senin dediğin doğru... Şimdi peki Ali, seni çağıran adam kendi de eşçinsel, peki birlikte gittiğiniz zaman sen de benle yat diyen oldu mu? Olmadı...

Artı, döven oldu mu? Hayır...

Sana bağıran oldu mu? Olmadı...

Kadınsı hareket yapan oldu mu sana karşı? Yooo... Hiç rastlamadım...

Peki bunlar nasıldı? Benim tanıdığım çok eşçinsel arkadaşım var... Bunlara rastlamıyor... Bunlar hepsinin başlarına geliyor, mesela ben biriyle buluştum, benle beraber yatan adam diyo yatakta daha çok kadınlaşıyo diyo, hatta bana sen de benimle yatar mısın diyen var diyo... Sen de böyle kişilerle karşılaştın mı? Hayır... Ben öylelerine gitmem.

Yani böyle tip adamla karşılaşmadın mı? Hayır...

Peki bu adamların evlerine gidiyorsun, bir iki saat mi kalıyorsun, sabahlıyor musun? Belki sabahlıyorum, belki kalmıyorum...

Belki deme. Sabahladığın da oluyordur. Bırakmıyan oluyo...

Davranışları nasıl? Yatana kadar iyidir, yattıktan sonra kötü davranan var mı? Hayır...

Nasıl oluyo?.. Soyunuyo, çırılçıplak ikimiz beraber.

Sevişiyor musunuz? Tabii... Sevişme başka.

Bayağı bi kadın gibi sevişiyor musunuz?.. Tabii... O tartışılmaz... Katiyyen.

İki saat sonra gittin diyelim. Hayır... Kalırım... Sabahlarım...

Zevk alıyor musun Alıyorum.

İsteyerek mi oluyo? Hiç sevmediğin oldu mu? Sevmediğim bi insana bile şefkat gösteriyorum.

Nasıl oluyo bu? Hoşlanmış gibi mi yapıyosun? Öyle yapıyorum. Bugün bugündür yarın yarındır.

İster beğen, ister beğenme (güldük). Öyle insanlarla gidiyorum ki adamın kocaman bıyıkları var. Maaşallah kılları Belgrat Ormanı gibi döşeğe benziyo. Ali diyorum erkeğe doyacaksın bu gece... İdeal adam buldum kıllı mıllı, aaa benden önce soyunuyo yatağa giriyo arkasını dönüyo, beni yala diyo aaa...

Adamı yalıyosun... Sonra... Sonra yapıyosun... Çok şey... Makat... Ağda yaptırmış... Aaaa...

Adam da eşcinsel? Herhalde...

Çok karşılaştın mı öyle? Hem de nasıl... Çook...

Adama bakarsın adam gibi adam... Sokağa çık de ki böyledir... Kimse inanmaz canım.

Şimdi bunları söylediğin zaman inanıyorum. Sen dürüstsün... Doğrusun... Çünkü ben de bilirim, böyle bıyıklarının arkasında, ayakları topuğuna basmış sanırsın konuşunca, demek ki bakıyosun tam hayatının erkeğini bulmuşsun... Efendime söyliyim... Yatağa giriyosun çırılçıplak. Hadi diyo kocacım... Çok oldu... Bu kadar olmaz. Hadi diyorum ben buyum ama karşımdaki kişi Belgrat Ormanı gibi kıllı...

Bi şey daha sorucam, bu bahsettiğin erkek gibi olan Belgrat Ormanı adamlar, bunlar daha çok nereli? Her yerden.

Daha çok her bölgeden. Evet.

Peki Ali hiç böyle oturup sohbet ettiğiniz oldu mu? Şey sohbetleriniz oldu mu?... Hani bu nasıl bir iştir? Ben böyleyim de sen niye böylesin diye sordun mu? Sormadım.

Adam geldi, soyundu beni yala dedi erkek gibi... Sen ona hiç sormuyo musun? Abi biz kadınız da sen nasıl oldun diye sormuyo musun? Benim için biçilmiş kaftan. Niye soruyum ki?

Niye? Bana tolerans gösteriyo.

Ne demek o? Ortam paylaşıyoruz nasıl olsa... Bana taviz gösteriyo...

Ortadaki taviz ne? Benimle beraber oluyo...

Aynı oluyosunuz yani... Aynı tabii... İki kadın muhabbet ediyoruz yani...

O hayatını anlatmıyo mu sana, sen sormuyo musun? Karşımdaki kişi beni cezbediyo, niye soruyum ki?

Niye cezbediyo? Anlaşıyoruz... Alan razı veren razı.

Sen mi onla yatıyosun? Aktif-pasiflik var mı sende? Var...

Sen aktifsin ayrıca... Memnun musun? Şimdi öyle anlattın ki çocukluğundan beri gelin olduğunu söyledin. Bu pasiflik, ama sende aktiflik var mı? Var...

Sen konuşurken dedin ki ben çocuklukta gelin olurdum dedin... Tamam o, O zamandı, Demirel'in dediği gibi dün dündür bugün bugündür...

Bugün sen eşcinsellerle oluyo musun, kadın arkadaşın oldu mu hiç? Ben Oktay Abi evlendim, 3 sene beraber kaldım...

Üç sene evli kaldın, peki, kadınlara karşı ne hissediyorsun? Hâlâ yatarım.

Hıı... Böyle bi şey yapıyosun yani. Şu anda kadınlara karşı duygun var yani... Evet...

Hiç görmedim, kaç senedir seni bir kadınla beraber görmedim. Nerde oluyo bu? Nerelere gidiyosun? Yani şu şeylerde değil de olur yani...

Kadını nerde buluyosun? Nerde görüşüyosun. Olmaz mı? Olur yani. Ev ortamı olur, kadınla baş başa kalırız, olur ya yaani...

Kadından zevk alıyo musun? Dürüst ol. Ben Oktay Abi, kadınlarla da yatarım erkeklerle de.

Peki hiç kadınlardan hoşlanıyor musun? Kadınlar benim için kutsal, sen de erkeklerle birlikte olmaktan hoşlanıyorsun... Kadınlarla birlikte olmaktan hoşlanıyor musun hiç? Hayır hoşlanmıyorum.

Sebep? Duygun mu yok? Hayır duygum var. Ama erkekten daha çok hoşlanıyorum.

Yaani kadından hoşlanmıyosun. Senin düzeyin erkek. Kadın senin için önemli değil. Değil tabi...

Anladığım kadarıyla bi kadın da olsa yatsan önemli değil. Çünkü hiç görmedim yaani, bir sürü eşcinsel tanıyorum, kadınlardan hiç hoşlanmazlar. Onların dünyası erkektir. Ama sen niye karıştırıyorsun bunları, demin de sormuştum, kadınsı erkekler var mı diye? Yok dedin. Sonra kendin anlatıyorsun. Nasıl oluyo bu Ali? Karıştırmış olabilirim.

Niye karıştırıyorsun bilmece mi soruyoruz Alicim? Özür dilerim.

Sen bana sor ben söyliyim. Peki Ali gelelim sanatçı yönüne... Sanatçı olmak için ne gibi adımlar attın? Ben sanatçı olmak için şey tuttum, saz kursuna gittim.

Çalar mısın saz?.. Yok... Ses kursuna gittim. Pardon. Yanlış konuştum. Mehmet Özçelik diye birisine, ondan randıman alamadım, Okmeydan'ında... Akbaba vardı Erzurumlu... Davut Sulari'nin abisi. Almanya'da trafik kazası geçirdi rahmetli oldu. Ondan ders aldım filan... Okudum... Düğün salonlarında çıkmaya başladım... Kasımpaşa'da Ülker düğün salonuna girdim. Kızılay düğün salonuna, Zuhal düğün salonuna...

Hepsi Beyoğlu bölgesi... Yok. Kasımpaşa. Tepebaşı'nda yarışma var dediler, yarışmaya katıldım.

Para verdin mi doğru söyle? Vermez miyim?.. *(güldü)*

Bedava katılma olmaz. Peşin verdin mi? Verdim... Bilet sattım...

Tabii öyle... Bilet verdiler sattığını getir, satamadığını da sen alacaksın tabii (güldük) yoksa yarışmaya giremezsin, girdin ne oldu? Sonunda anamınkini gördüm.

İyi yaptın.. Peki Ali son soru. Aleksandır adı nerden geliyor? Şeyden... Biz esasında dönmeyiz, Ermeni dönmesiyiz.

Anladım Ali, sen de heryerden dönmüşsün oğlum, sen bu ismi nerde kullanıyorsun? Kullanmıyorum ama, hayatımı yazarken Aleksandır anlatıyor diye yaz.

Tamam, ben de senin dediğini yapıyor, başlığı öyle atıyorum. Teşekkür ederim.

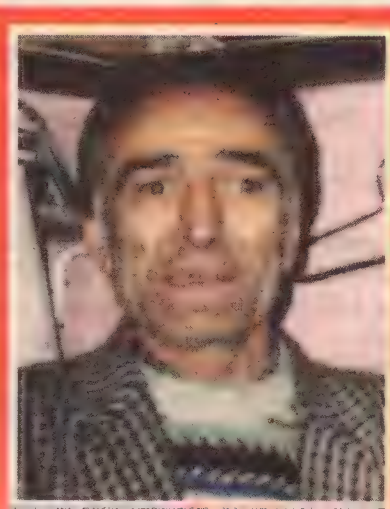

Aksamsefasi

MAİL BÜYÜKERMAN'IN YAKINDA KİTAPLAŞACAK NEFES KESEN ANILARI SÜRÜYOR...

ECEVİT BENİM SAYEMDE YEDEK SUBAY OLDU

Geçen hafta aktarmıştım; 19 Mayıs 1947'deki törenlerde lise öğrencisi olarak yaptığım konuşmayı Eskişehir Valisi Derviş Yurdakul ilginç bulmuş ve benimle ilgilenip liseden sonra okumayı isteyip istemediğimi sormuştu. Kendisine "Liseden sonra okumak istiyorum, ama mali durumum müsait değil" demem üzerine, "Öyleyse liseden sonra gel beni gör" demişti.

Liseyi bitirdikten sonra Vali Bey'e gittim, beni hatırladı. Zamanın Eskişehir Milletvekili, Türkiye'nin saygın kişisi, hukuk profesörü rahmetli Yavuz Abadan'a hitaben bir mektup yazdı. Ankara'ya gidip bu mektubu rahmetli Abadan'a ulaştırmamı istedi. Ankara'ya gitmek masraf gerektiriyordu. Bana sünnet düğünümde takılan beş tane kol saatini aldım, şimdi adı İl Halk Kütüphanesi olan, o zamanın "Memleket Kütüphanesi"nin odacısı Ali Efendi'yle birlikte saatçiye gittik, bu saatleri sattık ve benim yol paramı temin etmiş olduk.

İlk kez Ankara'ya gidiyordum. Trenlerde iki vagon arasındaki boşluğa yerleştim. Benim için bir umut yolculuğu idi, iki vagon arasında bulunduğum yer kimileri için rahatsız edici olabilir, ama meşhur şarkıda denildiği gibi "Aşık'a Bağdat sorulmaz / Ümit yolcusu yorulmaaaz..." Okuma aşkıyla her şeyi yapabilir insan...

Milletvekili Yavuz Abadan'la görüşemedim. Çünkü benim Ankara'ya gittiğim gün, rahmetli Abadan da Eskişehir'e gelmiş. Ne bileyim ben? Onunla önceden iletişim kurma olanağım yoktu, bu sebeple ortada kaldım. Ulus Meydanı'nda çaresiz, "Ne yapacağım?" diye yürürken, eski İttihat Terakki Genel Merkezi, 1947 yılının CHP Genel Merkezi'ni görüp "Şuraya bir gireyim" dedim. Kapının girişindeki ufak antrede daha önceden resimlerinden tanıdığım genel sekreter Dr. Kemal Satır'la karşılaştım. Rahmetli Kemal Satır, bir halk adamına yakışır biçimde elini omzuma koydu ve anlattıklarımı dinledi. Konuşmamı bitirdikten sonra bana döndü ve koridorun sonundaki odaya, sosyal işlere bakan Konya Milletvekili Muhsin Adil'e yolladı. Muhsin Adil, 1946 seçimlerinde (konuşmamızdan bir sene evvel) Eskişehir'e parti müfettişi olarak gelmişti. Benim de katıldığım bir parti toplantısında salonun kapısından bir şahıs toplantıyı sabote edercesine "Yaşasın Demokrat Parti" diye bağırmıştı. Muhsin Bey'e benim de o toplantıda olduğumu ve DP'li şahsı hiç hoş karşılamadığımı söyledim. O da olayı hatırladı, bu suretle birbirimizle bir manevi bağlılık kurmuş olduk. Beni Türk Eğitim Derneği (TED) yönetim kurulu üyesi, Sümerbank Baş Hukuk Müşaviri Galip Gültekin Bey'e gönderdi. Galip Bey bana TED'deki en etkili kişinin Cemal Yeşil Bey olduğunu, eğer yönetim kurulunda Cemal Yeşil "evet" derse benim işimin olacağını, aksi halde olmayacağını bildirdi. İlk defa Çankaya'ya nasıl gidilir diye sorarak, Çankaya otobüsüne bindim.

47 yıl sonra Çankaya'ya Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından Milli Eğitim bağışlarından dolayı bir defa ve sağlık bağışlarından dolayı ikinci defa, sonunda "teşrifinizi rica ederim" cümlesi yazan mektupla çağrılacaktım. 1947'deki ilk çıkışımda Allah'ın bunu bana nasip edeceğini bilemezdim elbet.

Neyse, ben TED binasından çıktım, Çankaya'ya ulaştım. Kapıdaki polisler, elimdeki mektubun Eskişehir Valisi tarafından gönderildiğini görünce "Aaa bizim kaymakam bey" dediler. Meğer Vali Derviş Bey, daha önceden Çankaya'da kaymakamlık yapmış. Bu sayede içeri rahatlıkla girdim, Cemal Yeşil Bey'e ulaştım. "Buyur evladım, ne istiyorsun?" dedi. "Okumak istiyorum" dedim. Kendisine eski bir törende okuduğum bir şiiri ezberimden okudum, çok duygulandı. Yardımcı olacağı vaadinde bulundu ve böylece İstanbul Hukuk Fakültesi'ne ve Kadırga Yurdu'na TED'in burslu öğrencisi olarak başladım.

Askerlik hatıraları

Okulu bitirdim, 1950'lerde yedek subay oldum. Ankara Yedek Subay Okulu'na gittik. İlk olarak sizlerin palto olarak bildiği, askerlik dilinde kaput olan elbiseyi vermediler bize. Kasım ayının Ankara soğuğuydu. Sabahın kör saatinde topladılar bizi, bir yüzbaşı gelip "bu arkadaşlara neden kaput verilmedi? Niçin üşütüyorsunuz?" diye sordu. Biz de kaput verileceği umuduyla ilk derse girdik. Gün boyu kaput veren olmadı bize, biz de çenemiz titreye titreye üşümeye devam ettik. O günkü son derse, sabah "neden kaput verilmedi?" diyen yüzbaşı girdi. Girerken, "Dikkat!" diye komut veriliyor, komutan sınıfın kapısından girince "Merhaba arkadaşlar" diye bağırıyor, biz de hep bir ağızdan "Sağol" diye cevap veriyoruz. Bu merasim bitti, yüzbaşı "Nasılsınız" diye sordu. Usule göre yine sağol denmesi lazım, bütün arkadaşlar da öyle yapıp "Sağol" dediler. Bir tek ben, "Üşüyorum" diye gayrı ihtiyari bağırdım.

Subay dondu kaldı, "Bağıran çıksın ortaya" dedi. Zaten herkes bana doğru dönmüştü, benim bağırdığım belliydi. Yüzbaşı hiddetle "Nasıl olur böyle bir şey?" dedi, ben de kendisine "Efendim, üşümemiz ve donmamız gerekirse bunları yapmayı da biliriz, ama siz sabah bizlere kaput verilmesini emrettiğiniz halde bu emir uygulanmadı. Sağol dememi istiyorsanız, yine de sağolun. Ama şu anda üşüyoruz efendim, ben buna tercüman oldum, her cezaya razıyım" dedim... Yüzbaşı, "İnönü kampında bazı askerlerin 'açız' diye bağırdığı söylenmişti, bunun gerçek olup olmadığını bilmiyoruz. Ama demek bu da geliyormuş insanın başına" dedi. Ertesi gün sınıfta yapılan derslerde "Dikkat, sağol.... Nasılsınız, sağol..." olayları bittikten sonra kürsüye çıkan tüm askeri hocalar "Dün üşüyorum diyen hanginiz?" diye sordu, ben de kendimden emin bir şekilde ayağa kalkıverdim. Yedek subaylığımın sonuna kadar bu anı peşimi bırakmadı. Yedek Subay Okulu'nun komutanı, askerlerin "Fos Albay" dediği bir albaydı. Gündüz eğitim bitip akşam olunca sınıflarda toplanıp ders çalışıyor ya da boş boş oturuyorduk. Yine bir akşam sınıftayız, öteki sınıflardan bu Fos Albay'ın bağırtısı gelmeye başladı. Nihayet bizim sınıfa geldi, dikkat komutu verildi, herkes ayağa kalktı. Bir tek ben ayağa kalkmadım, komutan gördü, "Kim o ayağa kalkmayan?" diye bağırdı, ben daha bir rahat yaslandım. "Sana söylüyorum duymuyor musun?" dedi, kendisine "İki gün önce de bize gelen bir talimnamede 'ders dışı vakitlerde sınıftayken komutan bile gelse ayağa kalkmayacaksınız' dendi, yoksa kastım yok, sadece talimnamenin gereğini yaptım" yanıtını verdim. Yanıtım üzerine albayın yanındaki kurmay subayın tebessüm ettiğini ve kahkaha atmamak için kendini zor tuttuğunu gördüm. Albay, bu subaya benim numaramı almasını ve izinden mahrumiyet cezası verilmesini emretti ve dışarı çıktılar.

Aynı akşam, gülümseyen kurmay subayın odasına gittim, subayın bana "Biz askerlerimizi Amerikan sistemiyle eğitmeye çalışıyoruz, etraftaki Amerikan subayları bunun için var. Talimnamedeki, 'sınıflarda ayağa kalkılmayacak' sözü bunun için var, ama bu albay benzeri bazıları Prusya askeri gibi, hala değişmiyor" dediği gün gibi aklımdadır. Aradan birkaç hafta geçti, yine bir akşam görevden döndük, sınıfta oturduk. Fos Albay, nereden çıktıysa yine geldi, "Ne arıyorsunuz burada?" diye gürledi. Ben de durumu anlattım, "Görev bitti, arkadaşları bekliyoruz" dedim. Niye talime çıkmadığımızı soruyor, ama biz talimi bitirdiğimizi anlatamıyoruz kendisine. Bana kendimle beraber herkesin numarasını bir kağıda yazmamı emretti, toplam 5-6 kişiyiz, numaraları yazdım. Fakat bu kağıdı defterden koparırken ortasını hafif yırtmıştım, komutana "Komutanım numaraları yazdım, ama gördüğünüz gibi sayfayı koparırken yırtmışım. Ben bu kağıdı size vermeye layık göremiyorum efendim, müsaade buyurursanız temize çekmek istiyorum" dedim. Aman bir hoşuna gitti sormayın... Fos Albay yağcılığı çok severdi, ben de bunu sezmiştim zaten. Neyse izin verdi, ben numaraları temize çekerken bir azizlik yaptım ve kendi numaramı bu kez yazmayıp, sadece diğer arkadaşların numarasını yazdım. Komutana verdim, Pazar günü diğerleri izinsiz, tabii ben hariç. Bu tip hareketler de okul hayatının cümbüşü sayılır.

Bizim dönem, yedek subaylığın 1 yıl yapıldığı son dönemdir. Bizden sonraki dönem 1.5 seneye çıkacağı açıklanınca, daha önce başvurmayan ne kadar yedeksubay adayı varsa hepsi geldi. Aralarında Ecevit ve Turan Güneş de vardı. Bir anda 5 bin kişi olmuştuk. Bu arada belirtmeliyim, o zaman hem lise hem de üniversite mezunları yedek subay olabiliyorlardı. Komutan, yani Fos Albay, bir sabah karşısında 5 bin kişiyi görünce panikledi, çünkü okul 5 bin kişiyi almayacaktı. Bir süre çaresizce kalabalığı seyretti, ardından lise mezunlarıyla üniversite mezunları ayrılsın dedi. Lise mezunları arasında Ecevit de vardı. Ben de nasılsa fark etmiyor diye, üniversite diplomasını almadan lise mezuniyetimle başvurmuştum yedek subaylığa. Lise ve üniversitelileri ayırınca anladım ki, bu komutan lise mezunlarının yedek subaylığını iptal edip hepsini er yapacak.

Komutan alandan giderken ben de peşinden koşup karşısına dikildim ve kendisine şunları söyledim: "Sayın komutan, biz buraya kendiliğimizden gelmedik. Yedek subay olacaksın diye askerlik şubeleri tarafından türlü formalitelerden geçerek ve çevremiz, ailemiz ve ortamımızla yedek subay olacağız diye vedalaşıp geldik. Bu koşullardaki insanları 'sizi yedek subay yapmayacağız' diye geri çevirirseniz, toplumda meydana gelecek tepkileri de bir düşünün" dedim. Bunun üzerine kimseyi geri çevirmemeye karar verdiler. Okula sığmayanları Polatlı ve Tuzla'ya dağıttılar.

Uzun lafın kısası, aralarında Ecevit'in de olduğu lise mezunu 35. Dönem Yedek Subaylar, işte bu Mail Büyükerman'ın okul komutanının karşısına dikilip konuşması sayesinde yedek subaylık yapmıştır.

Aksam Servisi

II. ABDÜLHAMİT DEVRİ
Kıbrıs'ın elden gidişinin TEZKERESİ

Eflatun Nuri

Yıl: 1878, **Osmanlı - Rus** savaşında büyük bir yenilgiye uğramıştık. Ruslar **Balkanlar**'ı ele geçirmiş, **Ayastefanos**'a (Yeşilköy) dayanmıştı. **Osmanlı Devleti** ise, her türlü maddi ve manevi gücü tükenmiş, yoksun bir durumda kalmıştı. Öte yandan Beyazıt, Kars ve Batum da elden gitmişti. Bir de Ruslar savaş tazminatı olarak 301 Osmanlı altını istiyorlardı. Yalvar yakar 90 Osmanlı altınına bu iş bağlandı da rahat bir nefes alındı. Ama; **İkinci Abdülhamit** korku ve kaygı içindeydi. Yıldız Sarayı'nın İstanbul Boğazı'na bakan, açık pencerelerinden içeriye, Temmuz sıcağının bunaltıcı ağır havası yayılıyordu. Padişah bitkin bir koltuğun içine, kuru bir tezek gibi çökmüştü! Dün içtiği buzlu kayısı şerbeti yüzünden, ishal olmuş, sık sık ayakyoluna taşınıyordu. Bu da yetmiyormuş gibi, başı çatlayacakmış gibi ağrımaktaydı. Hükümdar yanındakilere başının çok ağrıdığını, midesinin bozulduğunu söylüyordu. Bu ara **İngiliz Sefareti** baş çevirmeni **Larisson**'un geldiğini haber verdiler. Larisson'un soğukkanlılığını gizlemekte zorlandığı açıktı. Nihayet baklayı ağzından çıkardı. "**İngiliz sefiri Henry Leyard'ın karşıdaki belediye bahçesinin yanında, arabası içinde, acele huzurunuza çıkmak istiyor**" dedi. Hamit elindeki mendili alnında gezdirdi, iri burnunu, sakalını sıvazladı. Rahatsızlığını unutmuştu. Larisson'u eliyle yanına çağırıp, şaşkınlıkla "**Sefiriniz benimle ne konuşacakmış?**" diye sordu. "Devleti Aliyye için çok hayırlı olacak düşüncelerini iletecekmiş. Sefir hazretleri, görüşmenin gizli olması nedeniyle, görüşme anında tercümanlık yapacak olan mabeyni humayununuz müşiri Sait Paşa'nın dışında başka birinin huzurlarınızda olmasının sakıncalı görüşünde, bu oturumda ben bile olmayacağım? Hazretleri, zatı şahanelerine kendileri ayrıca bilgilendirecektir." İkinci Abdülhamit o günlerde, uçan kuştan yardım umuyordu ama İngiliz sefareti tercümanı Larisson sözlerinden ümide kapılmadı; önerisinin altından bakalım neler çıkacaktı. Padişahın huzuruna çıkan, Henry Leyard cenapları, sanki bir suç işlemeye hazırlanır gibiydi. Söze nereden başlayacağını kestiremiyor, ellerini oğuşturuyordu. Yerdeki ipek İran halısının akrep gibi motiflerine gözlerini dikmişti. Marmara'nın İstanbul boğazı ağzındaki, İngiliz donanmasının istim üstünde olduğu, gökyüzünü karartan, kömür kokan simsiyah dumanlarından belliydi.

Denizin üzerinde alçaktan uçuyor, göğüsleri suya değiyordu.

1909 yılında ilk Kıbrıs Türk cemiyeti kuruldu

قبریس لفقوشه‌سنده حریت قلوبی اعضالری — حاصلاتی دوننای عثمانی اعلانه عائد اولدرق کچنده پرتیاتو ترتیب ایتك صورتیله ده ابرازآثار حیت ایتمشلردر.

Les membre du Club " Hurriet " à Lefkocha de Chypre.

İngiliz Sefiri Leyard iki kez hafif öksürdü. Söze nereden gireceğini kestiremiyordu. Osmanlı İngiliz ilişkilerinin bir tarihçesinin değerlendirmeye kalkışınca, sinirleri iyice gerilmiş olan Padişah "**bunlar bilinen şeyler, bana önerinizden söz açın**"diye buyurdu. Leyard bu uyarı doğrultusunda **İngiltere**'nin Osmanlı devleti için yararlı düşünceleri olduğunu bunları gerçekleştirmek amacında olduğunu söyledi. Özellikle Ruslar'ın zorlamaları ile koşulsuz imzalanan kabul edilemez **Ayastefanos** anlaşmasından söz açarak, bu anlaşmayı geçirsiz kılmaları için İngiliz donanmasına Ruslar'a karşın cephe açılmak gerekliliğini, oysa Malta'nın çok uzak birdeniz üssü olması nedeniyle Devleti Aliyye'ye gerekli yardımı yapabilmek için Doğu Akdeniz'de bir adaya ihtiyaç görüldüğünü, Kıbrıs adasının konumunun Rus güçlerini önlemek için yeterli bir üs olabileceğine değindi:

"Ada üzerinde kesinlikle bir değişim söz konusu olmayacaktır. Kıbrıs adasına çıkacak olan askeri gücümüz size olası bir Rus saldırısına karşı koymaya hazır bekleyecektir. Bu uzun sürmeyecek ve geçici olacaktır. Ruslar Batum'u iade ettikleri gün İngilizler de Kıbrıs'tan askerlerini çekip Kıbrıs'ı Türkiye'ye teslim edecektir. Zatı şahane de buna onayladığında detayları Başvekil Sadık Paşa ile hemen görüşerek neticeye bağlanacaktır. Hazır, başvekil de şu an mabeyin dairesinde bulunmakta."

Abdülhamit, bu kadar parlak gelen bu öneri karşısında, o günkü şartlar doğrultusunda, karşı koymak durumunda değildi ama; İngiliz sefirinin yaptığı ziyaretin bir danışıklı dövüs olduğunu kesinlikle bilmiyordu. Halbuki Sefir, Padişah'la görüşmezden önce Sadık Paşa ile **Sait Paşa**'dan Kıbrıs'ın terki için kati vaad olmuştu. Mahmut Celalettin Paşa'nın "**Ayna gibi ortada**" kaydettiğine göre, Kıbrıs işinin bu hale dökülmesinden birinci derecede suçlu olan, **Mabeyin Müşiri Sait Paşa**'dır. Paşa ingiliz terbiyesiyle yetişmişti. Başvekil Sadık Paşa da buna alet olmuştu. Leyard'ın Kıbrıs hakkındaki niyetlerini yalnız üç kişi bilmektedir: Başvekil Sadık Paşa, **Başmabeyinci İngiliz yanlısı Sait Paşa**, bir de **Maarif Nazırı Münif Efendi**... Diğer vükelanın hatta devletin dış politikasını elinde tutan **Hariciye Nazırı** (Dışişleri Bakanı) **Saffet Paşa**'nın bile bu işten haberi yoktu. Başvekil Sadık Paşa da yanıltılmıştı. Rus tehlikesinin ortada olduğuna göre, Kıbrıs gibi bir ada kolaylıkla verilebilirdi. Hem İngilizler bu adayı uzun süre ellerinde tutmayacaklarına dair söz de veriyorlardı. Ruslar, Batum'dan çıktıkları gün, onlar da Kıbrıs'ı iade edeceklerdi. Devleti Aliyyenin istikbali hesabına, şu sırada bundan daha parlak bir teklif olamazdı.

Sadık Paşa Padişah'tan sefirle başbaşa bir konuşma yapmak için onayını koparıktan sonra, Mistır Leyard'la mabeyinde bir odaya kapandı. **Gece yarısına kadar süren bu toplantı sonunda Sadık Paşa elinde bir kağıtla hakipayı şahaneye yüz sürerek, Leyard tarafından öne sürülen maddeler üzerinde konuştuklarını bildirdi.** Sözlemede **Anadolu**'da iyileştirme çalışmaları gibi katkılarda da bulunmak gibi maddelerde vardı. Sadık Paşa hünkarın kararsız görünce; "**Aman efendimiz iyileştirme adı üzerinde yollar köprüler gibi**"dedi. İkinci Abdülhamit aldığı bu yanıttan sonra biraz yumuşadı. Fakat sakalı da tümüyle Sadık Paşa'nın eline vermek de istemiyordu.

"**Mesela bir kez de Meclisi Vükela da** (millet Meclisi) **görüşülsün**" dedi. Bir haftayı geçen tartışmalar hala sürerken bu arada Babıali'den gönderilen Kıbrıs antlaşmanı irdeleyen İkinci Abdülhamit, hazırlanan anlatmanın İngiliz sefiri Leyard'la, Sadık Paşa'nın öne sürdükleri gibi yararlı oluşu şöyle dursun, içeriği açısından Devleti Aliyyenin aleyhinde hazırlanmış bu teskerenin çok sakıncalı olduğunu anlayınca, anlaşmayı imzalamadan geri çevirdi. Fakat birkaç gün sonra Rüştü Paşa devrilip yerine geçen Saffet Paşa üzerinde İngiliz baskısı bütün acımasızlığı ile başlayınca işin rengi değişti. Saffet Paşa, Sadık Paşa'nın gafletiyle yapılan emrivakiden sonra, Kıbrıs'ı bırakmanın artık zorunlu olduğu açıktı. Olumsuz bir davranış, İngiliz'lerle çatışmak olasılığı vardı. İkinci Abdülhamit, çok güç durumdaydı, bir yanda Rus ordusu, öte yanda İngiliz donanması. Adeta örs ile çekiç arasında kalmıştı.

Abdülhamit hiç olmazsa, İngiltere hükümeti adına Henry Leyard'dan resmi belge almak gereğini duydu. Kıbrıs üzerindeki saltanat halkasının yitirilmeyeceğine bir belge istedi. Henry Leyard bu belgeyi vermekte hiçbir sakınca görmedi, fakat çok geçmeden, pişman oldu, imzaladığı belgeyi Padişah'tan geri almak için girişimde bulundu. Henry Sultan Hamit'e Kıbrıs için Henry Leyard tarafından verilen sözde teminat belgesine sureti şudur: "**Tarabya 15 Temmuz 1878**

Haşmetlü kraliçe hazretlerinin sefiri, zatı hazreti Padişahının 15 Temmuz 1878 tarihli ittifakı tedafü (savgal) ahitnamesinin (antlaşma) tastiki (onay) ile murad buyurdukları veçhile (böylece) hukuki şahanelerine asla halel (...) getirilmeye say (gayret) edilmeyeceğini beyan eyler. Leyard."

İkinci Abdülhamit bunun üzerine herşeye karşın buzlu bir kayısı şerbeti daha içti.

Aksamsefası

Astrolog Yasemin Boran:

BUSH ASTROLOĞA DANIŞMIŞ OLSAYDI SAVAŞA GİRMEZDİ

Ya özgürleşeceksiniz, ya çıldıracaksınız. Ekonomik krizin akabinde insanlar çıldırma noktasına geldi ve antidepresanlar devreye girdi...

reyhan@leman.com.tr Reyhan Karacadag

Son derece sıkıntılı ve yüksek gerilimli bir dönemdeyiz. Astrolojik açıdan bakıldığında tüm bunların anlamı ne?

1999 Kasımı'nda bir toplantı düzenledim, Türkiye'yi yönetenleri davet ettim ve hepsi geldiler. İnsanlar deprem kaygısı içindeydi, çok endişeliydi. Toplantıyı yapma nedenim de buydu. İnsanlara önümüzdeki sürecin çok başka ve çok yeni bir süreç olduğunu büyük bir değişimin başladığını ve bunun sarsıcı olacağını -çünkü değişmek demek yıkım demektir- hazırlıklı olmaları için de düşüncelerini, bugüne kadar ki değer yargılarını, anlayışlarını değiştirmeleri gerektiğini anlattım ve şöyle bitirdim; ya özgürleşeceksiniz, ya çıldıracaksınız. Ekonomik krizin akabinde insanlar çıldırma noktasına geldi ve antidepresanlar devreye girdi.. Bunun sıkıntısı halen yaşanıyor, dünya yaşıyor. Bu sadece Türkiye'ye özel bir durum değil. Dünya değişim sürecine girdi. Tıkandı sistem. Yani aşama kaydetme zamanı geldi bu noktada savaş çözümmüş gibi karşımıza çıkıyor şu anda. Bu savaş yalnızca ekonomiyi kurtarmak için yapılmıyor, çok derinlerde başka birşey var. Sistemin değişmesi için ihtiyaç var. Çünkü başka türlü değişemiyor.

Savaş bu değişim için gerekli birşey mi?

Savaşa da neresinden bakıyorsan onu görüyorsun. Hepsi de doğru üstelik. Bir yerden bakınca korkunç birşey: Kan, dehşet, yoksulluk, ızdırap, çok kötü... Ama bir başka açıdan baktığın zaman gelişimin bir parçası. Bir sürü keşif hep savaş sırasında ortaya çıkmıştır. Gelişim savaşın içinde mevcuttur. Bir başka açıdan bakıldığı zaman artık tıkanmış bir sistemin ortadan tamamen kalkmasını sağlayan bir çeşit temizlik. Aynı zamanda bir sistemi değiştirme. Peki savaştan başka bir yöntem yok mu?... İşte bunu düşünmeye başladığın zaman büyümeye başlıyorsun. Sistemi değiştirmek için ya da keşifte bulunmak için, gelişmek için savaştan başka bir yöntem yok mu? Bunu sormaya başladığı zaman insanlar değişmiş olacak ve bunların hiçbirine ihtiyaç kalmayacak.

Türkiye bütün bunların içinde nerede duruyor-nasıl etkileniyoruz?

Aslında şunu söyleyeyim; Türkiye'nin yakın geleceği hakikaten çok zorlayıcı. Türkiye'nin savaşa gireceği görünüyor.. Ama daha uzak bir gelecekte şayet doğru kullanılırsa Türkiye'nin uluslararası platformda yer almasını -iyi bir şekilde- sağlayacak gelişmeler gözüküyor. İki yıllık süreç içinde ilginç gelişmeler, özellikle yönetimle ilgili sürprizler meydana gelebilir. Ama bunun öncesi çok zor bir süreç, özellikle bu dönem... Üçüncü Dünya Savaşı işaretleri de var ama uzun vadede. Umuyorum ki böyle birşey olmaz. Bu potansiyel açığa çıkmak zorunda değil elbette ama kaba düzeyde genellikle açığa çıkıyor. Çünkü insanlar bu potansiyelleri göründüğü şekliyle kullanıyorlar.

Kadim medeniyetlerde astroloji bireye yönelik değil de esas olarak ülkenin gelecekteki durumu, yönetimi ile ilgili öngörüde bulunmak amacıyla başvurulan ve çok önem verilen bir bilimdi... Şu dönemde astrolojiye danışılsaydı...

Şayet Bush bir astroloğa danışmış olsaydı bu savaşa girmezdi! En azından şimdi. Amerika'nın üstündeki etkiler zaten harekete geçen olayları işaret ediyor. Bir defa müthiş bir gerginlik hakim ve bu kadar büyük bir gerilim meydana geldiği zaman genellikle kontrol kaybedilir. Kontrolsüz birtakım olayların meydana gelmesine neden olur.

- Amerika, halkının ciddi tepkileriyle yüzleşecek.
- Uluslararası platformda özellikle dünya kamuoyu önünde zor durumda kalmak, rezil olma durumu meydana geliyor. Özellikle mayıs ayından sonra çok daha kuvvetli bir şekilde.
- Ekonomik açıdan çok zorlanacak, akabinde çok daha zorlanacak. Bush'un üzerinde ciddi bir sıkıntı, zor bir etki meydana gelecek önümüzdeki bu iki yıllık süreçte. Aynı zamanda birtakım sürpriz değişimlerin de meydana gelmesi sözkonusu.

Peki Erdoğan danışmış olsa?

Valla o zaman doğru davranmış olurdu (gülüyor).

Saddam için durum nasıl?

Saddam şu anda kendi bulunduğu konumda yapması gereken en kararlı davranışı gösteriyor. Yani kendi ülkesinin varlığını korumak ve sürdürmek adına. Ama bu durumda en önemli şey saldırmaya karar veren kişinin hangi zamanda girişimde bulunduğuyla ilgili.

İnsanların kehanete yönelik zaafının tükenmek bilmemesi niye?... Üstelik hiçbir zaman da hayatlarının akışına yardımcı olmadığı, hatta belki daha da karmaşık hale getirdiği halde... Neyin peşindeler, niye her türlü bilgi, yaşam tarzı değişiyor da tarot ve diğer fal yöntemleri olduğu yerde duruyor?

İnsanlığın çağlar boyu tek bir ortak merakı var; yarın ne olacağını, bugün bilmek istiyorlar. Ama hazır bir bilgi istiyorlar. Gerçekten öğrenmekle, anlamakla, etkinin nasıl açığa çıktığıyla, nedenleriyle ilgili değiller. Bu çok anlamsız, çünkü yarın kaza yapacağını ya da büyük bir kavga edeceğini önceden bilmenin ne faydası var. Hiç bilmemek çok daha iyi. Bilgi yarım olduğunda gerçekten çok tehlikelidir. Bu durumda hiç bilmemek daha doğru.

Nasıl bir psikolojiyle geleceğe ait kararlarını hiç tanımadıkları biri eşliğinde alabiliyorlar, bu teslimiyet çok da tehlikeli değil mi?

Denize düşen yılana sarılır.. İnsanların kafası karıştığında, zor durumda kaldığında yardıma ihtiyacı vardır. Tabii ki yardım alınır. Ama bu dönemler zihnin bütünlüğünün de zayıf olduğu zamanlardır. Tarotu Türkiye'ye tanıtan kişi benim ama ben bu türlü fala karşıyım. Çünkü; karşınızdaki insanın ne şuur seviyesini biliyorsunuz, ne psişik kalitesi hakkında bir fikriniz var. Sonuç olarak son derece cahil, belki de hayatının içinde bir sürü pislikle boğuşmak zorunda kalan, karmaşa içindeki bir insan sizinle irtibat kuruyor ve sizi programlamasına izin veriyorsunuz. Ve bu sizin için iyi birşey olmak yerine çok zor bir sürece de neden olabilir. Bunalımızın artmasına neden olabilir. Herşeyi daha karmaşık bir hale sokabilir. Herkes kendi geleceğini belirleyebilecek enenrjiye, potansiyele sahip. Kendinizi yine siz programlayın. Eğer gerçekten yardıma ihtiyacınız varsa bu yardımı alacağınız en doğru insanı saptamadan, önünüze çıkan herkesten yardım istemeseniz iyi olur.

İnsanların en çok öğrenmek istediği ne? Sağlıkları, iş hayatları ya da ekonomik krizi nasıl atlataçakları ya da savaşla ilgili merakları olsa da aşk yaşamları, ilişkileri hakkında danışıyorlar sanki...

Zor durumdan çıkmak için, sağlık için ve tabii aşk için. Aşk için danışmaya gerek yok. Aşkı yaşamak dururken. Düşünerek yaşanmaz. Ben bunu anlamıyorum, aşk için nasıl bir yardım alınabilir ki? En büyük yardım kişinin duygularını serbest bırakmasıdır. İnsan kendine izin vermeli aşkı yaşayabilmek için. Bu noktada niye gelip bana danışıyorsun ki?(gülüyor) Çünkü aşk bir haldir. O hali yaşarsın. Ondan sonra o hal devam etmez, biter. Halin uzantısı devam eder, ilişki olur ya da olmaz. Verebileceğim tek tavsiye: "Aşkını yaşa. Bitirdikten sonra düşünmeye başladığında, yardıma ihtiyacın varsa gel, sohbetini yapalım". Aşk müthiş yüksek potansiyelli muazzam bir enerji. Tabii bu enerji yakıcı da olabiliyor, insanlar bunu kaldıramıyorlar belki...

Savaşa karşı gösterilerin en yoğun olduğu ülke ABD... Güvenlik güçlerinin göstericilere en sert davrandığı ülke de ABD...

SAN FRANCISCO'DA BİR SAVAŞ KARŞITI GÖSTERİNİN MİNİ ÖYKÜSÜ

Bugün hayatımın en önemli günlerinden birtanesini yaşıyorum. ABD'nin Irak'ı bombalamaya başlaması ile birlikte **New York**, **Washington**, **San Francisco** gibi belli başlı kentlerde savaş karşıtı gösterilerin başladığına ilişkin haberleri eminim gazetelerden okuyorsunuz. Ben de bizzat gösterilere katılan biri olarak kalan son enerji kırıntımı bugün kendi yaşadıklarımı size aktarmak için kullanıyorum.

San Francisco da gösteriler bu sabah gün ağarması ile başladı. Amaç kentin kalbine giden tüm kesişim noktalarını bloke etmekti. Böylece kimse şehre otomobili ile giriş yapamayacak, işyerlerine ulaşmak ancak yürüyerek mümkün olacak, otobüsler yolcularını indirmek zorunda kalacaktı. Irak'ta insanlar bombalanıyordu, Amerika'da hayat neden eskisi gibi devam edecekti ki. Etmedi de. Şehrin her yanında trafik felç oldu. İşyerine ulaşabilenlerse devasa gökdelenlerin camlarından savaş karşıtı gösterileri izlemekle yetindi. Şehre olan tüm ulaşım yolları bazen davullar eşliğinde dans eden bazen de birbirlerini zincire bağlayanlarla kapatılıyordu. Belediye binası önünde binlerce insan ile birlikte 12 yaşındaki bir öğrencinin sözleri ile yürüyüşümüz start aldı. "**12 yaşındayım. Benim yaşımda çocuklar ölurken ben nasıl okula gidebilirim**" diyordu. Bu sözlerle şehrin sokaklarında yürümeye başladık. Yolumuz sık sık polisler tarafından kapatıldı. Polisler arka caddelerden koşarak bir sonraki sokağın önünde blok oluşturuyordu. Polislerin önünde dakikalarca sakince bekliyorduk. tek yaptığımız barış yanlısı sloganlar atmak ve polislere gülümsemek ve sakince beklemekti. Neyi bekliyoruz derken bir başka büyük gösterici grubunun sesi uzaktan duyulmaya başlanıyordu. Dakika geçmiyordu ki; yüzlerce insan bloke edilen göstericilerin etrafında toplanıyordu bile. Polise çekilmekten başka çare kalmıyordu. Sonra yürüyüşe devam. Ne zaman polis blokajı başlasa, başka bir sokaktan yüzlerce insanın katılımı ile blokaj yeniden aşılıyordu. Kendimi yeryüzündeki hayata karşı savasan böcekler gibi hissediyordum bir an. Her yerde, şehrin her yanındaydık. Hep birlikteydik ama farklı farklı gruplarlaydık. Farklı kesişim noktalarına doğru yol alıyor sonra bir noktada başka bir gösterici grubu ile buluşuyorduk. Kaç kişinin bugün sokakta olduğunu söylemek zor. Sanıyorum 300 bin kişilik bir tahmin gerçekci olur.

Sabah 07.00'de başlayan gösterilerin savaş durduruluncaya kadar kesintisiz sürdürülmesi planlanıyor. Yorulanlar evlerine dönüyor. Yerlerini yeni katılımcılara bırakıyor. Güç toplayanlar yeniden sokağa fırlıyor.

Ben bu satırları yazmak için eve dönüyorum. 12 saat kesintisiz yürüdüm. Avazım çıktığı kadar bağırdım. Türkiye'de şimdiye kadar bağıramadığım herşeye bağırdım. Hakkımı arayamadığım, sesimi yükseltmekten korkutulduğuma içlendim. Bugün bin civarında kişi tutuklandı San Fracisco'da. Şehre ulaşımda kilit rol oynayan **Bay Köprüsü**'ne çıkma

Greenpeace Tuna Türkmen anlattı:

AKM'YE SAVAŞA HAYIR PANKARTI NASIL ASTIK?

TİMUR DANIŞ

Amerika ve İngiltere, Irak'a saldırmadan önce yoğun olarak sürdürülen savaş karşıtı eylemler ve çalışmaların kesileceğini düşünenler vardı; barışçıl olanakların azalacağını söyleyenler de çoktu. Bu görüşlerin yanında sonuna kadar barışçıl eylemden yana olanlar da az değil. Greenpeace Akdeniz Ofisi'nden Tuna Türkmen de bu barışçıl eylemcilerden biri. Greenpeace, İstanbul Taksim Meydanı'ndaki Atatürk Kültür Merkezi'nin ön yüzüne çok büyük bir bayrak çekerek, mecliste yapılacak oylamayı doğrudan etkilemek istemişti. Bu eyleme katılan Tuna Türkmen ile ibu eylemi ve perde arkasını konuştuk.

- Atatürk Kültür Merkezi'ne nasıl girdiniz, güvenliği nasıl aştınız?

Türkmen: Soğukkanlı olursanız aşılamayacak güvenlik yok. Bizde güven var, ben orada olmalıyım ve buna güveniyorum. Bu yüzden engeli aşmak zor değil. Atatürk Kültür Merkezi'ne girişimiz gizli saklı olmadı. Normal vatandaşlar gibi girdik içeri. Bu kendine güvenle ilgili; bu da ne yaptığını bilmek, anlamını bilmek, içselleştirmek ile ilgili. Savaşa karşı kişisel tepkimi ortaya koyma hakkım var. Bu halkın yüzde doksanbeşinin tepkisiyse, çok daha meşru bir hale geliyor.

Ben emniyet noktalarından sorumluydum. Bayağı da bir rüzgar vardı, beni de savuruyordu. Ben de güvenliğe girdim.

-Eylemde nasıl bir emniyet aldın? Eylemdeki senin rolün neydi?

Türkmen: Bir perlon ve bir karabina ile emniyet sağladım. Benim oradaki sorumluluğum, beş tane noktadaki arkadaşımı, emniyet kuvvetlerinin gazabından korumaktı. Bir çok eylemde gördük, ilk gelen emniyet görevlileri çok sert davranabiliyorlar. Sonuçta ipteki insanların hayatı sözkonusu. Bİr kişinin güvenliği sağlaması gerekiyor.

-Sana silah çekildiğini gördük.

Türkmen: İlk gelen poliste silah vardı. Güvenlik görevlisi çok fazla macera filmi izlemiş gibiydi. Güvenlikçilerin asıl korkusu işlerinden olmak. Sonra AKM'nin müdürü de geldi. Biz de zaten hassasiyet gösteriyoruz. Biz mücadelemizi verirken insanların birey olarak da madur olmasını istemeyiz.

,Eylemin seyri içinde gerilimler yaşadın mı ve bunları nasıl bertaraf ettin?

Türkmen: Ben yukarıda şu tedirginliği yaşadım; bir yandan polisler eylemi bitirmeye çalışıyorlar, bir taraftan da eylemin başında beni zannediyorlar. Bizim eylemlerimizde insanlar tama-

Akşamsefası

girişimimiz başarısız oldu. Polis köprüye çıkan tüm yolları cok onceden kapatmıştı. Köprüye çıkmaya çalışan grup ile birlikteydim. Polis göstericilerden herhangi bir saldırı gelmediği müddetçe hiçbir mudahelede bulunmuyordu. Göstericiler yolda yürüme haklarını kullanıyor, polisler de trafiğin akışını sağlama görevini üstleniyordu. Polisin tek müdahelesi göstericilerden yol yerine kaldırımdan yürümelerini talep etmek olabiliyordu. Hepimiz polisin emrine uyuyor, kaldırımlara doluşuyorduk. 5-10 dakika geçmeden, polis blokajı kaldırır kaldırmaz yeniden caddeye iniliyordu. Tutuklananlar polisin kaldırım emrine uymayanlardı. Zira tek tutuklama gerekçesi bu olabiliyordu. Gün içerisinde beni en çok etkileyen sahne 18-19 yaşlarında bir kızın tavrı oldu. Bir köprüye çıkmak isteyen gurubun içerisindeki bazı göstericiler polise plastik şise atmaya başlayınca çatışmalar başladı. Polisle göstericilerin tam ortasında 18-19 yaşlarında bir kız, ortalığı müthiş bir sessizliğe büründürdü. Çünkü gösterici kız, çatışmanın tam ortasında kollarını açarak meditasyon yapmaya başlamıştı.

Polis sakinleşti... Hepimiz sustuk. Yere oturduk. Müthis bir sessizlik. Sonra bir arkadaşımız yavaş hareketlerle yerinden kalkarak kıza doğru yaklaştı. Gülümsedi. Arkasına oturdu. Muhtemelen soğuktan tutulmuş omuzlarını ovalamaya başladı. Sonra hepimiz birer birer bu dalgaya katıldık. Arka arkaya otururak, birbirimizin omuzlarındaki ağırlığı paylaşmaya çalıştık. Yarın, bıraktığımız yerden mücadeleye devam..

Alev

men bireysel olarak katılırlar. Bir liderlik hiyerarşisi yok. İnsanlar ipten çıkmak isterlerse çıkarlar. Ben polislere, "Sizin isteğinizi iletirim ama beni dinleyeceklerini sanmıyorum" diyordum.Herkes kendi kişisel duruşuyla orada.

Orada çok rüzgar vardı. Pankart rüzgarla savrulduk-ça ipleri de tehlikeye atıyordu. İpler sürtünüyordu. Polise laf yetiştirirken, iplerin güvenliği ile de ilgileniyordum.

-Eylem biçiminizle ilgili eleştiri alıyor musunuz?

Türkmen: "Siz Greenpeace olduğunuz için polis size zaten sert davranmıyor ve siz rahat eylem yapabiliyorsunuz, ama solculara çok daha sert davranıyorlar"deniyor. Oysaki Greenpeace'in ilk eylemlerinde çok daha sert davranışlar oldu. Tutarlı şiddetsizlik çizgisine polisi çekmeye başardık. Bu kazanılmış birşey.

Diğer gurupları bu şekilde şiddetsiz eylemler yaparak aynı kazanımları elde etmeye davet ediyorum. Bu şekilde Türkiye'de şiddetsiz doğrudan eylem tarzı biraz daha genişler.

-Savaş öncesi yaklaşımınız neydi? Savaş çıktıktan sonra nasıl düşünüyorsunuz?

Türkmen: Biz önce savaşı durdurmaya çalışıyorduk. Savaş başladı, biz aynı ivme ile mücadeleye devam edeceğiz. Önce savaşı başlayacağından bir gün daha geciktirmek amacındaydık, şimdi ise bir gün önce bitirmeye çalışıyoruz. Bir insan hayatı bile bizim için önemlidir.

-Savaş çıkarsa barışçı eylem olanakları biter mi?

Türkmen: Greenpeace için barışçı eylem olanağı her zaman var. Barışçı olmayan mücadele biçimlerinde biz olmayacağız.

Akşamsefası

KABUS SEYEHATİ

Barbara Pusch

Her yabancı gibi benim de ara sıra yaşadığım vize sorunu nedeniyle, **19 Mart**'ta, minik oğlum **Yunus** ile dört günlük bir **Viyana** seyahati yapmak zorundaydım. Evet, bu sorunu sadece **Avrupa**'da yaşayan Türkler değil, **Türkiye**'de yaşayan yabancılar da yaşıyor. Neyse biraz bürokrasi ile her şey halloldu. Yeni vizemle 23 Mart'ta Türkiye'ye döndüm. Oysaki, o hafta sonumu Viyana yerine, İstanbul'da, eşim ve çocuğumla geçirmek isterdim. Öte yandan Viyana seyahatimi kabusa çeviren bu vize meselesi değildi: İlk önce uçakta üşütüp, çok kötü grip oldum. O kadar kötü oldum ki, Viyana'da arkadaşlarımın benim için düzenledikleri partiye bile gidemedim. İki gün sonra kendime geldim ama bu sefer Yunus yatağa düştü. **Yunus'un barış yürüyüşüne karşı çıkanların dikkatine; Yunus'a yürüyüşte hiç bir şey olmadı.** O uçakta annesi gibi üşütmedi. Kendi evimizde olmadığımız zamanlarda sadece benimle veya babasıyla aynı yatakta uyuduğu için gribi benden geçti. Öksürdü, möksürdü ve burnu çeşme gibi aktı. Hasta olduğu zaman bana daha da düşkün oluyor. Onun için Viyana'daki son günümü evde geçirmek zorunda kaldım. Hal böyle olunca Viyana seyahatim televizyon başında başladı ve sona erdi. O gün **Irak savaşı** başladığı için çok da seyredilyecek şey vardı. Tabii ki televizyonu, sadece Yunus odada yokken açtım. Çünkü kanaatimce 22 aylık bir beğin savaşı ve şiddeti izlemesi doğru değildir. Tabii ki Irak'da bebeklerin savaş ortamında yaşaması daha da zordur.

Türkiye'de bir çok evde televizyon gece gündüz açık olduğu için savaşın şiddetini yansıtan televizyonlarla ilgili bir başka noktayı da vurgulamak istiyorum. Sakın küçük çocuk anlamaz, etkilenmez diye onun yanında savaş haberlerini seyretmeyin. Çocuklar bu tür haberleri seyretmesinler, bu bir psikolog tavsiyesidir. Bana sorarsanız, yetişkinler de tek başına savaş yayınlayan televizyonun önünde durmasınlar. Ben ve annem, Viyana'da, Yunus'u uyutup, televizyon karşısında gördüğümüz rezaleti konuştuk.

Annem pek politik bir insan değildir. Emekli bir İngilizce ve el işi öğretmenidir. Düzene meraklı ve çok kültürlülüğü olumlu bulsa da her şeyi batılı süzgeçten geçirir. **Saddam** gibi bir diktatörde de olumlu bir yan bulmaz. Buna rağmen **Amerika** ve **İngiltere**'nin yaptıklarını hiç bir şekilde onaylamaz. Savaşın henüz çıkmadığı 19 Mart gecesi uzun uzun konuştuk. Televizyonda Saddam'ın ne kadar vahşi bir diktatör olduğunu bin kere dinledik. Annem o gece hala "**İnanamıyorum, bu savaş çıkmaz, çıkamaz. Bu kadar çok insan bu savaşa karşı olduğuna göre, politikacılar ne kadar savaş istelerse de savaşamazlar. Batıda demokrasi var, onun için savaş olacağına inanmıyorum. Bence bütün bu uzmanlar çok yanıldılar. Olmayacak, göreceksin Barbara**" dedi, ben de "**Yok annem, sen göreceksin her şeye rağmen yapacaklar**" diye cevap verdim. Ama içimden de annemin haklı olmasını umuyordum. Umuyordum ama inanmıyordum. Annem ise şöyle devam etti; "**Ama bu bütün protestolar boşa gitmiş olamaz! Bu kadar çok insan barış için sokağa döküldü. Bu boşa olamaz.**" Hayır bu boşuna yapılmış bir şey değildir. Tabii ki değildir. İnsanlar bu savaşa ne kadar karşı olduklarını gösteriyorlar. Bu tabii ki bazı şeyleri değiştirecek ama savaşçıları durdurmayacak. Annem şaşırdı, "**o zaman neyi değiştirecek**" diye sordu. Ne bileyim, uzun vadeli bir şey değişecek , çünkü bütün dünyada insanlar artık koyun gibi politikacıların peşinde gitmiyorlar. Çok farklı yerlerden, çok farklı konumlardan aynı şey isteniyor: Barış. Bu çok önemli bir şey. Dünyada barışçı insanlar bir şekilde uzlaşıyorlar, birlikte hareket ediyorlar ve yeni iletişim teknolojileri ile inalmaz şeyler yapabiliyorlar. Bütün dünyada, aynı günde aynı slogan altında toplanabilirler. Bu yeni bir kitle kültürüdür. Bu çok önemlidir.

Ertesi akşam televizyonu açtığımızda savaş başlamıştı. Annem kızdı, "**Bunu nasıl yapabilirler?**" Bush'un konuşmasını aşağı yukarı 20 defa dinledik ve öfkemiz her seferinde daha da büyüdü. Küfür ettik. Hangi hakla bunu yapıyorlar. Barış için savaş; olacak iş değil...Sonraki akşamlarda annemle pek yeni bir şey konuşmadık. Akşam vakti hasta veya hastabakıcı olarak televizyonun karşısındaki yerlerimizi alırken gözlerimiz zehirli kutudan pek ayrılmadı. Sohbetlerimiz birbirimize yeni bir şey anlatmaktan çok, deşarj olmak için yer arıyordu....İkimizin de morali çok kötüydü.

Annemde kablolu televizyon olduğu için savaş haberlerini takip ederken çok fazla zapping yaptık.. Özellikle Alman kanallarında çok ilginç haberler seyrettik. Bir kanal habere şu cümlelerle başladı: "**Aslında Irak'daki savaş hakkında hiç bir şey bilmiyoruz.**" Bu haberin ana mesajı şöyleydi: Aldığımız haberler hep ikinci elden ve probaganda amaçlı. Irak savaşı "**medyatik**" bir savaştır ve her ne kadar gazeteciler cephenin ön sıralarından haber aktarıyorlarsa da, bilgi aktarmıyorlar. Çünkü ellerinde objektif bilgileri pek yok. Bu çerçevede bir takım medya analizcileri, **CNN** cephe muhabirlerinin askeri ağızla konuştuklarını tesbit ettiler. Bir başka Alman savaş uzmanı ise CNN ve **BBC**'nin kullandıkları görsel malzemenin gerçek olmadığını vurguladılar ve hayal bile edemediğim görsel stratejilerden bahsettiler, değişik resimler gösterdiler: İŞte bu resim gerçek olamaz, çünkü bu silah şöyle tutulmaz, bu tanker böyle değildir, böyle yanamaz gibi şeyler söylediler. Savaşçılar gerçekten bizimle dalga geçiyordu.

Propoganda bu savaşın ana malzemesi. Propoganda sözde "**tarafsızlardan**" da geliyor. Viyana'dan İstanbul'a dönerken uçakta okudum: Avusturya'nın popülist gazetesi **Kronen-Zeitung**'un ilk sayfasında "**Parça parça Saddam Hüseyin'in Sonu**" diye manşet attılar. Yanım sayfayı kaplayan resimde iki **AB** askeri, İrak sokaklarında Saddam'ın afişini indiriyordu. Bir savaş karşıtı olarak bunu okuduğumda tabii ki gülümsedim. Ama aslında hiç de komik değil. Savaş var ve politika iflas ettiği için insanlar ölüyor.

Bütün bunlar kabus gibi geliyor.. Keşke ateşlendiğimde sadece bunları uydursaydım.

Avusturya'nın popülist gazetesi Kronen-Zeitung'un ilk sayfasında "Parça parça Saddam Hüseyin'in Sonu" diye manşet attılar.

Çocuklardan Bush'a mektup var? "Çok mu sevineceksin savaş olunca?"

Savaş en çok çocukları vuracak. Bombalar önce çocukların düşlerine düştü.

Çocuklar geleceklerini Bush'dan istemek için ona mektuplar yazdılar.

Mondey - 17.03.2003 Pazartesi

BUSH

"Sayın Bush! Bush. Iraklılar'ın çok canları yanıyor. Onların canının yanmasını bir hisset bakalım. Can yanmak ne demekmiş, pardon sen can yanmak ne demek biliyorsun. Çünkü paran var, pulun var, daha ne istiyorsun? Bir mal kavgası hiç edilir mi? Söyle sende para, onlarda bir toprak, söyle sence çok mu önemli? Örneğin, arkadaşla kavga ettim, yani bir kalem için. Kalem için kavga edilir mi? Ha toprak, ha kalem, ne farkeder. Sende olan şey onlarda var mı? Bir toprakları var, senin paran pulun herşeyin var. Söyle onlarda ne var? Sen şimdi diyorsun ki, ne söylerseniz söyleyin savaş olacak, diyorsun. Savaş olunca, her şeyin olacak mı? Çok mu sevineceksin savaş olunca? Ne olacak ki bir gün de Iraklılar'ın yüzü gülsün? Son bir kez daha düşün. Savaşa hayır de de tüm insanın yüzü gülsün. Bak o zaman her kes nasıl sevinecek.

LÜTFEN SAVAŞA HAYIR OLSUN

Tüm kalbimizle savaşa hayırde Bush..

DİLEK AKTAŞ

BUSH'A MEKTUP

Sayın George Bush. Senin allahtan utanman korkman yok mu? Savaşta on bin ya da yüzbin, kimbilir kaç çocuk ölüyor, yoksul kalıyor, çocukların annesi ölüyor. Sen insanları öldürdün, öldürdün ama hiç acımadın mı? Bir gün yanacaksın. O zaman diyeceksin ki keşke allahtan korksaydım, onbin tane çocuğu öldürmeseydim. Pişman olacaksın, bir gün allaha yalvaracaksın. Herkes savaşı istemiyor. Bir tek sen istiyorsun. Sen çıkarıyorsun savaş yapalım diye. Savaşıyorsun ama savaştıktan sonra yeniden barışıyorsun. Buna artık bir son verin savaşmayın. Barışın yani savaşa hayır, barışa evet.

SAVAŞA HAYIR

BARIŞA EVET

PETROLE DÖKÜLECEK KANIMIZ YOK.....

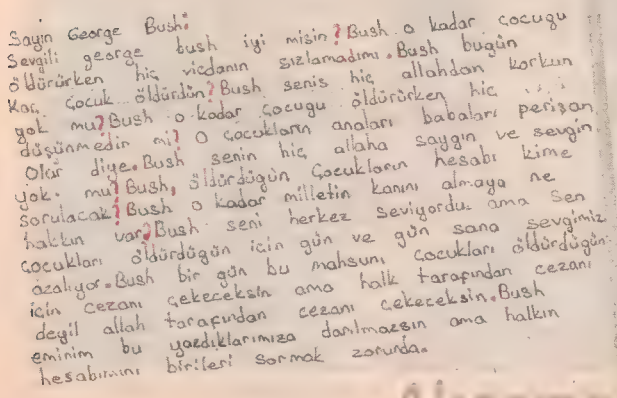
Sayın George Bush.
Sevgili george bush iyi misin? Bush o kadar cocugu öldürürken hiç vicdanın sızlamadımı. Bush bugün kac çocuk öldürdün? Bush senis hiç allahdan korkun yok mu? Bush o kadar çocugu öldürürken hiç düşünmedin mi? O çocukların anaları babaları perişan olur diye. Bush senin hiç allaha saygın ve sevgin yok mu? Bush, öldürdügün çocukların hesabı kime sorulacak? Bush o kadar milletin kanını almaya ne hakkın var? Bush seni herkez seviyordu ama Sen çocukları öldürdügün için gün ve gün sana sevgimiz azalıyor. Bush bir gün bu mahsunı cocukları öldürdügün için cezanı cekeceksin ama halk tarafından cezanı degil allah tarafından cezanı cekeceksin. Bush eminim bu yazdıklarımıza darılmazsın ama halkın hesabınını birileri sormak zorunda.

Akşamsefası

NO WAR

Sayın George Bush,

Neden onbinlerce çocukları öldürmek istiyorsun. Petrol için neden insanları öldürmek istiyorsun. Bu savaştan neden vazgeçmiyorsun. Yüzbinlerce insan evsiz kalıp barınamayacak. Petrol için insanları öldürmeye değer mi? Bu savaştan ne kazanacaksın? Binlerce insanın ölümüne neden oluyorsun. Bu çocukları anasından babasından ayırmaya ne hakkın var. Iraklı çocuklar okumak istiyor. Ama bu savaşı çıkarırsan çocuklar okuyamayacak.

Sayın George Bush;

Sevgile George Bush, iyi misin?

O kadar çocuğu ödürürken hiç vicdanın sızlamadı mı? Bush, bugün kaç çocuk öldürdün? Bush, senin hiç allahtan korkun yok mu? Bush o kadar çocuğu öldürürken hiç düşünmedin mi? O çocukların anaları babaları perişan olur diye? Bush senin hiç allaha saygın sevgin yok mu? Bush, öldürdüğün çocukların hesabı kime sorulacak? Bush, o kadar milletin kanını almaya ne hakkın var? Bush, seni herkes seviyordu? Sen çocukları öldürdüğün için, gün ve gün sana sevgimiz azalıyor. Bush birgün bu mahsun çocukları öldürdüğün için cezanı çekeceksin ama halk tarafından değil allah tarafından cezanı çekeceksin.

Bush, eminim bu yazdıklarımıza darılmazsın ama halkın hesabını birileri sormak zorunda,

Nilgün Avcı

Amerika Başbakanı Bush'a sesleniyoruz.

Biz Türkiye ve dünya çocukları adına savaş istemiyoruz. Bizim geleceğimiz kanlı. Biz vahşet istemiyoruz. Biz bu dünyayı barış, güzellik olarak bize teslim etmenizi istiyoruz. Bizler çocuklar olarak bu savşı durdurabiliriz. Çocukların annesiz ve babasız kalmasını istemiyoruz. Siz devlet büyükleri olarak savaşı durdurun. Bütün dünya, elele, kardeş olarak yaşayalım. Ben on yaşında bir çocuk olarak savaş istemiyorum. Sevgi ve saygılarımla bu mektubu yolluyorum. Şu an biz bu mektubu binlerce çocuk olarak yolluyoruz.

Ellerimizdeki beyaz güvercinlerimizi barış için salıyoruz.

Yunus Emre Ağbey

Harman Yeri

Kürtçümüsünüz, islamcımısınız, ne şeyime dermansınız kardeşim siz? Kuzey Irak'ta niye çıkarmıyorsunuz bu dergiyi? Zalmah Halizad, Hoşyar Zebari, Barzani, Talabani hangisinin aşiretindensiniz? Mail Büyükerman, içinizden kimin akrabası? Nihat Genç Leman'da yetmiyordu şimdi de buradan küfrediyor. Papaz suratlı Timur Danış derhal çıkmayan Git'e dönsün. İslamcısı, siberseksçisi hepsi harmanınıza karıimış. Son haftalarda bir bamyacı Peri Öztürk eksik. Valla ben sizin ne yapmak istediğinizi anlamadım.

Osman Çolak/ Adana

Geçen haftaki kapağınız muhteşemdi... Bağdat Katili Aranıyor diye... Onu apartmanımızın girişine astım... Savaşla ilgili ayırdığınız sayıları devamını diliyorum... sezyum süper, bu dergi bir bahadır boysal ister, bir röportaj yaptı kayboldu. Biz onun çizgilerini görmek isteriz. Güneri abi de bir var, bir yok. Bereket Nihat abi aksatmıyor. Harmanınız bereketli olsun.

Ali Güresin/ Yalova

yeniHarman'ı ilk çıktığında yadırgadım. Tuhaf bir dergiydi. Alışmakta zorluk çekecektim. Boyutu, mizampajı zorluyordu. Gününde çıktığı vaki değildi. İçinde sürekli yazan bir yazar yoktu. Olanları da tanımıyordum. Ama yine de çekiyordu. Şa anda kopamıyorum. Bu tuhaf malzemeden iyi bir harman çıkmasının yanı sıra, derginin savaşta aldığı insiyatif kayda değer. Ama en önemlisi, Yeni Harman'ın benim için bir referans dergisi olması. Türk basınının hiçbir yerinde bulamayacağım haber ve yorumları nasıl elde ediyorsunuz şaşıyorum. Nihat Genç'in katılması çok iyi ama bence hala 3-4 yazara daha ihtiyaç var. Çevirilerin azalması olumlu ama dünya savaş nedeniyle olsa gerek biraz ihmal ediliyor galiba... Hiçbir şeyden taviz vermeyip battal boydan küçük boya geçmeniz tek eksik puanınız.

Selim Aras/ İzmir-Bornova

yeniHarman'da Timur Danış'ın "insan kalkan" Tolga Temuge ile röportajindaki kimi cümlelerden rahatsızlığımı dile getirmek isterim. Ben Tolga Temuge'yi tanımam. Yani şahsen tanıştırılmadık ama öyle çok duydum ki ve hatta Ankara'dan "insan kalkanların" yolcu edildiği gün (12 Şubat 2003) ise onu en son gördüğüm gün idi. Bende bu gönüllülük işinin geri plandaki gönüllüsü idim, ve deşifre de olmak istemedim açıkçası. Gerek finansal destek, gerek ilaç desteği ve/veya kalkanların evlerimizde konuk edilmesi konusunda eş dost örgütlemek gibi vesaire konularında elimden geleni yaptim. Hatta TTB'nin eski web admini ve teknik danışmanı olarak yardım istedim ve il tabip odalarından oldukça yüklü ilaç desteği sağladm vs...

Ancak çok genel duyumlar ve gözlemlerim oldu. Neden Tolga ya? Bu tip insani işlerde de bir populizm mi var? Veya eş dost kayırma mı var? Nedir bu devekuşu misali? Yoksa insan kalkanlardan dönen başka bir dost, bu röportajı yapmak mı istemedi, merak ettim. Neden Tolga? Türk medyası zaten Tolga'dan başka bir resim çizemedi, Türk insan kalkanlardan.. Resim gerekiyorsa şu Slovak Eva'nın resmi (ki kadin guzel evet) ve kimin kız arkadaşı olduğu gibi spekülatif veya değil, hiç ilgilenmedigim detay... Veya Tolga... Ya yeniHarman'da da Tolga'yı görmek istemedim açıkçası... Neden mi? Şu yüzden: Türk insan kalkanlar dahil olmak üzere Irak Elçiliği gorevlileri de ve dahi yabancı insan kalkanlar da, Tolga'nın bu tarzından rahatsız olmuşlar. Yabancı insan kalkanlar arasında sürekli olarak Tolga ile degil filan veya fişman ile görüşün aman diye rahatsızlıklarını birbirlerine iletmişler.. Sonra gelen ekip de, bir önceki ekipten gelen bu tip referansları ciddiye almışlardı... Adam Irak'a gitti, orada da sivrildi, ilginç degil mi? Amaç medyatik olmak mı? Dişe dokunur birşey mi yapmak? Ya ne medyatik manyak olduk? Git işini yap, herkes gibi, sadece insan olarak git, insan olarak gel... Oralara başka giden olmadı mı? Neden onlar konuşmadı? Yoksa arayan bulan mı olmadı? Bir mail listesi var benim de üye olduğum, oraya yazılmalı ve oradan gelen derlemeler ve birçok insanın birikimleri aktarılmalıydı değil mi? Nedir bu sürekli girişilen işten spekülasyon ile dönmek arzusu? Yine celallendim...

Rene Parker

Bu harmanın içinde şiir destesi, abudik, gubidik, Halo dayı, bitik, yitik yazar, ağlayan yazar, ekşi yazar, Cihangir geyiği, ölü yazar eti bulunmadığı için sizi kutluyorum. Gazanfer Naifoğlu'nun işaret ve işaretçilerini artık dergide göremediğim içinse sizi kınıyorum.

Adil Saçık/ İstanbul

Mektup Adresi: İmam Adnan Sokak No: 20 80080 Beyoğlu/İST.
Elektronik Posta: yeniHarman@leman.com.tr

SAĞLIK BİLGİSİ

Yaklaşan bahar aylarıyla birlikte yaşayacağımız hava değişimine ayak uyduramayıp sıhhatlerini sallantıda bulanlar için faydalı bir kaynak...

Besinler:

Sağlıklı bir kişinin günde üç öğün yemek yemesi, bir kez de kazuratını gidermesi gerekmektedir. Eğer kazurat kısmını atlarsınız kabin basıncınız gereksiz bir biçimde artar ve sosyal ortamlarda hoş olmayan sorunlarla karşılaşabilirsiniz. Sonuçta kazuratın oluşturduğu barsak gazı (tosuruk) her ne kadar gözle görünecek bir kimyaya sahip değilse de insanlar nedense sosyal ortamlarda kimin gaz kaçağı olduğunu kıçlarını su dolu leğene sokmadan da farkedebilmektedir. Korkunç! Her neyse besinler büyüyebilmemiz (tabii ki bi yere kadar) ve yaşayabilmemiz için en az alkol ve bilimum uyuşturucular (kokoyin, baz morfin ve gazoz) kadar gereklidir.

Şimdi isterseniz besinleri tanıyalım...

Karbonhidratlar:

Makarna, zeytinyağlı dolma, içli köfte ve şekerde bolca bulunan gıda malzemesidir. Ana görevleri vücuda kuvvet ve enerji vermektir. Unutmayın karbonhidrat almassak ölürüz allah korusun.

Protein:

Daha çok bunbar dolması, baş kokoreç, beyin, kelle paça ve midye dolma gibi etli ürünlerde bulunan proteinler lüks besin sınıfına girer. Bu yüzdendir ki bütün çeyrek ekmek kokoreçler 1,5 milyondan satılıyor. Anlatabildim mi?

Et, süt ve yumurta:

Adından da anlaşılacağı gibi et, süt ve yumurtada, bunların dışında keşkül, kazandibi ve Beyoğlu Saray'da satılan Zevk Kulesi'nde bolca bulunur.

Ekmek:

En besleyici besin olarak yıllardır mutfakta görmeye şaşırmamamız ek-

meğin işte bu özelliğindendir. Ayrıca iyi kızarmış ekmekle elinizi bile kesebilirsiniz hiç farkettiniz mi? Ülkemizde son zamanlarda özellikle süpermarketlerde ortaya çıkan "tost ekmeği" gibi denyo oluşumların ekmekle uzaktan yakından ilgisi yoktur. Çavdar ekmee ve tam buğday ekmee en güzel ekmeklerden sayılır. Hazır ekmekten bahsetmişken, erkekler arasında kolay elde edilen manitalara da "ekmek" olarak hitab edildiğini bir kez daha hatırlayalım.

Vitaminler:

Bünyemizin bir makina gibi hassas bir şekilde çalışabilmesi için yakıttan başka malzemeler de gerekir. Vitaminler bünyelerin katalizörü, Süheyl'in Behzat'ı gibi bişeydir... Bi de Okan Bayülgen'in Nedim Saban'ı vardı. Nedim Saban vitaminden sayılmaz. Sayılamaz. Bu arada o da Nedim Saban değildi zaten. Kelden dolayı şaşırdım.

A vitamini:

Genelde şeftalide bolca bulunan A vitamini, bünyenin kendini daha zinde hissetmesini sağlayan faydalı bir vitamindir. A vitaminini bi kere şeftaliden alan bünye geri kalan günlerde paso A vitamini peşinde koşarak kendini yorar da yorar. Bu bağlamda A vitamini yararlı mıdır zararlı mıdır anlayabilmiş değilim.

K vitamini:

Havuç'da bulunan K vitamini sadece zenci pornosu yoluyla alınabildiğinde K vitaminini naapıyoruz? Almıyoruz tabiy ki. Ba ba ba ba!

Torrinks vitamini:

Çok afedersiniz cevizli sucukta bulunan faydalı bir vitamindir. Bireylere güç kuvvet verir. Bazı satıcıların dediği gibi "Abi beş kere garanti" diye bi durum yok. Denedim yani.

Güç Verici Besinler:

Güç verici besinler gündelik yaşamımızda hiçbir işimize yaramamasına rağmen gerek maç kavgaları, gerekse cinsi münasebetlerde bu güç kaynaklarına aşırı derecede ihtiyaç duyarız. Bu güç kaynakları olmasaydı Sayın Fatih Bey'in kafaya kültablası inmemiş olacaktı. Yani gördüğünüz gibi insanlık için yararlı bir kaynak ama kötü amaçlar için kullanıldıklarında atom bombası misali bi ske derman olmazlar beter ederler insanı. İsterseniz bu güç kaynaklarını biraz daha yakından tanıyalım...

Bal:

Çalışkan bir hayvan olan arıların ürettiği bir nebat olan bal aslen akıcılığı az yapış yapış bir sıvıdır. Tadı tatlıdır haliyle. Şimdi arı hayvan değil ki ehihi ehue diye gülenler varsa, hiç komik değil. Balı en çok Susam Sokağından öğrendiğimiz bir gelenekle tereyağlı ekmeğin üzerine sürerek yeriz. Balı manitaların üzerine döküp de yalayabilirsiniz. Hatta bu olay ülkemizde o kadar çok kullanılmaktadır ki, çok temiz ve cillop olan bir bölge için "Bal dök yala" derler. Hiç duymadınız mı? Ben şahsen haftada en az bi kere bal döküp yalıyorum şahsen. Ehrm...

Cezerye:

Havuçtan üretilen bir tatlı olan cezerye kızılımsı renkte saydamımsı yapıda bir besindir. Kule modeli, yaprak modeli, ve çubuk modeli olarak üçe ayrılır. Cezeryenin cinsi kudret yarattığı yönünde söylentiler genelde erkek liselerinde yaygındır.

Şokella:

Başka bir fantezi malzemesi olan şokella hakkında bir tek uyarıda bulunmak istiyorum. Birincisi şokellayı kaşıkla yiyenlerden tiksinirim, sakın yanımda yalak modeli şokella yemeyin. İkincisi de eğer fantezi yapacaksanız şokellayı buzdolabından bi kaç saat öncesinden çıkartmış olun. Keza topaz taşı gibi sertleşen şokellayı acil durumlarda vücut sıcaklığında çok afederiniz babayı eritirsiniz. Babayı!

Cevizli sucuk, pestil:

Liseli kızların yerken ne kadar erotil olduklarını söylemişlerdi de inanmamıştım. İyi ki inanmamışım.

Acılı ezme:

Güç kaynaklarının sonuncusu bir tatlı değil aksine acı bir madde olan ezmedir. Rakı ve bilimum alkol ortamlarında neşeyle tüketilen bu enerji kaynağı ne yazık ki vücuttan görkemli bir şekilde ayrılır. Neredeyse kansere bile bi çare buldurlar, buna hala çare bulamadılar. Yazıktır be!

Kaan Sezyum

Duyargalı şiirler antolojisi

seni neden seviyorum?

dün gece geç saatte
bi bedavacı siteden aldığım
sahte şifre ve kullanıcı adıyla
çok afedersin
mıkı içenkli
bir walt disney sitesine girdim
ve sonra düşündüm
seni neden seviyorum? diye...
buradaki manitalar cillopken...
sonra sokağa bir çıkayım dedim
muhitim gosmanpaşa arkadaş arası
ya da iett samimiyeti denebilir
kısaca gazi osman paşa
uzunu yok..
bakkala gittim.
bakkalın kızı çok afedersin
ben diyim fında kahlo
sen de madam küri
öyle bir fizik.. yüz üzennden yanm
ekmek
alt komşumuzun kızı bana
hallenmelerde
o da çok afedersin genç yaşına
rağmen
anormal tipsiz
anormal şekil fukarası, ben ne
yapayım
dıskavın'de paris metrosunu
göstenyor
kızlar nasıl biliyor musun?
bilemessin
bilsen çok afedersin tnplenn
kralına girersin
ama seni ben bir akbil'le bizim 4
duraklık
ıstanbul metrosunda bi
dolaştınyım
bak ne göreceksin...
lafı uzatmayayım, eve döndüğümde
aynaya baktım ki ben de
en az bir usame
en az bir gerard döpardıyö kadar
tipsizim
işte seni bundan seviyorum
yırtıp attım o mıkılı sitenın adresini
valla da billa da
istersen internet eksplonnnmın
historisine bak
ıstersen son kullanılan belgelere
istersen resaykıl bın'e

gültepe / 2003

sezyum@leman.com.tr
www.sezyum.com

yeni Harman
Sahibi: LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Tuncay Akgün
Sayı: 16 - 30 Mart 2003
Haftada bir yayımlanır

Yayın Yönetmeni: Tuncay AKGÜN - Editör: Kudu ESENDEMİR - Yazişleri Müdürü: Ayhan ERDOGAN (Sorumlu)
Ön ve Arka Kapak: Mehmet ÇAĞÇAĞ - Art Direktör: Reyhan KARACADAG - Sayfa Tasarımı: Tanzer ERCANPOLAT - Oguz FENERCİ
Bu sayıda harmanı kaldıranlar: Murat TOKLUCU - Hakan G. KIRIKKANAT
Mail BÜYÜKERMAN - Sinan GOKSEL - Kaan SEZGİN - Murat ATIKEL - Eflatun NURİ - Ender ESMER - Mutlu ESENDEMİR
Nihat GENÇ - Sefer SELVİ - Behiç PEK - Turan CAVLAN - Onur GÜÇEL - Timur DANIŞ - Oktay GUZELOGLU
Satış Müdürü: Cengiz KOCALI - Müessese Müdürü: Ali YAVUZ - Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA

Tel: 0212 - 292 95 69 - 292 95 65 (4 Hat) - Fax: 0212 - 245 38 06 - Abonelik için Tel: 0212 - 292 95 65 - Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İstanbul

yeni Harman

resimler arasindaki zerre farki bulunuz

harman'dan bir aylık ırak tatili kazanınız

ÜÇ İBLİS

YAKMADIM-DUYMADIM-BİLMİYORUM

630

5 Aralık 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/49 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

Terörün planlayıcısı **Yusuf Polat,** izinsiz **Kur'an kursu** açıp öğretmenlik yaptığı için iki kez **hakim** karşısına çıkmış... Teröristler yasadışı Kur'an kurslarında eğitilmiş...

40 SATIR

vedat özdemiroğlu
vo@hotmail.com

- Sonunda seri katil çıksam, yine de oynar mıydın benimle?..
- **Gerek takla sırasında, gerekse salıncakla sallanırken Heidi'nin beyaz donunu defaen gördüydük küçükken...**
- Peki filmlerde en kötü, en eğitimsiz adamların bile, üstelik en sinirli zamanlarında, tane tane anlaşılır konuşmaları?..
- **Öküzlerin trene bakma güdüsü, bir kariyeri etkileyebiliyor dedi genç kadın, neden sonra!..**
- "Gerçek hayatta insanların yüzünden ne düşündüklerini anlayabiliyor muyuz ki, filmlerde anlayalım?.." -A.Hitchcook
- **DIŞ / BAHÇE / GECE'lerde hep seni andım!..**
- Sayın Haluk Ulusoy, hentbol camiası sizi başlarında görmek istiyor...
- **En bluğ çağında, makaraya almışlar çocuğu...**
- Kim gençliğinde "Büyüsem de karşı devrimci olsam" diye hayal kurar ki?..
- **Ben güzele güzel derim, belki benim olmadan güzel dediğim için etkilenir ve benim olabilir diye...**
- Dum spiro, spero!.. (Nefes aldıkça umut ederim!..)
- **Bir Kelime Bir İşlem'de ilk beş harf "vedat" çıkmıştı bi keresinde, sonra "tedavi" yazdı yarışmacı!..**
- Kazasker'de "Yeni İnsan Psikiatri Merkezi" var, imal ediyolar galiba şaka gibi, 2004 model...
- **"Tereyağından kıl çeker gibi" bitsin artık ya, sıhhatsiz, pis bi durum o...**
- Babamın, birisinden "Şen-şakrak, boktan herifin biridir" diye bahsetmesi yıllar önce...
- **Leyla, sen Mecnun'dan boşan, Aslı'nın Kerem'i ayart, afedersin, konseptin .mına koy!..**
- Madem "alternatif spor", o zaman kendinize "alternatif seyirci" bulun, bana güvenmeyin!..
- **UNESCO, etnik tat kontenjanından bi "köçek fonu" ayırmış mıdır acaba?..**
- Dakikada 11 kişi AIDS'e yakalanıyomuş, sayılı saatimiz kalmış ulan!..
- **NASA'nın Plüton Dairesi'nden Mars Dairesi'ne "eş durumundan" geçiş hiç mümkün olabilir mi?..**
- 10 trilyonun günlük faizi 7 milyar olsa da, faiz özünde hışır bi kavram, demek ki neymiş, nitelik başka - nicelik ayrı!..
- **Hukuğun üstünlüğü, kanunlar falan tamam ama yine de bir başkası tarafından cezalandırılmayı küstahça buluyorum...**
- Ya Zeynep Özal gerçekten yüzünü gerdirdi, ya da Ahmet Özal çok fena tokatladı...
- **Denyolukların çoğu "kendini iyi hissetmek" muradıyla yapılır, dikkat!..**
- "Yine" baskın olsa da, her zaman "gene" diyen bir azınlık olacaktır...
- **"İnsan" ile terörün bir araya gelmesine şaşır asıl, islami terör lafına bozulacağına a imam...**
- AB, Türkiye'ye gıcıklığına Yeni Zelanda'yı alsa ya...
- **"Recep" yediğimiz dört bombada da hatalı...**
- Yumurtaları düşüren çırak işten atılıyo da, İçişleri Bakanı hâlâ nasıl pişkin aktivite?..
- **Niye herkes kaleci Recep'in hatasını konuşuyo da, Sergen'in vuruşunu konuşmuyo?..**
- Vücut dili ve edebiyatı!..
- **Minimum naz, maksimum haz!..**
- Bütün ülkenin "İbo" dediği kişiye Asena "İbrahim Bey" diyo!..
- **Homo sapiens başka, sağa sapiens başka...**
- En güzel manitayı sonunda böcekler yer...
- **Macar komutan Hunyedi Yanoş'u bilmeyen Macar illa ki vardır...**
- Yolda Erol Taş'ı "kötü adam" diye dövenler cahil cühelaydı hadi, peki Pınar Altuğ'a yapılanlar, bi tür profesyonel dayak mı?..
- **Senin için bu laf bişey ifade etmez belki ama eşcinsel "bay yanı" sever...**
- Çocuk da yaparsın kariyer de, eyvallah, ama bi tatsızlık olursa çocuk sende kalır, kariyeri alıp giderim, peşin peşin söyliim...
- **İnsan Aralık'a girince Ocak'ı da istiyo!..**

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIK GÜLÜ

FEYHAN GÜVER

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

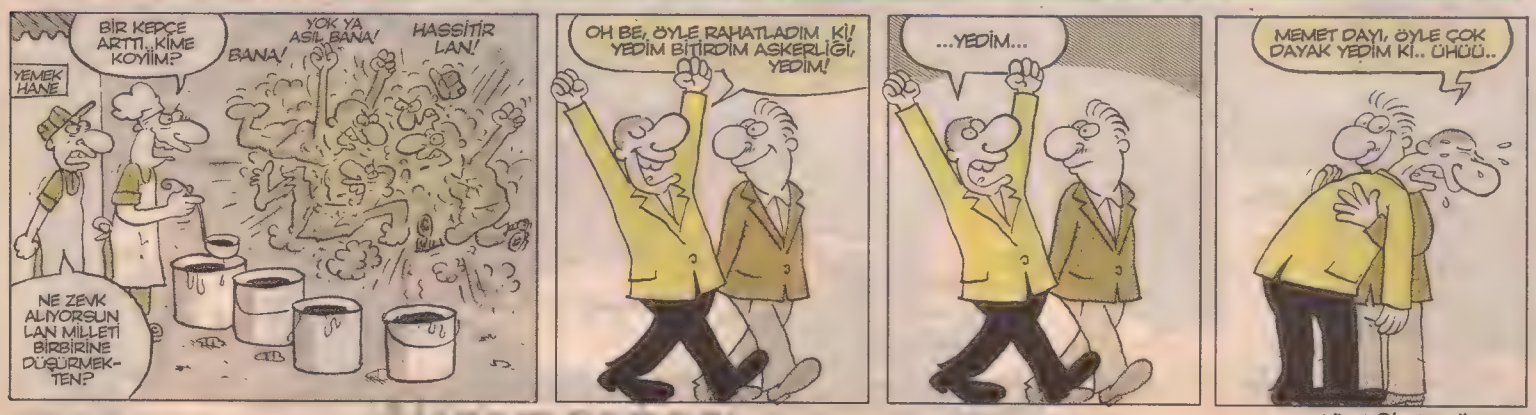

mtibet@hotmail.com

Akşamsefası

76 yaşındaki Hintli Prahlad Jani, 68 yıldır hiçbir şey yemeden yaşıyormuş..

Bush kimseye haber vermeden gizlice Irak'a gitti...

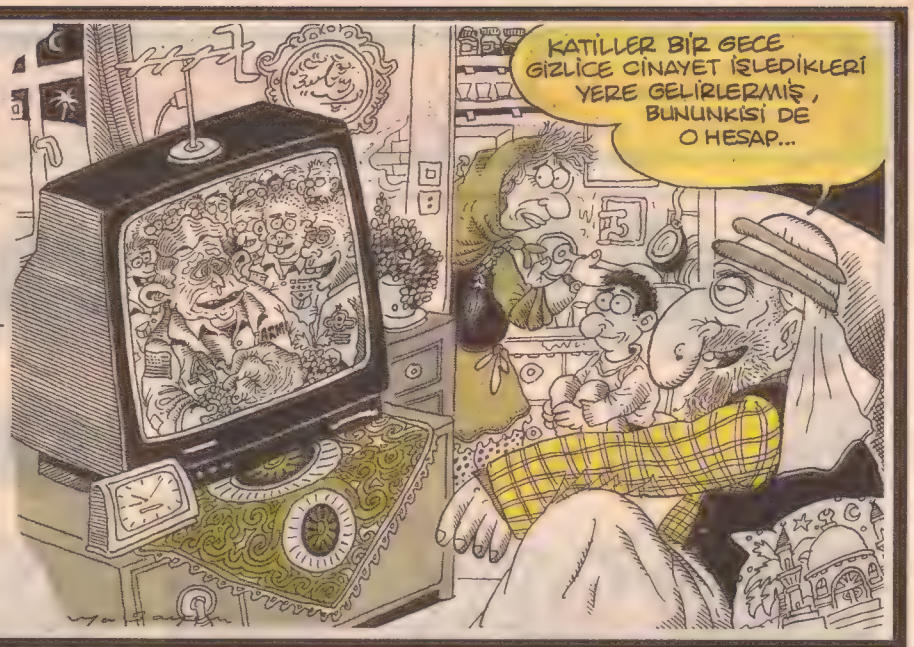

Bayramda trafik terörü patladı.. 138 kişi öldü, 162 kişi de yaralandı..

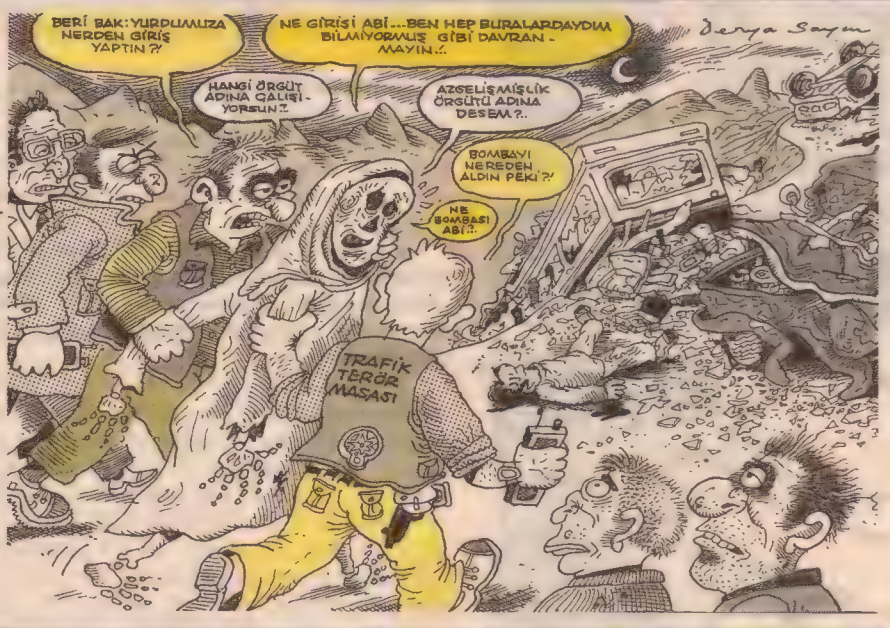

Halkından yükselen savaş karşıtı çığlıklara hiç kulak asmadan, ABD'nin kuyruğuna takılıp Irak'ı cehenneme çeviren Blair hükümeti, şimdi halkını uyarıyor: "Türkiye'de terör var Türkiye'ye gitmeyin.."

Şükran gününde Irak'a giden düşük iq Bush, ABD askerlerine kızarmış hindi ikram etmiş..

Bugüne kadar borçlarını ileteleyen hükümetin her icraatına alkış tutan Aydın Doğan, akaryakıt pompalarına yazar kasa zorunluluğu getirilmesine karşı çıktı..

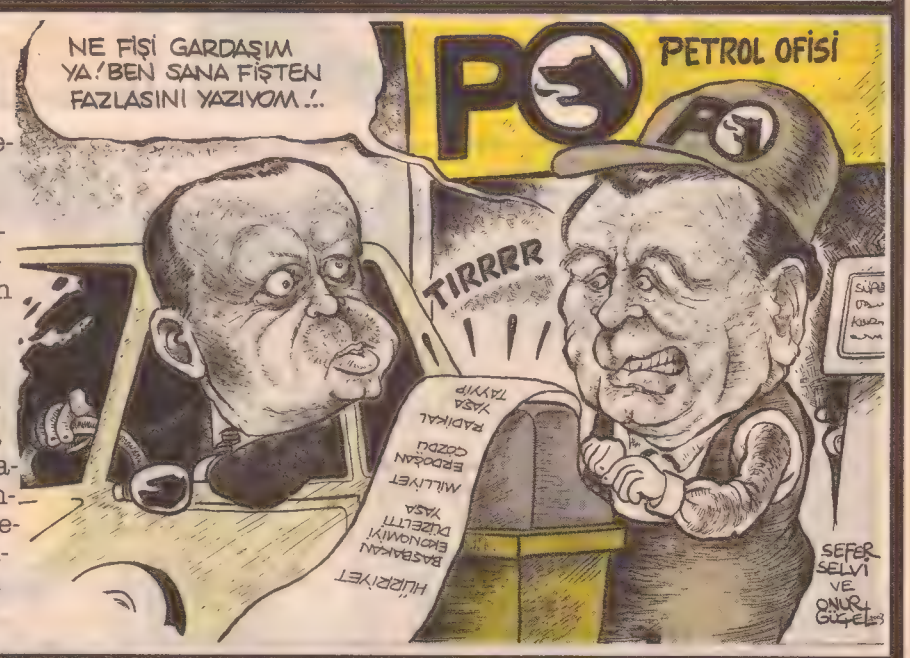

Mardin'de aralarında asker ve bürokratlarında bulunduğu 28 kişinin aylarca tecavüzüne uğrayan 13 yaşındaki N.Ç, devletin manevi şahsiyetine hakaret ettiği gerekçesiyle polis tarafından devlet koruması altındaki çocuk sığınma evinden alınarak sorgulandı.

İtalyanlar'dan sonra yedi İspanyol ajanının öldürülmesi, Bush damgalı, ittifak cephesini bölmeye yönelik eylemler olarak nitelendiriliyor...

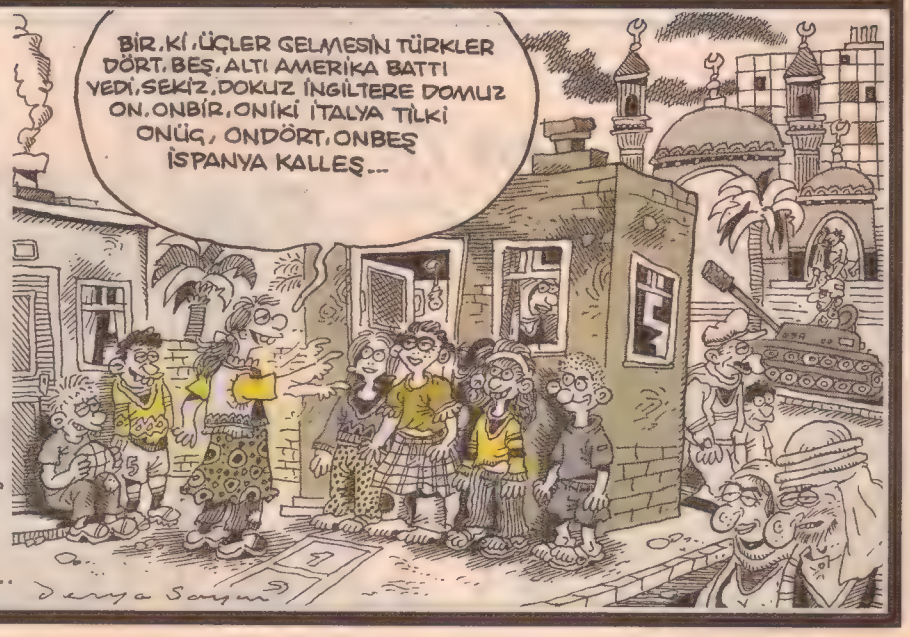

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

SIKILHAN

- Baksana Sıkılhan, Bunalgül ben, alo, sence aramızdaki yaş farkı ne kadar olmalı.

- Ateşli hastalık mısın sen kızım yaa, aynı sınıfa gidiyoruz nası yani yaş farkı.

- Ay çok özür dilerim Sıkılhan yanlış sayfadan sordum soruyu. Çok pardon. Yaa gülme yaa... İnanmıyorum sana Sıkılhaaan, gülüyo yaa...Lütfaan... Tamam buldum soruyu bidakka. Çöpü dışarı çıkarır mısın, diş macununu ortadan mı sıkıyosun ve artı olarak, çoraplarını ortalıkta bırakıyor mu?

- Nerde?

- Genelde...

- Genelevin çöpünden bana ne ki?...Hehe...

- Sıkılhan, sen var ya uçsuz bucaksız bi hayvansın!

- Hoca naaber, Hırgürkan ben. Ufak bi coğrafya sorum olucak. Mondoryo diye bi memleket var mı lan? Hani Moldavya, Çek Ripablik, Ukrayna filan oluyo ya, o hesap. Yalnız acil söyliycan biraz. Birini piçaklamak üzereyim de, tüyüp menzil dışına çıkmasın lavuk...

- Nerdesin usta sen şimdi, Mondoryo da mı?

- Naalaaağkasıvarh... Servis şöförü Celil Abi, bizi bi ortama getirdi de... Kapıda yaş felan sormuyolar, 20 euro giriş, ilk yerli alkol bedava. Bayan arkadaş geliyo masaya, sohbetini ediyosun, içkisini ısmarlıyosun, olaylar gelişiyo.

- Eee? Nası bi olay gelişti ki dünya haritasına bakmamız gerekiyo? Naapıcan bayan arkadaşın memleketini... Fantaazi mi bu? Hehe.. Hani memleketi nereyse, o tarafa doğru mu şeyttiricen kendisini...

- Çok soru soruyosun Sıkılhan yaa. Bi kere bayan arkadaşın bayan olduğu belli diil. Ortam hafif loş, sigarasını yakıyodum manitanın surat bi aydınlandı, kendisi ağda yapmış Berdan Mardini'ye benziyo. Uzun sarı saçlar var, peruka mı diye asıldım, sağlam. Ama ben gene de kıllandım. Olaylar gelişir de biz bi otele gidersek, benim döt sakata gelmesin diyorum. Hafif alkol de var biliyo musun? Sen şimdi sööle bakalım Mondoryo diye bi yer var mı? Hayır şimdi şöyle bişey oldu, ben tipten kıllanınca masa altından bıçak gösterdim buna, "Yanlış anladın arkadaşım ben Moldoryolıyım" dedi. Biraz iri olurmuş bunlar ayaklar taraklı ses kalın felan... "Tipimiz böle, kıl, tüy" dedi zıpladı masadan. Ama ben taktım kafaya Mordoryo meselesini yazdıysa bu lavuk, yıkıcam dükkanı... Bi saniye hocam, mekânın badileri geliyo, ben kapıyorum şimdi, çatışıcam...

- Sıkılhan, alo annen ben evet. Babana cebinden ulaşamıyorum, kendisini acilen bulup söyler misin Reiki dersi aldığım salona gelsin. Çabuk olmalısın evet. Japon Çay İçme Töreni Kursu hocamla Reiki Kursu aldığım hoca birbirlerine girdi...

- Dilimizi biliyor musunuz bayan?

- Mizah zannettiğin şeyi yapmanın sırası değil Sıkılhan! Kan gövdeyi götürüyo burda. Reiki Hocam Üstad Nasuh, Japon Çay İçmeTöreni Kursu Hocam Nebil'in kimonosunu yırttı. Birbirlerine çok çirkin hitaplarda bulunuyolar. Üstad Nasuh, Nebil Sama'ya "Git başka yerde tezgah aç, dolandırıcı yavşak. Paralı geçkin karıları çay fincanı, felsefe kıl tüy diye yoluyosun" dedi. Nebil de buna "O dediğin asıl sensin, ruhunu yalarım kapkaççı sahtekar şimşir. Ben bu saftirik karılara benzemem, kodum mu kafayı yatırırım" ya da buna benzer laflar söyledi. Çok tatsız Sıkılhan, birinin canı yanacak diye korkuyorum.

- Söyle onlara gevşesinler anne. Lotus ağacı ve duru bir ırmak düşünsünler.

- Uzatma da babanı ara. Bu arada seni de bir mizah yapma kursuna göndermeliyiz Sıkılhan. Zirâ mizah bu değil. Parası neyse verelim üç kuruş, hocasından öğren. Evet...

sklhan@leman.com.tr

Atilla Atalay

Akşamsefası

bahadir.boysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ÇUKUROVA SPEED!

İstanbul'da bombalar patlarken 28 yaşıma girdim... Dile kolay tam on yıl olmuş LEMAN'a geleli... Şu meslek hayatı, geçen yıllar için yine en güzel lafı üstad M.Çağçağ söylemiş... "25 yıl olmuş çizerliğe başlayalı... Geriye dönüp baktığımda, günler ne çok güzel, ne de çok kötü geçmiş.." Şu 28 yıllık hayatımda beni en çok şaşırtan şeylerden biri oldu geçenlerde... İstiklal Caddesi'nde, bombanın patladığı yerde resmen bir ölü turizmi oluştu... Bayramlaşmaya İstanbul'a gelenler yıkıntılara bakmak için çırpınıyor! Oysa ki bombanın sesi, tam da doğum günümün sabahında, şimal rüzgarlarının bahçeleri perişan etmesi gibi rüyalarımı alt üst etti... Devlette bunu biliyor!..

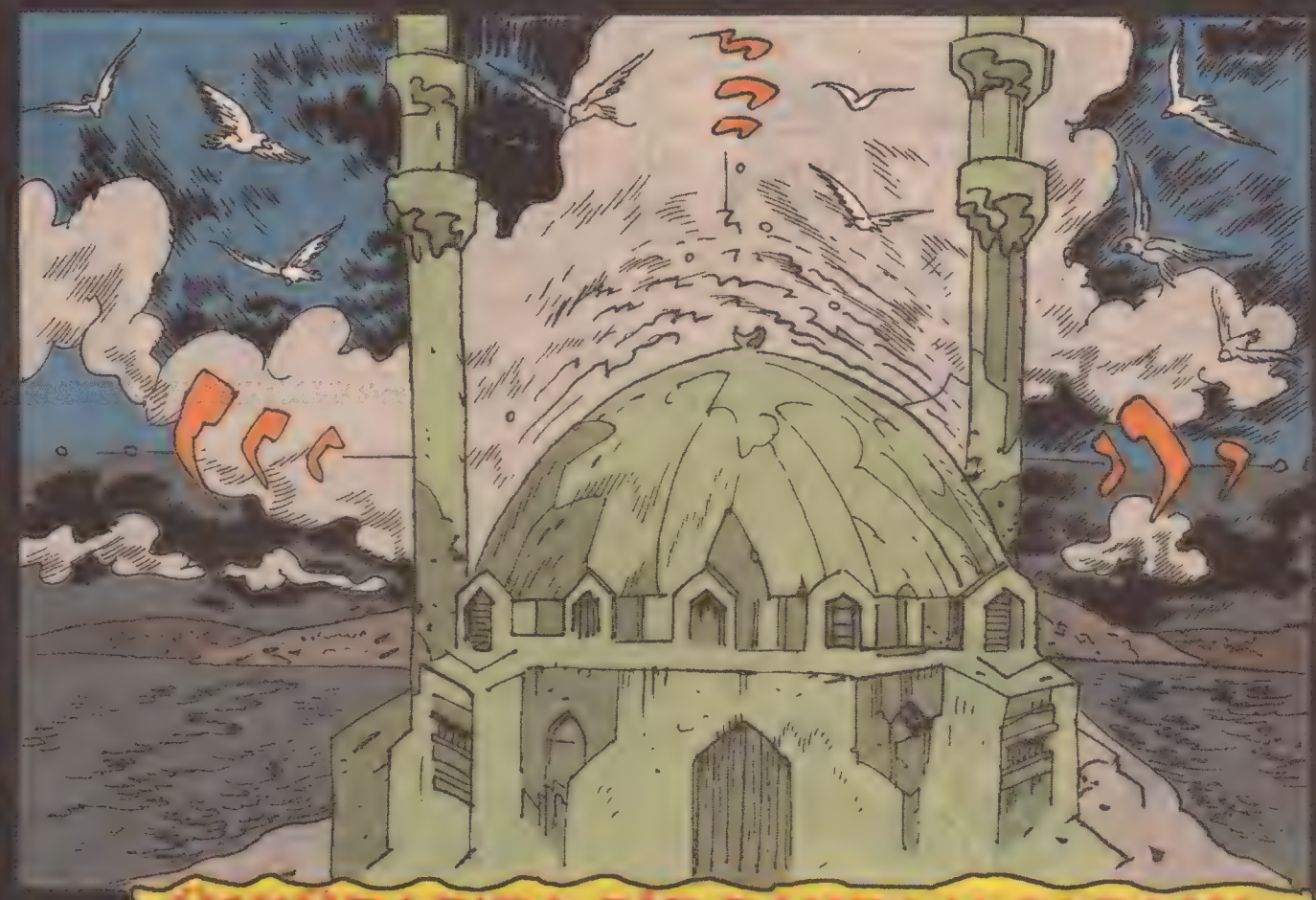

ÜSKÜDAR'DA BİR BAYRAM SABAHI...

Bi de bu bombalar yüzünden bayram eğlencesi, gece hayatı da tıslandı... Cumartesi dışarı çıktık... Gözlem yapıyoruz göya... Her yer kapalı... Bi tane diskotek açık... Kapıda uzun bi kuyruk... İçersi zaten daracık... Boşaldıkça alıyolar... Kuyrukta analar, babalar görüyorum!.. Peeh.. İçerden gelen di-cey'in müziği bülbül nağmesi gibi... Bülbüllerin o güzel ötüşlerinin ve nağmelerinin altında abazanlığın yatığını biliyor musunuz??. Aynı bu kapı kuyruğundakilerinki gibi... Bu vaziyyet adrenalinimi yükseltiyor... Ama derhal orayı terkediyorum... Sabaha karşı Üsküdar'dayız... Eğlence yok ama huzur var işte... Deniz kenarındaki Şemsi Paşa Camii civarındayız... Camiinin duvarlarına çarpan deniz dalgaları yüzünden çıkan ses kubbe akustiğiyle birleşip kuşlar için öyle korkunç bir uğultu sedası haline geliyor ki... Camiye kuşlar konamıyor ((Halk arasında kuşkonmaz camii deniyomuş..) Bu uğultu Taksim'deki bomba sonrası ani sessizlikle aynı... Bu deliren martılar bomba sonrası deliren martılarla aynı... Ulan ne dehşetli, ne heybetli aynı uğultuymuş bu!.. Allah'ın yıldızları uzaya dağıttığı o ilk zamanlardaki uğultu gibi... Korku ruhu kemirir... Başka alemlere götürür...

HASAN SABBAH'IN ÇOCUKLARI

Ayakkabı boyattığım bi lostra salonu vardı... Ne zaman gitsem aynı replikler... "Hacım nasılsın?" "Allah'ıma şükür, fırçala Behçet..." konuşurken ağız, boyun bükülüp eğriliyor... Aynı replik, hep aynı tonda çıkıyor ağızdan... Halep yolunda deve izi arar gibi... Sonradan anladım ki kafaları çok güzel bunların... İçerdeki ağır boya, yapıştırıcı kokusu... Tophane'de bir esrar tekkesi gibi... Yaz, kış yıllardır hep aynı derbeder hava... Hasan Sabbah'ın çocukları gibi... Tamam kafalar çok güzel... Gam, kasavet gitmiş... Fakat idrakının fecrinde, erişeceğin aşka vurulan bu zincirleri kırmadıkça gecelere ve gündüzlere ulaşmanın imkanı var mı?...

BİZ BÖYLE BİLİR, BÖYLE YAŞARIZ!!!

Aşık adam, mahalle ümmetinin her eve lazım çılgın adamıdır... Dalgasına bakar aslında... içinden geldiği gibidir... (ya nolacağıdı?) İdeolojisi, kendi zavallılığına hayranlığıdır. Devlet baba, bunlara ne yiyeceğini, ne giyeceğini, ne işle uğraşacağını anlatamaz... "Gelecekte biz aşıkları ne bekliyor?", "O nasıl söz din kardeşim?.. Davulun sesini boğabilir, udun tellerini gevşetebilirsiniz... Fakat kim varki tarla kuşunu ötmekten menedebilir? Hergün yeniden öldürüz... Ama herkesin intikam derecesi farklı... Telaşa mahal yok... Elbet sesimizi yükseltiriz... Deniz kenarında oynayan çocuklarız biz... Kumdan kuleler yapmak için uğraşıp-ta, sonra onları güle oynaya yıkıp gideriz!!"

AŞKLA SEVSİN, KİNLE VUR!

Evimiz Adana'da ormanlık, turistik bir alanın yanındaydı... Ergen çiftleri genç liseliler öpüşmek için hep bu ağaçlı bölgeyi seçiyorlardı... Ama çevre mutaassıp... En sonunda belediye eli zopalı bi adam tuttu!! Irz, namus adına hergün çalıkları karıştırıyor... Zopalı adam, birgün kayaya çarptı... Ağaçlar arasında iş pişiren eleman, yörenin meşhur mafya babalarından birinin oğluymuş meğer... Sinirlenen çocuk bizim zopalıyı ayağından vuruyor o an.. Naapsın?..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

metin fidan

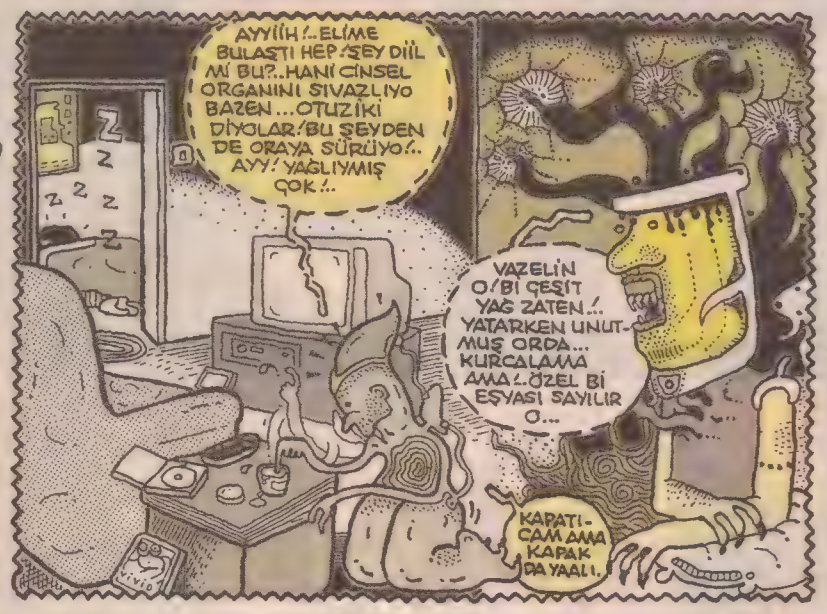

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

En yeni dünya düzeni!

Bombaların anasını ürettiğini açıkladı terörün babası!

ABD'nin bu açıklaması adeta insanlığa "bombaların anası ile ananızı bellerim" diyen bir mesajdı!

Bugün bombaların anasını üreten ABD, belli ki öbürgün de üretecek bombaların büyükanasını!

Sonra da üzerlerine atıp ağlatacak milyonlarca insanın anasını.

Elbette anası ağlayanlar arasından gözünü karartanlar, intiharı göze alanlar çıkacak.

Onlar ABD ile yandaşlarını vuran birer canlı bomba olacak.

Bombaların anası habire canlı bombalar doğuracak!

Her üretilen, her doğan bomba dünyanın ölümü demek.

Dünyanın ölmemesi için ABD'nin kurduğu yeni dünya düzeninin ölmesi gerek.

Düşünün, ABD'nin Irak'ı bombalamak için bir günde harcadığı para yaklaşık bir milyar aç insanın bir yıllık gıdasını karşılamaya yetiyor.

Düşünün, her gün dünya servetinin yarısı ABD şirketlerinin kasasına akıyor.

Düşünün, dünyanın en zengin 225 kişisi 2,5 milyar insanın toplam gelirinden daha fazla kazanıyor.

Düşünün, dünyada her dört çocuktan biri açken, 1.2 milyar insan günde 1 dolar bile kazanamazken silah üretmek, bomba üretmek için yılda 839 milyar dolar harcanıyor.

İşte budur bombaların anası ABD'nin kurduğu yeni dünya düzeni.

Ve işte bunun sonucudur canlı bombaların oluşturduğu **en yeni dünya düzeni!**

29 Kasım 2003 / Adana

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

HAYATIM BAK... SU - LAR YÜKSELMEYE BAŞLA - DI... ANLAYIŞLI OL BİRAZ, DUYGUSALLIĞI BIRAK... BURDA ÖNEMLİ OLAN, TÜRLERİN DEVAM ETMESİ, NESLİNİN TÜKENMEMESİ... BU SAATTEN SONRA BAŞKASINI BULAMAYIZ Kİ...

HAYIR ANLAMIYOSU - NUZ... BEN ZATEN BUN - DAN ÇOCUK YAPMAM... YAPAMAM...

NE DİYO BU DİNAZOR YAA ?..

ROMANTİKLİK EDİYO İŞTE... RUH İKİZİ OLMAZSA GE - MİYE BİNMEZMİŞ.

ŞİKAYETÇİYİM BU ADAMDAN... AĞZINI SAPIRDATIYO... PEÇETEYİ BOYNUNA BAĞLAMIŞ.. ÇATALLA BIÇAĞI YANLIŞ ELLERİYLE TUTUYO VE SU BARDAĞINDA ŞARAP İÇİYO... BEN ŞAHİDİM...

BENİMLE BERABER GELİYORSUNUZ BEYFEN - Dİ... HİÇ İTİRAZ ETME - YİN, ÇÜNKÜ GÖRGÜ ŞAHİDİ VAR...

ŞEF KÖTÜ HABER... MAALESEF CESEDİ KİMSE TEŞHİS EDE - MEDİ... SURATI TANINMAZ HALDE...

HAY AKSİ ..:

BAHARA KADAR BİR ODA TUTACAĞIM VE KESİNLİKLE RAHATSIZ EDİLMEK İSTEMİYORUM.

307 308 309 310
207 208
107 108

RECEPTION

BEN BU TRENE DAHA ÖNCE BAKMIŞTIM... 8 TANE YATAKLI VAGONU VAR... EN SONUNDA DA...

HOOP HOOP BİZ DE BAKIYORUZ HERALDE... SONUNU SÖYLEMESE - NE...

AY YETER SENİN ŞU KÖPEĞİN - DEN YAA... HEM MÜŞTERİ KAÇI - RIYO HEM DE PEŞETE MEŞETE İŞLERİNE BAKAMIYOSUN...

EVDE HAYVAN BESLE - MEK ZORMUŞ GERÇEK - TEN YA... DEMİŞLERDİ DE...

GENEL EV No5

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Feyzi Özçoplan

feyzi@leman.com.tr

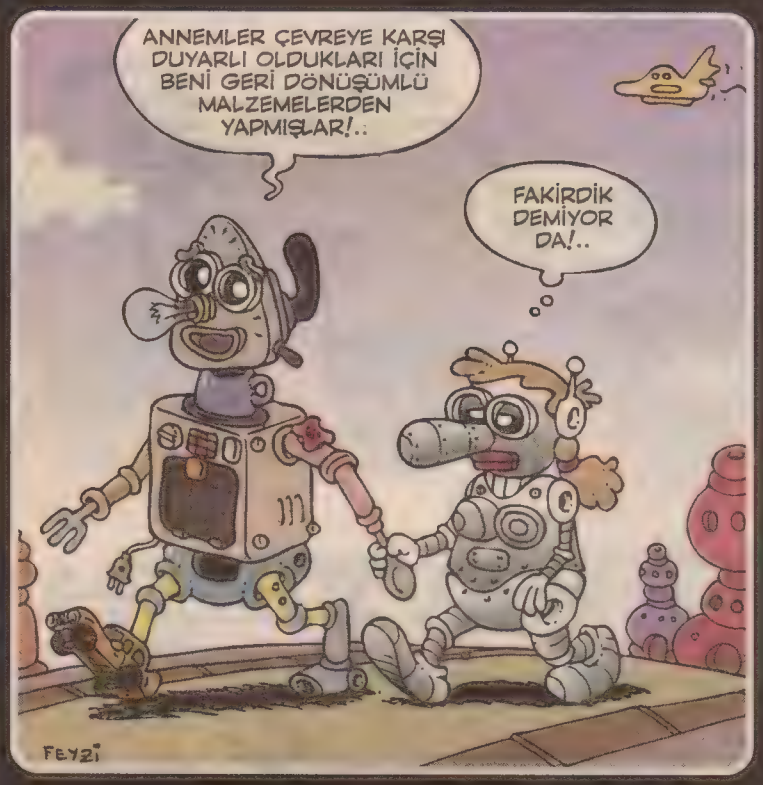

ÖZGE SAMANCI

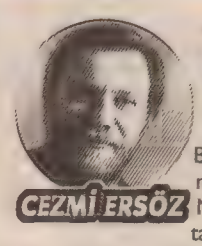

ZAMAN HERŞEYİ MAHVEDER...

Nereye yetişmeli?... Bizi nereye çağırıyorsunuz?... İlerde ne var?.. Neresi orası?... Sokakta şimdi büyük bir ihanet var. Evler dolup boşalıyor. Çığlık çığlığa.. Her yer toz duman... Şimdi itiraf zamanı. Zoraki el sıkışmalar, sahte sarılmalar, görev niyetine verilen selamlar bitiyor artık...

Bir arkadaşım, yüzünü yüzüme yaklaştırıp: **Ben gidiyorum buradan**, diyor; **bu sokaktan, bıktım bu karışıklıktan. Bıktım gizlediğim şeylerden, ben bu değilim aslında, uzaklar beni çağırıyor, geliştirmeliyim kendimi, ruhumdan kurtulmalıyım. Senden, sizlerden kurtulmalıyım... Hem bütün amaçlar ilerde... Hem artık daha rahat, kolay yaşamak, zamanı akılcı kullanmak istiyorum. Yararlı ve verimli olmak istiyorum...**

Öyle tuhaf, öyle belirsiz duygularla bakıyor ki arkadaşım sandığım bu insan bana, anlamakta zorlanıyorum...

Seni ne tuttu yıllardır bu sokakta, diye soruyorum; **neden daha önce söylemedin, amaçlarının uzakta olduğunu, bu sokağın, benin bizlerin seni gerilettiğini?... Nasıl bir yalnızlıktır bu seni gerilettiğini, sana bir şey katmadığını bile bile oraya aitmiş gibi yaşamak, inanmadan, inanıyor gözükmek?... Nefret ettiğin insanlara ihtiyaç duyuyormuş gibi yapmak...**

Henüz hazır değildim uzaklara, tehlikeli yollara, önümdeki engelleri aşmaya, diyor... **Sizin yanınızda, bu karmaşık, bu itaatsiz sokakta hazırlandım geleceğe... Uzakları özledim. Birikim yaptım bu sokakta, gücümü ve geleceğimi özledim... Bu arada kendimi size inandırdım, ilişmediniz bana, yormadınız, sizden sakladığım gücüme inanmamı sağladınız, yıpratmadınız... Siz sokağın anlamsız ve insanı gerileten acıları, içinden çıkılmaz tuhaf, anlaşılmaz sevgileri, akıldışı ve verimsiz dertleri, keder dolu belirsizlikleriyle uğraşırken ben yola çıkma hazırlıkları yapıyordum...**

Sonra derin bir suskunluk oldu aramızda... Korkunç bir çığlığın eşlik ettiği derin bir suskunluk... Sokağın neredeyse yarısından çoğu böylesi arkadaşlarımızla doluydu... Sokak ihanete uğramıştı, sokağın kalbi talan edilmişti... Hem de yıllardır...

Bir gün sevgimi söyledim birine... Çünkü daha henüz sevgiyi söylemek kurallara ve oyunlara bağlanmamıştı... Sokağı bizim gibi insanların sanıyorduk... Sevebilmek kutsal bir ödüldü, bir ayrıcalıktı çünkü eskiden beri... Sevgi gizlenmek değil, dünyaya, hayata, insanlara açılmak anlamına gelirdi. İyilikle kötülüğün derin ve imkansız sınırlarla ayrıldığı anlamına gelirdi... Sevmek, önce sevenin kurtuluşuydu...

Bir gün sevgimi söyledim... Kime söyledim, hatırlayamıyorum... Çünkü sevgimi söyler söylemez yüzü kayboldu. Karanlık, sessiz bir kuyuda kayboldu. Yüzünü bu yüzden tam olarak göremedim ama yüzünün sevgimi söylediğim anda küçülmeye başlayıp, gözlerinin eriyip, sonra ansızın birden kayboluşunu gördüm.

Çünkü o günden sonra sevgisini sunan insandan bulaşıcı, bilinmez, karanlık bir hastalıktan kaçar gibi kaçmaya başlamıştı sokağımızdaki kimileri... Kim sevgisini sunuyorsa, onu lanetli bir deli, ıslah olmaz bir kaçkın gibi görmeye başlamıştı insanlar... Çünkü sevebilmek kutsal bir ödül, dünyaya, hayata açılmak, bir kurtuluş değildi artık... Sevmek lanetlenmekti artık. Kovulmaktı cemiyetlerden. Tiksintiyle bakılmaktı. Bilinmeyen, tehlikeli bir hastalıktı...

Sevmek, toplumu kemiren şifa bulmaz bir zayıflıktı... İnsanlar birbirlerinin zayıf yönlerini keşfetmeden, kötülük dolu, kışkırtıcı oyunlar oynamadan, güçlü silahlar ve sağlam mevziler edinmeden birlikte olamıyorlardı artık...

Sevgiliyiz değil, ruh yoldaşı hiç değil, soranlara, **sadece birlikteyiz**, diyorlardı artık... Birlikteyiz, yani herşey olabilir. Gittiği yere kadar...

Oysa eskiden, ihanet yokken hiçbir sevgili aşkının yolculuğu için gittiği yere kadar demezdi... Ticari ortaklık değildi ki bu, ruh yoldaşlığıydı... Ruh yoldaşlığı ruhların derin sevgiler, acılarla ve sırlarla kamaşmasıydı... Tutuşmaktı... Tutulmaktı... Birbirinin anısına, acısına, kalbine, yazgısına tutuşan insanlar asla gittiği yere kadar, demezlerdi... diyemezlerdi... Şimdi artık sokağımızda seven, sevebilen, bir yazgıya, insanı hiç tatmadığı özgürlüklere savurabilecek aşk dolu anlamlara inanmaya hazır, genç ya da yaşlı, siyah gözlü ya da yeşil gözlü, kadın ya da erkek, herkes şaşkınlık içinde... Çünkü sevgileri karşılığında sevgi yaratmıyor, artık, tam aksine korku, derin bir kaygı, hatta tiksinti uyandırıyor...

Yıllardır bizimle aynı mekanı, aynı zamanı, aynı ıstırapları ve hasretleri paylaştığımızı sandığımız kimi arkadaşlarımız sokağımızdan ayrılıyor... Uzaklar çağırıyor onları. Uzak amaçlar... Onların yanımızda, bizimle birlikteyken özleyip durdukları yerlere gitme zamanları gelmiş, bu verimsiz, hesapsız, soluk soluğa yaşanan sevgilerden, bu başıboş hüzünlerden, bu anlamsız kederlerden bıkmışlar artık... Bu karmaşık, tehlikelerle dolu güvencesiz hayattan... Daha düzenli yaşamak istiyor onlar artık... Bizi bu verimsiz, karmaşık, yararsız, akıldışı ve karanlık saydıkları sokağımızda bırakıp gidiyorlar... Kendilerini bizden, bizim korkunç ve yokoluşa mahkum yazgımızdan kurtardıkları için şanslı ve seçilmiş sayıyorlar. Şimdi ait olmak için her türlü şarlatanlığı yaptıkları o yeni dünyada duyguları hesaplı ve planlı kullanmanın yöntemlerini öğreniyorlar... Sevgiden en yüksek çıkarın nasıl elde edilebileceğini... Güleryüzün nasıl yeni ve kârlı kapılar açtığını... Dost görünme sanatının binbir ustalığını, gizini... Yakınlaştıkça, yakın göründükçe nasıl uzak kalınabildiğini... Yakınlığın aynı zamanda nasıl temassızlık olabildiğini... Profesyonel dokunmanın inceliğini... Dokunurken, aynı anda bu dokunmanın neden olacağı bedellerden, tehlikelerden ve insanı alıp götürecek olan o sonucu belirsiz sevgilerinden nasıl uzak kalınacağını...

Henüz hiç yaşamdan, yaşamadıklarını yaşamış gibi anlatmaya başlıyorlar. Bizi yaşamadıklarıyla etkilemeye, kısa yoldan ve hep sahtelikle büyülemeye uğraşıyorlar. Dünyayı yaşanmadan yaşanmış gibi yapılan ve anlatılan anılarla soluksuz bırakmak istiyorlar. Gitmeden gitmiş gibi yapıyorlar. Sevmeden sevmiş gibi... Aşkın kendisini değil, yaşamadıkları, sonuçlarına katlanmadıkları sahte anılarını anlatarak tatmin oluyorlar.

Sevenleri, sevebilenleri, aşkı ve özgürlüğü için ölümü göze alanları ihbar ediyorlar. Kendileri gibi kaybolmamış, ruhuna ve anılarına sadık olanları, düşlerinde kendilerini ve sevgililerini görenleri... Kayboldukları anlaşılmasın diye hayatı ihbar ediyorlar... Zamanlarının o büyük aynası kırıldığı, ruhlarındaki zembereğin dişleri çürüyüp koptuğu için havasız, renksiz, bu yüzden hiçbir risk taşımayan ve hiçbir tesadüfe yer olmayan bir fanusun içinde yaşadıkları için bize zamanı akılcı ve yararcı kullanmanın yollarını öğretiyorlar...

Her akşam, iş çıkışlarında karanlık köprü

yeniHarman SON SAYIDA

YeniHarman El Kaide'nin kapılarını aralad...

Kıbrıs'ta seçime bir hafta kala: Denktaş saltanatı göçüyor mu?

Kanlıca F tipi Cezaevi'nden Selim Gürsel'in mektubu var!

Ressam Mehmet Güleryüz, yeni sergisini ve Türkiye'de modern sanatı anlattı...

Bir Kızıl Tugaylar Efsanesi; Mara'nın hikayesi...

Fanatik Gazetesi yönetmeni Necil Ulgen yeniHarman'a açıklıyor: Emniyet Müdürleri-Futbol ilişkileri..

Akşamsefası

altlarında, ışıksız duvar diplerinde dolaşıp tiner koklayan sokak çocuklarına sevgiyle ve sonsuz anneliğine sarıp sarmaladığı yiyecekler, kazaklar, ilaçlar, umutlu masallar taşıyan **Banu Abla**'ya bile bu sokaktan kurtulup kendi dünyalarına gelmesini söylüyorlar. Şefkatinin ve sonsuz anneliğinin onu bu yarıştan alıkoyacağını, önündeki engelleri aşamayacağını söylüyorlar...

Dışlanmış ve lanetlenmiş sokak çocuklarına doğru kanayan sevgisinin onu geriletece-ğini, daha da aşağı çekeceğini, işyerindeki verimini düşüreceğini söylüyorlar... Sağlıklı ve gelişime açık insanların yitirmiş ve unutulmuş insanlara değil, kendi bireysel becerilerine zaman ayırmaları gerektiğini söylüyorlar...

Kolay ve rahat yaşamak için ruhlarını egemenlere ve yeni dünyanın sahiplerine rehin bıraktıkları, yani artık sonsuza dek kayboldukları için sevgilerine sımsıkı sarılmış ve bu yüzden kanayarak yaşayan sokağın asıl çocuklarını ihbar ediyorlar... Bizi kendilerine benzetemeyeceklerini, bizi bir zamanlar onları eğitenler gibi eğitemeyeceklerini anlayınca hep damgalıyorlar...

İyilikle kötülük birbirine benzesin, ayırt edilemesin, aralarında hiçbir fark olmasın istiyorlar. Sevenle sevemeyen birbirine karışsın istiyorlar.

Severek varolan, kendini ancak aşık olduğunda doğrulayanlarla, artık hiç sevemeyen, içindeki çocuğu öldürmüş olanlarla, ruhunu sonsuza dek yitirmişler arasında hiçbir fark, hiçbir belirti, hiçbir ayrım kalmasın istiyorlar. İnsanları sadece dışlarındaki olaylar mutlu etsin, insanların iç dünyalarıyla, kalpleriyle, dışarıdaki hayat arasında kurdukları bütün köprüler yıkılsın istiyorlar. Kendileri sonsuza dek yitirdikleri için kimse aşkından, sevgisinden, özleminden emin olmasın istiyorlar. Duyguların karşılıksızlığından ve büyük karışıklığından yani o derin güvensizlikten fayda umuyorlar.

Her karışıklık, her güvensizlik kârlı ve verimli bir zaman sağlıyor onlara. İnsanlar kendi acılarının karşılıksız sevgilerinin peşine düşmüşken onlar bu arada biraz daha sağlamlaştırıyorlar korunaklı kalelerini. Hep ama hep kurbanlar katillerine koşulsuz bağlansın istiyorlar.

Ama tuhaftır, bu hesaplı kitaplı yaşamlarına hiç uygun düşmeyen ve onları sürekli "geciktiren", önlerindeki engelleri aşarken zorlayan, anlaşılmaz bir zaafları, irkiltici bir korkuları var... Ruhlarını rehin bırakırken imzaladıkları sözleşmelere hiç yakışmayan bir öfke ve kaygı içindeler... Yıllardır birlikte yaşadığımız ve içinden çıktıkları, sonra bizi kendi kaderimizle başbaşa bırakıp gittikleri sokağımızın yokolmasını, ortadan kalkmasını, herşeyiyle, evleriyle, anılarıyla, tuhaf, anlaşılmaz, hesaplanmaz, akıldışı sevgileriyle, riskleriyle, keşfedilmeyi bekleyen binbir gizi ve yüzüyle, şarkılarıyla, türküleriyle ve her türlü insanıyla beraber yokolmasını, yerle bir olmasını istiyorlar!..

Hem de bir an önce...

Çünkü ne kadar verimli, akılcı, hesaplı, korunaklı bir hayat yaşasalar da içinden çıktıkları sokak akıllarını karıştırıyor, geçmişte bir ruhları olduğunu hatırlatıyor ve bu hatırlayış onları ürpertiyor...

Savunmadıkları geçmişlerine, sahip çıkmadıkları çocukluklarına, yüzüstü bıraktıkları sevgilerine, verip de tutmadıkları yeminlerine, yanyana görünüp de tehlikelerine, acılarına, eziyetlerine hiçbir zaman ortak olmadıkları arkadaşlıklarına ait hiçbir şey kalmasın istiyorlar... Aslında bunları düşünürken kendilerine şaşırmadan da edemiyorlar...

Bu denli sistemli, akılcı, hesaplı yaşarken artık çok gerilerde, çok eskilerde bıraktıklarını sandıkları sokaklarını neden bu kadar derin bir korku ve hastalıklı kaygılar, bastırılmış öfke ve tedirginliklerle andıklarını bir türlü kendilerine açıklayamıyorlar...

Geriye dönmeleri artık imkansız olduğu için... Bu sokakta kendi geçmişlerine ait ne varsa, herşeyle birlikte tükenişe karışsın istiyorlar... Sonsuza dek kaybolmak için... Sokağı her düşündüklerinde kayboluşu bile eksiksiz yaşayamadıklarını anladıkları için... Hiçbirşeyi bütünüyle, eksiksiz, saf yaşayamayan insanların hayata duydukları o derin nefretle sokağın yerle bir olmasını istiyorlar...

Kendileri nasıl o sevgisiz boşlukta kaybolmuşsa, herkes orada öylece kaybolsun istiyorlar...

cezmier@leman.com.tr

* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın seruvenimin anlatıldığı kitap 1 Aralık'ta **yeniyaz yayıncılık**'tan çıkıyor...

Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak. Bugünlerde kendimize en çok söylememiz gereken söz bu olmalı bence. Bombalar bizi asla yıldırmamalı. Yaşanacak özgür günler var daha... Önümüzdeki aylarda **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak** adlı bir kitabım Gendaş Yayıncılık'tan çıkacak... Ve bu kitabın tum geliri tutuklu yakınlarına ve ailelerine bırakılacaktır..

* **Onur Akın** konseri. Maltepe Yayla Sanat Merkezi 12 Aralık 2003 saat 21:00. İrtibat Tel: 0532 736 15 60

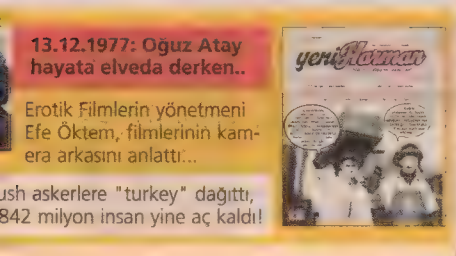

Kıtık Kebabı Ekibi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

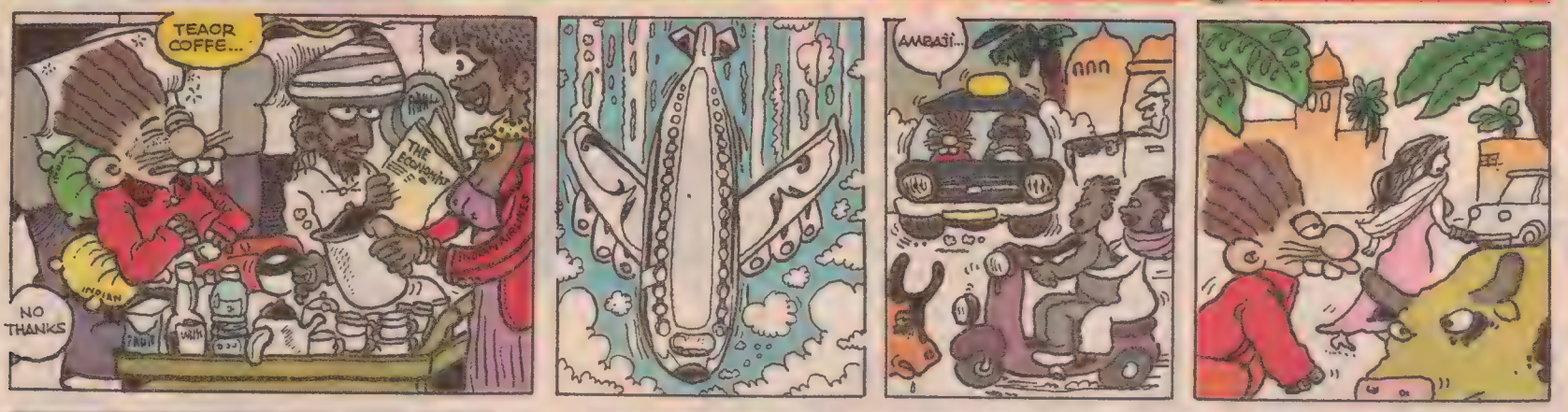

Prahlad Jani, Hindistan'ın Gujarat Eyaleti yakınlarındaki Ambaji mabedi yakınlarındaki bir mağarada yaşayan Prahlad Jani adındaki 70 yaşlarındaki bir Fakir (Hindistan'da bazı din adamlarına böyle denliyor) senelerden beri hiç bir şey yemiyor ve içmiyor. Prahlad Jani'nin müritleri de bu iddiayı teyit ediyorlar.
Prahlad Jani sekiz yaşında iken bu mağaraya gelen bir tanrıça tarafından takdis edildiğini ve bu yüzden de yemek ve içmek ihtiyacı olmadığını söylüyor. 'Damağımda bir delik var, susadığım zaman bu delikten gelen su bana yetiyor' diyen Prahlad Jani'yi, Hintli bilim adamları, on gün müddet ile Ahmedabat şehrindeki bir hastanede müşahade altına alıyorlar. Bu müddet esnasında kendisine ne yiyecek ne de içecek veriliyor. Yalnız ağzını çalkalaması için her gün bir bardak su veriliyor ve çalkalamadan sonra da Prahlad'ın tükürdüğü su ölçülüyor. Doktorlar on gün sonunda adamın gayet sağlıklı olduğunu bildiriyorlar. Yemek yemeden üç dört hafta yaşayan insanlara rastlanıyor ama üç dört günden fazla susuzluğa dayanan bir insan şimdiye kadar ilk defa görülüyor.

DUMUR

GÜNERİ İÇOĞLU

İstanbul, Cihangir semtinin İlyas Çelebi Sokağı'nda ilginç bir park ikaz levhası...

Teşvikiye civarında bu apartman... Apartmandan çıkan birilerine, **"Apartmana niye böyle bir isim koydukları"** sordum, önce **"Bilmiyoruz"** dediler, daha sonra da burasının adının önceleri **eser apt.** olduğunu, fakat sonradan **tarihi eser apt.** isminin verildiğini söylediler. Espri yapıyorlar sandım ama değilmiş. Daha fazla bilgi alabilmek amacıyla konuyu uzatmak için **"Acaba bu civarda, bu caddede meşhur bir tarihi eser mi var yoksa?.."** dedim. onlar da apartmanın zaten çok eski bir bina olduğunu söylediler. Öyle pek de eski bir binaya da benzemiyordu ya neyse bu kadar bilgi tabii ki bana yetmedi, ismin gerçek nedenini merak ederek oradan uzaklaştım...

YAPRAKLAR ARASINDA

Nihat Genç

Galiba başka bir ülke olduk. Her sokağa çıktığımızda gözümüzün önünde bir gasp vakası. Kızılay'da oturuyorum, birkaç gün içinde, sokağımızın arkasında, önünde, yukarısında, ama hergün bir vahşi gasp hikayesiyle yüzleşir olduk. Daha dün parktan çıkarken, daha iki gün önce bakkalın önünde. Üç kişi sıkıştırıyor. Adamın bileği ve dirseğinden kolunu peksimet gibi kırıyorlar. Kafasını taşla parçalıyorlar. Çevreden yetişenler, polis yaptı, bir insanın kolunu üç saniyede başka kim kırabilir, diyor, ayaküstü polis maaşlarının düşüklüğünden tartışma başlıyor, adam cansız yatıyor. Polis çağrılıyor. Zavallı adama, bu iş eşcinsel kavgasına benziyor, diyorlar. Sonra, o haliyle adama, metresin var mıydı gibi sorular... Sonra, bu iş gasp işine benzemiyor deyip uzaklaşıyorlar. Adamın ailesi, babalarının kolunun kafasının kırılmasına mı yansın, babalarıyla ilgili eşcinsel şüpheleriyle mi uğraşsın.

Bir korku dalgası büyüyor, şu sokaktan geçmeyin, şuraya gitmeyin. Yoğun anarşi döneminde bile bu kadar büyük başıboşluk hatırlamıyorum. Polis ne yapsın, hangisine yetişsin, zaten maaşı nedir gibi çaresiz veryansınlar.

Yıllardır gazeteleri, devleti, siyasetcileri, hırsız bankacıları, haberleri dinleyen milyonlarca genç, artık, siyasete, ahlaka, geleceğe, sabra, beklentiye, çalışmaya inanmıyor!

19. yüzyılın sonu, 20. yüzyılın başı, bütün büyük yazarlar, yeni gelişen şehirleri, metropolleri, şehrin insanını, varoşları, ahlakı, yüzbinlerce insanın teker teker umutsuz hayat savaşını, cinayetini, intiharını, isyanını, çatışmasını, yüzbinlerce defa sinemada, tiyatroda, gazetelerde anlattılar. Seyrettiğimiz her filmde, yaptığımız her muhabbette, bu bilgilere, dünyamızda yaşayan her insan sahiptir. Yoksulluk, işsizlik, hırsızlık, anarşi, terör ve bunların sosyal, siyasal kökenlerini bilmeyen hiç kimse yoktur aramızda. Halk dediğimiz geniş kitleler, toplumda olup biten bu yol kesmeler, cinayetler, hırsızlıkların sebeplerini birebir bir gerçeklikle biliyor. Anlıyor. Zenginleri, hırsızları tanıyor. İşsizliği, sokakları tanıyor.

Herkesin herşeyi bilip anladığı, gördüğü, duyduğu ve bu hadiselerin birebir mağduru olduğu halde, elinden hiçbirimizin birşey gelmemesinin adı çaresizlik'tir. Toplumumuz yediden yetmişe varoşundan villasına çaresizliği tanımıştır. Gasp, terör, hırsızlık, cinayet, hepsi "çaresizliğin" öğrenilmesiyle hızlandı.

Kitlelerin çaresizliği öğrenip hazmetmesi kolay değildir, uzun bir süreçti. Çaresizliğe direnen karşı kahramanlar çıkar, partiler, sendikalar, örgütler, kitleler çaresizliği ve umutsuzluğu kabullenmeyip siyasetin üstüne atılır. Yüzbinlerce insan hayatını bu uğurda yok etti, parçalandı. İnsanlık umutsuz, çaresiz kalmasın diye, fikir, siyaset, şehir, insan, ekonomi, toplum tartıştı. Ve son yirmi yılımızın kısa hikayesi, sosyal ve siyasal kahramanlarımız bitip tükendi, umutsuzluğa karşı savaş verecek kimseciklerimiz kalmadı.

Bugün, çaresizlik süreci de sonuna yaklaşmıştır, yeni çağımızın adı, çaresizliği seyretmek, ya da birebir kendi başını kurtarma, olup bitenlerden kendini sorumlu tutmama çağı. İşte hepimiz gaspı, terörü, cinayetleri, yoksulları, hastaları, çaresizleri seyretmeye başladık.

Seyretme, izleme çağı ikiye ayrılır, ilk dönem, vah vah, ya ayıp oluyor, olmaz böyle şey, ya nasıl müsaade ediliyor, bu kadarı da fazla, kardeşim devlet yok mu, polis yok mu, gibi hayretler ürettiğimiz ilk dönem. İkinci dönem, artık hayret ve kişisel isyanlarımızın bizleri psikolojik olarak sarsmaktan öteye gitmediğini görüp, katiyen ilgilenmemek dönemi...

Bireyler, toplumca hareket edilmediği, toplumca çareler üretilmediğini anlayınca, kişisel güvenliğinin peşinden koşar. Kapısına çift kilit kor, güvenlik koyar. Bu dönem de kısa zamanda aşılır, hali vakti yerinde olanlar şehrin merkezinden banliyölerine doğru taşınmaya başlar. Merkez, terkedilir, daha güvenli dış siteler, güvenle inşa edilmiş yan mahallelere yerleşilmeye başlanır. Ve çocuklarını şehrin sokaklarından çok uzakta, akvaryum gibi steril okullara göndermeye başlar. Ülkemizin büyük şehirleri, İzmir, İstanbul, Ankara bu "güvenli" yan semtleri ve okullarını çoktan inşa etmiştir.

Ve şehirle yataklarını ayrı seren, şehrin sıkıntılarını takmayan, imkanı olan zümreler için yeni bir dünya başlar. Bu zümre, fazlasıyla korunaklı büyümüş çocuklarını şehre sokmaz, kendi sitelerini, özel okullarını, üniversitelerini inşa eder. Bu hijyenik koridorlarda büyüyen çocukları, bu iyi halli zümrenin gelişkin siyasal ve sosyal imtiyazlarıyla bakanlıklara, üniversitelere, şirketlere çok kolayca transfer olurlar. Tabii, yaşadıkları steril çevrenin, jestleri, giyimi, eğlence biçimi, davranış modellerini çok iyi öğrenmeye başlarlar.

Böylelikle imkanları olan kitleler, kendi sosyal ve ekonomik dünyalarını garanti altına almakla kalmaz, bu dünyanın "değerleri" yani "ahlakını" da hızla oluşturur. Bu steril üniversiteler ve özel siteleri kuran insanlar, bunları büyük şirketlerin, uluslararası acentaların sayesinde yaparlar. Yani, burada yetişen gençler, bu şirketlerin, reklamlarında, karlarında, borsasında, kazancında, kurumunda çalışır. Zekalarını, bedenlerini, beyinlerini, hayat garantileri bu olan, bu şirketlerin markalarıyla geliştirirler.

Böyle böyle, iyi halli zümrenin toplum tasavvuru tamamen değişir. Ülke, coğrafya, insan, halk, yoksul, hasta, şehir, sinema, sanat, gelir dağılımı adaletsizliği, gasp gibi yüzlerce sosyal olay karşısında verdikleri tepkiler "benzeşmeye" başlar. Tüm bu sosyal hadiseleri "karları" açısından, markaları, şirketlerinin güvenliği açısından değerlendirir.

Hızla toplumun gazetelerini, TV'lerini, mizah dergilerini, şov programlarını, ihaleleleri, kredileri, reklamları, herşeyi, nasıl benim olur, nasıl bana hizmet eder, nasıl markam meşhur olur, gözüyle ve anlayışıyla ele geçirmeye başlar. Ülkemiz bu süreci de Allah'a bin şükür tamamlamak üzeredir, TV'leri, gazeteleri, markaları, eğlence tarzlarını, reklamları bu zümre ele geçirmiştir. Hayatı, siyaseti, sosyal dünyayı herşeyi bu markalarının ahlakı ve karlarının istikbali için değerlendirip, böyle bir "değerler dünyası" oluşturmuşlardır.

Bankalarımızı, gazetecilerimiz, çaldı, çırptı, soydu, ama, Allah'a bin şükür bu virajı da döndük. Bu zümrenin eni boyu sayısı bilinmiyor, taş patlasın bu yoksul ülkeden beş milyon bir rakam çıkabilir. Bununla övünmeliyiz. Yemedik içmedik çalıştık çırpındık beş milyon mutlu insan büyüttük. Evleri güzel, çocukları güzel, okulları güzel, şarkılar söylüyor, eğleniyor, markalarla giyinip, markalarla geziyor, reklamlar, diziler, sinemalar, hepsi onların etrafında dönüyor!.

Geriye kalan 65 milyonun gazetesi, partisi, hastanesi, garantisi, güvenliği yok. Yapacakları tek şey, önlerine çıkanı doğramak, çalmak, soymak, yalan söylemek, adam öldürmek, kafalarını parçalamak. Bu umutsuz kitleye söyleyeceğimiz tek şey, "sizler de çalışın, sizler de onlar gibi olun!...

Hepimizin gözleri önünde son onbeş yılda toplumun kaymak tabağıyla sefil kitlelerinin ayrıştığına hep beraber şahit olduk. Rantiyeler, şirketler, markalar, reklamlar, özel üniversiteler, steril semtler sağlam ve güvenli bir şekilde hali vakti çok iyi insanların eline geçiverdi. Ve içimizden yüzlerce yazar, sanatçı, paranın, keyfin, güvenliğin bu zümrenin elinde olduğunu görüp, onların gazetelerine, dergilerine, semtlerine, markalarına, şirketlerine, değerlerine hızla geçip, bu yeni "değerlerle" beslenmeye başladılar.

Yani, toplum denen bu bütüne, halk denen, kitle denen, aşağısı, yukarısı, zengini fakiri, sağcısı, solcusu, büyüğü, küçüğü, denen bu geniş kesimlere eli kalem tutan herkes, kar, marka, şirket penceresinden bakmaya başladı. Peki, toplum denen bu bütüne kim konuşacak, ahlakı, değerleri, toplumu, olup bitenleri, "insan" penceresinden kimler anlatacak!

Sanatçılar, yazarlar, siyasetciler, herkes bugünlerde bu zümrenin keyfi, markası, karı, eğlencesi, mutluluğu peşinde... Genele, büyük halk kesimlerine, topluma, tümüyle insanlara doğru konuşanlar hızla yokedeliyor, sistemden çıkartılıyor, yüzlerine bakılmıyor!.

Bugünlerde yüzlerce bunun örneklerini görüyoruz. İşte, zavallı çocuk, bir roman yazmış, Aydın Doğan'ın Doğan Yayınları'na gitmiş. Meşhur olmuş güya. O da TV'de anlatıyor: "Ben romanlarımda insanı öne çıkartırım..." . Buna benzer yüzlerce eğri büğrü yalan sahte laflar. İnceleyelim bu lafı. Bir. Dünyada insanı öne çıkartmayan, konusu insan olmayan tek bir sanat yapıtı, edebiyat yoktur. Bunu kıyamete kadar kimse başaramayacaktır. Sana, bin yıl müsaade, sen, konusu "insan" olmayan, insanlara göre olmayan, tek bir satır yaz bakalım. Böyle yalan dolan şeyleri ne çok sıkmaya başladılar.

Akşamsefası

DETAYI

dumur@leman.com.tr

Kızkardeşim Raziye ve yurtdışında yaşayan abim bir otobüs yolculuğunda Didim'den İstanbul'a dönerken gece vakti Susurluk'ta mola verildiğinde mola tesisinde çorba içmeye niyetlenmişler. Sağlık konusunda evhamlı ve aşırı titiz bir insan olan abim çorba kazanının başındaki garsona, **"Ben her suyu içemiyorum, musluk suyu diil di mi, ne suyundan yapıldı bu çorba, doğru söyle?.."** diye sormuş... Garson, önce durmuş düşünmüş, elindeki kepçeyle çorba kazanını uzun uzun karıştırmış, bir müddet sonra derin bir iç çekmiş ve ağır ağır şöyle söylemiş, **"Abi kaynak suyu ama çoook derinden geliyoo.."**

Bu cevaptan sonra çorbanın kuyu suyundan yapıldığı şüphesine kapılan abim, çorba içmekten vazgeçmiş ve tost yiyip otobüse binmiş...

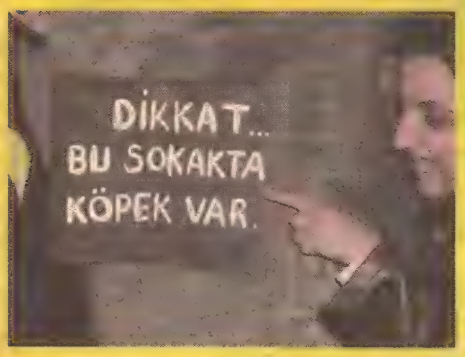

Çengelköy'de oldukça dik, dimdik bir yokuştayız... Bir ağaca çakılmış bu levhayı görünce öylesine dumura uğradım ki, aslında bu yazıya söylenecek söz yok ama iki çift laf edemeden duramıyor insan... Koskoca sokağa bir ev muamelesi yapılmış, sanki bir evin bahçe kapısından giriyoruz... İyi güzel de köpek sokağın neresinde?.. Her yerden çıkabilir... Üstüne üstlük yokuş öyle dik bir yokuş ki çıkarken adeta yüzün yere yapışık gidiyorsun... Bu durumda sokaktaki köpek yukarıdan gelirse şanslısın, rampa aşağı tüymen nispeten kolay olur, gel gör ki aşağıdan gelirse, yani sen yokuş yukarı çıkarken arkandan belirirse vay haline, paçayı kaptırmasan da kalp krizinden ya da dalak şişmesinden gidersin... İyi de kardeşim köpek o sokağın köpeği olduğunu nerden biliyo, kafası esip başka bir yere gitmez mi, yan sokağa da girmez mi?.. Ordan geçen bir şahıs sokağın sonuna gelince, **"Ohh be sokak bitti neyse ucuz kurtuldum"** mu diyecek... Tüm bu soruları oradan epeyce uzaklaştıktan sonra düşündüm...

Gönül Adamı

Trafik, terörü de solladı; Bayram boyunca 138 kişi vefat etti. Ölüm artık hayatımızın bir parçası...

GÜNERİ İÇOĞLU

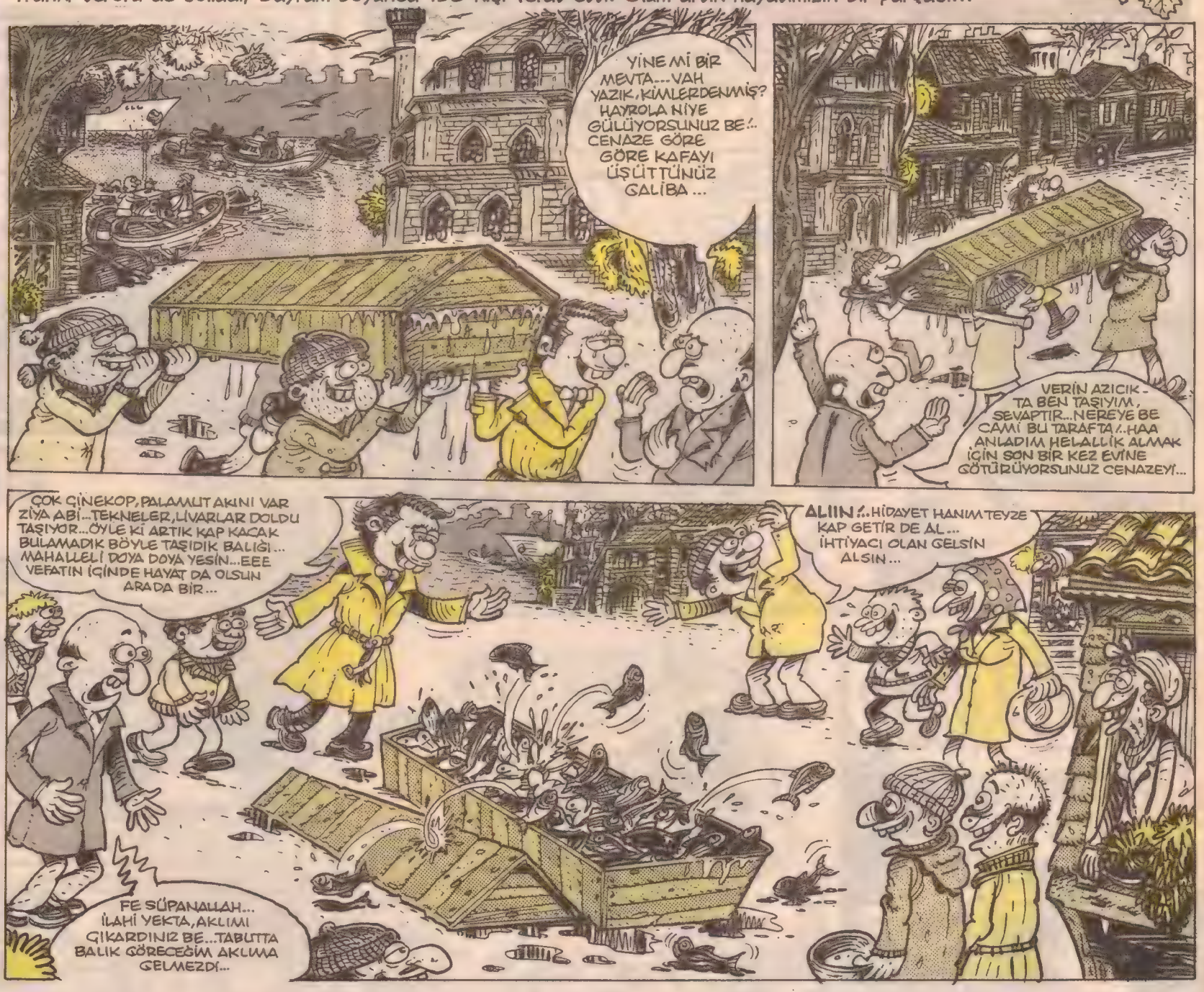

İki. Sen, Doğan Yayıncılık'ı tercih ederek, reklamı, markayı, o şirketin Türkiye'ye bakışını, kendi ismin üzerinde onayladın. Yani, senin değerlerin artık bu markadır, kardır, şirkettir, çok satmaktır. Senin geniş insanlar topluluğuyla ne ilişkin var. Sen bu zümrenin oyuncağısın. Ve, roman yazmaya zekan var da, her çocuğun bile bildiği bu gerçekleri neden bilmiyor görünüyorsun. Demek ki yalancısın. Niçin yalancılık yapıyorsun. Çünkü meşhur olmak, karnını doyurmak, kendine o zümre içinde bir yer açmak istiyorsun.

Yani, dosdoğru konuşamıyorlar, mahcuplar, ezikler, yedikleri bokları izah edemiyorlar, cevap veremiyorlar. Oysa, harbiden, zevkine, karına çalıştığın zümrenin edebiyatını yaptığını, o zümrenin yazarını olduğunu pekala söyleyecek yüreği taşımalısın. Değerlerini savunmalısın. Sana, ekmek, korunma, güvenlik veren bu "zümrenin" çıkarlarını dobra dobra savun...

İşte böyle bir dönemdeyiz, ruhunu satan yazarların kendilerini savunamadıkları bir sürecin içinde. Bu da geçecek. Yarınlarımızda o sınıfı harbiden savunan o sınıfın değerleriyle büyümüş yazarları da tanıyacağız. Şimdilik çok utangaçlar, ya susuyorlar, ya da orda neden bulunduklarını kendilerine izah edemiyorlar. Ama istikbal onların, TV'ler, reklamlar, markalar onların, birgün, şöhretin ve güvenliğin herşey olduğunu daha derinden kavrayıp, bulundukları zümrenin "değerlerini" daha derinden yazacaklar!..

Yazarlarımız, dobra, sahici, kendilerine güven içinde konuşamıyorlar, ikircikli davranıyorlar. Oysa, rahat olmaları lazım. Şöhret ve güvenlik ve markalarını içtenlikle savunmaları lazım. Felaket burda başlıyor, insan, toplum, halk, siyaset, değerler üzerine binlerce yalan yanlış ortalığı karıştırıyorlar.

Kendi zümrelerinin değerlerini savunmaya yanaşamadıkları için, kendi yaptıkları herşeyi de bir şekilde insanlığa, insan haklarına, gelir dağılımına bulaştırıyorlar. Markayı, şirketi, kendi güvenliklerini gizleyip, hepimizin canını verdiği bu kavramlar üzerine sıçıyor. Bu kavramları konuşarak kendi psikoloji ve vicdanlarını bağışlatma çabasına düşüyorlar.

Çünkü, orda neden durduklarını tutarlılıkla izah edecek vicdanı ve ahlaki bir güçleri yok. Ezikler. Çaresizler. Onları da oraya "ekmek kavgası" köpek yaptı. Sokaktaki çakallar insanların kafasını kırıp gasp yapıyor. Bunlar "ahlak", "değerleri" parçalıyor, bunların canavarlığı daha vahşi.

Aslında burjuva, kendi öz çocuklarıyla gazetecilik, yazarlık yapsa, sorunumuz kalmayacak. Henüz kendi çocuklarıyla bu büyük mutlu siteyi kuracak güçte değil. Üniversitelerini inşa etmesinin üstünden henüz onbeş yıl geçmedi. Şimdilik, dışardan, küskün solculardan, döneklerden, şöhret meraklılarından, puştlardan, ben bir bok oldumlardan markalarını, şirketlerini doldurmak zorunda.

Ne yapsın karnını doyurmak, şöhret olmak isteyen bu çocuklar. Ben Aydın Doğan'ın kızları daha zengin olsun diye roman yazıyorum, diyemez. Ali Kırca ve benzeri onbinlercesi ben Dinç Bilgin paçayı kurtarsın diye gazetecilik yapıyorum, diyemez. Ne diyecekler, haberciliğin alasını, romancılığın alasını yapıyorum, diyecekler.

Burjuva da bilmeli, taşıma suyla değirmen dönmez, daha fazla köpek, sanatçı, puşt, her dönem bulup hizmetlerine veremeyiz, gücümüz nedir? İşte zavallı gazeteciler, yazarlar. İki arada bir derede kalmış yüzlerce yazar. Öyleydi de böyleydi de, halkmış da, bokmuş da, sanatmış da... İnandıkları yok.

Keşke burjuva, bizim çocukları satın alarak değil, kendi öz çocuklarıyla edebiyat, gazetecilik yapabilse. Arkadaşlarımıza "satılmış" demekten yorulduk.

Ama, gayret ediyoruz, bu süreç hızla şekilleniyor. Bakın, bu yazarlar çok uzun süredir "halkımız" diyemiyor, ya da bu kelimeyle dalgalarını geçiyorlar. Ama, işte, markamız, şirketimiz laflarını içtenlikle benimsemeye başladılar. Yani az kaldı, ha gayret...

Herkes yerini bilsin. Herkes bulunduğu zümrenin değerlerini vicdan azabı çekmeden özgürce savunsun. Çünkü, bizim çocuklar oralara transfer olunca, ahlakımızı, değerlerimizi, yüzlerine gözlerine bulaştırıyorlar, yukarı tükürseler bıyık, aşağı tükürseler, olmuyor. Beceremiyorlar!.

Ama bu sürece çok kurban verdik, çok arkadaşımızın medya, transfer, marka, torpil, yaranma, rezilliklerini duymaktan yorulduk. Bu kadar gencin kendini heba etmesi, kendi rezil olurken, insanlığı, solculuğu, değerleri de kendi bataklığına çekip mahvetmesi, trajikti!..

Yiğit insan her acıya katlanamıyor artık, eskisi gibi değil. Çok kırılgan olduk. Ağaçların sessizliğini arıyor, ormanlara koşuyorsun. Birgün belki barışırız bu arkadaşlarımızla. Rüzgarın sıcak nefesinde arıyorum belki bir umut. Bu aşk öpücüğünün alevini hala kimler büyütüyor. Ağaçlardan işte çığlıklar yükseliyor. Saçını başını yoluyor dallar. Yaprakların hışırtısını tartışıyorum. parka kaçıp yaprak yaprak biçimlenip çıkıyorum.

Devletin sokak aralarında öldürdüğü çocukların. Kuru kemikleri gibi yapraklar. Şimdi ayazın altında Karşıyaka Mezarlığı'nda tepeler üstünde tepeler dolusu. Hışırtılı şarkılarını duyuyor mu yaprakların. Çok tuhaf şeyler oluyor. Ne kadar çocuk ölse o kadar hızla unutuluyor. Oysa. Ezberlenen en meşhur şarkılar ayrılığı anlatır. Feryat figan bütün dillerde edebiyatın kökenidir. Henüz ezgileşmemiş doğanın bu ham seslerini. Belki evlatları birgün şiirleştirir. Haz dediğimiz en ergen en cesur en tatlı duygular, parklarda sahipsiz canileşiyor. Birden, sözcüklerle aklımı oynatıveren yapraklar. İlkbahar aşmak ister. Sonbahar acıya direnme. Cıvıltılı sesleri, güzel kokuları yok sonbaharın. Sıkı giyinirsin. Önün kış. uyuşuncaya kadar yalnızlığını dolaştıra dolaştıra unuttursun. Yaz erotik. Sonbahar düşgücü. Yaz, şaka, neşe. Sonbahar ölmüş kuşlar bahçesinde ebedi bekleyiş. Sokaklarda vurulan genç çocukların cenazelerine bir hışımla yetişen fırtına. Bu fırtınanın rüzgarın, ağaçların kuru kavgaları sanma. Aşık insana faydaları çoktur. Aşk en yüksekten esen kimsesiz bir yeldir. Sonbahar mezhebimizdir.

Yumuşatır yolları yapraklar can verir. Yastığa mindere döner kaldırımda taşlar. Neler gördü bu yapraklar, neler. Bu sonbahar can verir, can alır. İşte içinde kan pıhtısı gibi kızarmış yapraklar. Yapraklar naralar atıp yığılıverdi. İnsan evladına iki elin kanda olsa yetiş, koş, parklara, dedi. Öfkemi dizginlemek için dökülüversem ucuz bir şarap gibi yaprakların üstüne. Çok bilindik unutulmuş sloganları yeniden haykırsam. Yolumu döndürüp uzatsam sıra sıra ağaçların altından. Yaprakları bir daha gözlerimin önünden geçirsem. Hani serçelerle doluydu. Hani yeşildi. Hani çiçekli... Dilsiz amansız canavar bir fırtına kökünü kazıyor. Yapraklar kanlı istihbarat örgütü gibi çalışıyor. Yaprakların üstünde çıplak ayaklarım mangala basıyor gibi. Pahalı şaraplardan değil şişe kırıklardan kanımı kesip reçel kaynatıyorum. Bu gece sarhoş baharla sokakta kalıyorum. Bakın bakın ağaçlara. Muhteşem dansediyor. muhteşem düşüyor alnından yere... Bakın, tekrarı yok bunun. Ruhumuzun çok pahalı futbolcusu bunlar. Nasıl sımsıkı ağızları, şimdi aynaların içinde uçuyor. İşte yine sert bir tokat yapraklar ardlarına bakmadan kaçıyorlar. Elele danseden kızlar gibi. Gölgeden görünmez bir merdivenden neşeyle fırlıyorlar. Nedir bu işin aslı astarı yine başım döndü, çalıp söyleyen kimdi? Hangi yaprağı elime alsam incecik dudakları. Biliyorum içimdeki sıcak azacak. İstemesem de yapraklar, iltifat ettiğim kadınları çırılçıplak soyacak. Güneşin ateşi söndü, diyorlar, bense bir sisin içine girdik diyorum, bu da kutsal bir mevsimdir, bekleyin yapraklar, bekleyin, düşmeyin diyorum. Gidip gelip pencereme yüklenir, her mevsim hiç gecikmeden gelir. Ne diyeyim sana rüzgar, sonbaharın mübarek olsun. Bir daha geç gelirsen elin ayağın kırılsın, yine eskisi gibi düğünün kanlı geçsin. Ne diyeyim sana rüzgar, işte bir bir ölüyor akşamlar! Ev sahibi sensin, bizler gidici, ruhum renklerinle süslensin, Tanrı'nın huzuruna, tepeden tırnağa hışırtınla çıkacağım, ama orada çok çalımlı bir kadın olacağım. Burada başladı Tanrım çalı çırpılarla avuntularım, burası Tanrım insanlığın tek tarafsız sahası, coğrafyasız, haritasız karyolasız vatanı. Dünyam yalnız parklarda güzeldi. Çınarlar meşeler kestaneler akasyalar güzel huylu kızlar gibi içime girdi. Ağaçların altı akıl hastanem, koğuş koğuş dolusu ağaçların altında, yapraklar meslekten arkadaşlarım.

Yol kesen caniler gibi biçimsiz suratlı ağaçlar, ana avrat azgın hayvanlar gibi. Aklımı kesti hastanemin ince sazı, sigaram. Sarhoş mu manyak mı yaprak gibi kurumuş sigaram. Asfaltı kaldırımı sarı çürük mü yiyecek. Bu kadar boku pisliği ağaçlar mı süpürecek. Bir sevgilim vardı burda bir sevgilim, çayın içinde bisküvi gibi. Bir yorgun gemi gibi yaprakları toprağa batırmıştık. Batıklarımız vardı burda. Denizi hastalanmış. Batıklarımıza puf yastıklar gibi başımızı kor üstüne uzanırdık. İnce mavi köpük dalgalara tırmanırdık. Taşları ısıtırdı ağaçlardan sürünerek inen hayvanlar. içimizde esrarlı karıncalı bir sıcak. Böcek böcek toprağı azdırırdı. Isınırdı taşlar. Havlular gibi yorgun sırtımdaki incecik gömlek. Yünden şaldan bir hırka gibi sofralar açar gibi yapraklar giyerdik. Bir deli ressam gibi, ölçüp ölçüp yaprakları kaldırımlara şekil şekil dizerdik. rüzgarı korkutup kaçırtmak için yapraklarla doğduğum şehrin desenini çizerdik. Bahçemiz genişti bir ucu ağaçların tepesinden yıldızlara kadar giderdi, kendimi öldürmeyi hiç bilmezdim, kö-

Devamı 15. Sayfada

Akşamsefası

KAAN ERTEM @leman.com.tr

bahiopek@leman.com.tr

Bahtiyar Fakı

Akşamsefası

AKSARAY PAŞAOĞLU

Türk Simiti Modern Çağa Damgasını Vuruyor: Çok Çıtır Oluyoruz!...

Bu ülkede hârika şeyler oluyor! hayat müthiş bir şekilde çeşitleniyor. Her köşe başında mitozmuşçasına çoğalan simit dünyası ve sarayları, bu Ali Baba ve kırk haramiler gibi tılsımlı, halısı uçan kentlerimizi oryantal oryantal, rafya derdik biz eskiden parlak paket ipleri gibi sarıp sarmalıyor. Bu inanılmazı ne Niyork'ta ne Paris'te görebilirsiniz. bu ışıl ışıl dev simit merkezleri Türkiye'nin yepyeni çağdaş dünyalı yüzü. Ben gittim, girdim. Şahane bir dünya. Her taraf susam. Envai çeşit simitlerle çok çeşitli simitler ve son derece binlerce bardaklarda çay var. Muhteşem bir camdan yapılmış bardaklar ilk bakışta birbirinin aynı gibi duruyor. Oysa biliyorsunuz, fabrikasyon da olsa, bir bardağın, diğerinin aynı olmasına imkân yok. Tıpkı insanlar gibi bardakların da birer kişiliği var ve inanmayacaksınız, hepsinin kenarında Avrupa'ya meydan okurcasına birer dudak payı var. Zaten simitler de farklı farklı. Biri yuvarlaksa, öbürü daha yuvarlak veya çok yuvarlak değil olanı da var. Dahası, susamları ne sayıca ne de dağılış olarak birbirine benziyor. ortası boş klasik simitlerin yanısıra, etrafı boş olanı, hem ortası hem etrafı dolu olanı, hatta bir ara hayretle hem ortası hem etrafı boş olanını da gördüm. Hemen görevliye sordum. O tip simitlere "kalmadı" diyorlarmış. Ben hayatımda simit ağzıma sürmemiştim. Şu anda hâlâ sürmüş değilim. Ve asla sürmem de. Çünkü onun güzel olduğunu genetik olarak zaten biliyorumdur.

Fakat orada hemen sipariş verdim. Çalışma odama 250 kiloluk küre şeklinde bir simit yaptırdım. Ve üstüne yeryüzündeki insan sayısı kadar susam serptirdim. Sekreterim Biçimsu, susamların sayısını doğumlara ve ölümlere göre her dakika değiştiriyor. Ve siz küreye günün hangi saatinde bakarsanız bakın, susamları saydığınızda o anda dünya üzerinde kaç insan yaşadığını canlı olarak öğrenebiliyorsunuz. O gerçek bir simit dünyası. Veya simitten dünya. Ve böyle çılgın birşey sadece Türkiye'de olabiliyor. bu magnifik binbirgece saraylarının önünden hangi gece geçersem geçeyim sarsıla sarsıla ağlamaya başlıyorum. Ve bu asla korku değil. Neyseki yanımda her zaman taşıdığım sembolik bir emziğim var. Böyle anlarda kendime o emziği veriyorum ve sembolik olarak susuyorum...

Hiç kaz ciğeri yediniz mi? O güzel değil. Ben Fransa'da çok yedim ve yiyorum. Kaz ciğeri Fransa'da çok yaygındır. Bizde de yavaş yavaş yaygınlaşıyor. Ve Fransa'yı yakalıyoruz. Ne yakalaması, geçiyoruz. Mesela Ordu ilinde, kent merkezindeki Bülbül Deresi'ne bırakılan 130 kadar kaz ve ördek, vatandaşlarınız tarafından kısa sürede tüketilmiş.

Vatandaşlar büyük ihtimalle o kazların ciğerlerini de yemişlerdir. (Kaz ve ördeklerin kaç tanesinin ördek ve kaz olduğu belirtilmemiş. Sadece bir kısmının kaz olduğu söyleniyor. Ördeklerin diğer kısım olduğunu biz varsayıyoruz. Zaten bu tip ayrıntılara takılmamakta yarar var. Burada önemli olan işin özü.) Vatandaşlar kazları yiyip üzerine dere içiyorlarmış. Bence de en hârika ve doğal olanı budur.

Şimdi feministleri kızdırmak pahasına, bakın ne anlatacağım. Feministler bana kızacaklar. Kızmazlarsa hatırım kalır. Geçen hafta Niyork'taydım. Şu sıralar, orada, çıplak kadın üzerinde Suşi yemek çok moda. Yere bir tane çıplak kadın seriyorsunuz.kadın çıplak. Arka sayfa güzeli gibi. Üzerine suşileri diziyorsunuz. Suşi de bir matah değil. Tokyo'da, Niyork'ta devamlı yiyorum,tat vermiyor. Kadın, suşilerin altında tabak gibi yatıyor. Uyuyor mu, dost düşman mı gözetliyor anlamıyorsunuz. Suşileri yedikten sonraçıplak kadını bulaşık makinasına atıyorsunuz. Tabii boş kadınları içiçe koyup bir kadının kenarıyla üstten vura vura hepsini kırmak isteyen metropol magandaları da çıkıyor. onları anlamıyorum...

Yâni diyeceğim, hiçbir şey simitin yerini tutmuyor!

Behiç Pek

Akşamsefası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

KOZALAK HÜMİN ZARARLISI ÇAĞCAĞ

Kozalak iş bulanda ,bir bara güvenlik olanda ki ne olanda..

KOZALAK İŞ BAŞINDA...

hissi / karikatür

Duygusal Zeka : Mankafa tesellisi...

Slov Dans : İnsanlar daha rahat sevişmeye başlayınca kimse bu şekilde hareket etmez oldu. Demek ki dans mans hikayeymiş anam. Geçmiş olsun...

Otobiyografi : Cem Yılmaz'ın hayat hikayesi...

Sütlaç : Laç'ın pirinç demek olduğunu sansak fazla mı ileri gitmiş oluruz acaba?..

Basen : Kontroldan çıkmış kalça...

Çakmak Taşı : Kuşu daha vururken pişirmeye de başlıyo. Gereğinden fazla pratik bişey. Az kalsın maksadını aşıyomuş yani o derece...

S.O.S : Su 0 kadar Soğuk ki...

Fitil : Bu şekilde ipneliğin tedavi edilmediği kesin...

Yalancı Meme : Çocuğa yutturabilirsiniz belki ama babaya asla. Çıkar bakim orcinali. Çıkar dedim, emijem...

Sarılık : Çinliler'in icad ettiği ilk şey midir nedir...

Ruhban Okulu : Ne lan bu perili ev gibi. Böyle ismi olan bi yerin boş kalması çok daha ürkütücü bişey. Bir an önce açılsın hakikaten...

Sakız : Henüz çiğnenmemiş çiklet...

Günah Çıkarma : Ben gene pırt yaptım Rayip Abi. Çok utanıyorum. Cehennemde haşlanmak istemiyorum. Ühül Lütfeeean!..

Günaha Girme : Sittir git bak valla sokucam bu mumları göhtüne...

Tenya : Daha evcil bi hayvan düşünemiyorum. Isırmaz korkmayın. Sevebilirsiniz. Çok sıkmayın ama kopuyo...

Deve : Arap Harleyi...

Ekonomik Boy : Vatandaşı az para verdiğine ikna edip de çok daha fazla parasını tırtıklamak haince olduğu kadar dahice bi dümen diilse eşşek olayım...

Diş İpi : Git dişçiye çektir öküz. Hem kopar o, çok ince...

Formüla 1 : Haybeye acele ediyo olmayasın lan sakın? Belki de 2 yoktur...

Dekolte : Boğaz manzaralı giysi...

Kalfa : Sen çocuğa böyle baskı yaparsan fa'da kalır tabi. Bırak la, si, do'yu, sol bile olamaz diye devam etmekte olan bu ruh hastası cümleyi hala okumaya devam ediyor olmanız sizin de aslen pek sağlıklı olmadığınızı gösteriyo gülüm...

Sevici : Çekingen lezbiyen...

Ölüsevici : Ölüden bile çekinmeyen lezbiyen...

Kroki : Cüce haritası...

Keçi Leblebileri

Semra E. - Bodrum : Ben girmiyorum. Buranın suyu çok ıslak...

Tolga D. - Eskişehir : Ne ağlıyosun lan, rende mi soğanladın?..

Erhan G. - Merter : Aslında Fransızca okudum ama İngilizce'yi de pat pat konuşabiliyorum...

Pelin E. - Sarıyer : Peynirin iyisi sütten yapılır.

Arif H. - Batıkent : Biraz sırtımı ovsana. Gene migrenim azdı...

Esra F. - Suadiye : Fişin üstündekiler okunmuyosa gene de vergi iadesi veriyolar mı?..

Yasin G. - Mersin : Bir suçlunun suçu ispatlanana kadar kendisine masum denir...

Edibe Teyze - Bakırköy : İşleyen demir ışınlanır çocuğum...

Gazi A. - Adana : Tek kolu olmayan davulcu var. Darbukacı niye olmasın?..

Derya G. - Karşıyaka : Arabistan'da çok büyük ama kumunu ayıkladın mı geriye bizim mahalle kadar yer kalıyo...

Ayça H. - Florya : Ben kendimi bildim bileli Revak kullanıyorum...

Kaan B. – Göztepe : Abi bişey söylicem ama kızma. Sen pezevenk misin hakketen?..

Akşamsefası

pek gibi sevişmekten başka din tanımazdım. Mehtabın incecik yüzü vardı, bize değil, çocuğunun yanında dayak yemiş babalar gibi yere bakardı. Balgamdan psikoloji iğrençti aşklar rezillikti, hezimetti, kepazelikti. Ben yine çok top oynamış gibi saçlarımı dağınık tutardım. Çok pahalı mülk gibi zengin zengin memeleri vardı, tımarhane bahçesinde boş kaleye top oynayan deliler gibi etrafında dönerdim. Ellerim hırsından çatlıyordu, gidip gelip kendi gırtlağıma sarılıyordu. Gürültülü dağlardan rüzgarlar koşup saçlarıma gelirdi, upuzun karanlıkta göz gözü görmez, fasılasız karşıdan karşıya öperdim. Dudaklarım yapış yapış dudaklarını balından tanır, balıyla ağrılarım son bulacak sanırdım. İşte yine upuzun karanlık, yine bomboş park, incin doktor hekim ağaçlar. Bomboş yaşıyoruz hiç çalkalanmadan, yaşıyoruz küçük kızları durmaksızın sarsarak. Yaşıyoruz en acıklı hikayemiz sıkılı yumruk, yine ekmek. İşte tepemde kolera suratlı ağaç, mayası bozuk sıkıntıdan bir felaket. Dallarından sıçıyor, serçelerin yerine sıçanlar tünüyor. İşte uçuşuyor hayatımız gibi boş gazeteler, manşetler çok mutsuz... Sanki yapraklardan haberler mi var. Flaş flaş flaş, en çapkını çakıl taşına kendini düzdürmüş, biri çıplak dalına yırtıcı hayvanlar gibi kurulmuş. Biri türkü söylüyor, mendil sallıyor... Hani bu dallar uyuyan kuşlarla doluydu. Hergün başka bir kadından hiç duyulmamış bir tebessüm öğrenirdi. Ayaklarım bayram yeri gibi balon balon yapraklarına dolaşırdı. Hışırtılı, çıtır seslerine bata çıka, var mı derdi, hayatın yapraklardan daha güzel bir süsü. Yok derdim Tanrım. Yok. Hepsi bir kadın gibi uyuyor. Ama hep geri dönüşlü bir korku filmi, yaşlandıkça daha ürkütücü sarıyor. Her insan sesini yapraklar hala sevgili sanıyor. Kucak kucak doldursam ceplerimi, yapraklarla uykularımda yıkansam!..

Her çocuk koşmuştur bir kuşun ardından. Bakakaldık işte böyle ardından hayata. Her çocuk usulca uzanmıştır, kanatları çürümüş kuşların kurtlu tüylerine, işte böyle böyle süründüm. Ölüp ölüp fırlayan akıldan yaratıklar korkularıma. İncecik kemikli kızları sımsıkı sarılıp kutsal hazineler gibi omuzlarından öptüm. Yaprakların düşüşünden kurdela kurdela bükülmeyi bu dimdik burnuma öğrettim. Tenimde gezinen uzun kadın parmakları kurudukça bulaşıcı eski hastalıklar gibi. Bir vazo gibi hala kafatasımda saklı... Saçlarım sevinçle memelerinin terini silerdi. Sen uyur gibi yapar ben aklımı yerdim. İşte yine dağınık saçlı çocuk cesaretim, ağ gibi atlıyor hiç oynanmamış çimenlerin üstüne. Ateş kokan bu bahçe suçtan günahtan terimi herkeslerden gizledi. Bahçeleri polisler bu zanlı kaçağa yataklıktan kapatır, mühürlerdi. Günahsız böcekler ağzımdan tatlı sesimi sildi. Üstünden su dökülür gibi incecik giysilerini hızla giydiğini yalnız o küçük böcekler gördü!..

Öğretmenimizdi, solcu ablalarımız, ağaçlar gibi sabırlı. Sandıklar gibi gizli neşeli. Sıkı kilitler gibi gülüşleri. Etekleri kumaşların en güzeli. Erkekleri vatan gibi severlerdi. Kuşlara ekmek ufalar gibi usul usul konuşurlardı. Duyguları kat kat yün yataklar altında saklıydı. Erkek, hiç çıkartmadan giyilen tek giysisiydi. Saçları memleketime ne kadar benzerdi. Gözleri mum ışığı isi. Bakışları hep hisli derinliğe dalardı. Rüzgarla zangırdayan ahşap evlerin çürümüş tahtaları gibi kalpleri tek kiriştı. Kalpleri, tek giriş tek çıkış üzerine ayarlıydı. Gülümseyişleri ağaç kökleri gibi yüzüme derinden dolanırdı. Yağmur yağınca ağlar, güneş açınca sevinirlerdi. Bir yoksul görse zehrini içine akıtırdı. Hayallerinden acı bir tuz gibi sözederlerdi. Çok ekmeğini yedim memelerinden. Çok öldüm çok öldüm memleketimin zevkinden. Kelepçeyle bile değil, saçlarından sürüklenerek götürüldüler, Mamak'ın Şubat'ında çırılçıplak soyulup kovalarla buzlu sular başlarından döküldü... Öyle döndüler ki dünyaya arkalarını çocuklarına bile anlatmadılar!... Haddini bilen insanların masalı bu kadar kısacıktı ama içinde coğrafyaların tüm şiirleri vardı!..

Öpmeden koklamadan sevişmeyi bir kara bıçak gibi saçlarına böyle öğrettiler, kartpostallarda denizler dalgalanır, kemikleri kayalar gibi yosunlanırdı. İçlerinden birini sevdim, ellerim ellerine bir kere değsin diye. Baltalar inmiş ağaçların köküne bin dualı muskalar gömdüm. Aklından bir defa geçeyim diye bin akşam önünden geçtim. Tüy gibi şiirler yazan eski bir devrimciydi. Sevgilimdi. Memeleri ranzalarda kabuk yaptı. Ranzanın demirden vidasına baka baka. Sonra çıktı, ranzalardan bir çift taşak büyütüp.. Kadınlara sarılıp başka yönlere gitti. Kara bir ormana gömülü demir yığını gibi kalakaldım. Döndüm durdum delirdim. Ormana gömülmüş ay'ın alnından başka aşk tanımadım. Neden derdi her mitingimize onbin zırhlı polis gönderiyorlar, çünkü, derdi, kırmızı halı üstünden değil, parlamentolarını hiç beklemedikleri bir gece tepeden yıkacağız. Terler boşanırdı suratından. Hepimizin birer birer, aklımız zorumuza gitti. Böyle böyle şehirler yavaş yavaş boşaldı. Herbirimiz fikir hastası, başka bir uykuya girdi. İnsan olarak elimizde bazen martılara ekmek atmak kaldı. İşte böyle, o kızların kara saçları tıka basa dolduruyor hala parkları. İşte yine lahit gibi kırılıyor, yırtılıyor ağaçların yumru yapmış sert kabukları. Acı acı kuru soğuk gırtlağımdan dökülüyor. Taşlar yarığını hep hastalanmış yapraklarla dolduruyor. Gölgeler uzuyor, soğuk sular gibi gururu başka fikirlerde arıyorum, istiyorum yeniden yar olsun bana dünya. Memleket kadar büyük kazanlar yine zehirle doluyor. Kilimlerimiz zehir. Yanaklarımızın karası zehir. Mutlu yağmurları kalmadı. Ağaçlar bu kadar korkunç ağlamadı. Utanmazlar sürüsü hala ağaçlara testereli marangozlar gibi baktılar, marangozlar gibi genç genç kızları, delikanlıları doğradılar. Ne olur artık, kuruyup kuruyup açmayın çiçekler. Taş olun, toprak olun, şehir şehir dolaşın. Alışın artık insanlığın çürüyüşüne. En kara kokunuzu sürünün. Sinsice geldiğinde pis böcekler kan pıhtısı bulsun dudaklarınızda. Sevgili dediğim zaten, biraz rüzgar birazı yapraktı. O incecik taze kadınlar gecelerin içinde doğurmadan kalakaldı. O kapkaranlık hüznün isini. Armağanıdır bu hayatın diye kibrit çakar gibi hala kaşlarına sürerler. Ne kirazdılar, ne çilek, uykular bastırsa da, heyecandan yataklarına girmediler. Ne diyeyim rüzgar sana. Boşuna üfürüyorsun. Saçıma bu zehirden karalar yapıştı bir kere. Gür yapraklı ağaçların gövdesine hastalıklı küflü adımızı kazıdılar bir kere. Nükleer bombalarla delirdik hep birlikte. O eski devrimin, delik teknesi. Lıkır lıkır içti okyanus kadar şarabı. Sonrası bilindik hikaye şansı yaver gitti. Buz tuttu kayık, Rusya sulara gömülmedi. Ama inanın, ne olur inanın, yaşamadı tek biri köpek gibi, ama inanın, ne olur inanın yalan değildi bunca kalabalıkların kürek sesi. Bakıyorum ağaçların tepesine, hangisi benziyor o eski teknelerin sesine. İstemem rüzgarını yaprağını. Ben gövdesine sarılacağım. Bir büyük meşale gibi mezarına sarılınca tutuşacağız. İlkel hayvanlar gibi gürültüler çıkartmayın, gazeteler, yapraklar, yazarlar. Biz çok düşündük, toprağa değil, güneşe uçacaktık. Bir badanaj yaptık ne çok sevindiniz. İşte bakın, bakın, tekrarı yok bunun. ayın ışıkları şakrak şakrak. Kirpiklerimden yüzümü dökülüyor saçak saçak. Gölgem yelpazelenip salınıp titriyor, gölgem hala ateş ve toprak! Bir kara sapan gibi adımlarım yara yara yaprak tarlaları üstünde, hatırlayamadığım kadar çok felaketler içinde. Burası hangi parktı?. Onbeş polis tek bir sarhoş... Bir de ben geçtim aralarından. Toprak da yataklardan bir yatak, çalısına kıymığına ne zaman dokunsam zihnimde kibritler çakar!..

Akşamüstü gölgeler salıncağına binip salına salına geceye uçtular. Nedir bu çarpıntı. Elimden tut, yine fikrimden düşeceğim. Dalların içine saklanmış müphem sorular. Şimdi şekil şekil her birinin yüzünü nasıl bulup okşasam. Gölgem salıncakla yükselip öpüverse saçlarını. Hepsi geldi geçti, bıçağımı kaybettim, ruhuma kadar delinmiş yarası yaprak kadar. Bu davadan boynumda asılı soluk bir yaprak! İşte yine park allak bullak. Yapraklar tam da düşerken gölgelerini öpüyor. İnsanlar hep bu kalleş oyunu hergün oynuyor. İç geçirdiğim kadınlar kahkahalarla ardımdan gülüyor. Alkış alkış rüzgar ağaçları yoruyor. Yapraklar artık taşlar gibi düşüyor. Ruhum yüceliyor, en soylu duygum sersemliğim. Nerde bir ağaç görse hala bir melek gibi zıplıyor. Hava kararıyor bu son yüzüşü gölgelerin. Terli başından örtüsünü isyan diye sıyırıyor. Cesed gibi uzamış ayaklarıma şalını, tahtını bağışlar gibi fırlatıyor. Dudakları titriyor, incecik dudakları kalbimi söküp göklerdeki hülyaya karışıyor. Boşaltıyor evini kapısını, kapanıyor park. Yolculuğundan dönmeyecek. Bekleme o eski sevgiliyi. Başka rüyalara uçtular, düşlerin tatlılığına kanıp her gece vakti aynı hikayeyi çıkartma. İşte yine birden bire sustular. Yorulup susacağız bizler de birgün. Gölgelerimizi düşürdüğümüz yere devrileceğiz. Toprağın içinde bedenimizi değil, gölgelerimizi çürüteceğiz. Size kalacak bu çıldırtıcı hüzün ve nankörlükle şişmiş bu vefasız şehir. Mendilime sarıp yanımda götüreceğim, sözsüz sedasız birkaç mahzun öpücük!...

Turluyorum parkı terim kuruyor. Bebek arabasında çekirdek satan yaşlı amca. Turluyorum parkı önüme çıkıyor. Aynı yerde uyur gibi taş gibi duruyor. Senin işin ne bu parkta? Bahtiyarlıkla çekirdek dolusu bebek arabasının işi ne? Katlanıp katlanıp istif edilmiş külah külah kağıtlar. Bir mahalle oturup dün, bu külahları mı katladılar. Külahların içine nafile düşüyor sararmış yapraklar. Bir külah çekirdek ver, külahı boş olsun. Şimdi değil, birazdan ver. Şu eski film! Bir tur daha atıp başından sarayım. Bu kağıttan külahı deli hunisi gibi parktan çıkarken başıma sarayım!.

Bilmezsin amca kara saçlarım tehlikeler içinde. Yanımda gölgeler bir kadın gibi yürüyor! Polisler hala götüne jop sokuyor. Polisler görmesin diye gölgeleri giyinip kara saçlarımdan öpüyor!. Rüzgar saçlarımı gölgelere savuruyor, uçurtma gibi hayali dönüp yüzüme dolanıyor. Çıkacağım birazdan son bir zafer turu, amca... Bu akşamın anısına, bir madalya gibi, tek yaprak! Şehri bir baştan bir başa tek yaprak dolaşacağım..

Uzanıp bir yaprak alıyorum, yerden. Uzandığım yerde bir araba dolusu polis. Üstümü arıyor. Her biri caniymişim gibi çivi gibi yüzüme bakıyor. Şaşkınlığım, sarhoşluğumu bitirdi. Kuru mu kuru ayazı şimdi farkettim. Kekeleyerek açtım kollarımı. Tepeden tırnağa sıkı bir yoklama yedim. Dilim dolaştı, soramıyorum. Şimdi, gölgeler gene yaptı? İki saat kadar önce, dedi... Havuzun başında. Çekirdek satan adamın kafasını taşla kırmışlar. Üstünü soyup, cüzdanını çalmışlar. Gördün mü, dedi. Hayır. Ama sanki yaşlı bir adamın bağırtısını duyar gibiydim.. Ama sanki rüzgarın ağaçlarla kanlı bir boğuşması sandım, sersem sersem sözlerim. Polis önümde çakılı. Yanan ormandan kaçan bir tilki gibi koşmak istiyorum. Ama bu gölgeleri.

nihatg@leman.com.tr

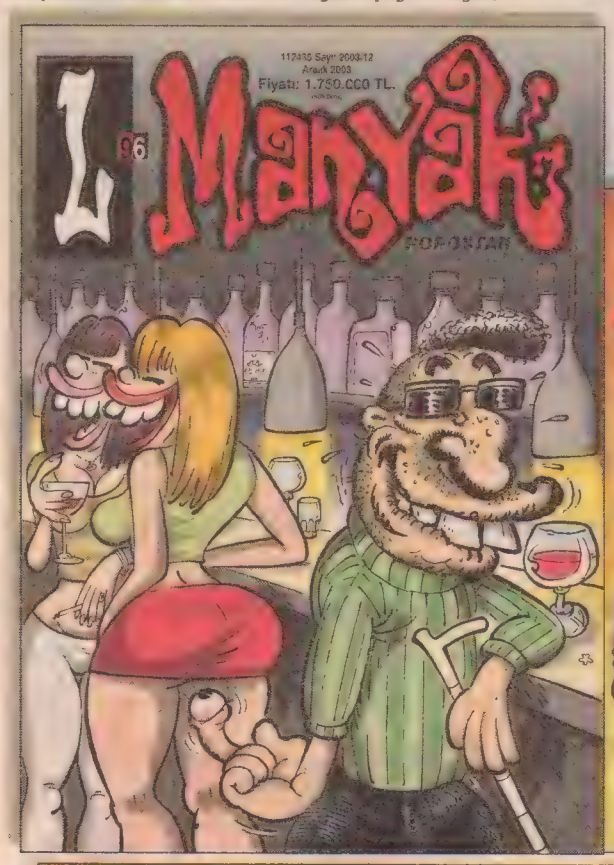

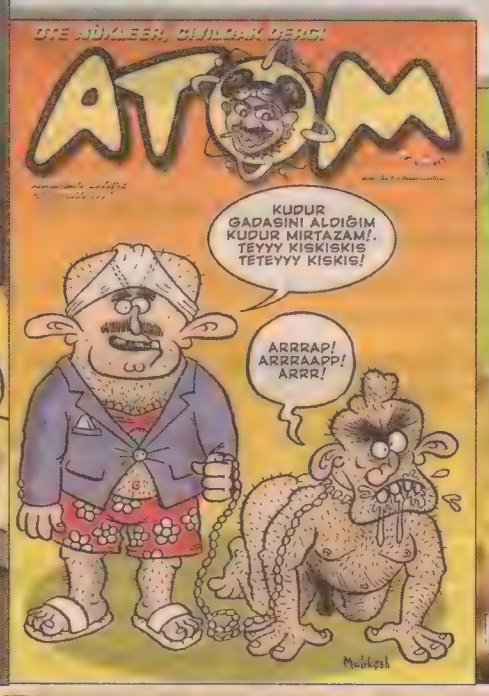

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Etrafı toplayarak çıkmak daha iyi olurdu tabii. Sonra döndüğümde, temiz, düzenli bir oda tarafından karşılanırım. Hiçbir işe dokunmadan, içeri girdiğim an gönül huzuruyla kanapeye çökerim! Yabancı birisiyle beraber dönme ihtimali de mevcuttu üstelik. Sokakta yürüyüşe çıkmışken nası olacaksa bu artık. Beşbinde bir'lik ufak bi olasılıktır; ama o fantastik vaadiyle bile, tembellik karşısında bocalayan insanın yedek güç ünitesini devreye sokar! Kollarımı sıvadım ve hemen bulaşıklara giriştim. Fazla bişey yoktu zaten; iki de çatal derken bitti, sonra halıyı süpürdüm biraz! Gidip, sandalyeye astığım pantolonu aldım. Çizgilerinden katlayıp düzgünce asınca, ütülenmiş gibi oluyo sanki! Giydim ve ceplerini doldurdum: Kimlik, fihrist, sigara, kağıt para, bozukluk, kibrit, selpak, not kağıdı filan. Garip bi nedenden ötürü, bazen içlerinde en ilginci olarak selpak görünmektedir! Bikaç arkadaşta da kanıtladığım üzere; sap erkeklerin çoğu, bir kadına selpak sunacakları ânı düşleyerek, yanlarında temiz bir paket bulundurmaya özellikle dikkat ederler! Nezle gibi durumların dışında, genelde ayakkabılarının çamura bulanan uçlarını siliyorum ben mendille; öbür türlü bi kullanım biçimini yaşamadım henüz! Hem, nasıl gerçekleşecek ki bu; ağlayan bir kadına mı rastlamalıyım selpak ikram etmek için? Konu fantezilerden açılmışsa, bi zamannar daa saçma bişey düşlediğimi de söylemeliyim öyleyse. Belediye çukuruna düşen bir kadınla karşılaştığımı hayâl ederdim! Yaşıyorsa halâ, eğilip, kibarca onu çukurdan çıkarıcam, ve yara bere içindeki dizleri için selpak ikram edicem kendisine!. Bim'den, uzun paketlerde yirmilik mendiller alıyorum her ay. O salak fantezi için diil tabii; şurdaki burdaki mürekkep lekelerine karşı! Fekat, düşünecek olursak, işi biraz ilerletebilirim de hani. Taner'in yaptı gibi, kolonyalı mendil taşımalıyım belki. Daha zarif, ıslak, ve kokulu! Ama onun bel çantası var, içine herşeyi tıkıştırabiliyor; bel çantası takmayı sevmiyorum ben. Herneyse, not kâğıdımı aradım sonra! Etrafımdaki bütün ufak kağıtlar bi not kâadına benziyo! Hepsinin üzerinde bişiyler yazılı. Şu ne? Bit pazarında bi herif vermişti, yeni açtığı video dükkânının şematik adres tarifi! Oklarla işaretli sokaklar, kutu şeklinde binâ blokları var, video dükkanı da üzeri çarpılı olan. Çok kolay bi bilmece gibi! Bu tür kartvizitlere bakınca, orayı hemen gidip bulası geliyo insanın!. Bir ara uğrarım belki.. Şu beyaz kağıtta ne demişim: "Lavabo. beyaz p. Supretramp.." Lavabo-aç ve kahvaltılık beyaz peynir al, dönüşte de internet kafeye uğrayıp Supertramp'ın bi albümünün şarkı sözlerine bak.. Hepsini yaptım yahu geçen gün! Hah, işte aradığım asıl kağıt: 'Aşağıya eğilmek' diyo; bi espri donesi olmalı heralde. 'Yorganı düzelt' diye yazmışım ayrıca.. Geçen hafta 'yorganla tepişmekten' söz ederken, örnek verdiğim sahne 'Uzak' da değil, N. Bilge Ceylan'ın diğer filmlerinden 'Mayıs Sıkıntısı'nda geçiyodu. Düzeltmeliyim diye uyanıyorum kendimi. Tamam, düzeltirim dedim, koydum cebime kağıdı.

Tezgâhın mermerlerine sıçrayan bulaşık köpüklerini sildim bezle. Oturdum, yapışkanlı etiketini söküp, pazardan aldım yeni çoraplardan birini giydim. Ve ardından, şu ceket mi, yoksa mont mu saçmalığı gene! Ne farkecek be, giy işte. İkisini de giydim, bi baktım şöyle. Montun üst düğmesi, birazcık sallanıyodu. Elimle çekiştirdim. Sanki çekiştirmek bi sabitleme yöntemiymiş gibi! Şeytan, tut, çek kopart diyo. Az daha çabalasam koparıyodum zaten, bıraktım hemen!. Gidip tüpü konrol ettim sonra.. Bütün bu şeyler olup biterken, 'Atom Hart Madır' çalıyodu sette. Kapatmak için uygun bi ânı bekledim. Müziğin zart diye birdenbire kesilmesi hiç de hoş diil. Volümü yavaşça kısmalı, dışarı çıkışımı mümkün olduunca yumuşak bir geçişle sağlamalıyım! İlk katın basamaklarını inerken bile, melodinin kulaklarımdaki çınlayışı etkisini sürdürmeli.. Kaptırmıştım da hem! Acayip önemli bi yere gittiimi, müthiş bi maceranın öncesinde bulunduumu sanıyodum heralde!. Çığlıklı filan, gerilim dolu bi yer vardı parçada, her dinnediimde ürkütür zaten; o bölümde yavaşça kıstım sesi. Yavaşça, pek yavaşça.. Ve c.d'yi çıkarttım cihazın çekmecesinden haşırt diye! Ne kadar oldu, on sene mi; bi türlü alışamadım fekat şu siidilere! Tutarken bile sıkılıyorum, öyle iki parmaanla, kibarcana. Yok, çizilirmiş, lekelenirmiş. E öyleyse, koruyucu bi kasa tasarlasaydınız üzerinde; video gasetler gibi, taş gibi yani! Cihaza yerleştirilince, koruyucu kısım kenara açılır, ve lazer okuma işlemi o vakit başlar! Bi de, kutuları yok mu hele, off. Ortadaki çıkıntıya basınca kolayca fırlıyomuş siidi. Hadi ya? Bir kere bile flop diye güzelcene çıkartamadım! Zaten o çıkıntılarda da standart diye bişey yok, herkes kafasına göre değişik bi çıkıntı icat etmiş! Dişli olanlar zırt pırt kırılıyo. Bazı siidi kutularının kenarında ise, parmaanı şuraya koy, ötekini filan da buraya bastır annamında, çeşitli yardımcı oyuklar var. Kim bu şekilde kaldıryo ki acaba siidileri; yalan o oyuklar! Bi çok kişinin kanırtarak çıkarttını gördüm ben hep.. Bu saçmalıklarda, Atom hart Madırın bi suçu yoktu tabii. Götürdüm, raftaki yakın arkadaşlarının yanına usulca bıraktım onu.. Evet, büyük akşam için artık tüm hazırlıklar tamamlanmıştı! Dışarı çıkmak gerçekten güzel bişeydi. Her türlü fantaziye, karşıma çıkacak yeniliklere ve değişikliklere açıktım. Saçımı taradım kapının önündeki ufak aynada. Taner bi ara, "Az aşağıya alsana lan şunu, göremiyorum kendimi tam!" demişti. Geçen gün söktüm ben de, on santim kadar aşaasına yeni bi çivi çaktım. Evet, burda da fena durmuyo! Telefonun yanına koyduum bayram şekerlerinin arasında, yumuşak portakallı olanını aradım. Kalmamıştı! Bi tane sert çikolatalı attım ağzıma. Giriştekini açık bırakarak, ışıkları söndürdüm ve çıktım nihayet.

Eski ahşap binanın önünden geçerek yukarıya doğru yürüdüm, caddenin sonundaki mağazaya uğrayıp yeni bi 'manga' çizgifilm, fırından akşam ekmeği, bakkaldan da gazete aldım, dönüp merdivenleri tırmandım ve kapıyı açıp içeri girdim!

LeMan
Sayı: 630
5 Aralık 2003 Cuma
Haftada bir yayımlanır

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Gökhan DABAK • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Kaan ERTEM • Metin FİDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇOĞLU • Lüttü OFLAZ • Aslan ÖZDEMİR • Vedat ÖZDEMİROĞLU • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • M. ÖZKANOĞLU • Vacip ÖRGER • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Galip TEKİN • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKILIÇ • Ahmet YILMAZ • **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN • **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • **Satış:** Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 94 50-51 • **Fax:** 0.212.292 44 91 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 94 50 • **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

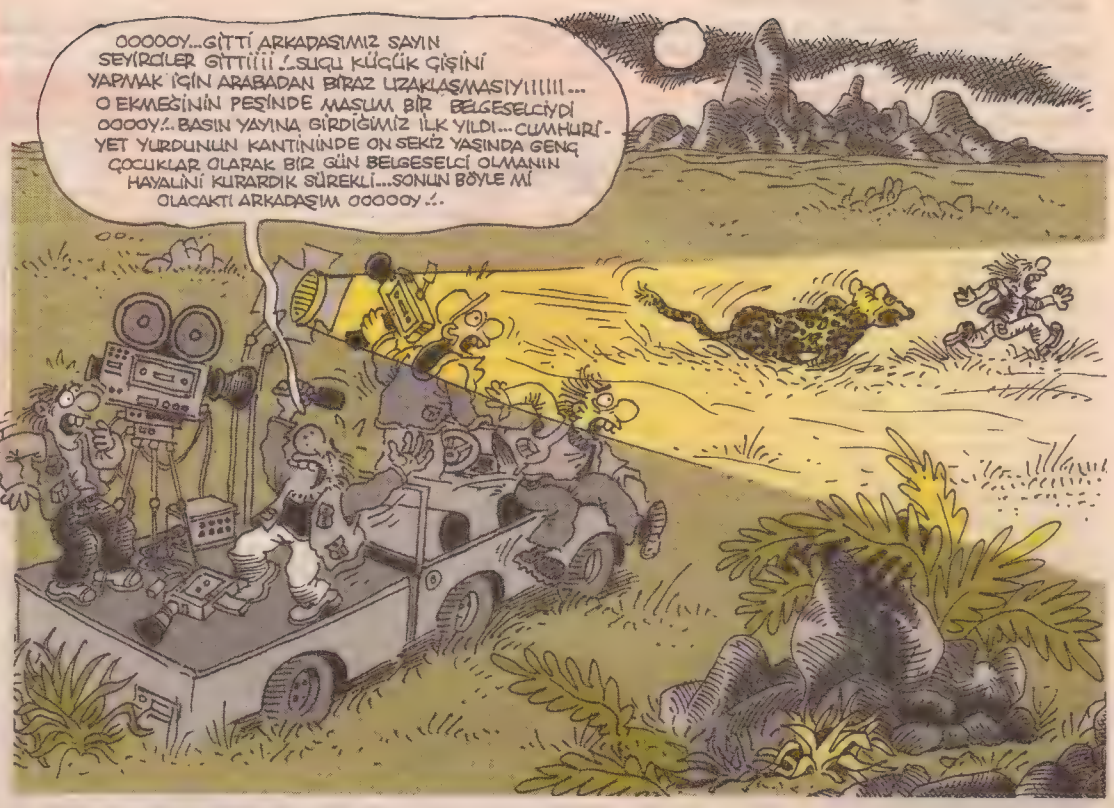

LeMan Kültür'de STENDAP YARIŞMASI

TÜRKİYE HOKKABAZINI ARIYOR!

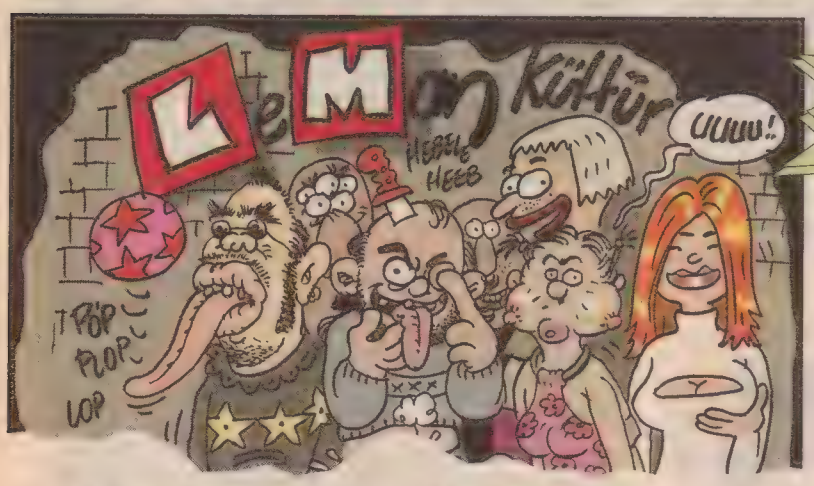

İkinci'ye 3.el Doğan ve Üçüncü'ye 4. el Murat 124 (Kartuşlu teybi bile var)

Yarışma 18 Yaşını Bitirmiş Herkese Açıktır

Kadın, **Erkek,** Çoluk, **Çocuk,** Genç, **İhtiyar,** Sarı, **Siyah,** Beyaz, **Kızıl,** Liberal, **Muhafazakar,** Sünnetli, **Sünnetsiz,** Basenli, **Basensiz,** Zengin, **Fakir,** Akıllı, **Deli,** Densiz, **Dengesiz,** Edepli, **Edepsiz,** Emekli, **Dul,** Yetim, **Öksüz,** Madenci, **Metalurjist,** Bankacı, **Hancı,** Yolcu, **Yancı...**

Bizim için kim olduğunuz, ne olduğunuz ya da ne olmadığınız farketmez.

Komik olmanız yeterli...

Yarışmaya Son Katılma Tarihi 15 Ocak 2004'tür

1) En az 5 ve en çok yine 5 dakikalık bir gösterinizi, **vhs, cd** ya da görüntülü herhangi başka bir formatta kayıt ediyorsunuz...

2) www.leman.com.tr adresine giriyor, yarışma sözleşmesinin çıkışını alıp, okuyor, imzalıyor ya da parmak basıyorsunuz...

3) Gösteriyi ve sözleşmeyi, kargoya ya da postaya veriyor veya 15 Ocak 2004 tarihine kadar bizzat **Hokkabaz Masası**'na getiriyorsunuz...

Adres : Hokkabaz Masası **(KKE)**, Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu - İst.

4) Bekliyorsunuz...

5) Biz size haber veriyoruz, geliyorsunuz...

6) Evet artık mankenlere takılabilir, Peypır Mun'da krokanlı mrokan yiyebilirsiniz...

Haydi Bakalım Çalışmaya Başlayın Unutmayın Vatandaşın Sırıtmaya İhtiyacı Var

Sorularınız İçin Yazışma Adresi
hokkabaz@leman.com.tr

Akşamsefası

631

12 Aralık 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/50 - 800.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-900.000 TL.

Açlık sınırı 500 milyon lira, asgari ücret 225 milyon lira! Ve asgari ücret tesbit komisyonu toplanıyor!

DUYDUN MU..?. MÜVEDDET HANIMIN OĞLUYNAN GELİNİ DE AÇLIK SINIRINDA YAŞIYORLARMIŞ ... CAVİT BEYLER DE AÇLIK SINIRLARINDALARMIŞ... KIZINI HASTANEYE KALDIRMIŞLAR... ETRAFTA KİME BAKSAM AÇLIK SINIRINDA ...

ULAN KADIN MİLLETİ DİİL MİSİNİZ, GÖZÜNÜZ HEP YUKARLARDA ŞEREFSİZİM ... BEN ASGARİ ÜCRETLEN NASIL YAŞATIYİM ULAN SİZİ AÇLIK SINIRINDA?. VAR MI PARA?..

YEŞİL EĞİN

ONLAR DA HIRSIZLIK MI YAPIYOLAR, UĞURSUZLUK MU YAPIYORLAR NE BOK YİYİOLARSA...

POLARİS

MALİBU

BATİSTA 7

BEHİÇ PEK + TUNCAY AKGÜN

Akşam'dan ayrı

Bayık Şükü

FEYHAN GÜVER guverfeyhan@hotmail.com

40 SATIR

Vedat Özdemiroğlu

* Papa, 32 yıldır bi metafizik problemini çözmeye çalışıyomuş...

*** Bütün 535'ler, kontürlerinizi birleştirin!..**

* Bi insan durduk yerde aziz olmaz, onu aziz yapan çevresindeki kötülerdir...

*** Resim mesafesi bir tanıdık olmasaydı, karikatür bu kadar samimi bir arkadaş olmazdı...**

* Paran varsa işten kımıldayamazsın, paran yoksa paran olmadığı için...

*** Turunçgilin küçükbaşına mandalina, ecnebisine greyfurt denir...**

* Bazı şahlanmaların ürkmeyle alakası yoktur, onlar keyif şahlanmasıdır...

*** Üç kişiyle dört kişi arasındaki fark sanıldığından fazladır, hatta kesin söylemek gerekirse tam iki katıdır, alaka sayısı üçten altıya çıkar..**

* "Ne korkunç pastaneler vardı Beyoğlu'nda..." -Sait Faik Abasıyanık (Havada Bulut'tan)

*** Desti izdivacınıza talibanım hanımefendi, dördüncü eşim olur musunuz?..**

* E hep Bonanza, Casablanka yoktu canım, Kaynanalar'a da bi vakit ayırdık, Minti Minti'ye de...

*** Minti vardı, kedi, pikniğin hastası olmuştu...**

* Değerli'nin gülüşü skalada ilk ona girer, ilk beşi de zorlar...

*** Değiş Tonton, özünde yavşak bi tiplemeydi...**

* Bay Meraklı, ben ölene kadar yıldızdır!..

*** Seda Sayan, programına Urfa'dan puma getirtmiş diyorlar...**

* Ece Temelkuran'ın bana yanlışlıkla "Sen topraktan çıkan en iyi şeysin. Bilmiyorlar ama sen burdaki tek umutsun. Öpüyorum gözlerinden!" şeklinde bi cep mesajı yollaması...

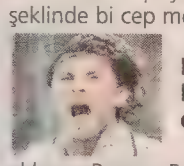

*** Ahmet Dursun, bari o bıçağı çekerken hızlı davransaydı bu sezon!..**

* Frankfurt deyince aklıma Bayan Rotenmayer gelir bir, Frankfurt okulu gelir iki, futbol takımı E.Frankfurt gelir, üç!..

*** Tamamen yanlış anlama olsa peki, Faruk Bayhan gençliğinde adam vurmuş diye?!.**

* Ne olursa olsun, onun adı Rus salatasıdır...

*** M.Akif'in şiiri muhteşem ama beste faul, resmi marşımız Mozart'ın "Türk Marşı" olarak nam salmış "Rondo alla Turca"sı olsa ya, hazır herkes biliyorken ve notaların evrenselliğinden...**

* Isaac, Ayzek okunmasaydı ben vazgeçmezdim yabancı dil olayından.:.

*** Tavuskuşu da kendi aleminin marjinali...**

* Para kimdeyse zevk de onda sanılıyo, tıpkı tüm dindarların ahlaklı sanılması gibi...

*** Yılda en az bi kere Avustralya yerine Okyanusya demek lazım...**

* Eskisi nerde lan bu Zelanda'nın?..

*** İYİ-KÖTÜ-ÇİRKİN- ilk yazıldığında adı İYİ-KÖTÜ-ŞAŞKIN olup rejisör değiştirmiş olsa ya...**

* Beş şık arasında en sönük olan (d) gibi mi ne?!.

*** Peki Cüneyt Arkın'ın aşk romanları yazarı olduğu filmlerde imza gününde olsun, verandada güya çalışırken olsun, illaki bi ara boğazlı kazak giymesi...**

* Her yan popstar-popstar, eyvan popstar-popstar!.. (Kurşun geçirmez çorapla dolaşmanın zamanıdır)

*** Bi kere oyuncu Baykal Kent'in "Bana Cüneyt Arkın rolü önerdiler, benden iki Cüneyt çıkar, bi de Salih Kırmızı artar" demesi...**

* Şofben zehirlenmeleri dış mihraklı mıdır?..

*** Bush, Eminem'de de "kimyasal" aratsa ya...**

* Dahili numarayı biliyorsanız lütfen tuşlayınız, dahili ve harici bedbaht için bire, komple harici bedbaht için ikiye basınız...

*** Küçük kurbağa, küçük kurbağa, memleket neresi?..**

* 6 kez müebbet hapis neymiş ya, birine razı olun bi kere en baştan...

*** Sayın Emrehan Halıcı, yalın harf değeriniz 27 ama aslında 22 fakat acaba nerede?.. (Cevap: Scrabble)**

* "Açıl susam açıl, arkadaşa bakıp çıkıcam demek olsa ya" (Ümit Atalay), "Ali Baba ve Kırık Haramiler olsa ya" (Sermiyan Midyat) "Aliye Rona ve Kırk Haramiler olsa ya. (VÖ.)

*** Her gün, bütün diğerlerinden başka olmasa, niye bütün diğerlerinden başka rakamlarla ifade edilsin?..**

vo@hotmail.com

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

Amerikan konsolosluğunun İstinye'deki yeni yeri semt sakinlerine "savaş" koşullarını hatırlatıyor... Konsolosluğun aldığı olağanüstü güvenlik önlemleri; bizzat Amerikalılar tarafından kurulan barikatlar, her saat üst-baş arama, fır fır semtte dönen CIA Jeep'leri İstinye halkını isyan noktasına getirdi...

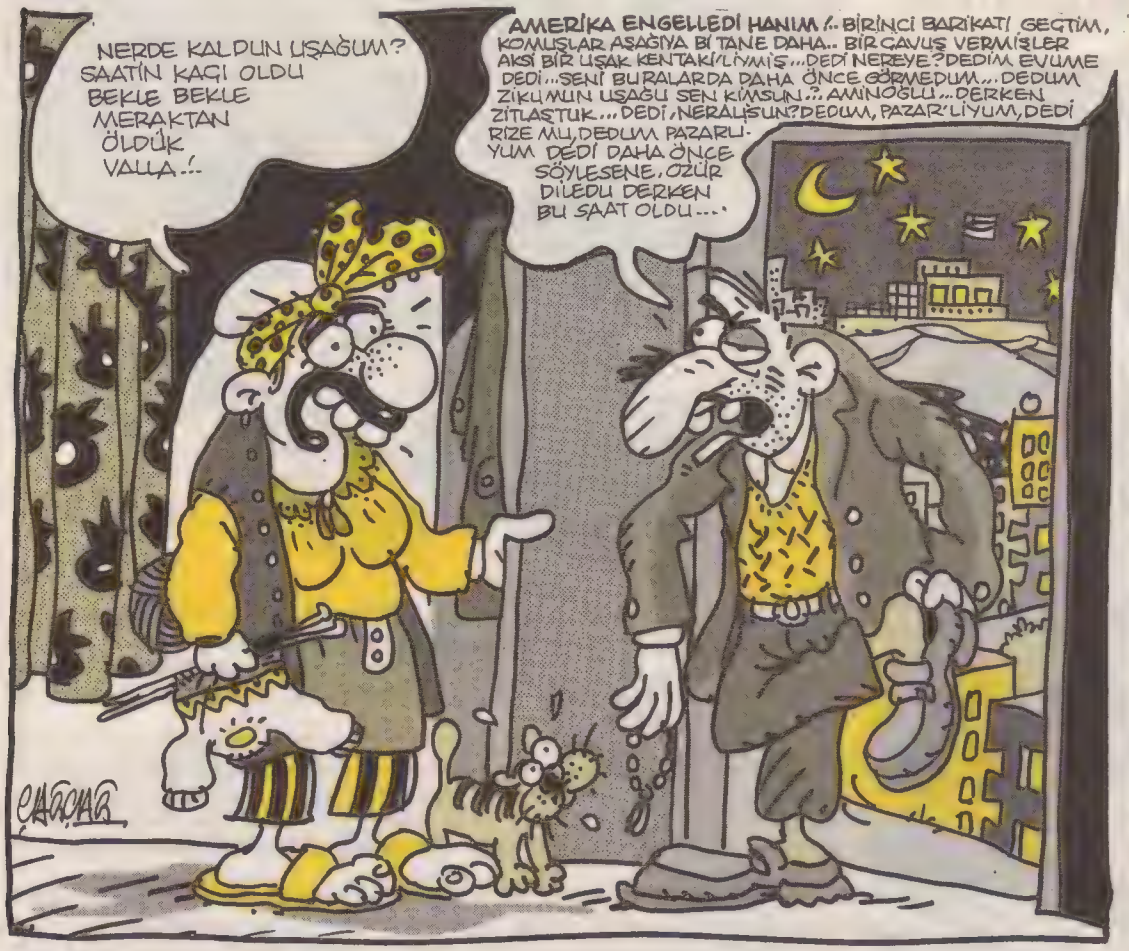

LeMan

Talancı, tecavüzcü vahşi terörist ABD askerlerinin, Afganistan'da giriştiği saldırıda, dokuzu çocuk olmak üzere 10 kişi öldü..

ABD Başkanı Bush, Başbakan Erdoğan'ı 28 Ocak'ta Beyaz Saray'a davet etti.

İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu, "Bombalı eylem yapan örgütün ismini henüz koymadık" dedi..

İslamcı teröre ad bulamadan atağa geçen Erdoğan, tekke ve zaviyelerin açılması için hamle yaptı, imam hatiplerin kontenjanını arttırdı. Kuran kurslarını milli eğitimin okullarına sokmak için harekete geçti..Takiyye devam ediyor..

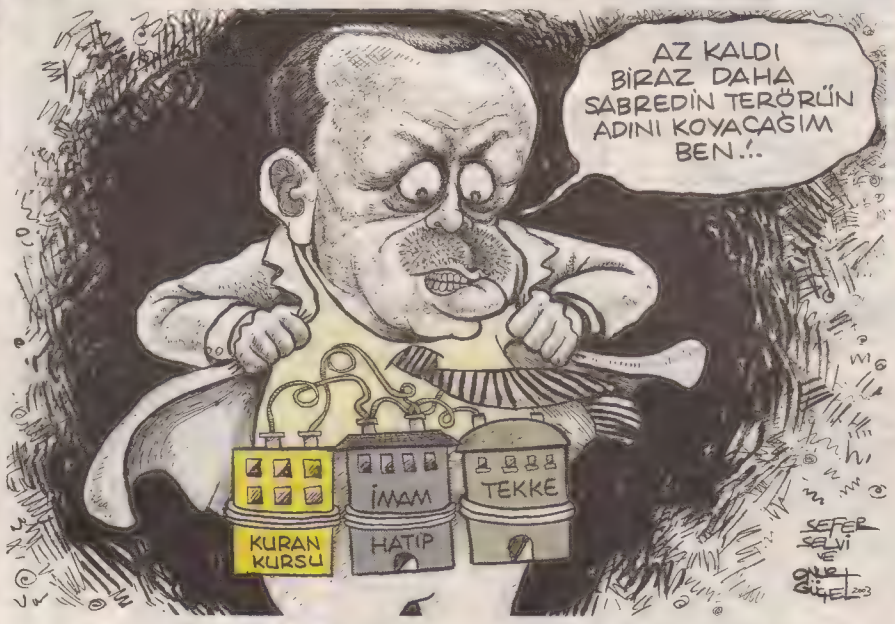

Ecevit, son seçimlerde yüzde 1.5 oy alan DSP'nin genel başkanlığından ayrılıyor..

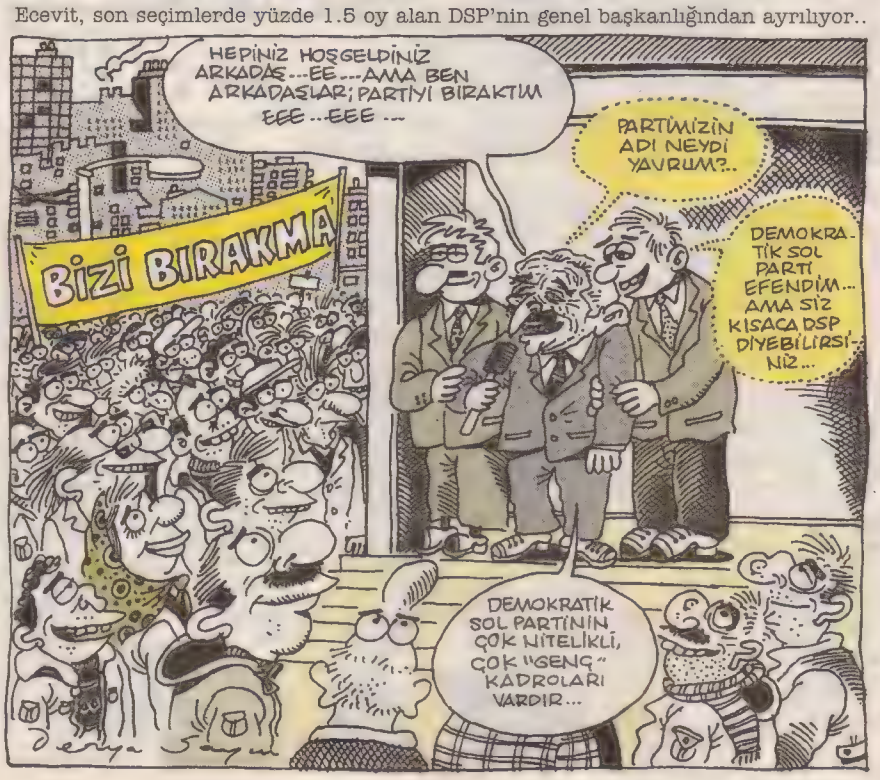

HAFTANIN

MEHMET ÖZER
satrançı kumar, pantalonu tahrik unsuru sayan milli eğitimci

KEMAL GÜRÜZ
başkanı gitti sıra yök'e de gelecek

IŞGALCİ TERÖRİSTLER
talan,tecavüz, çocuk katliamı, amerikalı ve ingiliz katiller sürüsü ırak ve afganistan'dan defol

VEYSEL EROĞLU
tayyipin dsi müdürü kadın inşaat mühendislerine karşı cephe alan takiyyenin gerçek yüzü

EL TAYYİP
yatılı kuran kurslarına yatan başbakan

YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ
İlim irfan yuvasında pop-star mı olur kardeşimmm

GELENEKSEL LEMAN YILIN 'LERİ

Her dalda politika, medya (basın tv), müzik, spor, magazin, klip, iş dünyası 2003 adaylarınızı bekliyoruz.

Adres:Defterdar yokuşu no: 47 Cihangir –İstanbul
Fax:0 212 292 44 91
Mail: lale@leman.com.tr

Akşam Servisi

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

ÜNAL DAYININ STRESLİ İŞ YAŞAMI VE YENİ SEKRETERİ SELİN...

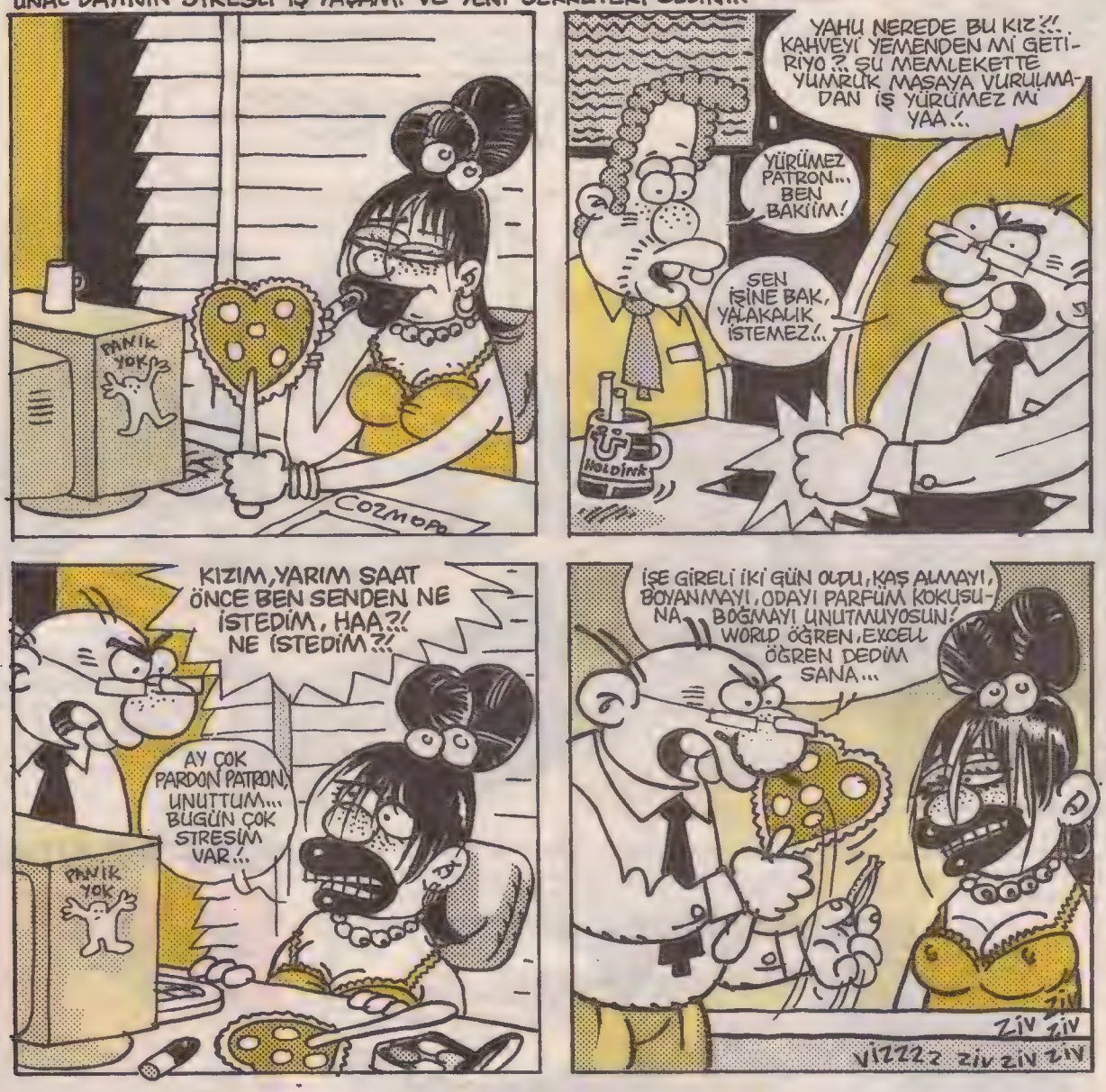

- Sıkılhan... Eve döndüysen; saçını topla, askıdaki sarı, ütülü gömleğini giy, banyodan sonra "Arrivederci Home" parfümünü sür, cebini şarj et ve beni bekle. Evde bu gece tatlı bir disiplin ve yoğun uyum ambiansı istiyorum...Evet?

- İstersen kapıyı açarken bi de tek ayak üstünde durabilirim anne? Var yani böyle yeteneğim.

- "Anne" diil "annecim", "sen" diil "siz".. Ofisimizin Ceo'su Bokhan Bey ve eşi, kurumsal iş yapısını güçlendirme programı çerçevesinde bu gece bize yemeğe geliyo. Senden düzeyli ancak sıcak bir oğul profili çizmeni bekliyorum. Mönümüzde saşimi ve krispi ördek bulunuyor... Sen çubukla çin yemeği yiyebiliyodun di mi?

- Daha da güzeli var, iki ayağımı yerden kesiyim ben. Odamda yatıyım, hiç dışarı çıkmıyım.

- Bu mümkün diil! Çekirdek aile tipini sergilememiz gerekiyor. Sekiz otuz geliyorlar. Dokuz yirmiye kadar yemek. Drinkler alınırken Baban ve Bokhan Bey Eurosport'tan ATP golf turnuvasına bakıp yorum yapıyorlar. Eşiyle ben senin okul gazetesine yazdığın makaleyi tartışıyoruz. Makale yazabiliyordun di mi sen?

- Hasta da olabiliyorum anne. Örneğin suçiçeğiyken insan içine hiç çıkamıyorum...

- Bu mümkün değil! Bokhan Bey'in eşi hijyen ve aile sağlığı konusunda çok titiz bir insan. Ayrıca suçiçeği şirketin sağladığı sağlık sigortası kapsamına girmiyor.

- Cebimi şarjda bırakıp şu an evden çıkıyorum. Bu gece su çiçeği çıkartmış bi arkadaşımda kalıcam. Hehe... "Geliin, çiçek derelim, annemize vereliim, sevgii dolu şarkılaarla yollarına sereliim"...

- O şarkı öyle bişey değil Sıkılhan. Orada adı geçen çiçekler "Su çiçeği değil". Haa, bu mizah, diyosan, o hiç değil... Eşşeksin, düzeltiyorum, eşşoğleşşek. Evet!

- Alooo? Sıkılhan kardeş, Hırgürkan ben...Çıkışta iki reis abimiz gelicek, kolunu büküp kırıcaklar. Hemen panik yapma, meseleyi büyümeden kapattırıyorum ben. Bugün Popstar Bayhan olayında olduğu gibi bazı birtakım yaşanmış şeyler vardır. Olabilir... Ama her şey geçmişte kaldı ve artık yarınlara umutla bakıyoruz...

- Anlamadım? Kolumu neden kırıyorlar? Popstar Bayhan'la ne ilgim var benim?

- Konuyu deşmemek lazım ama okulun duvarına sprey boyayla yazılmış o solcu yazıyı bizim çocuklar ihbar ettiler bana. Hani "Savaşa hayır" felan şeklinde, bi takım delikanlılığa yakışmayan şeyler... Altında "S" harfi olaraktan senin imzan var, bana kalsa yağlı boyayla kapatırdım ama mevzu bizi çoktan aştı. Senin biletini kestiler hocam, yolu yok, efendice yiycen dayağını.

- İyi de oğlum, her "S" ben miyim şimdi yani. Ayrıyetten, tabiiki de savaşa hayır yani. Niye duvara felan yazıcam, söölerim.

- Akıllı ol "S" hepten işeme lan cami duvarına salak. Delikanlı düşün. Tamam, ben seni sen olarak kabul ettim ama bugün bu suç cezasız kalırsa yarın itin köpeğin maskarası oluruz. Severiz de döveriz de, yoksulun babasıyız, okumuş efendi adamın yanındayız. Ama bi yere kadar. "Vurmayın, delmeyin, fazla ezmeyin çocuğu" diyerekten nüfuzumu kullandım işte... Korkacak bir durum yok, sadece kırmaya geliyorlar...

- Peki madem o kadar nüfuzun var o camiada, bana yeni kimlik felan ayarlasan olmuyo mu? Hehe... Ben "S" yerine kısaca "F.D" olsam mesela... Hani var ya şarkısı "Gel tanışalıım seenleee, been kısaca fee deeee" hehehe... Olm toptan manyadınız mı lan siz?

- Bana bak, benle manyak lafı filan diye konuşma! Çekerim üstünden nüfuzumu yedi sülalenin topuğuna sıkarlar. Kimsin lan sen!

- "S"yim...

- Gel lan hemen okulun bahçesine... Emaneti alıyorum şimdi kantinden, çizmedik yerini bırakmıycam şerefsizim!... Aloo? Aloo lan "S"? Kapatın mı lan? Şerefsiz! Aklın varsa kaç tabi. Bana bak, eğer o "F.D" denilen çapsıza güvenip de böyle artislik yapıyosan hata ediyosun, o çakalı da yıkarız dakkasında... Lan?

sklhan@leman.com.tr

Alışamsefusi

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

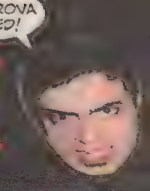

MUHABBET ALİ'NİN İNTİKAMI!

Yillar evvel bi haftasonu, eşcinsel bi arkadaşın evinde toplanmışız... Biraz oturup dışarı çıkıcaz göya... Gey dostumuz, hayatta sorumluluk sahibi, hoşsohbet, zarif biriydi... Çokta konuşurdu... Muhabbet şundil de gündü... Tam kalkıcakken içerden iri yarı bir adam çıktı! Bize bağırmaya başladı.... Vay efendim, bizim oğlanı yoldan çıkarıyormuşuz, gece gezmeleri falan filan...Boksörmüş adam meğer... Asla gece hayatı olmayan, sağlıklı, vitaminli bir boksör... Bizimkinin sevgilisi. Yani maruz kaldığımız vaziyet bu. Hadiseye dışardan bakınca çoktan Avrupa Topluluğu'na girmişiz gibi... Ne bir kirletme, ne bir ihlal var... Ama intikam dağlarda gezer... Nereye kaçabilirsin sokaklardaki ağır kanamalı yüreklerden??? Bizim de o an maruz kaldığımız durum da ayn bir komediydi tabi... "Aç, aç ile yatınca, arada dilenci doğar" misali... Dilenci gibi ezildik, büzüldük, çıktık..

CENUP AHALİSİ ZENCİLER

Amerika'daki polis kayıtlarından aşırılmış, bir vidyo filmi izlemiştim bi arkadaşın vesilesiyle... Bir stadyum konseri... Ama paso zenci... İçeriye beyazların girmesi yasak... Ama beyazın biri gizlice yüksek bir yere çıkıp konseri çekmiş... Bir rap konseri ama hıncahınç kalabalık... Göksel doyum...aylın tadında tüm zenciler göğe yükseliyor... Bi ara şarkıcı gazını alamadı... Sahneye, seyircilerden bir kız çağırdı... Bi yandan onu domaltıp düzüyor, öte yandan şarkı söylüyor... Seyirciler iyice coştu, aklını yitirdi!.. Cenup ahalisi zencileri, beyazlara nazaran daha mümin sanırdım... Demekki ırk nefretinin tevlid ettiği hışımdan dolayı tahammülen ve müsamaha tanımayan beyazlar tarafından hep linç edilme intimalinin siniriyle böyle bambaşka gaza gelebiliyorlar, cümbür cemaat... Ne acılar var... Linçler de önemli tabii.. O an İstiklal Marşı okumak linçten korur diye inandık biz de hep....

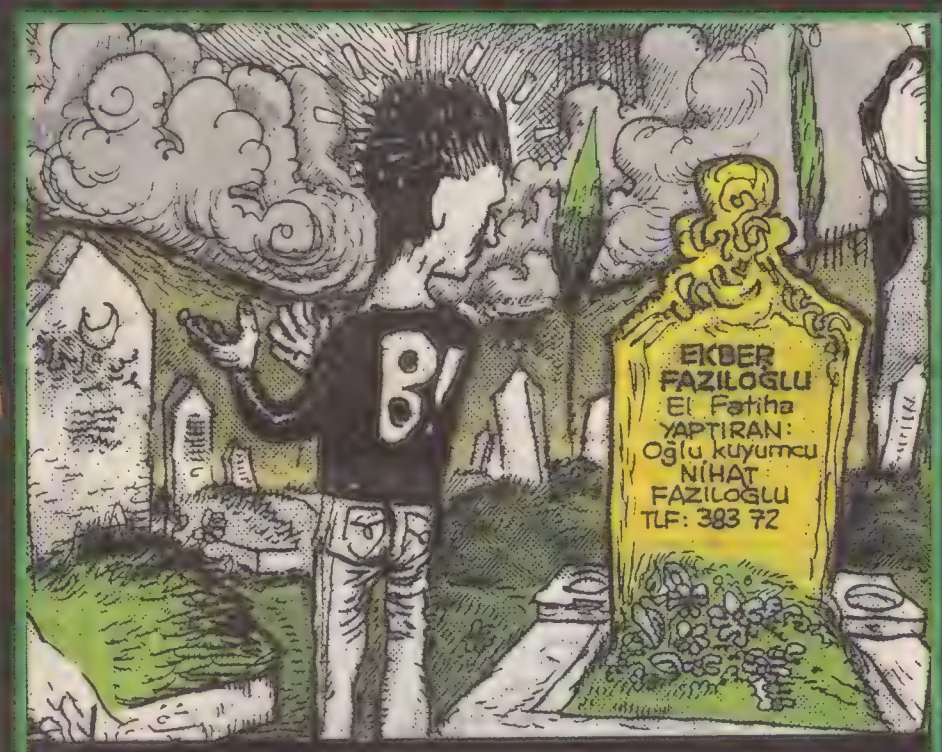

ŞARKILARIN ŞARKISIYMIŞ...

Dedemin mezarını ziyaret ettiğim bir gün, yandaki enteresan mezar taşı çarpmıştı gözüme... İşin garibi merhumda tanıdık... Zengin oğulun mezartaşına tel nosu yazacak kadar azmış coşumculuğu... Kırlık yerlerde cehalet at koşturur... Soyratının sacılık ruhu düşer... Mermer mezartaşındaki görüntümün yarına... Ya da bravo... Liberal zeka sahibi eşsiz bir insanda olabilir... Emuğa koyim... İnsan ruhu hiçbir şartta, pozitif bir fenomen değil...

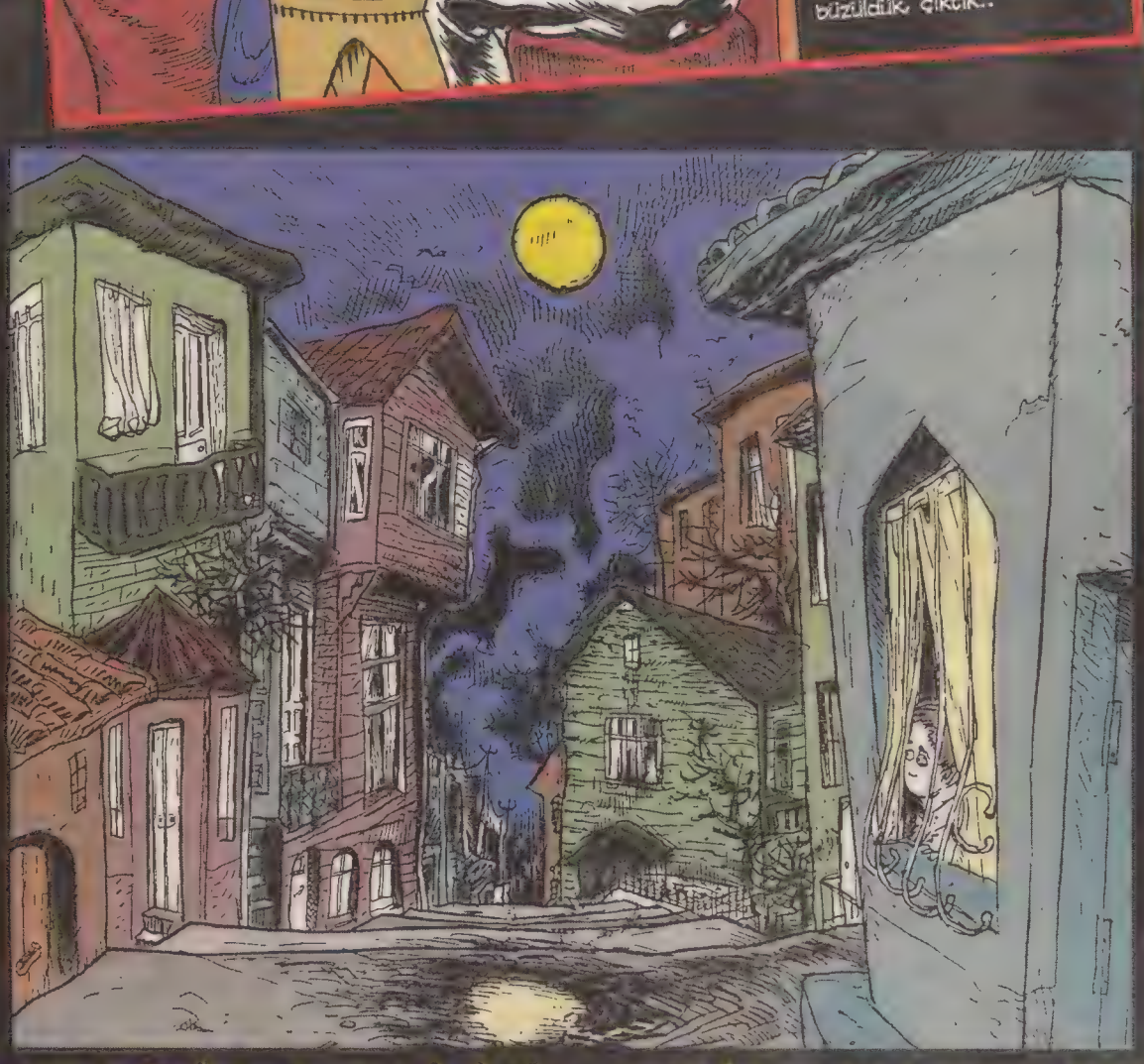

SÜREKLİ ADALET İÇİN İNLEYENİ AFFETMEZLER

Bu arada büyük çoğunluktan haber?. Ücretli köle olarak koca ömrünü küçücük kutu evlerde tüketenler yani... Benim bildiğim şu an buradadırlar ama hep geçmişte gezinirler... Çocukken mahallemizde hem kör, hem dilsiz, hem de bir miktar sağır bi adam vardı... Gece-gündüz, yaz-kış hep aynı sokağın köşesindeki o bankta otururdu... Ne öteye ne beriye... Kesilip oraya konmuş ya da kendi oturmuş... Bu mahalle de böyle işte... Arza hakim olan rüya ei açarak onun yanlarına gelmesini beklerler... Ben de bir Adanalı olarak kendi ailemden hayatımdan bilirim... Kendince mutlu geçmiş ama sürprizlere yer yoktu... Allah'ın verdiği nimetlere de namdolsun tabi... Şimdi bu mahallelerde sessizliğin de bir ilmi var... Gecelen sanki herkes ortak bişeyler sezmiş gibi sessizdir... Sürekli adalet için inleyenler olur bazen... onları da affetmezler... Yine de ne bir duş, ne bir karabasan... Çalde de değilim... Buralarda kendimi görürüm... Buralarda kendime dokunurum... Buralardan azmedip çıkan adamları hayat yükseltir... Dek çok yükseltir... Yere düştüğü zaman kimildayacak hali kalmasın diye...

KELE ÇİK ÇİK!..

Garip huylarım vardır... Mesela evde oturupta başından sonuna kadar bir filmi izleyemiyorum... Dikkatim dağılıyor... Tamamen izlemeyi başardığım film hatırladığım kadarıyla bir tek ÇAĞRI filmi... İslamiyetin doğuşu... Onu da elli kere verdiler herhal... Ama haberleri izleme takıntım mükemmel... Kaçırmam hiç niyeyse... Hatta bi keresinde, bi baskın haberi vardı galiba... Sivil polisler zanlıyı yüzünü bizim LEMANYAK dergisiyle örterek götürüyolardı :)) Polis kanunu korur, kanun da zenginı... Lemanyak'ta mikrobu örter böyle... Açık höte millet tükürmesin diye...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur@leman.com.tr

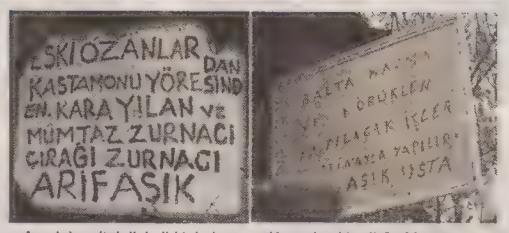

Boğaz'da Kuzguncuk'ta mezarlığın kenarında bu dükkan. Dokuz senedir ordan sık sık gelir geçerim, bir gün de açık görmedim burasını. Açık bulsam girip konuşucam, o kadar merak ediyorum ki, kimdir, nedir, ne iş yapar, nasıl biridir, merakımdan delireceğim. Anadolu mitolojisi gibi tabelası var. Karayılan kimdir?.. Mümtaz Zurnacı kimdir?.. Bilinmeyen önemli halk sanatkarları mıdır?.. Bir de dükkan sürekli kapalı ama tabelalar çok çeşitli ve zaman zaman değişmektedir. Şu an hali hazırda mevcut olan ve arkalarda bir yere asılmış, güçlükle görülen, daha doğrusu görülmeyen bir diğer tabelada da **"Balta kazma ve körükten yapılacak işler itinayla yapılır. Aşık usta"** yazıyor. Üç-beş yıl önce de aynı yerde; **"Nişan, düğün, zurna çalınır balta keser işleri yapılır"** diye bir tabela vardı... Aşık Usta bambaşkaymış. Kendisiyle gerçekten tanışmak isterdim. Pek çok kişiye melankolik gelen o kurşuni bir sonbahar günü Boğaz'dan **vuuuut vuuut** diye vapurlar geçerken onunla muhabbet etmek, coşku içinde bir başka aleme dalıp gitmek isterdim. Yine ve yine ordan geçerim ve daha fazla bilgi alırsam size iletirim. Aşık Usta'ya burdan selamlar, muhabbetler...

ERDENER ABİ

Geçtiğimiz günlerde Karahaber bültenlerinde yer alan, **Kilis**'in düşman işgalinden kurtuluşunun yıldönümü törenlerinde **temsili gösterilerde, temsili Kuvayı Milliyeciler** birbirlerini vurdu haberiyle adeta sarsıldım. Temsili **3 Kuvayı Milliyeci** kutlama yapmak için tüfekleriyle ateş etmeye başladılar... Sonuç; **3 yaralı...** Ah be canım abicim, ah be kardeşim, nedir bu yahu?.. Her sene bir yerin kurtuluş yıldönümünde birileri yaralanmaktan kurtulamıyor... İyi ki ortada düşman yok, fena halde gülerlerdi bu duruma...

İyi de abicim gösteriler, kıyafetler, herşey **temsili** de silahlar **niye temsili değil,** niye **gerçek kurşunlar** atılıyor anlamadım ki, anlayamadım ki... Nitekim bir sonraki günün haber bülteninde olayla ilgili olarak soruşturma başlatıldığı söylendi. Meğer geçen yılda Kilis'de aynı günlerde provalar sırasında **bir davulcunun yaralandığı** açıklandı...

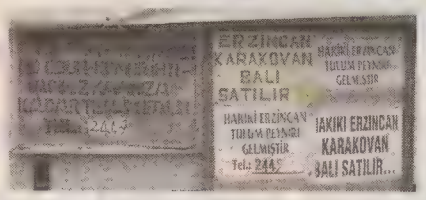

Ben böyle ilginç bir ticari müessese görmedim arkadaş. Kömür, bal ve tulum peyniri birarada, aynı anda, aynı mekanda satılıyor. Müessese sahibi zıtların birliği ilkesinê kendini adamış galiba. Siyah/beyaz, tatlı/acı, dükkanın adı **Dialektik Ticaret,** yok yok en iyisi **Ying Yang Ticaret A.Ş.** olsun bari de tam olsun konsept... Fakat kömüre bal, peynir bulaşırsa bişey olmaz ancak peynire, bala kömür tozu bulaşırsa pek de hoş olmaz tabii.. Bu durum zıtlıklar çatışmasında, iyi ve kötü için de böyle midir, değil midir, tartışılır fakat yine de bilinmez, neyse konuyu sofistike etmeden dumur ekseninde kapatalım ve müesseseye hayırlı işler dileyelim...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON METİNFİDAN

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

HAYATIMDA BEN BÖYLE BİR ADAM GÖRMEDİM ABİ...ARKADAŞLARLA ARAMIZDA KONUŞTUK BİR GÜN HATTA. NORMAL BİR İNSAN OLAMAZ BU DİYE...YANİ,ANLATMAKLA OLMAZ GÖRMEN LAZIM...

Bi de eskiden böyle değilmiş...Tanıyanlar söylüyo, daha bir iki yıl öncesine kadar dallamanın önde gidenmiş...Kafası bişeye basmayan aküzün tekiydi diyolar...

Ama bizim tanıdığımız adam öyle değildi. Nasıl diyim? Bi derya...Bilgi denizi. Canlı kütüphane...Herşeyi biliyodu...Herşeyi...Bilmekten de öte, sanki bazı şeyleri de hissediyodu...

BİR DAKKA, BİR DAKKA...ARALIK ENFLASYONU AÇIKLANMIŞ... TÜKETİCİ FİATLARINDA YÜZDE BİR VİRGÜL DÖRT...

Hiç bir yere bakmadan bir maçı anında canlı olarak anlatıyodu mesela...

TUNCAY SOLDAN KAYIYO ABİ...ŞİMDİ YANINA GELEN VAM HOYDONK'A VERDİ...O BEKLETMEDEN CEZA YAYINA İNDİRDİ TOPU...

Kesinlikle atmıyodu...Sonradan bütün anlattıklarını maç özetlerinde aynen görüyorduk...Sadece bu değil...Birdenbire bir sürü dili konuşmaya başlamıştı...

BONA QUE SERVIRA PARA ACOLHER EMPRESARIOS LUSOS QUE AINDA NAO POSSUEM INSTALAÇOES NAQUELE...

NE DİYO BU YA...

PORTEKİZCE KONUŞUYO...

Bi gariplik vardı yine de...Mesela...

LA BİR ALMANCA KONUŞSANA...

ALMANCA İÇİN, DUR...ŞU TARAFA DÖNMEM LAZIM...

NACH DEM RÜCKBAU DER GERÜSTE IST NUN DIE BERÜHMTE STEINERNE KUPPEL WIEDER WEITHIN SICHTBAR...

ORDA BİR YERDEN OKUMUYO DU MU?

YOK ABİ... OLSA GÖRÜRÜZ.

NASILDI ŞU REKLAM YA?.. BİR YAPSANA.

VAY SELO..SEN Mİ KURTARACAN BU MEMLEKETİ...

EHİ EHİ!

Haber, bilgi, eğlence, belgesel tarih...Her şeyi anında cevaplıyodu...Olmaz böyle şey...Çocukların falan ödevlerine yardım ettirmeye başladık...

OKYANUSUN DERİNLİKLERİNDE OKSİJENİN ÇOK AZ OLDUĞU ORTAMA KENDİLERİNİ ADAPTE EDEN KİMİ CANLILAR PLANKTONLARLA BESLENİRLER VE...

Bir ara, devam ettiğimiz kahve satıldı...Başka yere gittik...Bodrum katta bir yer...Orada acaipleşti bu...

BE...HAB...ZZZZ...AZ SON...ŞİM...A...CIZZ...

Sokağa çıkınca normale dönüyordu...Ve abi...Sonunda anlaşıldı durum çok acaipti...Çok...Birrr, bakıcım kamaştı...Bi gün biriyle takıştı bu...Hani balalıymış...Bıçağı çekti salladı karnına...

ULAAAEEEN!

FAKAT...

QAAAT... KRAK...

Bıçak karnına saplanmadığı gibi kırıldı bi de...

Neymiş biliyo musun abi...Hani iki sene önce acaip bi fırtına olmuştu...Ağaçlar koptu çatılar uçtu falan...İşte o zaman uydu antenlerden bi tanesi yerinden kopmuş abi...

O hızla savrulmuş, uçmuş ve...Galip bu bizim adamın karnına saplanmış...Correct diye, iyyy...

SSS SSS OORRK

Fakat şans eseri hayati bir organa zarar vermemiş...Doktorlar, vücudunda uydu anteniyle hayatını sürdürmesinde bi sakınca yok demişler...Ameliyat olursa ölebilirmiş çünkü...

SATI

Anlaşıldı durum...O kadar bilgi, haber, canlı bağlantı, reklam, mağazin, eğlence, yabancı kanallar...Meğer o anten sayesinde çekiyormuş bunları...

Alıştık biz de...Kanıksadık...Hatta yararı bile oldu...

LAN POPSTAR BAŞLADI... GİDİP SEYREDEYİM...

YAA BIRAK...BEN SÖYLİYİM SANA...ŞİMDİ BEYHAN ÇIKTI, ŞARKI SÖYLÜYO...HIISSRRTNN LLYYNNDIIINLIIIM LAY LA LA LAA...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

feyzi@leman.com.tr

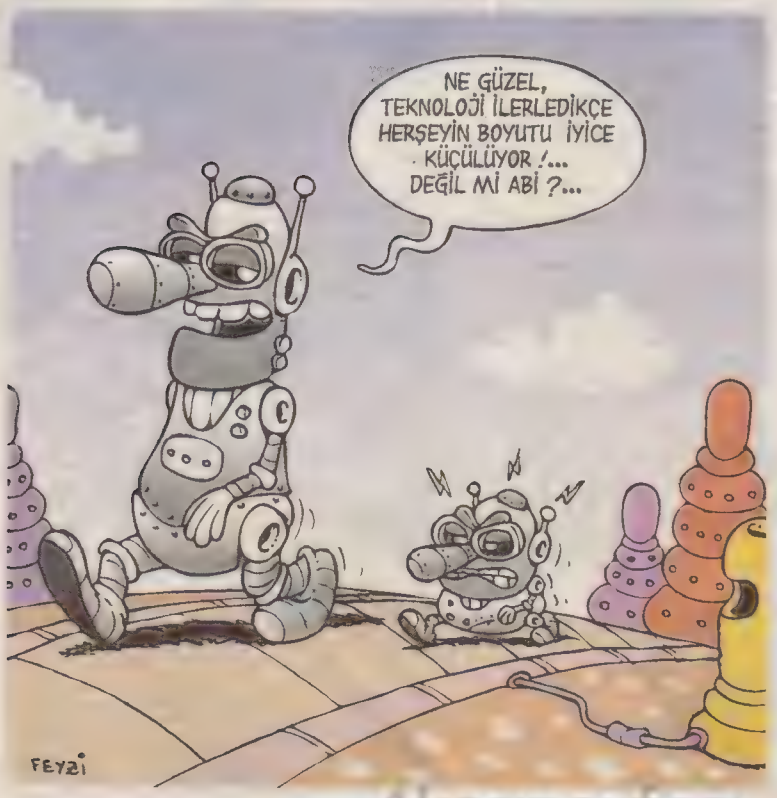

Türkiye Hokkabazını Ar

LeMan Kültür'de STENDAP YARIŞMASI

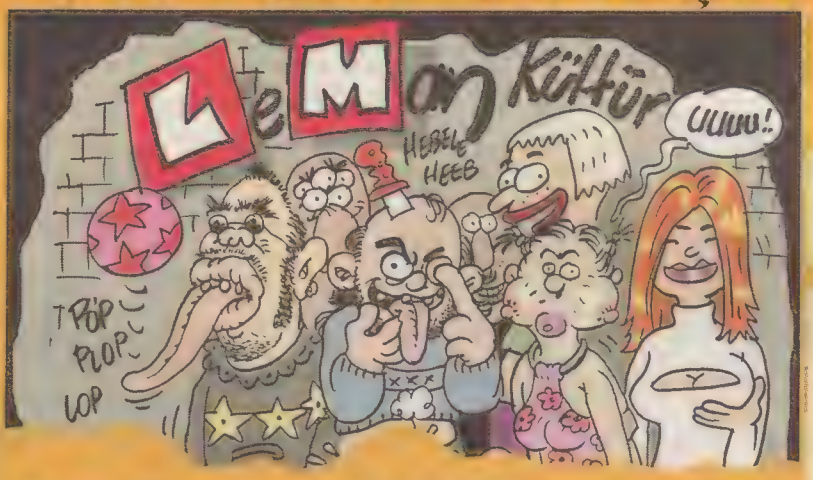

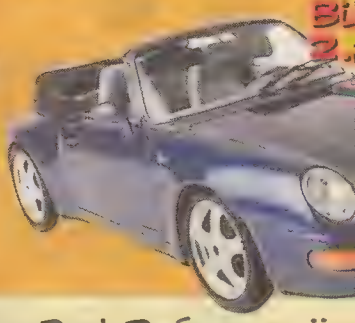

İkinci'ye 3.el Doğan ve Üç
4. el Murat 124 (Kartuşlu te

Yarışma 18 Yaşını Bitirmiş Herkese Açıktır

Kadın, Erkek, Çoluk, Çocuk, Genç, İhtiyar, Sarı, Siyah, Beyaz, Kızıl, Liberal, Muhafazakar, Sünnetli, Sünnetsiz, Basenli, Basensiz, Zengin, Fakir, Akıllı, Deli, Densiz, Dengesiz, Edepli, Edepsiz, Emekli, Dul, Yetim, Öksüz, Madenci, Metalurjist, Bankacı, Hancı, Yolcu, Yancı... Bizim için kim olduğunuz, ne olduğunuz ya da ne olmadığınız farketmez.

Komik olmanız yeterli...

Yarışmaya Son Ka Tarihi 15 Ocak 20

1) En az 5 ve en çok yine 5 dakikalık **vhs, cd** ya da görüntülü herhangi bas kayıt ediyorsunuz...

2) Hokkabaz Masası **(KKE)**, Firuzağa Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu - İst deriyorsunuz...

3) Bekliyorsunuz...

4) Biz size haber veriyoruz, geliyorsun

5) Evet artık mankenlere takılabilir, Pe krokanlı mrokan yiyebilirsiniz...

Haydi Bakalım Çalışmaya
Unutmayın Vatandaşın Sırıtmay

Sorularınız İçin Yazışma A
hokkabaz@leman.com

Bu arada şimdiye kadar elimize geçen filmleri izleyip izley
altımıza sığıyoruz... Çok cabbar rakipler var haberiniz olsu

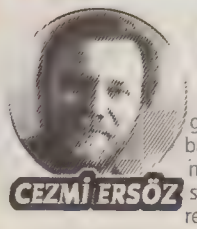

HEP O YIKIMDI KORUYAN SENİ!

Eskiden içimizde rengârenk çiçeklerle dolu bahçelerimiz vardı. Yağmur önce içimize yağar, sonra da yemyeşil vadilere, ışıklı sokaklara...

Sokakların alacakaranlığını içimizdeki ışıklar aydınlatırdı...

İçimiz bayram yeri gibiydi. Konuklar önce içimize gelirdi, sonra da evimize misafir olurlardı.

Arka bahçelerimiz vardı. Orada kendi tanrılarımızla dertleşirdik. Onlara duygularımızı, arzularımızı, isyanlarımızı anlatırdık. Hep iyi insan olacağımız konusunda söz verirdik onlara. Bu iyi insanı kimse bilmezdi. İçimizle tanrımız arasındaki o gizli yolda gidip gelen gizemli biriydi o...

Bir ucu içimizden başlayan ve sonra da büyüyerek bizden uzaklaşan o eşsiz kainatla hep bir uyum arardık. Duygular ve duyuşlar konusunda iyi kalpli bir kıskançlığımız vardı. Bir papatyaya dokunduğumuzda dünyadaki bütün papatyalara aynı anda dokunmuş olmak isterdik. Dokunurduk da.

Gökyüzünden akıp giden kainatın o muazzam nehrinde her an yıkanmak isterdik... Kimimiz çok, kimimiz az yıkanırdı. Ama asıl arzumuz bu nehre karışıp gidebildiğimiz kadar gitmekti. Hiç gidilmemiş öteki diyarlara...

Acı ise yalnız çekildi. Herkes acı çekeni kıskanırdı. Çünkü zamanı gelince gökyüzünde akan bu nehirde en çok o yıkanacaktı. Herşeyi en çok o bilecekti.

Sezgileri incelecek, olacakları hepimizden önce o fark edecekti.

Bu yüzden acı çeken hep mağrur bir bilgelikle susardı. Bir annenin bebeğini hayatın kötülüklerinden koruması gibi o da acısına sarılır, susar ve beklerdi onu...

Susardı, çünkü acısı olgunlaşmadan onunla ilgili söylediği her sözcük bu acıyı kirletebilir, hatta öldürebilirdi.

Sadık kalındığında ve gururla taşıdığında bir süre sonra hayatını dönüştürebilecek olan bu acı, kirletilip sıradanlaştırıldığında onu hep boşluğa çeken solgun bir düşkırıklığı ya da cansıkıcı bir soytarı olabilirdi...

Sevmekse önce arka bahçelerimizde başlardı. Sevgilinin yüzünü dışarıda, sokakta değil, gökyüzünde arardık. Ve söz verirdik kendimize onu gördüğümüzde, içimizde sızısı ilk başladığında ondan kimseye bahsetmeyeceğiz diye...

Sonra gözdağı verirdik kendimize: **Ya çeneni tutamayıp söylersen, ya kirletirsen, ucuzlaştırırsan ya onu... Söz ver, söz ver, onu kutsal bir sır gibi saklayacağına...** Bunlarla da yetinmez, yalvarırdık kendimize: **Ne olur, bu sonsuza dek sürsün, hiç kirlenmesin, kimseninkine benzemesin... Gökyüzünden akıp giden nehirde en çok ikimiz yıkanalım, bir de sevgimiz...**

Belki de yıllar sonra karşımıza çıkacak sevgiliye, sanki o an karşımızdaymış gibi karşılıklı konuşmayı ve susmayı hayal ederdik. En çok, **seni seviyorum** dediği zaman, ne diyeceğimizi düşünürdük. **Ben de mi**, yoksa... Yoksa, yetmezdi ki, yetmezdi ki kuru kuruya, **seni seviyorum** lafı, başka bir şey bulmalıydık, başka bir gökyüzü cümlesi, kanatlı, kutsal bir deyiş, daha öncekilerin birbirine hiçbir zaman söylemediği, yüreğine, aklına getirmediği...

Sonra, sonra... İçimizdeki bu hakiki hayatı bir an için küçümsedik. Dışarıdaki cansız nesnelere kandık. İçimizdeki arka bahçelerin kapısını kilitleyip dışarılara çıktık.

Dışarıdaki oyuncaklara içimizdeki konuklardan daha fazla değer vermeye başladık. Dışardan sıkılırsak ve tiksintiye dönüşürse arzuladıklarımız birgün, içimize nasılsa döneriz sandık.

Oysa içimiz bize çok muhtaçtı, hep susuzdu bize. Bir süre bizi bekledi. Sabretti. Sabrederken gözledi... Küçük, mahcup fısıltılarla haberci sızılarını gönderdi bize... **Dön bana, ben buradayım, dışarıdaki hayatı anlamlı kılan bendim, ben olmazsam dışarısı da olmaz** diye...

Ama dönemedik geriye... Dönemeyince doğanın yokoluşu önce içimizde başladı. Önce içimizdeki bahçeler, çiçekler kurudu. Renkler soldu. Artık orman bizi korumuyor, utançtan ve yalnızlıktan öldürüyordu..

Yağmurlar hep dışarıya, hep üstümüze yağdı. Ve yağmur, yağmur değildi artık, kirli ve üşüten bir suydu...

Önce içimize gelmeyen konuklar evimize de şöyle bir uğradılar, ama gerçekten hiç gelmediler...

Tanrımızla arka bahçemiz arasında gidip gelen o iyi insan, bize sırlarını veren ve koşulsuz seven o gizemli yolcu, artık gözünü sadece dışarıdaki hayata dönmüş, çıkarcı, acımasız ve doyumsuz bir yargıca dönüştü. Kendi yaradılışımıza karşı yaşadığımız için kendimiz gibi davranmaya kalktığımızda artık bunu yapamayacak hale gelmiştik bu yüzden...

Kazandığımız hiçbir başarıyla yetinmedi, aldığımız her eşya hemen eskidi gözünde...

Gözüne girmek için katıldığımız hiçbir eğlence, göz kırptığımız hiçbir hazır mutluluk, kendimizi uydurduğumuz hiçbir egemen rol ikna etmedi onu... Sanki gizli bir öç duygusuyla bizi hep akıp giden hayatın bir adım gerisinde tuttu... En çok bu yüzden gerçek kötülük bize bir zamanlar en yakın olmuş birinden gelirdi hep... Nefret artık sevgiye susamışlık demekti...

Herşey vardı, ama aslında hiçbir şey yoktu. Bunun anlamı içimizdeki ıssızlıktı...

Gökyüzünde akıp giden kainatının o büyük nehri giderek kurudu. İçimizde başlayıp bizi bizden çok uzaklara götürecek olan bu nehir kuruyunca evinin anahtarını kaybetmişlere döndük. Heryere gidebilirdik ama, kendimize, içimize asla. Herşeyi bilebilirdik ama, kendimizi asla... Herkes için konuşabilirdik, ama kendi-

yor

ik Ödül
l Porşe

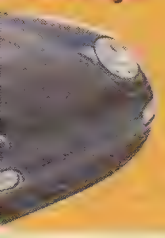

cü'ye
bile var)

ılma
04'tür

gösterinizi,
bir formatta

ahallesi
dresine gön-

...
r Mun'da

şlayın
htiyacı Var
esi

gülmekten

yeniHarman BU HAFTA

Teksaslı Fetullah Bey: Uzun süredir ABD'de yaşayan Fetullah Gülen, Teksas Üniversitesi'nde **Martin Luther King Jr., Nelson Mandela ve Mohandas Gandi** ile birlikte **"Barışsever Kahramanlar"** listesinde. Perde arkası yeniHarman'da!

O morgta yatan soğuk ceset; kızkardeşleri **Margherita Cagol Curcio**'ya aitti. Kızıl Tugaylar örgütündeki yoldaşlarının lakabıyla **Mara** ölmüştü... Bir katliamın yıldönümünde **Kızıl Tugaylar** savaşçısı Mara'nın hikayesi...

"Vaadedilmemiş topraklar"da neler oluyor? ABD ve İsrail istihbaratının, tam 10 yıldır Irak'ta çalıştığı ortaya çıktı! **YeniHarman'da.**

Türkiye'de rap ve hip hop'un yükselişi! **"Seni yakan güneşin eşsiz sıcaklığı!"** yeniHarman'da!

"Muayene masasına yatması istendiğinde, hazırlanması ve uzanması bir dakikayı bulduğu için, doktor yanına geldi ve eliyle itmek suretiyle kendisini yatırdı ve paldır küldür, dövercesine muayene etti..." **Bir devlet hastanesinden olağan notlar...**

Hürriyet spor müdürü Esat Yılmaer, yeniHarman'a konuştu: **"Michael Jordan, İbo'nun (İbrahim Kutluay) bonservisini öğrenince çok öfkelendi."**

İslamcı şiddet karşısında, iskele sancak çaresizliği!

Edebiyat'ta yeni bir dönem: İlk kez **Kaçak Yayın** dergisi tarafından gerçekleştirilen edebiyat seminerlerine büyük katılım!

Kırık İğne Ucu

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

miz için asla... Fedakarlık bile bir kurnazlık sorunuydu artık...

İçimizin kapısı kapalı olduğu için sevgilimize verdiğimiz sözün hiçbir hükmü yoktu. Bu yüzden aklımız giremediğimiz içimizde, kilitli kapılarımızın önünde oturur, zamanın geçmesini beklerdik. Zamanın o duygusuz zarını yırtmak ister, sığınacak bir yer ararduk. Zaman ses vermezdi, çünkü o dışarının zamanıydı. Cansız nesnelerin. Hep daha fazla, hep en büyük başarıya sahip olmadıkça yaşadığını hissetmeyen insanların... Bir zamanlar korunmak isteğiyle içine girdikleri kabuktan başka bir şey olmayan insanların zamanı...

Büyülendiğimiz dışarının oyuncakları gibiydi artık sevgi sözcükleri, bu yüzden kirlenmesi ya da temiz kalması önemli değildi... Kurgulandığı anda, hemen herkese ilan edilebilirdi. Ne kadar çok kişiye söylense o kadar iyiydi. Herkes bilmeliydi. Nasılsa ömrü pahalı ama çabucak bıkılan bir oyuncağın ömrü kadardı. Başlarken biliniyordu, belli ki çok sürmeyecekti...

Kendilerinden uzakta yaşayan insanların bu ruhsuz zamandan birşeyler çalması gibiydi bu sevme, sevilme oyunu... Bu yüzden insan ilişkilerini bağlılık ve içtenlik değil, ticarette geçerli olan kurallar belirlerdi...

Bizi olgunlaştırmak şöyle dursun, artık manevi yeteneklerimizi sınırlamaya başlamıştı çektiğimiz acılar... Bir zamanlar gökyüzünden akan kainatın nehrine karışıp gitmek için kutsal bir sır gibi saklanan acıların şimdiki halini anlatmak için tek bir örnek verip susmak istiyorum:

Bu anlattığım örnek gerçektir. İsterseniz, sizi ikna edebilmek için gerçekten daha gerçek diyeyim.

İstanbul'daki bir semtte genç bir çocuk cinayete kurban gitmiştir. Televizyoncular haber alır. Çocuğun evine giderler. Evdeki herşeyi çekerler, çekim sırası anneye gelir. Anne toparlanır, eşarbını düzeltir, gözyaşlarını siler hafifçe... Ve işlerini bitirip kapıdan çıkmaya hazırlanan kameramanlardan birine telaşlı bir merakla sorar: **Ne zaman yayınlayacaksınız oğlum?..**

Seni tutan birşey var
durmadan bardakları, tabakları
ellerini düzene sokmaya çalışan
ellerin söylüyor bunu
o yüzden böyle ellerin
telaş içinde ortalığı topluyor
ellerin kalbine rakip
ellerin ömrüne
birgün birşey yapacaksın
ve herşey yıkılacak
bunu biliyorsun
bu yüzden
bozulmadan akmalı herşey
hep gizli bir umutsuzluk tutan seni
hayatını yaşamaktan
onun orada olmadığını bildiğin içindi
kalbi kalbine eş...
Yaşlanmadın sen büyünden çaldın
her defasında gözlerini yakarak
gördüğünü birtek kendine saklayarak
git artık hiçbir şey görmemiş gibi
yaparak...

cezmier@leman.com.tr

* **İstanbul/Beyoğlu.** 13 Aralık cumartesi günü saat 15:00-18.00 arası **Beyoğlu İstiklal Kitabevi**'nde (eski **Arkadaş Kitabevi**) **Açıkla Bana Bu Işığı** adlı kitabımla ilgili söyleşim ve imza günüm var...

* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın serüvenimin anlatıldığı kitap **yeniyaz yayıncılık**'tan çıktı... Bu kitabın benim için manevi değeri çok büyük...

Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak. Bugunlerde kendimize en çok söylememiz gereken söz bu olmalı bence. Bombalar bizi asla yıldırmamalı. Yaşanacak özgur gunler var daha... Önümuzdeki aylarda **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak** adlı bir kitabım Gendaş Yayıncılık'tan çıkacak... Ve bu kitabın tum gelırı tutuklu yakınlarına ve aılelerıne bırakılacaktır...

* **Çapa Tıp Fakültesi.** 24 Aralık Çarşamba günü saat 16:30'da **Çapa Tıp Fakültesi 14 Mart Antisi**'ndeyim.

* **Olay TV.** 30 Aralık Salı günü saat 22:30'da **Bursa Olay TV**'de saat 22:30'da **Akif Oktay**'la **Şiirlerarası Yolculuk** programındayım...

* **İtalya.** 16-21 Aralık gunleri **İtalya**'nın **Floransa** kentinde düzenlenen **Tecrıtle Mücadele Sempozyumu**'nda olacağım... O hafta yazım olmazsa şimdiden ozur dılıyorum...

* **YTÜ**'de şenlik yaptıkları için soruşturmaya uğrayan öğrencilere sonuna kadar destek veriyorum... Halay çeken ve turkü söyleyen gençlerin soruşturmaya uğradığı bir ulkede yaşamak ağır geliyor...

* **Antalya**'daki kitapçı arkadaşlar beni arayabilir mı?..

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün
bezginbekir@leman.com.tr

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Olmazı olur yaparım!

Düşünün, El Kaide lideri Usame Bin Ladin Suudi Arabistan Devlet Başkanı!

Düşünün, PKK lideri Abdullah Öcalan Kuzey Irak'ta kurulan Kürt Devleti'nin Başkanı!

Olamazlar mı?

"Terörist" denilen pek çok kişi sonradan ülkelerinin devlet başkanı olmadılar mı?

"Terörün başı" denilen Ariel Şaron bugün İsrail'in başında.

İsrailliler'in "terörün babası" dedikleri Yaser Arafat da Filistin'in başında.

Rusya ile Çeçenler arasındaki savaşta Çeçenler galip gelse, Çeçenistan'ın başına Rusya'nın "terörist" dedikleri geçmeyecekler mi?

Amerika'nın "terörist" dediği Taliban lideri Molla Ömer Afganistan'ın başına geçmedi mi?

İngiltere'nin "terörist" dediği IRA, İspanya'nın "terörist" dediği ETA liderleri gelecekte devlet başkanı olmuşlar bir de bakmışsınız ki.

İşte 1970'lerde kimilerince "terörist" denilen Talabani, Irak'ta başbakanlık koltuğunda oturuyor.

Geçenlerde Türkiye'ye geldiğinde de ayaklarına kırmızı halılar serilerek karşılanıyor.

Rejim muhalifi olduğu için ancak "terörist" denilenlere verilen 27 yıllık hapis cezasını yatan Nelson Mandela da Güney Afrika Devlet Başkanlığı koltuğuna oturmadı mı?

Ne olmaz denilenler olduğuna göre birgün ben de bu ülkeye cumhurbaşkanı olabilirim.

Hele de Başbakan Erdoğan İslamcı aydınlarla yaptığı görüşmede **"Lütfü Oflaz aydınların cumhurbaşkanı adayı olduğu kadar benim de gönlümdeki cumhurbaşkanı"** dediğine göre geleceğe umutla bakabilirim.

Olmazı olur yapabilirim!

7 Aralık 2003 Ankara

Derya Sayın

deryasayin@mynet.com

Akşamsefası

BORDÜR (KENAR) SÜSLERİ

Nihat Genç

Türkler'in milli rengi, firuze. Firuze'nin maviden yeşile dönen başdöndürücü çeşitli renklerini en güzel çinilerde görüyoruz. Sanat tarihçileri, çininin, milli bir Anadolu sanatı olduğundan artık emin. Moğol istilasının yakıp yıktığı, yokettiği şehir harabelerinde çok şeyin kökeni hakkında bilgiler karanlıkta. Ancak, komşu islam ülkeleri, diyelim İran'da, ya da Selçuklu'yla aynı günlerde Bizans'ın çiniyi kullanmadığı gerçeği, çininin bir Anadolu sanatı olduğu fikrini güçlendiriyor!

Türkler Anadolu'da ilk dönem, tuğlaları ustaca geometrik düzen ve süsleme içinde kullanır. Sonra tuğlaların sırlanması başlar. Sonra sonra sırlı tuğladan çiniye geçiş başlar. Bugün çoğu harabeye dönen, medrese, türbe, camiilerin minare, mihrap, cephe ve kubbelerinde ilk dönem tuğla süslemelerinin Türkistan ve İran'daki eserlerle göbek bağı tartışmasız ortada. Ancak, çini için, aynı ortaklık, sözkonusu değil.

Yüzlerce irili ufaklı Selçuklu eserinin her birinde çiniden izler bulmak mümkün. Bugüne kadar gelenler içinde Konya Karatay Medresesi'nin kubbesi çini ile kaplı kubbeler içinde en muhteşemi.

Türkler'in bugün de büyük bir vefa ve saygı ve aşkla çini sanatını diriltme çabaları gurur verici. Bu milli sanatı Türkler'in bırakmaya hiç niyeti yok, ancak, nedense bu sanat, büyük mimari eserlerimize, apartmanlarımıza, işyerlerimize, sokaklarımıza, okullarımıza hiç giremiyor!

Yüzeyi sırlanarak parlak ve pürüzsüz camsı bir satıh elde edilen çininin sırrı nedir? Çininin sırrı, sır'dır. Yani yüzeyinin camsılığı. Sır nedir? Erimiş kumdur. Hamuruna kurşun, çinko, ya da başka madenler katılır. Mavi ve yeşil tonlarının, yani firuzenin elde edilmesi için katılan madenlerin oranı ise bugün sırdır. Hamurunun içine bakır oksid, kalay oksid, ya da sodyum ve potasyum oranı, ya da ne kadar soda, yanmış kireç, kühercile, çakmak taşı katıldığı o günkü ustaların bilgisinde kaldı. Siyaha yaklaşan koyu mor nasıl elde edildi. Ya da lacivert ya da siyaha çalan bu hepimizde şaşkınlık yaratan yeşil nasıl elde edildi? Hepsi, sırrın hamurundaki terkipde gizli. Daha ne çok renk oyunları var çinilerde. Bir kısmı sırrı üstünde. Bir kısmı sırrın altında gizli. Üslupları, teknikleri artık bir bilim haline geldi. Mesela perdahlama, yani, sırrın hamuruna değerli madenler, gümüş tozu, altın tozları katılarak yüzeyde madeni bir parlaklık, pırıltı kazanılır.

Ve hepimizin ezberinde kaba bir bilgi vardır, çini, dekoratif süslemelerde, kullanılır, der, geçeriz. Nedir bu dekoratif süsleme? Esası, kompozisyonu nedir? İçinde hangi denklemler saklıdır?

Bugün gazetede bir fotoğrafta bitim noktasını belirleyen ince bir çizgi vardır, buna "kontur" deriz. Evdeki resimlerimizin çerçevesi gibi. Ya da futbol sahasının çimenleri beyaz çizgiyle ayrılır, beyaz saha çizgileri top oynanacak resmi sahayı belirler. Dışarısı oyundan sayılmaz, dışarı çıkılması yasaktır!

Türk sanatlarında sahayı belirleyen, odaklayan, bu dış kenar çizgileri dekoratif sanatın esasını belirler. Yani, bir nevi oyun bu şerit çizgisinin içinde oynanır. Diyelim, bir halımız vardır, kenarları çevrili, bu kenarların evrensel adı "bordür"dür. Minyatürlerimiz, eski el yazma kitaplarımız, camilerimiz, türbelerimiz, kubbelerimiz, sütunlarımız, hep bir zincir gibi dış bir çizgiyle çevrili bir desen zinciriyle oluşmuş, süsleme sanatının kompozisyonunu belirlemiştir.

İlmek ilmek, düğümlü, bazen bir bordürde, bazen kapıların kenarında, bazen burmalı, zincirli desenler. Bazen kolye gibi gerdanlık gibi, halka gibi, hale gibi, çember gibi etrafını dolanır yapının.

Dekoratif sanatımızın esası budur, etrafını çevirmek. Etrafını hangi şekiller içinde çeviriyoruz. Üç türlüsünü biliyoruz, geometrik şekiller, stilize bitkiler, köşklerde, saraylarda hayvan figürleri.

Geometrik şekiller, yıldız gibi, ya da içiçe girmiş altıgen, sekizgen oyunları, çok genli ya da damalı soyut örgüler. Sanat tarihçileri bu geometrik soyut düzenin durmaksızın kendini tekrarlayarak uzamasının "sonsuzluğu", "öteleri", "bitimsizliği", "zamanı" soyutlayarak anlattığını ifade eder.

Bitkilerin, özellikle sarmaşığın tatlı kıvrımları, tatlı yalvarışlarla uzayıp gider. Sanat tarihçileri, bunun, hayat, canlılık, coşku, bahar, gençlik, güzelliği yani bu dünyayı soyutlayarak anlattığını söyler. Koç başı gibi ya da baklava deseni ya da çeşitli bitki ve hayvan figürlerinin her birinin doğadan alınarak sembolize edildiklerini yazarlar!

İşte duvardan kitaba, camiiden el yazmasına elimize aldığımız tüm eşyaları bu desenlerle dolu bir şeritle çevirme alışkanlığı dekoratif sanatlarımızda bir yasadır! Eşyayı, duvarı, kitabı, mihrabı, abidevi bir kapıyı çevirerek süsleme işi bütün eşyalarımızda görülür. Mendilimiz bile böyle bir çizgiyle süslenmiştir. Hatta çay bardağımızın beline böyle bir halka çizgi. Hatta yemek tabaklarımızın her birinin kenarlarında böyle bir çember çizgi, daire görmek mümkündür.

Taç'ın etrafındaki mücevherler gibi, çelenk gibi, kolye gibi, hale gibi, yani, soyut şekillerle her eşyanın kenarlarını, çevresini, sanki o eşyayı sıradanlığından alıp kutsallaştıran zincirler, yıldızlar, sarmaşıklar, bitkiler, figürler stilize edilerek sonsuza değin uzayıp gider!

Ateş içinde ateşin renkleri, suyun içinde suyun renkleriyle, Tanrı'nın şiiri ayetler, Peygamberin sesi hadisler ve en güzeli firuzenin tonlarıyla dekoratif sanatlarımızın çerçeve ve kenarlarında kendini gösterir. Toprağımıza, taşımıza, camiimize, evimize, kuvvet veren ilahi çizgiler. Taşların, duvarların etlendiğini, her eşyamızın ilahi bir tene dönüştüğünü görürüz. Sanat bir zamanlar insan ruhunun zaferi idi, ilahi bir yolculuğun kanatları, hayalleriydi, insanın ruhuna ruh, zekasına zeka ilave ederdi. Şehirlerimizin duvarları bir zamanlar bu çizgilerle sonsuza değin çoğalırdı. Sekiz, on asırdır, hiç soğumadan hala sıcaklık veren bu ateşin kökü neydi, çiniler şarkı söyledi, kubbelerin sesi ne kadar güzeldi.

Bu bordürler, çerçeve, kenar süsleriyle ortaya muazzam bir dünya, yani ilahi bir kompozisyon çıkar. Bunun en güzel örneği halılardır... Halılarımıza bakarak dekoratif süsleme sanatımızın en temel kompozisyonunu hemen öğrenebiliriz.

Bir halı, eskiler, yasasını koymuş, bir göbek, dört köşe, bir bordür (kenar çizgisi).. Göbekte büyükçe semavi bir desen yer alır. Bir ağacın göklerden görünüşü gibi. Ya da çeşitli, yaprak, geometrik düzenler, hepsi göbekte yer alır. Halının tam ortasından etrafa yayılan bir gül ortası gibi, yörünge gibi, güneş gibi, yoğun süslemeler, çizgiler yumağıyla süslenir.

Dört köşenin dört köşesi de simetriktir. Ve bazen rozet gibi, bazen manolya gibi, bazen gül gibi, bazen madalyon gibi, ama çoğu zaman göbekteki büyük desenin bir küçük özeti, göbek desinin devamı gibidir.

Bordürler, bir sıra, iki sıra, üç, dört sıra olur, küçük bir dar yol gibi uzar, içinde çeşitli yaprak, hayvan desenleri, ya da damalı desenler, ya da çeşitli stilize örnekler.

İşte, Maveraünnehir'den Viyana kapılarına "milli kompozisyonumuz" budur. Bu temel kompozisyon bize ne anlatır? Üzerinde oynayan üç-beş yaşlarındaki bir çocuk bu desenden neyi anlıyorsa, onu anlatır. Ortadaki göbeğe, annem der, dört köşesindeki desenlere de kardeşlerim, der. Ve bordürlerinden, yani dış çizgilerden hiç dışarı çıkmadan arabasını sürer, dışarıya çıkmak yasaktır. Ve bordür çizgilerinden sapmadan arabasını dümdüz sürmek ister, kaderi, bu yoldur. Ya da göbekteki desene, semavi anlam verir, göbekteki büyükçe yere, gök der, Allah der, köşe desenlerine dört meleği, der. Bordürleri bu dünyanın sınırları kabul eder. Göbeğe gökyüzü, kö-

Devamı 15. Sayfada

Akşamsefası

enderoz@leman.com.tr Ender Özkaramanlar

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

Akşamsefası

AKSARAY PAŞAOĞLU

Hakan Şükür mü, Sergen Yalçın mı? Türkiye'nin Futbol İlahı Kim? Bence İkisi de Değil!..

O halde Türkiye'nin futbol ilahı kim? Siz bu sorunun cevabını düşünürken ben size çok enteresan başka birşey anlatacağım. Bundan on yıl kadar önce gasteler, halka yirmişer otuzar cilt ansiklopedi verdiğinde bir takım bohçacı-rakkase tipli entel bizi eleştirmiş, "Halkımız aç, siz kalkmış onlara kaya gibi, kütük gibi kapkalın şeyleri dayıyorsunuz" demişlerdi. Aradan 10-12 sene geçti. Şimdi bu halk o ansiklopediler sayesinde şakır şakır para kazanıyor, isterse ailece Uzakdoğu turuna çıkıyor, 64 milyara para demiyor. Elbette Kenan Işık'ı da kutlamak lâzım. Şimdi ahmak tükürük köftecisi zihniyetiyle hareket eden denizatı beyinli yarı acur aydınlara sormak lâzım. Kim haklıymış?.

Siz bu arada en başta sorduğum sorunun cevabını bulamadıysanız bir daha düşünün.

Geçen hafta eşimle birlikte akşam yemeğini dışarda yemeye karar verdik. Japonya'da Yokohama'ya 35 kilometre mesafede çok hârika bir balık lokantası var. Lokantada Fugu denen bir balık satılıyor. Siz bu arada şunu da düşünün. Milli piyangonun yılbaşı çekilişinde büyük ikramiye 10 trilyon lira. Bu para size çıksa ne yapardınız? Fugu denen balık, son derece zehirli bir balık. Gövdesindeki tetrodotoksin, siyanürden bi milyon kere daha zehirli. Masanıza otürduğunuzda Yokohama valisi geliyor ve sizden Japonca olarak vasiyetinizi yazmanızı istiyor. Ayrıca "Ölürsem kimse sorumlu değildir." diye bir kağıt imzalatıyor. Bütün bunları Japonca söylüyor. O bir Japon. Yemeği hazırlayan ehliyetli Japon ustalar bile zehirden kısmî felç geçiriyorlar. Ben balığın yanında bir kadeh siyanür aldım. Balık öyle zehirli ki yanında içilen siyanür insana Hamidiye suyu gibi geliyor. tabii bu işin esprisi. Yanında roka da var.

Baştaki sorunun cevabına dönelim. Türkiye'nin futbol ilahı kimdir biliyor musunuz? Ben biliyorum. Bir pazar günü evde hayvan sevgisili yazı yazmak için çamur doldurduğum küvette yatarak bir mandanın gözüyle yazabilmek için çamurda yuvarlanırken kapı çalındı. Gittim açtım. Karşımda, kafam kadar bir bayır turpu kadar kafası olan, tıknaz, biraz herifçe, komik fakat eğlenceli ama bir o kadar da bıyıksız, bu da kim ulan dediğim biradam tıknaz tıknaz ben kapıyı kapadıkça o da makosenli ayağını kapının arasına koyarak ben itiyorum, elinde ilk bond irisi bir Sean Connery tipi çanta var. Kalın kalın konuşarak ittiriyor ve tükürükleri çıkıyor. Ne sattığını anlamıyorum. Onunla işte böyle tanıştık.

O gece sabaha kadar, yanında getirdiği bir bavul dolusu enteresan kaseti izleyince, düz duvar bana son derece çekici bir kadın vücudu gibi göründü. O, bir yandan Fehim Paşa Konağı'nın 240 kiloluk demir kapısının gıcırtısı gibi sesiyle yüzlerce sulu yemek tarifi yaparak ve bir ileri bir geri oynatarak 135 kadar Almanca kaset izledik. Futbol bence bir aptal oyunu. Ama değil! Neden? Bu işte büyük para dönüyor. Dahası bu futbol bu halkı müthiş oyalıyor. Bu halk çok zekî. Onun için spor servisindeki arkadaşlardan, haftada üç gün evime gelerek bana futbol dersi verecek bir "hoca" bulmalarını emretmedim de rica etmiştim.

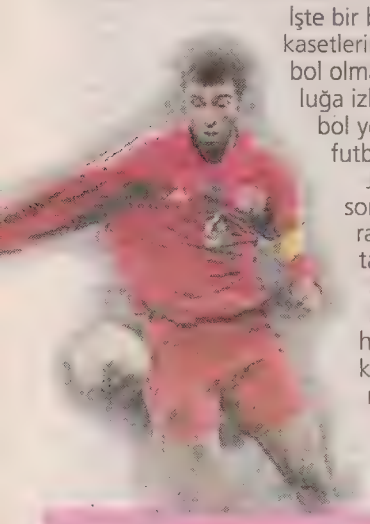

İşte bir bavul kasetle evime gelen ve kasetlerinden bir tanesinde bile futbol olmayan ama hepsi de soluk soluğa izlenen bu adam, bu ünlü futbol yorumcusu bence Türkiye'nin futbol ilahıydı.

Japonya'da Fugu yedikten sonra gece İstanbul'da eşim rahatsızlandı. Amerikan hastanesine gittik. Yediği balık bayat olduğu için gıda zehirlenmesi olmuş. Gecemiz zehir oldu. Japonya'dan dönerken sekiz-on çift temizlenmemiş Fugu balığı aldım. Onları mahallenin köpeklerine atıyorum. Kedimiz "yalaka" çok rahat etti...

Behiç Pek

Akşam sefası

ramize.erer@ieman.com.tr

RAMİZE ERER

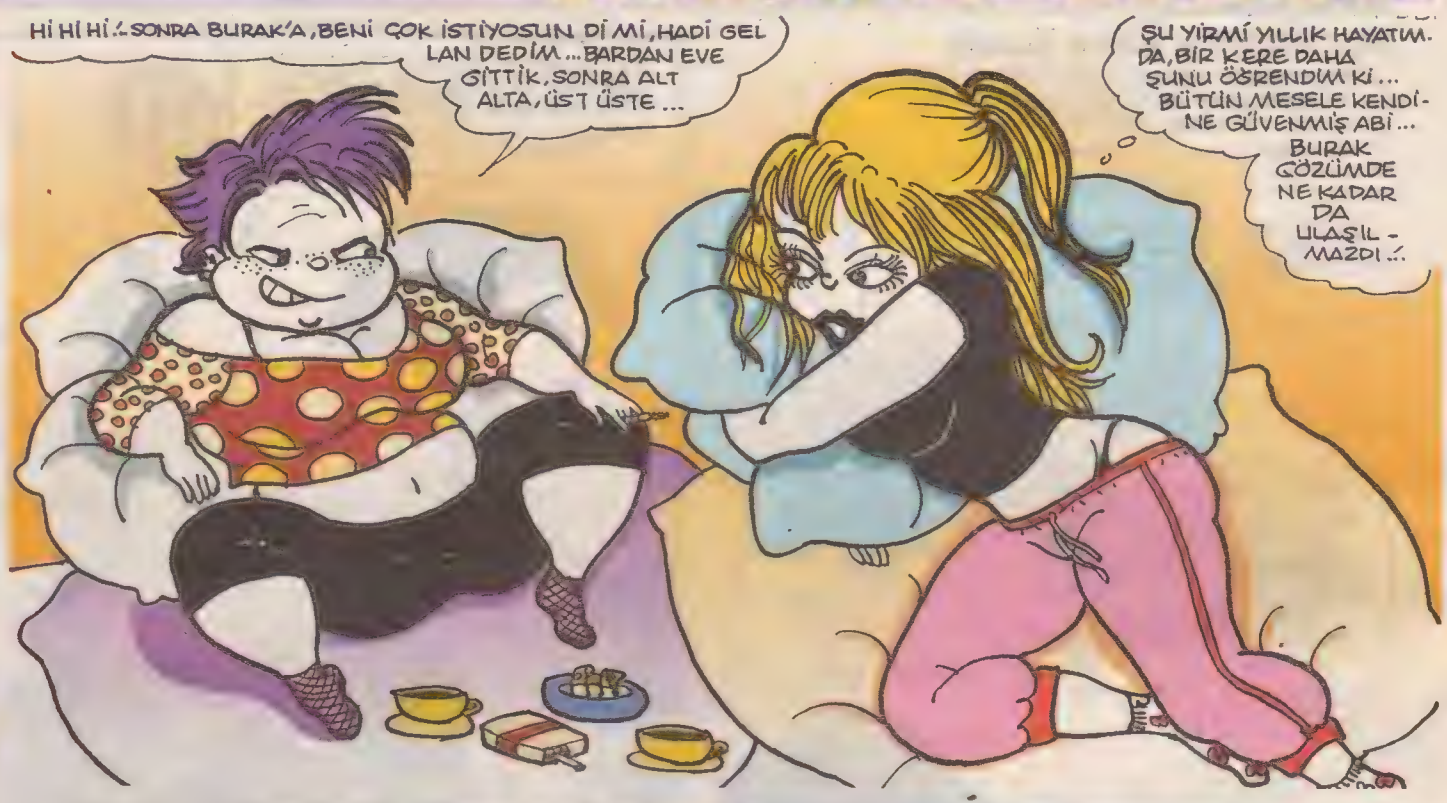

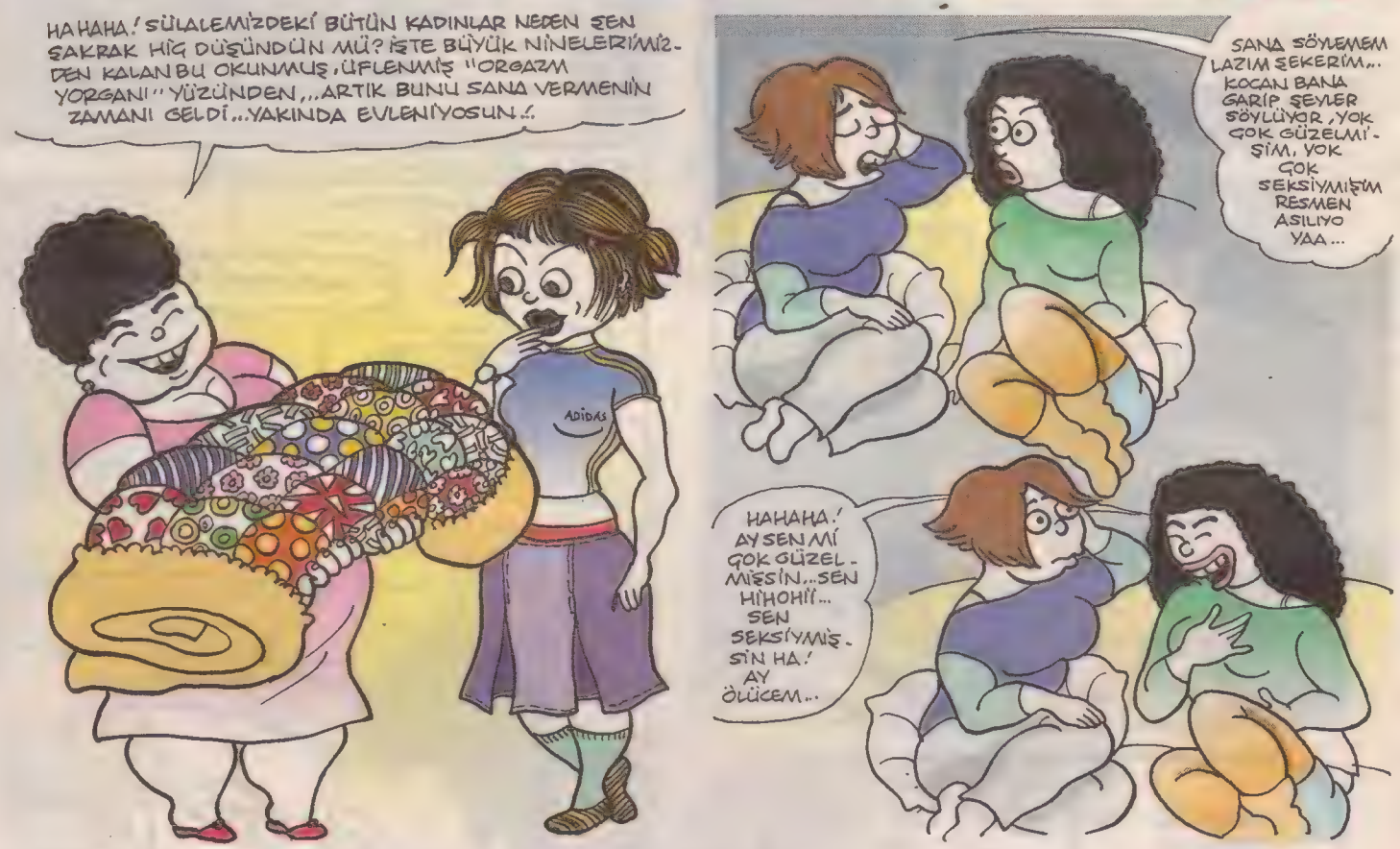

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

FANTAZİLERİN ADAMI BURAK

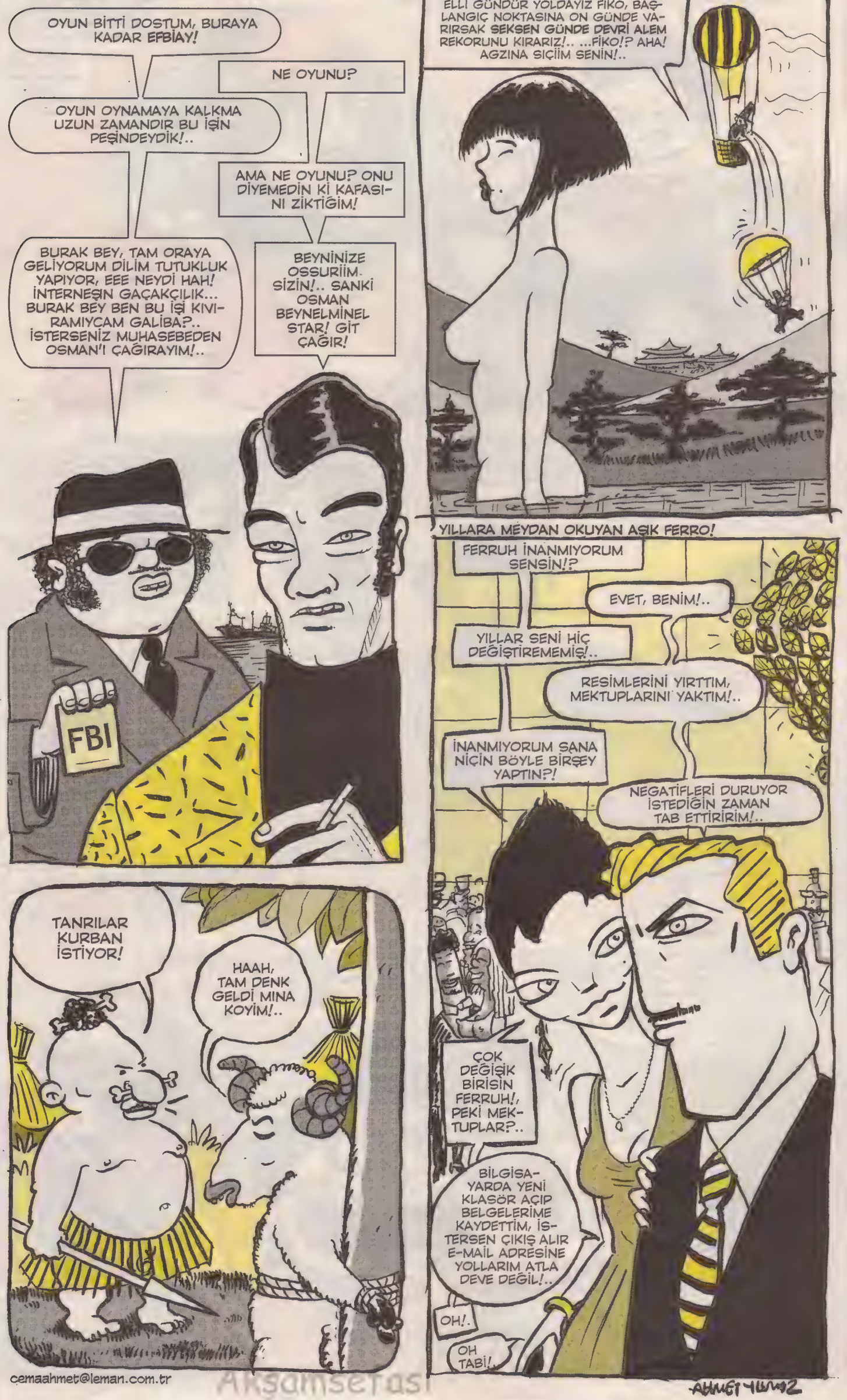

cemaahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EİDAN

Cumartesi.. Hava biraz soğuk sayılır. Hava sıcak da sayılır. Hava fena dil.. Kumpircinin köşesinden, yukarıya doğru tırmanıyorum. İçimde ince bir gömlek, ortada da ince bir kazak var. Üstümde ise montum. En içeriye atlet giymedim. Atletim, kalmadı. Pazara gideceğim yarın, oradan fanila alırım. Bugün cumartesi; pazar kapalı. Sadece geziniyorum. Hava sıcak sayılır. Hava soğuk da sayılır gibi. Hava kesinlikle güzel ama.. İnsanlara bakıyorum. Montu, ceketi olan insanlar var; yalnızca kazakla filan gezenler de. Tek başına yürüyenler var; düşünüyorlar, kafaları önlerine eğik. Kimileri öteye, biraz daha ileriye bakıyor. Gergin insanları seviyorum. Onlar, çok önemli birşey düşünüyor, önemli bi meseleyi sorguluyor telaşıyla; dişleriyle hafifçe alt dudaklarının kenarını ısırıyorlar; yüzlerinde derin, anlamlı ifadeler meydana geliyor. Hiçbirşeyi umursamadan yüksekten bakan, veya, hiçbirşeyden anlamıyormuş gibi şapşal bakınan insanları sevmiyorum. Gergin insanlar iyi bu konuda. Stresli insanları seviyorum: Bu stres denen iç gerginliğin, bilimsel anlamda kabul edilebilir miktarını, ruhlarına destekleyici güç olarak katan, ve o gücü yüzlerine yansıtan insanları. Genelde, yalnız yürüyen kişiler bunlar. Zaten yanında başkası olursa, o kişiyle konuşur insan belki. O başka kişi, bir erkek de olabiliyor, kadın da. İki ayrı cins ise, genelde elele tutuşuyorlar veya birbirlerine sarılarak yürüyorlar. Onlara bakınca; sarılarak filan yürüyenlere; o anda gerçekten çok mutlular mı acaba diye düşünüyorum. Bazıları, evet, keyifli gibi gözüküyor. Kadın, yanındaki erkeğin yüzüne, gülen gözleriyle, hayranlıkla ve istekle bakıyor, konuşmasını ilgiyle dinliyor onun, ara sıra küçük kahkahalar atıyor, gözlerini gene ondan ayırmadan. Erkek, yanındaki kadının varlığından pek memnun, ileriye dikmiş bakışlarını, konuşmaları güvenli; arasıra ona bakıyor, ve kadının serbest kahkahalarına olgun gülümsemesiyle karşılık veriyor. Bazılarıysa hiç konuşmuyorlar; sadece elleri birleşik. Belki, onlar daha mutlu. Cumartesi olduğu için, kafamı nereye çevirsem bu gözlemlerimi kolayca yapabiliyorum. Sokaklar, insanla dolu. Erkeklerin yanındaki bazı kadınlara da, uzaktan ister istemez bir göz atarken; tam yanlarından geçtiğim sırada, o kadın da bakıveriyor birden bana. Rahat, çok şey vaad eden, ama hiçbirşey de garanti etmeyen bir bakışla. Onun bu tuhaf bakışını alıyorum, ama fazla sürdürmeden önüme dönüyorum. Başkasının kadını o diyorum; dikkatlice bakmam yakışık almaz. Bazen, yanlız yürüyen bir kadın da bakıyor bana. Haftada bir iki kere olabiliyor bu. Yaklaşık beş metre kala yaşanıyor, o tür kısa bakışmalar. Geçiş esnasında, iki taraf da kendi yoluna çeviriyor gözlerini sonra. Niye baktıklarını da pek anlamıyorum. Bazen öyle bir bakıştan olumlu duygular hissediyorum, bazen de hiçbişey hissetmiyorum.. Çocuklara çok bakmıyorum. Yani, bakışmıyoruz. Çocuklar da kimseye pek bakmıyor zaten; hep bişeyle meşgul onlar. Yaşlılara bakıyorum arasıra. Onlarla da bakışmıyoruz. Genelde kafaları önlerine eğik; kaldırımlardan tökezlemeden çıkmaya, basamaklardan düşmeden inmeye uğraşıyolar. Kendi yaşımdaki, orta-yaşlı erkeklere bakabiliyorum bazen. Gözler, uzun müddet karşılaşmıyor tabii. Bazen bakıp kalırken, düşünüyor insan o anda sadece. Bu kim, nasıl biri. Veya değişik bir görüntü, farklı bir canlı olarak algılıyor o kişiyi. Rahatsız edebilecek kadar uzun baktığını, geç farkedebiliyor insan. Baktığı şeyden birşey isteyerek bakanlar ise, sadece karşı cinse ait olanlar. O gün, yine bi kere daha yaşamıştım bu tür bir bakışmayı. Ne istediğimi tam bilmiyordum ama. Üstelik, benden birşey istenirse eğer, verebileceğim şeylerin de ne olduğunu bilmiyordum.. Sonra, yoruldum zaten. Sadece insanlara değil elbet; binâlara, camlara, tabelalara, kaldırım taşlarına, ışıklı vitrinlere, köpeklere, ağaçlara ve asfalttaki su birikintilerine de bakmıştım. Ama hâlâ yürüyordum ve gözlerimi kapatamazdım. Bir kafenin önünden geçerken, içeriye göz attım. Kapısı açıldı ve dışarıya sıcak bir hava dumanı çıktı içerden. Kalabalıktı içerisi. Gülüşmeler, müzik sesleri geliyordu. Dışarı çıkanlar memnundu hallerinden, sonra aşağı tarafa hareketlenirken onlar, başka bir grup daldı içeriye. Yukarıya yürüdüm. Köşedeki resim galerisinin önünden geçerken durup, resimlere baktım. Yeni resimler yoktu. Daha geçen gün bakmıştım bunlara. Küçük aynalar vardı gene kenarda. Yüzüme baktım hızlıca. O da bana baktı: Çok şey vaad ediyordum kendime, ama hiçbirşey de garanti etmiyordum.

Hava kararmaya başlamıştı. İnsanların yüzlerine bakmanın çok anlamı yoktu artık. Pek seçilmiyorlardı zaten. Sadece vitrinlerin önünden geçerken, bi parça ışıldıyorlar. Yukarıya doğru yürüdüm, caddeye sapmak için. Şuralarda fotoğrafımı çekmişti, fotoğrafçı bir arkadaşım. Akşamüstü ışığında Kadıköy vitrinlerini, ve onların önünden geçerken nasıl görüneceğimi merak ediyordum. İkisinde de iyi çıkamadım. Bi tanesinde, sağ bacağımın attığı adım, kaldırımdaki bir park taşına denk geliyor. Öbüründe de; Süreyya sinemasının yanındaki butiğin önünden geçerken çektiğimizde; diğer insanların arasında kayda değer bir belirginliğim yok. Renkler ve açılar güzel fakat; özellikle birincisinde, kaldırım kenarındaki su birikintisi: Suya, müzik-mağazasının kırmızı vitrin ışığı vuruyor. Sinemanın önündeki fotoğrafta ise; arkamdaki camekânda sergilenen renkli şapkalar hoşuma gitti. Bir de ben iyi çıksaydım, güzel fotoğraflar olurdu benim açımdan. Ama hiçbir zaman iyi çıkmadım. Kıyafetle ilgili birşey değil bu; çünkü çok şık olduğum zamanlar da oldu. Duruşum ve ölçülerimle ilgili bir durum belki. Yüzüm, o fena değil pek; yüzüne bakılabilir bi insanım. Hattâ burnumun güzel olduğunu düşünmüşümdür hep. Son zamanlarda gözlerimin altı bozuldu ama ve ufak tefek şişlikler var. Yakında yüzüm de bozulacak. O vakit, sokaktan geçerken hiçbir kadın bana bakmayacak belki. Geriye tek birşey kalıyor: Mümkün olduğunca düşünceli, gergin ve anlamlı görünebilmek! O yüzleri, ben de seviyorum çünkü. Öyle duran yüzler çok şey ifade ediyor. Tabi bunu yapabilmek de, bir plân dâhilinde olmuyor. Ya öylesindir, ya da değil. İnsanın, kendisiyle başbaşa kaldığında yüzünün aldığı bir ifade. Kendisiyle başbaşa yürüyen o insanlara baktığımda, algılıyorum bu derinliği: Gözler, başka bir göze değil, hayata bakıyor o anda. Birden dönerek, bana da bakmasını istiyorum ama bir an. Bu pek mümkün değil gibi. Kendi yaşadıklarıyla öyle meşgul ki yüzün sahibi. Yanımdan, geçip gidiyor. Başka da ne olabilirdi. Kısa veya uzun süreli bakışmalar için, az önce önünden geçtiğim kafe gibi, çeşitli ortamlar yaratılmıştır toplumda. Orada yüzler birbirine dönüktür ve bakışlar sürekli karşılaşabilir. Sokakta ise kimse kimseye dik dik bakmaz. Normali de budur. Yüzlerce insana tek tek baksaydık, önümüze bakamaz, tökezlerdik. Daha düzenli kalabalıklara, sınıflaşmalara, gruplaşmalara ihtiyaç duyulur, çeşitli ilişkiler kurmak için. Okullar, büyük işyerleri, kafeler ve pastahaneler, alışveriş merkezleri de; o gruplaşmaların yeşereceği ortamlar olarak görülebilir. Sokakta yürürken, bunların hiçbirisi yoktur. Çok isteniyorsa, bir dükkanın kapısını aralayıp içeri dalmak, sıcak havayı solumak gerekir; kahkahalara, muhabbete ortak olmak için. Sokakta kapı yok; bi yere açılmıyor ve bi yere girilmiyor. Bazen kenara çekilirsiniz; yaşlılar, kadınlar ve çocuklar geçerken. Gruplarsa, aralarına dalıyorum, gövdemi hafif yan çevirerek. Çiftlere yol veriyorum ayrıca; ve erkeğin tarafından geçiyorum ayıp olmasın diye. Sokak köpeklerine ve kedilere yol veriyorum. Bazı köpeklere ister istemez yol veriliyor, eşek kadarlar. Kedilerin ise üzerlerine basmamak gerekiyor tabii; âni hareket yapıyolar. Bi de ağaçlara yol veriyorum; kaldırıma sarkan dalları altından geçerken, eğilerek. Bunların dışında, yol açık.

şe desenlerine yıldızlar, deyip, tüm dünyasını kuşatan bir "kompozisyon"u ruhuna nakşeder!

Şimdi halıda gördüğümüz bu temel kompozisyonu alıp, bir camiiye girip kubbesine bakalım. Aynen bu temel kompozisyonunun uygulanmasını görürüz. Kubbenin tam içinde büyükçe, göbekte, sonsuz bir yoğunluğu çağrıştıran yıldızları, semayı anlatan, öteleri anlatan göbek oluşturur. Kubbeden sütunlara, yani, yan duvarların bitiminde sütunların üstünde köşeleşen yerlerde bu büyük deseni tamamlayıcı yan desenler görürüz. Ve en önemlisi, kubbeyle duvar arasında bir halka, daire gibi, yapının belini saran bordürleri görürüz.

Bu temel kompozisyonu, biraz değişikliklere uğrayarak, efenin cepkeninden, gelinlerin bindallısından, tülbentlerden, perdelere, köşe yastıklarına, kapılara kadar sanatlarımızda görmek mümkündür!

Bu kenar çerçeve süsleri şarkılarda ara nağmelerde kullanıldı. Kulağınızı iyice verin, en ağır akan şarkıların ara nağmeleri lüle lüle kıvrılıp tatlı bir neşeyle, makamın formunu bozmadan bir süs yumağı içinde şarkıya sarılıp, coşturup, köpürttü. Ara nağmeler şarkının gövdesine renklilik katar, sanki ara nağmeler çini ve halı desenleri gibi firuze firuze motifleşir, şarkıya, hayale coşkunluk verir ve coşkunluğun sınırlarını ara nağmeler belirler!

Şiir, yazı, kitap, konak, kapı, minare, çarşı, kubbe, tülbent, işleme, bezeme, vs. tüm bunlar, ilahi bir kompozisyona bağlı kalınarak ifade edilmeye çalışıldı, bu sanatın adı: Aşk Sanatı'ydı. Eşyaya-dünyaya aşkla sarılıp Tanrı'nın insanları kucaklaması gibi eşyaya dokunup onu kutsallaştırdı...

Son ikiyüz yılda, batılılaşmayla birlikte, kompozisyonumuzun temel çizgileri dağıldı, kırıldı. Halımızın üstündeki tüm süsler parça parça firar etti, dışarı kaçtı. Şöyle, bir yapı, kapı, pencere, elbise, kitap, neyse, bu temel kompozisyonumuzun içinden bu süslerden sadece birini kullanmaya başladı. Arabesk, oryantal, alaturca ya da bugünün moda deyimiyle TÜRKİŞ bir hava katsın, diye. Şöyle. Bir bina yapılıyor, yalnız pencerelerini kubbemsi yaparak, eski, gelenekvari bir anlam, çeşitlilik, renk katılmaya çalışılıyor, bu kadar.

Bordürün, çerçevenin kırılışı ve kompozisyonumuzun dağılışı ülkemizde yeni bir sanatın da başlangıç tarihidir. Minyatür, bezeme, süsleme geleneğinden tuvale geçiş kolay olmadı. Tuval batılı bir sanattır, ruhu batılı, şekli batılı, çerçevesi, kenarları yoktur, boşluğa bırakılır.

Sınırların, kapıların dış çizgilerin kalkması da kolay olmadı. Mesela hayatımıza giren gazeteleri düşünün, gazete sayfasının bir çerçeve içinde olması düşünülemez, ruhuna aykırı. Aynı şey sinemada. Kameranın zaten katratı (zaviyesi, bakış yönü) var. Bu katrat içinde ikinci bir çerçeve mümkün değil, kare şeklindeki sinema perdesinin ruhuna aykırı. TV kutusu da öyle. Böyle böyle binaların önyüzleri, elbiseler, kapılar, çarşılar, büyük mağazalar hepsinden yavaş yavaş kompozisyonumuz çekildi. Annelerimizin TV kutusunun üstünü tığ işi bir süsle örtme gayretleri, ki, tüm milli gayretlerimiz bu kadarcık kaldı!

Bu aşkın çerçevesi, sınırları parçalanınca, içinde yaşayan öte dünyanın, bu dünyanın, renkleri, şekilleri, desenleri, süsleri anlamını yitirmeye başladı. Ve en önemlisi, bizler, bir elbiseyi, bardağı, kahve fincanını, kapıyı, masayı, çerçevesiz, bordürsüz, süssüz, tanımayı öğrendik...

Eski dünyamızın aşk sanatları, sanki bizi, gizli bir çember, gizli bir duvar gibi bir bordürün içinde hapsediyordu. Bir hale gibi gizli bir daire gibi hepimizi aynı mekanın, aynı ilahi sesleri, yakarışları, vefası, ailesi, dostluğu, biraradalığı içinde yaşatıyordu.

Çizgiler, resimler, figürler, perspektif, derinlik, renkler, ipini kopardı, şimdi daha mı özgürüz. Modern sanatlar, bireyin özgürlük çığlıklarını önce şekilde, sonra resimde, sonra yapıda, sonra sokakta alabildiğince istediği gibi savuruverdi.

Bugün birlikte yaşadığımız binalar, elbiseler, saksılar, kapılar, kitaplar, sinemalara kadar, bu hür, fütursuz alabildiğince rahat estetiğin şekillendirdiği eşyalar oldu!

Düşüncenin kapıları kırıldı, zincirleri yıkıldı, sınırları parçalandı, tüm eski coğrafyalar, kültürler dağıldı. artık tek bir kompozisyona mahkûm değiliz. Başka kültürlerin içine girip çıkıyoruz, başka bir haritaya gidip geliyoruz. Başka türlü zevkler, giyim, başka türlü aşklar, başka türlü bir "dünyayı" tasavvur ediyoruz.

Eşyanın kutsallığı kültürel bağlarının kopartılmasıyla unufak oluverdi, öyle ki, bugün kullandığımız çay bardağına, masaya, sandalyeye, önüne gelen herkes istediği şekli verebilir, istediği düzende tasarlayabilir. Hatta, bardağımızın tam ortasına şirket kendi markasını koyabilir, halımıza, yapımıza, okulumuza, üniversitemizin duvarına, hatta kitaplarımızın ön yüzlerine şirketler kendi çerçevelerini, imzalarını, markalarını kocamanca koyabilir!

Ne var bunda alt tarafı bir bardak, bir tşört, bir sandalye... Şu vardı, o eşyayı, ruhumuza aşkla bağlayan bir kutsal halesi vardı, o markalar, bu herkesin elini sokması, bu "kutsallığı" yokediverdi!..

Bordür yokolmuş, zincirler kırılmış, ne olmuş, insanoğlu özgürce binbir çeşit kültür, binbir çeşit eşya, binbir çeşit renk, düşünce, tasarım tanıyor, tadıyor, kullanıyor, çeşitliliğin keyfini çıkarıyor, bundan daha güzel ne olabilir?

Şu olabilir, sanki, eşyanın "kutsal dayanakları" bozuldu? Onu, bize, içimize bağlayan, ailemize, geçmişimize, annemize, Tanrımıza, kültürümüze bağlayan "kutsal zincirler" tuz buz oldu...

* * *

Estetik, sanat tarihi, edebiyat, bütün çağlar boyunca, düşüncenin, zevkin, hazzın, keyfin, beynin, güzelliğin, kültürün, gelişmesi olarak yüzbinlerce defa her şekilde filozofik, psikolojik, sosyolojik olarak tartışmaya konu oldu.

Ama, şimdi, bu sokaklarda, bu binalar, bu mağazalar, bu büyük siteler içinde, etrafımızı gittikçe saran büyük bir güvenlik şeridini konuşmaya başladık. Sokağa çıktığımızda, polis bordürleriyle karşılaşıyoruz. Bir kurdela çekiyorlar burdan geçemezsİniz. Otobüs terminali, havaalanları, üniversiteler, meydanlar, hepsi şurdan geçilir, burdan geçilmez burası kontrol noktası, burası güvenli değil gibi her mekanın "güvenliği" artıyor. Yani, şehirler, caddeler, çarşılar, kitaplar, TV'ler, sinemalar gittikçe "güvensizleşiyor".. İnsanların birbirinden şüphesi, devletin bireylerinden şüphesi, gittikçe yoğunlaşıyor, sokak, ajanvari, polisvari, gizli örgütvari bir takım gizli kameralarla izlenmeye başlıyor!.. Başka bir dairenin içine giriverdik.

Bu, karmaşık, umutsuz, güvenlik ve savaştan başka birşey konuşulmadığı dünyada, herkes kendi başının çaresine arıyor. Herkes gibi, Nihat Genç de, kendine sorular sorarak ruhuna bir güvenlik şemsiyesi arıyor.

Bana en güzel aşk mektuplarını kimler yazdı? Bana, aşkın inceliklerini kim anlattı? Dünyamı kim süsledi? Sabır ustası zaman, neleri törpüledi, yoketti, önüme neleri cilalayıp koyuverdi. Yalçın yüksek tepelerin göklerde başı nasıl dikse, yüzyıllarca boynunu bükmeden hangi eserler durdu? Kalbimiz neden kemik yaptı?

Böyle sorularla emniyetli bir yer olarak kendi kültürüm gittikçe gözümde başka anlamlar kazanıyor. İnsanın kendini güvenlik şüpheleriyle düşünmesi hiç şüphesiz psikolojik travmanın sonucudur. Şimdi bomba patlar mı, polis beni izliyor mu, arkamdan aniden saldırırlar mı gibi psikolojik sorular gittikçe büyüyor.

Hayatımda ilk defa sanatı, polisiyle bir tedbir olarak tartışıyorum. Sadi'yi, Hafız'ı, Mesnevi'yi, Fuzuli'yi, minyatürümüzü türkülerimizi, şarkılarımızı, karagözümüzü, süslerimizi, annemin tülbentini, artık bir sanat endişesi olarak değil, bir kişisel güvenlik şemsiyesi olarak aramaya başlıyorum.

Kişisel güvenliğim için, halının kompozisyonunu yeniden tasarlıyorum. Yapılarımın beline sarılmış çiniler, sanki benim korumamdı. Kitaplarımın çerçevesi, benim için hiç şüphe taşımayan, tertemiz insanların ürünüydü. İçinde, ajan, polis, kontrol noktası olmayan, ruhumla bağlandığım sevgililerdi.

Oysa bugünler, sanata, sokağa dair şüpheler büyüyor, kimdir, yaptığı sanat mıdır, çektiği film işe yarar mı, kimin hesabına çalışıyor, kime para kazandırıyor, anlamakta-yorumlamakta hergün artan yoğunlukta şüpheler büyüyor, sanki beni boğup gırtlaklıyorlar hissine kapılıyorum.

Çağımızın havası bu, açık seçik konuşan yok, ama emniyetli bir yerim var. Aşkı, dünyayı, gökleri, sokağımızı bir zamanlar coşkuyla şenlendirmiş, kutsamış büyük şiirler, kitaplar, büyük sanat eserleri. Bunların psikolojik şemsiyesi, garantisi, kişisel hayatımda gittikçe, polisiye bir tedbir olarak vazgeçilmez bir önem taşıyor. Hatta "tenime" dönüşüyor, ruhum derece derece yükselen bir saygıyla önlerinde eğiliyor.

Kendimi psikolojik olarak gözlüyorum. Nedense, kendi dekoratif sanatlarımızın kullanıldığı büyük bir otel, bir şarkı, çarşı, meydan, benim için emniyet verici görünüyor. Diyelim, İsfahan'ın Nakşi Cihan meydanı, Şam'ın Emevi Camii, Halep'in kapalıçarşısı, İstanbul'un Süleymaniyesi, Sultanahmet'i, bana, burada, emniyetteyim, huzur bulabilirim fikrini veriyor.

Bu mekanların, seslerin, yaratıcı gücü, hayalleri, coşkusu, ruhumu biçimliyor. O eski şairlerin dili tanrısal bir ifade kazanıyor. Geçmişin izini taşıyan eski bir yazı, bir hikaye, bir elbise motifi, masa, sandalye, ruhumun coşkusu oluyor, sarılıp, beni bu çirkin dünyaya karşı koruma altına alıyor.

Sanatı, edebiyatı, süsü, sesi, dekoru, hiçbir yazar bir polisiye tedbir, bir kişisel güvenlik garantisi, gibi düşünmemiştir. Ama çağımız psikoloji çağı. Kendimize güveni nasıl inşa edeceğiz. Kendime güvenimi inşa edecek, açıklık, dürüstlük, coşkusundan emin olacağım, yazarlar, şekil, desen, karikatür, tiyatro, sinema, kitap arıyorum. Korkmaksızın, kimsenin çıkarını düşünmeden gerçeği anlatan aşk adamları güvenlik bekçilerim oluyor. Sözün, cümlenin hakkını veren aşk yazarları, şairleri, gazetecileri, beni ilahi bir koruma altına alıyor!

Hayat hepimizi getirip devletlerin, şirketlerin, bankaların, sanat anarşisi içine atıverdi. Bush, galeriler, işadamları, cellatlar gibi yakıp yıkıyor. Kitaplarımızı sokağımızı markalar bombalıyor. İşgal, yağma, talan, polis, ajan, şirketlerle her yere sızıyor. Alabildiğince hürriyet. Sonra her kitabın kapağına, içine şeytanlar gibi sızıyorlar. Sonra sokağa çıktığımızda tepeden tırnağa kollarımızı kaldırıp bizi duvara yapıştırıp, teröristmişiz gibi arıyorlar!

Sanki, çocukken üstünde oynadığımız bordürlerden dışarı fırlamanın acılarını, cezasını çekiyoruz. Yeniden kendi ruh haritamızı, ruhumuzun şehrini bir sur gibi saran o eski büyülü süslü coşkun ve tertemiz, dürüst sanatçıları arıyoruz!

Elimizde aşktan birşeyler kalırsa, dünya döndükçe yeni bir kompozisyon, biçim buluruz. İçinde terör, ajan, polis, kontrol kapıları, olmayan bir kompozisyon. Siyasi haritamıza giden yol kesinlikle kültür haritamızın saf, temiz, masum duygularla ilahileşen aşk sanatçılarından geçecek. Tolstoy gibi, Dostoyevski gibi aşk insanları.

Yazarlar, şairler, sanatçılar, toplumun en güvenilir insanları olmak zorunda değil mi? Onların varlığını ve solmayan eserlerini gördükçe kendimi güven içinde hissederim. Tam tersi, sanatçılar, torpile, yalana, hırsızlığa, şöhrete, medyaya tamah eden içten hesaplı insanlar oluverdi.

Bu çirkin mi çirkin, güvensiz, umutsuz dünyayı inşa ettiler. Yazarlar sanatçılar, aşkını yalnız göklerde arayan insanlar değil miydi? Onların cesur ve güzel sözleri boynumuza gerdanlık, ruhumuzun tasması değil miydi?

Bu yazarlarla inşa edilmiş gazeteler, sokaklar, çarşılar, bedenlerimiz ve ruhlarımızın sigortaları olmak zorunda değil mi?

İşte bu şirketlerin sanatçılarına doğru içimizde gün geçtikçe büyük bir hiddet mayalanıyor. Büyük ve amansız bir savaş başlıyor aramızda. Bu yeni savaş doğu-batı, sol-sağ karşıtlığından değil, aşkla, şirketin, aşkla devletin, aşkla askerin, aşkla borsanın, aşkla markanın savaşı!.

Hepimiz gittikçe, kargaşanın, bombaların, savaşların, akıl ve mantığının buralardan kaynaklandığını, sanatımızı ve sokağımızı bunların bozduğuna artık iman ediyoruz. Ruhumuza ve sokağımıza ve siyasetimize hileyi, yalanı, pisliği, buralar talim ettire ettire öğretiyor!

Oysa, sanat, dikkatini sadece güzele, gerçeğe verir. Ve sadece iyilik ve iyiliğin coşkunluğu için çalışır. İnsan ruhunu ganimetleriyle buluşturur.

Şimdi, elimize aldığımız her gazete, okuduğumuz her kitap, ruhumuza saatli bir bomba gibi yerleşiyor. Bu isimlerin, tanıdan ve halkından ilham alan sanatkarlarımızla, Şekspirle, Nazımla, Bodler'le, Fuzuli'yle ne ilişkisi var. Onlar mübarek adamlardı, şehrimize ve ruhumuza vefadan, dostluktan, güzellikten, mükemmel heykeller dökmüş insanlardı.

Artık ruhumuzda ve şehrimizde adları yok onların. Üstünde bir şirketin markası olan bardak, sinema perdesi, bir kitap. Hatta üstünde bir şirketin adı kazılı üniversite, eğlence merkezi. İğrenç. Bu markalar artık bana ürkütücü ve korkunç geliyor. Bu savaşın, kanın, işgalin, tetörist bombaların, nükleer bombaların bu markalar üzerinden, bu bardakların üstüne yazılıp patlatıldığına iman ediyorum!..

Rahattı, kolaydı, ucuzdu diye hepimizin evine dolan alelade sıradan tüketim ürünleri ruhumuzu içine alıverdi, bizi, bu büyük nükleer bombaların suç ortağı yapıverdi!..

Ne tuhaf şeyler oluyor. Dünya artık büyük bir imge savaşına sahne oluyor. Bakın. Batı yüzyıl önce arkeolog ajanlarını gönderip petrol ve maden bölgelerimizin haritalarını çıkarttı, kaptı, kaçırdı.

Sonra batı hırsız arkeologlarını gönderip tüm sanat eserlerimizi taşları, kitapları, tapınakları, köküyle kazıyıp trenler dolusu, develer kervanıyla kaçırmaya başladı. Bu da bir süreçti, hala ufak tefek yağmalar, ama azaldı.

Şimdi akıllandık. Eski eserimize, çinimize, taşımıza, milletçe sahip çıkıyoruz. Ancak şimdi de batının TV'leri, yayın organları üstünde doğunun süsleri, dekorasyonu taşıyan bir eşyaya "terörist" damgası vuruyor.

Bir imgeler savaşı bu, batı TV'leri üstünde osmanlıca, arapça yazı olan her eşyayı, yazıyı, kağıdı "teröristlerin" suç aletleri gibi tüm dünyaya bangır bangır propaganda yapıyor.

Ben, Nedim'i osmanlıcasından okuyorum, ama o, üstündeki Osmanlıca yazıları görüp El Kaide'nin mektupları gibi gençlerine tanıtıyor, halkına gösteriyor, polisi peşime takıyor. Bir zamanlar Nazım için de böyleydi.

Batının ekranlarından bu tarafa doğru bakan her kamera, eski yazıyla teröristliği özdeşleştiriyor!

Kedi, uzanamadığı ciğere mundar, dermiş. Bu eserleri ucuzundan, beleşinden kapıverseydi, terörist olmayacaktık. Ya da bu kültür üzerinde tam bir siyasi hakimiyet kurabilseydi, yine, bize terörist demeyecekti, katletmeyecekti, işgal etmeyecekti!..

Ama haklılar... Ellerinde yüzlerce "stratejik" bilgi, stratejik haritalar, şurası petrol bölgesi, şurası madenler, şurada Kürtler, burası denize açılır diyen "stratejik" hesaplar.

Hala tanıyamadılar bizim "stratejik" haritamızı... Oysa, ne çok satın alıp, çalıp kaçırdılar halılarımızı... Ama akıl edip bakamadılar halılarımızın üstüne. Orada yazıyor stratejimiz, siyasi hesaplarımız, orada yazıyor sınırlarımız, ruhumuz, orada süs süs şekil şekil, aile, devlet, toplum, ruh haritamız!..

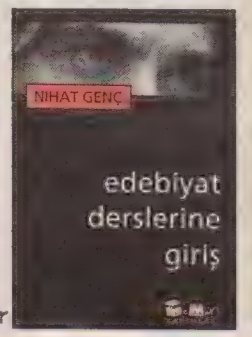

İstedikleri kadar nükleer bombalarını atsınlar, ayaklarımın altında işte bu uçan halı.

Arefe günü baharda annelerimiz çırpa çırpa çamaşır ipinde öyle dövdüler ki o halıyı, istedikleri kadar artık bombalarınız dövsün Ortadoğu'yu, Bağdat'ı.

nihatg@leman.com.tr

Merhaba sevgili Leman okurları,

Biz sizlere Yıldız Teknik pardon Yıldız Tektip Üniversitesi'nden yazıyoruz. 22 Ekim Çarşamba okulumuzda biz çok çok kötü bir şey yaptık. Merak ettiniz değil mi? Evet biz ŞENLİK yaptık! Şenliği yapmamızın nedeni, hem yeni bir öğretim yılına coşkulu bir şekilde başlamak ,hem de işgale,YÖK'e ve yemekhane zamlarına HAYIR demekti. Ama gelin görün ki bu şenlik bizim Yıldızın Sultanları'nı ve yüce devlet makamlarını çok tedirgin etmişti. Çünkü Şenlikte ne coca cola stantları ne avantajlı kartlar dağıtan turuncu şapkalı şirket çocukları vardı. Onların yerine halaylar çeken, türküler söyleyen, üniversitede sermaye hegomonyasını reddeden, YÖK'ü YOK edelim diyen, savaşa ve işgale HAYIR diye bas bas bağıran asi ve tehlikeli çocuklar vardı. Şenlik sabahı okula geldiğimizde eskilerin tabiriyle FRUKO KAFALI denilen çevik polislerle sarılıydı. Bu polisler bir gün önceki şampiyonlar ligi maçında görevli, belli ki uyumamış polislerdi. Yani eve gidememe nedeni olarak bizleri görüyorlardı. En ufak gerginlikte bize nasıl davranacaklarını siz tahmin edin. Bir de içerde onlarca sivil polis vardı. Bu sivil polislerin okuldaki görevinden bahsedelim. En sevdikleri iş, kantinlerden bedava tost ve çay alıp kulübelerin yanlarındaki halısahada maçları takip etmektir. Arada sıkıldıklarında turnikeden geçen öğrencilere sert sert bakıp, bazı öğrencilerin boğazlarını sıkarlar. (Ki şenlikten bir gün önce kimliğini sordukları bir arkadaşımıza böyle yapmıştırlar ve boğazı sıkılan arkadaşımızla ve destek olmak için olayı protesto eden 20 arkadaşımıza soruşturma açılmıştır. Ayrıca orada bulunmayan arkadaşlarımıza da bu olaydan dolayı soruşturma açılmıştır.) Yine sıkıldıkları böyle bir günde şenlik olayı onları çok eğlendirdi. Bir de bizim eski 68'li genel sekreterimiz -ki Hüseyin İnan'ın sıra arkadaşı olduğunu söyler- şenliğe izin vermeyeceğini, hepimizi gözaltına aldıracağı tehtitlerini savurmaya başladı. Yapılan görüşmeler sonunda şenliğin nerede yapılacağına kadar anlaşma sağlandı,ama "çok küçük" bir ricası vardı. Diğer üniversitelerden gelen öğrencileri almayacaklarını söyledi. Biz de onların bizim misafirimiz olduğunu, şenliğe katılacaklarını söyledik. Rektörle görüşme taleplerimiz de geri çevrildi. Bu arada GÜÜMMM...! diye bir ses. Okulun önündeki otobüs durağında bir poşet unutulmuş ve bomba diye fünyeyle patlatılmış. Oysa bu çöp torbasıymış. Sanatçılar nasıl içeri girdi sanırsınız? Kapıdan mı yoksa dikenli tellerden atlayarak mı? Cevabı herkes biliyor. Bütün bu baskılar ve gerginlik çıkarmak isteyenlere rağmen şenliği olanca coşkusuyla yaptık. Şimdi gelelim şenliğin faturasına. Arkadaşlarımıza ikişerli üçerli soruşturmalar açıldı. Hızını alamayan rektörlük, 2 sene önce bizim okulumuzdan başka bir okula giden arkadaşımıza ve o gün şenlikte olmayıp evde hasta yatan arkadaşımıza da soruşturma açtılar. Soruşturma gerekçelerine gelince "Yapılan konuşmaları dinlemek, şenlikte halay çekmek , türkü söylemek ve akla hayale gelmeyecek kendilerinin uydurduğu sloganları atmak." Bunlar, YÖK bizimle özgürleşecek, polisi yıldızda boğacağız...vb. Oysa o gün böyle abuk subuk sloganlar atılmadı. Öğrencilerin yazılı savunmaları bilim üretilmesi gereken laboratuarlarda alındı.

Biz de açılan soruşturmaları teşhir etmek için bir kampanya başlattık. Kampanyamızın ilk adımı olarak bir basın açıklamasıyla olayı basına duyurduk. Daha sonla anket çalışması başlattık ve hala devam ediyor. İçinde çeşitli etkinliklerle zenginleştireceğimiz kampanyamızın ismi BİRİ BİZİ SORUŞTURUYOR. Laboratuarlarında ifadelerimizin alındığı değil halktan yana bilim üretilen üniversite hayalini gerçekleştirene kadar söyleyecek sözümüz de yapacağımız şenliklerde devam edecek.

NOT: Biri Bizi Soruşturuyor'un adayları
01 Kemal Gürüz
02 Ayhan Alkış
03 Polis
04 Sam Amca

YTÜ Öğrencileri

Nasılsınız?

Ne düşünmem gerektiğini bilmiyorum. Bugüne kadar yaşadığım hayatın belleğime oluşturduğu çizgilere bakarak bir kehanette mi bulunsam diye soruyorum "kendi"me, ya da annemin sözünü mü tutsam ki genelde yaptığı öngörüler doğru çıkar. Aslında karmakarışık değil hiçbir şey, basit. Bir iş bul, çalış veya çabala, günlük sohbetler yap, çoğunluğun hoşlandığı, somutluktan öteye geçemeyen, duygusu olmayan, sahip olmadığında "kaybının ne kadar çok!!" olduğunu anlayabileceğin cisimlerle ilgilen, onlara sahip ol. Sonra evden dışarı çık ve yürümeye başla. Karşılaştığın insanların ifadelerinden, yürüyüşlerinden, hareketlerinden nasıl bir ruh halinde olduklarını analiz et. Yaklaşabileceğin ve konuşma şansın olan birisine sor "Nasılsınız?". Cevabın ne olacağını tahmin edebilecek birileri varsa, onlarla tanışmak benim için zevk olacaktır. Sadece kendi zevklerini düşünen bir egoist olmadığımı belirterekten, herkese hoşçakalın derim.

Baki Sapankaya / Ankara

Kediye Ev

Yarı İran yarı tekir 3 aylık pofuduk kedi yavrusu ev arıyor. Sıcak ve rutubetsiz olması tercih nedenidir. Kedinin isteği böyle, napıcan artık.. Ayrıca eleman acayip oyuncu ve çabuk kontak kuruyor, ilgilenenlere duyrulur.

Tel: 0505-428 95 70

Asla Unutmayacağım

Artık gelen mesajlardan beni istemediği çok açıktı. Araya giren zaman sevgimizi, onun bana olan sevgisini öldürmüştü, oysaki ben "sen beni bırakma da ben seni asla bırakmam" sözüyle ayakta duruyordum. Gidiyordu artık... Ağlamamak için kendimi zor tutuyordum ama bu çabam boşaydı. İlk göz yaşı damlası ıslak uysal bir yol bırakarak yanağımdan çeneme doğru indi. İkinci damla sanki bir şiirin hep tekrar edilen mısrası gibi diğerlerinin geçtiği yoldan geçerken, dudaklarımdan tek bir cümle döküldü "ne olur bırakma beni, korkuyorum sensizlikten, korkuyorum ölümden". Sensizlik benim için bir ölümdü ve ben şimdi Temmuz'un 23'ünden beri yaşayan, seni sensiz yaşayan bir ölüyüm... Aslında ben sana aşık olduğumdan beri ölüyüm. Çünkü beni asla sevmediğini düşünüyorum, eğer beni gerçekten sevseydin bu kadar çabuk pes etmezdin. Belki birisi pes ettirdi, belki de başka birisi vardı. Ama tek gerçek var ne verilen bir söz tutuldu, ne de sana olan aşkım bitti. Belki birgün bitecek ama ben seni asla unutmayacağım... Seni seviyorum...

Murat Erdoğan / İstanbul

Le Man
Sayı: 631
12 Aralık 2003 Cuma
Haftada bir yayımlanır

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atılla ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Vacip ÖRGER ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAÇAR

Akşamsefası

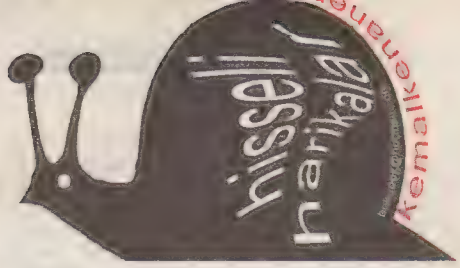

Alçak Basınç : Artık neresine basmışsa ismi koyan arkadaşımız bu ismi uygun görmüş. Ne diyebilirim yazıktan başka...

Kurdeşen : Şarkıcı Emel belki de çilli diildir lan. Ne diyosunuz, olamaz mı? Ya da çok mu saçmaladım?..

Halay : Alkollü aerobik...

Çizgifilm : Bu kadar çok ve bazen de kaliteli çizerin olduğu bir memlekette hala ancak çizik film yapılabiliyo olması kimin suçuysa ben onun ta burnuna koyim...

Zenci : Zifiri esmer...

Turfanda : Aşerme olayları engellenmedikçe bunun da önüne geçilemez, söyliyim...

Kılıbık : Anaerkil baba...

Kraliçe Arı : Kimseye o tacı beleşe takmazlar yavrucum. Bu şimdi tek kadın ya, Allah bilir aynı zamanda köyün tek hemşiresi, tek masözü, tek dansözü ve yegane fahişesi filandır, yazık...

Temas : Avrupai dokanma...

Susturucu : Peki ya lavuk yaralanır da anırmaya başlarsa?.. Onu nasıl susturacaksın? Yaa, demek ki önce ona bi tane takmalıydın.

Tenkit : Bok atmanın Osmanlıcası...

Defile : Bazı mankenlerin üstünde hiçbirşey olmuyor. Tampon firmaları da moda piyasasına girmiş olabilir. Açıp bakmak lazım...

Cukka : Dolandırıcı cebi...

Alp Disiplini : İşi gücü bırak, bütün gün karlarda yuvarlan, sonra bir de utanmadan disiplinli olduğunu iddia et. Yüzsüz herif.

Kuşak Çatışması : Siyah kuşak kesin döver.

Yüksek Atlama : Güya uzay çağına geldik ama hala sırık alacak parası olmayan atletler var. Yazık bi de hala ısrarla atlıyo garibanlar.

Paranoya : Lavuk onu takip ettğimi anladı galiba doktor.

Kinder : Bu ne biçim bir sürprizdir hiç anlamış değilim. İçinden oyuncak çıkacağı belli... Halbuki koyun gözü filan çıksa çocuklar için çok daha büyük sürpriz olmaz mı?..

Kiralık Katil : Kirayı geciktirmek hiç bu kadar tehlikeli olmamıştı.

İntikam : Gavurlar kumaşı bizden alıp, pantolon haline gitiriyorlar ve sonra yine bize satıyorlarsa, biz de onlardan aldığımız kazakları söküp, iplik olarak yine onlara satabiliriz... Bu yazıyı okumazlarsa ruhları bile duymaz.

Tarzan : Orman yangınında ilk kurtarılacak.

Cinnet : Bin atlı akınlarda çocuklar gibi şendik. Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik...

Biçerdöver : Köy mafyası...

Hamurabi : Bun ne yumuşak, ne efemine, bir hükümdarmış ki, böyle aşağılık bir lakap takmışlar?..

Baştacı : Sanki kıça takılanı var da.

Keçi Leblebileri

Erol Büyükburç - İstanbul : İnsanlar beni üçyüz yıl sonra anlıycak...

Gülbin U. - İstanbul : Hava bugün yağmışlı... Zaman fıldırım gibi geçiyo..,

Mehmet A. - Ankara : Bak işte o zaman yandı balık keten helva...

Taner S. – İzmir : Hoca kaza geçirmiş lan, bütün okul kalçalanıyo...

Hasancan Ş. - Taksim : Masabaşı oyunlarıyla kaybolmıycam hocam...

Ceylan G. - Beylikdüzü : Aleyküm ne getirdin bana?..

İbrahim A. - Adana : Ben aşağı içiyorum çay inmeye...

Kübra Ö. - İzmir : Seni sevmekle çok yanlış hata yaptım...

Mert C. - İstanbul : Bir tar baburesiii üstünde babamın öldüğü yaştayım...

Nil A. - Antalya : Köpeğimin cinsi Sivas Mangal...

632

19 Aralık 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/51 - 800.000 TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-900.000 TL.

BÖLGESEL HAYDUT YAKALANDI! GLOBAL HAYDUTU KİM YAKALAYACAK?

SADDAM YAKALANDI

SIRA BUSH'TA

Sinan Göksel - Mehmet Çağçağ

guverfeyhan@hotmail.com

Bayıl gülü

FEYHAN GÜVER

Üstteki olay tamamıyla gerçektir... Kediyi yakalayan dantelin örneğini çıkarmış... Sevim anlattı...

Bir arkadaşımın annesi de ALZHEİMER hastalığına yakalanmıştı... Sebzelerini balkona yayıyorlardı çünkü annesi balkonu kaydeki bahçesi sanıyordu... Hatırladıkça hala içim erir...

İstanbul'a ilk taşındığım yıl bir sabah yüzüm simsiyah uyandım... O gece bende kalan arkadaşım mistik güçlere inanan bir kredi ve beni görünce şoka girdi... Küçük bir incelemeyle izahını buldum tabii... Üzerini kağıtla kapattığım baca delriği ters esen rüzgarla açılmış gece boyunca yastığa kurum üflemiş ve ben dönüp durdukça yüzümü zenci yapmıştı...

Tabiiki bu da gerçek... Tülay şahit olmuş...

ASLINDA BÜTÜN ÇİZDİKLERİM GERÇEK... ASIL KURGU OLAN BENİM...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

40 SATIR — Vedat Özdemiroğlu

SADDAM ÖZEL

* Hepsi tamam da, kim evine alıp n'apsın ya Sakallı Saddam Bebeği'ni?!..

*** Ben sana Saddam'ı yakalayamazsın demedim, çağı yakalayamazsın dedim!..**

* Babil'in Asma Bahçeleri'nin memleketi Bush istedi diye Saddam'ı asacak mı?..

*** ABD, Tıkrit'in adını "Ticket" olarak değiştirecekmiş...**

* Global dünya, elbette sığınakta yaşaya global meczubunu da yaratır...

*** Saddam, tüm olayı anında Bin Ladin'** yıksa peki!..

* Bağdat'a Saddam'ın sakallı heykeli yapılsın

*** Saddam, sığınağında "MiniBağdat" kur muş diyorlar...**

* Aliyev, Saddam'ın yakalandığını göreme den vefat etti!..

*** Saddam da Aliyev'in öldüğünü kesin bi miyodur, o hengamede kim söyleyecek?..**

* Demek ki, alemin kralı da olsan, zulad bi sığınağın illa ki bulunacak!..

*** Saddam "Irak'taki en büyük kimyasal gü petrol ulan, çakallık etmeyin" dese ya...**

* Saddam, sığınağında özeleştiri yaparke ele geçirilmiş...

*** Ha Iraklı Hüseyin, ha Türk Hasan, Ame rika için çok mu farkeder?..**

* Saddam, Miloseviç'in savunmasını iki di de ezberlemiş diyolar...

*** Saddam'ın sığınağında "Kimyaya Giriş ve "Kimyagerin El Kitabı" bulunmuş...**

* Saddam "Apo, İmralı'daysa ben de Baha ma'yı isterim" demiş...

*** Taşınabilir Saddam sığınakları moda ol cakmış...**

* Saddam'ı Annan Planı'nın şifrelerini çö zerek yakalamışlar...

*** Peki Saddam "Yıllar yılı, şu yüzyılda ız nasip olur bi saltanat sürmüşüm bi-rader, ne yumurta sucuk bozar beni, ne saç-sakal; yaşadığım yanıma kâr Al-lahıma" dese ya...**

* Saddam, kendini yakalayan Ameri-kalılar'a "Kimyadan geçme faslındayım, Mevla'yı bulma yollarında" demiş...

*** Saddam'ın dişlerinde 7 etkin koru-ma biriminden sadece 4'üne rastlanmış.**

* Saddam, zula servetini düşmanın parasına çevirdiği zaman kaybetmişti aten...

*** Saddam yakalanmasaydı Kuzey Ko-re'nin Güneydoğusu'nda Batı Dilleri okuyacaktı...**

* Ecevit "Saddam tek eşli yaşayama-dığı için bu hale geldi" dese ya...

*** Peki "big medya"nın yıllar yılı Sad-dam konusunda kontrollü-ortadan ya-rın yapıp, yakalanınca birden coşması!..**

* Saddam "Keşke zamanında İran'a esir düşseydim" dese ya...

*** Bush'u sevindiren gelişme, olumsuz gelişmedir!..**

* Muhbire ödül için Amerika'nın 24 milyon 300 bin dolara ihtiyacı var...

*** Peki Saddam benzerleri arasından akal durumunu görüp aynı modele yü-üyen çıkar mı acaba?..**

* Dün Halepçe, bugün kelepçe...

*** Saddam, tam kendine Hasan Me-arcı'nın mesih imajını yaparken yaka-anmış diyolar...**

* Saddam çift kişilikli olup kendini ih-ar etseydi, ABD 25 milyon doları ki-ne ödeyecekti?..

*** Irak, Saddam gibi olamadığı için; addam, Irak gibi oldu...**

* Peki Saddam "Cezamı Kuveyt'te ekmek istiyorum" diye gene bi şekilde Kuveyt'e girmek istese...

*** Türkiye idam cezasını kaldırınca se-inen gazete, Saddam için "1 Tem-uz'da Asarız" diye manşet atıyor, de-nek ki Türk'te idam cezası hâlâ var!..**

* Uday ve Kusay, tarihte iki dipnot...

*** Amerika'nın çıkarlarına ters düş-nek, uluslararası bir suç mudur?..**

* Saddam, zemzem kuyusuna işemiş-r!" -Süleyman Demirel

*** Kaç kere böyle bişey oluyo, bu uluslararası mahkemeler normalde n'a-ar lan?!.**

vo@hotmail.com

LEMAN

HAFTANIN

BUSH
baş terörist, sığır çobanı, son sözü ırak halkı söyler unutma

SADDAM
onursuzluğu ortadoğu'nun utancı oldu

TAYYİP
borç bulmakla övünen emsalsiz başbakan

MEDYA
ruhaltı piskopatları... artık meslektaşlarına bile saygıları kalmadı...

GELENEKSEL LEMAN YILIN 'LERİ

Her dalda politika, medya (basın tv), müzik, spor, magazin, klip, iş dünyası 2003 adaylarınızı bekliyoruz.

Adres:Defterdar yokuşu no: 47
Cihangir –İst.
Fax:0 212 292 44 91
Mail:
lale@leman.com.tr

Saddam yakalanınca, Türk medyası nedense adeta bayram yaptı... Bir sevinç bir sevinç, bir göbek atmadıkları kaldı...

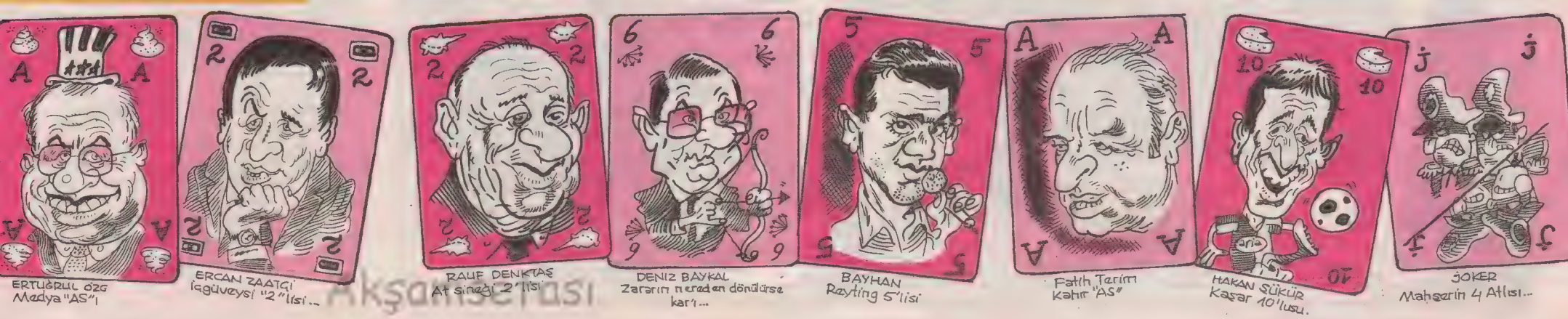

Aksam Serisi

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

ÇAÇAR

SEKRETER SELİN'İN MACERALARI...

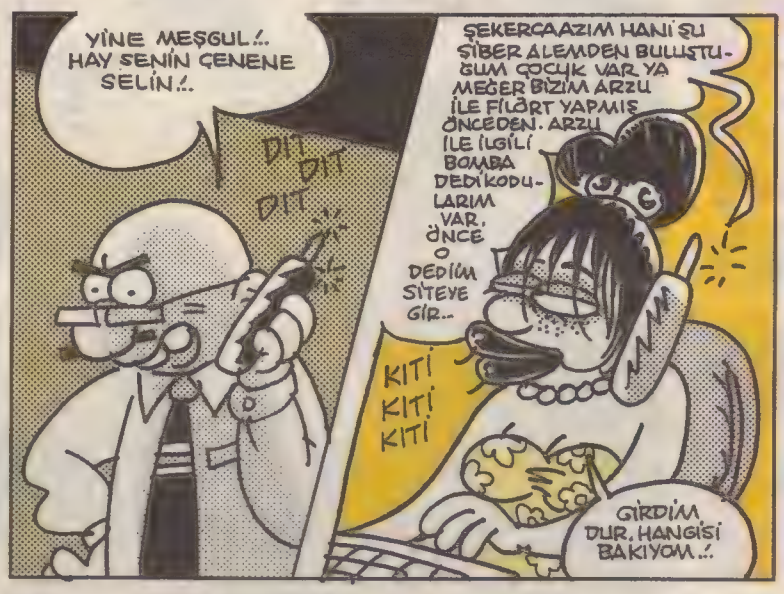

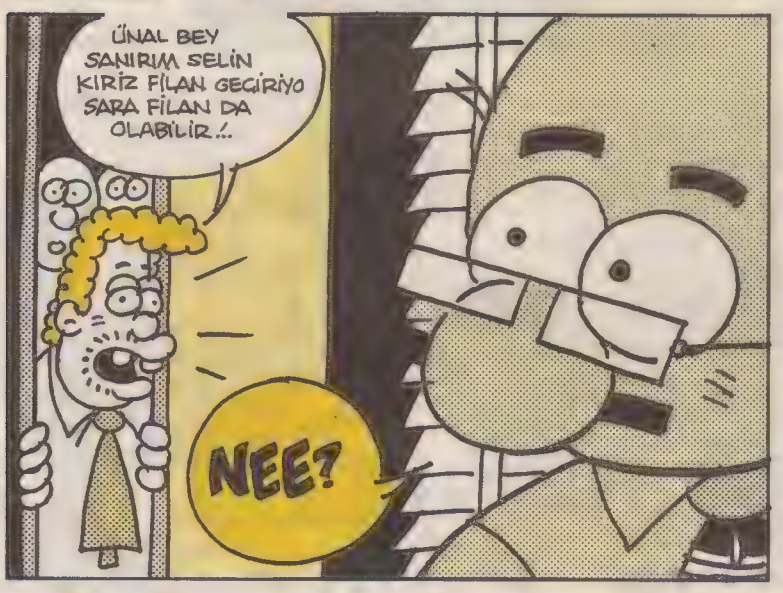

Sekreter Selin'in maceraları umumi istek üzerine devam edebilir... Devam etsin diyenler daral@leman.com.tr adresine destek mesajlarını atabilirler... (İyice!)

sklhan@leman.com.tr

- Alo, meraba Sıkılhan, Bunalgül ben. "Bebek Havlaması" diye bir müzik grubu kurduk biliyo musun? Büzge bas çalıcak, Çisil backvokal, ben solistim. Sen de bişiyler yapmak ister misin bizim grupta.

- Havlayabilirim, ya da bebek yapabiliriz.

- Ay çok iyiii. Lirik olarak düşündün bunları di mi? Şarkı sözü olaraktan yani. "Havlayabilirim ya da bebek yapabiliriz" Müthiş yaa, progresiv bir yanı var... Tamam oldu bizim grubun liriklerini sen yaz. İnanmıyorum yaa, bi dakka da döküldü herifin dudaklarından: "Havlayabilirim ya da bebek yapabiliriz"

- Manyak ya da kuduz olabilirsiniz.

- Korkunçlarca süper! Müthiş yaa...

- Yapıcak işiniz yok mu kızım sizin?

- "Siniz" le bitmeli ama bu pek oturmadı.

- Kapatabilirsiniz!

- Sıkılhan sen var ya zaten hayvansın, yaratım sürecinde artı olaraktan bi hayvanlık sarıyo benliğini. Niye kapattın ki şimdi? Hayvan havlaması. İnsanın ataları, artı, canlı hayatın başlangıcısın. İlkelleküel... Aaa. Çok iyi... Buldum... Bak bu laflardan lirik yapıcam seni rezil edicem, artı, tırnak içinde söylüyorum; Özgür Kız'ın tahtına oturucam. Sinirinden tedavi görücaksın... siniz...

- Sıkılhan, usta naaber, ben Çaatay. Acayip bunalımdayım olm, takılır mıyız biraz, sinemaya felan kaçarız. İnternete töybe ettim de yine ben... Lisanssız kuku yüzünden başım harbi belaya giriyodu...

- Nası yani lan "Lisanssız kuku"? Neresinde oluyomuş ki lisans?

- Abi benim var ya üçyüzyetmişbin kukuluk dev porno arşivim. İşte ben dedim ki, internet bağımlısı camiaya bir hizmetim olsun: elimdeki nadide parçaları "best of the kukus" diye özel bi sayfada yayınlıyım. Düşünsene ben saatler boyu internet başında otururak kainatın tüm porno sitelerinde dolanıp en acanaip parçaları kollektirmiş bi insanım...

- Bilmez miyim sen bir dava adamısın Çağatay. Hehe...

- İyi de benim bu hizmetim yanlış anlaşıldı. İnternet sayfası yapıp hizmete açınca, resimleri aldığım bazı porno siteleri "Bu resimler bize aittir, koprayttır lisanstır kıldır tüydür" deye hücum ettiler. Harbi para istiyo lan adamlar, benim harçlık ne ki kukuya telif hakkı ödiyim, di mi?

- Huhaha... Komik olur lan, lisanssız kuku yüzünden hapse girsene... "Geçmiş olsun aslan parçası, neden düştün içeri?" "Sorma be hocam, kukuya telif hakkı ödemedik" Huhaha...

- Gülüp durma olm sen de... Tamam işte, tövbe ettik. Çektim bilgisayarı fişten, artık internet bağımlısı diilim. Normal insanlar gibi bi tek maillerime bakıp çıkıcam o kadar. Senden ricam, ilk bi kaç hafta benim bünyem alışıncaya kadar bana bikaç resim maillemen. Böylelikle, kendim girmiş olmıycam, posta kukumda, düzeltiyorum, posta kutumda bulmuş olucam resimleri. Aniden bırakmıyım diyorum usta. Soona toparlayamaz bünye kendini.Gülme lan ciddiyim ben. Bizim sınıfta babası interneti elinden aldı diye bi çocuk delirdi olm. Bütüngün "Cıyyyk iyyyknnnnnn" diye modem sesi çıkararak ağlıyo herif. Ne diyim hoca, bağımlıyım, var bööle bişey. Yardım et kardeşine toplum olarak. Hadi... Hadi sen şimdi bana mail at, özel kolleksiyonundan bi kaç parça yolla. Kendim girmiş, daha ilk günden yeminimi bozmuş olmıyım. Alo, bak kesin bekliyorum haa... Şşşt yalnız, bak, yollarsan lisanssızlardan yolla. Zaten herifler ensemde...

- Buldun da lisanssızını arıyosun haa?

- Gülme lan... Bak sende yoksa ben sana 59 parçalık bi disket veriyim sen ordan bana hergün birer ikişer geri yolla. Alo, kapadın mı lan telefonu. Ayıp usta ayıp. Arkadaşlık lisansımızı yırtıyorum ben bu durumda, seni de öğrendik. Soona çok pişman olucan ama ben kantinde modem sesi çıkararak ağlarken: Cıııyykkkkknnnnnnsssssccccc... Alo?

Atilla Atalay

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

NEYİ ANLATABİLİRSİN ONLARA?!

şu popstar yarışmasını ben de heyecanla seyrediyorum... Orda onca yetenek [illegible] BAYHAN yarışmanın yıldızı olduğuyla zirveye oturdu... Avrupa yolunda, POPSTAR fantazmasıyla ilerle[illegible] Amerika cenneti [illegible] ol... Öte yandan BAYHAN'ın ne acıklı gurbeti... ne de dramları umurunda... Kafesi [illegible] bakıyor... [illegible] Bayramları [illegible] Paris kendi yerinde kendi [illegible] Berlin artistlik [illegible] ... O yarışmaya Amerika'dan bile [illegible] Avrupa'dan [illegible] "Böyle olsun diyorlar ama bocalıyorlar... Neyi [illegible] Yarışmacı [illegible] Yarışmacı [illegible] ve sıfırdan hangi [illegible] POPSTAR yarışması... Dünyada [illegible] ... Hayvanları [illegible] ... aslanların dindarlık taslaması neye yarar?..

ATEŞ BENİMLE YÜRÜR

Yılbaşı da geliyor... Bakalım yine ne boklar yenicek... Hep merak ediyorum o curcunayı... Deliler gibi sokağa atılmak istiyorum... Çılgınlık topuklarımın ardından yürüsün... Ama affetmezler... Hep hüsrandır. Arap aleminin filozoflarından Ebül'ala'nın dediği gibi: Dileklerim bana karşı gelince, bende zamanın dileğine ayak uydurdum... Her türlü felaketi de hoş görmeye başladım... O kadar ki, felaketlerle aramda bir dostluk tesis ettim... Hep hüsrandır... Ama ona da alışıyorsun... Ama karar vermem gerek artık... 28'den gün almaya başladım... Ya küfre saplanmalıyım... Ya da imana dönmem gerek... .mına koyim... Hayat başkan başa bir yorgunluk... Ne gariptir ki yine de herkes bunun uzamasını ister...

BİRRUH BİDDEM.. NEFDİK-İ YA SADDAM!

Saddam'ın yakalanışı... O saklandığı fukara gecekondu, hele o kuyu yok mu kuyu... Aklımı aldı... Allah yolunda eriyen dervişlerin çilehanesi gibi... Sanırsın ki abi zahid.. Hak yoluna nefsini vakfetmiş, sofilerin hayret makamı dedikleri en yüksek makamı ihraz eylemiş ve o kuyuda Allah'a teslim olmuş... Saddam, 30 ayrı kuyuya uzanmış şimdiye kadar... Bu da insanı derviş yapar... Açarsın artık... Neler gelir geçer aklına... Hz. Süleyman'ın zurubi emsali, yahut Lokman'ın hikmiyatı... Veyahut hayvanlara söyletilmiş edebi hikayeler... Yahut kayalar arasına serpilmiş altın... Veyahut kumlar arasına dağılmış elmas parçaları... Ölüm yatağı, insanın rahatını bulduğu uyku yeri... Ulan yoksa bu hayat... Esasen bir dalgınlık... Bir ayılıp bayılmadan mı ibaret...

Dediler ki, belediye sokak köpeklerini yavaş yavaş zehirliyormuş... Sonra yer ediyor kafada... Gezerken uyuklayan köpeklere bakıyorsun... Başka alemlere mi gitmişler?.. öyle böyle değil... Kendinden geçmiş... Yağmurun altında toprak üstünde uyuya kaldınız mı hiç?.. Çok gariptir, yağmur sonrasında börtü böcek taifesi insanın üzerinde gezinmeye başlıyor... Yağmurdan sonra yaşam diriliyor yani... Ama böyle ölünüyor herhalde... Önce gözler çürürmüş...

CİVAN RELOADED

Kapana sıkışmışların, çaresizlerin otuzbirleri ötekilerden çok daha renkli ve zengindir... Bir kadının koltukaltına destan yazarlar... İyiki de öyle olur... Etraflarına sirayet edecek kadar derin bir yaşama arzusuna neden olur bu.. O bedbaht odalarda, yüksek basınçlı orgazmlarla yere attığı tohumlar, karlar altında bahar rüyası görür! Her otuzbirde boşalmaz tam aksine dolar, yüklenir... CİVAN RELOADED... Ama bazen tırnaklarınızı fazla dipten kesersiniz... Ve tırnaklarınız tekrar uzayıncaya kadar acır durur... Yani kudurunca da olmuyor... Yer bitirir... Gusül abdestinden sonra sakinleşmek lazım... Sakin adamların şiirleri, türlü zengin meyvaları olan bahçelere benzer...

Gönül Adamı

dumur@
leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

Hatırlatma: Gönül Adamı'nın yeğeni, trendlerin çocuğu **Batuhan** bu dönemde de **tekno** trendine yelken açmış adeta Matriks Reloaded mertebesine erişmiştir. "İştir kişinin ayinesi lafa bakılmaz, yaptığın yanlışsa da kafaya takılmaz" şiarıyla hareket etmekte, çalıştığı reklam ajansında kopuk bilgiler ve aldığı nabza şerbet kolaj bir kültürle çalışmaktadır. Onun bu durumu popüler kültürün ve camianın genel durumuyla örtüştüğü için de işleri gayet tıkırındadır. Ancak amcasından yani Gönül Adamı'mızdan her yönüyle adeta tiksinmektedir. Kendi bakışına göre hayatta başarısız bulduğu kahramanımızın, gerçekliğinden, hayatından, anlayışından, ethiğinden, karizmasızlığından, giyiminden, fakirliğinden, mütevazılığından, nefret etmekte ve her daim trend dışı bulmaktadır. Eh ne diyelim, haklıdır da diyemeyiz, haksız da... O öyledir, bu böyle... Ne çare ki, karakterlerin karakterleri değişmez, ancak ya vardırlar ya da yok, ortası olmaz... Netice itibarıyla kahramanımız bu vehm ü güman aleminde, zannetmeler dünyasında, martılar, balıkçılar ve bir avuç eski mahalle esnafı haricinde yapayalnızdır. Tekno yeğenin yanısıra, ağabeyi de, tüm yakınları da ona karşıdır. Şu sıralar terör nedeniyle bir süredir Paris'te bulunan müzikolog, araştırmacı arkadaşı J.Piyer de batı mentalitesiyle onun karşısındadır... Bakalım bundan sonra ne olacak?..

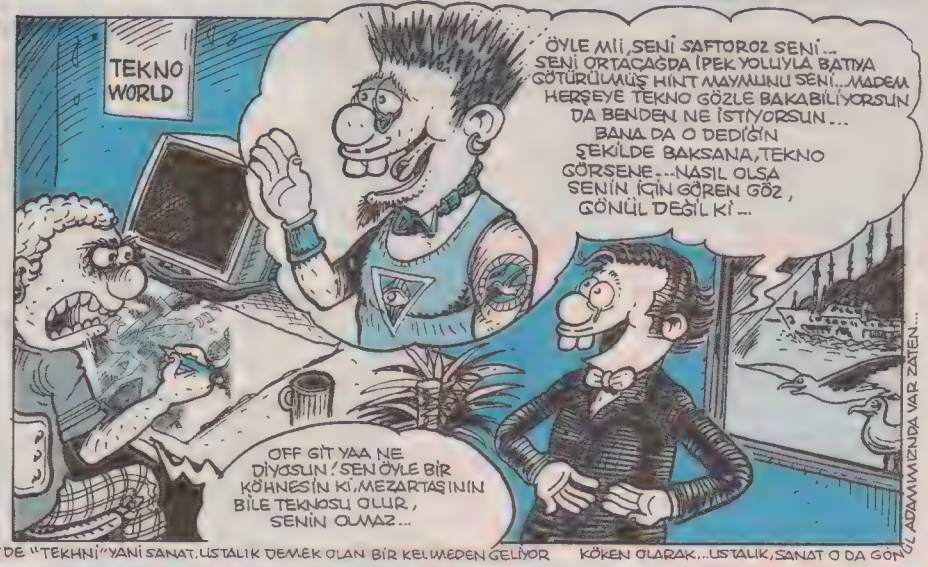

TEKNO DEDİĞİN NE Kİ? TEKNOLOJİ KELİMESİ ANTİK GREKÇE'DE "TEKHNİ" YANİ SANAT, USTALIK DEMEK OLAN BİR KELİMEDEN GELİYOR KÖKEN OLARAK...USTALIK, SANAT O DA GÖNÜL ADAMIMIZDA VAR ZATEN...

PANTOLON

METİN FİDAN

ERKUT ABİ

Kazım Erdem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

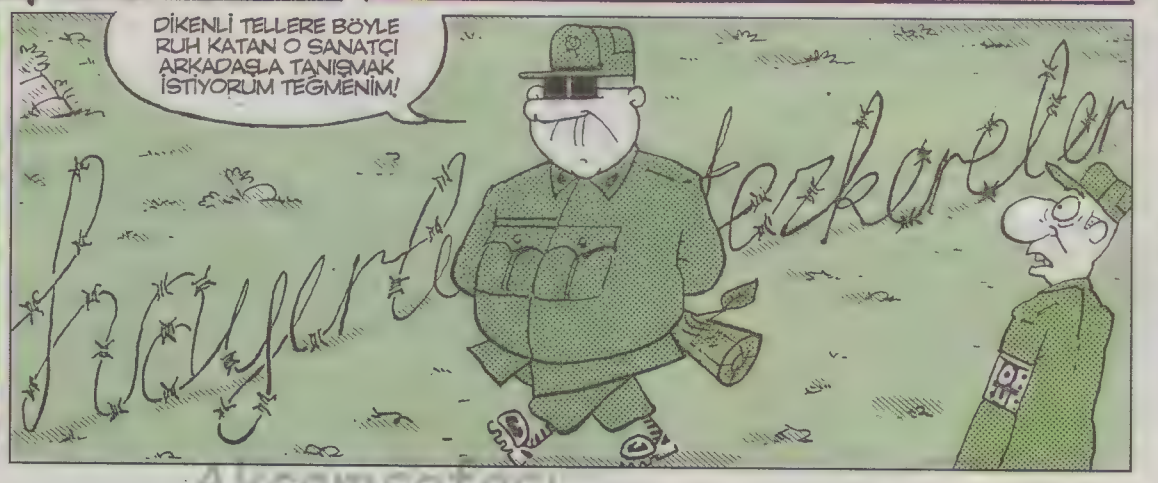

metinfidan@laman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ALO!..MACİT ABİ...

BEN YOLDAYIM GELİYORUM...BALIKLARI ALDINIZ MI ABİ?.. TAMAM...TÜKENMEZ KALEM YAYI VAR BENDE...

KOLTUKALTI DEODORANTINI HALİL GETİRCEKTİ... EVET...VİTES KUTUSU DA ONDA...

HAHAHA.'DOĞRU DİYOSUN...NE?DALAYLAMA DA Mİ GELİYO?.. ÇOK İYİ YA?..

ALLA ALLAA.'

BAK,BEN Bİ DAA SAYAYIM ABİ..ODA İÇİ ANTEN GEREKİYOR... KOKULU SİLGİ...YARIM DEMET MAYDANOZ..MEYDAN LARUS ANSİKLOPEDİ 5'NCİ CİLT OLSUN SEN YAZ GENE DE...

KULAK TEMİZLEME ÇUBUĞU... YEDİ ADET...

NAPICAKLAR YA?..

YÜRÜYEREK GELİYORUM ABİ ACELEMİZ YOK..

HALİL GELDİYSE ORALARDAN 17 YAŞINDA GENÇ Bİ KIZ KİRPİ BULSUN HI.?.OLMAZ ABİ, TARLA FARESİ AYNI ŞEY DİİL...

NE YAPABİLİRLER?NE? NEE?..

ÜÇ AÇILI DİŞ FIRÇASI...

Bİ TANE BİNAENALEYH..İKİ TANE BİZATİHİ...EVET İKİ... BİRİ SARİ BİRİ PEMBE OLURSA DAHA İYİ

AMAN HA..ORTASINDAN TAZE SOĞAN GEÇİRİLMİŞ TİTREŞİMLİ CEP TELEFONU OLMAZSA OLMAZ...MUTLAKA BULUN...VARDIR TARLADA...

HAYATIMDA BÖYLE ŞEY DUYMADIM... GÖRMEM LAZIM BUNU,KESİNLİKLE LAZIM ...

YAKLAŞTIM YAKLAŞTIM, SİZ ARNAVUT CİĞERLERİNİ PİRAMİT ŞEKLİNDE DİZMAYA BAŞLAYIN...VİYADÜK VAR ORDA Dİ Mİ?.

HALİL'E SÖYLE, İÇİ KIYMA DOLU BASKETBOL TOPLARINI SOĞUTSUN... YOK ABİCİM,ONLAR SOĞUK..SICAK OLAN PİNPON TOPLARI... H?..YOK,BEN GELİNCE VETO EDERİZ...

DELİRİCEM YAA.' MERAKTAN AKLIMI KAÇIRMADAN GÖRSEM ŞU ORTAMI...

ANAM AZ DAHA UNUTUYORDUM... BELEDİYE ENCÜMEN ÜYESİ BULDUNUZ MU?. ORTA YAŞLI,KEL...İYİSİZ ONUN PAÇALARINA BALON BAĞLAMAYA BAŞLAYIN...

EVEET... SON BİRŞEY KALDI...MERAK ETMEYİN, ONU BEN GETİRDİM...

SAZAN ADAM...

HI?..

HEH HE...

A... E... NOOL.

TAK TAK TAK

HAKETTİM BEN BUNU HAKETTİM... PLANINIZA SAYGI DUYUYORUM ARKADAŞIM... YAPIN,HELAL OLSUN... SAZANLARIN BAŞINA NE GELİRSE MERAKTAN GELİYO İŞTE... AH.'ACIDI...

Arşivseti.net

canbarslan@superonline.com

Feyzi'nin Dünyası

feyzi@leman.com.tr

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

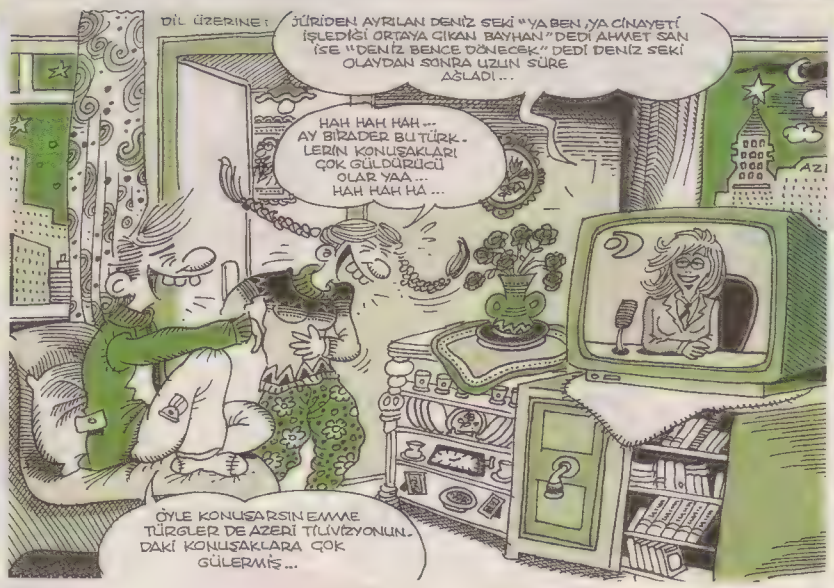

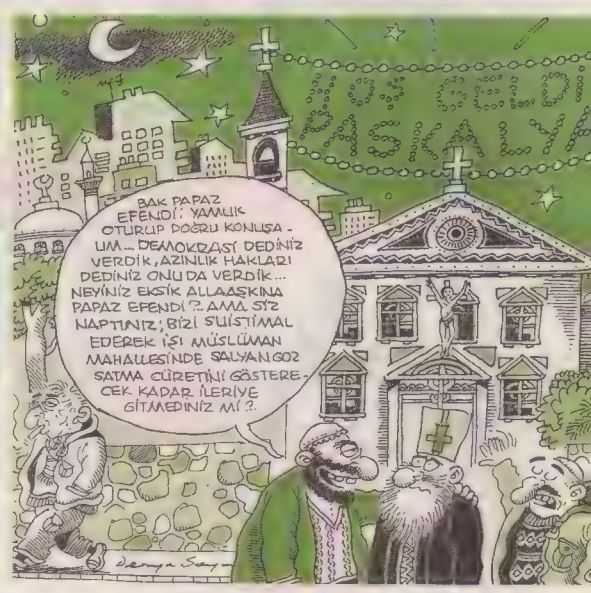

ERDENER ABİ

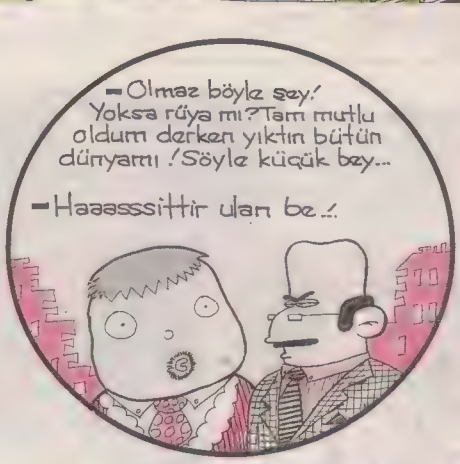

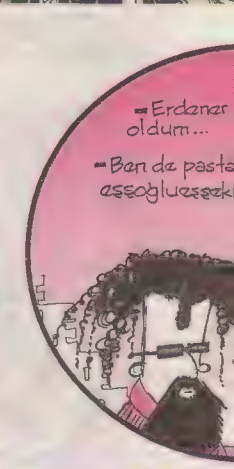

ÖZGE SAMANCI

özge@leman.com.tr

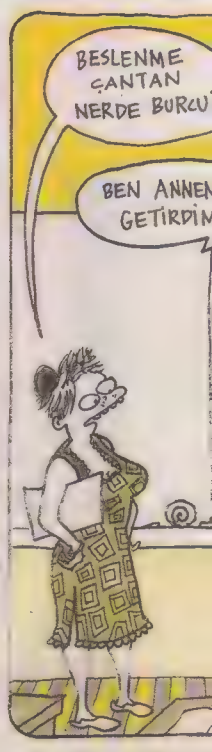

Akşamsefası

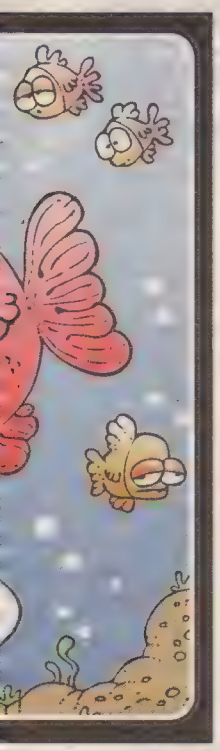

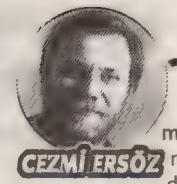

.SESİNİ BAĞIŞLA BANA

CEZMİ ERSÖZ

Sesini bağışla bana... Dağılan hayatıma bu akşamı bağışla: Sana bu dizeleri yazalı kaç yıl olmuş, saymadım. Yalnızlığımı bir sokak köpeği gibi zehirlediğim ve ona bile dönemediğim yıllarda olmalı. Yalnızlıktan uzaklaşmam devam ediyor hâlâ. Aşka gelince... Hangi denizdeydi onu bile unuttum. Hangi deniz feneri haber verir onu çoktan yitirdim gitti.. Güleryüzlü, cana yakın ve hep neşeli olması gereken bir hayaletim yıllardır. İnsan yüzlerine korkusuzca bakabiliyorum ve bu yüzden bana büyük paralar veriyorlar.

Ben aşkın hangi denizde olduğunu unuttum ya, ne yapıyorum biliyor musun? Saçlarını iple bağlayan ve benim için masum hırslarını yakıp, hesapsız ve sonsuz bir sevinçle gelen şehrin hülyalı kızlarının içindeki zaten tutuşmaya hazır aşk duygularını uyandırıyorum. Aşkı bildiğim kadar, aşk oyunlarını, ustalıklarını da çok iyi bilirim. Yandıklarını hissedince onlarla ara sıra çok yakın, ara sıra çok uzak oluyorum. İçlerindeki ateş onları tutuşturmaya başlayınca uzaklığı hafif hafif artırıyorum. Ne oluyorlar biliyor musun? Seslerini kaybediyorlar.

İncecik, yanık bir çığlık olarak kalıyorlar. Tıpkı senin bana yaptığın gibi. Bildikleri sözcükleri bile unutuyorlar. Acımasızlığın kapılarını açıyorum onlara...

Ama yine de hep kaybeden ben oluyorum. Benimle bir hayalet olduğumu bilmeden ve çılgınca, gözyaşları içinde ve sonsuz zevkler alarak sevişiyorlar. Bir hayaleti bile kalplerine inerek seviyorlar! Bense ruhsuz, donuk ve bir gözlemci gibi giriyorum o süt tenlerinin mahremiyetine.

Onlar uçarken, ben nerede yanlış yaptığımı düşünüyorum ve uçtukları yerden geri gelmelerini bekliyorum. Ve yavan bir gururla saçlarını okşuyorum sonra. Ve bir daha hiç aramıyorum onları.

Hiç aşık olmasaydım, belki bu yavanlığa, bu ruhsuzluğa katlanır giderdim, çokları gibi. Ama oldum. Yandım ben. Üflesem lambalardaki nurları yakacak gibi hissederdim kendimi. Ah! Sen vardın ve acılara, derinliklere, yolculuklara batmıştım ben. Dünya denen bu kapalı iktisattan çıkmıştım. Bu sıkıntı, bu kasvet, bu günaşırı intihardan.

Sen vardın ve ben "sürü"den kurtulmuştum. Tüm bağlardan. "Yenilgilerden, yengilerden." Kazançlardan, kayıplardan. Amaçlardan. Sen ve ben eşitiydik tüm insanların; özellikle mazlumların, yoksulların, acı çekenlerin. Çileleri ve sevinçleri bin kat büyümüştü gözümüzde. Onlara katılma isteğiyle yanıp tutuşurduk. Hatırlar mısın? Sana "**İşte şimdi sosyalist oldum**" derdim. Delicesine tutkunduk yaşama; ama bir başkaldırı sırasında en önde ölmek isteyecek kadar da seviyorduk onu. Pek öleceğimize inanmazdık da hani. Kanlar içinde yere düştükten sonra şehrin unutulmuş bir deniz kıyısında, ya da bir kır kahvesinde yeniden doğacağımıza inanırdık içten içe...

O ne büyük şefkatti; artık konuğu olduğumuz bu dünyada yaşayanlara. İnsanlara, çiçeklere, böceklere, hayvanlara. Sokaklarda başıboş dolaşan güneşin ve ayın ışıklarına. Serseri rüzgârlara. Çırpınan denizlere. Kimsenin kendininkinden başka kimselerinkini farketmediği o öksüz dünya telaşlarına, o küçük yaşama hırslarına. Biz bu dünyadan atılmış olduğumuz için herşeyin farkındaydık. Bize kimse bir şey yapamazdı artık. Hoşgörü ya da insafsızlığın dışındaydık. Güneş sadece bize göz kırpıyor, ay sadece bize yakınıyor, rüzgâr çılgınlıklarını sadece bize anlatıyordu.

Şehrin her yerini özlerdik, özlediğimiz yerler bizi son saate kadar, son ana kadar beklerdi. Biz mutlaka yetişirdik. Ve hep kabul görürdük...

Sonra birimiz telaşlandı. Güce sarıldı, aynalarını karıştırdı. Kimdi o bilmiyoruz ikimiz de. Kim kimi terketti önce, kim güce sarıldı? Kim bir kapının daha açılmayacağından korktu, bilmiyoruz ikimiz de...

Karıştı ve tıkandı yolculuğumuz. Flamalarımız yere düştü. Güneş yuvasına çekildi, ay bize yakınmaktan vazgeçti. Rüzgârlar kendi başlarının çaresine bakmaya başladı. Yoksullar, acı çekenler, mazlumlar bize bencil ve çıkarcı insanlar gibi gözükmeye başladılar. Yenilgiler, yengiler başladı. Kazançlar ve kayıplar. Askerler bizi kurşunlayınca öleceğimize inandık gerçekten. Üfledik; lambalar yanmadı. Dünya başladı. Öldükten sonra buluşacağımız hiçbir kıyı, hiçbir kır kahvesi kalmamıştı.

Günaşırı intihar başlamıştı...

Artık gel... Aşksız kendime tahammül edemiyorum. Aşksız bu dünyaya tahammül edemiyorum. Artık gel. Yeniden acılara, derinliklere yolculuklara batmak istiyorum ben. Bu kapalı dünyanın donuk ve ruhsuz bir gözlemcisi olmaktan tükendim. Güleryüzlü, cana yakın ve hep neşeli olması gereken bir hayalet olmaktan bıktım..

Gel, yeniden herşeyi yitirelim ve bir sözcük için can vermeye hazır hale gelelim.

Gel, hem silinelim bu dünyadan, hem herşeyin sahibi olalım.

Bu yalanlardan, bu ayak oyunlarından, bu küçük hırslardan zehirlendim artık. Gel, bu karanlık ve uğultulu ormandan çıkalım.

Sesini bağışla bana... Dağılan hayatıma bu akşamı bağışla...

cezmier@leman.com.tr

* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın seruvenimin anlatıldığı kitap **yeniyaz yayıncılık**'tan çıktı... Bu kitabın benim için manevi değeri çok büyük... Okurlarının bu kitaba gösterdiği büyük ilgi için teşekkür ediyorum..
* **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak.** Bugünlerde kendimize en çok söylememiz gereken söz bu olmalı bence. Bombalar bizi asla yıldırmamalı. Yaşanacak özgür günler var daha... Önümüzdeki aylarda **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak** adlı bir kitabım Gendaş Yayıncılık'tan çıkacak... Ve bu kitabın tüm geliri tutuklu yakınlarına ve ailelerine bırakılacaktır..
* **Çapa Tıp Fakültesi.** 24 Aralık Çarşamba günü saat 16:30'da **Çapa Tıp Fakültesi 14 Mart Anfisi**'ndeyim.
* **Olay TV.** 30 Aralık Salı günü saat 22:30'da **Bursa Olay TV**'de saat 22:30'da **Akif Oktay**'la **Şiirlerarası Yolculuk** programındayım...
* **İtalya.** 16-21 Aralık günleri **İtalya**'nın **Floransa** kentinde düzenlenen **Tecrite Mücadele Sempozyumu**'nda olacağım... O hafta yazım olmazsa şimdiden özür diliyorum...
* **Antalya.** 27 Aralık Cumartesi günü saat 15:00 - 18:00 arası **Kibele Kitapcafe**'deyim. Adres: Kışla Mah. 44. Sok. Atmaca İş Hanı No:4 Antalya...
* **Antalya.** 28 Aralık Pazar günü saat 15:00-18:00 arası **Antalya D&R**'dayım. Fevzi Çakmak Cad. 3/8 Antalya...

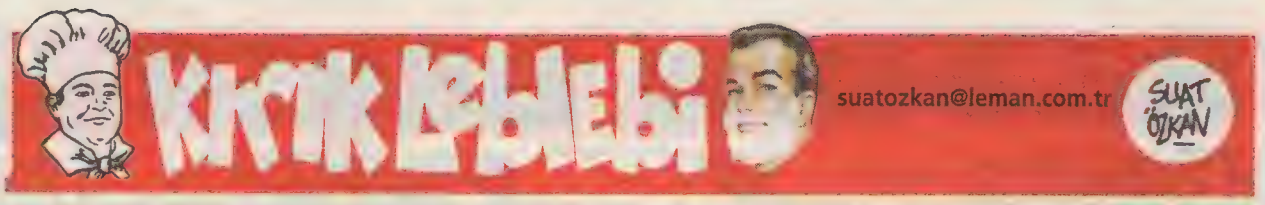

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Espri : Mehmet Özkanoğlu

Lütfü Oflaz

lo@leman.com.tr

Gezgin Bekir

Köşe komşum Bezgin Bekir, ben de Gezgin Bekir!

Yurdu karış karış geziyorum epeydir.

Gezilerim sırasında derin milletin iç dünyasında derin yolculuklar yapabilmek için değişik yöntemler izliyorum.

Mesela hayatı boyunca Kur'an'dan başka pek kitap okumamış insanlarla solculuk, sosyalizm üzerine konuşuyorum.

Birçok yerde bu tip insanlardan oluşan topluluklara solu, sosyalizmi anlattım.

Çoğu kez de onlardan şuna benzer karşılıklar aldım:

"Toplumculuk, paylaşmacılık diyorsunuz; ama siz bizi, islamcıları anlatıyorsunuz!"

Çoğunluğu yoksul olan bu insanlarla konuştukça CHP'nin sola yaptığı kötülüğü anlıyorsunuz.

Çünkü sol deyince onların aklına CHP geliyor; CHP deyince de güçlülerin, ezenlerin, zengin semtlerde yaşayanların, halka tepeden bakanların partisi akıllarına geliyor.

Yoksullarla hayatı paylaşma, ezilenlerle dayanışma deyince de akıllarına İslamcılık geliyor.

İslamcılık yoksullar arasında, varoşlarda bunun için güçleniyor.

Sanki Türkiye'nin solu İslam!

CHP gibilerin sol, Kemal Derviş gibilerin solcu olmadığını halk anlayana kadar anlatmak gerekiyor anlaşılan.

Yoksulları, ezilenleri savunan, paylaşmayı, toplumculuğu savunan dünya görüşünün adıdır sol.

CHP gibilerse **sol olmayan sol!**

14 Aralık 2003 / Samsun

Haydi Komikler İşbaşına!
Türkiye Hokkabazını Arıyor

LeMan Kültür'de STENDAP YARIŞMASI

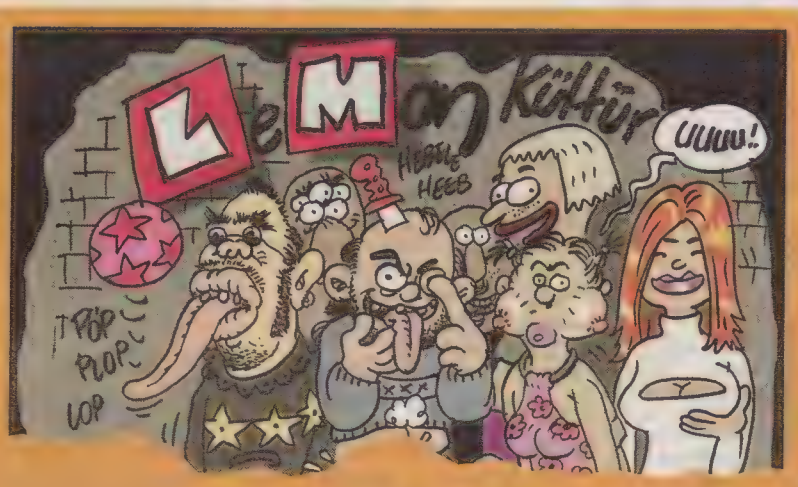

Leman Kültür'de sahneye çıkmak ve 2. El Porşe'yi kapmak için çok az zamanınız kaldı... Yapmanız gereken tek şey, sağdan soldan ödünç bir kamera alıp, 5 dakikalık bir stendap gösterisi kayıt etmek ve bize göndermek... Eğer kamerası olan bir ahpabınız yoksa Cumartesi ve Pazar günleri, saat 12 ile 18 arası Leman Kültür'e gelerek gösterinizi ücretsiz olarak kayıt ettirebilirsiniz...

Yarışma 18 Yaşını Bitirmiş Herkese Açıktır

Eğer 18 yaşından küçükseniz ya da yarışmaya katılmak istemiyor ve fakat illa ki hokkabazlık yapmak istiyorsanız, herhangi bir abukluk yapıp çekerek bize gönderebilir, sahne ve televizyon şovumuzda hariçten gazel okuyabilirsiniz...

Demirel taklidinden, Namık Kemal fıkrasına, okkalı bir kahkahadan, manasız mimiklere ve hatta göbek havasına kadar her türlü saçma sapan atraksiyona şovumuz açıktır...

Unutmayın; Vatandaşın Sırıtmaya İhtiyacı Var

Kaset Gönderme Adresi
Hokkabaz Masası (KKE), Firuzağa Mahallesi, Defterdar Yokuşu, No: 47, Beyoğlu - İstanbul

Canlı Stendap Kayıtları İçin Adres
Leman Kültür, İstiklal Caddesi, İmam Adnan Sokak, Beyoğlu.- İstanbul

hokkabaz@leman.com.tr

Büyük Ödül
2. el Porşe

İkinci'ye 3.el Doğan ve Üçüncü'ye 4. el Murat 124 (Kartuşlu teybi bile var)

Bu arada şimdiye kadar elimize geçen filmleri izleyip izleyip gülmekten altımıza zıçıyoruz. Çok cabbar rakipler var haberiniz olsun...

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Hastasına...

Resimdeki şahısın bu tekneyle bir alakası yok, yalnızca konu mankeni... Bu sandalın başında tek başınaydım. Fotoğrafta figür gözüksün diye elimde tuttuğum kameranın önüne kafamı uzatmış, yazıyı ve ilginç mimiklerle şaşırmış kendi halimi çekmeye çaba-

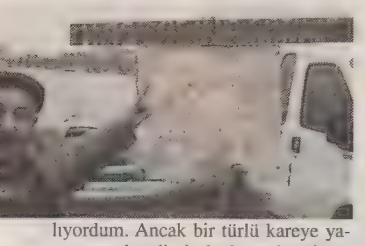

lıyordum. Ancak bir türlü kareye yazıyı ve kendimi denk getiremiyordum. Kameranın önüne uzattığım yüzümle acaip şaşırma mimikleri, kaş göz hareketleri yapıyordum ki bu şahıs yanıma yaklaşıp **"Hemşerim naapıyon beyle yaa?.."** dedi. Ben de **"Bi zahmet şu yazının kenarında dur da seni çekiyim"** dedim ve bu arada muhabbet de başladı... Bu yazının iş olsun diye sahibi tarafından böyle yazılmış olabileceğini söyledi. Zaten sandalın da öyle ahım şahım bi özelliği yok gibi görünüyor... Eminönü-Karaköy arası küçük motorlardan birini işleten bu şahısın da ilginç bir özelliği çıktı ortaya konuşurken... Babasının da 40-50 sene önce hamallık yaptığı zamanlarda şu anki aynı noktada çekilmiş ve İstanbul'un eski kartpostalları arasında yer almış bir fotoğrafı varmış. Bir gün bir dükkanda kartpostallara bakarken tesadüfen bulmuş tebrik kartları arasında, yörelerine özgü pamuk dokuma gömleğinden tanımış babasını ve iki tane almış bu kartpostaldan... Düşünsene eski İstanbul, Haliç kartpostalları arasında baban çıkmış. Ben olsam üç yüz tane alırdım, hatıra olsun diye cümle aleme yollardım, o gitmiş yalnızca iki tane almış... **"Şimdi senin çektiğin benim fotoğrafımı da benim çocuklar görür mü ki acep?.."** dedi ve yine bana çok ilginç gelen bir macerasını anlattı. Birgün yine aynı yerde duruyormuş. Oralarda resim çeken turistin biri bundan sandalların ipini tutarak bir poz vermesini istemiş. Bu da **"Ya hemşerim git, işim var, senle mi uğraşıcam"** gibi şeyler demiş el kol hareketleriyle. Lakin turist aniden beş milyon lirayı çıkarıp verince, sandalda, ipler arasında, motorda, denizde 36 poz vermiş... **"Eee böyle olunca verilmez mi poz?.."** deyince, ben de **"Baban böyle yapmamıştı ama, özlemiyor musun babanın yaşadığı o eski zamanları, herşeyin para olmadığı devirleri?..** dedim. **"Yav ne özleyecem, şimdi de güzel"** dedi. Bu dürüstlüğü karşısında gönlümden koptu ben de çıkardım bir iki çay parası verdim. **"Demek ki sizin ailede babadan oğula bir fotojeniklik var galiba.."** diye ekledim... İşin şaşırdığım yanı, turist nerden öğrenmiş hemencecik sistemi... Ancak çektiği nostaljik İstanbul fotoğrafları kendisine epey pahalıya mal olmuştur bu şekilde. Zira biter mi bu İstanbul'un doyulmaz ilginçlikleri ve güzellikleri...

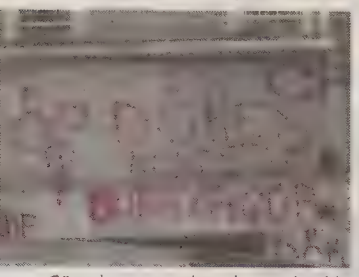

Çöp duvar uyarılarında sıradışı bir yaklaşım. Bununla birlikte bu duvarın önü pırıl pırıl tertemiz bir tek çöp tanesi yok... Şahıs en zayıf noktalarından yakalamış, adeta canevlerinden vurmuş çöp atanları... Onca yazılan küfürler boşunaymış, kâr etmiyormuş demekki... Unutmadan burası Çukurcuma'da ve metrekareye neredeyse birkaç dumur detayının düştüğü bu bölgeye **"Bermuda Dumur Üçgeni"** dedi Çağçağ...

dumur@leman.com.tr

orjinal

Ender Öztarlaman

enderoz@leman.com.tr

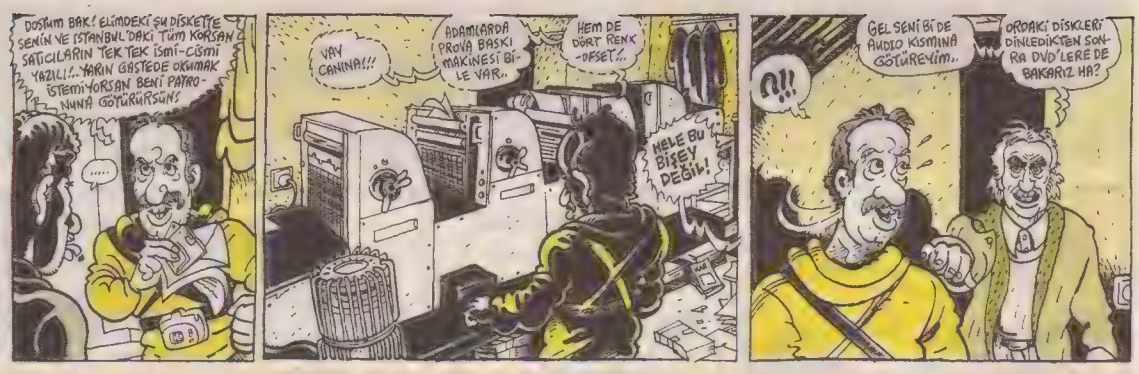

ÖZET: Korsan mal üreticisi şebekelerin izini süren gazeteci abimiz, seyyar bir VCD satıcısı araclığıyla büyük patrona değin ulaşmayı başarır... Ancak orası, kendini hiç ummadığı bir hesaplaşmanın ortasında bulacağı yerdir aynı zamanda...

Akşamsefası

Bizzi.

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

www.kaanertem.com'u ziyaret eden kişi veya kişiler zararlı çıkmaz... Kâra geçerler...

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

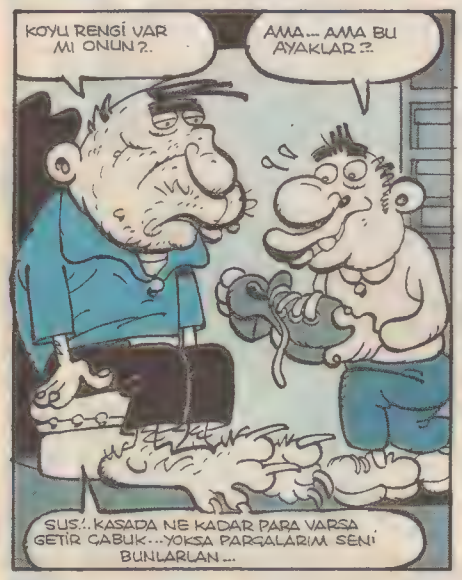

Akşamsefası

AKSARAY PAŞAOĞLU

Manevî Dolarlar, Paşakılıcı Ve Gazetecilik Etiği...

Benim içimde altısı ayakta, onikisi oturur vaziyette onsekiz kişilik yer vardır. Hayatta 150-200 kişi alabilen hayli büyük insanlar olduğu gibi, bazı insanların içlerinin yan kısmında bir tek kişinin binebileceği küçük bir seleleri oluyor. O insanlara hep gıptayla bakmışımdır. Benim içimdeki kişiliklerden bir tanesi de Sıtkı adında Kırşehirli hâlim selim bir adamcağızdır. Geçenlerde eve biraz geç döndüm, birşeyler atıştırdıktan sonra beş dakika içime kapanıp Sıtkı'ya bir uğrayayım dedim. Sıtkı'nın, içimdeki yerine indiğimde o da ne? Hiç tanımadığım, biri bıyıklı, daha kısa boylu, diğeri bıyığı kısa ve daha kısa boylu olandan daha da kısa boylu iki kişiyle burun buruna geldim. Beni görünce apar topar kaçtılar. Sıtkı gece geç geldi. Durumu ona anlattım. Daha sonra içimi iyice kontrol edince içimin sisli ve karanlık, o aymaz ve susak köşelerinden birindeki küçük konsolun üzerinde duran mini müzik setinin yerinde yeller estiğini gördük. Ayrıca Sıtkı'nın konsolun gözüne sakladığı 3000 kadar manevi dolar da alınmıştı. Meğer o iki adam hırsızmış. Sıtkı yokken kaburgalarımdan ikisini kırıp oradan girmişler. Sıtkı ile birlikte karakola gittik. Polisler de dertliydiler. Son zamanlarda sadece iç dünyalarda değil, dış dünyalarda da hırsızlık ve kapkaç olayları çok artmış. Büyük bir ahlâk erozyonu yaşanıyormuş. Sanırım insanlar zor durumdalar. Bunu anlayabiliyorum. Ben de zor durumdayım. Aylığımın hatırı sayılır bir bölümü illüzyonistlere gidiyor. Ama ne yapalım ki yaptığım iş öyle gerektiriyor.

Hiç "Paşakılıcı" yediniz mi? O bir süs bitkisi. Uzun uzun, kılıç biçiminde yaprakları var. Aslında yenmiyor. Fakat ben yedim. İnsan isteyince yiyecek pek çok şey bulabiliyor. Eğlencesi de cabası. Aynı zamanda kılıç yutmuş oluyorsunuz.

Bakın geçen hafta ne oldu! Bir kadın dergisinden gazeteci iki bayan arkadaşım arayarak benle röportaj yapmak istediklerini söylemişler. Randevu istiyorlarmış. Fotoğraflarını istettim. Birbirinden güzel ve seksî iki bayan bacı arkadaş. Hemen geri arattım. On dakika sonra odamdalardı. İçki olarak ne alırsınız onu sordum. Popstar yarışmasından bahsettik. "Elena elena geriye sekiz yarışmacı kaldı" dedim. Bu esprimi çok beğendiler. Kızlar güldükçe ben hem güldürüyorum, hem düşündürüyorum, bir gözümle de kız güldükçe o buluzunun arasından göbeği az açılıyor çünkü espri yaparken oraya fokus yapamıyorum kız da farkında değil. Hemen arkasından ben yılışık olmayan bir ifadeyle "Aklıma herşey gelirdi de haha burası çok komik şimdi bak. Evet gelirdi de Bayhan'ın yerine Deniz Seki'nin eleneceği gelmezdi." dedim. Deyince kızlar artık "biraz daha içelim" diyerek, kâfirler yanlarında iki şişe de petrus getirmişler. Kızın gazetecilik eteği de biraz kısa. İyi yere dedim ben dükkân açmışım. Ama nasıl gülüyorlar. İçince bir tanesine "Buluzunuzu çıkarın isterseniz." diyip ben kadehleri yuvarlıyorum ayıldığımda çırılçıplak odanın ortasında yatıyordum. Kızlar feministmiş. Kadın kılığına girmişler. Kadehime ilaç atıp beni altsız üstsüz, silipli silipsiz poz poz fotoğraflarım şimdi internette geziyor. Yakında bazı gazete ve televizyonlarda da gösterilecekmiş. Ben bu kadarını etik olarak doğru bulmuyorum. Ve bunun ülkede yaşanan ahlâki çöküntünün mesleğimize bir yansıması olduğunu düşünüyorum.

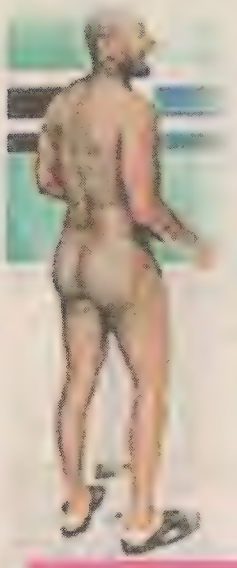

Behiç Pek

Akşamsetası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

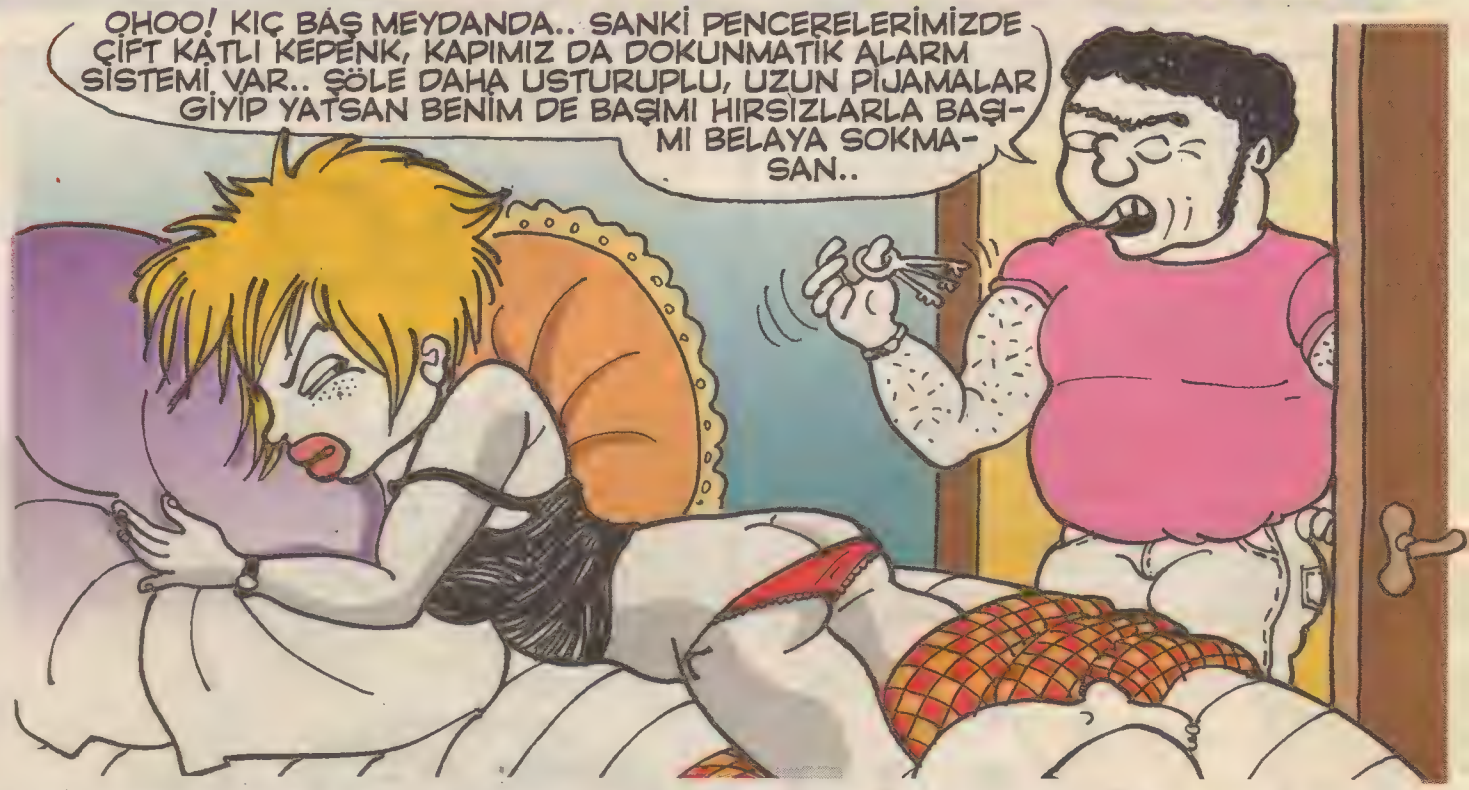

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

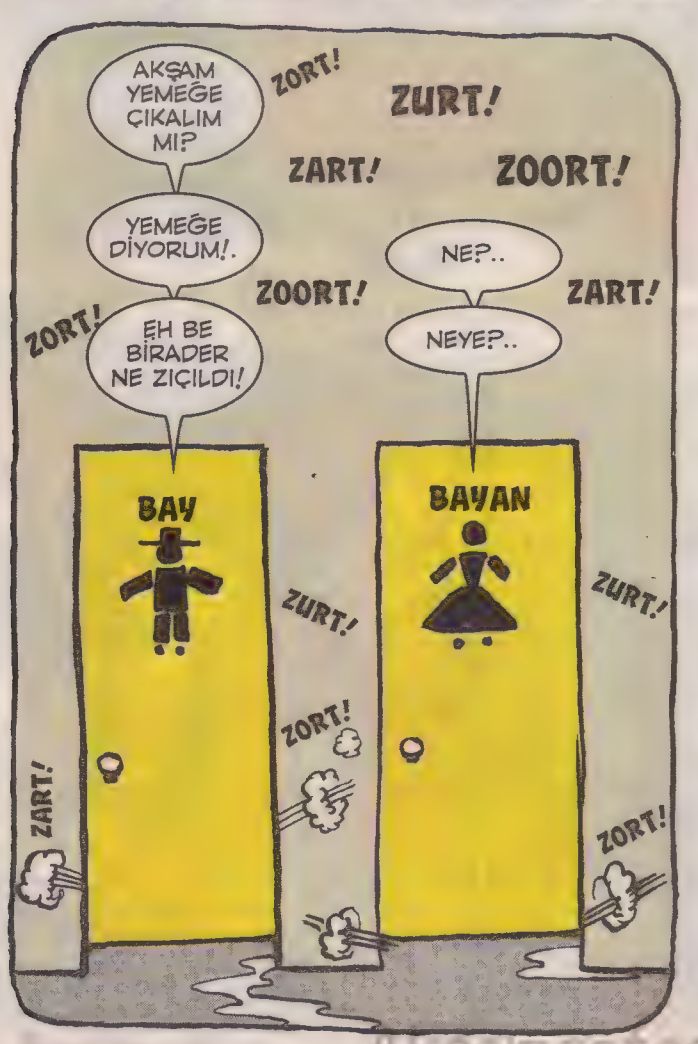

cemaahmet@leman.com.tr

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Yağmurluğum onda kalmıştı. Gidip geri istemem gerekiyordu mutlaka. Çok önem veriyordum yağmurluğuma. İki kış evvel, Beyaz Fırının yanındaki indirim yapan bi dükkandan satın almıştım. Başlığı biraz sorunluydu sadece, öne düşüyodu sürekli, ipini düğümlemek de fayda sağlamıyodu ama beğeniyodum gene yağmurluğumu. Ve onun iade etmesi gerekir diye düşünmüştüm önce. Fakat o tarafta işlerim vardı nasıl olsa, geçerken uğrayıp alırdım ben.

Yağmurluğumu geri almaya gittiğim akşam, fecii bi yağmura yakalandım! İnsanlar çil yavrusu gibi kaçışıyodu; acelesi olmayanlar veyâ erimekten tırsanlar, mağazaların ve otellerin giriş koridorlarına sığınmıştı. 'Şimdi üzerimde yağmurluğum olsaydı ya' diye aklımdan geçirdim. Balık gibi ıslandığım için gayet güzel saçmalıyodum!. Karanlıktı, pusluydu hava, üç adım ötesi görünmüyordu iri ve sık damlalardan. Normâl yağmur yetmiyor, bir de yerden sıçrayan, saçaklardan düşen sularla uğraşıyordu insan. Onun tarifine göre hareket ediyodum; hastaneyi geçince, köşedeki manifaturacıyı görürsün demişti. Mensucât mı demişti yoksa. İkisi de kumaşlarla ilgili bişey sonuçta, vitrininden anlardım! Önce hastane kolay oldu, bi ambulansla karşılaştım o civarda. Süratle geçen bir taksinin fışkırttığı sulara dikkat edip, karşı kaldırıma zıpladım sonra. İşte, manifaturacı. Camekânın ardında kumaş ve yün topları var. İngiliz çamur-animasyon serisi 'Wallace ve Gromit' geldi aklıma. Bi macerâlarında Valis, yüncü bi kadına aşık oluyodu, ve yüncünün vitrininde, dönen renk yuvarlaklarından oluşan neşeli bi tanıtım aksesuarı vardı. Biraz daha takıldım orda, Gromit'in hâllerini anımsayıp güldüm. Anaanem de aklıma geldi üstelik! Her maaş günü, pasaj içindeki bir yüncü dükkanına uğrarken, beni de götürürdü yanında. Rengârenk yünleri, uzaktan oyuncak gibi algılardım hep. Yüncü kadın, onlara dokunmama da izin verirdi. Yumuşacıktılar, acayip yumuşak! İnce bellerinden azıcık sıktığım ân iki büklüm oluverirlerdi. Fakat bir buçuk saat sonra da, ilginç bi tarafı kalmıyodu pek. "Hadi Anaane, gidelim yaa!.."

Telleri birbirine sürttüm; çalmadı zil. Elimle vurdum sonra. Işık sızmıyordu içeriden.. "Ampul patladı galbâ," dedi, kapıya çıktığında. Tavanın o kısmı akıtıyormuş. Ben de akıtıyordum, şıpır şıpır içeriye süzüldüm! "Sana bi tişört vereyim," dedi.. Daha soluklanmadan lambaya uzandım hemen; bi erkek böyle konularda bi dakka dahi vakit geçirmemeli! "Sigortalar kapalı mı?" diye seslendim. Kapalıymış. Biraz kurcaladım duyu, bikaç teli filan. Fakat halledilecek gibi değildi. Üstelik çarpılma riski sonrası için de mevcuttu; su ve elektrik, ikisi yanyana müthiş tehlikeli. "Olmuyo, annamadım bişiy," dedim. "Boşver, böyle de fena değil," dedi, tişörtü uzattı. Galbâ kuş veya civciv desenli, bi kız tişörtüydü. Mumlar yakmıştı ortadaki sehpada; siyah bir tayt vardı üzerinde. Yüzünü pek iyi seçemiyodum karanlıkta. Karşılıklı oturduk. "Yağmurluğunu iâde edemedim, kusura bakma," dedi.. "Önemli diil," dedim..

Dineceği yok gibiydi rahmetin, gittikçe şiddetini artırıyordu hattâ. Geriye nasıl döneceğimi düşündüm. Dönmemeye karar verdim kendi içimde!. Lafı, açabildikçe açıyordum. Beş on cümlede bir de, "oturdum kaldım burda!" demeyi ihmal etmedim! Her seferinde "otur canım, bi işim yok zaten" deyince o, bi daa tekrarlamadım aynı tuhaf şeyi. Üstelik, fena muhabbet etmiyorduk hiç! Zekî bi kızdı, iyi bir mesleği vardı, etrafında olup bitenlerle ilgiliydi. Biraz, dağınıktı sadece. Evin içi çok karmaşık görünüyodu; bir ara balkona çıkarken bişeye takılıp tökezledim!. "Manzaran, güzelmiş.." Bira getirmişti; dışarıya oturduk. Hava ıslaktı ama, soğuk değildi. Fazla gevezelik etmeden, etrafı izledik.. Yarım saat sonra tekrar içeri girdik; o biten müziği değiştirmeye kalkmıştı, ben de tuvalete gitmeye.. İkimiz de döndüğümüzde, bu kez yanyana kanapeydik. Saat epeyce ilerlemişti; artık kesinlikle oturup kalmıştım... Birbirimizin yüzüne, rahatça bakabiliyoduk karanlıkta. O gene de kaçırıyodu bazen bakışlarını. Yavaşça yavaş, onun tarafına doğru devrilmeye başladığımı farkettim! Önce güzelce dik oturuyodum, sonra hafifçe yan, ve elimde değil, şindi de iyice kaykılmıştım. Müzikten konuşuyoduk, eski şarkılardan, yeni türlerden. Küçük yorum cümlelerimizi, uzun aralıklı sessizlikler takip ediyodu. O anlarda yüzüne bakıyodum dik dik; yüzü bana bir yanıt sunmalı, soramıyacağım soruyu cevaplamalıydı. Bi takım ipuçlarına sahip olsam da, net bi yanıt asla verilemiycekti ama. Düşüyordum zaten ağır ağır, bedenim tek başına çekime karşı koyamazdı artık. Çarpışmadan evvel, destek almak için elimle yanağına dokundum. Beraber, yavaşça devrildik geriye...

Gece yarısı kalkarak, bi kez daha tuvalete gittim. Pantolonomu, saç kurutma makinesiyle kurulamıştım. Dönüp, yanına uzandım tekrar. Horluyordu biraz. Birisi yanımda tıslasa bile uyuyamazdım. Zaten o saatler de, alışkın olduğum yatma saatleri değildi henüz. Kalktım gene, kitaplığı filan karıştırdım.. Hmm? 'İnsancıklar', Dostoyevski. Bi türlü okuyamamıştım. Kitabı alarak yatağa döndüm. Banyodan sızan ışık, kelimeleri seçmem için yeterliydi. Fakat okuyamayıp. beş altı sayfadan sonra yine bıraktım. Dostoyevski'nin ilk eseriydi, İnsancıklar. Büyük romancının dehasının, bu kitapta ilk kıvılcımlarını saçtığı söyleniyodu. Araştırmacı bi tavırla 'kıvılcım' gözlemliycek halde değildim ama; 'Yer altından notlar' veya 'Budala'nın yangını şu saatte bi insanı avutabilirdi ancak. Kitabı yere bırakarak uzandım. Sabah olmak üzereydi.. Yanımda yatan kız, manitam olabilir mi acaba diye düşündüm. Bi sevgiliye ihtiyacım vardı elbet. Ne şekilde sevebilir ve nasıl sevilebilirim diye denklemler kurdum; şu andan itibaren ne yapmam gerekirdi meselâ. Utandım sonra. Çok aptalca, çirkin hesaplardı! Böyle içten pazarlıkla sonuca ulaşılacak şeyler değildi hiç!. Öbür kanapeye geçtim ve gün ışıyana dek eski bilim-teknik dergilerine bakındım.. Yeni tuhaf icatlar vardı, daa basit ve kolay yaşamlar tasarlanıyodu insanlar için, Mars'a filan yerleşebilecek miydik ayrıca, insan uygarlığı nereye doğru gidiyodu!..

Sekiz tane poğaça aldım, bi çay ocağına oturduk. "Nası yiyorsun o kadar şeyi?" dedi. "E, yordun beni," dedim.. Yokuşun başına kadar eşlik etti bana. Hava pırıl pırıl güneşliydi. Bi poşetin içindeki yağmurluğu koltuğumun altına sıkıştırdım, vapurla öğlene doğru Kadıköy'e döndüm..

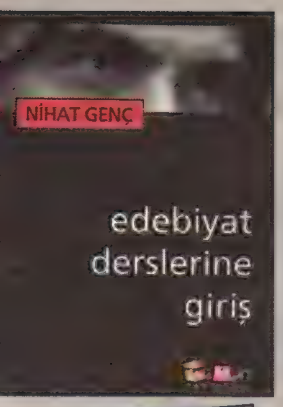

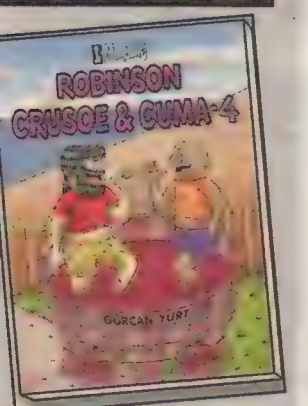

GAZETE BAYİİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA

ÇOK YAKINDA

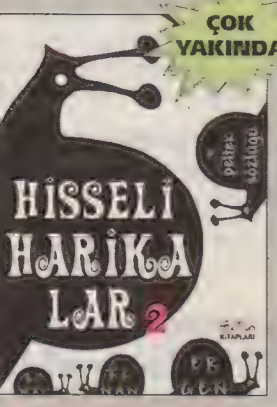

Koleksiyoncular, kaçıranlar ve reklamcı, TV yazarı arakçıları için sebil cilt ler...

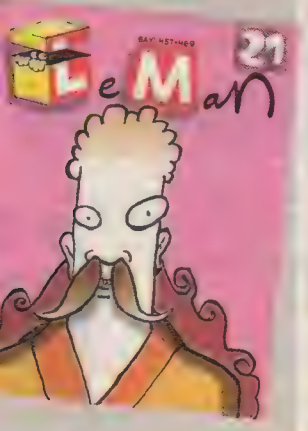

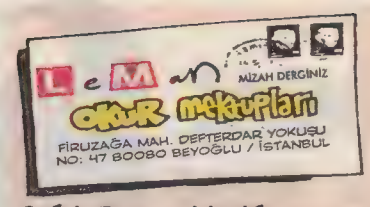

Soğuk Sen ve Yalnızlığım...

Burnumda tarih kokusu. İşte çifte minare, üç kümbedler, Erzurum kalesi ve daha nice geçmişten izler. Ve ben çifte minarenin banklarından birisinde oturmaktayım. Güneş yeni yeni mahrem yüzünü göstermeye çalışıyor. Buna kızıyorum. Çünkü soğuğun çapraz ateşindeyim. Üşüyorum. Seni sevdiğim gibi.

Güneşin bütün mahremliğini atıp kendini kollarına bırakmasını istiyorum. Ellerim kalem tutmaz. Vücudum bir buz dağında sanki. İliklerimde soğuğun bıçak yüzlü dişleri. Soğuk vahşi bir canavar gibi beni dişliyor. Ruhumun bütün sokakları bu zalimin işgali altında. İşgal altındayım. Tahammülüm yok bu hegemonyaya. Zerrelerim isyan ediyor. Isıyı, sıcağı arıyorum. Güneşin memelerinden emmek istiyorum. Ve tarihi düşünüyorum. Enver paşanın Allahüekber dağlarına gönderdiği orduyu ve onların donarak ölmelerini. Bu ordu Rus'un çizmesi altında can vermedi. Zalim, hain, acımasız soğuğun kurbanı oldu.

İşte tarihin bu tablosu ve ben. Teselli buluyorum. Şu anda ne Sarıkamış'ta ne de Allahüekber Dağları'ndayım. Ama bu zalimle çıkmazlardayım. Boğuşmamız devam ediyor. Ellerimizde mancınıklarımız. Birbirimizi canavarca dişliyoruz. Ellerim kalem tutmaz, ısıtmaya çalışıyorum onları. Güneşi ellerime davet ediyorum. Yok. Olmuyor. Onlara başka bir sığınak arıyorum. Ve ellerim ceplerinde, cebimin derinlikleri ellerimi ısıtmaya yetmiyor.

Soğuğa karşı isyanlarımı çağırıyorum. Cidal başlıyor. Hayır. Soğuk bütün zalimliğiyle saldırıyor bizlere. Çaresizlik. Allahüekber Dağları'ndaki çaresizliği ruhumun kıvrımlarından görüyorum. Bir kurtuluş diyorum. Direniş diyorum.

İşte ta ötelerden bir atlı. Güneş yavaş yavaş yükseliyor. Güneşin yükselişi ruhumun bu diktatörün çizmesi altından kurtuluşum oluyor. Bu atlı beni bu girdaptan çekip almaya çalışıyor. Bu atlının dizginlerine yapışıyor ellerim. Merhamet diyorum. Kurtuluş diyorum. Ve bu merhamet havuzundan içiyorum. Güneşin merhameti, fedakarlığı. Güneş kendini bize feda ediyor. Kendini yakarak feda edilişlere minnettar oluyorum.

İliklerim bayramın sevinç naraları atıyor. Teşekkürlerimi sunuyorum bu atlıya ve onun ardındaki gerçekliğe. Bu atlının iksirinden içiyorum. İçtikçe kendime geliyorum. Erimelerim başlıyor. Mecrama giriyorum. Zerrelerim ısının kollarına bırakıyor kendini. Ve hayallerim düşüyor yollara. Seni arıyorum. Güneşin bu iksirinden sana da içirmek istiyorum. Ama yoksun, üzülüyorum. Üzüldükçe yalnızlığımın üşümeleri başlıyor. "seni çok üşüyorum". Üşümelerimin dermanı olman için seni çağırıyorum ve sesim duyulmuyor ötelere. Aramızda uçurumlar.

Hani şair diyor ya: "Yokluğun, cehennemin öbür adıdır." İşte öyle bir cehennem ve içinde ben. Ellerim yine cebimin derinliklerinde ve yalnızlığım sürgit devam ediyor.

Abdurrahman Elçek / Erzurum

Ya Onlar Gibiysem

Gizleniyoruz... Herkez bir hayalet aslında. Söylediklerimiz, yaşadıklarımız, düşlerimiz, heveslerimiz, arzularımız bizim değil. Bizim olan herşeyden kaçıyoruz. Hayat tüm benliğimizi ele geçirmiş. Hayat bizimle oynuyor. Aç kalma, ilgi görememe ve yalnızlık korkularımız bize hergün yeni senaryolar hazırlatıyor. Ve biz bu senaryoların oyuncuları oldukça biraz daha uzaklaşıyoruz gerçeğimizden.

Büyüdükçe birer taklit ustası oluyoruz. Hep güçlülerin, iktidarların koltuklarına oturabilmek için yaşıyoruz. Evet bize egemen olan, kurallar koyan insanlara büyük bir ilgi duyuyoruz. Onların kurallarını yerine getirirken içimizde hep birgün onlar gibi olabilme hayali yatıyor. Bu hayaller ve hırslarımız bizi varlığımızın ötesine atıyor. Bu yüzden sevmelerimiz, aşklarımız, dostluklarımız hep birbirinin aynı. Hepsinde bir bencillik bir sahtecilik var. Ne zaman kendimiz gibi olmaya çalışsak bu mutlaka birileri tarafından farkediliyor. Ve hemen geri adım atıp onların görmek istediği gibi oluveriyoruz.

Bu ülkede herkez eksik büyüyor. Kaybede kaybede büyüyor. Aslında bize sunulan ve tamamen bize aitmiş gibi görünen herşey bu gerçekten dolayı bizim değil. Herkes bu oyunu bildiği için ve bir hastalık bir bağımlılık gibi bu oyundan kurtulamadığı için daha derinlere gizleniyoruz. Git gide yok oluyoruz. Edindiğimiz mülkler, sahte ilgiler aslında bizi yok ediyor. Farkedemiyoruz. Bu sahteciliğin verdiği hırs, gözlerimizi perdeliyor. Kimse ruhuna dokunamıyor. Ne zaman kendimizle başbaşa kalıp içimizi dinlemeye başlasak hemen bu andan kurtulmak istiyoruz. Böyle anlarda hemen televizyona sarılıyoruz. Cep telefonuyla tanıdıklarımızı arıyoruz. Onları bulamazsak hiç bilmediğimiz insanları arıyoruz sanal alemlerde.

Zevklerimizin tadı git gide bozuluyor. Önümüze sunulan şöhret düşkünü insanları izledikçe onların yerine geçme yarışına sürükleniyoruz. Derinliğimizden, duygularımızdan uzaklaştıkça sadece para için evlenen ve bu para uğruna tüm benliğini satan insanlara odaklanıyoruz. Onlarla yatıp kalkıyoruz. Onlara oy veriyoruz. Onların yok olan benliğinin içinde biz de yok oluyoruz. Aşklarımız, sevgilerimiz, dostluklarımız, arzularımız, sevinçlerimiz yok oluyor. Kendimize başka alemler, başka ruhlar yaratıyoruz. Ben bundan çok sıkıldım demek istediğim anda farkedilmekten korkuyorum. Eğer bunu söylersem, onlar gibi olmadığımı anlarlarsa beni dışlayacaklar, bir hayalete bakarmış gibi bakacaklar bana. Onların içinde olupta onlar gibi yaşamak istemediğimi anladıkları an beni sahtecilikle suçlayacaklar.

Bilmiyorum. Ne yapmam gerektiğini hiç bilmiyorum. İçimdeki o derin korku beni bitiriyor. Hayatımdaki tüm duygu ve düşüncelerimin yapayanlız kalması beni ürkütüyor. Ve yüzleşirken kendimle bunları söylememe rağmen hala onların içinde yaşamam ters geliyor, tedirgin ediyor beni. Ya onlar gibiysem. Ya benim de içimde çok gizli bir yerimde kazanma hırsı yatıyorsa. Bana bunları söyleten o kazanma hırsıysa diye çok korkuyorum.

Beni saran bu korkularımdan kurtulmak adına size dostlarım diyorum. Evet dostlarım yazarak, çizerek anlatmaya çalıştığımız duygularımızı bu sayfada bütünleştirmek hayatın tüm acımasızlığına rağmen içimi ısıtan tek şey. Pazarlamacı insanların yaşadığı bu ülkede daha fazla ilgi görebilmek için ruhunu ve sayfalarını kirletmeyip hep temiz kaldığın için sana minnettarım Leman. Size minnettarım dostlarım.

Veysel Sönmez / ukelama@mynet.com

Sevgili Leman

2 yıllık üniversite mezunuyum. Turizm ve Otelcilik İşl. BI. Şimdi yabancı dil kursuna gidiyorum. Kendimi hiçbir işe yaramaz'an birşey zannediyorum. (Tanımlayamadığımız birşeyler için şey denir) Ve ailemden nefret ediyorum. Özellikle my mather. Çünkü; her zaman duygu sömürüsünü kendine savunma mekanizması yapar ve onun arkasına sığınarak hiçbir işe yaramayı planlamaz. Kendine bile saygısı olmadığını düşünüyorum. Birşeyi ona şöyle yapman gerek anneciğim, böyle yapsan daha iyi olur diyorum ancak aman kimin için yapıcam. Hiçkimse için değil anne sadece kendin için yap. Son üç haftadır. Benim için hayatın hiçbir anlamı yok!! Kimseyi sevemiyorum. Ne bu insanlar hep böyle bir koşuşturmaca içinde? Nedir abi bu acele niye nereye yetişeceğiz? No panik, işler yetişir. Hem sonra neden insanlar beni olduğum gibi kabul etmiyor. Ben böyleyim ara sıra kolumu çizerim.

Gecenin bir vakti konuşma ihtiyacı duyarım. Yamuk yapanı bir kalemde silerim. Sevdiğim için canımı veririm. Biraz üşümek beni hiçbir şeyin, hiç kimsenin yapamayacağı kadar mutlu eder. Sonra neden abim ve babam kadınların kendileri için yaratılmış bir köle olduğunu düşünür. Onlardan ve onlar gibi düşünen bütün erkeklerden nefret ediyorum. Kendim dışında memnun etmem gereken kaç kişi daha var? Annem, anneannem... Daha kimler? Ya benim mutluluğum? Mutluluk ne demek? Bilemiyorum. Ve içimden bir ses bunu hiçbir zaman öğrenemeyeceksin diyor. Ben kimseden birşey istemiyorum. Leave me alone!! Hani yabancı dil kursuna gidiyoruz ya o açıdan help me! Ne yapacağımı bilmiyorum. Yaşım 20 ama gücüm yok hiçbir şeye. Ama 3 ay sonra bu kursu tamamladığımda görecek herkes kendime yaşayacağım. Sıkıldım...

İsimsiz

Olmayan Düzene Sesleniş!

Liseden mezun oldum olalı daha bir isyankâr, sitemkâr oldum düzene karşı (düzen: Kimse böyle birşeyin varlığından söz etmesin sakın). Benliğimize kadar asıldıkları sınav psikolojisiyle yeni yeni "düzen gazisi" mezun ediyorlar liseden, üniversiteye adım atan aydın gençlik değil. Zaten yok öyle aydın gençlik, ufku açık insanlar falan. Şu önümüzü bile göremediğimiz günlerde, kaldı ki geleceği görüp adım atacağız. Çünkü ne gördüklerimiz bizim istediklerimiz, ne de adım attığımız bizim geleceğimiz..

83 doğumluyum. İlk girişimde kazanabilseydim (kaldı ki 4. girişimde bile hala kazanamadım) şimdiye mezun bile olmuştum. Artık kazansam da kazanmasam da girerim herhalde yine de bu sınava, aman "ÖSS"yi yaratanlar darılmasın. Nasıl olsa yüzyıllarca sürecek bu sınav...

Zaten kazansam da kazanmasam da yine sınav, yine sınav. Girmek için zaten sınav, bitiriyorsun yine sınav. 6 yaşından itibaren 11 yıl aralıksız okula gidiyorsun, sonunda 2,5 saatlik bir sınava tabi tutuluyorsun, kazanırsan akıllı, zeki gençlik, kazanamadıysan vay haline...

Gecesini gündüzüne katıpta, bu sınava hazırlanan arkadaşlarımız var ya hani onlara saygı duyuyorum, lafım onlara değil, yapmayın yıpratmayın bu gençleri, bizleri de...

Hayır öyle bir hal almış, öyle bir yer etmiş ki, insanların kafasında bu sınavlar, erkek arkadaşımın annesi bile üniversite mezunu değilim diye oğulcuğu Kermitle birlikteliğimizi onaylamıyor. Yok böyle birşey. Niyetim "okumama" yönünde kötü örnek olmak değil tabiiki ama olsa dükkan senin; şu an herhangi bir statüye sahip olmadığım için beni oğulcuğuna layık görmeyen, Kermit'imin aydın annesi! Okul bana lazım, senin gözündeki yerime değil asla!

İsimsiz

Yitik Anlara! Dostlara!

Çocukluğumuzda görmüştük ilk defa birbirimizi... Hepimiz bilmeden hayatın tam ortasına düşmüştük. Ürkekti bakışlarımız, çekingendik, tutukduk. Umut nedir, özlem nedir bilmiyorduk. Gurbet nedir bilmeden türküler söylüyorduk gurbete, özlem nedir bilmiyorduk, özlemeyi gizli gizli kıyıda köşede ağlayarak öğrenmiştik.

Sonra sımsıkı tutunduk birbirimize; bir avuçtuk, bir miktar parayı bir aya serpiştirmeyi, acılara dayanmayı öğrendik.

İlk aşkların heyecanını paylaştık ve karşılıksız sevmeyi. Çünkü biz yatılı okulda okuyorduk ve hep farklı görülüyorduk, istenmiyorduk. Yemekhanede zeytin, ekmek aşınıp açlığımızı gideriyorduk. Paylaşımı, paylaşmayı burada öğrendik. Başımızda hiç çocuğu olmamış, çocuklardan (belki de bu yüzden) nefret eden biri vardı. onu anne gibi göremedik, onun yerine arkadaşlığımıza tutunduk.

Sanki bütün bunlar şimdi çok çok uzak, giden gemilerin hiç uğramadığı bir ülkede yaşanmış gibi, okunan bir romanın kahramanlarından bahsediliyormuş gibi. Oysa gerçekti ve acıydı!

Hayatı çalışarak kazandık. Kendimizi notlarımız, başarılarımız ve kitaplarımızla avutuyorduk!

Zamansız gözlerimin uzaklara takılması bundandır! Platoniğe devam etmemiz bundandır! Sen gülerken gözlerinin içi hiç gülmüyor denmesi bundandır! Ağlayamamamız, kendimizi yalnız hissetmemiz bundandır!

Her birimiz şimdi nerelerde, ne işle meşgulsünüz? Siz de unutmadınız biliyorum acılarda, karşılıksız aşklarda, yalancı dostluklarda aklınıza geliyor biliyorum Aydın Cumhuriyet Lisesi Pansiyonu.

Umarım mutluluğu yakalamışsınızdır! Sakın onu bırakmayın elinizden, zor bulunduğunu biliyorsunuz. Belki de şirin birer anne, öğretmen, doktor vs. oldunuz.

Ben mi? Sizleri çok özledim. Hala umutlarım havada asılıp kalıyor. Hala umutlarım ayakkabı boyayan öğrencilerimin kömür gözlerinin içindeki ışıltıda! Eskiden dikenli tellerle çevrili bir yerdeydim, şimdi surlarla kaplı, hiçbir geminin uğramadığı bir uzak diyarda, yapayalnızım!

Dostlarım nerdesiniz? Beni ilk kez Ahmet Kaya ile tanıştıran Ayşe Helin, şiiri sevdiren, insanları sevdiren Arife, kitaplarla dost olmayı öğreten Zuhâl ve diğer 88-89'dan 92'lere kadar kaderimi paylaştığım arkadaşlarım, kimlerlesiniz, nerelerdesiniz!? Sesime ses verin...

Esengül Özer
Ulutürk İ.Ö.Okulu - Bismil/Diyarbakır

Değerli Arkadaşlar,

Yaşımın çok fazla olamamasına rağmen, ilk defa ablamın fakülte yıllarında eve getirdiği Girgir ile tanıştım bu karikatür dünyası ile. O günlerden bu günlere kadar takibim de oldu bu bilinçli tebessüm. Şimdi düşündüm ki, bu kadar yılın hatırına, bir kereye mahsus LeMan'da yanım sayfa bir yer kaplarsam, bunu bana çok görmezsiniz... Vaktinizi çok fazla almadan (en az cümle ve en çok ifade) ile faydalı olabileceğini düşündüğüm hatalı yaşantılar ile ilgili gözlemimi sizinle paylaşmak istiyorum.

Okur Mektupları köşesinde mektuplar-konular dönüyor dolaşıyor yalnızlıkta kilitleniyor. Herkesin söyleyecek birşeyi var, herkesin bir sorunu var ama yalnızlık hep var. Bu temel sorun. Herkes iyi kalpli, herkes paylaşmak (arkadaşlık) istiyor, ama seviyesiz çöpçatan sitelerinin abone sayısı milyonlarla ifade ediliyor.

Öncelikle dört koldan gerçekleri yüzümüze vuralım. Şöyle ki;

Hip-Hop'çılar ve benzer kültürlerin (ki buna kültür de denmez) oluşturduğu gruplar ikiye ayıralım; zengin olup da kültürün içinde olanlar ile fakir olup da özenti olanlar. Her nasıl olursa olsun, bunlar kendi aralarında bile diyalog kuramaz. Hele ki, kendi dilini konuşmayanlara tamamen kapalıdırlar. Çünkü...

Dindarları da üçe ayıralım; Zengin olup da epilasyondan, her türlü bakımdan, Versace'den, kalite otomobillerden, Loreal'den hatta seksten vazgeçemeyen ukalalar. Fakir olup da ne yapsam dikkat çeksem, ne yapsam da koca-kan bulsam diye sabahtan akşama kasılanlar. Ve en acısı da mahalle çocukları ki, Levi's giyinip sakal bırakanlar, tayt ve body giyinip vücudunun en ince ayrıntısına kadar sergileyip başını eşarpla kapatanlar, bacak kılını gösterip saç kılını kapatanlar, zina yapıp namaz kılanlar. Bunlar da kendi aralarında diyalog kuramaz, kendi gibi olamayanlarla zinhar birşey paylaşamaz. (İlişkinin içinde ...puluk veya... venklik yoksa) Çünkü...

İşinde gücünde olanlar diyebileceğimiz grubun entel olanları; Birleşik Devletler Hükümeti'nin manevi babası olmasına sayılı günler kalmışken hala "içindeki yanılgısal bir boşlukta aradığı sanal düş kırıklıkları içinde duyumsal olmayan sevginin aslında benliğindeki dışavurumları" gibi denyoluğun hat safhası ile meşgul olurken, yurdum insanı diyebileceğimiz büyük çoğunluğun geliri iyi olanları, yozlaşmanın hat safhası olan, Devrim Türküleri'nin rakı sofralarında meze edildiği ve düpedüz kadın satılan Türkü Barlara giderler. Geliri az olanları ise, mutlu bir yuva kurana kadar Zürafa yokuşu ile yakından ilgilenip, kurduktan sonra ise asla düşünemediği, düşünse de cinsel dürtüleri hakim geldiği için tınmadığı gider kalemleri karşısında intiharın eşiğine gelir. Bu iki gurubun da birbiri ile diyaloğu günaydın ve iyi akşamlar seviyesindedir. Çünkü...

Öğrenciler, bahsi geçen gruplandırmalardan birinde değilse marka ve kalite giyinenler, eteklerini diledikleri kadar kısaltma özgürlüğünü sonuna kadar kullanan artık bunu hastalık boyutuna vardırmış teşhirci veya tacizciler, solcu veya sağcı olduğunu zannedenler ve hayatı bir yere dahil olmamış ara türler olarak dörde ayırabiliriz.. Bunlar çok büyük oranda ancak kendi aralarında iletişim kurabilirler. Çünkü...

Değerli arkadaşlar,

Sanıyorum grubumuzun ağırlıklı yaş ortalaması aralığı 15-20 civarında. Yani hafriyat tamamlanmış, işin en önemli kısmı olan temel atma bölümüne geçilmiş. Bu değerli kısımda haliyle dengeler hassas, sözcükler önemli, telkinler hayati. Anlıyoruz, kabul ediyoruz...

Geçen günlerde bir kız arkadaşımla İstiklal'de yürüyorum, iki genç ve güzel hanımefendinin bizim hakkımızdaki yorumlarını aynen aktarıyorum. "Ulan böyle kızlar da buluyor ya anlamıyorum, bir biz kaldık ortada lan, baksana kapmış yumurtayı"... Şimdi ben bu kızlara baksam, en kaba tanımı ile bir yerleri kalkacak. Konuşmaya çalışsam, kapris yapacak. Tanışmak istesem, sokak serserisi muamelesi göreceğim. Uygun bir zamanda görüşelim desem, ben o.ospu muyum diye aklından geçirip en yalancı ve seviyesiz tavrı ile karşılık verecek... Haaa şimdi yalnızlığın ve çünkülerin cevabını verelim.

Değerli arkadaşlar, dostlar!

Tanıdığınız en çirkin futbolcunun sizin mahallenizde orta halli bir işçi olarak yaşadığını düşünün... Mankenden vaçgeçtim, kaç kız arkadaşı olurdu? Tanıdığınız en seksi kadının şirketinizde işbaşı yaptığını düşün, hangi koşullarda çalışırdı ve ne kadar yükselirdi? Arkadaşlar, gerçekleri yüzümüze vuruyoruz ama ayrıntıya girip seviyeyi düşürmek ve kalp kırmak istemem elbette.. Aynı seviyemizi koruyarak son cevaplarımızı alıp sohbetimizi şöyle noktalayalım...

Yüz yüze konuşmakla chat yapmak arasındaki aptal farkı silin kafanızdan, birbirinizle konuşun, anlayın. En mukaddes grup s.t: örgütleri ve partidir. Bunlara bağlısanız bunu elbette koruyun ama bunun dışındaki gruplara dahil olmak zorunda değilsiniz! Sizi bu gruplar hayata hazırlamaz veya bu gruplar hayati değildir. Tek başınıza önemli olduğunuzu, tek başınıza birey olduğunuzu ve tek başınıza kendi arkadaşlarınızı bulabileceğinizi lütfen unutmayın! Hiç kimse sizin gibi düşünmek zorunda değil ama herkes önce insan, önce adam gibi adam olmak zorunda ve bu zorunluluğu pek çok kişi zaten yerine getiriyor! Bunu bahane edip etrafınıza duvar örmeyin! Yukarıda bahsedilen denyo grupların oluşumunda birinci dereceden sorumlu olan Türkiye Cumhuriyeti'ni yönettiğini sananlardır! Adam gibi adamlar eğitip, ulusal strateji ve eğitim politikası planlayamadılarsa bu kimin eksikliğidir?! Ve son olarak şunu da belirtmeliyim ki, bu sıralanan eleştirilerdışında kalan ve dosdoğru yaşadığının inancını üzerinde taşıyan tüm bilinci yerinde insanlar, bu yazıdan ve düşüncelerimden kolsulsuz ve kat-i suretle tenzih edilmiştir. En derin sevgi ve saygılarımla...

Taner / bilgisayarkasasi@hotmail.com

Kaçıranlar için
Kaçak Yayın 3'lü setler
%50 indirimli-Tek sde 3 Milyon TL

Bayiilerde

Kaçak Yayın Dergisi Edebiyat Seminerleri başladı... (İlk dersten görüntüler)

Yazar Nihat Genç İle Teleharman... Aşağıladıkları Bayhan, jüriden daha popüler

VE 50. SAYI

Irak'ta Amerikan vahşeti... yeni Harman, işgal güçlerinin Bağdat ve çevresinde gerçekleştirdiği katliamları, uluslararası raporlara belgeledi. İlk kez yeni Harman'da: "..Komşular ABD askerlerine Zekeriya'nın hırsız değil bekçi olduğunu anlatmaya çalışmalarına rağmen askerler dinlememiştir. Haftada 14 Dolar kazanan ve ailenin tek geçim kaynağı olan Zekeriya Zakir Sa'ad 45 gün sonra hala gözaltındaydı."

Gürcistan'da Şevardnadze ABD desteğiyle mi devrildi? Irak'ta Saddam Hüseyin yeni mi yakalandı, yoksa işgal güçlerinin zaten elinde miydi? Azerbeycan'da Haydar Aliyev, öldükten üç ay sonra sanki yeni ölmüş gibi gündeme mi getirildi? İranlı bir yazarın 'barış' ödülüne layık görülmesi ne anlam taşıyor? Kuzey Kıbrıs'taki seçimlerin öncesi ve sonrasındaki tüm gelişmeler yeni Harman'da. Birbirine komşu bölge ve ülkelerdeki bu olay ve olguların aynı hafta içinde gerçekleşmesi ne denli rastantı?

Yurtseverlik ve antiemperyalizm ile şovenizm arasına sıkışmış bir kader seçimi. Kendi kaderini belirleyemeyen bir halk. Kıbrıs seçimleri yeni Harman'da!

Saddam "yakalandı", USA çılgına döndü! Washington'dan Yonca Poyraz Doğan bildiriyor. Devrik Irak lideri'nin yakalanışının perde arkası...

Kürtçe şarkı okuduğu için ülkücülerin saldırısına maruz kalan şarkıcı İbrahim Tatlıses'e Güneydoğu'dan destek yağıyor. yeni Harman'da!

G-string medyası yine coştu! Haberciler artık objektiflerini olaylara değil arkadaşlarının bedenlerine çeviriyor. yeni Harman'da

Diyarbakır'da kimliği belirsiz kişiler tarafından sivil bir araca bindirilerek cinsel tacize maruz bırakılan ve darb edilen Afife Mintaş'ın hikayesi ...

Başbakan Erdoğan "içine sindiremiyor" ama İHD'nin Dünya Barış Günü dolayısıyla hazırladığı kürtçe 'Barış Kazanacak' afişleri kimi illerde yasaklanıyor, kimi illerde serbestçe asılıyor.

MİHRİ BELLİ, NİHAT GENÇ, KAAN ERTEM, MEHMET ÇAĞÇAĞ

Arkadaşımız Nihat Genç'in hikayelerinden derlenen GAVARA adlı tiyatro oyunu İstanbul Sanat Merkezi'nde

LeMan
SAYI: 632
19 ARALIK 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

• **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Attila ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Vacip ÖRGER ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Baskı Sorumlusu:** Üzeyir ATMACA **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

hisseli harikalar

Komalkenanergen

Karışık Tost : Peynir ve sucuk ne kadar birbirine karışabilir ki? Olmuyo işte hala ne zorluyolar hiç anlamıyorum...

Şovalye : Jokeyler irileştikçe saldırganlaşıyolar mı ne?..

Göbek Adı : Başka yerlerimize de isim koyabiliriz aslında. Örnek veriyorum; Besim, Nüzhet, Kamran, Meltem, Handan, Cevdet, Melis...

Migren : Başımaaarıyo'nun karesi...

Parçalı Bulutlu : Bok parçalı. Kaç gündür gökyüzüne bakıyorum daha bi yiyişme sahnesi bile görmedim...

Avukat : Vukuattan en çok kar eden kişi...

Betamaks Video : 80'li yılların vcd playerı. Hayat ne acımasız dimi...

Bücür : Genç cüce...

Saddam : Çok zayıflamış deve. Bundan sonra kendisine Siddim dememiz gerekebilir...

Ölüm İlanı : Doktordan az kullanılmış merhum.

Zoom : Kameraman yürümeye üşeniyor diye neler icad edilmiş ya rabbim. Her işte bi hayır var işte. Farkındaysanız burada da iki tane işte var ama ikisinin de anlamı farklı tabi...

Vantrolog : Ülseri coşmuş kuklacı...

Yağmur Ormanı : Hadi ya, ne duruyoruz o zaman, şemsiye satalım lavuklara...

Sıkma Portakal : Bak gene sıkmış. Sana sıkma dedim ya gerizekalı. Git bana yekpare bi portakal getir. Allahıma dağıtırım bu dükkanı...

Morfin : Eee o kadar uyuşturucu kullanırsan morarırsın tabi Finli kardeş...

Fodul : Ne olduğunu bilmiyorum ama bir kelin başına gelebilecek en berbat şey olduğu ortada...

Makro : Mikrobirlik...

Konfeti : Bu fetilerin tek problemi nereye konacaklarını pek bilmiyor olmaları...

Ekolojik Denge : Yiyin birbirinizi anasını satiim...

Takım Ruhu : Eeey Vefa ilk onbiri, geldiyseniz işaret veriiin!..

Guru : Köşeyi dönmüş Hint fakiri. Artık pek fakir sayılmaz yani eşşoğlusu...

Dürzü : Sadece dürümle beslenen kişi veya kuruluş...

Yangın Çıkışı : Peki yangının oradan çıkmayacağı ne malum güzelim? Nen var? Bu soruyu hiç beklemiyodun galiba. Ben de soracağımı zannetmiyodum ama oldu işte...

Traktör : Sürekli trak geliyo belli ki, artık ustası olmuş manyak...

Behiç Pek : Çocukken mahalledeki diğer tüm lavuklar rock yıldızı olmayı hayal ederdi, ben Behiç Pek gibi olmak isterdim... Hala da en çok istediğim şey budur...

Keçi Leblebileri

Mete g. - Merter: Neydi bu Yasemin'in ismi?.
Tansel T. - Ayvalık: Saat birbuçuk ben hala başlamayamadık...
Gizem O. - Ayvalık: Bu sene altın mandalinayı kim kazandıydı?..
Sinem g. - İstanbul: Bulacak bir şey yazamıyorum...
Kübra T. - İstanbul: Senden beş para olmaz...
İlyas Y. - Antakya: Çok kötü şişim dişti, ağrıyo amuakoyim...
Hüseyin A. - Muğla: Ulan gözümün altında kamyon önünde kalsanız kılımı kıpırdatmam bak söyliyim...

Bahçelievler Anadolu Lisesi 10 Fen B Keçileri

İbo Can: Uzayın etrafı Dünya'dır...
İbo Can: Keşke tatil yağsa da kar olsa lan...
Görkem: Benim yalanlarımın hepsi doğru bi kere..
Görkem: Omuzların gelişmesi için yüzmeci olmak gerek...
Merve: Tereyağı gibi su üstüne çıkma lütfen...
Deniz: Hocam bu ağzı açık esniyo...
Tuğçe: İlk defa hapşu diyerek hapşırdım desem...

Akşamsefası

26 Aralık 2003 Cuma 152209 Sayı: 2003/52 - 850.000 TL. (KDV Dahil)
ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

CEP TAKVİMİNİZİ UNUTMAYINIZ! İÇERDE!!!

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-950.000 TL.

Yılların yoksulluğunun umut ve hayal dünyasına itelediği yurdum insanı varolan aklını da yılbaşı umut pompası 10 trilyonluk milli piyango ikramiyesi ile un ufak etti... Artık bilet seçmek, gişe seçmek eskidi şimdi umuda giden yol yılbaşı gecesi şans ve uğur getirdiğine inanılan **kırmızı don**... Pazarlar, atölyeler, konfeksiyonlar kırmızı don yetiştiremiyor... Medya da kırmızı don haberine yetişemiyor...

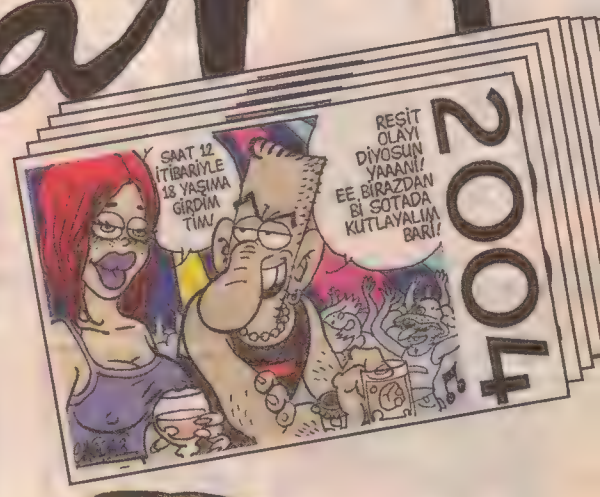

10.000.000.000.000
ON TRİLYON TÜRKİŞ LİRAAAAAAAA!

ŞİMDİ KAZANAN NUMARALARI AÇIKLIYORUZ!..

HAYDİ MİLLET UĞURLU DONLARINIZI EKRANA DOĞRU TUTUN İYİCE GERDİRİN ALLAHIM ALLAHIM!..

EHE EHİ

HIII IIH!

BEY BELİM KOPTU!

Bu hafta amorti haftaya herkese Le-Man'ın içinde büyük ikramiye...Aşağıda Amorti cep takvimi, haftaya duvarlarınız şenlenecek...

MEHMET ÖLKÜMOĞLU

Akşamsefası

CEP TAKVİMLERİ

Bu sayı için 73 çeşit cep takvimi hazırladık... Şansınıza hangisi çıkarsa.... Asıl bombaysa haftaya!.. Pırıl pırıl kocamana duvar takvimleri vericez... Kaçırmayın!!!

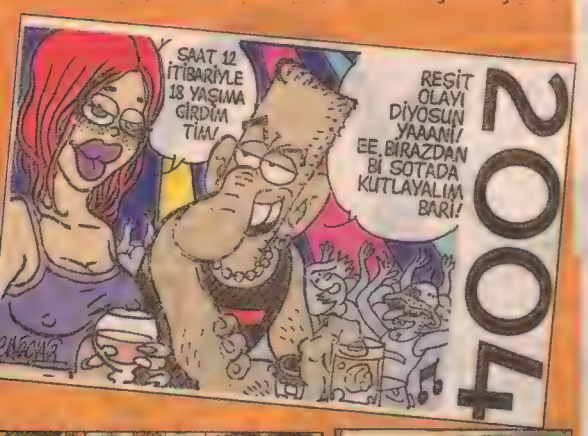

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır gülü

FEYHAN GÜVER

Bu hafta konu u karikatürler haftası...

Akşamsefası

Halkın sağlığı vicdansızlara emanet...Bursa'da yaşayan 3 çocuklu Bayram ailesi, 80 milyon lira tutan ilaç parasını bulamayınca, zatürree olan kızları 4 yaşındaki Çiğdem'i kaybetti...

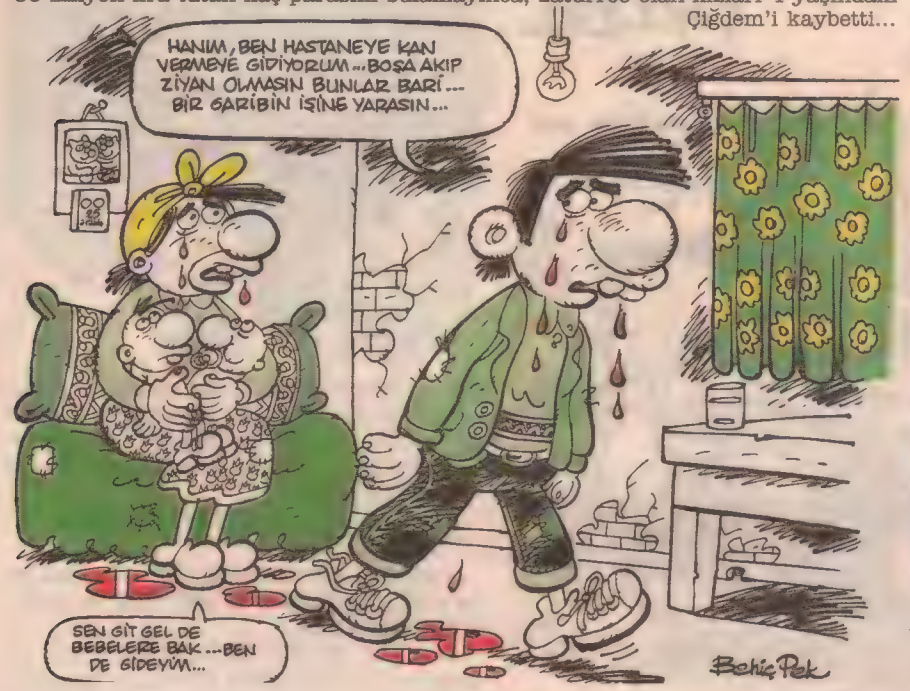

Uyummuş, yasaymış kimin umrunda...Uyum hayatın acı yüzü... A.T, 1.5 yaşında annesiyle birlikte gözaltında işkence gördü..Elinde sigara söndürüldü..Yapılanlar, yapanların yanına kar kaldı uyum gereği..Annesi cezaevine girdi...7 yıldır yüzünü göremiyor...Yine uyum gereği...İşkence yapılırken sorulmayan kimlik..Annesini ziyaret etmeye gelince birden önem kazanıyor..A.T'nin bir kimlik kartı bile yok...Uyum gereği.

Fransa'da türbana kısıtlamalar getirilirken, ABD, dini özgürlüklerin kısıtlandığı gerekçesiyle gelişmeleri kaygıyla izlediğini bildirdi..

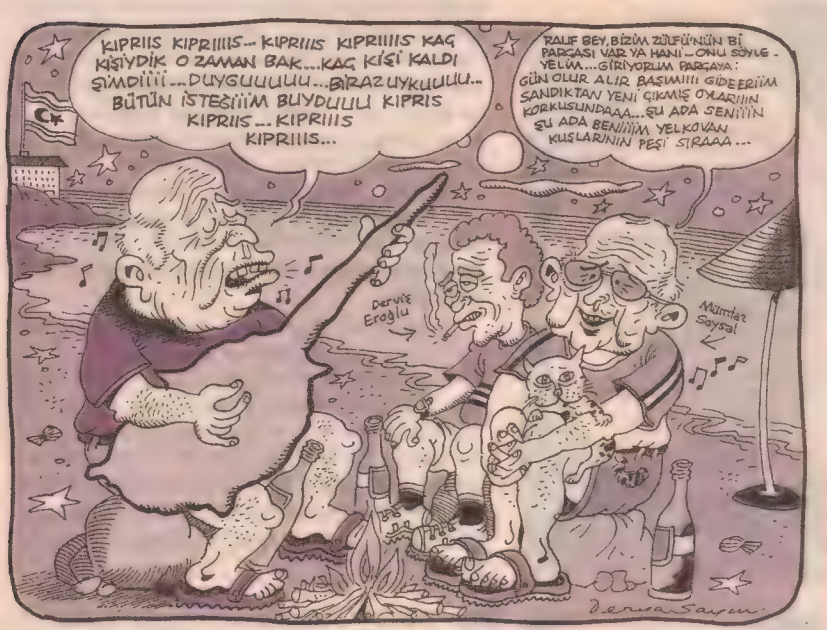

Başbakan Erdoğan, Özbekistan ziyareti sırasında Şah Zinde türbesini ziyaret ederken günah merdivenlerini tırmandı..Erdoğan'a rehberlik eden mihmandar, "Basamakları sayıp çıkın. İnerken saydığınızla aynı çıkarsa günahsız sayılırsınız" dedi. Erdoğan, "sayıyı tutturdum 36" dedi. Emine Erdoğan ise 37 diyerek "günahkar oldu"..

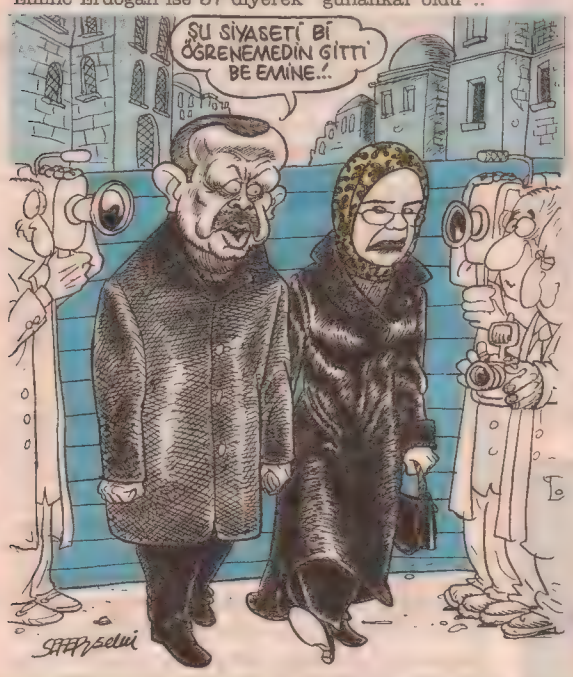

350 milyon gibi komik bir asgari ücret isteyen Erdoğan, ucuz kahramanlığa soyundu. İşverenlerle kavgaya tutuştu!!.

AKP Muğla milletvekili Seyfi Terzibaşıoğlu, Milas Milli Eğitim müdür sekreteri Fidan Bakbak'ı adını anlamadığı için sürgüne göndertti...

Akşamsefası

Vedat Özdemiroğlu

* Kul olayım 'mause' tutan ellere, kâtip arzuhalim yaz yere com.tr!..

*** Sabahları çayın üstüne buzlu çayla cila yapın!..**

* Vadi Gara geliyor; Gara, Ankara'da resmi temas ve teatilerde bulunacak...

*** Sevdalınız hedonisttir!..**

* Akıllıca işlenmiş bir cinayet, hafifletici sebep olmalıdır!..

*** Bolu Beyi, Ankara'nın bu kadar patlayacağını kestirebilse, şeklini-tedbirini alırdı...**

* Mazlum CV'si: Ben bi küçük cezveyim, elden ele gezmeyim!..

*** Sen sevgilini "Gözleri aşka gülen taze söğüt dalına" benzetiyosun, iyi güzel de, akabinde şımarır, olur olmaz arıza çıkarır!..**

* Gene cenaze dolayısıyla kapalı Bueno Vista Social Club...

*** Yıllar gelir de geçer / Yemedim böyle reçel" dedi ya radyodaki reklam şarkısı!..**

* Bi lise öğrencisini "Sparta atak, kontra Prag" derken duydum Teşvikiye'de, bu hatasına arkadaşları güldüler!..

*** Uzayda hayat varsa, hayattan bıkma da vardır...**

* Adın John Travolta olacak da, şöhret olmayacaksın ha!..

*** Merkeze alınan valiler n'apıyolar abi yaa?!.**

* Şampiyonlar Ligi'nin yayın hakkını elinde bulundurmak nası bişeyse artık, adam ciddi ciddi başbakan olmaya kalktıydı...

*** Mondragon, İngiltere'ye transfer olursa, adını Londragon yapıcakmış!.. (2002 San Sebastian Kötü Espri Festivali - Altın Köpek Ödülü, 2003 Napoli Zorlama etkinlikleri - Jüri Özel Ödülü, 2004 Ece Ajandası-Mansiyon)**

* Coşumcunun kolpacısına "dürrük" denir!..

*** Kundura, potin, pabuç, ayakkabı, iskarpin, yok; ne desen komik oluyo...**

* Bueno Vista Real Sociedad Club!..

*** Adamı "guru" sandık, sadece "tuzu guru" çıktı iyi mi?!.**

* Arto'nun şarkısından: "Kimse kıymet bilmez / Bilse de farketmez..."

*** Dört karılı adam dese ya: Bu akşam 3-1-1 oynıcaz!..**

* Yıllar yılı "Gölgelerin Gücü Adına" nedir ya, gölgenin ne gücü olacak a bebeem!..

*** Don Kişot n'aptı, tuttu yeldeğirmenine girişti; peki Cervantes n'aptı, oturdu bi eser yazdı!..**

* Sırf adı için bi melon şapka alıcam, aynı dükkânda bi de pelerin varsa ondan da fiat alınm!..

*** Allah biliyo ya, kimseylen 'yüzük kardeşi' olasım yok, ama olana da karışmam!..**

* Memleket soran, ayıran biri değilim, bi tek köftenin Akçaabatlısını severim...

*** "Gurura boyanmış, yürüyorum" da bi yere kadar!..**

* Robin Hood'a göre zengin olan, belki sana göre fakirdi.

*** "Biz sevdiğimiz ağbilerimizin peşinden para almadan da gideriz..." -Sadullah Usumi**

* Seni "kayle minog" bile almam lan ben!..

*** Demode olacağına sığır siniri ol!..**

* Ne kadar hışır bir profesörsünüz siz öyle bayım...

*** Bahşişi peşinen ver ki, garson sana gönül kapılarını açsın!..**

* Paris Hilton, Tokyo Sheraton'la basılsa ya!

*** Birinciliğe layık eser bulamayan jüriyle tek tek tanışmak isterim...**

* Güzeltme: Güzelleştirerek düzeltme!.. (Buluşu yapan çocuk: Cancan Bülbüloğlu)

*** Erbakan, hapiste "Tayyip'e Şiirler" adlı eserini yazacak!..**

* Adam daha ilk türküsünde "Eski yar şöyle dursun, can kurban yeni yara" dediydi ama...

*** Hayat hepimiz için denizden başladı, ama sadece bazıları plaja denk geldi!..**

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

tripanazomigambiyetsizler

ÇAĞÇAĞ

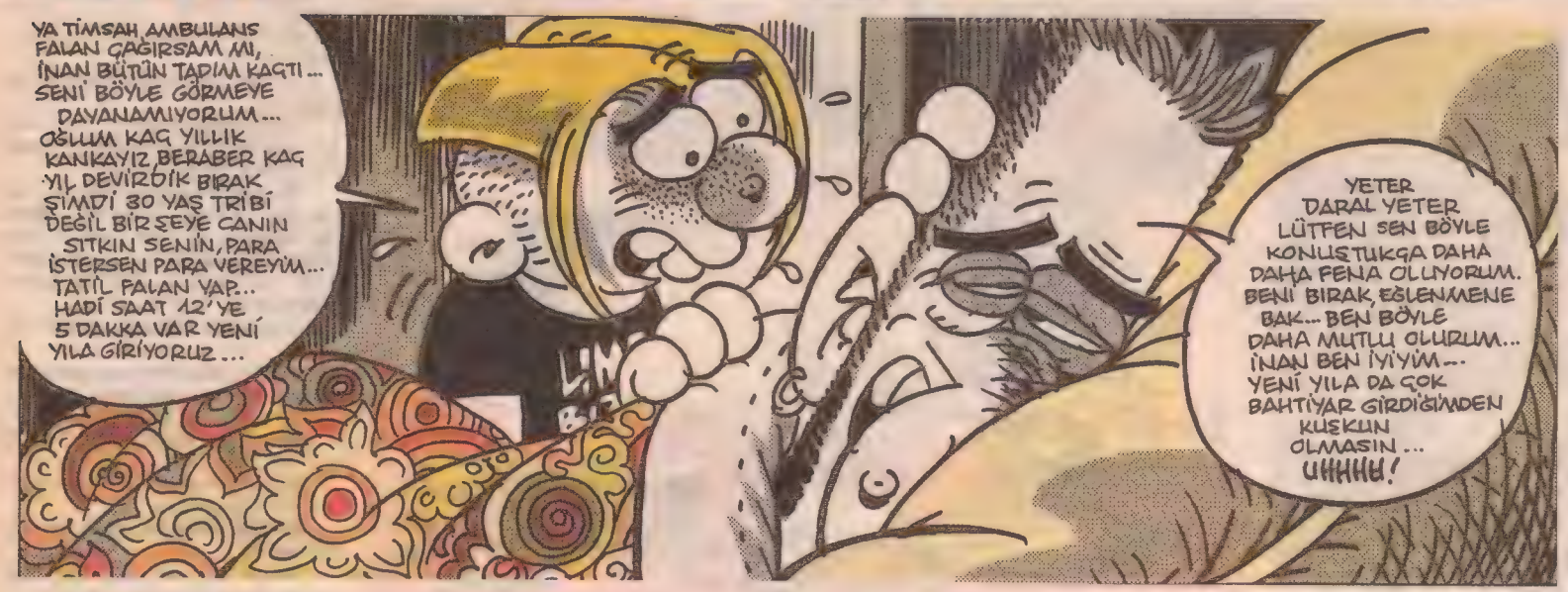

skilhan@leman.com.tr

- Tünaydın Sıkılhan Öflan, alo, annen ben çocuğum. Evet, kaybettiğin noel armağanlarını açıklıyorum: zincirli 16 YSK bonus kartı, iki adet Süngerbop DVD si, bir kutu Aftereight Çikolata, siyah bir kaşkol ve bere...

- E, iyimiş, niye kaybettim peki bunları ben?

- Eşeksin!

- Hadi yaa, demek eşşeğim. Peki emin misin anne, tahlil sonuçları yeni mi geldi, başka birininkiyle karışmış olmasın.

- Mizah bu değil genç adam. Evet değil, hayır! Seni yüz kez ikaz ettiğim halde, Aşur Dayı'yı gene bizim ofise yollamışsın. Mahsus mu'yapıyosun çocuğum? Adam Ofisimizin Ceosu Bokhan Bey'in odasına dalıp "Kolay gelsin usta, sizin şirketin yılbaşı için yaptırdığı eşantiyonlardan almaya geldim, yok mu, şööle ajanda takvim felan... Kalem anahtarlık yaptırdınız mı bu sene" demiş. Hani söz vermiştin çocuğum, Aşur Dayı beni görmeye gelirse, haberim olucaktı.

- Aradım, "Konverseyşında, ordan çıkınca, outdoor vörkşop'a daha sonra da briife gidicek" dediler. Aşur Dayı "Buraya gadar gelmişken ben de bulur giderim oralara. Bi göreyim bizim gızı özledim" dedi. Hehe...

- Korkunçsun genç adam. Çocuk da yaptım kariyer de ama bazen çocuk yapmasa mıydım acaba diye düşünüyorum. Her neyse noel armağanı olarak Aşur Dayı'nın kozalaktan yapıp getirdiği topaçla yetiniceksin bu durumda, evet... Ne o yoksa kapadın mı? Bu "Umurumda değil" anlamına mı geliyor. Sanmam. Vizyon sahibi yaşıtların süper karizma banka kartlarının şık zincirlerini sallarken bal gibi de umurunda olucak. Olmalı. Evet... Olacaktır. Anlayacaksın... Hormonların, evet.

Gece akar...

- Sıkılhan, Buğra Ben... Bünye var ya, nası biliyo musun şu an; komple uyuştu. Bööle ufak ufak bi hayvanlar, ne diyim sana, adeta sincaplar ısırıyo her tarafımı.

- Çok ii Buğra, dilini de eşek arılarına sokturt, yok mu yakınlarda bi kovan felan git dille o arı lojmanlarını. Olm kaç kere diycez lan ota boka karışıp kafan güzelken arama beni.

- Yok olm bee. Biliyosun madde defterini kapadım ben. Her hangi narkotik bi durum yok. Olay tamamen meteorolojik. Sibirya Soğukları'nı kolladı şu kardeşin. Ayazağa Köyü'nde bi tarladayım şimdi. Nası esiyo, nası ayaz, el ayak dona çekti, her yerim uyuştu usta... Buymuş olm, buymuş. Yalnız hepten donup katılmaktan tırsıyorum. Ben şimdi sana yerimi tarif etsem sen bana iki litre antifiriz kapıp gelebilir misin? Ha, şşşş alo... Kapadın mı lan. Öyle olsun öküz. Ya kardeşin donup gitse burda. Lan bana bak duyuyosan kap da gel antifirizi. Kötü bişii diil olm motorlara koyuyolar donmasın diye... Alo?

- "Avkadafım ol yetev böfylesi daha güsel" Fıkılhan! Bunalgüf konuşuyof... Ben bası şeyfleri aşştım, ilişkimizi biv sürelivine dondurmaya karav vevdim. Anla lüffen...

- Bunalgül? Sesin bi garip geliyo, cep telefonunu filan mı yuttun sen?

- Hayıv! Yivmilik dişfim çıktı. Aciyo diye enjeksivyon yaptılav. Ağzımda pamuk vaf. Doktovum "Bunalgüf, 20 lik dişin çıktı, sen avtık genç biv hanım oldun" diverek bana jest yapftı. Kendimi hiç olmadıvı kadav olgun ve yetişfkin hissssetiyovum. Avtık kadınlık ruhuma Jastin Timbırleyk divil Nikolız Keyç hitap ediyov, yanlış yeve çekme ama 70a olan sutyen bedenimi 70c olavak devifştirmevi tüşünüyovum.

- Sana uyuyorsa sorun yok tabi!

- Ne demek sana uyuyofsa? İvvrennçfin Fıkılhan! Şu halimle bile bana belden yukavı espvi yapiyofsun! Sen benim gibi olgun ve yetişfkin biv kadınla düzfeyli biv ilişki yaşayamafzsın. Pis biv tineyç olavak kalicaksin. Sen anca yaşitlavinla "Pavdon Molpediniz vav mi acaba" diye şakalaş, çocuk şey... Çocukffsun...

- Bu durumda izninizle kapatıyorum ben teyze...

- Hayvan amca!

Atilla Atalay

Yeni yılda sıhhat, afiyet, neşe, muhabbet, huzur ve bol kahkaha artı hararetli sevişmeler...

Akşam Ofset

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

ŞU DRAMIN GÖRKEMİNE BAK!

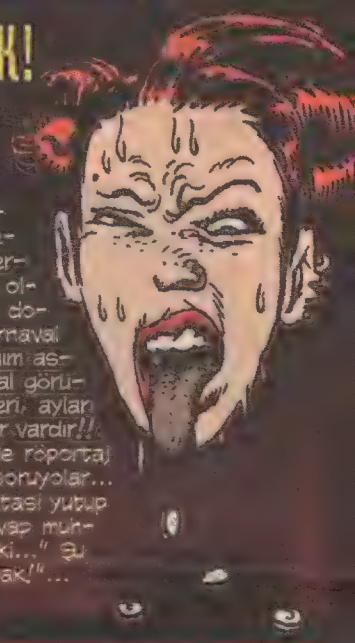

Belki gastelerden okumuşsunuzdur... Narkotik'ten Zafer Komser'le ortak bi proje yaptım... Uyuşturucuyla mücedele için 3 öykü, 3 çizgiroman... Okullara, ortamlara dağıtılacak... Belki çoğunuza ters gelebilir... Niye böyle bişey yaptın diye... Uyuşturucunun zararları!.. Feleğin mizacını, tabiatını iyice öğrendim... Onun felaketleri, musibetleri peşin olarak gelir... Bunlar benim derdim değil... Ben bu hap yutup dans adan gençliğe uyuz olduğumdan girişttim bu işe... Üç yıl partilerde diskolarda dolaştım... Avrupa'nın en büyük dj-ceyleri geliyor... Bir karnaval havası... Ama bu işten birşey anlamadım... Beni yaşadığım asrın evladı gibi hasis olayım... Sonra da yerine göre aptal görüneyim... Mümkün mü bu? Bu apartman bebelerinin günleri, ayları nep birbirine benzer... Ne Recep, ne Safer aylarında hayır vardır!!! Hele geçenlerde bir dergide bu tekno çocuklardan biriyle röportaj yapmışlar... Ramazanda... Oruç tutuyo musun? diye soruyolar... Evet! diyor... (Hele hele) İftar sonra da gece diskoda extasi yutup dansediyomuş! (tam oldun!) Niye? diye soruncada cevap muhteşem! "Kur'an'da extasi yutmayın diye birşey yazmıyorki..." Şu dramın görkemine bak! Şu mucizenin içimi titretmesine bak!"...

ACININ GÖZLERİ

Ölümle bir kere göz göze geldim... O da tee çocukluk zamanları... İlkokul 5'te miydim yarabbi... Okuldan çıkmış yürüyorum... Yolun kenarında odun kesiyolar... Kesilen odunları ordan alıp at arabasına yükleyen adamın tam da şah damarı civarına bir kamga (odun parçası) saplanıverdi... Yani gözgöze gelişte işte o an... Korkudan duramadım, öylece gidiyorum... Koyun gibi hırladı ardımdan... Kan kaybından ölmüş sonra... Fukara, fakir bir arabacı!!.. "Hiç bir beygir, hiçbir arı, hiçbir sinek başının ağrıdığını veya midesinin bulandığını bize söyleyemedi".. Ama o gözler... Bilinmez niçin, acıyı hayata katan kudret, insandan başka hiçbir mahluğa acının sırrını böylesine ifşa etme imkanı vermedi...

ŞAİRİ DÖVDÜLER

İstiklal Caddesi'nde gelen geçene ayaküstü, ufak bi parayla şiir yazan, yakası çiçekli bi adam vardı... Hala ara sıra görürüm... Bi ara ağzı yüzü dağılmıştı bunun... Sonra öğrendik ki, yoldan geçen kızın birine şiir yazmış... Sonra da kızın bi takım abileri gelip çok fena harcamışlar bunu... Yine de, her sabah samit çehresiyle karşımıza çıkan bu şair, şüphesiz nesabın henüz tesadüfe galebe etmediği bir alemde yaşadığını biliyordu... Ve bu nuduzuz saffet ve gaflet denizinde, merhameti kolayca avlamaktan zerre kadar mahcup görünmedi...

İNCİR AĞACI GİBİ OLACAKSIN!

Çok dandik, eski bir "erotik sinema" vardı Beşiktaş'ta... Hani şu paso Tinto Brass pornoları oynatanlardan... Geziyodum canım sıkıldı gidip bi afişlerine bakim bari dedim. İçerisi hanzo fidanlığı.... Salona açılan tarafta kırmızı bi perde vardı, bi baktım herifin biri kafasını çıkarıp beni kesiyor... Tedirgin... Çaktırmıyor hesapta, ama... Ben de bi tuhaf oluyorum... Çünkü surat hiç yabancı gelmiyor... Sonra birden gözgöze geliyoruz... Aa bu benim alt kat komşum... Evli meyli ama olsun... Noolucak ki diyorum ama sonra soruyorum birine, meğer sinemanın sahibiymiş o... Bizim apartmana yeni gelmişlerdi, adının çıkmasından korktu herhalde adamcaaz... Utanmayacaksın...İncir ağacı gibi olacaksın... Onlar, en büyük, en sağlam mermer kütleleri parçalar... Buralarda sana ne verildiyse onu saklayacaksın... unutmaki tekrar gelirim...

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇÖĞLU

•GEÇEN HAFTADAN DEVAM: SAKİN BİR GENGELKÖY GÜNÜ... — SEMTE AŞINA OLMAYAN SESLER DUYULUR GÖNÜL ADAMIMIZIN EVİNDEN...

GİOİYNNN VİYİİNNO DUPDUP DURUTS TIVINYOO VOZZIYII VOİZZİYU

NE OLUYOR YAHU?..EVDEKİ BU FEVERANIN SEBEBİ NEDİR Kİ, YER YERİNDEN OYNUYOR?..

MEYAVV!

VOİİZZ VOİZZ

KUMRULAR DA LİGAMUŞ GİTMİŞ...GEMİYİ İLK ÖNCE FARELER TERKEDERMİŞ, EV BATIYOR DEMEK Kİ!..

YIKILACAK YAHU, ÇİVİLER ÇIKIYOR!..

VOOYY

GEÇEN HAFTA DİYORDUN YA "HERŞEYİ TEKNO GÖRÜYORSUN DA BENİ NİYE ÖYLE GÖRMÜYORSUN?" DİYE...GÖRDÜM İŞTE, BAK! BU ESKİ TAŞ PLAKLARLA SÜPER TEKNO MÜZİK YAPILIYORMUŞ...DAHA ÖNCE NERDEYDİN BE AMCAM BE!..YEAAAH/MAHALLEDE KUŞ KONMAZ EVİ DENİLİR ARTIK BURAYA..

BATUHAN, SEN HA..!

CEMİL BEY, HAFIZ SAMİ, HAFIZ OSMAN, AMAN DUR AMAAN...BATUHAN BEN ETTİM SEN ETME, RİCA EDERİM DUUUR!.. EL AMAAAN..!

ZVİV ZVİVİ ZVİNVİİ

TİVİYTİV TİVVİVİİ

VİZİ VİZZİVİ

DUPPA DUPPA

TANBURİ CEMİL BEY

ORFEON RECORD

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

BENİ HEM YILBAŞI BALOSUNA ÇAĞIRMIYOSUN, HEM DE SALAK ORTALIKTA GEZDİRİYORSUN ERKUT!..

NEREYE EĞLENDİRECEN? BAKSANA SAAT 12 OLDU BE!..

YAVRUM SABRET SENİ YEDİRECEM, İÇİRECEM, EĞLENDİRİCEM...

O ZAMAN AYAKÜSTÜ BİR ŞAMPANYA PATLATALIM YENİ YILI KUTLAYALIM..!

ŞİMDİ BU KADINI BİR SENE BOYUNCA GEZDİRİN TOZDURUN! BİR SENE BOYUNCA EVİNE ADIM ATMAYACAK/DEVAMLI DIŞARDA GEZECEK TOZACAK... DAHA SONRA YENİ YILA NASIL GİRİLİRSE BÜTÜN YILIN ÖYLE GİTMESİ ÜZERİNE DOKTORA TEZİ HAZIRLAYACAK...

AY NE ŞİMDİ BU BÖYLE?AKLIN SIRA TAVIR MI YAPIYORSUN?..

E

POP!

NEFİS ERKUT ŞAMPANYALARI.

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ÖKKEŞ BİZ SİNEMAYA GİDİYORUZ...ANNEM İSTEDİ...YÜZÜKLERİN EFENDİSİ'NE...

E İYİ...HADİ GİDİN BAKALIM...

HEHE, GİDİN GİDİN SALAKLAR...YÜZÜKLERİN EFENDİSİYMİŞ...EVDE, BİLEZİKLERİN EFENDİSİNİ YALNIZ BIRAKMAKLA HATA ETTİNİZ...ŞİMDİİİ...BİLEZİK BİLEZİK? ARAMAYA NEREDEN BAŞLASAM?..

PANTOLON

METİN FİDAN

ODUN KÖMÜR

OĞLUM İMRENİYOM LAN SANA..! NASI BULLIYON BU DÖNEMLİK ŞLERİ YAA?..YAZIN BUZLIDA HAMALLIK YAPIYON, KIŞIN ODUN DEPOSUNDA BEKÇİLİK...TESADÜF MÜDÜR, NASIL OLUYO..!

ARIYORUM YAVRUM. DİKKAT EDİYORUM BU TÜR ŞEYLERE... ÇOK KONUŞMA DA ODUN GETİR ŞURDAN! HARLAT ATEŞİMİZİ..!

GETİRİYİM VALLA..! OHH, İLİKLERİM ISINDI! ÇAARDIĞIN İÇİN SAAOL..!

HAY MINI S.GİYİM YAA..! OFF/ESKİ YAZI GİRMİŞ YANNIŞLIKLA YAA..! ÜFF!.. GİLDİRİCİİM/ALLAHIM..! AIIH..! UFF... AYH..!

KENDİ KENDİNE SAYIKLIYO GENE..! ESKİ YAZI GİRMİŞ DİYO!..OLSUN GİRSİN! NİYE SIKILIYO Kİ!?

UTANIYO İŞTE, YAZMIŞ OLDUĞU ESKİ BİR YAZI TEKRAR BASILINCA GEL..!

UTANIYOSA HİÇ YAZMASIN O ZAMAN..!

ANNAMAZSIN SEN!..GEKİL SÖYLE...GEL İÇERDE AÇIKLIYIM HADİ SANA?

TAHLİL LABARATUARI

ALİ ABİ VAZGEÇTİM..! YAPTIRMIYCAM TAHLİL MAHLİL..! SONRA BİŞEYİM ÇIKAR, MORALİM BOZULUR..! VAZGEÇTİM..! GİDELİM ALİ ABİ..!/MAHALLEMİZE GÖTÜR BENİ...

ULAN PEKİ TAMAM DA; ONU NİYE YANINDA GETİRDİN BE..!

AA?BAK SEN ŞUNA ŞUNUN İŞİNE..! ELİMDE KALMIŞ! GİDERKEN BİR YERE DÖKELİM ALİ ABİ..!

HANFENDİ SELAM..! ARKADAŞLAR SORUYO DA...NE ZAMAN NEFİS BİR FRİKİK VERCEKSİNİZ ACABA?..YANİ BACAKLARINIZ NE VAKİT ARALANIP YUKARIDA DA GÖRÜNECEK...

A-AAA..! AHLAKSIZ, TERBİYESİZ..! BAKAR MISINIZ LÜTFEN..! MEEMUR BEEY..!

CONAN THE BARBARI

AHA..GİTTİ SÖYLEDİ HARBİDEN! ULAN BEN ÖYLESİNE DEMİŞTİM...HİÇ SAKADAN ANLAMIYO..!

OĞLUM DELİ O YAA..! NİYE KIŞKIRTIYOSUN Kİ HERİFİ... KALK! KALK YÜRÜ!..

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BAKSHAN

DURUMLAR ACIKLI ABİ...SAĞLIK SİSTEMİ REZALET...ŞU HALE BAK..5 BİN HASTAYA SADECE BİR DOKTOR DÜŞÜYO..EYVAH EYVAH,GİTTİ ADAM...

İYİ DE İSTATİSTİK BİLİMİNE GÖRE BÖYLE OLMAZ Kİ BU... BİR KAVRAM KARGAŞASI VAR...

FIKRA İŞİ VAR..Bİ İNGİLİZ, Bİ FRANSIZ GELSİN...TÜRK, SEN GELME ARTIK...Bİ DE İTALYAN GELSİN...

DİBİNE KODUKLARIM, İYİCE DIŞLADILAR BİZİ... NAH GİRERİZ AB'YE FALAN BİZ..

AY, HAKİM OLAMIYORUM...KONTROLDEN ÇIKTI BUUU!..VALLAYİ BİLEREK YAPMIYORUM. DURDURUN ŞUNUUU !AY, HEH !..

SERAMİK ATÖLYESİ

BANA BAK.! SENİNLE KONUŞURKEN GÖZLERİME BAK DİYORUM TAMAM MI?..

YAHU BAKIYORUM YA...DAHA NASIL BAKCAM...

EH YANİ BU DA GELDİ YA BAŞIMA...HİÇ BÖYLE TERKEDİNİNİ DE GÖRMEMİŞTİM...BARİ BİŞEYLER SÖYLESEYDİ...

MEKSİKA'YA KAPAĞI ATABİLİRSEK YIRTARIZ ABİ... HADİ BAS GAZA...KURTULUCAZ,GAYRET...

MANYAK MIDIR NEDİR YAA...ÇOK MU AMERİKAN FİLMİ SEYRETTİN SEN BİRADER?AMA SUÇ BENDE, TANIMADIĞIN ADAMI SOYGUNA ORTAK ALIRSAN NE BEKLİYODUN Kİ !..

POLİS

DAYI MERABA.NASILSIN?VAR MI Bİ İHTİYACIN, SİGARA GETİRİYİM Mİ SANA ?ANNEMİN DE SELAMI VAR...

SUS ULAN,KES SESİNİ... BANA DAYI DEME DEDİM SANA KAÇ KERE...İÇERİDE KÖSTEBEK OLDUĞUNU ANLARLARSA BENİ HARCARLAR BURDA.

KİMSESİZLER YURDU

Akşamsefası

CanBakshan@superonline.com

feyzi@leman.com.tr

Derya Sayın
derya_sayin@yahoo.com

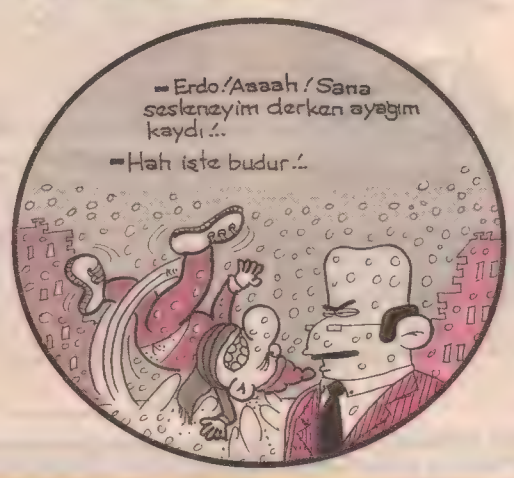

Haydi Komikler İşbaşına!
Türkiye Hokkabazını Arıyor

LeMan Kültür'de STENDAP YARIŞMASI

Leman Kültür'de sahneye çıkmak ve 2. El Porşe'yi kapmak için çok az zamanınız kaldı. Yapmanız gereken tek şey, sağdan soldan ödünç bir kamera alıp, 5 dakikalık bir stendap gösterisi kayıt etmek ve bize göndermek.. Eğer kamerası olan bir ahpabınız yoksa Cumartesi ve Pazar günleri, saat 12 ile 18 arası Leman Kültür'e gelerek gösterinizi ücretsiz olarak kayıt ettirebilirsiniz.

Yarışma 18 Yaşını Bitirmiş Herkese Açıktır

Eğer 18 yaşından küçükseniz ya da yarışmaya katılmak istemiyor ve fakat illa ki hokkabazlık yapmak istiyorsanız, herhangi bir abukluk yapıp çekerek bize gönderebilir, sahne ve televizyon şovumuzda hariçten gazel okuyabilirsiniz... Demirel taklidinden, Namık Kemal fıkrasına, okkalı bir kahkahadan, manasız mimiklere ve hatta göbek havasına kadar her türlü saçma sapan atraksiyona şovumuz açıktır...

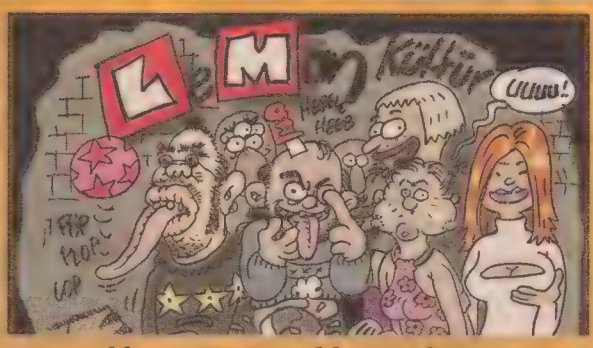

Unutmayın; Vatandaşın Sırıtmaya İhtiyacı Var

Yazışma Adresi
Hokkabaz Masası (KKE), Firuzağa Mahallesi, Defterdar Yokuşu, No: 47, Beyoğlu - İstanbul
Stendap Kayıtları İçin Adres
Leman Kültür, İstiklal Caddesi, İmam Adnan Sokak, Beyoğlu.- İstanbul
hokkabaz@leman.com.tr

Büyük ödül
2. el Porşe

İkinci'ye 3.el Doğan ve Üçüncü'ye 4. el Murat 124 (Kartuşlu teybi bile var)

Bu arada sıraya kadar sunuza geçen ünlem çizip, sayfa gönderdiğimiz ayrıca ziyadesi. Çok sabırlar yakıyor, bu nedenle üzgü...

MASUMİYET, KADIN, ÇOCUK

Yazdıklarımın, kitaplarımın daha çok kadınlar, kızlar tarafından izlendiği, beğenildiği hep vurgulanır. Doğru. Bundan doğal bir şey olamaz. Çünkü, benim de çok sonra farkettiğim ki, aslında kadın ruhu taşıyorum içimde!

Her şeyden önce kadının, içe bakan bir yanı var, benim yazılarım da öyle. Erkek uzağa bakar, daha rasyonel-dir; akılcıdır. Kadınsa sezgicidir, içgüdüleri ve duyguları daha öndedir. Ayrıntıya düşkündür kadın. İçini gözlemler, kendini sorgular. Bu bakımdan bende ve yazı tarzımda bir dişi tarzı var. İçine bakan, hayatın ayrıntılarını kollayan, biraz paronayakça; geçmişi unutmayan, geçmişi habire deşen, yaşadıklarını tekrar tekrar gözden geçiren ve ayrıntılardan dünya kuran, yeni dünyalar kuran bir tarz. Tamamen evin içinde, hayatı tekrar tekrar içinden sorgulayan bir kadın ruhu var. O yüzden kadınlarda daha çok karşılık buluyor yazdıklarım. Erkek okurlar da dünyaya öyle bakan insanlardır.

Kadın-erkekten de öte, buradaki kimliği masumiyetle, onu da çocuksulukla açıklamak mümkün. Çok yaralı bereli olsa bile, çocukluk, hiçbir zaman içinden tümüyle çıkamadığımız, bizi bırakmayan ve bırakamadığımız anayurt gibidir. Hayatın benim için birincil anlamının, onun bendeki etkisinin şaşırmışlık duygusu olduğunu söylemiştim, örneğin. Bu, çocuk bakışıdır.

Şaşırmışlığın yanında inanma var ya da gördüğün, senin dışındaki bir şeyle hemen bütünleşme, onu içine alma, kurcalamadan kabul etme... Belki bu nedenle, söylenen herşeyi doğru kabul ederim, hemen inanırım. Çünkü bu, bir resim duygusu yaratıyor. İnandığın zaman onunla bütünleşiyorsun, onun parçası oluyorsun. Yazmak istediğin şeyin hemen parçası oluyorsun. Görsellik olarak yansıyor bana, resim olarak yansıyor inanıp kabul ettiğim şey. Gerçi hayal dünyası ile ilgili bir şey bu ama yine o çocuksu inanmışlık, şaşkınlık, her şeye inanmadan dolayı çok da kandırılmışımdır.

Söyleşi-portreler yazdığım dönemde, çevremdeki arkadaşlardan çok destek almışımdır. Nerede ilginç bir insan, ilginç bir yaşam öyküsü var, soruşturuyorum. Herkes bana gönderiyor onları ya da beni götürüyor oraya. O günlerdeydi, romancı **Metin Kaçan, "Dolapdere'de bir adam var, uzay mekiği yapıyor"** dedi. **Dolapdere**'de uzay mekiği?

"Yemin ediyorum, adam kaportacı, tamirci, ama uzay mekiği yapıyor!" Yapma-atma falan dedimse de, o kadar etkilenmiş, o kadar inanmıştım ki anlattıklarına, kalktık beraber **Dolapdere**'ye gittik. Uzay mekiği yapan kaportacıyla röportaj için. Orada **Metin**'in ailesiyle tanıştık, annesiyle, babasıyla. Her şey iyi de Metin, bana göster şu uzay mekiği yapan adamı... **"Abi büyük adam, bak sayılacaksın kaportacı."** Tamam, görelim. Bir atölyeye girip çıkıyor, **"Abi, bugün dışarıda çalışıyormuş"** diyerek dönüyor. Birkaç gün böyle gittik geldik.

Sonra yolda, şurada burada karşılaştığım arkadaşlar, **"Ne oldu uzay mekiği, yaptın mı röportajı?"** diye sordukça anladım ki **Metin** dalga geçiyor. **Dolapdere**'de uzay mekiği yapılır mı? Ama inandım ben, günlerce kafa buldular benimle. O kadar röportaj yapmış bir adam, **Dolapdere**'de uzay mekiği yapan bir adam bulacağım diye düşünüyorum.

Yazmaya şiirle başladım, yayınlanan ilk ürünüm de şiirdir. İlk gözağrım şiir. Ama salt şiir olarak yayımlanmış tek kitabım var: **Şehirden Bir Çocuk Sevdin Yine.** Onun yayını da **Varlık Dergisi**'nde 1984'te ilk şiirimin çıkışından neredeyse on yıl sonradır; 1993'te. Düzyazıya yöneldikten sonra da şiir bana eşlik etti. Onu, ayrılmaz bir parçam, dilimin, ifademin, yazının olmazsa olmaz öğesi olarak gördüm. Şiir ayrı yazı ayrı değil benim için. **Yok Karşılığı Yüzünün, Hayallerini Yak Evi Isıt**'ta olduğu gibi yazıyla şiir içiçedir, **Yine Seninle Geldi Hayat**'ta da öyle. Şiir vazgeçilmez ve yazıdan ayrılmaz bende.

Ne yazarsan yaz bugün; deneme, öykü ya da roman, şiir beğenisinden uzaksa, kendi adıma konuşayım, içine giremiyorum, tat almıyorum. Nitekim günümüz edebiyatında çok belirgin hale geldi, kalıplar kırıldı, öyküdeki o katı kurallar yok oldu, şiirin öyküye, öykünün denemeye kaydığını görüyoruz. Çağın yarattığı bir şey.

Bendeyse, bu kendiliğinden oldu. Farklı alanlarda çalıştığım için, beslendiğim için buraya doğru bir gidiş oldu. Röportajların öykü yanı da vardı bir bakıma. Ve şiir tabii, röportajımda da var şiirsellik, öyküde de. Günümüz metninin şiirsel olması gerektiğini düşünüyorum. Şiiri bilmeyen, şiirdeki müzikaliteyi, şiirdeki tonu bilmeyen bir insanın, romanın eksik olacağını düşünüyorum.

Edebiyat dünyasında sıkça yinelenir: Yontma işlemidir şiir, teknik yanı ağır bir işlemdir. Ben buna biraz farklı bakıyorum. Çok uzun zaman uğraştığım şiirler de oldu, nadiren de olsa, bir kelimeyi aylarca aradığım, hangi sözcük buraya uyar diye düşündüğüm şiirlerim oldu. Ama, anlık, sanki kendiliğinden çıkan şiirlerin yapısının çok güçlü olduğunu gördüm. İşte o yontma işlemi, uzun süre teknik anlamda "şiiri yoğurma" denilen işlemi yaptığım zamanlar, yapaylaştığımı farkettim.

Sanki beyin, şiirle ilgili tezgah, yoğurma, yontma işlemini, teknik işlemi, kendi içinde hallediyor. Öyle bir yoğunlaşma, öyle bir birikme anı oluyor ki, sanki doğal en saf, en işlenmiş şiir gibi görünüyor bana. Uğraştığım, şuraya şunu eklesem daha iyi olmaz mı, dediğim anlarda şiirin dokusu bozuluyor. Sanki blok halinde çıkıyor ortaya.

Şiirde belli bir yere gelmiş insanlar belki yanlış bulacaklar ama, kendim için konuşuyorum: O bir anda çıktığı anlar, şiirlerimin, yapı olarak inanılmaz mükemmel olduğunu gördüm. Bir kelime kabul etmeyecek kadar, kendi içinde uyumlu olduğunu gördüm. Bin-iki bin tane şiir yazan şairlerden değilim. Öyle şairler var, yılda birkaç yüz, şiir yazanlar. Hayır, ben yılda 15-20 şiir ancak yazıyorum. Öyle sancılı doğum anları oluyor ki, o zaten içeride hazırlanmış oluyor, o kendi teknik onarımını, inşasını yapıyor.

Bir duyuş, ifade biçimi olarak şiir hep yanıbaşımda oldu. Doğrudan şiir yazmaktan uzak kaldığımda da şiirsellik, yazıya yansıdı. Bir bakıma şiiri orda yaşamış, tüketmiş oldum.

Şiir benim için başat, olmazsa olmaz, ama belki olumsuz yanları da var bunun. Günümüz metni için temel olarak gördüğüm şiirsellik, kimilerine "şairanelik" gibi görünüyor, ucuz edebiyat gibi gelebiliyor. Elbette yazdığınız her şey herkeste, her kesimde aynı etkiyi, aynı algıyı yaratmaz. Şu da bir gerçek: Bugün okuyucu, genelde toplumun bütünü, türlü çeşitli dayatmalarla karşı karşıya. Profesyonel pazarlama tekniklerinin, popüler kültürün dayatması, yazıyı ve yazarı da etkiliyor, okuyucunun yazara, yazıya bakışını da.

Yazıya pek dökülmese de kimi zaman yazdıklarıma, kişiliğime ilişkin çeşitli eleştiriler çıkıyor karşıma. En sık rastladığımsa "his yapmak, melankoli üzerinden prim yapmak".

Bu eleştirilerin altında şu eğlence kültürünün hakimiyeti, etkisi olmasın sakın?

Sürekli bir eğlence dayatılıyor topluma. Neredeyse yirmi dört saat eğlenmek zorundayız. Ne duyguya, ne düşünceye yer yok, gerek yok, zaman da yok. Televizyonları açın, aralıksız eğlence programları var. Dansözler göbek atıyor, yarışma programlarında, "talk show" dedikleri sohbet programlarında, her an her yerde. Sabaha karşı bile şarkılar, türküler çalınıyor, klipler gösteriliyor aralıksız. Hiçbir dönemde olmadığı kadar eğlence. Yirmi dört saat açık televizyonlar ve herkes eğleniyor, günün her saati, haftanın her günü.

Tuhaf, hastalıklı bir durum bu. Sanki eğlenmek zorundaymışız gibi, mutlu olmak zorundaymışız gibi; gülmek ve geyik yapmak, neşelenmek zorundaymışız gibi bir dayatma. Eğlenelim, uyuşalım. Gözümüz dünyayı görmesin. Unut sorunlarını, dertlerini.

Her şeyin güllük gülistanlık olduğunu düşünüp, hayata böyle devam etmemizi isteyenlerin talebi bu.

Hayat böyle değil, televizyonlardaki eğlence programlarıyla, show programlarıyla, magazin programlarıyla hayatın kendisi arasında olağanüstü bir uçurum var. Belki Türkiye'deki insanlar hiç bu dönemdeki kadar mutsuz olmadı. Hiç bu denli çelişkiye düşmedi, hiç kendilerini bu kadar kötü hissetmediler. Eğlence bu kadar baskınken, şiddet bir o kadar yüksekti. Mizah programları, gülmece, magazin programları bu kadar hayatın üstüne abanırken neredeyse hiç bu kadar acı çekmedik. Hiçbir zaman böyle bir şey olmadı.

Kimine melankolik gibi görünen, kötümser, karamsar gibi görünen, aslında hayatın gerçeğine bakan yazılarım, bu kültüre ters düşüyor tabii ki. Bu kültürle koşullanmış insanlar, her gün televizyonlarda eğlence programları seyredip şovlara alışan insanlar, bizim bu yazılarımızla şaşırdılar. Çünkü eğlenmek emrediliyordu. Eğlenmek emredilmez, eğlence yaşanır.

Eğlenceye karşı değilim. Niye karşı olayım, ben de eğlenmeyi severim. Herkesin en doğal hakkı bu. Ama insanlara yirmi dört saat eğlenin, gülün, geyik yapın deniyorsa, bu nasıl eğlence? Dayatma, metazori. Bu genel dilin, tarzın dışında şeyler yazıp söylüyorsan, melankoliksin, his yapıyorsun, hüzün satıyorsun falan. Siz uyuşturucu satmıyorsunuz, tamam. Ben his yapıyorum. Eyvallah.

Yazdıklarımı paylaşmayanların da dikkatini çektiği ortada. Çünkü bu dayatmanın, yapay kültürün içinde kısa devre yapıyorsunuz. Genel gidişin dışında duruyorsun, iyot gibi. Kısa devre yaptığınız zaman da şaşkınlığa yol açıyorsunuz, saldırıya maruz kalıyorsunuz.

Ama belki de bu yazıların yazılması en gerekli zamandı. Çünkü bir tür uyarıcı görevi görüyorsun. Özellikle 90'lı yıllarda, insanların ısrarla, kendisiyle yüz yüze gelmek istemediği, kendi kendisiyle konuşmak istemediği, hatta bundan kaçtığı süreçlerde ben iç dünyamıza ilişkin şeyler yazdım. Bir anlamda yaraya tuz basmaktır bu. İnsanlar kendileriyle yüz yüze gelmek istemiyorlardı. Boşluklarını, kayıplarını, içsel karmaşalarını ve yaralarını görmek, bilmek, duymak istemiyorlardı.

Daha da yoğunlaşacağını düşünüyorum bu kaçışın. Geriye dönüş zor. Bütün bu süreci durdurup, **"Bir dakika, ne oluyor, kendime aynada bir bakayım, kendimle hesaplaşayım"** demek, kimileri için çok güç, acı veren bir şey. Bu boşlukla hesaplaşıp, oradaki boşlukları kapatmaya çalışmak, kimileri için artık çok güç ve çok geç.

Bu ortamda boşlukları değil de boşlukları gösteriyorsanız; aynaya bakın, görün, artık hesaplaşın, dediğiniz anda, o yarayı uyandırırsınız. Yarayı uyandırdığınızda tepki, eleştiri olur: Nasıl sen beni uyandırırsın, ne güzel uyuşmuştum, ne güzel kendi kendime oyalanıyordum. Televizyon seyredip yatıp uyuyordum, sen niye benim içimdeki dengeleri bozdun, o sahte dengeyi bozdun?

Edebiyat dediğimiz, yazı dediğimiz, benim yazdığım şey, adı, türü neyse, dengeyi bozuyor. Bir dakika aynaya bak, diyorsun, sahte dengeler dağılıyor. O sahte dengeyi bozduğun zaman hedef oluyorsun. Dengemi bozmaya hakkın yok, diyor. Ama sizi yabana da atamıyor. Dengenin yapaylığının farkında. O yüzden de rahatsız.

---

* **Açıkla Bana Bu Işığı.** Hayatımın ve 23 yıllık yazın serüvenimin anlatıldığı kitap **yeniyaz yayıncılık**'tan çıktı... Bu kitabın benim için manevi değeri çok büyük... Okurlarımın bu kitaba gösterdiği büyük ilgi için teşekkür ediyorum.

Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak. Bugünlerde kendimize en çok söylememiz gereken söz bu olmalı bence. Bombalar bizi asla yıldırmamalı. Yaşanacak özgür günler var daha... Önümüzdeki aylarda **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak** adlı bir kitabım Gendaş Yayıncılık'tan çıkacak... Ve bu kitabın tüm geliri tutuklu yakınlarına ve ailelerine bırakılacaktır...

* **Olay TV.** 30 Aralık Salı günü saat 22:30'da **Bursa Olay TV**'de saat 22:30'da **Akif Oktay**'la **Şiirlerarası Yolculuk** programındayım...

* **Antalya.** 27 Aralık Cumartesi günü saat 15.00 - 18.00 arası **Kibele Kitapcafe**'deyim. Adres: Kışla Mah. 44 Sok. Atmaca İş Hanı No:4 Antalya...

* **Antalya.** 28 Aralık Pazar günü saat 15.00-18.00 arası **Antalya D&R**'dayım. Fevzi Çakmak Cad. 3/8 Antalya. .

Akşamsefası

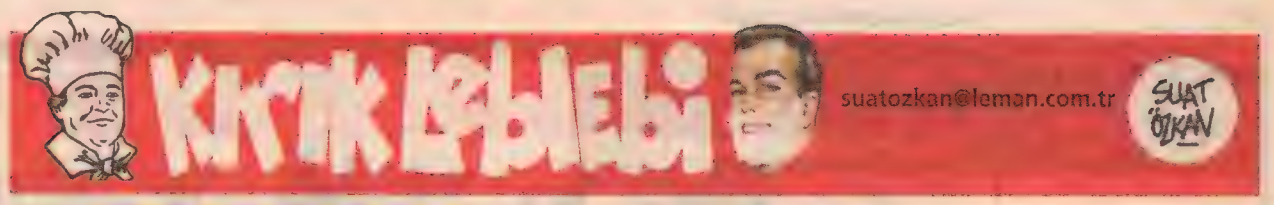

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR 2004

Tuncay Akgün

OCAK

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ŞUBAT

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

MART

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

NİSAN

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

MAYIS

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
AV31	25	26	27	28	29	30

HAZİRAN

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

TEMMUZ

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

AĞUSTOS

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

EYLÜL

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

EKİM

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

KASIM

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

ARALIK

Pt.	Sa.	Çr.	Pr.	Cu.	Ct.	Pz.
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Kırmızı tarihler resmi, gayriresmi ve Bezgin tatil günleridir...

BUĞDAY

Nihat Genç

İranlılar'ın Mevlana'nın şebi aruz törenlerine ilgi gösterip Konya'ya koşmalarının sebebi Mevlana'nın Mesnevi'yi farsça yazmış olması. Kırk elli yıl gibi yakın zamana kadar Türk yazarları İran'dan Türk ili, Türk Yurdu diye bahseder. İranlı, İran... vurgusuna itibar edilmezdi. Bunun sebebi bin yıla yakın 1920'lerde iktidara gelen ve kendisine aryenlerin şahı diyen Pehlevi'ye kadar İran'ı Türkler'in yönetmesi. Mesela biz Bağdat'ı Safaviler'den aldık. Safaviler Türk'tü. 14, 15, 16. yüz yıllarda bir yığın iç karışıklığın ve savaşın sebebiydi. Safaviler, Aleviler, yüzlerce yıl şaha gidelim şaha gidelim, deyip durdular. Şimdi, dünya değişti. İnançlar değişti. Bugünlerde İranlılar kendileri gibi ehli beytin yani on iki imanın peşinden giden binlerce yıl Anadolu topraklarında canları pahasına ehli beyti sevmiş alevilere ilgi göstermiyor.

Yani, İranlılar neden Hacı Bektaş Veli'ye değil de Mevlana'ya seyahat ediyor? Bu önemli soru, kültürün, inançların yakın tarih içinde nasıl değiştiğini gösteriyor.

Oysa İranlılar asırlarca Hacı Bektaş'ı desteklemişti. Değişen nedir? Hatta birçok sünni yazar Hacı Bektaş'ın bir İran ajanı olduğunu yazmıştır, hatta, Bektaşiler'in asırlardır sakladığı büyük sırrın bu olduğunu yalan yanlış söyleyegelmişlerdir.

Alevilerin kültürel, sosyal, dini geleneklerinin şekillendiği yer, cemevleridir, bugün gibi açık değildi, dışarıya kapalı köy ve kasabalarda. Aynı gelenekten gelen, kurucusu Hacı Bektaşi Veli olan Bektaşilik ise bir tarikattır, tasavvufi bir ekoldur, şehirde yaşamıştır.

Soruyu tersinden soralım, Türkiye'de aleviler neden ehli beytin Suriye, İran, Irak'taki türbelereni eskiden olduğu gibi ziyaret etmiyor. Hatta, Bektaşi tarikatında ehlibeytin türbe ziyaretleri kutsal bir görevdir, yüzlerce yıl bu türbelere seyahat etmeyenler tarikatta belli makamlara gelemezdi.

Artık seyahat etmezler, çünkü, Bektaşilik tarikatı kapanmıştır.

Alevilik ve bektaşilik kendini şiirlerle ifade eder. Bu ilahi şiirlere, vecd içinde tanrıya, ululara, ötelere ya da tasavvufi merhale, halleri belirtenlerine nefes diyoruz. Tasavvufi anlamı şudur, nefes, ilahi hayat veren sözler demektir, tasavvuf ehli bu dünyada ölmüş olmalı, bu sözlerle öbür dünyada nefeslenir!

Hem alevi cemi, hem bektaşi dergahında ilahi törenler (ayinler) nefeslerle başlar. Nefeslerden sonra düvazlar gelir. Düvaz, on iki imamın adları verilerek ehli beyte yazılan medhiyelerdir!.

Bugün alevilik ve bektaşiliğin ne olup olmadığını, itikadını, gizemlerini, düşüncesini, araştırmacılar bu nefes ve düvazları inceleyerek anlamaya çalışıyor. Nefesler ve düvazların peşinden en çok yazılan şiirler zülfikarname'lerdir. Yani, içinde "yetiş ya Ali, yetiş ya Hüseyin" yakarışının geçtiği şirlere Zülfikarneler, denir. "Yetiş Ya Ali" (Edrikni Ya Ali) Hz. Muhammed'in Uhud Savaşı'nda iki dişi kırılınca Ali'den imdat isteyip, Yetiş Ya Ali diye bağırmasıdır!

Nefesler, düvazlar, zülfikarnameler, hepsi Türkçe'dir.Alevi ve Bektaşi şiirleri Türkçe'dir, Türk edebiyat ve kültürünün temelini oluşturur. Ancak, en Türkçe, en arı Türkçe kullanıyor dediğimiz Yunus Emre'nin şiirlerinde dahi farsça, arapça kelimeler çoktur.

Bugün İranlılar'ın Türkçe yazıp konuşan alevi ve bektaşi ulularına değil, farsça yazan Mevlana'ya koşmalarının sebebi, milli bir değer olarak "dinin" değil, "dilin" önem kazanmasıdır.

Ayrıca cumhuriyetle alevilerin hasmı Osmanlı tarihe gömülmüştür, yine cumhuriyet Türkçeyi arapça ve farsçadan ayıklamaya çalışmış, alevi ve bektaşi şiirine Türk halk kültürünün büyük kaynak belgeleri diye bakmıştır. Alevilerle cumhuriyet arasında sağlam bağlar kurulmuş, alevilerin asırlarca gizlediği ayinleri yavaş yavaş açığa çıkmıştır. Yani "Şah'a gidelim" edebiyatı bitmiştir.

Ancak aleviler hala sazı eline alınca "Şah'a gidelim gönül" diye başlıyorlar. Şah'ın türbesi, ehli beytin türbesi, makamlar, hepsi orda, kapılar açık tutan yok, şimdi niye gitmiyorsunuz. Bu bir "inanç" ise gidip görmeniz lazım... Burdan şu netice çıkar, "Şah'a gidelim" Osmanlı-Safavi savaşlarının ve iç isyanlarının oluşturduğu bir döneme ait kültür. Yani, bu inançtan çok, bir kültür. Bugün bu kültür yaşamıyor. Sadece türkülerle dile geliyor. Bu da bu kültürün inanç ayağının yokolduğunu, sadece, nostaljisinin kaldığını gösteriyor.

* * *

Bakın en sert inançlarımız tarih içinde nasıl değişiyor? Mesela, alevi kadınlarında kaç göç yoktur, yani alevi kadınları erkeklerinden kaçmaz ve sünni kadınlar gibi tesettüre girmez. İşte sünniler yedi-sekiz asır boyunca acımasızca ve nefretle alevi çemlerinin bu erkek-kadın karışıklığını eleştiregelmişlerdir.

Oysa bugün 2003 Mevlana törenlerinde kadın semazenlerin de döndüğünü (sema ettiğini) gördük. Tam yedi asır bu topraklarda sünnilerin alevileri en çok eleştirdikleri nokta buydu, niçin şimdi mevleviler kadın-erkek karıştırıyor. Dile kolay, yedi-sekiz asır bu eleştiriyi yaptıktan sonra bugün sünniler de semaya kadınları katmaya başladı. Yedi-sekiz asır birlikte yaşadığın insanları rencide edip, iftiralar atıp, alevilerin ar ve namus duygularını töhmet altında bıraktıktan sonra bugün sünniler semaya kadını karıştırdılar ve Mevleviler de artık aleviler gibi kadın-erkek karışık dönmeye başladılar.

Daha nice dini çatışma, iç çatışma noktaları günümüzde anlamını yitiriverdi. Mesela, alevilere yapılan en büyük suçlamalardan biri, yine aslı astarı olmayan, tavşan eti yememeleri üzerinedir. Niçin yemiyorlar, neden yemiyorlar, bunun altında bir yığın gizemli bir şey aradılar, alevileri rencide ettiler. Tavşan etinin yenmemesi rivayetleri, Hazreti Ali'nin kedisi gibi bir tavşanı olduğu, kanının diğer hayvanlardan daha çok olduğu, yani kızıl olduğu, kırmızının alevilerce "mukaddes" sayıldığıdır.

Oysa bugün Anadolu'nun tüm bölgelerine dair mutfak kitapları yayınlanmıştır. Hiçbir bölgemizin mutfağında tavşan etiyle yapılan yemek yoktur. Yani, alevilerin dışında başkaları da tavşan etine itibar etmez, lokantalarımızda yoktur, yemek kültürümüzde yoktur. Bunun sebebi basittir, çünkü tavşan eti, yenilecek değerde değildir, hiçbir şeye benzemez, Aleviler de yedi-sekiz asır yahu bunun nesini yiyelim eti

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

MEHMET ÖZKANOĞLU

LeMan Kültür'de yılbaşı partisi... İmanı Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İst.

ÖZGE ZAMANCI

ozge@leman.com.tr

birşeye benzemez, kanı süzülen etten geriye çarık gibi çaput gibi bir parça kalır, gibi kendilerini savundular, ama anlatamadılar!. Bomboş dediğimiz bu tartışma, asırlarca sürdü!..

Alevi inancında gizemli ya da saklandığı söylenen birçok kavram ve olay vardır. (Anadolu tarikatlarında gizlemek melamilikle başlar. 12, 13, 14. asırlarda Anadolu'da çok serbest dini ve tasavvufi hareketler, fikirler vardı. Bu serbestlik içinde her türlü tarikat ve takipçileri erenlik, dervişlik, keramet, evliyalık'la büyük sükse yaptılar. Dünyadan elini ayağını çekmiş görünmeleri, kerametleri, topladıkları müridler, hepsi büyük bir kibre sebep oluyordu. Melamiler hem ibadetlerini gizlediler hem de içlerindeki inancı. Dışardan bakınca kimse onların Allah'ın eri olduğunu anlamayacak şekilde dindışı tavır ve hareketler geliştirdiler. Melamet, hakikatı gizleyen hırka gibidir. Kibir göstermemek için zahirde uygun olmayan görüşler içine girdiler. Yasak emirleri yapar göründüler. Kendinin ne olduğunu melamiler gibi gizlemek tüm tasavvuf ekollerinde az çok vardır, Yunus Emre de mısralarında melami olduğunu söyler.)

Alevi bektaşi nefeslerinde adı çokca zikredilen kırklar meclisi tartışmalıdır. Kırklar meclisi nedir? Şeriatta ya da sünnilerce böyle bir gaip alem meclisi yoktur. Aleviler şöyle anlatır. Hazreti Muhammed şeriatı temsil eder, yani, bu görünen dünyanın yolunu, düzenini. Ancak, Hz.Muhammed'in gizli bir alem olduğunu sezinlediğini ifade ederler. Kendisine Cebrail'in vahy getirmek istediği yeri bilmek istediğini, söylerler. İşte orası kırklar meclisiymiş. Hz.Muhammed birgün kapısından geçerken merak etmiş, içerden sen kimsin denmiş. Hz.Muhammed "ben ahir zaman peygamberiyim" demiş. İçerden bir ses "bir Muhammed vardır o da bizim içimizdedir, sen kim oluyorsun" demiş. Bu söz üzerine Hz.Muhammed kendini toparlamış: "Ben sizin fukara kulunuzum" demiş, bundan sonra içeri alınmış.

Bektaşi inancının temellendiği bu hikayeye göre Hz.Muhammed aynı zamanda kırklar meclisinde, yani içerde bulunuyormuş, ancak, bunu kendisi de bilmiyormuş.

Sünniler'in yedi-sekiz asır eleştirdikleri, asla astarı olmadığını söyledikleri bu kısa hikayenin tasavvufi tefsiri uzun sürer. Kırklar meclisi, yokluk alemi. Orada bütün canlar bir. Orda bütün sırlar çözülüyor. Ve herkes tek bir aşktan ibaret kalıyor. Oraya girenin-çıkanın kim olduğu bilinmiyor.

Alevi bektaşi nefeslerini iyice okuduğumuzda, tasavvufi merhalelerin, yani makamların sonunda buraya girildiğini anlarız. Ancak bu hikaye derin gizemler taşır. Yani orada artık "tanrıya dair bir ruh oluyorsun". Bu da hepimizin aynı yekvücud olduğu felsefesini anlatır. Yani biz bir yerden sonra, insan mıyız, tanrı mıyız?

Bektaşi tasavvufunda bir de "kırklar makamı" vardır. Bu kırk makam, tasavvufta merhale, yol, menzil alınırken, geçilen dört kapıyı, her dört kapının on halini anlatır, yani kırk kapı. Bektaşi nefeslerinde, kırk makamın son merhalelerinin sonunda "ben tanrı"yı ifade eden, Hallaççı Mansur, Nesimi gibi "ben-Tanrı" olduklarını söyledikleri için derileri yüzülerek yakılıp öldürülen yasak mısralarla karşılaşırız. Yüzlerce yıl sünnileri düşündürten, alevi bektaşiler'in inançlarını gizlemesine yol açan, bu, "ben-Tanrı" felsefesinde gizli. Tam bilemeyiz. Bunun tasavvufi yorumu güçtür. Ben-Tanrı'yla, öte tarafta bütün ruhların tek bir aşkla yekvücud olduğu, aşkla donanmış insanın, başka, gayri, kendisine ait bir beden taşımadığı ima edilmek istenir. Böyle olunca, bu vücudun artık görünen şeriat ehlince yargılanması olamaz!

Bektaşi inancında anlaşılması en güç "hal" budur, alevi bektaşi nefeslerinin çoğunun gizlenmesinin sebebi de budur. Yazılan nefeslerin çoğu halktan ve başkalarından gizlenmiştir. Zaten bektaşi tasavvufu, bu dünyanın gözüyle, bu merhaleler aşılmadan bu halin, dışardan anlaşılmayacağını söyler.

Bektaşi itikadında en çok tartışılan girift tasavvufi sorun şudur: Sünni inancına göre Hz.Muhammed miraca çıktığında, bu dünyayla öbür dünyanın sınırı olan "sidretül müntehana"ya gelir. Burdan ileri gidilmesi mümkün değil, burdan öteye nasıl geçileceği sorulduğunda, aşkla, nurla, diye cevap alınır. Ve öbür tarafta Allah'ın cemali Hz.Muhammed'e nur, ışık gibi görünür.

Bektaşiler'in yorumu çok farklıdır. Hz.Muhammed'in sidretül müntena'ya gelindiğinde öbür taraftaki Allah'ın suretinin nasıl göründüğü sorulduğunda "genç bir oğlan yüzü" diye tasvir edildiğini görürüz. Yani, Allah'ı bir insan suretine benzetir. Bu insan sureti görülür tasviri bitmeyen teolojik tartışmaların da kapısını aralar. Şöyle, gördüğü denilen bu genç delikanlı yüzü, aynı zamanda Hz.Muhammed'in kendi yüzüdür gibi, imalar taşır nefesler, yani Muhammed kendini görmüştür gibi esrarlı bir yorum bektaşiler etrafında tartışılagelmiştir.

Bu tartışmayı tanıyoruz, tıpkısı, aynı çağlarda, hala bugün hristiyanlıkta tartışılan tanrı-oğul tartışmasına benzer. İsa hem tanrıdır, hem oğul. Bu nasıl oluyor. Bektaşiliği inceleyen tasavvuf alimleri, hristiyanlık, arkaik kültürler, birçok şeyin bektaşi inancına sızdığını, az da olsa bulunduğunu söyler. Belki de bektaşilerin gizledikleri inanç, Hz.Muhammed'in tanrı olup olmadığıydı, bilemeyiz!..

Bunlar ötelere dair düşünceler, bir de bugünkü dünyaya dair, yani şeriata göre temel düşüncelerine bakalım. Sünni İslam inancında "emril maruf nehyil münker" inancı vardır. Yani, her müminin Allah'ın emirlerini söylemesi, yasaklarını men etmesi, gerekir. Alevi inancında buna benzer "tevella-teberra" inancı vardır. Tevella demek, Muhammed'i, Ali'yi ve bunların neslinden gelen 12 imamı sevmek, onları sevenleri de sevmek, yani ehli beyt sevgisi. Teberra demek, ehli beyte uzak duranlardan uzak durmak, hatta, Hz.Hüseyin'i şehid edenlere lanet yağdırmak, vardır. Bu inancın kaidesine göre, ehli beyt düşmanlarına düşmanlık yapmak dini bir görevdir.

Bu, "düşmanlık görevinin" bektaşi hoşgörüsüyle hiçbir ilişkisi yoktur, diyeceksiniz. Bu böyledir. Ehli beyt düşmanlarına merhamet edilmemesi, suçlarının bağışlanmaması, esastır. Ehli beyt düşmanlarına lanet okumak, alevi-bektaşi geleneğinin en köklü inancıdır.

Birkaç küçük ayrıntıya da girelim. M.Tevfik Oytan adlı yazarın 1945 baskısı Bestaşiliğin iç Yüzü adlı kitabını sahafta görüp almak istedim, pazarlık sonrası 25 milyona kadar indi, aldım. Kitabın ikinci cildini okumaya başlarken gördüklerime inanamadım, çünkü, hayatımda ilk defa görüyordum. Dört tane ayrı ayrı yüzü görülen, yani, tasvir edilmiş Hz.Muhammed resmi. İki tanesi çok bilinen Amerika kolejlerinden alınmış. Ama iki tanesi Bektaşi çizimi. Hz. Ali tasvirleri gibi. Şiiler ve Anadolu'daki bektaşiler yüz yıl varki Hz.Muhammed tasvirlerini artık çizmiyor, duvarlarına asmıyor. Ancak bir zamanlar bu tasvirler rahatlıkla çiziliyordu. Şiiler de çiziyordu, artık sevmiyorlar. Hatta Humeyni dünyanın neresinde olursa olsun çizenlere, yayınlayanlara karşı savaş açtı, bunun sebebi, Humeyni sonrası İran tüm müslümanların müdafaasına soyunduğu için, hem kendi tasvirlerini kaldırdılar hem yapanlara karşı harekete geçtiler.

Kızılbaşlık, alevilere yapılan bir suçlama gibidir, ancak, aleviler kızılbaşlığın suçlama olduğunu kabul etmez, kendilerini kızılbaş kabul ederler. Kızılbaşlığın kökeni, alevi-bektaşi nefeslerinde şöyle anlatılır, Saffeyn (Siffin) savaşında, yani, müslümanların kendi arasındaki savaşta, her iki tarafın ordusu da aynı kıyafeti giydiği için yanlışlıkla birbirlerini öldürdüler. Hz.Ali kendisini ve kendi ordusundaki askerleri kendilerini tanıması için kızıl giydirmiştir!..

Ehli beyt sevgisi, Ali taraftarlığı, yani, Şia düşüncesinin kökeni, Hz.Muhammed'in ölümüyle başlar. Ölümünden hemen sonra, daha cenaze ortadayken, peygamberin arkadaşları Sakıyfe denilen yerde toplanıp bir "seçim" yaparlar. Bu seçimde Hz.Ebubekir iktidara gelir. Şia ise, Hz.Muhammed'in hayatında "benden sonra veli Ali'dir", bunun tartışılmayacağını iddia eder. İslam dünyası bu seçimle ortadan ikiye ayrılır. Ve Şia, Hz.Muhammed'den sonra bir İslam hükümeti kurulduğunu, hatta bir "arap devleti", "arap hanedanlığı" kurulduğunu, oysa, İslam'ın herkese, her cinse, açık bir din olduğunu söyler. Bu yüzden bizim hilafet dediğimiz şeyi Şiiler hiçbir şekilde tanımaz!

Alevi-Bektaşi inancının en temel kaidesi 12 imam (12. mehdidir, henüz gelmemiştir), 14 Masum (1, 3 yaşlarında öldürülmüş bebekler), 17 kemer-best (Ali yanlısı ileri gelenler) 72 Kerbela Şehidi'ne, kutsal, ebedi bir saygı göstermek. 72 Kerbela şehidi bir rivayete göre 68 olduğu da söylenir.

Bu yüzden alevi-bektaşi inancında "mazlum" "masum" kelimeleri çok geçer. Bu, mazlum ve masumların, tarih döndükçe ilahi tören, bayramlar, matemlerle saygıyla anılması, alevi-bektaşi kültüründe sosyo-psikolojik olarak siyasetlerine de yansımıştır.

Devamı 15. Sayfada

Akşamsefası

KAAN ERTEM

@leman.com.tr

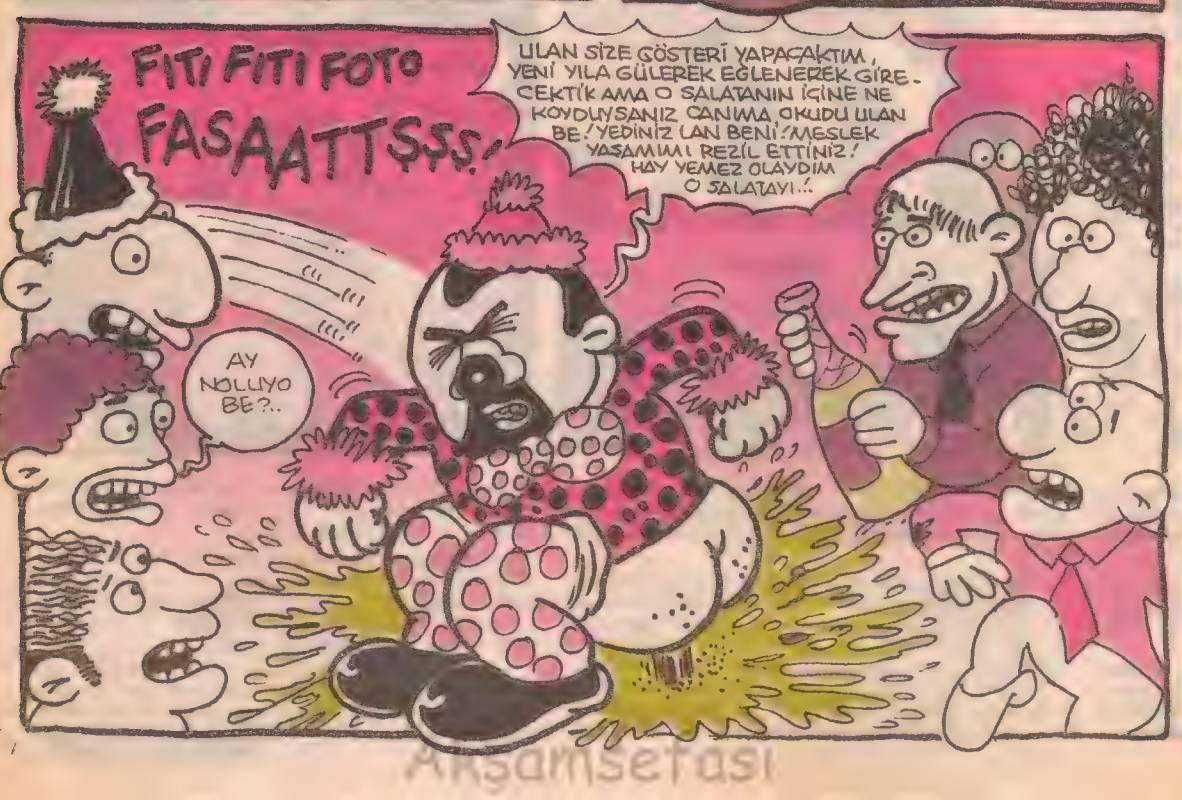

Akşamsefası

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

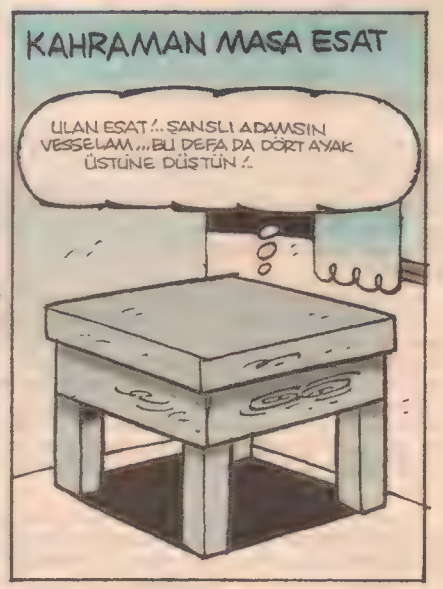

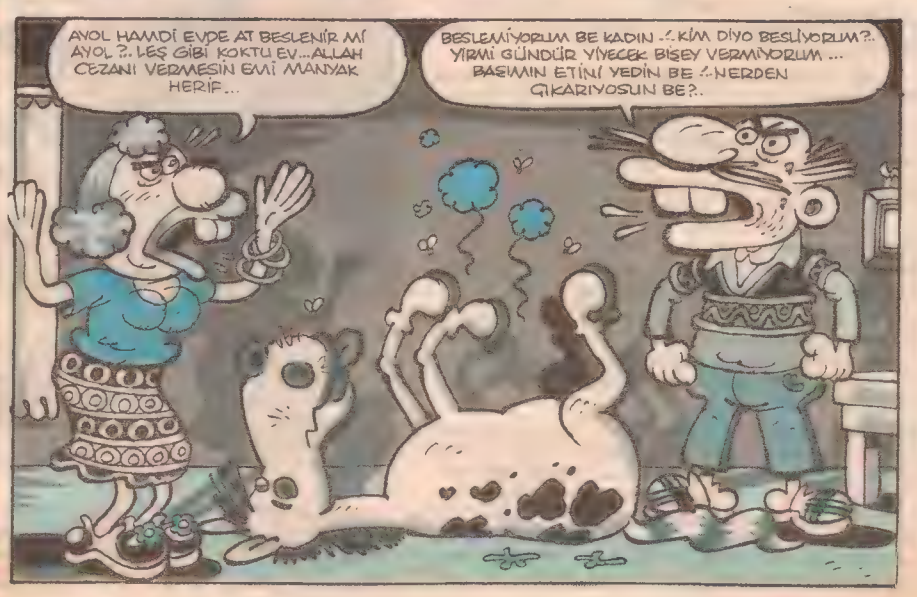

AKSARAY PAŞAOĞLU

Sağlı Sollu Yumruklarla Kafasını Gözünü Patlattığım O Çok Ünlü Adam Kimdi?.. Kim Olduğunu Gelin Ben Size Söyleyeyim...

Çevremdeki insanlara "Aksaray Paşaoğlu ne menem bir insandır?" diye sorsanız, size şunu söyleyeceklerdir: "Sessiz, sâkin, kanatlı karıncayı bile incitmeyen, mağrur ama seksî ve hârika bir insan!.." Çünkü pek çok kişi tersimin bok olduğunu bilmez. Gerektiğinde kasırga gibi civan dövüşen, demir hindi lezzetinde irili ufaklı sayısız yumruğu hasmının başından aşşa bir anda kovayla boca eden, eldiveni içinde kadife balyoz gibi bir yürek saklı ve gerektiğinde tereddütsüz bıçak da kullanıyorum.

Bakın size çok enteresan bir olayımı anlatayım. Sonra siz karar verin. Birgün, serseriliğiyle ün salmış bir kabadayı benim dünya görüşüme zıçarım senin dedi. İlkin şeyetmedim. Bu beni mafsalımdan tutup itekledi. Ben, nevrimi döndürerek buna önce bir Osmanlı-Selçuklu karışık tokat yaptım. Hepsini afiyetle yedi bitirdi. arkasından bir de ağzının tam ortasına lâyık, beyinli yarım baş çıkardım. Yâni bildiğiniz kafa darbesi. Bütün bunları yiyince şahısa rehâvet çöktü. Biraz sırtüstü uzanıp kestirdi. Ama ben arkamı dönünce bu bana arkadan çakı bıçağı fırlattı. Çakı bıçağı saldırısı Swiss diye bir ses çıkarır. Ben şimşek hızıyla dönerek bu beni yaraladı. Fakat öyle hızlı hareket etmişim ki yaram çoktan düzelmişti. Ben tavandan elips koşarak arkasına dolandım ve iki elimin kenar kesmeleriyle ense köküne tok darbeleri senkronize oturttum. Boynu kırkağaç kavunu sapı gibi bükülüverdi. Kendisi bok torbası gibi yığıldı kaldı.

Peki hiç merak ettiniz mi? Acaba kıyasıya dövüştüğüm bu adam kimdi? Şimdi duyunca çok şaşıracaksınız. Bu adam Saddam Hüseyin'di. Evet evet. Despot Saddam. Hem de bu olay nerede oldu biliyor musunuz? Tikrit'te. Onun mahallesinde. Evinin önünde. Yukarda anlattığım hadise tamamen gerçektir. Fakat sanal bir ortamda, bilgisayar başında gerçekleşmiştir. Hârika bir bilgisayar oyunu. Şimdi amerika'da kendini bilen herkes bu oyunu oynuyor. Ve inanın oyundaki Saddam, gerçek Saddam'dan bin kat daha cesur. Gerçek Saddam'ı gördünüz. Benim bile bitim kanlandı. Adam koca bir orduya tek kurşun sıkamadan piyastos oldu. Haa sakın yanlış anlaşılmasın. Ben, Saddam'ın, Amerikan ordusuna kurşun sıkmasını istiyor değilim. Ben, birtek askerimizin burnu kanasın istemem. Askerimizin dedim. Neden? Çünkü şu anda ordumuzun Irak'a gitmemiş olması çok hârika memnuniyet vericidir.

Şimdi benim tek arzum var. Gerçek Saddam'la, olgun erkekler gibi çölde teke tek dövüşmek. aylardır marsla beslenmiş ve uyuşturulmuş ihtiyar Saddam'ı iki amerikan askeri kollarından tutacak ben vuracağım. Sakın ola ki bırakmayacaklar. İsterse gerçek bir şövalye gibi eğri arap kılıcıyla dövüşeceğim. Onun elinde de tehditkâr bir hasır kalkan olacak. Uçuşan pembe ve mor tüller içindeki Irak'lı güzel kadınlar kıvrak ve ayak bilekleriyle halhallı raksederek lülü lülü lülü hurma dalı yaparak beni yelleyecekler. Ben bir şahin gibi o çölün kıpkızıl hamsiniyle dalgalanan ceylan bakışlı o egzotik saçlarımı ince parmaklarıyla dağıtarak o Saddam'ı ehh ben yerden yere kafasını elimle bastırınca ağzına çöllü çöllü topraklar dolarak bak yine bitim kanlandı. Sefil bir vestern gibi tozlu çizmelerime kapanarak: "Sen haklıydın Paşaoğlu, Irak'a asker yollamalıydınız." diye söyleyecek. Ben susacağım. Ve kendi kafama bir kurşun sıkarak "Korkaklar bunu asla yapamaz. Ben senin gibi iki metrekarede değil 875 metrekare triplekste oturuyorum." diyeceğim.

Ama ben yine de sıcak evimde şarabımı yudumlamayı seçiyorum. Bu da benim özgür tercihim. Gideceksem de Dubai'ye giderim...

Behiç Pek

Akşamsefası

ramize.erer@leman.com.tr

RAMİZE ERER

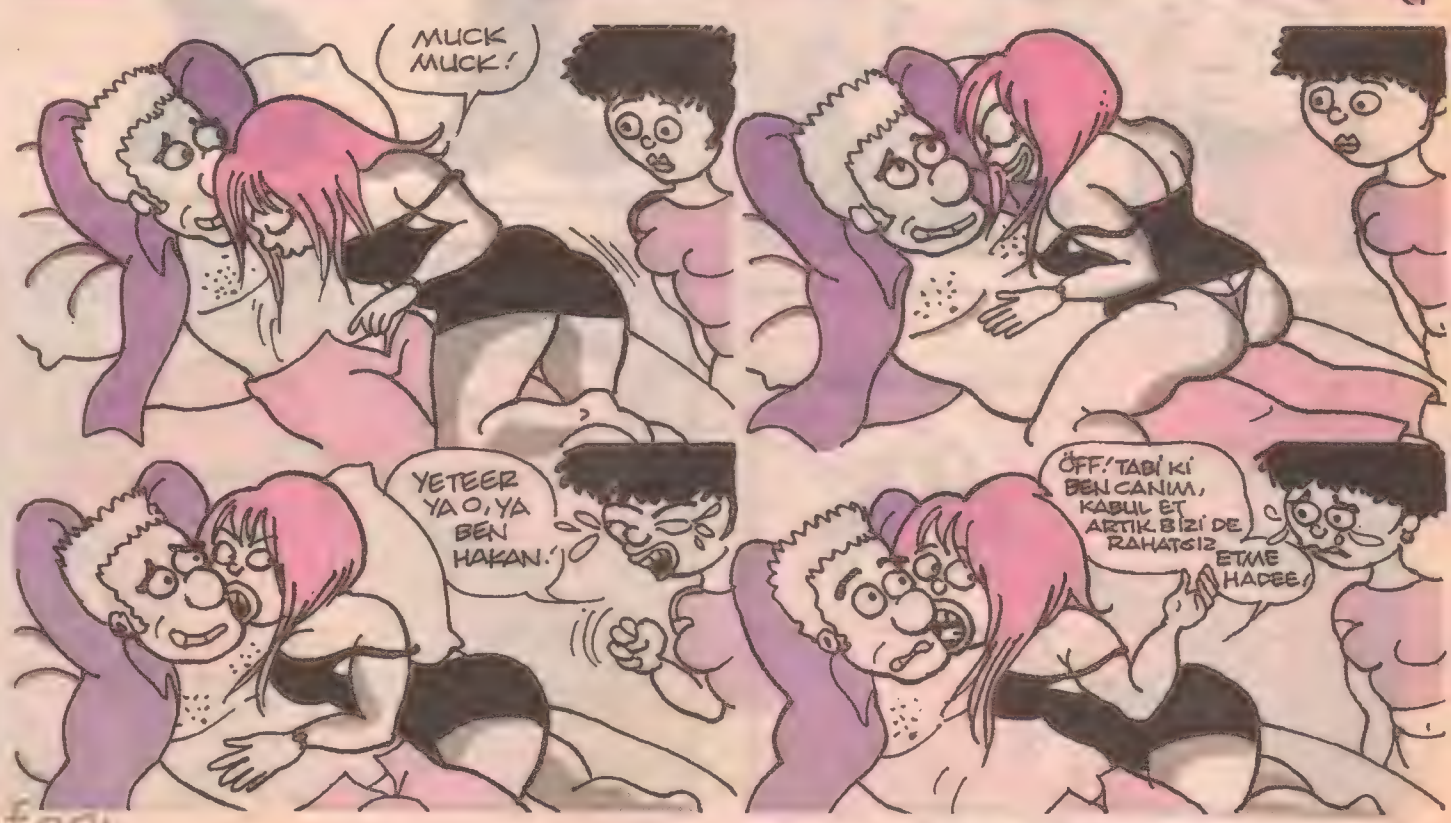

cemaahmet@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

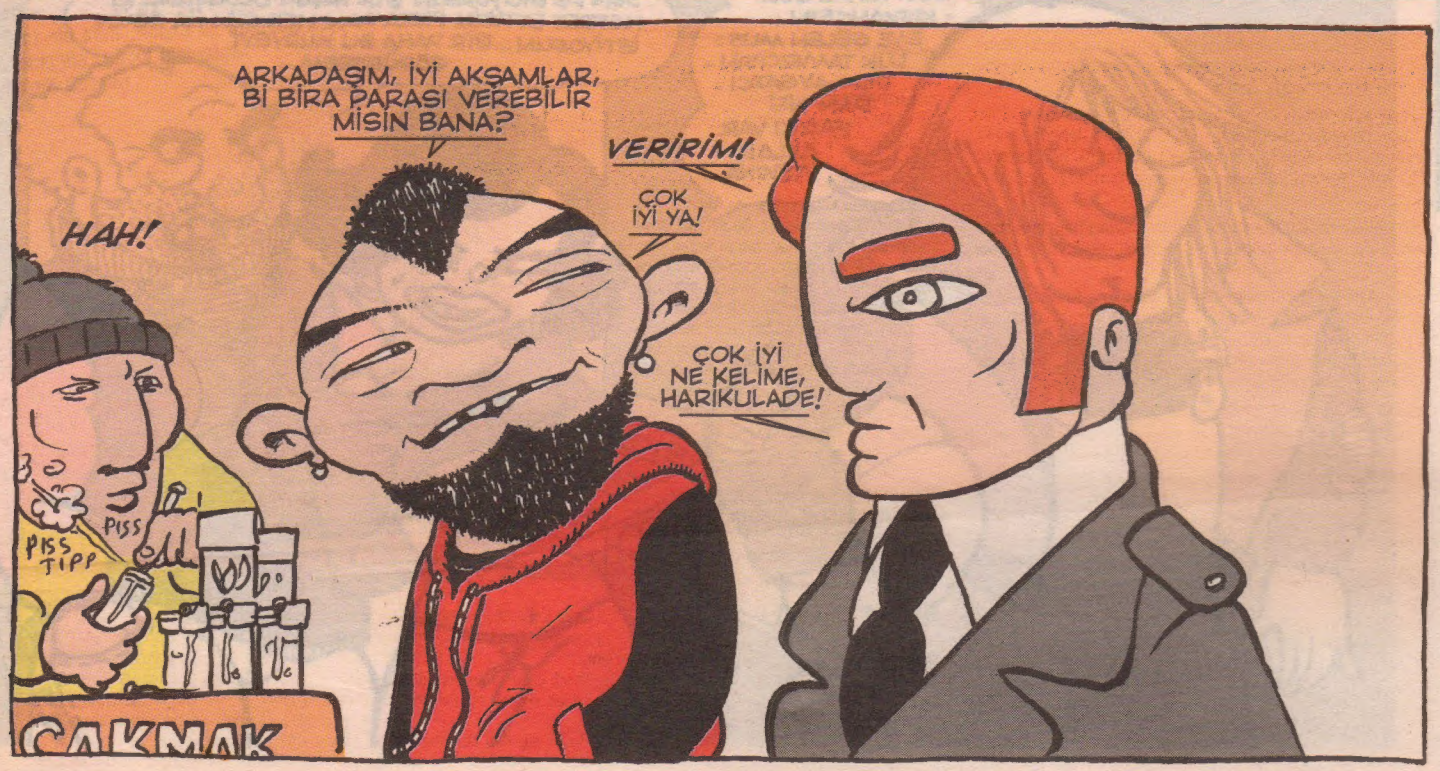

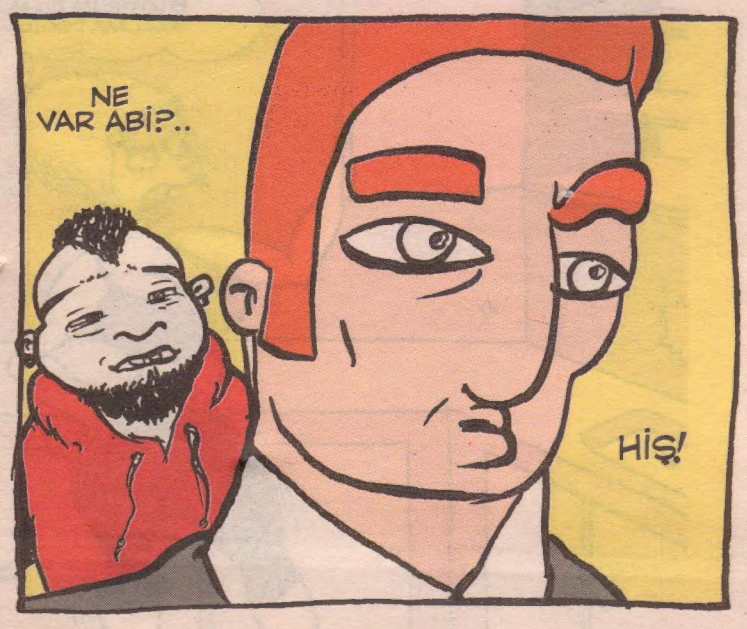

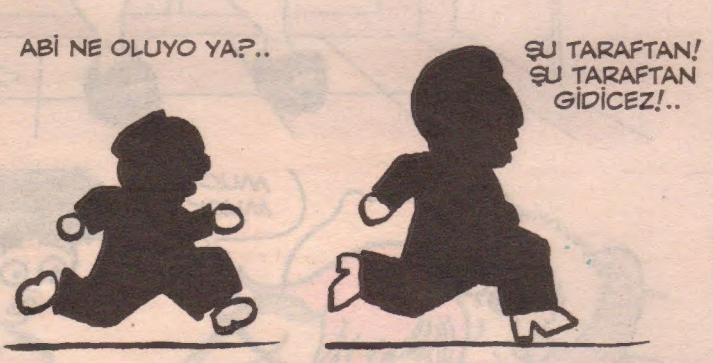

Tiyatrocular Kaave – Karıncanın Gözyaşı – Mehmet Esen..

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

İki yol görünüyordu gene! Belki üç. Birincisi, Yoğurtçu parkına doğru aşağıya inerim, oradan Kızıltoprağa yürüyüp devam ederim ve geri dönüş. İkincisi, 'Halitağa cadde'sini geçip ilerde Acıbadem dörtyol'dan kıvrılırım ve geri dönüş. Farklı bileşenlerden oluşan üçüncü rotayı ise, genelde kullanmayıp, ihtiyacım olan daa zor zamannara saklıyorum! Önce, bakkala uğradım. Kıçımı ve gövdemi dışarıda bırakarak, vitrinin arkasına, dergilerin bulunduu bölüme uzandım yılan gibi. O konuda aramız iyi sayılır, bi göz atmama bişey demiyorlar. Üstelik iş yerine uğramadığım vakitler, buradan satın alıyorum dergiyi.. Hmm, bakalım neler yapmışım bu hafta. Diğer dergilerin tipini bozmadan, yavaşça tutup çektim aralarından. Ve girip çıkannarı rahatsız etmemek için de, çerez poşetlerinin asılı olduğu, kaldırımdaki büyük rafın kenarına sokuldum.. Aslında, çok huzurlu bi şekilde uzun zamandır bakamıyodum. Yani, ne haftalık dergilere, ne de aylık olanlarına. Zaten topu topu üç beş dergi vardı koca ülkede, bu durum bile bi acayipti. 'Kelle'den beri hiçbir derginin tavrı da beni kışkırtamadı zaten', diye düşündüm. Böyle şeyler geliyodu aklıma işte, kıyaslamadan pek bakamıyodum. Şu ne? Yarışma ilânıymış. 'Komiklik' yarışması. Pop ztar yarışmalarıyla dalga geçip esprisini yaparken biz; aynı anda da!. Şakayla karışık bile olsa şu 'porşe' laflan filan ürkütücü belki.. Bi de, yeni bi dergi çıkmış, müzik mi, mizah mı, nedir tam annaşılmıyo! Ona da ayak üstü bi göz atarak, yerine bıraktım. Bi yığın pisliğin yaşandığı şu garip ülkede, en olumlu şey gene de mizah dergileriydi. Su götürmez bi gerçekti bu. Zaman zaman dışına çıkılsa da; birçok yayın organının halledemediği o 'etik' denen şey, mizah dergilerinin gizli geleneğinde, saklı kurallarında sürekli mevcut olabilmişti! Böyle olduğuna karar verip, fazlasını düşünmeden uzaklaştım bakkalın önünden. Hep iş, hep iş, aklımı biraz da başka şeylerle meşgul etmeliydim! 'Klasik kafe'ye uğrasam mı acaba? Belki oturup bi çay içer ve.. Hayır, devam edeyim şimdi; uzun zamandır yürümemiştim çünkü!

Havuzun yanından kıvrılarak karşı yola geçtim. Kirli taş sıralara çökmüş, biralarını yudumlayan küçük gruplar var. Burası bira cenneti zaten. Gece ikiye kadar açık Kaşe market, diğer bakkallar, yığınla tekel büfesi, meydanı çevrelemiş ve ara sokaklara sıralanmıştır. Kimse alkolsüz, tütünsüz filan kalmaz yani.. Kırmızı ışıklı dekorasyon mağazasının önünden geçip, ağaçlı kaldırımdan inmeye başladım. Şuralarda bir yerdeydi galbâ. Bi apartmanın girişinde bekleşen iki kız, para istemişlerdi benden; yol parasıymış. "Verememe, çünkü inanmıyorum size," demiştim. "Biz de sana inanmıyoz!" deyip, gülüşmüşlerdi ardımdan! Saçmaydı elbet, ne biçim bir karşılıktı bu; fekat öte yandan da müthiş anlamlıydı sanki. Yani, Aman Allahım, hiç inandırıcı değilsem gerçekten! Söylediklerim, savunduklarım birer yalansa hep. Buna benzer şeyler hissetmiştim işte o gün! O iki veletin böyle bişiy tasarladıklarını sanmıyorum tabii; âni bi refleksle, lafımı bana geri satmışlardı sadece; çocukken hep yaptığımız gibi!. Ağaçların dalları altından bir bir eğilerek, parka kadar yürüdüm. Sürekli böyle sap sap gezinmek de, işin doğrusu sıkıcı geliyodu kimi vakit! İnsan, şöyle koluna bi hâtunu takıp yürümek istiyo bazen. Onun da ayrı bi keyfi vardı. Yine konuşmazsın istiyosan, yani kendi düşüncelerine dalarsın, fekat yanında birisi olur işte. Belki bişiy görürsün, gösterirsin ona, aa bak ne acayip bi ev dersin, evet ne acayip bi ev der, sonra yürürsünüz gene. Gerçi şu an yaptığım da güzeldi tabii; bu şekilde yürümek, Kızıltoprak filan diye bi rota belirleyerek. Bir anlamı vardı elbet, kafama göre takılıyodum. İki kişilik yürüyüşte, iki taraf da başka şeylere bakma hakkına sahiptir. Ve yanındakine değer verdiğin için, onun baktığı şeye sen de bakmalısın bi süre. Çok saçma değilse bakılır elbet, o kadar da zor şey değil hani!.. Stadyumun yanından geçerken, oto yıkamacıda duran köpeğe baktım. Küçük bir kulübesi vardı; kulübesinin küçük çatısında da, özenle dizilmiş üç beş tanecik kiremit. Benim çatım da böyle ufacık, bi metrekare filan olsaydı, hemen çıkar aktarırdım tabii! Ama sadece, nalburdan aldığım naylonu örtebilmiştim akıtan yerlere. Üzerine de eski kiremitler ve taşlar dizdim, işte asıl hatam o oldu! Fırtınalı gecelerde, naylonun altına dolan rüzgar öyle bi hoplattı ki koca taşlan! Tepemde taklalar atıyodu kiremitler! Annem ziyaretime gelmişti geçen gün; tarçın, tomurcuk ve yeşil çay ikram ettim ona. Her zaman olmazdı böylesi zaten, kırkyılda bir market alışverişinde biraz abartıya kaçmıştım. Huysuzluk edip, hiçbirini beğenmedi Annem. Bana, hazır sandviçlerden satın almıştı gelirken, hoşuma gitti bu. Annem altmış yaşında, ve hâlâ çalışıyor! Para dilenen gençlerden niçin nefret ettiğim de böylece açıklığa kavuşmakta. Şu işlerden daha fazla kazanmak ve onu hiç çalıştırmamak isterdim. Tabii sadece güzel bir dilekti bu; benim de abuk sabuk ihtiyaçlarım olduğu gerçeğini değiştirmiyodu ayrıca! Öteki süslü poşetleri beğenmeyince, normal çay yaptım kendisine. "Yukarda n'oluyo?" diye sormuştu habire, şaşırmıştı çatıdaki gürültüye tabii. Yarın filan çıkıp bi bakıcam gene demiştim... Oto yıkamacının tam karşısında, bi çiçekçi dükkanı var köşede. Burada, rotayı değiştirebiliyorum bazen. Ya devam ederim, ya da ileriden, özel hastanenin yanından geri dönerim?. Devam ettim! Çok fazla ilginç şey görememiş, ve yeni şeyler düşünememiştim ama, en azından bi sağlıklı yaşam yürüyüşü olabilirdi! Kızıltoprak'daki o harâbe binayı da, restore etmişlerdi nihayet. Artık yolun o bölümünün de bi özelliği kalmamıştı!. Mantarlı havuza geldiğimde, ışıklardan geçerek büyülü caddeye girdim.

Gezintinin en çok bu kısmını seviyorum. Gidişle dönüş arasındaki bu caddeyi! Diğer boyuta geçen, gizemli bir koridor gibi. Hiç denemedim ama, bi gün turlayacam burda, yani iki üç kere gidip gelicem aynı yerde. O zaman bu caddenin de bi gizemi kalmıycak ve sçıp batırmış olucam böylelikle! Bazı şeyleri hiç denememek lâzım.. Karanlık sayılırdı yol; birkaç sokak lambası ışığı, yüksek ağaçların sık dalları arasından pek ulaşamıyodu kaldırıma. Caddenin bir bölümü bisiklet yolu olarak düzenlenmişti. Hangisinden yürümek istediğime yine karar veremedim! Önce bisiklet yolundan ilerledim (bisiklet yoktu hiç etrafta), ötekine geçtim biraz, sonra ortaladım azıcık. Belki de, normal bi şekilde yürümek istemiyodum! Orda, bi ev vardı. Belki, oturmak istiyodum ben orda, neden bilmiyorum. Hani belirsiz düşler vardır ya böyle; o görüntünün hayâlinize niçin saplandığını bi türlü anlayamazsınız, bilinçaltı filan da denir buna. Orada, şu apartmanın kenarındaki alçak duvarda oturmuş soluklandığımı görürüm bazen: Birisi yanıma yaklaşıyor ve, 'patatesin var mı' diyor!? Bi dakka hayır, ben diyorum, patatesin var mı diye. Çok saçma. Bi gece, uyumadan önce de söylemiştim bunu kendime.

Caddenin sonunda, çingene kızları darbuka çalarak dans etmekteydi!. Lastikçi dükkânının vitrinine de göz atarak (bi araba lastii kaç para acaba?) yanlarından geçip köşeyi döndüm...

Mazlumdan, masumdan yana olmaları, alevileri tarih içinde mazlum ve masumlara karşı hassas olmayı öğretmiştir.

Şöyle, alevi-bektaşi törenleri, nefesleri, sazı, bayramları, matemleri, durmaksızın, masum ve mazlumlara gözyaşı döker, dövünür, yakınır, lanet okur. Yani, din dediğimiz şey, masum ve mazlumları düşünmek, sevmek, onları yadetmek, onları asla unutmamak. Bu psikoloji, alevi-bektaşi geleneğine merhamet duygusunu, şefkat duygusunu, hangi ülkeden hangi dinden olursa olsun, mazlumlara sahip çıkma duygusunu bir ruh terbiyesi olarak yürekten öğretir. Altta kalanlar, ezilenler, alevi-bektaşi terbiyesiyle büyümüş insanlar tarafından çok tutulur, sahip çıkılır. Yakın tarihte alevi-bektaşi geleneğinden gelenlerin sol partilerde yani altta kalanların siyasetini seçmelerinin sebebi budur. Kendilerini, ezilenlere, işkence edilenlere, yasak koyulanlara yakın hissederler. Zenginden, statükodan, zalimden yana siyasi tavır geliştirmeyi beceremezler, CHP gibi statüko partisini destekleyip sonra siyasi olarak çözülüşlerinin sebebi de budur!..

Hem mevlevi dergahında hem de cemevinde sema edildiğini (dönüldüğünü) görürüz. Bu sema'da (dönmede) insanın ruhundaki pisliklerin döndükçe dökülüp kirlerinden kurtulunduğu söylenir. Araştırmacılar, bu dönme adetinin islam tasavvufuyla, ilahi ve dualarla törenleştirilmesinin kökeninde şamanizmi buluyor. Henüz, Ali, din, kitap ortada yokken, orta-asya bozkırlarında şamanın yönettiği bir tören vardı, tarihin karanlık günlerinden beri. Şaman, törene katılanların psikolojik, siyasi, tıbbi, sosyal olarak, dert ve sıkıntılarını da (bugünkü alevi dedelerinin işlevi) çözüyor ve aynen cemevinde olduğu gibi sema ediyorlardı.

İnanılmayacak ama bu cemevinin benzeri ilkel şekli bugün Kazakistan köylerinde hala yaşamakta. İçinde ilahiler, nefesler, bugünkü islam ve ehli beyt itikadlarıyla hiçbir ilişkisi yok, ancak, şekil, cem, dönme, giyim, aynı. Sema'nın orta-asya'dan getirilen bir şaman adeti olduğu kesin.

Eskiden dağda yaşayanlara Türk, şehirdekilere "Osmanlı" denirdi. Osmanlı ne demek, önce okumuş şehirli demek. Sonra, her renk her çeşit kavimden olan, sertlikleri yumuşamış, kalender, çelebi insan demek. Bu kalender, çelebi, şehirli kültürünün gelişmesinde Bektaşi kültürünün yeri büyüktür. Bektaşilik şehrin yumuşaması, dini ve sosyal çatışmaların hoşgörüye dönüşmesine, yani çelebileşmemizde Osmanlı şehir kültüründe başrol oynamıştır.

Bugün bektaşi fıkralarını inceleyerek, bektaşilerin sert islami yasak ve kaideleri nasıl yumuşatmaya çalıştıklarını görebiliriz. Bektaşi fıkraları incelendiğinde, eleştirinin konusu sadece kaba sofular, yobazlar olmadığı görülür. Dini rütbesi, zenginliği, müsmülanlığıyla kibirlenenlerin eleştirilmesi yanında, kendi inançlarını da rahatlıkla alaya alabiliyorlar. Mesela şu fıkra. Bektaşi'nin eşeği uçurumdan düşmekte. Kurtaramıyor. Yetiş Ya Ali, Yetiş Ya Hüseyin, diye bağırıyor. Derken, eşek uçurumdan düşüyor. Bektaşi bu sefer: "Geldinizse kaçın, üstünüze eşek düşecek" diye bağırıyor.

Ya da, Bektaşi yağmur duasına çıkıyor. Tarlasını bir çalıyla işaret edip dua ediyor. Gece, yağmur, fırtına tarlayı alıp götürüyor. Bektaşi Allah'a dönüp: "Kabahat sende değil, bu tarlayı sana gösteren pezevenkte!"..

TV'nin ve gazetenin olmadığı asırlarda, kilise, hristiyanlara İncil'deki hikayeleri anlatsın diye kilise duvarlarına freskolar yaptırılır, hristiyanların gözlerinde İncil canlanır.

Alevi-Bektaşi şiiri şaşılacak kadar canlı tasvirlerle öteleri anlatır. Hepsi gaipten haber verme peşinde. Hepsinin kurcaladığı gizem, bilinmeyen. Ancak, Alevi-bektaşi şiirleri görmediğimiz alemleri şaşılacak kadar güçlü duygulu malzemelerle anlatır. Şiirler türküleşirken ezik nağmelerle insan ruhunu parçalayan çok ağır sarsıcı psikolojik tesir bırakır. Hem müzik, hem sözler çok eskide olmuş olağanüstü hikayeleri çeşit çeşit nağmelerle uzatıp insan ruhuna tutkal gibi sürmeyi başarır. Koca bir tarih bu şiirlerle damıtılır. İnsan duygularının her bir kıvrımına esrarlı kimyası sürülmüş, dinleyenin kafasında, resimli orta-atlas gibi tarih canlandırılmıştır.

Tüm bu "öte edebiyatının" içinde bugünkü aklımızın almadığı birşey var. Bizi dehşet içinde bırakıyor. Şaşkınlık yaratıyor. Alevi-bektaşi şiirlerinde yoksulluk, açlık, sefalet hiç ama hiç kullanılmamıştır. Tıpkı Yunus Emre'de olduğu gibi, birkaç satırla geçilmiştir. Tıpkı Tekke edebiyatının tümünde olduğu gibi. Tıpkı, Divan Edebiyatımızda olduğu gibi.

Her vakayı gözümüzde canlandıracak kadar güçlü bir dile, söz oyunları ve söz sihirbazlığına sahip yüzlerce evliya, şair, ozan, eren, bu çıplak, yaşanan yoksulluğu neden görmezden geldiler. Hep ötelerin renkleriyle ilgilenip, bu dünyanın çıplak gerçeğini ciddiye almadılar.

Bu soru tüm insanlığı ilgilendirir, çünkü, tüm çağlar içinde insanlar, kendi çıplak gerçekliklerini, sefaletlerini "bilinçle" farketmeleri, önce aydınlanma, sonra 18 ve 19. yüzyıllarda sol düşüncenin katkısıyla olur. Sol düşünce, çağların değişmeyen gerçeği olarak yoksulluğa vurgu yapar, tarihin çelişkisi olarak ortaya koyar. Geçtiğimiz son elli yılda ülkemizde, sol edebiyatın etkisiyle, ya da şehre gelen mahalli sanatçılar, yeni sanatçılar, şehrin çelişkilerini bilinçle farkedip yoksulluğu resmetmeye çalışmıştır. Bu son elli yılda mısralarda çizilen yoksulluk resimleri tüm tarihimizden daha çoktur!..

Ancak tarih içinde aradığımızda, yoksulluğumuzu dillendiren halk ozanlarının sayısının yok denecek kadar az olduğu, birkaç mısra değinip geçtiklerini, yoksulluğu tasvire çalışmadıklarını görürüz.

Oysa Anadolu, bin yıl önce de, ortalarında da, sonunda da, 20. yüzyılın başında da, insanlık tarihine konu olacak büyük kuraklıklar, açlıklar ve bunların sebebi büyük iç savaşlara sahne olmuştur. Mesela, bu yüzyılımızın başında Orta-Anadolu'da onbinlerce insan açlıktan ölmüştür. Bu denli çıplak, gerçek yoksulluğun feryatlarının şiirleştirilmemesi düşündürücüdür. Bunu nasıl açıklayacağız. Diyelim, tekke edebiyatı baştan sona tasavvuf alemiyle ilgilendi, peki, halk edebiyatımıza ne demeli?

Şiirimizde din, tanrı, öte, aşk, zulm, göç, gurbet, ölüm vb. birçok insanlık hali, sere serpe kullanıldığı halde açlığın, sefaletin nakış nakış işlenmemiş olması, bu toprakların ruh felsefesiyle ilgilidir.

Sanki her insan derviştir, sanki her insanın sabahı-öğlesi-akşamı, tesbihtir, duadır, Tanrı'ya varmaktır, sanki, tarlası, sapanı, midesi, ağzı, çocuğu, karısı yokmuş gibidir. Ki, Yunus Emre'nin karısı, çocukları bilinmez, kendi çıplak dünyalarından hiç bahsetmezler!

Bunun sebebini anlamamız gerekir, araştırmacı-akademisyenlerimiz de merak etmedi, onlar da şimdi benden duyuyorlar. Anadolu halkı açlığını söylemek istemedi mi? Ayıp mı saydı? Utandı mı? Yoksa böyle bir "kültür"ü hiç tanımıyorlardı.

Ya da açlığını dillendiren halk sanatçılarına rağbet göstermeyip bugünkü gibi bir kenara mı attı. Ya da bugünden baktığımızda anlayamayacağımız bir insanlık durumu mu var. Açlık, herkesin hergün yaşadığı hergün bölüştüğü acımasız bir gerçekti, bu yüzden önemli değildi. Ya da asırlardır zengini fakiri mutlu köyler-komünler içinde dayanışma, yardımlaşma içinde, eti, ekmeği, çorbayı asırlar boyu kardeşçe bölüştü. Bu yüzden halkımızın gözü sıcak çorbada değil, hep, haktan inen şerbeti elhamdülillah deyip içmekte idi...

Bunu şöyle de anlayabiliriz, bugün elimize gelen bu şiirleri, binlerce tekke, cemevi, dergah, medrese asırlar boyunca kayıtlarında tuttu. Bu büyük kurumlar, törenlerinde, zikrlerinde asırlar boyu bu nefesleri, ilahileri söyledi. Oysa, halk ozanlarını yaşatacak tek kurum vardı, o da halkın hafızası. Bu hafıza içinde halk edebiyatının bu şairleri-şiirleri kayboldu, elimizde yoksulluğuna feryad eden malzeme hiç kalmadı!

Bir de şöyle açıklayabiliriz. Ta başa dönelim. Yunus Emre, Hacı Bektaş'ın kapısına gider. Hacı Bektaşi Veli, söyleyin, buğday mı istiyor, himmet mi? der. Yunus, himmeti ne yapacağım, buğday, der. Hacı Bektaşi Veli,"verin buğdayı başka kapıya, Taptuk'a gönderin" der.

Buğdayın anlamı tasavvufta şudur, adem peygamber cennetten buğday yediği için kovulur, (elma, meyve değil, tasavvufi kayıtlar buğday diyor)

Burdan da şöyle bir köklü gelenek çıkıp tüm Anadolu'da kökleşir. Ta başından beri sanatçı, şair, evliya, ozan, aşk sahibi, tasavvuf, erkan, hal sahibi insanlar, hepsi, "buğday" istemeyi cahillik, aşağılık, bayağılık kabul eder. Ama "himmet" istemeyi bir büyük yüce, ilahi dava, hayatın tek gayesi kabul eder.

Tekke edebiyatı gibi, halk edebiyatı da bu gelenekten etkilenir. Böylelikle şiirimiz, divan edebiyatı, halk edebiyatı, tekke edebiyatı, varoluş gayesini "himmet"ten yana, nasipten yana, aşktan, nefesten, ilahi yolculuktan yana koyup şekillenir. Tasvirler, semboller, hepsi bu renkle çizilir.

Himmet, şefaat, nasip kültürü asırların tekerleğinde döndü durdu. Gelip bugün dilenciliğe dönüştü. Ruhani bir aydınlık, ilahi bir vazife için gidilen türbeler, şimdi, ev almak, işe girmek için gidilen yerler oldu. din diye, Allah diye, başladık bu hikayeye. Bu kültürü neden, nasıl dilencilikle kemirip yiyip bitirdik. Halkın başından aşağı belediye başkanlarımız makarna, lahana atıyor. Çamurlar içinde nineler bir naylon torba bulgur için arenadaki gladyatörler gibi birbirini boğazlıyor. Bir nohut için birbirinin gözünü çamurlar içinde oyan anneler.

Yürekten, kanlı gözyaşlarıyla Allah'a iman etmiş annelerimiz, kadınlarımız, din dışı olduğunu bile bile, hurafe, günah olduğunu bile bile Telli Babalar'a koşuyor. Bayramda, Ramazan'da seyranda insanlarımız, "nur" için, cennet için değil, "para için", "maddi beklenti" için kitleler halinde türbelere koşmakta.

Maddi beklentileri olan insanların gideceği yer, sivil kurumlar, sosyal kurumlar, sendikalar, partiler, örgütler, ancak hiçbir parti ve sivil kurumun önü, tüm Türk tarihi boyunca telli baba kadar kalabalık olamadı.

Bu kalabalıkların telli babalar etrafındaki seması, açlığın, cahilliğin, sefaletin seması. Biz şimdi, hangi semayı seyredelim, mevlevi semasını mı, alevi cemindeki semayı mı, yoksa bu sefalet etrafında dönüp duran semayı mı? Bugün, eski anlamıyla, Allah için, hu erenler diye sema eden, birkaç gönüllü dernek, birkaç gizli dergah kaldı. Ama milyonların koştuğu kapı, açlığın, telli babaların kapısı...

Bu, ilahi kültürün çürüdüğünü ve aklını kaybettiğini gösteriyor, inançlı inançsız herkes bunun "insanlık dışı", "akıl dışı" olduğunu söylüyor.

Enflasyonu yüzde yirmiye indirebilmek için iki milyon insanı işten attık, yüzde beşe indirebilmek için bir milyon daha atacağız. Ve bizler, hala "buğday" istiyemiyoruz. Himmet, nasip, başka alemlerde feryat ediyoruz.

Bu kapı, bu şiir, bu kültür, himmet kültürü. Buğday isteyenler bin yıldır horlanıp, kovuluyor.

Gerçek şu ki, cumhuriyetin ilk onbeş yılında, bu himmet, nasip, şefaat kültürünü kökünden değiştirmek isteyen "politikalar" vardı. Buğday nasıl istenir, üretilir, tarlayı, sapanı, makineyi, öğreten düşünce, himmet kültürünün karşısına çıkıp, bu düşünceyi parti felsefesi yaptı, eğitim felsefesi yaptı, yayın felsefesi yaptı.

Ama sonra yine "nasipcilerin" eline geçti bu kültür politikaları. Hepsi boynun büküp üslup güzelleştirip, yıllar boyu, sözlerini süsleyip, kağıtlara yazıp dilekçe gibi, ağanın, paşanın, evliyanın kapısına vardılar. Hepsi yağlı, ballı kapılardan, himmet deyip, nasip deyip geçtiler. Bu kültür hazineymiş. Koşun koşun kapanın elinde kalıyormuş. Kapış kapış her partide her şirkette, Allah diyen, bedava alıyormuş. Aydını, siyasetcisi, gazetecisi, sünnisi, alevisi, şefaat, himmet, nasip, talan, yağma, peşinden koşturup durdular. Şefaat ya, deyip, el, ayak, etek öptüler. Haktan inen şerbeti, kazan kazan içtiler.

Hepimiz okuduk, gördük, öğrendik, yaşıyoruz. Bu himmet kültürü akıl hastası. Artık kültürümüzü, toprağımızı bu sahneler utandırmakta. Dünya aleme rezil kepaze etmekte.

Oysa bu şiiri yazan dervişler bin yıl büyük zaferler kazandılar, şiirleri her evde okundu. Her çocuk, her anne ezberledi. Bunun karşılığı bin yıl bu topraklarda hangi kapıyı çalsalar evliyalar gibi, öte dünyanın misafirleri gibi ağırlanıp karınlarını doyurdular. Baş üstünde tutuldular. Tüm Anadolu'yu dağ bayır ova fethettiler.

Biz modern yazarların halkın ezberlediği tek bir şiiri yok, tek bir hikayesi yok. Bu himmet kültürünü hızla modernelşmemiz gerekir. Yani, edebiyatçılık oynayacak, edebi oyunlar, laf salataları, şöhretler, holdinglerle vakit geçirecek halimiz yok. Kitleler daha da büyüyerek telli babalar etrafında çadırlar kuruyor.

Bize düşen, kültür politikamız, hayat felsefemiz, kendimizi, çıplak dünyamızı, açlığımızı, neler istediğimizi, bu dünyanın ne olduğunu, bu, gerçek, dış dünyanın psikolojisini, bu gerçek dünyanın şiirlerini, edebiyatını, filmini yapabilmek. Gerisi boş. İnsanımıza bu yeni dünyanın gerçeğini çıplaklığıyla anlatabilmek, ruhlarına kazımak, sonra ezgisi, şarkısı, türküsü, sinemasıyla, kalplerine bu dış dünyanın derdini sokabilmek.

Ya da, eğlenin, oynayın, şöhret olun... Ya da sizi de aşk aşk deyip döne döne uyutacaklar. Tadsız tuzsuz kirli bin tane hikayeyi fareler gibi ruhunuza salacaklar. Kabus gibi iç savaşları yeniden üretip, kardeş kanını yeniden bir daha icad edip; size de peri masalıymış gibi hikaye edecekler.

Bu karda kışta, kızıl kıyamette, iki milyon, üç milyon, dört milyon işsiz babanın halini, hatırını, tek bir gazete, tek bir şiir mısrası, tek bir yazar, bilmeyecek, sormayacak!.. Ama sizler başbakan huzurunda, bakanlar huzurunda "Allah, ya Muhammed" deyip dönüp duracaksınız!..

Bin yıldır açın halini soran mı vardı... Fukara edebiyatı deyip aşağılayıp geçtiniz. Bu topraklarda sanki fukaranın, açın edebiyatı olmuş gibi... İnsanların halini mısralara, gazetelere, hikayelere yazmadan, ezgileştirmeden, şarkılara dökmeden, bu amansız açlık savaşının biteceğini mi sanıyorsunuz!...

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

LeM MİZAH DERGİNİZ

okur mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80080 BEYOĞLU / İSTANBUL

Üniversitede Bilim

Aklıma gelen ne varsa sıkıcı dersin gidişatına göre şekilleniyor. Neymiş? Yok efendim "...fizyolojik yoğunluklarını kaybederler bunun içinde stoplazmasındaki su kaybını engellemeye çalışırlar..." Off! Bitki coğrafyası dersi... Bu ne yaa! İnsanın gün içinde çıldırmasına neden olan etkenlerin bu noktaya ulaşması dersin ya da derslerin bilimsellikten uzak ezberciliğe dayandırılmasıdır. 1 saat boyunca hocanın durmadan yazdırması, sosyaliteden, analitik düşünmeden yoksun sistemli (!) öğrencilerin de bu süre zarfı içinde sadece duyamayıpta yazamadıklarını hocaya sorması Eğitim sistemimizin çok açık belirleyicisidir.

"(Sanırım yanımda oturan savaş çocuğu da bu sistemli(!) gençler arasında yer almaya başlamış... Oysa o dememiş miydi? Ciloların, artosun terli coğrafyasında bitkilerin mayınlar kadar önemli olmadığını, oysa o dememiş miydi? İnançlarını, kimliklerini yaşamaya çalışan insanlardan akıtılan kanın bitkilerdeki su kaybından daha önemli olduğunu?)

Şimdi düşünüyorum da aynı bölgelerde aynı bitkilerin yetişmesi doğal karşılanıyor da farklı kimliklerin, ırklarını insanların bir arada yaşaması neden engelleniyor?

Her neyse biz konumuza dönelim... "Ağaç sınırı artık hiç ağaç yetişmeyen yerlerle tek tük ağaç yetişen yerlerden geçen sınırdır..." şeklinde son bulan yazma işlemiyle hocanın kendi direktiflerini sunması aynı anda oluyor: "Çocuklar yazdırdığım toplam 45 sayfayı iyi ezberleyin vizede hepsinden sorumlusunuz".. Bütün öğrencilerin susarak onayladığı bu konuşmanın onlar için bir sorun yaratmayacağını iyi biliyordum. Çünkü onlar sınava 1-2 hafta kala hepsini çok iyi ezberleyecek, sınavda ezberledikleri ölçüsünde iyi not alacak ve sevinecekler... Ya sonra, sonra mı? Kocaman bir hiç... Ezberlediklerini unutacak, hayatın en önemli anlarında da beyinlerinde hiçbir şey kalmayacağından hayatın anlamını da ezberlemeye kalkacaklar...

Bir ders daha son buluyor. Aklıma gelen ne varsa kendine göre şekillendirerek. Neymiş? Yok efendim vize konularını iyi ezberleyin... Ofuu ezberci, bilimsellikten uzak dersler... Hayatıma giren bütün duyguların, özgürlüğün, araştırma ruhunun vb. acımasızca yok edilmesi... İŞTE BİLİMSELLİK...

CIWAN

Etten Yürek

Niye uyandırmadınız ki beni, o koca sesinizi hiç gerektiğinde kullanmazsınız zaten. Bütün gün tepemde beynimi yersiniz bir sabahta işe yarasanız olmaz mı sanki, yine kaçırdım güneşin doğuşunu. Şu 7:30 vapuru da olmasa, sizden hayır yok bana. Üstümde de bir ağırlık var yine, şu boş şişelere bakılırsa bir akşamcıyı ağırlıyorum galiba? Ne kadar da çok içmiş, vapur sesine bile uyanmadığına göre ayılması bir hayli gecikecek sanırım, ne yapalım katlanacağız mecburen; diğerleri buz gibi, tabi gelip de bana sığınacak. Öyle parlak boyalı olmakla iş bitmiyor. Yok boyaları bozuluyormuş, yok parlaklıkları bozuluyormuş, daha neler neler... Halbuki ben üzerimdeki her çiziği korumak adına daha bir sıkı bağlanıyorum hayata, o gözyaşları dalgalandırıyor içimdeki dingin denizi.

Ya çoğu zaman hissettiğim o ağırlık. Boşalttıkları şişeler miydi onları bu kadar sarhoş yapan yoksa taşıyamadıkları yük mü? Onlarınkinin yanında benim taşıdığım ne ki alt tarafı zararsız bir beden. Daha geçen gün yaşlı bir bedenin yorgunluğu vardı üzerimde. Altmış yılın aşındırdığı yüzündeki kırışıklıklar neredeyse benim çiziklerimin derinliği kadardı. Hepsinin ayrı ayrı hikayeleri var, belli ki onun kırışıklıklarının da öyle. Her biri ya bir sevdanın bitiminde ya da bir hayal kırıklığı neticesinde oluşmuştu. Derinlikleri de çektiği acılara göre değişiyordu, hele bir tanesi vardı ki o çektiği acıların en büyüğü olmalıydı.

Titrek sesi düşüncelerimi bölüverdi bir an: "Biliyor musun bana aldığın menekşe açtı, üşüyecek diye öyle korkuyorum ki akşamları hemen içeri alıyorum. Suyunu da hiç aksatmıyorum. Onunla o kadar benziyorsunuz ki... İkinizi de toprağa gömdüm, sen de o da orda yaşıyorsunuz; şimdi seni de tıpkı onu suladığım gibi suluyorum; ama onu kokladığım gibi koklayamıycrum, seni koklayamıyorum oğlum..."

Şimdi daha iyi anlıyordum, yüzündeki en büyük derinlik oğlunu gömdüğü mezardı.

O gün diğerleri gibi görünen bir çizik atmamıştı belki bana; ama acısını en derin hissettiğim o olmuştu.

Gün batmış bile, deniz çoktan çekmiş kara örtüsünü. Hala ürpertiyor beni bu örtü, sonra bu derin karanlık. Koskoca bir boşluk gibi ne olduğunu bilmediğin seni içine çeken bir boşluk. Gece böyleyken gündüzse hayat kaynağı, sanki gündüz verdiklerine karşılık bir bedel istiyor geceleri; bu kadar ustaca kılık değiştirirken ona güvenmek o kadar zor ki...

Bir ayak sesi var, sanırım biri buraya doğru yaklaşıyor. Bizimkinin yanına oturdu, o da birazdan sızacak; neyse ben dinlerim.

"Onu götürdüklerinden beri hiç giremiştim eve, ilk defa bugün uzun zamandır girmediğim odasına hatta yatağının başına gittim. Komidinin hafif aralık duran çekmecesinden köstekli saatinin sesi geliyordu. Dokunamadım bir süre, bekledim. Daha ne kadar çoğalacaktı göz ardı ettiğim şeyler. Nereye kadar götürecektim içimdeki öfkeyi; çekmemiş miydi en büyük cezayı!

Kapağını kaldırdım, içinden ufak bir kağıt çıkıverdi: "Hiç istemedim gitmesini; ancak o gideli çok oldu. Daha dün gibi hatırlıyorum ikimizi de öylece bırakıp gittiği günü, seninle bana geldiği günü de. Onun gitmesi değildi beni böyle yıkan, senin gözlerinde gördüğüm kin ve öfkeydi. Sadece şunu bilmeni isterim ki seni hep sevdim, tıpkı öz evladım gibi!"

Evet bunca zaman hep yanlış kişiye nefret beslemiştim. Öz annemin beni terk etmesine rağmen o beni özü gibi sahiplenmişti. Şimdi, özünü terk eden mi öz olur; yoksa özü gibi sahiplenen mi? Artık en büyük cezayı ben hak ediyorum."

"Hayat bir şekilde hepimizi cezalandırmıyor mu zaten? Bizimle oynadığı oyunda çoğunlukla kazanan taraf o, yetmezmiş gibi bir de ödüllendiriyoruz onu. Ona o ödülü uzattın; ama hala sende duruyor, eminim ki şu an dört gözle bekliyor. O kadar çok hileye aldığı ödülü var ki onun, bırak; bir ödülü de eksik kalsın."

Hayret sızmamıştı bizimki, üstelik o kadar güzel konuştu ki hiç de boş biri değil anlaşılan. Belli ki geçmişte bir ödül de o kazandırmıştı hayata. Şimdi ise iki ödül birden kazandı, hem geç kalmış bir hesaplaşma hem de bir hayat...

Dün geceden sonra ne kadar sessiz bir sabah. Bizimki de ne zaman kalktı gitti, hiç de duymadım. Belediye işçileri buraya doğru geliyorlar, boş şişeleri toplayacaklar herhalde. Hey, ne yapıyorsunuz; bırakın beni. Neden söküyorsunuz ayaklarımı. Siz de bir şeyler yapsanıza, ne oldu o koca sesinize,

neden şimdi hiç sesiniz çıkmıyor? Neredesiniz, beni değil; sevdalarınızı, hatıralarınızı söküyorlar. İlk kez bir kurdun yaşlı gövdemi kemirdiğini hissediyorum. Neredesin sarhoş, nereye sığınacaksın geceleri?

Nereye geldik böyle, hurdalığa benziyor burası durun gitmeyin, beni burada böyle bırakamazsınız; gittiler bile. Huzur evine bir ihtiyarı getirir gibiydiler. Yerime o soğuk nevalelerden birini koyacaklarmış, parlak boyalı demir yığınlarından birini.

Ruhları bile demirle kaplanmış onların; ama ne önemi var, ruhlu veya ruhsuz, tahta veya demir; sadece bir banksın işte.

Sema Altınöz

Çok Aksıyoruz

Hayatımızda her dakka aksaklık yaşıyoruz. Örneğin;

Sokakları kazıyorlar ve yürünmüyor. Zaten hayatımızda o kadar kötü insan ve cani dolu kil başımıza bir de yollar çıktı. Bütün kanalizasyon delikleri açık. Günde bi kaç kişi düşüyor.

Bir de okullarımızı hiç temiz bırakmıyoruz. Doğruya, doğru kardeşim. Biri ben temiz tutuyorum derse ondan şüphelenceksin. Ben temiz tutuyorum. Kokudan yazılı olamıyoruz. Okulda çöp atacağız. Çöp kutusu yok. Normalde çöp kutusundan geçilmiyor. Eve gidiyoruz. içerisi kokmuyor ve sıcacık. Hemen uykumuz geliyor. Tam uyuyacağız ödevler aklımıza geliyor.

Ben belediye başkanı olsam yolları rahat bırakırım. Nasıl olsa yolların eskime gibi bir dertleri yok. Okullarımızda şöyle bir kampanya yapabiliriz: Herkes sıra sıra yoklama sırasına göre bir kişi sınıfı temizlesin. Karşılığında temizlik yapan kişi artı not alsın. Yukarıdaki problemleri halledin de zaten çok güzel bir toplum oluruz.

Ferit Şaşkın (12) Halkalı Cumhuriyet İlköğretim Okulu

LeM
SAYI: 633
26 ARALIK 2003 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞCAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Satış: Cengiz KOCALI ● Müessese: Ali YAVUZ ● Baskı Sorumlusu: Özeyir ATMACA Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

leman'dan dev atılım! kozalak ,daral&timsah ,bezgin ve tasarım fırınındaki diğerleri.. yeni yilda boxer donlar..pek yakında bütün g..tler mutlu olacak..

Akşamsefası

hisseli harikalar

kemalkenanergen

kokubok@hotmail.com

Kalantor: Kalanı buysa torun ilk halini varın siz düşününç Benim düşünecek daha mühim şeylerim var...

Saf Alkol: İçenin salaklaşması çok doğal o zaman..

Pamuk Prenses: Neresini sıkarak bu ismi layık görmüşler bilmek istiyorum. Duruma göre emmek de isteyebilirim...

Motivasyon: Acımadı kii! Acımadıkiiii!.. Ehie acımadıı!..

Ters İlişki: Ne alakası var beya. Sadece bayan arkadaş ters duruyo...

Derebeyi: Lafı bi tek ördeklere geçiyo yani...

Mikrobioloji: Bu kadar detaycı olmanın da ne manası var anlamış değilim. Büyük bir ihtimalle hiç bir zaman da anlamıycam...

Güvercin: Irkçı karga...

İhtiyaç Molası: Lavukların sekse ihtiyaçları varsa ne halt ediceksin çok merak ediyorum muavin kardeş...

Kırmızı Işık: Yaya boğaları düşünen yok anasını satim...

Yazarkasa: Okuyodur da lan bu?..

Çıkmaz Sokak: Buna da şükür. Cadde olsa daha feciydi...

Lazımlık: Lazım olan herşeye bu şekilde hitabedebilir miyiz yani lan? Yaşasın! Ziyadesiyle pratik bir kelimeymiş.

Kız Tarafı: Hepsinin kukusu varmış gibi geliyo dimi? Aslında öyle diil işte..

Tombik: Gereğinden fazla sempatik tombul...

Su Samuru: Nerden geliyo bu değirmenin suyu diyodun ya hani, aha işte burdan geliyo; samur yakalayıp, yakalayıp, sıkıyor, sıkıyor, sıkıyorlar. Binlerce, yüzbinlerce...

Haylaz: Yaramaz laz çocuk...

Ayaz: Madem az, o zaman niye ay diyosun güzelim? Haa? Yalançı! Belli ki gtün donuyo işte...

Çiftleşme: Verimli sevişme...

Ressam: Leman Sam'ın da amma sanatçı akrabası varmış ulen. Afferim valla...

Dumur: Durum o kadar berbat mı la? Harflerin yeri filan değişmiş yani, oha diyorum...

Sıvı Sabun: Sağol be iyi ki söyledin. Az kalsın keserek kullanacaadık. Sssalak...

Haftasonu Eki: Haftaiçi kesinti yaptığını kabul ediyosun yani? Uyanık medyatür seniii...

Matar Topuk: Oyyy ne diyosun be bacım, parmak aralarına da bulaşmıştır o senin...

Sırt Masajı: Resmen kalleşlik lan bu. Gtün yiyosa yüzüme karşı yapsana...

Morg: Hastaların donarak ölmediği ne malum?..

Badem Bıyık: Yemeye kalkan bi angut mutlaka olmuştur heralde...

Mitsubişi Kanter: Kilolu bi vasıta ya, o yüzden böyle pis pis terliyo, yazık...

Koltukaltı Spreyi: Yok deve. Halının altına da krem sürelim istersen...

Sembolik: Sembol müptelası şahıs. Tam bi mankafa hastalığı olsagerek...

Mektup Açacağı: Bi kerede okumayı dene ulan. İşin gücün kaba kuvvet...

Karga Tulumba: Binbeşyüz yaşına geldim, bu kadar alakasız bir isim koyma girişimi ne gördüm, ne duydum ne de dokandım...

Teminat: At temin etmenin ilginç bir yöntemi...

Lokomotif Moskova: Ne saçma. Biz de Kurtalan Ekspres diye bi takım kuralım o zaman...

Çifte Standart: Büyük 500, Küçük 250...

Turbo Dizel: Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu be gülüm? Ekonomik mi olucan, komik mi bir karar vermelisin bence...

Büyük İkramiye: Ama en küçük ihtimal, o noolucak?..

Emel Sayın: Fransız olsak Sayın Emel diycektik, bişey değişmiycekti...

kokubok@hotmail.com

KOZALAK
HÜMİN ZARARLISI
HELE HELE
ÇIK
ÇAĞLAR
2004'TE SAKIN DÜŞME ELİME!